

ဥပရိပဏ္ဏသအဓကထာနိဿယ

ဒုတိယတွဲ။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာ တဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ။

နမော၊ တဿ ခပ်ဗာဿ၊ သုပ္ပဋိပနဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပနဿ။ ။

၃-သုညတဝဂ်-၄-ဗာကုလသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည် ဗာကုလသုတ္တံ။
 ဗာကုလသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုဗာကုလသုတ်၌။ သမတိနိဗိဇ္ဇဿ။ ကောင်း
 စွာအကျိုးဝင်သော။ ဗာကုလောတိ ပဒဿ။ ဗာကုလောဟူသောဝုဒ်၏။
 အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဧဝံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်
 ၏။ ကိံ ဝေဒိတဗ္ဗော။ အတတ်သို့ သိအပ်သနည်း။ နှုဝိသတိ။ နှစ်ဆဲ နှစ်ခု
 တို့။ နှတ္တိံ သ။ သုံးဆဲ နှစ်ခုတို့။ ဣတိ အာဒိမ္မိ။ ဤသို့အစရှိသည်ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗေ။
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဗာဝိသတိ ဗာတ္တိံ သာတိ အာဒိနိ။ ဗာဝိသတိဗာတ္တိံ
 သဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ လောကိကာ။ လောကီဖြစ်သော လူတို့
 သည်။ ဝုစ္ဆန္တိယထာ။ ဆိုကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်။ နိကု
 လောတိ။ နိကုလောဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗေ။ ဆိုအပ်လျက်။ ဗာကုလောတိ။ ဗာကု
 လောဟူ၍။ ဝတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ရွှေ့ဦးအံ့။ တဿထေရဿ။ ထို
 ဗာကုလမထေရ်အား။ ဇေကုလသနိ။ နှစ်ဦးသော အမျိုးတို့သည်။ အပောသံ။
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သော။ ထိုဗာကုလမထေရ်သည်။ ဒေဝလောကာနတ်
 ရွာ၌။ စဝိတံ။ စုတေခဲ၍။ ကောသမ္ဘိနဝရေနာမ။ ကောသမ္ဘိအမည်ရှိသော
 မြို့၌။ မဟာသေဋ္ဌိကုလေ။ သူဌေးကြီး၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တောကိရေ။ ဖြစ်သတတ်
 တမေနံ တံဇေနံ ဗာကုလံ။ ထိုဗာကုလမထေရ်ကို။ ပဉ္စမေ။ ငါးရက်မြောက်
 သော။ ဒိဝသေ။ နေ့၌။ သီသံ။ ဦးခေါင်းကို။ နှာပေတွာ။ ရေချိုးစေ၍။ ဂုဏ်။ ကိ

၂၁

ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၉။ ဂင်္ဂါမြစ်၌ကစားခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီးသော်၊ အဝိန်းတို့သည်
ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ နိမုတ္တနိမ္မုတ္တနဝသေန၊ ဂုတ်ခြင်း၊ ပေါ်ခြင်း
၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ကိဇ္ဇပေန္တိသု၊ ကစားစေကုန်စဉ်၊ ဧကော၊ တကောင်
သော၊ မဇ္ဈော၊ ငါးသည်၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဘက္ခော၊ အစာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ မှတ်ထင်
သောကြောင့်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဂတော၊ ကပ်လာ၏၊
သတိယော၊ အထိန်းတို့သည်၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပလ္လာ
တာ၊ ပြေးသွားကုန်၏၊ မဇ္ဈော၊ ငါးသည်၊ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ဂိလိ၊ မျို၏၊ ဂုည
ဝါ၊ ဘုန်းရှိသော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ နပါပုဏိ၊ မရောက်
သယနဂန္တံ၊ အိပ်ရာတိုက်ခန်းတွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိပ္ပန္နောဝိယ၊
လျောင်းသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မဇ္ဈော၊ ငါးသည်၊ ဒါရကသ၊ သူ
ငယ်၏၊ တေဇေန၊ ကောင်းမှု၏၊ အာနုဘော၊ ကြောင့်၊ တတ္ထကပလ္လံ၊ ပူသော
ခိုးကင်းကို၊ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ ဓုပ္ပမာနောဝိယ၊ ပူလောင်သကဲ့သို့၊ ဝေဝေနေ၊
လျှင်စွာ၊ တိယောဇနမတ္တမ္ဘိ၊ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခရီးသို့
လည်း၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ဗာရာဏသိ နဂရဝါသိနေ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌နေ
သော၊ မစ္ဆိဗန္ဓာ၊ တငါ၏၊ ဇာလံ၊ ကွန်တွင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်မိလေ၏၊
ဇာလဗန္ဓာ၊ ကွန်ဖြင့်၊ ဖွဲ့မိကုန်သော၊ မဟာမစ္ဆာ၊ နာမ၊ ငါးကြီးတို့မည်သည်
ကား၊ ပဟာရိယမာနာ၊ ရိုက်ခတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊
ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤငါးကြီးသည်၊ ဒါရကသ၊ သူငယ်၏၊ တေ
ဇေန၊ ကောင်းမှု၏၊ အာနုဘော၊ ကြောင့်၊ ဇာလတော၊ ကွန်တွင်းမှ၊ နိဟတ
မတ္တောဝ၊ ထုတ်ခါမျှ သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မတော၊ သေရှာလေ
၏၊ မစ္ဆိဗန္ဓာ၊ တငါသည်တို့ သည်လည်း၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ မစ္ဆိ၊
ငါးကိုးလက်တွာ၊ ရ၍၊ ဗာလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဝိက္ခိဏန္တိ၊ ရောင်းကုန်၏၊ ပန၊ အ
ထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ တံ၊ ထိုငါးကြီးကို၊ ဒါရကသ၊ သူငယ်၏၊ အာနုဘာဝေန၊
အာနုဘော၊ ကြောင့်၊ အဗာလေတွာ၊ မခွဲမူ၍၊ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံကိုသာ
လျှင်၊ ကာဇေန၊ ထမ်းပိုးဖြင့်၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဟာသေ၊ အထောင်
သောဥစ္စာဖြင့်၊ ဒေသ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဝိဝရိ၊ သု၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ ကောပိ၊
တစ်တယောက်သောသူသည်၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မယူ၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
တသ္မိံ၊ နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသိမြို့၌၊ အဂုတ္တကံ၊ သားမရှိသော၊ အသိတိ
ကော၊ နိဝိတံ၊ ကုရေ၊ ရှစ်ဆယ်ဥစ္စာရှိသော၊ သေဗြိကုလံ၊ သူဌေးအိမ်သည်၊

အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ တဿ၊ ထိုသူဌေးအိမ်၏၊ ခွါရမူလံ၊ တံခါးရင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
 ၍၊ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နေထ၊ ပေးကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ သူဌေးတို့က ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဟာပဏံ၊ အသပြာ
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒဿာမံ၊ ပေးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ တငါ
 တို့ကဆိုကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုသူဌေးမယားတို့သည်၊ ကဟာပဏံ၊ အသပြာ
 ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဂဟိတော၊ ဝယ်ယူလိုက်၏၊ သေဗ္ဗဘရိယာဝိ၊ သူဌေး
 ကတော်သည်လည်း၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌၊
 မန္တေ၊ ငါးတို့ကို၊ နကလာယတိ၊ မမြတ်နိုး၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ တံဒိ
 ဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ မန္တေ၊ ငါးကို၊ ဗလကေ၊ ပျဉ်၌၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ သယမေဝ၊
 မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဗာလေသိ၊ ခွဲပြီး၊ မန္တေ၊ နာမ၊ ငါးမည်သည်၊ ကုန္တိ
 တော၊ ဝမ်းမှ၊ ဗာလေန္တိ၊ ခွဲရကုန်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သာ၊ ထိုသူဌေး
 ကတော်သည်၊ ပိဗ္ဗိတော၊ ငါး၏ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဗာလေသိ၊ ခွဲ၏၊ မန္တေ၊ ကုန္တိ
 ယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊
 ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ မန္တေ၊ ကုန္တိ ယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌၊ မေ၊ ငါးအား၊
 ဝုတ္တော၊ သားကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဒံ၊ ဟစ်အော်ခြင်းကို၊
 နဒိတွာ၊ ဟစ်အော်၍၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာမိကဿ၊
 လင်ဖြစ်သောသူဌေးကြီး၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားပြီး၊ သေဗ္ဗိ၊
 သူဌေးကြီးသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုသားကိုရသောခဏ၌သာလျှင်၊ ဘေရိံ၊
 စည်ကို၊ စရာပေတွာ၊ လည်စေ၍၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
 ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းကြီး၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ မန္တေ၊ ကုန္တိ ယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌၊ ဒါရကော၊
 သူငယ်ကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ၊ ကိံ၊ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ သံတော်ပြီးတင်၏၊ ယော၊ အကြင်သူငယ်သည်၊ မန္တေ၊ ကုန္တိ
 ယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌၊ အရောဂေါ၊ ရောဂါမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသံ၊ နေ၏၊
 သေသော၊ ဤသူငယ်သည်၊ ဝုညဝါ၊ ဘုန်းရှိ၏၊ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ပေါသေ
 ဟိ၊ ပွေးမြူလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မင်းကြီးကဆို၏။ ။

ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ ကုလံ၊ ကောသဗ္ဗိပြည်၌ နေသောမိဘဟုဆို
 အပ်သောအမျိုးသည်၊ ဗာရာဏသီသံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဧကံ၊ တဦး
 သော၊ သေဗ္ဗိကုလံ၊ သူဌေးမျိုးသည်၊ မန္တေ၊ ကုန္တိ ယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌၊ ဒါရကံ၊
 သူငယ်ကို၊ လဘတိ၊ ဟိရ၊ ရသဘတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိခေါအသော
 သိဝေ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း၊ တေ၊ ထိုကောသဗ္ဗိပြည်၌ နေသော

၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မိဘတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်သို့၊ အဂဓံသု၊ သွားကုန်၏။ အထ၊
ထိုသို့သွားသောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဗာရာဏသီသို့လည်း၊ မာတာ၊ ဒုတိယ
အမိသည်၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ အသက်ရှိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ကိဇ္ဇာပိယ
မာနံ၊ ကစားစေသည်ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ အယံဒါရကော၊ ဤသူ
ငယ်သည်၊ မနာပေါတ၊ နှစ်သက်သွယ် ရှိပေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ပဝတ္တံ၊ အကြောင်းကို၊ အာပိက္ခိ၊ ပြန်ကြား၏။
ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသော ဒုတိယအမိသည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သား
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေတယာ၊ ရှင်မသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်
၌၊ လဒ္ဓေါ၊ ရပေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊
မယာ၊ ငါသည်၊ မစ္ဆကုစ္ဆိယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တုယံ၊ ရှင်မ၏၊ နောပုတ္တော၊ သားမဟုတ်၊
မယံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေတယာ၊
ရှင်မသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒသမာသေ၊
ဆယ်လတို့ပတ်လုံး၊ ကုစ္ဆိယာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ဓာရိတော၊ ဆောင်အပ်၏၊ အထ၊
ထိုနောက်မှ၊ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊ ကိဇ္ဇာပိယမာနံ၊ ကစားစေစဉ်၊
မစ္ဆော၊ ငါးသည်၊ ဝိလတိ၊ မျို၏၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ပုတ္တော၊ သားကို၊ အညေန၊
တပါးသော၊ မစ္ဆေန၊ ငါးသည်၊ ဝိလိတော၊ မျိုအပ်သည်၊ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံ၊ ဤသူငယ်ကို၊ မဟာမစ္ဆကုစ္ဆိယံ၊ ငါး
ကြီး၏ဝမ်း၌၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်
ဦးသောသူတို့သည်လည်း၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့၊ အဂဓံသု၊ သွားကုန်၏။
ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဒသမာသေ၊ ဆယ်
လတို့ပတ်လုံး၊ ကုစ္ဆိယာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ဓာရိတတ္တာ၊ ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အမာတာ၊ အမိမဟုတ်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း၊ မစ္ဆံ၊ ငါးကို၊ ဝဏ္ဏန္တာဝိ၊ ဝယ်ယူသောမိန်းမသည်လည်း၊
ပိတ္တယကိဏာဒိနိ၊ ရောင်းအပ်သောဘဏ္ဍာတို့ကို ဝယ်ခြင်းအစရှိသည်
တို့ကို၊ ဗဟိကတွာ၊ အပပြု၍၊ ဝဏ္ဏန္တာနာမ၊ ဝယ်ယူသောမိန်းမမည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မစ္ဆကုစ္ဆိယံ၊ ငါး၏ဝမ်း၌၊ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤငါးကို ဝယ်၍ ရသောမိန်းမကိုလည်း၊ အမာတာ၊
အမိမဟုတ်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဒါရ
ကော၊ သူငယ်သည်၊ ဥဘိန္ဒု၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုလသနံ၊ အမျိုး

၀၀၀

၃-သုညတဝဂ်-၄-ဗာကုလသုတ်။

၅

တို့၏ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ကြစေလော၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦး
သောသူတို့သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ဇဂ္ဂထ၊ မွေးမြူကုန်လော၊ ဣတံ၊
ဤသို့၊ ဝတု၊ ဆုံးဖြတ်၍၊ ဥဘော၊ နှစ်ဦးသောသူတို့သည်၊ ဇဂ္ဂံ၊ သု၊ မွေးမြူ
ကုန်၏၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော
ဗာကုလသတို့သား၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ နှိုသု၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ နဂရေ
သုပိ၊ မြို့တို့၌လည်း၊ ပါ၊ သာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊
နာဠုကာနိ၊ ကချေသည်တို့ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာပေသုံ၊ ရှေးရှု တည်စေကုန်၏။
သော၊ ထိုသိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော ဗာကုလသတို့
သားသည်၊ ဧကေသ္မိံ၊ တခုသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလ
တို့ပတ်လုံး၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဧကေသ္မိံ၊ နဂရေ၊ တခုသောမြို့၌၊ စတ္တာရောမာ
သေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်
လုံး၊ ဝဋ္ဌဿ၊ နေပြီးသော ဗာကုလသတို့သား၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊
သဗ်ဓာဠုနာဝါယ၊ ဖွဲ့အပ်သောထွေ၌၊ မဏ္ဍဝံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရေတွာ၊
ဆောက်လုပ်စေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ နံ၊ ထိုဗာကုလသတို့သားကို၊ နာဠု
ကာဟိ၊ ကချေသည်တို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ အာရောပေန္တိ၊ တင်ကုန်၏၊ သော၊
ထိုဗာကုလသတို့သားသည်၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘာဝမာနော၊
ခံစားသည် ဖြစ်၍၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ နဂရံ၊ ကောသမ္ဘိမြို့သို့၊
ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏၊ တံနဂရ ဝါသိနာဠုကာနိ၊ ထိုကောသမ္ဘိမြို့၌ နေ
လေ့ရှိကုန်သော ကချေသည် တို့သည်၊ ဥပဗ္ဗမဂ္ဂံ၊ ထက်ဝက်သော ခရီး
သို့၊ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကောသမ္ဘိပြည်၌ နေကုန်သောသူ
တို့သည်၊ ပစ္စုဂ္ဂတံ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ တံ၊ ထိုဗာကုလ သတို့သားကို၊
ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါ၊ သာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊
နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ နာဠုကာနိ၊ ဗာရာ
ဏသီပြည်၌ နေကုန်သော ကချေသည်တို့သည်၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂရမေဝ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောသမ္ဘိမြို့၌၊ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး၊
ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍၊ တေနေဝ နယာမေန၊ ထိုသို့သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပုန
တပနံ၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
ပြန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘာဝန္တဿ၊ ခံစားသော၊ အဿ
ထိုဗာကုလသတို့သားအား၊ အသိတိဝဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်တို့သည်၊
ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ၊

စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ လှည့်လည်တော် မူသည်ရှိသော်၊
ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ သမ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်တော်
မူ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ ဇာတိ
တော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရေအပ်သောသဒ္ဓါ
တရားရှိသော၊ သော၊ ထိုဗာကုလသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍၊ သတ္တဘာမေဝ၊ ခုနစ်ခုက်မျှသာလျှင်၊ သရ
ဏော၊ ကိလေသာနှင့်တကွဖြစ်သော ဝုဇဉ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊
အဋ္ဌမေပန၊ ရှစ်ခုက်မြောက်သောနေ့၌ကား၊ အနုလောမဖလံ၊ အနုလောမ
ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရ
ဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊
ထိုဗာကုလအား၊ နွေကုလသနိ၊ နှစ်ပါးသောအမျိုးတို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်
ကုန်ပြီးဟောသွား၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုဗာကုလသည်၊ ဗာကုလောတိသင်္ခံ၊
ဗာကုလော ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပုရာဏဂိဟိသဟာယောတိ၊ ပုရာဏဂိဟိသဟာယောဟူ သည်ကား၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌၊ သဟာယော၊ အ
ပေါင်းအဘော်တည်း၊ အယဗ္ဗိ၊ ဤအစေလကဿပသည်သည်၊ ဒိဗ္ဗာ
ယုကောဝ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊
ရှင်ရဟန်းပြုသော၊ ထေရံ၊ ဗာကုလမထေရ်ကို၊ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊
ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အဘိဘိမေ၊ ရှစ်ဆယ်မြောက်သော၊ ဝသော
နှစ်၌၊ ဂတော၊ သွား၏၊ မေသုနောဓမ္မောဘိပဇ္ဇန၊ မေသုနောဓမ္မောဟူသော
ပုဒ်ဖြင့်၊ ဗာလော၊ မိက်စွာသော၊ နုဂ္ဂသမဏကော၊ အဝတ်မဝတ်သော
ရဟန်းဟုဆိုအပ်သောအစေလကဿပသည်၊ ဗာလပုစ္ဆံ၊ သူမိက်တို့၏
ပုစ္ဆာကို၊ ထေရံ၊ ဗာကုလမထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ သာသနဝစနံ၊ သာ
သနာတော်နှင့်စပ်သောစကားကို၊ နုပုစ္ဆတိ၊ မေး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေ
ရေန၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်၊ ဒိန္နနယေ၊ ပေးအပ်သောနည်း၌၊ ဌိတော၊
တည်သော အစေလကဿပသည်၊ ဣမေဟိပနတေတိ၊ ဣမေဟိပနတေ
ဟူ၍၊ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏၊ ယံပါယသ္မာတိအာဒိနိ၊ ယံပါယသ္မာတိသို့ အစရှိကုန်
သော၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ကို၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ ဓမ္မသင်္ဂါ
ဟကတ္ထဓရေဟိ၊ သုတ်ဝိနည်း အဘိဓမ္မာကိုသင်္ဂါ ယနာ တင်ကုန်သော
မထေရ်တို့သည်၊ နိယမေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ တတ္ထ

၃-သုညတဝဂ်-၄-ဗာကုလသုတ်၊

၇

၁၃

ထိုပံပါယသွာအစရှိသောပါဌ်၌၊ သညာ၊ ကာမသညာ ဗျာပါဒသညာ
 ဝိဟိံသသညာသည်၊ ဥပ္ပန္နမတ္တာဝ၊ ဖြစ်ခါမျှသည် သာလျှင်တည်း၊ ဝိ
 တက္ကော၊ ကာမဝိတက်ဗျာပါဒဝိတက်ဝိဟိံသဝိတက်သည်၊ ကမ္မပထ
 ဘေဒကော၊ ကမ္မပထအထူးကိုပြတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ပန၊ ထေရဝါဒကိုဆိုပြီးအံ့၊ ထေရော၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ်သည်၊
 အာဟာ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ကသ္မာ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်၊ ဝိသု၊ အသီး၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း၊ တေဉ္ဇတယံ၊ ဤ
 နှစ်ပါးစုံသောသညာဝိတက်သည်လည်း၊ ကမ္မပထဘေဒကမေဝ၊ ကမ္မပ
 ထအထူးကို ပြတတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊
 ဂဟပတိစိဝရန္တိ၊ ဂဟပတိစိဝရံဟူသည်ကား၊ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆို၍
 နေသောရဟန်းတို့အားလှူသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သတ္ထေနာတိ၊ သတ္ထ
 နဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပလကေန၊ သင်ရန်းဒါးဖြင့်၊ သူစိယာတိ၊ သူစိယာဟူ
 သည်ကား၊ သူစိံ၊ အပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သိဗ္ဗိတဘာဝံ၊ ချုပ်ဘူးသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ နသရာမိ၊ အမှတ်မရ၊ ဣတိအပယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ကထိနေ၊ ကထိနိကာလန္တံ၊ စိဝရံ၊ လှူအပ်သောသင်္ကန်းတည်း၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကထိနစိဝရံ၊ ကထိနစိဝရမည်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ဖွန်၏၊
 ကထိနစိဝရန္တိ၊ ကထိနသင်္ကန်းကိုလည်း၊ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုသင်္ကန်း
 ဟူ၍၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တတ္ထံ၊ ထိုကထိနဝါရန္တံ၊ သိဗ္ဗိတ(ပ)နာဘိဇာနာမိတိ၊ သိဗ္ဗိတ(ပ)နာဘိ
 ဇာနာမိဟူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ပန၊
 စောဒနာသောဓနာ ပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြပြီးအံ့၊ ဇတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်
 သောကာလပတ်လုံး၊ ဂဟပတိစိဝရံ၊ ဒါယကာတို့ကလှူအပ်သောသင်္ကန်း
 ကို၊ အသာဒိယန္တဿ၊ မသာယာသော၊ ဆိန္ဒနသိဗ္ဗနာဒိနိ၊ ဖြတ်ခြင်းချုပ်
 ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အကရောန္တဿ၊ မပြုသော၊ အဿ၊ ထိုအရှင်ဗာ
 ကုလမထေရ်အား၊ ကာလေ၊ အလိုရှိသောအခါ၌၊ ကုတော၊ အဘယ်ငှာ၊
 စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအပယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ
 အမေးတည်း၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ချပ်ကုန်သော၊ နဂရေဟိ၊ ကောသန္တိမြို့ဗာရာဏသီ
 မြို့တို့မှ၊ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်၊ မဟာယသသမိ၊ များသော
 အဋ္ဌိအရံရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ဗာကုလမထေရ်သို့၊ ပုတ္တမိတရော၊ သား
 သမီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထပနတ္ထကား၊ မြေးဖြစ်တို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ သုခမသာဓုကေဟိ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ စိဝရန်း၊

၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သင်္ကန်းတို့ကို၊ ကာရေတွာ၊ ချုပ်လုပ်စေ၍၊ ရေစာပေတွာ၊ ဆိုးစေ၍၊ သမုဂ္ဂ၊ ပူတိတံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ပဟိဏန္တိ၊ ပို့သကုန်၏။ ထေရေသ၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်၏။ နှာနကာလေ၊ ရေချိုးသောအခါ၌၊ နှာနကောဋ္ဌကေ၊ ရေချိုးအုံ၌၊ ဋ္ဌပန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်။ တာနိ၊ ထိုထားသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ နိဝါသေတိစေဝ၊ ဝတ်လည်းဝတ်၏။ ပါရုပေတိစ၊ ရုံလည်းရုံ၏။ ဂုရာဏစိဝရာနိ၊ ဟောင်းသောသင်္ကန်းတို့ကို၊ သမ္ပတ္တပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရောက်လာ ကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်။ တာနိ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကို၊ နိဝါသေတွာစ၊ ဝတ်၍လည်းကောင်း၊ ပါရုပေတွာစ၊ ရုံ၍လည်းကောင်း၊ နဝကမ္ပံ၊ အမှုသစ်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ကိမ္ဘိ၊ တစ်ခုတည်းသော၊ အာယူဟနကမ္ပံ၊ မိမိသည်အားထုတ်အပ်သောအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ စတုသုမာဓေသု၊ လေးလံသောသည်၊ ပတ္တေသု၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ လောမကိလိဋ္ဌာနိ၊ ငြိမ်နင်းသောအမွှေးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂုန၊ တဖန်၊ အသ၊ ထိုအရှင်ဗာကုလမထေရ်အား၊ တေနဝနိယာမေန၊ ထိုထိုသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပဟိဏိတွာ၊ ပို့စေ၍၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ အဘုမာဓေ၊ အဘုမာဓေ၊ လခွဲတိုင်းလခွဲတိုင်း၌၊ ပရိဝတ္တတိ၊ လဲလှယ်၍ဝတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆရာအချို့တို့ဆိုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ မဟာဂုဉာဿ၊ ကြီးသောကုသိုလ်ကံရှိသော၊ မဟာပိရိယဿ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသော၊ သတသဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ပုရိတပါရမိဿ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသောပါရမီရှိသော၊ ထေရေသ၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်အား၊ တေံ၊ ဤသင်္ကန်းများခြင်းသည်၊ အနတ္ထရိယံ၊ အံ့တွယ်မရှိသေး၊ အသောကဓမ္မရဉ္ဇော၊ အသောကဓမ္မရာဇ်မင်း၏၊ ကုလူပကော၊ နန်းတော်သို့ကပ်သော၊ နိဂြောဓတ္ထေရော၊ နိဂြောဓမထေရ်သည်၊ ဒိဝသဿနေ၏၊ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိဝတ္တတိ၊ လဲလှယ်၍ဝတ်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျပ်ချွဲပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုနိဂြောဓမထေရ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ တိစိဝရံ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကျော်ကုန်း၌၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပဉ္စဟိစဂန္ဓသမုဂ္ဂသတေဟိ၊ ငါးရာသောနံသာဖြင့်ထုအပ်သောတံတင်း တို့နှင့်၎င်း၊ ပဉ္စဟိစမာလာ သမုဂ္ဂသတေဟိ၊ ငါးရာသောပန်းတို့ဖြင့် ထုအပ်သောတံတင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊

ပါတောဝ။ နံနက်စောစောကသာလျှင်။ အာဟာရိယိတ္ထ။ ဆောင်ခဲ့ပြီးတ
 ထာ။ ထိုနံနက်အခါ၌အတူ။ ဒိဝါစေဝ။ နေအခါ၌လည်းကောင်း။ သာယဉ္ဇူ။
 ညချမ်းသောအခါ၌လည်းကောင်း။ အာဟာရိယိတ္ထ။ ဆောင်ခဲ့ပြီး ရာဇာ။
 အသောကဓမ္မရာဇ်မင်းကြီးသည်။ ဒိဝဿဿ။ နေ့၏။ တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်။
 သာဓူကေ။ ပုဆိုးတို့ကို။ ပရိဝတ္တေန္တော။ လဲလှယ်၍ဝတ်သည်ရှိသော်။
 တုမ္ပေဟိ။ သင်တို့သည်။ ထေရုဿ။ နိဂြောဓမထေရ်သို့။ စိဝရံ။ သင်္ကန်းကို။
 နိတံ။ ဆောင်အပ်ပြီလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ။ မေး၍။ အာမနိတံ။ ဩဝါ
 ဆောင်အပ်ပါပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ သုတွာဝ။ ကြား၍သာလျှင်။ ပရိဝတ္တေဟိကိ
 ရ။ လဲလှယ်၍ဝတ်သတတ်။ ထေရောပိ။ မထေရ်သည်လည်း။ ဘဏ္ဍိကံ။
 အထုပ်ကို။ ဗဒ္ဓိတွာ။ ထုပ်ပိုး၍။ နဌပေသိ။ မထား။ သမ္ပတ္တသဗြဟ္မစာရိနံ။
 ချောက်လာကုန်သောသိတင်းသုံးဘော်တို့အား။ အဒါယိ။ ပေးလှူ၏။ တဒါ။
 ထိုအခါ၌။ ဓမ္မဒိပေ။ ဓမ္မဒိပါကျွန်း၌။ တိက္ခသံဃဿ။ ရဟန်းအပေါင်းအား
 ယေဘုယျနံ။ များသောအားဖြင့်။ နိဂြောဓဿဝ။ နိဂြောဓမထေရ်၏သာ
 လျှင်။ သန္တကံ။ ဥစ္စာဖြစ်သော။ စိဝရံ။ သင်္ကန်းသည်။ အဟောသိကိရ။ ဖြစ်
 သတတ်။ ပန။ နာဝိဇာနာမိနိမန္တနံသာဒိတာအစရှိသောပုဒ်တို့၏အဖွင့်
 ကိုဆိုပြီးအံ့။ အဟောဝတမံကောပိနိမန္တယျာဟိ။ အဟောဝတမံကောပိ
 နိမန္တယျဟူသည်ကား။ စိတ္တဿ။ ငါ့အားဘိတ်ပါမူကားကောင်းလေစွ
 ဟူ၍ဖြစ်သောစိတ်၏။ အနုပ္ပါဒနံ။ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘာရိယံကိံ။ ဝန်လေး
 သလော။ ဥပ္ပန္နဿ။ ဖြစ်သောစိတ်ကို။ ပဟာနံ။ ပယ်ခြင်းသည်။ ဘာရိယံ
 ကိံ။ ဝန်လေးသလော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။
 စိတ္တံနာမ။ စိတ်မည်သည်ကား။ လဟုကပရိဝတ္တံ။ လျှင်သောအပြန်ရှိ၏။
 တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ စိတ္တဿ။ ငါ့အားဘိတ်ပါမူကား ကောင်းလေစွဟူ၍
 ဖြစ်သောစိတ်၏။ အနုပ္ပါဒနံ။ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘာရိယံ။ ဝန်လေး၏။ ဥပ္ပန္နဿ။
 ဖြစ်သောစိတ်ကို။ ပဟာနမ္ပိ။ ပယ်ခြင်းသည်လည်း။ ဘာရိယမေဝ။ ဝန်လေး
 သည်သာလျှင်တည်း။ အန္တရုဇာရေတိ။ အန္တရုဇာရေဟူသည်ကား။ မဟာ
 သကုလုဒါယိသုတ္တေ။ မဟာသကုလုဒါယိသုတ်၌။ ဣန္ဒဝိလတော။ တံခါး
 ခုံမှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ အန္တရုဇာရံနာမ။ ရွာတွင်းမည်၏။ ဣမ။ ဤဗာကုလသုတ်
 ၌။ နိပ္ပာဒကပတနဋ္ဌာနံ။ စမ်းစက်ရေကျရာအရပ်ကို။ အန္တရုဇာရန္တိ။ ရွာ
 တွင်းဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ။ အလိုရှိအပ်၏။ ပန။ စောဒနာသောဒနာပုဒ်ကိုထုတ်
 ၍ဆိုပြီးအံ့။ အဿ။ ထိုဗာကုလမထေရ်အား။ ကုတော။ အတယ်အရပ်မှ။
 တိက္ခာ။ စွမ်းသည်။ ဥပ္ပဇိတ္တ။ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။

၁၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အမေးတည်း။ ထေရော၊ ဗာကုလမထေရ်သည်။ ဧဿ၊ နှစ်ရပ်ကုန်သော၊
 နဂရေသု၊ ကောသမ္ဘိမြို့ ဗာရာဏသီမြို့တို့၌။ အဘိညာတော၊ အလွန်ထင်
 ရှားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂေဟန္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အာဂတသေဝ၊
 ရောက်လာသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုဗာကုလမထေရ်၏။ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နာနာရသဘောဇနဿ၊ အထူးထူးသော
 အရသာရှိသောဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဿ၊ ထိုဗာကုလ
 မထေရ်အား။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ သော၊ ထိုအရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်။
 လဒ္ဓဋ္ဌာနတော၊ ရရာအရပ်မှ။ နဝတ္ထတိ၊ ပြန်နစ်ခဲ့၏။ ပန၊ ဆွမ်းခံသွားသည်
 ဖုတပါးဆွမ်းစားသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ အဿ၊ ထိုအရှင်ဗာကုလမထေရ်၏။
 ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရုဏဋ္ဌာနံ၊ ပြုရာအရပ်သည်။ နိဗန္ဓမေ
 ဝ၊ မြီသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဗျဉ္ဇနသောတိ၊ အနုဗျဉ္ဇနသော
 ဟူသည်ကား။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမကို။ နဩဝေသကိတဗုဗ္ဗေသကိ
 ရ၊ မကြည့်စဘူးသတတ်။ မာတုဂါမဿဓမ္မန္တိ၊ မာတုဂါမဿဓမ္မဟူသည်
 ကား။ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမအား။ ဆပဉ္စဝါစာယိ၊ ခြောက်ခွန်းငါးခွန်း
 သောစကားတို့ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဧသေတံ၊ ဟောပြောခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ဗုဠေန၊ မေးအပ်သောရဟန်းသည်။ ဝါစာသ
 ဟဿမ္ဘိ၊ စကားအထောင်ကိုလည်း။ ဝတ္ထု၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိဗေဝ၊
 အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်အပ်သော်လည်း။ ထေ
 ရော၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်။ ကပ္ပိယမေဝ၊ အပ်လျက်သာလျှင်။ နအ
 ကာသိ၊ မပြု။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယေသုပေယျန၊ ချားသောအားဖြင့်။ ကုလူပက
 ထေရာနံ၊ အိမ်သို့ကပ်တတ်သောမထေရ်တို့၏။ ဇေတံကမ္ဘံ၊ ဤတရားစကား
 ပြောဟောခြင်းအမှုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနုပဿယန္တိ၊ ဘိက္ခု
 နုပဿယံဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုနိဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ကျောင်းသို့။
 ဂိဇာနုပုစ္ဆကေန၊ သူနာမေးလိုသော ရဟန်းသည်။ ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်အပ်သော်လည်း။ ထေရော၊ အရှင်
 ဗာကုလမထေရ်သည်။ ကပ္ပိယမေဝ၊ အပ်လျက်သာလျှင်။ နအကာသိ၊ မပြု။
 သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌။ ယေဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေသ၊ သိအပ်၏။ ။

ရုဇ္ဈေနာတိ၊ ရုဇ္ဈေနဟူသည်ကား။ ကောသမ္ဘုဏ္ဍာဒိနာ၊ ကြို့စေ့မှုန်
 အစရှိသည်ဖြင့်။ ဂတ္ထပရိကမ္မေတိ၊ ဂတ္ထပရိကမ္မဟူသည်ကား။ သရိရ

သမ္မာဟနကမ္မေ။ ကိုယ်ကိုဆုတ်နယ်သောအမှု၌၊ ဝိစာရိတာတိ၊ ဝိစာရိတာ
ဟူသည်ကား၊ ပယောဇယိတာ၊ ယဉ်စေအပ်၏။ ဂဒ္ဒဟနမတ္တန္တိ၊ ဂဒ္ဒ
ဟနမတ္တံဟူသည်ကား၊ ဂါဝိ၊ နွားမကံ၊ လေးနို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ကေံ
တရသော၊ ခီရိဗိန္ဒု၊ နို့ရေပေါက်ကို၊ ဒုဟနကာလမတ္တမ္ပိ၊ ညှစ်သောကာ
လမျှလည်း၊ ကေနကာရယောန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ထေရော၊ အရှင်
ဗာကုလမထေရ်သည်၊ နိရာဗာဓော၊ ကင်းသောအနာရှိသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ သတသဟဿဘိက္ခုပရိဝါရေ၊ တသိန်းသောရဟန်းအခြံ
အရံရှိသော၊ ပဒုမုတ္တရေ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနေ၊ ကြွသွားတော်မူသည်
ရှိသော်၊ ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဝိသရက္ခာ၊ အဆိပ်ပင်တို့သည်၊ ပုပ္ဖိံသု၊
ပွင့်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုသတသဟဿာနံ၊ တသိန်းသောရဟန်းတို့အား၊ တိဏ
ပုပ္ဖကရောဂေါ၊ တိဏပုပ္ဖကအမည်ရှိသော ရောဂါသည်၊ ဥပ္ပန္နတိကိရ၊
ဖြစ်သတတ်၊ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်၊ တသ္မိံသမယေ၊
ထိုအခါ၌၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ အဟောသိ၊
ရှိသည်ဖြစ်၏၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
သော်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ ဩတရိတွာ၊ မြေသို့
သက်၍၊ ရောဂံ၊ အနာကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ဟိမဝန္တာတော၊ ဟိမဝန္တာမှ၊
ဩသဓံ၊ ဆေးဖြစ်ကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍၊ အဒါသိ၊ လျှ၏၊ ဥပသိဗံ
နမတ္တေနဝ၊ နမ်းကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ ဂူပသမတိ
ကိရ၊ ငြိမ်းသတတ်၊ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေဝိ၊ ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌လည်း၊ ပဌမဝပ္ပဒိဝသေ၊ ရှေးဦးစွာစိုက်ပျိုး
သောနေ၌၊ ဝပ္ပံ၊ စိုက်ပျိုးသောအမှုကို၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ ဘိက္ခုသံဃာသား
ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ရာဖြစ်သော၊ အဂ္ဂိသာလဉ္စ
မီးတင်းကုတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝစ္စကုဋိဉ္စ၊ ဝစ္စကုဋိကို လည်းကောင်း၊
ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာသား၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊
ဘေသဇ္ဇဝတ္တံ၊ ဆေးဝတ်ကို၊ နိဗဒ္ဓံ၊ အဖြ၊ အဒါသိကိရ၊ လျှာဘူးသတတ်၊
ဣမိနာကမ္မေန၊ ဤသို့သောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နိရာဗာဓော၊ ကင်းသော
အနာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗန၊ အပဿနိကံအစရှိသောပုဒ်တို့၏
အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သေသော၊ ဤဗာကုလမထေရ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌနေသဇ္ဇိ
ကော၊ ဥက္ကဋ္ဌနိသစ်ရတင်ဆောက်တည်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဥက္ကဋ္ဌာရညကောစ၊ ဥက္ကဋ္ဌအရညကင်ရတင်ဆောက်တည်ခြင်းရှိသည်

၁၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နာဘိဇာနာမိအပသေနိကံ
 အပဿယိတာတိ အာဒိ။ နာဘိဇာနာမိ အပသေနိကံ အပဿယိတာ
 ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ သရဏောတိ၊ သရဏော ဟူသည်ကား။ သကိလေသော၊
 ကိလေသာနှင့်တကွ။ ဘုဉ္ဇိ၊ စားဘူးပြီ။ အညာဥဒပါဒိတိ၊ အညာဥဒပါဒိဟူ
 သည်ကား။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ လူသာမဏေအား။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကိုးဗျာကာတံ၊ ပြောကြားခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလ
 မထေရ်သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုး ဗျာကာ
 သိ၊ ပြောကြားသနည်း။ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလ မထေရ်သည်။ အဟံ၊
 ငါကား။ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နအာဟ၊ မဆို။ ပန၊ စင်
 စစ်သော်ကား။ အညာဥဒပါဒိတိ၊ အညာဥဒပါဒိဟူ၍သာလျှင်။ အာဟ၊
 ဆို၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလ မထေရ်သည်။
 အရဟာတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့အညာဥဒပါဒိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပဗ္ဗဇန္တံ၊ ရှင်ရဟန်းပြု
 လိုသော အစေလကဿပကို။ ထေရော၊ အရှင်ဗာကုလ မထေရ်သည်။
 သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ နေဝပဗ္ဗာဇေသိ၊ ဥပဏ္ဍာပတ်ပြု၍ရှင်မပြု။ နဥပသမ္ပာဒေ
 တိ၊ ဥပဏ္ဍာပတ်ပြု၍ပဉ္စင်းမခံ။ ပန၊ စင်စစ်။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊
 ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဥပဏ္ဍာပတ်ပြုခြင်းကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြု
 စေ၏။ အပါပုရဏံအာဒါယာတိ၊ အပါပုရဏံ အာဒါယဟူသည်ကား။
 ကုဉ္စိကံ၊ သံကောက်ကို။ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ နိသိန္နကောဝပရိနိဗ္ဗာယိတိ၊
 နိသိန္နကောဝပရိနိဗ္ဗာယိဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤအရှင်ဗာကုလမထေရ်
 သည်၊ ဓရမာနာပိ၊ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်လည်း။ အညဿ၊ တပါးသော၊
 ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏၊ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ပရိနိဗ္ဗာတဿ
 ပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်။
 ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ပလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြခြင်း
 သည်။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊
 တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ သရိရေတာ၊ ကိုယ်မှ၊ ဗျာလသ၊ မီးလျှံသည်။ ဥဋ္ဌဟာတိ၊ ထ၏။
 ဆဝိမံသလောဟိတံ၊ အရေးအသားအသွေးသည်။ သပ္ပိဝိယ၊ ထောပတ်
 ကဲ့သို့၊ ဗျာပမာနံ၊ ကျွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်၏။
 သုမနမကုဋ္ဌသဒိသာ၊ မြဲလေးသုံနှင့်တူကုန်သော၊ ဓာတုယောဝ၊ ဓာတ်တော်

၃-သုညတဝဂ်-၄-ဗာကုလသုတ်။

၁၃

တို့သည်သာလျှင်၊ အဝသေသိံသု၊ ကြွင်းကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကုန်သော
စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌။ ပါကဗ္ဗမေဝ၊ ထင်ရှား
သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ သင်္ကါယနာတင်ရာကာလကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣဒံသုတ္တံ
ဤဗာကုလ သုတ်ကို။ ဒုတိယသင်္ကဟေ၊ ဒုတိယသင်္ကါယနာ တင်သော
အခါ၌။ သင်္ကတံ၊ သင်္ကါယနာ တင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဗာကုလ
သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဗာကုလ
သုတ္တံ၊ ဗာကုလသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-သုညတဝဂ်-၅-ဒန္တဘူမိသုတ်။

ဝေံမေသုတန္တိ၊ ဝေံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဒန္တဘူမိသုတ္တံ၊
ဒန္တဘူမိသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒန္တဘူမိသုတ်၌။ အရညကုဋိကာယန္တိ၊
အရညကုဋိကာယံ ဟူသည်ကား။ တဿောဝေဇ္ဇုဝနဿ၊ ထိုဝေဇ္ဇုဝန
ကျောင်းတော်၏သာလျှင်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ ဝိဝိတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်၌။ ပဝေနကမ္ဘိကာနံ၊ ကမ္ဘဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုနှင့် ယှဉ်ကုန်သော။
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အသို့။ ဌ၊ ကတသေနာသနေ။ ပြုအပ်သော
ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌။ ရာဇကုမာရောတိ၊ ရာဇကုမာရောဟူသည်ကား။
ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏။ ဩရသကော၊ ရင်၌ဖြစ်သော။ ဝုတ္တော၊
သားတည်း။ ဗုသေယျာတိ၊ ဗုသေယျဟူသည်ကား။ လဘေယျ၊ ရရာ၏။
ဧကဂ္ဂတန္တိ၊ ဧကဂ္ဂတံဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိပန္နော၊ မမေ့မလျော့ကျင့်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာပတ္တိနာမ၊ သမာပတ်ပြောသည်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။
ဈာနံနာမ၊ ဈာန်မည်သည်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကား
ကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်တို့ယသေနမင်းသားသည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒတိ၊ လျှောက်ကြား၏။ ကိလမထေတိပဒေန၊ ကိလမထေတဟူ
သောပုဒ်ဖြင့်။ ကာယကိလမထေတ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဆို
အပ်၏။ ဝိဟေသာတိပဒေန၊ ဝိဟေသာဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ သွဝကိလမထေတ
ထိုကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာသကေကိ
ဋ္ဌေယျာဝတိတိ၊ ယထာသကေတံဋ္ဌေယျာသံဟူသည်ကား။ အတ္တနေ၊ မိမိ
၏။ အဇာနနကောဋ္ဌာသေယေဝ၊ မသိသောအဖို့၌သာလျှင်။ တိဋ္ဌေယျာသိ၊
တည်လေလော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧသေ
တိတံ၊ ဧသေတိဟူသည်ကား။ ဝိတ္တကဂ္ဂတံနာမ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း

မည်သည်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လတတိ၊ ရုဇ္ဈိ၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့လည်းကောင်း၊ ဥပစာရံ၊ ဥပစာရသို့လည်းကောင်း၊ ပါပေတွာဧဝံ၊ ရောက်စေ၍သာလျှင်၊ ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ သမဏုဒ္ဓေသော၊ သာမဏသည်းကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပဝေဒေတွာတိ၊ ပဝေဒေတွာဟူသည်ကား၊ ပကာသေတွာ၊ ပြု၍၊ နေက္ခမ္မေနဥာတဗ္ဗန္တိ၊ နေက္ခမ္မေနဥာတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ နိဿရုဂုဏေန၊ ထွက်မြောက်ခြင်းတည်းဟူသောဂုဏ်ဖြင့်၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမမှ၊ နိဿရုဂုဏေ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းတည်းဟူသောဂုဏ်၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော၊ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကဂ္ဂိနာမ၊ တည်ကြည်ခြင်းမည်သည်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဣဒိနာအဓိပ္ပါပေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤနေက္ခမ္မေနဥာတဗ္ဗံ ဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော နေက္ခမ္မေနဒဗ္ဗန္တိ၊ နေက္ခမ္မေနပတ္တန္တိ၊ နေက္ခမ္မေနသန္တိကာတဗ္ဗံဟူသော ပုဒ်တို့သည်၊ တသေဝံ၊ ထိုနေက္ခမ္မေနဥာတဗ္ဗံဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဧဝံဝစနာနိ၊ ဧဝံဝစပရိယာယ်စကားထွက်တည်း၊ ကာမေပရိဘုဉ္ဇန္တောတိ၊ ကာမေပရိဘုဉ္ဇန္တောဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဇေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သောသူသည်၊ ဟတ္ထိဒမ္မာဝါအဿဒမ္မာဝါဂေါဒမ္မာဝါတိဇတ္ထေ၊ ဟတ္ထိဒမ္မာဝါအဿဒမ္မာဝါဂေါဒမ္မာဝါဟူသောပုဒ်၌၊ အဒန္တဟတ္ထိဒမ္မာဒယောဝိယံ၊ မယဉ်းကျေးသော မဆုံးမအပ်သော ဆင်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ စိတ္တေကဂ္ဂရဟိတာ၊ သမာဓိမှကင်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ ဒန္တဟတ္ထိအာဒယောဝိယံ၊ ယဉ်းကျေးပြီးသောဆင်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ စိတ္တေကဂ္ဂသမ္ပန္နာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ အဒန္တဟတ္ထိဒမ္မာဒယော၊ မယဉ်းကျေးသောဆုံးမအပ်သောဆင်အစရှိသည်တို့သည်၊ ကုဋ္ဌာကာရံ၊ စဉ်းလဲသောအခြင်းအရာကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဓရံ၊ ရထားဦးကို၊ အဆဋ္ဌေတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ဒန္တဂမနံ၊ ယဉ်းကျေးပြီးသောဆင်ခြင်းတို့သည်သွားရာခရီးသို့၊ ဂန္တဝါ၊ သွားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒန္တဟံ၊ ယဉ်းကျေးပြီးသောဆင်ခြင်းတို့သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရေခံအပ်သော၊ ဘူမိံ၊ တပ်တည်းဟူသောအရပ်သို့၊ ပါဝုဏိသုံဝါ၊ ရောက်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ နသ

က္ကောန္တိယထာ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 စိတ္တေကဂ္ဂရဟိတာ၊ သမာဓိမှ ကင်းကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဿန္တ
 စိတ္တေကဂ္ဂရဟိ၊ ဩဉ်စွာသောသမာဓိတို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိတရုဏံ၊ ဖြစ်စေအပ်
 သောရုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပါပုဏိတုံဝါ၊
 ရောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ။

ဟတ္ထဝိသုဗ္ဗိကနာတိ၊ ဟတ္ထဝိသုဗ္ဗိကနဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထေန၊
 တယောက်သောသူ၏လက်ဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ တယောက်သောသူ၏လက်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ ဒိဋ္ဌေယျန္တိ၊ ဒိဋ္ဌေယျံဟူသည်ကား၊ ပဿိတဗ္ဗ
 ယုတ္တကံ၊ ရှုအပ်သောသဘောနှင့်ယှဉ်သောဝတ္ထုကဲ့၊ အာရုဇ္ဈေတိ၊ အာ
 ရုဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ အာရရိတော၊ ပိတ်ပင်အပ်၏၊ နိရုဇ္ဈေတိ၊ နိရုဇ္ဈေ
 ဟူသည်ကား၊ နိဝါရိတော၊ တားမြစ်အပ်၏၊ ဩဗုဇ္ဈေတိ၊ ဩဗုဇ္ဈေဟူ
 သည်ကား၊ ဩနန္ဒေါ၊ မြှေးရှက်အပ်၏၊ နာဂဝနိကန္တိ၊ နာဂဝနိကံဟူသည်
 ကား၊ ဟတ္ထိပဒေါပမေ၊ ဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၌၊ နာဂဝနဝရေကော၊ ဆင်တို့၏
 နေရာတော၌ကျင်လည်ကျက်စားတတ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို၊
 နာဂဝနိကောတိ၊ နာဂဝနိကောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမ၊ ဤဒန္တဘူမိ
 သုတ်၌၊ ဟတ္ထိသိက္ခာယ၊ ဆင်အတတ်၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ ဟတ္ထိံ၊
 ဆင်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှါ၊ သမက္ကော၊ စွမ်းနှိုင်းသော၊ ပုရိသော၊
 ယောက်ျားကို၊ နာဂဝနိကောတိ၊ နာဂဝနိကောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ အတိပဿိတွာတိ၊ အတိပဿိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဒိသွာ၊ ကောင်း
 သောဆင် မကောင်းသောဆင်ကိုရှု၍၊ ဣတ္ထဂေဓာဝါတိ၊ ဣတ္ထဂေဓာဝါ
 ဟူသည်ကား၊ ဧတသ္မိံ၊ ထိုဆင်တို့၏ နေရာတော၌ ဖြစ်သော ဆင်အ
 ပေါင်း၌၊ ပဝတ္ထဂေဓာ၊ ဖြစ်သောတပ်မက်မောခြင်းရှိကုန်၏၊ သရသင်္ကပ္ပိ
 နန္တိ၊ သရသင်္ကပ္ပိနံဟူသည်ကား၊ ဗာဓနသင်္ကပ္ပိနံ၊ နှိုင်းစက်အံ့ဟူသော
 အကြံအစည်တို့ကို၊ မနုဿကန္တေသုသိလေသုသမာဒ ဗနာယာတိတ္ထေ၊
 မနုဿကန္တေသုသိလေသုသမာဒဗနာယ ဟူသောပါဌ်၌၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ဣတ္ထိပုရိသေဟိ၊ မိန်းမ ယောက်ျားတို့သည်
 လည်း၊ ကုမာရကုမာရိကာဟိ၊ သတို့သားငယ် သတို့သမီးငယ်တို့သည်
 လည်း၊ သောဏ္ဍာဒိသု၊ ရှာမောင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဥပကေ
 ဇ္ဇယမာနော၊ ကစားအပ်သည်ရှိသော်၊ ပိကာရံ၊ ဘောဝံပြန်ခြင်းကို၊ နကရော
 တိ၊ မပြု၊ သုခါယတိ၊ ချမ်းသာစွာဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနေနနာဂေန၊
 ဤဆင်မင်းသည်၊ မနုဿကန္တေဒိ၊ လူတို့သည် ရှစ်သက်အင်ကုန်သော၊

၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝိသိသနိ၊ အလေ့အကျင့်တို့ကို၊ သမာဓိန္ဒာနိနာမ၊ ဆောက်တည်အပ်သည်
မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပေမနိယာဝိ၊ ပေမနိယာဟူသည်
ကား၊ တာတာ၊ အမောင်ဆင်မင်း၊ ရာဇာ၊ ငါတို့အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ တေး
သင်ဆင်မင်းအား၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုပြီး၊ မင်္ဂလဟတ္ထိဋ္ဌာနေစ၊ မင်္ဂလာ
ဆင်၏အရာဌာန၌သာလျှင်၊ ဌပေဿတိ၊ ထားလတ္တံ့၊ ရာဇာရဟာနိ၊ မင်း
အားထိုက်ကုန်သော၊ ဘောဇနာဒိနိ၊ ဘောဇဉ်စသည်တို့ကို၊ လဘိဿ
တိ၊ ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ဝေရုပီ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊
နာဂေဟိ၊ ဆင်တို့သည်၊ ဝိယာယိတဗ္ဗာ၊ ချစ်အပ်သော၊ ကထာ၊ စကား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သုဿသတိတိ၊ သုဿသတိဟူသည်ကား၊ တံပေမနိ
ယကထံ၊ ထိုချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သောစကားကို၊ သောတုကာမော၊ နာခြင်း
ဌာအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏဗာသောဒကန္တိ၊ တိဏဗာသော
ဒကံဟူသည်ကား၊ တိဏသင်္ခါတံ၊ မြက်ဟုဆိုအပ်သော၊ စာသဉ္ဇေဝ၊
စားအပ်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကန္တု၊ သောက်အပ်သောရေကို
လည်းကောင်း၊ အနုပဝန္တိ၊ မပြတ်ပေးလတ္တံ့၊ ဗာသိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်သော၊
တိဏံ၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ ခဲအပ်သော၊ တိဏံ၊ မြက်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဏဂေါတိ၊
ပဏဂေါဟူသည်ကား၊ ဒိဏ္ဍိ၊ မော၊ ထက်စည်တည်း၊ သဗ္ဗဝက်ဒေါသ
နိဟိတနိန္ဒိတကသာဂေါတိ၊ သဗ္ဗဝက်ဒေါသနိဟိတ နိန္ဒိတကသာဂေါ
ဟူသည်ကား၊ နိဟိတ သဗ္ဗဝက်ဒေါသောစေဝ၊ ပယ်အပ်သောအလုံးစုံ
သော ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲခြင်း တည်းဟူသော အပြစ်ရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပနိတကသာဂေါစ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောချွတ်ချယ်ခြင်း
တည်းဟူသော အဖန်ကို ပယ်အပ်ပြီး သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အင်္ဂန္တေဝသင်္ချံ ဝတ္ထတိတိ၊ အင်္ဂန္တေဝသင်္ချံ ဝတ္ထတိဟူသည်ကား၊ အင်္ဂ
သမော၊ မင်း၏လက်ခြေအင်္ဂါနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေဟသိတ
ဝိသိသနန္တိ၊ ဂေဟသိတဝိသိသနံ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဂုဏနိသိတဝိသိသ
နံ၊ ကါမဂုဏ်ငါးပါးနှင့်မြဲသောအကုသိုလ်ဝိသိသတို့ကို၊ ဥာယသသတိ၊ ဥာယ
သဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာရိကမဂ္ဂဿ၊ အဋ္ဌာရိကမဂ်ကို၊ အမိဂမာယ၊ ရေခြင်း
ဌာ၊ အဒန္တိမရဏံမဟာလ္လကောရဉ္ဇောနာဂေါ ကာလကံတောတိ၊ အဒန္တိ
မရဏံမဟာလ္လကောရဉ္ဇောနာဂေါကာလကံတော ဟူသည်ကား၊ ရဉ္ဇော၊
မင်း၏၊ မဟာလ္လကော၊ ကြီးသော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ အဒန္တိ၊ မယဉ်
ကျေးဇူးဘဲ၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ မုတောကုလကံတော၊ သေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။

၁၆

အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးဘဲ။ မရဏံကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကရိယံနာမ၊ ပြုခြင်း
 မည်သည်ကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ အဒန္တံ
 မရဏံအစရှိသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့
 ၌။ သေသေသော၊ ဤသို့သော။ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေ
 သံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒန္တဘူမိသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပဉ္စ
 မံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဒန္တဘူမိသုတ္တံ၊ ဒန္တဘူမိသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-သုညတဝဂ်-၆-ဘူမိဇသုတ်၊

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ ဘူမိဇသုတ္တံ၊
 ဘူမိဇသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဘူမိဇသုတ်၌၊ ဘူမိဇဇာတိ၊ ဘူမိဇဇာဟူ
 သည်ကား။ အယံထေရော၊ ဤဘူမိဇမထေရ်သည်။ ဇယသေနရာဇကုမာ
 ရဿ၊ ဇယသေနမင်းသား၏။ မာတုလော၊ ဦးရီးတည်း။ အာသဉ္စအနာ
 သဉ္စာတိ၊ အာသဉ္စအနာသဉ္စ ဟူသည်ကား။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အာသံ၊ လူ
 နတ်နိဗ္ဗာန်ကိုတောင့်တခြင်းကို။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အနာသံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန်ကို
 မတောင့်တခြင်းကို။ သကေနထာလိပါကေနာတိ၊ သကေနထာလိပါကေ
 နဟူသည်ကား။ ပကတိပဝတ္တာ၊ ပြကတေဝတ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခာပဝတ္တာ
 စ၊ ဆွမ်းဝတ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတ္တေနာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဇယ
 သေနမင်းသား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗာတတ္တတောဝိ၊ ပြီးစေအပ်သော
 ထမင်းမှလည်း။ အာဟရိက္ခာ၊ သောင်၍။ ဘတ္တေန၊ ထမင်းဖြင့်။ ပရိပိသိ၊
 လုပ်ကျွေး၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
 တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဘူမိဇ
 သုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဆဋ္ဌံ၊ မြောက်ခုမြောက်သော၊ ဘူမိဇ
 သုတ္တံ၊ ဘူမိဇသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-သုညတဝဂ်-၇-အနုရုဒ္ဓသုတ်၊

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်။ အနုရုဒ္ဓသုတ္တံ၊
 အနုရုဒ္ဓသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓသုတ်၌၊ ဇေမာဟံသုတိ၊ ဇေမာဟံသု

၁၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဟူသည်ကား၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုပဉ္စကင်္ဂအမည်ရှိသောဥပါသကဿ
အား၊ အဖာသုကကာလော၊ မချင်းသာသောအခါသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုပဉ္စကင်္ဂဥပါသကဿ၊ ဥပသကံမိတ္တာချဉ်းကပ်
ကုန်၍၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ အပဏ္ဏ
ကန္တိ၊ အပဏ္ဏကံဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာမိတံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိ၊ ဧကတ္ထာ
တိ၊ ဧကတ္ထာ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမာဏာတိဝါ၊ အပ္ပမာဏဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ မဟဂ္ဂတာတိဝါ၊ မဟဂ္ဂတဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဈာနမေဝ၊ အပ္ပ
မာဏဈာနကိုသာလျှင်၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာယေဝ၊ သမာဓိကိုသာလျှင်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့အပ္ပမာဏမဟဂ္ဂတဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဣမေဓမ္မာ
ဧကတ္ထာဗျဉ္ဇနမေဝနာနံဟူ၍၊ ပဉ္စကင်္ဂ၊ ပဉ္စကင်္ဂ အမည်ရှိသော ဥပါသ
ကာသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ယာဝတာကေရုက္ခံမူလံ မဟဂ္ဂတန္တိပရိ
တွာအဓိမုပ္ပိတွာဝိဟရေတိတိ၊ ယာဝတာကေရုက္ခံမူလံ မဟဂ္ဂတန္တိပရိ
တွာအဓိမုပ္ပိတွာဝိဟရေတိဟူသည်ကား၊ ကေ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလပမာ
ဏဋ္ဌာနံ၊ သစ်ပင်ရှင်း ပမာဏရှိသော အရပ်ကို၊ ကသိဏ နိမိတ္တေန၊ က
သိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြင့်၊ ဩတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ တသ္မိံ ကသိဏနိမိတ္တ
ထိုကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်၌၊ မဟဂ္ဂတဈာနံ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဈာနကို၊ ပရိတွာ၊
နှံ့၍၊ အဓိမုပ္ပိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝိဟရေတိ၊ နေ၏၊ ပန၊ နေဗျဉ္ဇနည်းဖြင့်ဟော
သည်ကိုဆိုပြီးအုံးမဟဂ္ဂတန္တိ၊ မဟဂ္ဂတံဟူ၍၊ အဿ၊ ထိုဈာန်ဝင်စားဆဲ
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိမေရှိ၊ ကေဝလံ၊
သက်သက်၊ မဟဂ္ဂတဈာန ပဝတ္တိဝသေန၊ မဟဂ္ဂုတ်ဈာန၏ဖြစ်ခြင်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤမဟဂ္ဂတန္တိပရိတွာ အဓိမုပ္ပိတွာဝိဟ
ရေတိဟူသောစကားကို၊ အနုရုဒ္ဓါတ္ထရေန၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောဝါရတို့၌၊ ယေသေသော၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိနာခေါ ဂဟပတိ
ပရိယာယေနာတိ၊ ဣမိနာခေါ ဂဟပတိ ပရိယာယေနဟူသည်ကား၊ ဣမိ
နာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊
အပ္ပမာဏ မဟဂ္ဂုတ်တရားတို့၏ အထူးကိုဆိုပြီးအုံး၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပ္ပမာဏ
တရားမဟဂ္ဂုတ်တရားတို့တွင်၊ အပ္ပမာဏာတိ၊ အပ္ပမာဏဟူ၍၊ ဝုတ္တာ
နံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့၏၊ နိမိတ္တံ၊
ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်၊ နဝဗုဒ္ဓိ၊ မပွား၊ နိမိတ္တံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ဥဒ္ဓါဒ

၂၁

ဇုနံ၊ ခွါခြင်းသည်၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊ တာနိဈာနာနိ၊ ကိဗြဟ္မဝိဟာရတရား
ကိုပွား၍ ရေကုန်သော ဈာန်တို့သည်၊ အဘိညာဏံဝါ၊ အဘိညာဉ်တို့၏
လည်းကောင်း၊ နိရောဓဿဝါ၊ နိရောဓ သမာပတ်၏ လည်းကောင်း၊
ပါဒကာနိ၊ အခြေတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပန၊ မဖြစ်သည်မှတစ်ပါး
ဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိပဿနာပါဒကာနိစ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေတို့သည်
လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဇပါဒကာနိစ၊ ကမ္မဝဋ်ကိလေသာဝဋ်ဝိပါက
ဝဋ်တို့၏အခြေတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဝေါက္ကမနာနိစ၊
ဓူပဘဝသို့သက်ကြောင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အပ္ပမာ
ဏဈာန်မှတစ်ပါး မဟဂ္ဂတဈာန်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မဟဂ္ဂတာတိ၊ မဟဂ္ဂတဟူ၍၊
ရတ္တဇာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကာသိဏဈာနာနံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသည်တို့ကို
ပွား၍ ရေကုန်သောဈာန်တို့၏၊ နိမိတ္တံ၊ ပဋိဘာဝနိမိတ်သည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏၊
ဥက္ခာဇုနံ၊ ခွါခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမတိက္ကမာ၊ လွန်၊ မြောက်ရာတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဘိညာပါဒကာနိစ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေတို့
သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိရောဓပါဒကာနိစ၊ နိရောဓသမာပတ်၏
အခြေတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဇပါဒကာနိစ၊ ဝဋ်၏အခြေတို့
သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဝေါက္ကမနာနိစ၊ ဘဝသို့သက်ကြောင်း
တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေဝံဇ္ဈမိနာကာရေနပိ၊ ဤသို့ပဋိဘာဝ
နိမိတ်ကို မပွားအပ်သည် ပွားအပ်သည် မခွါအပ်သည် ခွါအပ်သည်အ
ဘိညာဉ်နိရောဓသမာပတ်တို့၏ အခြေဖြစ်သည်မဖြစ်သည် အစရှိသော
အပြားအားဖြင့်လည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤအပ္ပမာဏတရားမဟဂ္ဂုတ်တရားတို့
သည်၊ နာနတ္ထာစ၊ ထူးသောသဘောရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ အပ္ပမာဏာတိ၊ အပ္ပမာဏဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟဂ္ဂတာတိ၊ မဟဂ္ဂ
တဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဇေဝံဇ္ဈမိနာ ကာရေန၊ ဤသို့ အပ္ပမာဏ သဒ္ဓါ
မဟဂ္ဂုတ်သဒ္ဓါဖြင့်ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗျဉ္ဇနာစ၊ သဒ္ဓါတို့သည်
လည်း၊ နာနာ၊ ထူးကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟဂ္ဂတသမာပတ္တိတော၊ မဟဂ္ဂုတ်သမာပတ်မှ၊
နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဘဂ္ဂပပတ္တိကာရဏံ၊ ဘဝဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊
ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောဘုရားသခင်သည်၊ စတဿောခေါဣမာ
တိအာဒိ၊ စတဿောခေါဣမာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ပရိတ္တာဘာတိ၊ ပရိတ္တာဘာဘုံရှိ၏ဟူ၍၊ ဇာနန္တဿ၊ သိသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အယံအာဘောဒဂါ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပန၊

၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဗ္ဗကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

စင်စစ်၊ ပရိတ္တာဘောသု၊ ပရိတ္တာဘာအမည်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝေသု၊ ဗြဟ္မသုံ
တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိကာရဏံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကိုးတာ
ဝေန္တော၊ ပွားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိတ္တာဘာ၊ ပရိတွာအဓိမုတ္တိတွာ
ဝိဟရတိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ သေ
သော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဗ္ဗတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
သိယာ၊ အချို့ကား၊ ပရိတ္တာဘာ၊ နည်းသောအရောင်ရှိကုန်သည်၊ သံကိ
လိဋ္ဌာဘာ၊ ညစ်နွမ်းသော အရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
သိယာ၊ အချို့ကား၊ ပရိတ္တာဘာ၊ နည်းသောအရောင်ရှိကုန်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ
ဘာ၊ စင်ကြယ်သော အရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သိယာ၊
အချို့ကား၊ အပ္ပမာဏာဘာ၊ ကျယ်သောအရောင်ရှိကုန်သည်၊ သံကိလိဋ္ဌာ
ဘာ၊ ညစ်နွမ်းသောအရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သိယာ၊ အ
ချို့ကား၊ အပ္ပမာဏာဘာ၊ ကျယ်သော အရောင်ရှိကုန်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါဘာ၊
စင်ကြယ်သောအရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကထံဟောန္တိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ သုပ္ပမတ္တေဝါ၊ ဗန်းစကောမျှအတိုင်း
အရှည်ရှိသောကသိုဏ်း၌လည်းကောင်း၊ သရဝမတ္တေဝါ၊ ခွက်မျှအတိုင်း
အရှည်ရှိသောကသိုဏ်း၌လည်းကောင်း၊ ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိ
ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အာဝိဏ္ဏံ၊ ဝသီ
တာဝေါ၊ လေ့လာအပ်သောဝသီဘော်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပစ္စနိကဓမ္မာ
နံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိဝရုဏတရားတို့၏၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ အပရိ
သောမိတတ္တာ၊ မသုတ်သင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဗ္ဗလမေဝ၊ အား
နည်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ ဝဠုတော၊ သုံး
ဆောင်၍၊ အပ္ပဂုဏဈာနေ၊ မလေ့လာအပ်သောဈာန်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကါလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိတ္တာဘောသု၊ ပရိတ္တာဘာ၊
တုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အကြောင်းမှတစ်ပါးအကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အသာ
ထိပရိတ္တာဘာတုံ၌ ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၊ ပရိတ္တော
စေဝ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံကိလိဋ္ဌာစ၊ ညစ်နွမ်းသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ပဌမပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ပါး ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုပြီး
အံ့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အာဝိဏ္ဏံ
ဝသီတာဝေါ၊ လေ့လာသောဝသီဘော်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပစ္စနိကဓမ္မာ
နံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရုဏတရားတို့၏၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိ

သောမိတတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓိ၊ အလွန် စင်ကြယ်သော၊ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို၊ ဝဇ္ဇတ္တိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ပဂုဏ ဈာနေ၊ လေ့လာအပ်သောဈာန်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာ လံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိတ္တာဘောသု၊ ပရိတ္တာဘာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အကျဉ်းမှတပါး အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဿ၊ ထိုပရိတ္တာဘာ ဘုံ၌ဖြစ်သောဗြဟ္မာကြီး၏၊ ဝဇ္ဇတ္တာ၊ အဆင်းသည်၊ ပရိတ္တာစေဝ၊ ကျဉ်း သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓေါစ၊ စင်ကြယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊ အချို့ကား၊ ပရိတ္တာဘာ၊ ကျဉ်းသောအရောင်ရှိ ကုန်သည်၊ သံကိလိဋ္ဌာဘာ၊ ညစ်နွမ်းသောအရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သိယာ၊ အချို့ကား၊ ပရိတ္တာဘာ၊ ကျဉ်းသောအရောင်ရှိကုန် သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါဘာ၊ စင်ကြယ်သောအရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ ပန၊ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်မှတပါး တတိယပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကသိဏ၊ ကသိုဏ်း၌၊ ဝိပုလပရိကမ္ပံ၊ ကျယ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အာဝိဇ္ဈာဝသိဘာဝေါ၊ လေ့လာအပ်သောဝသိဘော်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်ကို၊ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်အတူ သာသျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊ အချို့ကား၊ အပ္ပမာဏာ ဘာ၊ ကျယ်သော အရောင်ရှိကုန်သည်၊ သံကိလိဋ္ဌာဘာ၊ ညစ်နွမ်းသော အရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သိယာ၊ အချို့ကား၊ အပ္ပမာဏာ ဘာ၊ ကျယ်သော အရောင်ရှိကုန်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါဘာ၊ စင်ကြယ်သော အရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ အပ်၏။ ။

၀ဏ္ဏနာနတ္တန္တိ၊ ၀ဏ္ဏနာနတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သရိရဝဏ္ဏသ၊ ကိုယ် အဆင်း၏၊ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ နောစ အဘာနာနတ္တန္တိ၊ 'နောစအဘာနာနတ္တံ ဟူသည်ကား၊ အာလောကေ၊ အရောင်အသင်း၌၊ နာနတ္တံ၊ အထူးသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ အတ္ထိနာ နတ္တန္တိ၊ အတ္ထိနာနတ္တံဟူသည်ကား၊ ဒီဃာရုဿအဏုသုလဝသေန၊ အရှည် အတို အငယ်အကြီး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထိယာ၊ ဆီမီးယျံ၏၊ နာနတ္တံ၊ အထူးသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ယတ္ထယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထယတ္ထဟူသည် ကား၊ ဥယျာနုပိမာနကပ္ပရုက္ခနဒီတိရုပေါက္ခရုဏီတိရေသု၊ ဥယျာဉ်ပိမာန

၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပဒေသာပင် မြစ်ကမ်း ရေနံ ကမ်းတို့တွင်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌၊ အဘိနိဝိသန္တိတိ၊ အဘိနိဝိသန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဘိရမန္တိတိ၊ အဘိရမန္တိ ဟူသည်ကား၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ န ဥက္ကဏ္ဌန္တိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်၊ ကာဇေနာတိ၊ ကာဇေနဟူသည်ကား၊ ယာဂု ဘတ္တတေလ ဗာဏိတမန္တဓိသကာဇေသု၊ ယာဂုကိုဆောင်သော ထမ်း ပိုးဆွမ်းကို ဆောင်သော ထမ်းပိုးဆိကိုဆောင်သော ထမ်းပိုးတင်လဲကို ဆောင်သောထမ်းပိုး ငါးအမဲကိုဆောင်သောထမ်းပိုးတို့တွင်၊ ယေနက နဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကာဇေနထမ်းပိုးဖြင့်၊ ကာဇေနာတိပိ၊ ကာဇေနဟူ၍ လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤအနက်ပင်လျှင်တည်း၊ ဝိဇူကေနာတိ၊ ဝိဇူကေနဟူသည်ကား၊ ပန္နိယာ၊ မြင်းတောင်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထဝါတိ၊ တတ္ထတတ္ထဝဟူသည်ကား၊ သပ္ပိ မရဗာဏိတာဒိနံ၊ ထောပတ်ပျားတင်လဲအစရှိသည်တို့ကို၊ သုလဘဠာ နတော၊ ရလွယ်ရာအရပ်မှ၊ လောဏပူတိမန္တောဒိနံ၊ ဆား ဝပ်သောငါး အစရှိသည်တို့၏၊ ဥဿန္တဋ္ဌာနံ၊ များရာအရပ်သို့၊ နိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန် သောမှက်ယင်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့မှက်ယင်တို့၏၊ ဝသ နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ ဗာသုကံ၊ ချမ်းသာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှေးနေရာအရပ် ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝသိဋ္ဌာ၊ နေရပေကုန်၏၊ ဣမ၊ ဤနောက်နေရာ၌၊ လော ဏောဝါ၊ ဆားသည်လည်း၊ နေ၊ ငါတို့မှက်ယင်တို့အား၊ ဗာဇယိ၊ နှိပ်စက် ပြီးပူတိမန္တဝန္တောဝါ၊ ငါးဝပ်နံသည်လည်း၊ ဗာဇယိ၊ နှိပ်စက်ပြီး သိသ ရောဂံ၊ ဦးခေါင်းရောဂါကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ မိတ္တံ၊ မိတ် ကို၊ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ တတ္ထတတ္ထဝ၊ ထိုထိုရောဂါရှိရာအရပ် ၌သာလျှင်၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ အာဘာတိ၊ အာဘာဟူသည်ကား၊ အာဘာသမ္ပန္နာ၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ တဒင်္ဂေနာတိ၊ တဒင်္ဂေနဟူသည် ကား၊ တဿာဘဂ္ဂပပတ္တိယာ၊ ထိုဗြဟ္မာဝံ၌ဖြစ်ခြင်း၏၊ အင်္ဂေန၊ အကြောင်း ကြောင့်၊ ဘဂ္ဂပပတ္တိကာရဏေန၊ အရူပဘုံတို့၌ပဋိသန္ဓေ အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ နက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသော သဘိယမထေရ်သည်၊ ကောနုခေါဘန္တေတိအာဒိ၊ ကောနု ခေါဘန္တေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လန္တိ၊ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လံဟူသည်ကား၊ ကာယသလသိယဘာဝေါ၊ ကိုယ်၏ပျင်း ရိသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဗျာယတောတိ၊ ဗျာယတောဟူသည်ကား၊ ဇလ

၃-သုညတဝဂ်-၇-အနုရုဒ္ဓသုတ်။

၂၃

တော၊ တောကပ်ပသောသီဒီး၏။ ဒိဗ္ဗာရုတ္တံခေါ်မေတိ၊ ဒိဗ္ဗာရုတ္တံခေါ်မေဟူ
သည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ပါရမီယော၊ မဟာသာ
ဝကမထေရ်သည်ဖြည့်ရာသောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်သည်ရှိသော်
ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ သမာ
ပတ္တိံ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊
တိဏိအတ္တဘာဝသတာနိ၊ သုံးရာသောကိုယ်၏အဖြစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဗြဟ္မ
လောကေ၊ ဗြဟ္မာသုံးဦးဥပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘတိကိရေ၊ မှေသတတ်၊
တံ၊ ထိုသို့အခြားမရှိသော သုံးရာသော အတ္တဘောတို့ဖြင့်ဗြဟ္မာသုံးဦးဖြစ်
ဘူးသည်ကို၊ သန္ဓာဟ၊ ရည်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤဒိဗ္ဗာရုတ္တံခေါ်အာရုဿကဏ္ဍာ
နအစရှိသောစကားကို၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ စသတ္တံ၊ ငှက်၏၊ အဝေါက်ဣန္ဒြိယတိဏိသတံ၊ ယံပဗ္ဗဇိ၊ ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ အသင်
တံဂဝေသန္တော၊ ပုဗ္ဗေသဉ္စရိတံမမန္တိ၊ အဝေါက်ဣန္ဒြိယတိဏိသတံ၊ ပဗ္ဗဇိ၊
ဣသိပဗ္ဗဇံအသင်တံ ဂဝေသန္တော၊ ပုဗ္ဗေသဉ္စရိတံမမံဟူ၍၊ ဧတမ္ပိဝစနံ၊
ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ထေရဂါယာသု၊ ထေရဂါယာတို့ဦးဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ အသင်တံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသောငါအနုရုဒ္ဓါသည်၊ အ
ဝေါက်ဣန္ဒြိယ၊ လူ၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့နှင့် မရောနှောသော၊ တိဏိသတံ၊
ဘဝသုံးရာပတ်လုံး၊ ယံဣသိပဗ္ဗဇံ၊ အကြင်ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ၊
ရဟန်းပြုဘူးပြီ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မမ၊ ငါအား၊ တံ၊ ထိုရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်
သည်၊ သဉ္စရိတံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗ
တ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်အနုရုဒ္ဓသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊
အနုရုဒ္ဓသုတ္တံ၊ အနုရုဒ္ဓသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-သုညတဝဂ်-၈-ဥပတ္တိလေသသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဥပတ္တိလေသသုတ္တံ
ဥပတ္တိလေသသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပတ္တိလေသသုတ်၌၊ ဧတဒဝေါစာ
တိ၊ ဧတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဘေဒါမိပ္ပါယေန၊ ကွဲပြားခြင်းကိုအလိုရှိ
သောကြောင့်၊ နေဝအဝေါစ၊ မလျှောက်၊ ပိယကဗျတာယ၊ ချစ်ခြင်းကိုပြု
လိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နအဝေါစ၊ မလျှောက်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ အသ၊ ထိုမထင်ရှားသောရဟန်းအား၊ ဧတံဧသေဝရိပိတက္ကော၊

၂၄

ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ငြိ၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
သနည်းဟူမူကား။ ဣမေတိက္ခ။ ဤငြင်းခုံကြသော ကောသမ္မကရဟန်း
တို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဩရမိဿန္တိ၊ ရှောင်
ကြဉ်ကုန်လတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည်လည်း။ ဟိတာနု
ကမ္မကား၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိတော်မူကုန်၏။ အဋ္ဌာနေ၊ အကြောင်းမဟုတ်
သည်၌၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်း
ကို၊ ကထေဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ သော
စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဧတေ၊ ထိုငြင်းခုံသောကောသမ္မကရ
ဟန်းတို့သည်၊ ဩရမိဿန္တိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ရှောင်
ကြဉ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုငြင်းခုံသောကောသမ္မကရဟန်းတို့အား၊ ဖာ
သုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧတံ
သောပရိဝိတက္ခော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ငြိ၊ တသ္မာ၊
ထိုသို့အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောကြောင့်၊ ဧတံဣဇာနန္တတိအာဒိဝဂ
နံ၊ ဧတံဣဇာနန္တ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မာ
ဘဏ္ဍနန္တိ အာဒိသု၊ မာဘဏ္ဍနံ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ အကတ္ထာတိအာ
ဒိပါဠသေသံ၊ အကတ္တဤသို့အစရှိသော ပါဠိကြွင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ မာအကတ္တ၊ မပြုကုန်လင့်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အညတရောတိ၊ အညတရောဟူသည်
ကား၊ သောတိက္ခ၊ ထိုမထင်ရှားသော ရဟန်းသည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ အတ္ထကာမေကိရ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသတတ်၊ အယံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုမထင်ရှားသောရဟန်း၏၊ အဓိပ္ပါယော၊
အလိုသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ကောသသိဘူတာ၊ အမျက်ဒေါသသည် နှိပ်စက်
အပ်ကုန်သော၊ ဣမေတိက္ခ။ ဤကောသမ္မကရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ နဂဗ္ဗန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်၊ ဧတေ၊ ထို
ကောသမ္မကရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆိုဆုံးမတော်မူရသော၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာကိလမတိ၊ မပင်ပန်းစေလင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မြတ်စွာဘုရားအားအကျိုး
စီးပွားကို အလိုရှိသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာဂမေတု ဘန္တောဘဂဝါဓမ္မ
သာမိအစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဝိဏ္ဏာယ ပါဝိသိတိ၊
ဝိဏ္ဏာယပါဝိသိဟူသည်ကား၊ ကောဝုလံ၊ သုဂ္ဂံ၊ သက်၊ နပါဝိသိ၊ ဝင်ရောက်

မူသည့်မဟုတ်သေး။ ယောနပိဇနေန။ အကြင်နှစ်ပါးစုံသော ကောသမ္မက
ရဟန်းသည်လည်း။ နမိဋ္ဌော။ ငါတုရားကိုမမြင်အပ်။ သော။ ထိုမမြင်အပ်
သေးသောကောသမ္မက ရဟန်းသည်။ ပဿတု။ မြင်စေသတည်း။ ဣတိ
ဝိ။ ဤသို့လည်း။ အမိဋ္ဌာယိ။ အမိဋ္ဌာန်တော်မူပြီ။ ကိမတ္ထံ။ အဘယ်အကျိုး
ငှါ။ အမိဋ္ဌာယိ။ အမိဋ္ဌာန်တော်မူသနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ဝုစ္ဆာ။
အမေးတည်း။ တေသံဝိက္ခန္တံ။ ထိုဒါယကာတို့ကဒဏ်ထားသော ကော
သမ္မကရဟန်းတို့အား။ ဒမနတ္ထံ။ ဆုံးမတော်မူခြင်း အကျိုးငှါ။ အမိဋ္ဌာယိ။
အမိဋ္ဌာန်တော်မူပြီ။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဒါ။ ထို
ပုထုသဒ္ဓေါသမဇနော အစရှိသောဂါထာကို ဟောတော်မူသောအခါ၌။
ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ခန္တော။ ဆွမ်းခံရာဌာတဲကြွတော်မူခဲ့သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုထုသဒ္ဓေါသမဇနောတိအာဒိဂါထာ။ ပုထု
သဒ္ဓေါသမဇနော ဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို။ ဘာသိတွာ။ ဟောတော်
မူပြီး၍။ ကောသမ္ဗိတောဝ။ ကောသမ္ဗိပြည်မှ သာလျှင်။ ဗာလကလောဏ
ကာရေဝါမံ။ ဗာလကလောဏကာရရွာသို့။ ဂတော။ ကြွတော်မူ၏။ တတော။
ထိုဗာလက လောဏကာရရွာမှ။ ပါစိနဝံသမိဂဒါယံ။ ပါစိနဝံသမိဂဒါယ
တောသို့။ ဂတော။ ကြွသွားတော်မူ၏။ တတော။ ထိုပါစိနဝံသမိဂဒါယ
တောမှ။ ပါလိလေယျက ဝနသဏ္ဌံ။ ပါလိလေယျက တောအုပ်ကြီးသို့။
ဂတ္တာ။ ကြွသွားတော်မူ၍။ ပါလိလေယျက ဟတ္ထိနာဂေန။ ပါလိလေယျက
ဆင်မင်းသည်။ ဥပဋ္ဌာယမာနော။ လုပ်ကျွေးအပ်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တေ
မာသံ။ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဝသိ။ ဝဇီတင်းသုံး၍နေတော်မူ၏။ နဂရဝါယိ
နောပိ။ ကောသမ္ဗိပြည်၌နေသောလူတို့သည်လည်း။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝိဟာရံ။ ကျောင်းတော်သို့။ ဂတေ။ ကြွတော်မူလာ၏။ မယံ။ ငါတို့သည်
ဓမ္မသဝနာယ။ တရားနာခြင်းငှါ။ ဝုစ္ဆာမ။ သွားကုန်ဖို့။ ဣတိ။ ဤသို့။ မန္တိတွာ
တိုင်ပင်ကုန်၍။ ဂန္ဓပုဗ္ဗဟတ္ထာ။ ပန်းနံ့သာလက်စွဲကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်
၍။ ဝိဟာရံ။ ကျောင်းတော်သို့။ ဂတ္တာ။ သွားကုန်၍။ တန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။
သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ။ အဘယ်အရပ်မှာ ဝဇီတင်းသုံးတော်
မူသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုစ္ဆိံ။ သု။ မေးကုန်၏။ ကုမေ။ သင်ဒါယကာတို့သည်။
သတ္တာရံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ကဟံ။ အဘယ်အရပ်၌။ ဒက္ခယ။ မြင်လိုက်
ကုန်သနည်း။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေဝိက္ခန္တံ။ ဤခိုက်ရန်ငြင်းခုံ
သောရဟန်းတို့ကို။ သမဂ္ဂေ။ ညီညွတ်သည်တို့ကို။ ကရိဿာမိ။ ငါပြုတော်
မူအံ့။ ဣတိမနုသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ အာဂတော။ ကြွတော်

၂၆

ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မူလာဏ္ဍိ၊ သမဂ္ဂေ၊ ညိညွတ်သည်တို့ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော
မတတ်နိုင်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ နိက္ခမိတွဲ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဂတော၊ ကြွ
တော်မူလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ရဟန်းတို့ကပြောကြားကုန်၏၊ မယံ၊
ငါတို့ဒါယကာ တို့သည်၊ သတမ္ပိ၊ အရာသော ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊
သဟဿမ္ပိ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒတွဲ၊ ပေး၍၊ သတ္ထာ
ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာနေတံ၊ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမ၊ မတတ်
နိုင်ကုန်၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နော၊ ငါတို့ဒါယကာတို့သည်၊ အယာ
မိတော၊ မပင့်မတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်
တိုင်သာလျှင်၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ မယံ၊ ငါတို့ဒါယကာတို့
သည်၊ ဣမေတိက္ခူ၊ ဤခိုက်ရန်ငြင်းခုံသော ရဟန်းတို့ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဓမ္မကထံ၊ တံရား
စကားကို၊ သောတံ၊ နာခြင်းငှါ၊ နသဘိဌာ၊ မရကုန်၊ ဣမေ၊ ဤခိုက်ရန်
ငြင်းခုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်
၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာမဂ္ဂိံ၊
ညိညွတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တေဝိ၊ ပြုတော် မူသော်လည်း၊ သမဂ္ဂါ၊ ညိ
ညွတ်ကုန်သည်၊ နဇာတာ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အညဿ၊ ဘုရားမှ တပါးသော၊
ကဿ၊ အဘဟံသု၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရိဿန္တိ၊ လိုက်နာကုန်လတ္တံ့၊
နည်း၊ အလံ၊ မသင့်၊ ဣမေသံ၊ ဤခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုသောရဟန်းတို့
အား၊ ဘိက္ခာ၊ ဆွမ်းကို၊ နဒါတဗ္ဗာ၊ မလှူအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တိတွဲ၊
တိုင်ပင်ကုန်၍၊ သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသောကောသမ္ပိမြို့၍၊ ခဏ္ဍံ၊ တရာ
သောဥစ္စာအားကို၊ ဥပယိံသု၊ ထားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခိုက်ရန်ငြင်းခုံသော
ရဟန်းတို့သည်၊ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်ရိုးသောက်သောနေ၍၊ သကလနဂရံ၊
အလုံးစုံသောကောသမ္ပိမြို့ကို၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို ငှါ၊ စရိတွဲ၊ ထည့်
လည်ကုန်၍၊ ကဗ္ဗု၊ မတ္တံ၊ တယောင်းမမျှသောက်သော၊ ဘိက္ခမ္ပိ၊ ဆွမ်း
ကိုလည်း၊ အလဘိတွဲ၊ မရသောကြောင့်၊ ဝိဟာရံ၊ မိမိတို့နေရာကျောင်း
သို့၊ အာဝမံသု၊ ပြန်လာရကုန်၏၊ ဥပါသကာဝိ၊ ဒါယကာတို့သည်လည်း၊
တေ၊ ထိုကောသမ္ပိပြည်သားတို့ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ အာဟံသု၊ ဆိုပြန်ကုန်၏၊
ကိံ၊ အာဟံသု၊ အဘဟံသုဆိုပြန်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
လောက်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣမေတိက္ခူ၊ ဤခိုက်ရန်ငြင်းခုံသော
ရဟန်းတို့သည်၊ နမာပေဇေ၊ သည်းခံစေတော်မမူကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှ
သောက်၊ တေဉ္စိ၊ ထိုလှူသောသူတို့အား၊ တမေဝဒဏ္ဍကုန္တံ၊ ထိုအရာသော

၃-သုညတဝဂ်-၈-ဥပတ္တိလေသသုတ်။

၂၇

ဥစ္စာဒဏ်အမှုသည်သာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုခိုက်ရန်ငြင်းခုံသောရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
 တရားကို၊ ခမာပေသာမ၊ သည်းခံတော်မူစေကုန်အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊
 ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဘတ္တံ၊
 ဆွမ်းကို၊ အသတိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊
 အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုခိုက်
 ရန်ငြင်းခုံသောရဟန်းတို့အား၊ အဋ္ဌာရသဘောဒကရဝတ္ထုနိ၊ တဆွဲရှစ်ပါး
 သောက္ခဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်းတို့ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော
 တော်မူပြီ။ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုထုသဒ္ဓေါသမဇနောအစရှိ
 သောစကား၌၊ ပါဠိမုတ္တကကထာ၊ ပါဠိမှလွတ်သောစကားတည်း။ ။

၂၈

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုထုသဒ္ဓေါတိအာဒိဂါထာသု၊ ပုထုသဒ္ဓေါဤသို့အစ
 ရှိသောဂါထာတို့၌၊ အဝယဝတ္ထော၊ အစိတ်ဖြစ်သော အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဿသမဇနဿ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်း၌တူမျှသောအလိုရှိ
 သောရဟန်းအပေါင်းအား၊ ပုထုမဟာ၊ များစွာသော၊ သဒ္ဓေါ၊ ပြောဆိုသော
 စကားသံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုသဒ္ဓေါ၊ ပုထု
 သဒ္ဓမည်၏။ သမဇနောတိ၊ သမဇနောဟူသည်ကား၊ သမာနော၊ ငြင်းခုံ
 ခြင်း၌တူသောအလိုရှိသော၊ ဧကသဒိသော၊ တပေါင်းတည်း၊ ငြင်းခုံခြင်း
 ၌အလိုတူကြသော၊ ဇနော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ အယံဘဏ္ဍနကာရကဇနော၊ ဤငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်သော
 ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သဒ္ဓနိန္ဒ ခုဏှနု၊
 ငြင်းခုံသောစကားသံကို ပြောဆိုသောအားဖြင့်၊ ပုထုသဒ္ဓေါစေဝ၊ များ
 သောအသံရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒိသောစ၊ ငြင်းခုံခြင်း၌တူ
 သော အလိုရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နမာလောကောဗိမညထာတိ၊ နမာလောကော
 ဗိမညထဟူသည်ကား၊ တကြ၊ ထိုငြင်းခုံသော ရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်၊
 ကောဗိ၊ တစ်ယောက်သော၊ ဧကောဗိ၊ တယောက်သော ရဟန်းမျှ
 လည်း၊ အဟံဗာလောတိ၊ ငါမိုက်၏ဟူ၍၊ နမညတိ၊ မမှတ်ထင်၊ သဗ္ဗေဝိ၊
 အလုံးစုံသောငြင်းခုံသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဗလ္လိတမာနိနောယေဝ၊
 ငါပညာရှိ၏ဟုမှတ်ထင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ နာညံဘိယျောအမည
 ရုန္တိ၊ နာညံဘိယျောအမညရုံ ဟူသည်ကား၊ ကောဗိ၊ တစ်ယောက်

၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-မုတိယာတွံ။

သော။ ဧကောဝိ။ တယောကံသောရဟန်းမျှလည်း။ အဟံဗဒလောတိစ။
 ငါမိက်၏ဟူ၍လည်း။ နမညိ။ မမှတ်ထင်။ ဘိယျာဝး လွန်စွာသလျှင်။
 သံဃာသ္မိံ။ သံဃာသည်။ ဘိဇ္ဇမာနေ။ ကွဲပြားလတ်သည်ရှိသော်။ မယှံ။ ငါ၏။
 ကာရဏာ။ အကြောင်းကြောင့်။ သံဃော။ သံဃာသည်။ ဘိဇ္ဇတိ။ ကွဲပြား၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ အညဋ္ဌိ။ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဧကံ။ တပါးသော။ ဣဒံကာရေ
 ဏံ။ ဤအကြောင်းကို။ နမညိ။ မမှတ်ထင်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။
 အနက်တည်း။ ပရိမုဋ္ဌာတိ။ ပရိမုဋ္ဌာဟူသည်ကား။ မုဋ္ဌသတိနော။ လွတ်
 သောသတိ ရှိကုန်၏။ ဝါစာဂေါစရောဘဏိနောတိ။ ဝါစာဂေါစရောဘဏိ
 နော ဟူသောဤဝုဒ္ဓိ။ ရာကာရဿ။ ရာအက္ခရာ၏။ ရကာရာ ဒေသော။
 ရအပြုကို။ ကတော။ ပြုအပ်၏။ ဝါစာဂေါစရာစ။ စကားလျှင်အာရုံရှိကုန်
 သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရာ။ ကာယာနူပဿနာ
 အစရှိသောသတိပဋ္ဌာန်တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်
 ကုန်။ ဘာဏိနောစကထံ ဘာဏိနော။ စကားကိုသာ ပြောဆိုခြင်းရှိကုန်
 သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ယာဝန္တန္တိ မုခါယာမန္တိ။ ယာဝန္တန္တိ
 မုခါယာမံဟူသည်ကား။ ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်။ မုခံ။ ခံတွင်းကို။ ပဿ
 ရေတုံ။ ဖြန့်ခြင်းငှါ။ ဣန္တန္တိ။ အလိုရှိကုန်၏။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်။ ပဿ
 ရေတွာ။ ဖြန့်၍။ ဘာဏိနော။ ပြောဆိုခြင်းရှိကုန်၏။ ဧကောဝိ။ တယောကံ
 သောရဟန်းမျှလည်း။ သံဃာဂါရဝေန။ သံဃာကံရှိသောသောအားဖြင့်။ မုခ
 သံကာစနံ။ မျက်နှာရေ၏တွန့်ခြင်းကို။ နကရောတိ။ မပြု။ ဣတိအယံ။ ဤ
 သည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ယေနနိတာတိ။ ယေနနိတာဟူသည်
 ကား။ ယေနကလဟောန။ အကြင်ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်။ ဣမံနိဗ္ဗန္တဘာဝံ။
 ဤအရှက်မရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ နိတာ။ ရောက်ကုန်၏။ နတံဝိဒ္ဓတံ။ နတံဝိဒ္ဓ
 ဟူသည်ကား။ အယံ။ ဤငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဒိနဂေါ။ အပြစ်
 ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ တံ။ ထိုအပြစ်ကို။ နစာနန္တိ။ မသိကုန်။ ယေစတံဥပနယန္တိ
 တိ။ ယေစတံဥပနယန္တိဟူသည်ကား။ အကောန္တိမန္တိ အာဒိကံ။ အကောန္တိ
 မံဤသို့အစရှိသော။ တံအာကာရံ။ ထိုအခြင်းအရာကို။ ယေ။ အကြင်သူ
 မိက်တို့သည်။ ဥပနယန္တိ။ ရန်ငြိုးဖွဲ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် မပြတ်ဖွဲ့ကုန်
 ၏။ သနန္တနောတိ။ သနန္တနော ဟူသည်ကား။ ပေါရာဏော။ ရှေး၌ဖြစ်၏။
 ပရေတိ။ ပရေဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတေ။ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ဌပေတွာ။
 ချွင်းချန်၍။ တတော။ ထိုပညာရှိသောသူမှ။ အညေ။ တပါးကုန်သောဥညာ
 မရှိကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ။ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်သောသူတို့သည်။

ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏။ ဧတ္ထသံဃာမဇ္ဈေ၊ ဤသံဃာ၏အလပပ်၌၊ ကလ
ဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရေန္တာ၊ ပြုကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
မယံ၊ ငါတို့ရဟန်းတို့သည်၊ ယမာမသေဥပယမိသာမ၊ သေရကုန်အံ့၊
သတတံ၊ အမြဲ၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ မစ္စသန္တိကံ၊ သေမင်း၏အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊
သွားရကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ အနိစ္စသညာကိုပွားသောအားဖြင့်မသိ
ကုန်၊ ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိတိ၊ ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထ။
ထိုရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်
ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့ ရဟန်းတို့သည်၊ မစ္စနော၊ သေမင်း
၏၊ သမိပံ၊ အနီးသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားရကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇာနန္တိ၊ အနိစ္စ
သညာကိုပွားသောအားဖြင့်သိကုန်၏၊ တတောသမ္ပန္တိ မေဂဂါတိ၊ တတော
သမ္ပန္တိ မေဂဂါဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာ
နန္တာ၊ သိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပညာရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ယောနိသော၊
အသင့်အားဖြင့်၊ မနုဿိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
မေဂဂါနံကလဟာနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့၏၊ ဂူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ပဋိ
ပစ္ဆန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ အဋ္ဌိန္ဒြိန္ဒာတိ၊
အဋ္ဌိန္ဒြိန္ဒာဟူသော၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်၊ ဇာတကေ၊ ဇာတ်၌၊
အာဂတာ၊ လာ၏၊ ဗြဟ္မဒတ္တဉ္စ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဃာဝု
ကမာရဉ္စ၊ ဒိဃာဝုမင်းသား ကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တာ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပဋိစ္စန္ဒာပါဏဟာရာအစရှိ
သောစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တေနော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ပင်လျှင်၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏၊ မာ
တာပိတုနံ၊ မိဘတို့၏၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့ကို၊ သိန္ဓာနိ၊ ခုတ်ဖြတ်အပ်ကုန်၏၊
တယာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္တဝေရာနံ၊ ဖြစ်သောခိုက်ရန်ရှိကုန်သော၊
တေသမ္ပိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း ဒိဃာဝုမင်းသားတို့အားလည်း၊ သင်္ဂတိ၊ အ
သင့်အတင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေး၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်ကောသမ္ပကရဟန်းတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်ဘဲ
ရှိတုံအံ့နည်း၊ ပါဏာ၊ အသက်တို့ကို၊ နအာဟာရံ၊ မဆောင်အပ်ကုန်၊
ဂဝဿဓနာနိ၊ နွားခြင်းဥစ္စာတို့ကို၊ နအာဟာရံ၊ မဆောင်အပ်ကုန်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဓေလဘေထာဝိအာဒိ
ဂါထာ၊ သဓေလဘေထာဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ကို၊ ပဏှိတသဟာ
ယသ္မာ၊ ပညာရှိသော အဆွေခင်ပွန်း ၏လည်းကောင်း၊ ဗာလသဟာ

၁၄၇

၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ယသထ၊ မိက်သောအစွေခင်ပွန်း၏လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏဒီပနတ္တံ၊
 ကျေးဇူးရှိသည်မရှိသည်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဘိ
 ဘုယျသဗ္ဗာနိပရိသယာနိတိ၊ အဘိဘုယျသဗ္ဗာနိပရိသယာနိဟူသည်
 ကား၊ ပါကဋပရိသယထ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားအစရှိသောထင်ရှားသော
 ဘေးရန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နပရိသယထ၊ ရာဇဒေါသအစရှိ
 သောဗုံးကွယ်သောဘေးရန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဘဝိတွားလွှမ်းမိုး
 ၍တေန၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောသူနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝင်း
 သာသည်၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်
 ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရာဇာဝရဋ္ဌမိဇိ
 တန္တိ၊ ရာဇာဝရဋ္ဌမိဇိတံဟူသည်ကား၊ အတ္တမနောမိမိ၏၊ မိဇိတရဋ္ဌံ၊ နိုင်
 င်ဖြစ်သော တိုင်းကို၊ မဟာဇနကရာဇာစ၊ မဟာဇနက မင်းကြီးသည်
 လည်းကောင်း၊ အရိန္ဒမမဟာရာဇာစ၊ အရိန္ဒမမင်းကြီးသည်လည်းကောင်း
 ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဧကိကာ၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ ဝိစရိသုယထာ၊
 ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိစရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာတင်္ဂရညေဝနာဂေါတိ၊ မာတင်္ဂ
 ရညေဝနာဂေါဟူသည်ကား၊ အရညေ၊ တော၌၊ နာဂေါ၊ ကြီးစွာသော၊
 မာတင်္ဂါ၊ ဣဝ၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့၊ မာတင်္ဂါတိပဒေန၊ မာတင်္ဂါဟူသော
 ဝုန်ဖြင့်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာဂေါတိဧတံ၊ နာဂေါဟူသော
 ဤအမည်သည်၊ မဟန္တာမိဝစနံ၊ အကြီးအမှူး၏အမည်တည်း၊ ဟိတံပါ
 ကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြပြီးအံ့၊ မာတုပေါသကော၊
 အမိကိုလုပ်ကျွေးသော၊ မာတင်္ဂနာဂေါ၊ ကြီးစွာသောဆင်မင်းသည်၊ အ
 ရညေ၊ တော၌၊ ဧကော၊ တဦးထည်း၊ စရိယထာ၊ ကျင့်သကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ နစအကာရယိယထာ၊ မပြုသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ပါလိလေယျကော၊ ပါလိလေယျကဆင်မင်းသည်၊ ဧကော၊
 တဦးထည်း၊ စရိယထာစ၊ ကျင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဧကော၊ တပါးထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊
 နစကရိယာ၊ မပြုရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၍။ ။

ဗလကလောဏ ကာရဂါမောတိ၊ ဗလကလောဏ ကာရဂါမောဟူ
 သည်ကား၊ ဥပါလိဂဟပတိဿ၊ ဥပါလိသူကြွယ်၏။ လောဏကာရဂါမော၊
 လောဏကာရရွာတည်း၊ တေနူပသင်္ကမိတိ၊ တေနူပသင်္ကမိဟူသည်ကား။

၃-သုညတဝဂ်-၈-ဥပက္ခိယေသသုတ်။

ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်သနည်း၊ အသ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားအား၊ ဂဏေ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်း၊ အဘောဋ္ဌံ၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဧကဝိဟာရိ၊ တယောကံအထည်းထည်းနေလေ့ရှိ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ပရအမည်ရှိသောရဟန်းကို၊ ပဿိတုကာမတာ၊ တွေ့မြင်
ခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဥဒပါဒိကိရ၊ ထင်ရှားဖြစ်သ
တတ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ သိတာဒိဟိ၊ အအေးအစရှိသည်တို့သည်၊
ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သောသူသည်၊ ဥဏ္ဍာဒိနိ၊ အပူအစရှိသည်တို့ကို၊
ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိဝိယ၊ ကပ်သ
ကဲ့သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဓမ္မိယာကထာယသတိ၊ ဓမ္မိယာကထာယ
ဟူသည်ကား၊ ဧကိဘာဝေ၊ တယောကံထည်းနေသည်၏အဖြစ်၌၊ အာနိ
သံသပဋိသံယုတ္တယ၊ အကျိုးနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်၊ ယေနယတ္ထ၊ အ
ကြင်အရပ်၌၊ ပါစိန ဝံသမိဂဒါယော၊ ပါစိနဝံသမိဂဒါယ တောသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါစိနဝံသမိဂဒါယတောသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်
မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူသနည်း၊ အသ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကလဟာကာရေကော၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုရာ၌၊ ဒိဋ္ဌာဒိန
ဝတ္ထာ၊ မြင်အပ်ပြီးသောအပြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဂ္ဂဝါသိနော၊
အညီအညွတ်နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ အနုရုဒ္ဓါနန္ဒိယကိမိလရဟန်းတို့
ကို၊ ပဿိတုကာမတာ၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊
ဥဒပါဒိကိရ၊ ထင်ရှားဖြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိတာဒိဟိ၊ အ
အေးအစရှိသည်တို့သည်၊ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သောသူသည်၊ ဥဏ္ဍာ
ဒိနိ၊ အပူအစရှိသည်တို့ကို၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
တတ္ထ၊ ထိုအပူရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိဝိယ၊ ကပ်သကဲ့သို့၊ တတ္ထ၊ ထို
ပါစိနဝံသမိဂဒါယတောသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ အာယသ္မာစအ
နုရုဒ္ဓါတိအာဒိ၊ အာယသ္မာစ အနုရုဒ္ဓါဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊
ပုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ် ပြီးသောနည်းရှိ သည်သာလျှင်တည်း၊ အတ္ထိ
ပနဝေါတိ၊ အတ္ထိပနဝေါဟူသော၊ ပန္နိ မပုန္နိယ၊ အဆုံးဖြစ်သောပုန္နိ
ဖြင့်၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောတရားကို၊ ပုန္နိယ၊ မေးရာ
၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊ သော၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားသည်၊ လောရနံ၊ အနုရုဒ္ဓါအစ
ရှိသောသုံးပြီးသောမဇ္ဇေရ်တို့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထို
လောကုတ္တရာတရားကို၊ ပုန္နိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ မနသိက
ဟွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ပရိကမ္မောဘာသံ၊ ပရိကမ္မသမေဓိကိုဖြင့်

၃၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

စေတတိသောအရောင်အလင်းကိုပုစ္ဆတိ။ မေးတော်မူ၏။ ဩဘာသဉ္ဇေ
ဝသဉ္ဇာနာမာတိ။ဩဘာသဉ္ဇေဝသဉ္ဇာနာမဟူသည်ကား။ ပရိကဗ္ဗောဘာ
သံ။ ပရိကဗ္ဗသမာဓိကိုဖြစ်စေတတိသော အရောင်အလင်းကို။ သဉ္ဇာနာ
မ။အကျွန်ုပ်အနုရုဒ္ဓါစသောရဟန်းတို့သိပါကုန်၏။ဒဿနဉ္စရူပါနန္တိ။ဒဿ
နဉ္စရူပါနံဟူသည်ကား။ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပဒဿနဉ္စ
ဒုရအာသန္နပဋိစ္ဆန္တသဏ္ဌသုရမဖြစ်သောရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းကိုလည်း။သဉ္ဇာ
နာမ။ အကျွန်ုပ်တို့သိပါကုန်၏။ တံစနိမိတ္တံနပဋိဝိဇ္ဈာမာတိ။ တံစနိမိတ္တံ
နပဋိဝိဇ္ဈာမဟူသည်ကား။ယေနကာရဏေန။ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။
နော။အကျွန်ုပ်တို့အား။ဩဘာသောစ။ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၏အကြောင်း
ဖြစ်သော အာလောကကသိုဏ်း ပညတ်ပဋိဘာဂ နိမိတ်သည်လည်း
ကောင်း။ ရူပဒဿနဉ္စ၊ ဒုရအာသန္နပဋိစ္ဆန္တသဏ္ဌသုရမဖြစ်သောရူပါရုံကို
မြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။အန္တရဓာယတိ။ ကွယ်ပျောက်၏။ တဉ္စကာ
ရဏံ။ ထိုကွယ်ပျောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။ နဇာနာမ။ အကျွန်ုပ်
တို့မသိပါကုန်။တံခေါပနဝေါအနုရုဒ္ဓါနိမိတ္တံပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗန္တိ။ တံခေါပနဝေါ
အနုရုဒ္ဓါနိမိတ္တံပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗဟူသည်ကား။ ဝေါ။ သင်တို့သည်။ တံကာရ
ဏံ။ထိုကွယ်ပျောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ အဟတ္ထိ
သုဒန္တိ။အဟတ္ထိသုဒံဟူသည်ကား။ အနုရုဒ္ဓါ။အနုရုဒ္ဓါတို့။ တုဋ္ဌေ။သင်တို့
သည်။ကိံနု။အဘယ်ကြောင့်။အာဇ္ဇုလိဿန္တိ။မနှောင့်ရှက်ဘဲရှိတုံအံနည်း
အာဇ္ဇောလိဿန္တိ ဧဝ။ နှောင့်ရှက်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အဟတ္ထိ။
သက္ကာလေးပါးကိုရသည်မှရှေးဖြစ်သောငါသည်လည်း။ ကောဒသဟိ။တ
ဆဲ့တပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဥပက္ကိလေသေဟိ။ ဤညစ်ညူး ကြောင်းဖြစ်
သောဝိစိကိစ္ဆာ အစရှိသောတရားတို့ဖြင့်။အာဇ္ဇုလိတပုဗ္ဗော။နှောင့်ရှက်
ဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ။ဤသို့သော အနက်ကို။
ဒေဿတုံ။ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ဣမံဒေသနံ။ဤအဟတ္ထိသုဒံဟူသောဒေသနာ
တော်ကို။အာရတိ။အားထုတ်တော်မူ၏။ ။

ဝိစိကိစ္ဆာခေါမေတိအာဒိသု။ဝိစိကိစ္ဆာခေါမေဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်
တို့၌။ အတ္ထော။အနက်ကို။ ဧဝံဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန။ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော
နည်းဖြင့်။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။မဟာသတ္တဿ။တရားလောင်းအား။အာ
လောကံ။အာလောကကသိုဏ်းပညတ်ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ဝဇေတွာ။ပွားစေ
၍။ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။နာနာဝိခါနိ။အထူးထူးအပြားပြား
ရှိကုန်သော။ရူပါနံ။ဒုရအာသန္နပဋိစ္ဆန္တသဏ္ဌသုရမ ဖြစ်သောရူပါရုံတို့ကို။

ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအာရုံကား၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်အာရုံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိစိကိန္တော၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ဘူး၏၊ သမာဓိစရိ
တိ၊ သမာဓိစရိဟူသည်ကား၊ ပရိကမ္မသမာဓိ၊ ပရိကံသမာဓိသည်၊ စဝတိ
ရွှေ့လျော့၏၊ ဩဘာသောတိ၊ ဩဘာသောဟူသည်ကား၊ ပရိကမ္မောဘာ
သောဝိ၊ ပရိကမ္မသမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်သောအရောင်အလင်းသည်လည်း
အန္တရဓာယတိ၊ ကွပ်ပျော့၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ရူပံ၊
ဇူရအာသန္နပဋိန္တန္တသဏ္ဌာသုရမဖြစ်သောရူပါရုံကို၊ နပသမိ၊ မမြင်၊ အမန
သိကာရောတိ၊ အမနသိကာရောဟူသည်ကား၊ ရူပါနိ၊ ဇူရအာသန္နပဋိန္တန္တ
သဏ္ဌာသုရမဖြစ်သောရူပါရုံတို့ကို၊ ပဿတောဝိ၊ ရှုသောငါတုရားလောင်း
အားလည်း၊ ဝိစိကိန္တော၊ ဝိစိကိန္တောသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
ခါ၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအာရုံကို၊ နမနသိကရိဿာမိ၊ နှလုံးမသွင်းအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမနသိကာရော၊ နှလုံးမသွင်းလိုခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏၊ ထိနမိဒ္ဓန္တိ၊ ထိနမိဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအာရုံကို၊
အမနသိကာရောန္တဿ၊ နှလုံးမသွင်းသောငါတုရားလောင်းအား၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊
ထိနမိဒ္ဓသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဆန္တိတတ္တန္တိ၊ ဆန္တိတတ္တံဟူသည်
ကား၊ ဟိမဝန္တာဘိမုခံ၊ ဟိမဝန္တာသို့ရှေးရှု၊ အာလောကံ၊ အာလောက
ကသိုဏ်းပညတ်ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဒါနဝရက္ခသအဇ
ဂရာဒယော၊ ဒါနောဘိလူး စပါးကြီးပွေ အစရှိသည်တို့ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်ရ
၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရသော
ငါတုရားလောင်းအား၊ ဆန္တိတတ္တံ၊ ကိုယ်လက်ခက် တရော်ရှိခြင်းသည်၊
ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဥပ္ပိလန္တိ၊ ဥပ္ပိလံဟူသည်ကား၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာ
သော၊ ဥပ္ပိလာပနဝီတိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုဖြီသော အားကြီးသော ဝီတိတည်း၊
ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဩလောကိယမာနံ၊ ကြည့်ရှုအပ်သော၊
ဘယံ၊ ကြောက်မက်သွပ်သောအာရုံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အမိဋ္ဌေ၊ မမြင်ဘူး
သောအာရုံ၌၊ အယံ၊ ဤအာရုံကား၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်အာရုံနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိန္တယန္တဿ၊ ကြံသော ငါတုရားလောင်းအား၊ ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ၊
ပေါ်လွင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သကိံ ဧဝါတိ၊
သကိံ ဧဝဟူသည်ကား၊ ဧကပယောဂေနေဝ၊ တကြိမ်သောလုံ့လဖြင့်
သာလျှင်၊ ပဉ္စနိမိကုန္တိယောဝိ၊ ငါးလုံးသော ရွှေဒရိုးကြီး တို့ကိုလည်း၊
ပဿယူ၊ တွေ့မြင်ရာ၏၊ ဒုဋ္ဌုလ္လန္တိ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လံ ဟူသည်ကား၊ ပုန၊ ထပ်မံ၊
မယာ၊ ငါတုရားလောင်းသည်၊ ဂါဠံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ပဂ္ဂဟိသံ၊

ပြီးမြောက်အပ်၏။ တေန။ထိုကြောင့်၊ မမ၊ငါဘုရားလောင်းအား၊ ဥပ္ပိလံ၊
တဏှာနှင့် ယှဉ်သော ပီတိသည်၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်၏။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍၊ဝီရိယံ၊လုံ့လကို၊သိဝိလံ၊ လျော့သည်ကို။ အကာသိ၊ပြုငြိ
တထော၊ထိုသို့ပြုခြင်းကြောင့်၊ ကာယဒုဗ္ဗလ္လံ၊ကိုယ်၏ ကြမ်းတမ်းခြင်း
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ကာယသလသိယံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်း
သည်၊ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။အစ္ဓာရေဒ္ဓဝီရိယန္တိ၊အစ္ဓာရေဒ္ဓဝီရိယံဟူသည်
ကား၊ဝီရိယံ၊လုံ့လကို၊ သိဝိလံ၊လျော့လျော့၊ ကရောတော၊ပြုသော၊မမ၊
ငါဘုရားလောင်းအား၊ဒုဗ္ဗလ္လံ၊ ကိုယ်၏ကြမ်းတမ်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်
၏။ဣတိ မနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပုန၊တဖန်၊ ဝီရိယံ၊လုံ့လကို၊
ပဂ္ဂဏှတော။ ပြီးမြောက်သော ငါဘုရားလောင်းအား၊ အစ္ဓာရေဒ္ဓဝီရိယံ၊
လွန်စွာအားထုတ်အပ်သောလုံ့လသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပတမေ
ယျာတိ၊ပတမေယျဟူသည်ကား၊မရေယျ၊သေရာ၏။အတိလိနဝီရိယန္တိ၊
အတိလိနဝီရိယံဟူသည်ကား၊ဝီရိယံ၊လုံ့လကို၊ ပဂ္ဂဏှတော၊ပြီးမြောက်
သော၊ မမ၊ငါဘုရားလောင်းအား၊ ဧဝံ၊ဤသို့လွန်စွာသော လုံ့လသည်၊
ဇာတံ၊ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပုန၊တဖန်၊ဝီရိယံ၊
လုံ့လကို၊သိဝိလံ၊လျော့လျော့၊ ကရောတော၊ပြုသော ငါဘုရားလောင်း
အား၊အတိလိနဝီရိယံ၊အလွန်လျော့သော လုံ့လသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှား
ဖြစ်၏။အဘိဇ္ဈာတိ၊ အဘိဇ္ဈာဟူသည်ကား၊ ဒေဝလောကာဘိမုခံ၊နတ်
ရွာသို့ရှေးရှု၊ အာလောကံ။ အာလောက ကသိုဏ်း ပဋိဘာဂ နိမိတ်ကို၊
ဝဇေတွာ၊ပွားစေ၍၊ ဒေဝသံဃံ၊ နတ်အပေါင်းကို၊ ပဿတော၊ရှုသော
ငါဘုရားလောင်းအား၊ တဏှာ၊တဏှာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။နာ
နတ္ထသညာတိ၊နာနတ္ထ သညာဟူသည်ကား၊ ဧကဇာတိကံ၊ တခုသော
သဘောရှိသော၊ ရူပံ၊ဗုဒ္ဓအာသန္နပဋိစ္ဆန္တ သဏ္ဌသုရမဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်
ရူပါရုံကို၊ မနသိကရောန္တိ၊သ၊ နှလုံးသွင်းသော၊ မယှံ၊ငါဘုရားလောင်း
အား၊ အဘိဇ္ဈာ၊တဏှာသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်၏။ နာနာဝိဓရူပံ၊အထူးထူး
အပြားပြားသောအာရုံကို၊ မနသိကရိဿာမိ၊ငါနှလုံးသွင်းအံ့၊ ဣတိမနသိ
ကတွာ၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ကာလေန၊ရံခါ၊ဒေဝလောကာဘိမုခံ၊ နတ်ရွာ
သို့ရှေးရှု၊ကာလေန၊ရံခါ၊ မနုဿလောကာဘိမုခံ၊ လူ့ပြည်သို့ရှေးရှု၊အာ
လောကံ။ အာလောကကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ဝဇေတွာ၊ပွားစေ၍၊
နာနာဝိဓာနိ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ရူပါနိ၊ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံတို့ကို၊
မနသိကရောတော၊နှလုံးသွင်းသော၊ မယှံ၊ငါဘုရားလောင်းအား၊ နာနတ္ထ

သုညံ၊ အထူးထူးသော သဘောအားဖြင့် ဖြစ်သောသညာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ။

အတိနိဇ္ဈာယိတတ္တန္တိ၊ အတိနိဇ္ဈာယိတတ္တံဟူသည်ကား၊ နာနာဝိဓာနိ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ မနသိကရောန္တဿ နှလုံးသွင်းသော၊ မဟံ၊ ငါဘုရားလောင်းအား၊ နာနတ္ထသညာ၊ နာနတ္ထသညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣဋ္ဌဝါ၊ အလိုရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အနိဋ္ဌဝါ၊ အလိုမရှိအပ် သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧကဇာတိကမေဝ၊ တခုသောသဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို၊ မနသိကရိဿာမိ၊ ငါနှလုံးသွင်းအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ မဟံ၊ ငါဘုရားလောင်းအား၊ အတိနိဇ္ဈာယိတတ္တရူပံ၊ အလွန်ရှုအပ်သော ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဩဘာသ နိမိတ္တံမနသိကရောမိတိ၊ ဩဘာသနိမိတ္တံမနသိကရောမိ ဟူသည်ကား၊ ပရိကမ္မော ဘာသမေဝ၊ ပရိကမ္မဘာဝနာဖြင့် ပြီးသောပဋိဘာဝ နိမိတ်ကိုသာလျှင်၊ မနသိ ကရောမိ၊ ငါဘုရားလောင်းနှလုံးသွင်း၏၊ နစရူပါနိပဿာမိတိ၊ နစရူပါနိပဿာမိဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ နပဿာမိ၊ ငါဘုရားလောင်းမမြင်၊ ရူပနိမိတ္တံ ပနမနသိကရောမိတိ၊ ရူပနိမိတ္တံပနမနသိကရောမိ ဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိသယရူပမေဝ၊ အာရုံဖြစ်သောပစ္စုပ္ပန် ရူပါရုံကိုသာလျှင်၊ မနသိကရောမိ၊ ငါဘုရားလောင်း နှလုံးသွင်း၏၊ ပရိတ္တဇ္ဈေဝ ဩဘာသန္တိ၊ ပရိတ္တဇ္ဈေဝဩဘာသံ ဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တကဋ္ဌာနေ၊ ပဋိဘာဝနိမိတ်၏ ကျဉ်းသောအရပ်၌၊ ဩဘာသံ၊ ပဋိဘာဝနိမိတ်ကို၊ သဇ္ဇာနာတိ၊ ငါဘုရားလောင်းသိ၏၊ ပရိတ္တာနိစရူပါနိတိ၊ ပရိတ္တာနိစရူပါနိ ဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တကဋ္ဌာနေ၊ ပဋိဘာဝနိမိတ်၏ကျဉ်းသော အရပ်၌၊ ရူပါနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံတို့ကို၊ ပဿာမိ၊ ငါဘုရားလောင်းမြင်၏၊ ဝိပရိယာယေန၊ ပရိတ္တဝါရမှပြန်သောအားဖြင့်၊ ဒုတိယဝါရော၊ နှစ်ခုမြောက်သော အပ္ပမာဏံစေဝဩဘာသံအစရှိသော အပ္ပမာဏဝါရကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပရိတ္တောသမာဓိတိ၊ ပရိတ္တောသမာဓိ ဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တကော၊ ကျဉ်းသော၊ ပရိကမ္မောဘာသော၊ ပရိကမ္မ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသောပဋိဘာဝ နိမိတ်တည်း၊ ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော၊ ဩဘာသံ၊ ပဋိဘာဝနိမိတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုကျဉ်းသော ပဋိဘာဝနိမိတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရေည်၍၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊

၀၀၀

၃၆ ဥပရိပက္ခာသမာဓိကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ပရိကမ္မသမာဓိ၊ ပရိကမ္မသမာဓိကို။ ပရိတ္တောတိ၊ ပရိတ္တောဟူ၍။ ပုတ္တော၊
 ပောတောမူအပ်၏။ ပရိတ္တံမေ တသ္မိံ သမယေတိ။ ပရိတ္တံမေတသ္မိံ သမ
 ယေဟူသည်ကား။ တသ္မိံ သမယေ။ ထိုပရိတ္တသမာဓိဖြစ်သောအခါ၌၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည်လည်း။ ပရိတ္တကံ၊ ကျဉ်းသည်။ ပော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမာဏဝါရေဝိ၊ အပ္ပမာဏဝါရေလည်း။ ဧသေဝဧသေဣဝံ၊
 ဤနည်းကဲ့သို့သော။ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗောသိအပ်၏။ အဝိတက္ကမ္ဘိ
 ဝိစာရမတ္တန္တိ။ အဝိတက္ကမ္ဘိဝိစာရမတ္တံဟူသည်ကား။ ပဉ္စကနယော၊ ပဉ္စက
 နည်း၌။ ဒုတိယဈာနသမာဓိ၊ ဒုတိယဈာန်သမာဓိကို။ ဘာဝေမိ၊ ပွားစေတော်
 မူ၏။ အဝိတက္ကမ္ဘိအဝိစာရန္တိ၊ အဝိတက္ကမ္ဘိအဝိစာရံဟူသည်ကား။ စတုက္က
 နယေဝိ၊ စတုက္ကနည်း၌၎င်း။ ပဉ္စကနယေဝိ၊ ပဉ္စကနည်း၌၎င်း။ ဈာနတ္ထယသ
 မာဓိ၊ ဒုတိယဈာန်တတိယဈာန်စတုတ္ထဈာန်သုံးခုတို့၏အပေါင်းဟုဆိုအပ်
 သောသမာဓိကို။ သဒ္ဓိတိကန္တိ၊ သဒ္ဓိတိကံဟူသည်ကား။ ဒုကတိကဈာန
 သမာဓိ၊ ဒုကဈာနသမာဓိ တိကဈာနသမာဓိကို။ ဘာဝေမိ၊ ပွားစေတော်
 မူ၏။ နိဂ္ဂတိကန္တိ၊ နိဂ္ဂတိကံဟူသည်ကား။ ဒုကဈာနသမာဓိ၊ ဈာန်နှစ်ခုတို့
 ၏အပေါင်းဟုဆိုအပ်သောသမာဓိကို။ သာတသဟဂတန္တိ၊ သာတသဟ
 ဂတံဟူသည်ကား။ တိကစတုက္ကဈာနသမာဓိ၊ စတုက္ကနည်း၌ပဌမဈာန်၊
 ဒုတိယဈာန်-တတိယဈာန်ဟုဆိုအပ်သောသမာဓိပဉ္စကနည်း၌ပဌမဈာန်
 ဒုတိယဈာန်-တတိယဈာန်-စတုတ္ထဈာန်ဟု ဆိုအပ်သောသမာဓိကို။ ဥပ
 က္ခာသဟဂတန္တိ၊ ဥပေက္ခာ သဟဂတံ ဟူသည်ကား။ စတုက္ကနယော၊
 စတုက္ကနည်း၌။ စတုတ္ထဈာနသမာဓိ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာဓိကို။ ပဉ္စကနယော
 ပဉ္စကနည်း၌။ ပဉ္စမဈာနသမာဓိ၊ ပဉ္စမဈာန် သမာဓိကို။ ဘာဝေမိ၊ ပွား
 စေတော်မူ၏။ ပန၊ စောဒနာသေသနောပုန်ကိုထုတ်၍ဆိုပြီးအုံးကဒါ၊ အဘုယံ
 အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိရိစ္ဆံသုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဣမံ
 သမာဓိ၊ ဤဝိတက်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောသမာဓိကို။ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း။ မဟာဗော
 မိမူလေ၊ မဟာဗောဓိပင်မုင်း၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသော ဘုရား
 လောင်းသည်။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာဝံ၌။ တိရိစ္ဆံသုံးပါးအပြားရှိသော၊
 ဣမံသမာဓိ၊ ဤသမာဓိကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေတော်မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာဒေဝိ၊
 ခွဲပြီးအုံးဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ ပဌမမဂ်သည်၊ ပဌမဈာ
 နိကော၊ ပဌမဈာန်ရှိသည်။ အပောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒုတိယသဒ္ဓယော၊ ဒုတိယမဂ်
 အစရှိသည်တို့သည်။ ဒုတိယတတိယစတုတ္ထဈာန်ကာ၊ ဒုတိယဈာန် တတိ

၃-သုညတဝဂ်-၈-ဥပက္ကိလေသသုတ်။

၃၇

ယဿာနိ-စတုတ္ထဈာန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စကနယော၊ ပဉ္စကနည်း၌၊ ပဉ္စမဈာန်ဿ၊ ပဉ္စမဈာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြတ်တည်း။ သော၊ ထိုမဂ်သည်။ လောကီယော၊ လောကီမဂ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကံ၊ လောကီလောကုတ္တရာ အရောဖြစ်သောမဂ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤသမိတက္ကံသမိစာရံမိဿမာဓိံ ဘာဝေမိဟူသောစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဥပက္ကိလေသသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဥပက္ကိလေသသုတ္တံ၊ ဥပက္ကိလေသသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃-သုညတဝဂ်-၉-ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ္တံ၊ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၌၊ ဗာလလက္ခဏာနိဘိဇ္ဈေ၊ ဗာလလက္ခဏာနိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတေဟိ၊ ဤဒုစိန္တိတအစရှိသော သဘောလက္ခဏာတို့ဖြင့်၊ အယံ၊ ဤသူကား။ ဗာလော၊ သူမိုက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လက္ခယတိဉာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလလက္ခဏာနိ၊ ဗာလလက္ခဏာနိမည်ကုန်၏။ တာနေဝ၊ ထိုလက္ခဏာတို့သည်ပင်လျှင်၊ တဿ၊ ထိုသူမိုက်၏။ သမ္ပဇာနတော၊ သိကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလနိမိတ္တာနိ၊ ဗာလနိမိတ္တာနိမည်ကုန်၏။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်၏။ ပဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလပဒါနာနိ၊ ဗာလပဒါနာနိမည်ကုန်၏။ ဒုစိန္တိတစိန္တိတိ၊ ဒုစိန္တိတစိန္တိဟူသည်ကား။ စိန္တယန္တော၊ ကြံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒမိစ္ဆာဒဿနဝသောန၊ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုစိန္တိတမေဝ၊ မကောင်းသဖြင့်ကြံအပ်သောအကြံကိုသာလျှင်၊ စိန္တေတိ၊ ကြံ၏။ ဒုန္တာသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားကို။ ဘာသမာနောပိ၊ ပြောဆို

၃၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ၊

တတ်သောသူသည်လည်း၊ မုသာဝါဒါဒိတောဒံ၊ မုသာဝါဒအစရှိသည်အပြား
ရှိသော၊ ဒုတ္တဘိတမေဝ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကိုသာလျှင်၊
ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဒုက္ကဋ္ဌကမ္မကရိနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော
အမှုကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသောသူသည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတာဒိဝသေ
န၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုက္က
ဋ္ဌကမ္မမေဝ၊ မကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တတြိစေတိ၊ တတြိ
စေဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပရိသတ်၌၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်နေသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသံပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ တဇ္ဈိတဿာရူပန္တိ၊ တဇ္ဈိ
တဿာရူပံ ဟူသည်ကား၊ တဇ္ဈာတိကံ၊ ထိုသူရိက်၏လက္ခဏာကိုမှီ၍
ဖြစ်သော၊ တဒနုတ္တိကံ၊ ထိုသူရိက်၏လက္ခဏာအားလျော်သော၊ ပဉ္စန္ဒီ
ဝေရာနံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော ငါးပါးသောကံတို့၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသမ္ပရာ
ယိကအာဒိနဝပဒိုသံယုတ္တံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောအပြစ်နှင့် စပ်သော
စကား-တမလွန်၌ဖြစ်သော အပြစ်နှင့်စပ်သောစကားကို၊ မန္တေတိ၊ ပြော
ဟော၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ တတြာတိ၊
တတြဟူသည်ကား၊ တာယကထာယ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ တလွန်ဘဝတို့
၌အပြစ်နှင့် စပ်သောစကားကို၊ ကန္တမာနာယ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ဗာလန္တိအာဒိနိ၊ ဗာလံဤသို့အစရှိသည်တို့သည်၊ သာမိအတ္ထေ၊
သာမိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယဘိတတ်အနက်ရှိသောပုဒ်တည်း၊
ဩလမ္ပန္တိတိ၊ ဩလမ္ပန္တိဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ သေခါနီးကာလ၌ထင်
ကုန်၏၊ သေသပဒွယံ၊ ကြွင်းသောအဇ္ဈောလမ္ပန္တိ အဘိပ္ပလမ္ပန္တိ ဟူသော
ပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းသည်၊ တသေဝ၊ ထိုဩလမ္ပံဟူသောပုဒ်၏သာ
လျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုပရိယာယံ စကားလွယ်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
ဩသမ္ပနာဒိအာကာရေန၊ သေခါနီးကာလတို့၌ ဖြစ်သောဇောမိတ္တုပ္ပါဒ်တို့
၌တွဲလျားဆွဲခြင်းအစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တာနိ၊ ထိုကမ္မကမ္မနိမိတ္တ
ဂတိနိမိတ္တအာရုံတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်လာကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဝေ၊ ဤသို့ဩလမ္ပန္တိ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပထဝိယာ
ဩလမ္ပန္တိတိ၊ ပထဝိယာဩလမ္ပန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပထဝိတလေ၊ မြေအပြင်
၌၊ ပတ္ထရန္တိ၊ ပြန့်နှံ့ကုန်၏၊ သေသပဒွယံ၊ ကြွင်းသောအဇ္ဈောလမ္ပန္တိ အဘိပ္ပ
လမ္ပန္တိ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်၊ တသေဝ၊ ထိုဩလမ္ပန္တိ
ဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုပရိယာယံ စကားလွယ်တည်း၊
ပန၊ စင်စစ်၊ သာ၊ ထိုတောင်ထွင်သည်၊ ပတ္ထရဏာကာရောယေဝ၊ မြေ၌

ပြန်နံ့သောအခြင်းအရာရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တကြိမ်ကွပ်မာလသော
တိ၊ တကြိမ်ကွပ်မာလသောဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌာနာကာရေန၊ ထင်သော
အခြင်းအရာရှိသော၊ တသ္မိံ။ ထိုကမ္မကမ္မနိမိတ္တံ ဂတိနိမိတ္တအာရုံသည်၊
အာပါတဂတော၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုသို့
ထင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဗာလသမ္မာသုရိက်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေဒဝေါစာတိ၊ တေဒဝေါစဟူ
သည်ကား၊ အနုသန္တိကုသလော၊ အနုသန္ဓေန္တိဗ္ဗာသော၊ ဘိက္ခု၊ အမှတ်
မရှိသောတဦးသောရဟန်းသည်၊ နိရယဿ၊ ငရဲ၏၊ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့ကို၊
ကာထုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ ငါဘုရားမတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ နသုကရာတိ၊ နသု
ကရာဟူ၍သာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ နသုကရံပန၊ မလွယ်သောဥပမာ
ကိုမူကား၊ ကာထုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဟန္တ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါအမှတ်မရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဥပမံ၊ ငရဲ၏ဥပမာကို၊ ကာရာပေမိ၊ ပြုတော်မူစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဧဝံသက္ကာတန္တေတိဝစနံ၊ ဤသက္ကာတန္တေဟူသော
စကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဟနေယျန္တိ၊ ဟနေယျဟူသည်ကား၊
ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ သတသတ္တိယာ၊ တရာသောလုံ၏၊ ဂမန
ဝသေန၊ သွားသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊
ပါတိယမာနေ၊ ချအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တရသောအရပ်၌၊ ဧစ္စ၊
နှစ်ခုကုန်သော၊ ပဟာရာနိ၊ ဟုံတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ကျွန်တို့၏၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဟနေယျ၊ ထုတ်ခတ်ကုန်ရာ၏၊ တေန၊ ထိုထုတ်
ချင်းထွင်း၍သွားခြင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ကိုရိုးသူအား၊ ဧဒဝဏမုခသတာနိ၊
နှစ်ရာသောအမာဝတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤပုဗ္ဗနသမယ
ဝါရမ္၊ ဥတ္တရိဝိ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ မဇ္ဈိနိကသမယဝါရ၊ သာယနသမယ
ဝါရတို့၌လည်း၊ ဧသေဝသောဝေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊
နည်းကို၊ ဝေဒတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ပါဏိမတ္တန္တိ၊ ပါဏိမတ္တဟူသည်ကား၊ အန္တောရဗ္ဗိယံ၊ လက်ဆုပ်၏
အတွင်း၌၊ ဌပနမတ္တံ၊ ထားလောက်ရုံမျှသောကျောက်လုံးငယ်ကို၊ သင်္ခိန္တိန
ဥပပတိတိ၊ သင်္ခိန္တိနဥပပတိဟူသည်ကား၊ ဂဏနမတ္တန္တိ၊ ရေတွက်အပ်သည်
၏အဖြစ်မျှသို့လည်း၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ကလတာဂန္တိတိ၊ ကလတာဂန္တိ
ဟူသည်ကား၊ သတိမံ၊ အရတရာမြောက်သော၊ ကလံ၊ တရသောအ

စိတ်သို့လည်းကောင်း၊ သဟသိဓံ၊ အရတယောင်မြောက်သော၊ ကလံ၊
တရသော အစိတ်သို့လည်းကောင်း၊ သတသဟသိဓံ၊ အရတဘိန်း
မြောက်သော၊ ကလံဝါ၊ တရသောအစိတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ နဥပေတိ၊
မရောက်၊ ဥပနိဓမ္မိတိ၊ ဥပနိဓမ္မိဟူသည်ကား၊ ဥပနိက္ခေပနမတ္တိ၊ အနီး၌
ထားအပ်သည်၏အဖြစ်မျှသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဩလောကေန္တ
ဿ၊ ဩညှူသောသူအား၊ ဩလောကိတမတ္တိ၊ အနီး၌ထား၍ဩညှူအပ်
သည်၏အဖြစ်မျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတ္ထံအယောခိလန္တိ၊ တတ္ထံအ
ယောခိလံဟူသည်ကား၊ တိဂါရတံ၊ သုံးဂါရတ်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တ
ဘောကို၊ သမ္ပန္နလိတာယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ လောဟပထဝီယာ
သံမြေ၌၊ ဥတ္တာနကံ၊ မက်လက်၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ တဿ၊ ထိုသုံး
ဂါရတ်ရှိသောအတ္တဘော၏၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထေ၊ လက်ျာလက်၌၊ တာလပ္ပမာ
ဏံ၊ ထန်းလုံးပမာဏရှိသော၊ အယသုလံ၊ သံတံကျင်ကို၊ နိရယပါလာ၊
ငရဲထိန်းတို့သည်၊ ပဝေသေန္တိ၊ လျှိုကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ ဝါမဟတ္ထာ
ဒီသု၊ လက်ဝဲလက်အစရှိသည်တို့၌၊ တာလပ္ပမာဏံ၊ ထန်းလုံးပမာဏရှိ
သော၊ အယသုလံ၊ သံတံကျင်ကို၊ ပဝေသေန္တိ၊ သွင်းကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ ဥတ္တာနကံ၊ မက်လက်၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ တံကမ္မကရဏံ၊
ထိုငါးပါးအပြားရှိသောကမ္မကရဏကို၊ ကရေတိယဿ၊ ပြုသကဲ့သို့၊
ဝေတဿ၊ ထိုအတူ၊ ဥရေနပိ၊ ရင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏပသောနပိ၊
လက်ျာ နံပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါမပသောနပိ၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ တံကမ္မကရဏံ၊ ထိုငါးပါးအပြားရှိသော
ကမ္မကရဏကို၊ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းအပေါင်းတို့သည်၊ ကရောန္တိ ယေဝ၊
ပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ သံဝေသေတွာတိ၊ သံဝေသေတွာဟူသည်
ကား၊ သမ္ပန္နလိတာယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ လောဟပထဝီယာ၊
သံမြေ၌၊ တိဂါရတံ၊ သုံးဂါရတ်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိပ္ပဇ္ဇာ
ပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ကုဓာရိတိတိ၊ ကုဓာရိတိဟူသည်ကား၊ ဂေဟဿ၊
ကြီးစွာသောအိမ်၏၊ ဧကပက္ခသဒနမတ္တာဟိ၊ တဘက်သောအရိုးအတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သော၊ မဟတိဟိ၊ ကြီးစွာကုန်သော၊ ကုဓာရိတိ၊ ခေးမတို့ဖြင့်
နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်၊ တန္တိန္တိ၊ ရွှေကုန်၏၊ လောဟိတံ၊ သွေး
သည်၊ နဒီ၊ မြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ လောဟိတနဒီ၊ သွေး
တည်းဟူသောမြစ်တို့သည်၊ ပထဝီတော၊ မြေမှ၊ ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။

ဥပ္ပဟိတွာ၊ ထ၍၊ တန္တိ၊ တန္တိ၊ တန္တိ၊ ရွေရာအရပ်ကို၊ ဂဏှန္တိ။ ယုကုန်၏။ မဟာ
 ဒုက္ခံ။ ကြီးစွာသောဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပနတံပါကဋ်ကရောမိ။
 ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့။ တန္တိန္တော၊ သစ်ကိုရွှေကုန်သောပိသု
 ကာတို့သည်၊ သုတ္တဘဟတံ။ တမျဉ်းကြိုးဖြင့်ခတ်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး
 ၍၊ ဒါဏ္ဍ၊ သစ်တို့ကို၊ အဋ္ဌသမ္ဘိ၊ ရှစ်မြှောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌံသံဝါပိ၊
 တဆဲ့ခြောက်မြှောင့်ကို လည်းကောင်း၊ ကရောန္တိဝိယ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊
 အဋ္ဌသမ္ဘိ၊ ရှစ်မြှောင့်ကို လည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌံသံဝါပိ၊ တဆဲ့ခြောက်မြှောင့်
 ကိုလည်းကောင်း၊ နိရယပါလသ၊ ရေထိန်းတို့သည်။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။
 ဝါသိဟိတိ၊ ဝါသိဟိဟူသည်ကား။ မဟာသုပ္ပပမာဏဝါသိဟိ၊ မန်းကြိုး
 ပမာဏရှိသောဝဲခွပ်တို့ဖြင့်၊ တန္တိန္တော၊ ရွှေကုန်သောရေထိန်းတို့သည်၊
 တစတော၊ အရေမှ၊ ယာဝအဋ္ဌိ၊ အရိုးတို့တိုင်အောင်၊ သဏိကံ၊ ဖြည်း
 ဖြည်း၊ တန္တိန္တော၊ ရွှေကုန်၏။ တန္တိတတန္တိတံ၊ ရွှေရာရွှေရာ အရပ်သည်၊
 ပဋိပါကတိကံ၊ ပြကတော့ရှိပြန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရထေယောဇေတွာ
 တိ၊ ရထေယောဇေတွာဟူသည်ကား။ ယုဂယုတ္တကပဉ္စရစက္ကကုပ္ပရပါဝ
 နေဟိ။ ထမ်းပိုးကအပ်သောခြင်း- ရထားချိုင့်- ရထားတီး- ဝက်စွပ်ကံ
 ဖျာနှင်တံတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ။ သဗ္ဗတော၊ ခပ်သိမ်းသောစိတ်မှ၊ သမ္ပဇ္ဇ
 လိတေ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ ရထေ၊ ရထား၌၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်
 ၍၊ မဟန္တန္တိ၊ မဟန္တိဟူသည်ကား၊ မဟာကုဋ္ဌာဝါရပ္ပမာဏံ၊ ကြီးစွာသော
 အိမ်ထွန့်ပမာဏရှိသော မီးကျိုးတောင်ကို၊ အာရောပေန္တိတိ၊ အာရော
 ပေန္တိဟူသည်ကား။ သမ္ပဇ္ဇလိတေဟိ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော၊
 အယမုဂ္ဂရေဟိ၊ သံဖြင့်ပြီးသောဆောက်တံတို့ဖြင့်၊ ပေါထေန္တော၊ ဝတ်
 စုတ်ကုန်သောရေထိန်းတို့သည်။ အာရောပေန္တိ၊ တင်ကုန်၏။ သကိဋ္ဌိ
 ဥဒ္ဓန္တိ၊ သကိဋ္ဌိဥဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ သုပက္က၊ မိတာယ။ လွန်စွာကြိုက်ကြိုက်
 ဆူသော၊ ဥက္ကလိယာ၊ ထမင်းအိုး၌၊ ပက္ခိတ္တတဏှာ၊ လာ၊ ထည့်အပ်သော
 ဆန်တို့သည်၊ ပစ္စန္တိဝိယ၊ ကျက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့လည်း
 ကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်သို့လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စ၊ ဖိလာ၌လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်ရ၏။ ဘာဂသောမိတောတိ၊ ဘာဂသောမိတော
 ဟူသည်ကား၊ ဘာဂေ၊ အတို့၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝိဘက္ခော၊ ဝေသာန်အပ်
 ၍၊ ပရိယန္တောတိ၊ ပရိယန္တောဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မှခြံရံအပ်၏။ အယသတိ၊ အယသဟူသည်ကား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 အယပဇ္ဇေန၊ သံပြားဖြင့်၊ သာဒိတော၊ မိုးအပ်၏။ သမန္တောယောဇေနသတံ

၄၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ပရိတွာတိဋ္ဌတိတိ၊ သမန္တာယောဇနသတံပရိတွာ တိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ဦးတော၊ တည်သည်ရှိသော်၊ သမန္တာ၊
လင်ကတဖြင့်မှ၊ ယောဇနသတော၊ ယူဇနာတရာရှိသော၊ဌာနေ၊ အရပ်၌၊
ဌတွာ၊ရပ်၍၊ ဩယောကေန္တဿ၊ ကြည့်သောသူအား၊ အက္ခိနိ၊မျက်စိ
တို့သည်၊ယမကဂေါဋ္ဌိကာဝိယ၊ သူငယ်တို့ကစားသောအရံသောလှုပ်လုံး
တို့ကဲ့သို့၊နိက္ခမန္တိ၊ထွက်ကုန်၏၊ဇံတထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ပရိတွာ၊
နှံ့၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ။

နသုကရာအက္ခာနနပါပုဏိတုန္တိ၊ နသုကရာအက္ခာနန ပါပုဏိတုံ
ဟူသည်ကား၊နိရယောနာမ၊ရေညည်သည်ကား၊ ဇေတိဗ္ဗမိနာအာကာရေ
န၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဇေတိဗ္ဗမိနာအာ
ကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝဿသဟသံ၊
အနှစ်တထောင်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကထေန္တေနာပိ၊ ပြောဆိုသော
အားဖြင့်လည်း၊ မတ္ထကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ က
ထေတုံ၊ပြောဆိုခြင်းငှါ၊နသုကရာ၊မလွယ်ကုန်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ဒန္တလေဟကန္တိ၊ဒန္တလေဟကံဟူသည်ကား၊
ဒန္တဟိ၊အထက်သွားတို့ဖြင့်၊ဥလ္လိဟိတွာ၊နှုတ်၍၊လုဋ္ဌိတွာ၊ နှုတ်၍၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ရဿာဒေါတိ၊ ရဿာဒေါ
ဟူသည်ကား၊ရဿာဂေဓေန၊ အရသာ၌တပ်မက်မောခြင်းရှိသော၊ ပရိ
တုတ္တရသော၊ ရှေးရှေးသောတဝတို့၌သုံးဆောင်ဘူးသောအရသာရှိသော
သူမိက်သည်၊ အညမညခါဒိကာတိ၊ အညမညခါဒိကာ ဟူသည်ကား၊
အညမညခါဒနံ၊အချင်းချင်းစားခြင်းသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဇ္ဈောတိ၊
ဒုဗ္ဗဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ဒုဗ္ဗပေါ၊ မထွသောအဆင်းရှိ၏၊ ဒုဒ္ဓဿိကောတိ၊
ဒုဒ္ဓဿိကောဟူသည်ကား၊ဒါရုကာနံ၊ သူငယ်တို့ကို၊တယာပနတ္ထံ၊ကြောံ
စေခြင်းငှါ၊ကတယက္ခောဝိယ၊ပြုအပ်သောဘီလူးကဲ့သို့၊ဒုဒ္ဓဿ၊ရှုနိုင်ခဲ၏၊
ဩကောတိမကောတိ၊ ဩကောတိမကောဟူသည်ကား၊လကုဏ္ဍကော၊
နိမ့်သောအရပ်ရှိ၏၊ ပဝိဋ္ဌဂီဝေါ၊ပရုံးတွင်းသို့ဝင်သောလည်ရှိ၏၊မဟာဒ
၊ရော၊ကြီးသောဝမ်းဗိုက်ရှိ၏၊ကာဏောတိ၊ကာဏောဟူသည်ကား၊ဧကန္တိ
ကာဏောဝိ၊ တဘက်ကန်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဥဘယက္ခိကာ
ဏောဝိ၊နှစ်ဘက်ကန်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကုဏ္ဍတိ၊ ကုဏ္ဍဟူ
သည်ကား၊ဧကုဟတ္ထကုဏ္ဍိဝိ၊လက်တဘက်ကောံသည်လည်း၊ဟောတိ

ဖြစ်၏။ ဥဘယဟတ္ထကုဏီဝါ၊ လက်နှစ်ဘက်ကော်သည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပက္ခပါဒေါတိ၊ ပက္ခပါဒေါဟူသည်ကား၊ ပီဋသပ္ပိ၊ ဆွန့်သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယေနာတိ၊ ကာယေနဟူသောဤစကားကို၊ အဿ၊
 ထိုသူမိက်အား။ ဒုက္ခာနုပဗန္ဓဒဿနတ္ထံ၊ ဒုက္ခ၏အလျှင်မပြတ် ဖြစ်သည်
 ကိုပြခြင်းငှါ။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာရေန္တံ၊ အားထုတ်တော်
 မူအပ်၏။ ကလိဋ္ဌဟေနာတိ၊ ကလိဋ္ဌဟေနဟူသည်ကား။ ပရာဇယေန၊ အနိ
 ရှုံးခြင်းကြောင့်၊ အဓိဗန္ဓံ နိဂစ္ဆေယျတိ၊ အဓိဗန္ဓံ နိဂစ္ဆေယျ ဟူသည်ကား
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဇိတော၊ အနိရှုံးသောယောကျ်ား
 သည်။ သဗ္ဗသာပတေယျာမိ၊ ခပ်သိမ်းသောဥစ္စာနှစ်သည်လည်း။ အဿ၊
 ထိုအနိကစားသောသူအား။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 အတ္တနောမိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ဗန္ဓနံ၊ တိပ်ခတ်နှောင့်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊
 ရောက်ရာ၏။ ကေဝလာပရိပူရာဗာလဘူမိတိ၊ ကေဝလာပရိပူရာဗာလဘူ
 မိဟူသည်ကား။ ဗာလော၊ သူမိက်သည်။ တိဏိဒုစ္စရိတာနိ၊ သုံးပါးသော
 ဒုစရိုက်တို့ကို။ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။
 တတ္ထံ၊ ထိုငရဲ၌။ ပက္ခာဝသေသေန၊ အကျိုးပေးပြီးသည်ကြောင့်သောကံ
 ဖြင့်၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ အာဂတော၊ လာပြန်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စသု၊
 ငါးပါးတုန်သော။ နိစကုလေသု၊ နွန်းစဏ္ဍားအစရှိသော ယုတ်နိမ့်သော
 အမျိုးတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တိဏိဒုစ္စရိတာနိ၊ သုံးပါး
 သောဒုစရိုက်တို့ကို။ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်ပြန်စေ၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်
 မြဲဖြစ်ပြန်၏။ အသံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ သကလာ၊ အလုံးစုံသော။ ဗာလ
 ဘူမိ၊ သူမိက်တို့၏အရာသည်။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံသည်မည်၏။

၆၃

ပဏ္ဍိတ လက္ခဏာနိတိအာဒိ၊ ပဏ္ဍိတလက္ခဏာနိ ဤသို့ အစရှိသော
 စကားကို။ ဂုတ္တာနုဿာရေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို အစဉ်ရှောက်သော
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသုက္က
 ပက္ခဝါရ၌၊ သုစိန္တိ၊ တစိန္တိတိအာဒိနိ၊ သုစိန္တိ၊ တစိန္တိ ဤသို့အစရှိသောစကား
 တို့ကို။ မနောသုစရိတာဒိနိ၊ အနုဘိဇ္ဈာအဗျာပါဒသမ္မာဒိဗ္ဗိဟုဆိုအပ်တုန်
 သောမနောသုစရိုက်အစရှိသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗာ
 နိ၊ ယှဉ်အပ်တုန်၏။ သိသံန္တာတဿာတိ၊ သိသံန္တာတဿဟူသည်ကား။
 သိသေန၊ ဦးခေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ၊ သာဓေ၊ ဖြင့်၊ နာတဿ၊
 ရေချိုးပြီးသောစကြာမင်းအား၊ ဥပေါသထိကဿာတိ၊ ဥပေါသထိကဿ
 ဟူသည်ကား။ သမာဒိန္န ဥပေါသထင်္ဂဿ၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီးသော

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊ ဥပရိ
 ပါသာဒဝရဂတဿဟူသညကား။ ပါသာဒဝရဿ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်
 ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဂတဿ၊ တည်သောကြောမင်းအား။ သုဘောဇနံ၊
 ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊ ပါသာဒဝရဿ၊ မြတ်သော
 ပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မဟာတလေ၊ မြတ်သောအပြင်၌၊ သိရိဂန္ထံ၊
 အသရေရှိသော တိုက်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သိလာနံ၊ သိလတို့ကို၊
 အာဝေဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောစကြာမင်းအား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရှေ့ဇား
 စကြာမင်းသည်၊ ပါတောဝနံ၊ နက်စောစောကဿလျှင်၊ သံတဿဟသံ၊
 တသိန်းသောဥစ္စာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူ
 ကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ဝုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ သောဠသဟိ၊ တဆွဲခြောက်လုံးကုန်
 သော၊ ဂန္ဓောဒကဗာဠေဟိ၊ နံသာရေအိုးတို့ဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊
 နှာပိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ကတပါတရာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသောနံ၊ နက်စာစားခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်
 စမွယ်ကို၊ ဧကံသံဧကသ္မိံ၊ အံသေ၊ လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌၊ ကတွာ၊
 တင်သည်ကိုပြု၍၊ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သိရိသယ
 နေ၊ အသရေရှိသောနေရာ၌၊ ပလ္လက်၊ ထက်ဝတ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊
 နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်
 ပြီးသော၊ ဝုညသမုဒယံ၊ ကောင်းမှု၏အပေါင်းကို၊ အာဝေဇ္ဇတွာ၊ ဆင်ခြင်
 ၍၊ နိသိဒတိကိရ၊ ထိုင်နေသတတ်၊ အယံ၊ ဤသို့ကျင့်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗစက္က
 ဝတ္တိနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောစကြာမင်းတို့၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း၊ တံ၊
 ထိုကောင်းမှုအပေါင်းကို၊ အာဝေဇ္ဇန္တနံ၊ ဆင်ခြင်သည်သာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုစကြာမင်းတို့အား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရဝုညကမ္မပစ္စယံ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသောအပြားရှိသောကောင်းမှုကံလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဥတု
 သမုဋ္ဌာနံ၊ ဥတုသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်သော၊ နိလမဏိမဏိသံ၊ စာသဒိသံ၊ ဣန္ဒြိ
 လာကျောက်အပေါင်းနှင့်တူသော၊ ပါစိနသမုဒ္ဒဇလတလံ၊ အရှေ့သမုဒ္ဒ
 ရာရေအပြင်ကို၊ သိန္ဓုမာနံ၊ ဝိယ၊ ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်
 ကို၊ အလင်္ကာရမာနံ၊ ဝိယ၊ တန်ဆာဆင်ဘိသကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗစက္ကရတနံ၊ နတ်တို့
 ၏အာနုဘော်နှင့်တူသောအာနုဘော်ရှိသော စကြာရတနာသည်၊ ပါတု
 ဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တယိဒံတံ၊ ဣဒံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာကို၊
 ဒိဗ္ဗာနုဘာဝယုတ္တတ္တာ၊ နတ်တို့၏အာနုဘော်နှင့်တူသော အာနုဘော်နှင့်
 ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ဒိဗ္ဗဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿ၊

ထိုစကြာရတနာ၏၊ အရာနံ၊ အကန့်တို့၏၊ သဟဿံ၊ အထောင်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဟဿာရံ၊ သဟဿာရမည်၏၊
 နေမိယာ၊ အကွပ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ နာဘိယာ၊
 ပုံးတောင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိဣမိနာဝစနတ္ထေန၊
 ဤသို့သောဗဟုဗွိဟိသမာသ်ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သနေမိကံ၊ သနေမိကမည်
 ၏၊ သနာဘိကံ၊ သနာဘိကမည်၏၊ သဗ္ဗဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အာကာ
 ရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သဗ္ဗကာရပရိပူရံ၊ သဗ္ဗကာရပရိပူရမည်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ကရတနံအစရှိသောပါဌ်၌၊ စက္ကဉ္စ၊ စက်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုစက်ဟူသည်၊ ရတိဇနဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်
 စေတတ်သောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ရတနဉ္စ၊ ရတနာလည်းမည်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်၊ စက္ကရတနံ၊ စက္ကရတနမည်
 ၏၊ ပန၊ ပုံးတောင်း၏တင့်တယ်ခြင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ တံ၊ ထိုစကြာရတနာကို၊
 ယာယနာဘိယာ၊ အကြင်ပုံးတောင်းဖြင့်၊ သနာဘိကန္တိ၊ သနာဘိကံဟူ၍
 ရတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာ၊ ထိုပုံးတောင်းသည်၊ ဣန္ဒနိလမဏိမယာ၊ ဣန္ဒနိလာ
 ကျောက်ဖြင့်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ပုံးတောင်း၏အပေါက်၏တင့်
 တယ်ခြင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ အဿ၊ ထိုပုံးတောင်း၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ရုဇတ
 မယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော၊ ပနာဋိယာ၊ အပေါက်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓသိနိဒ္ဓဒန္တပန္တိယာ၊
 စင်ကြယ်သိပ်မွေ့သော သွားအစဉ်ရှိသောခံတွင်းဖြင့်၊ ဟသမာနံဝိယ၊
 ပြုံးရယ်ဘိသကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဆိန္ဒေန၊
 ဖြတ်အပ်သော၊ စန္ဒမဏ္ဍလေန၊ လဝန်းဖြင့်၊ ပရိက္ခေပေါဝိယ၊ ရံသကဲ့သို့၊
 ဥဘောသုဝိ၊ နှစ်ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရန္တေသု၊ အပအစွန်းတို့
 ၌၊ ရုဇတပတ္တေန၊ ငွေပြားဖြင့်၊ ကတပရိက္ခေပေါ၊ ပြုအပ်သောမြီရံခြင်းရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ပုံးတောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ အဿ၊ ထို
 စကြာရတနာ၏၊ တေသုနာဘိပနာဋိပရိက္ခေပပဇ္ဇေသု၊ ထိုပုံးတောင်းကိုရစ်
 ပတ်သောအပြားကျင်းဝအပေါက်ကိုကွပ်သောငွေပြားတို့၌၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊
 သင့်ရာအရပ်၌၊ ပရိက္ခေဒလေခါ၊ ဝိုင်းခြားအပ်သောအရေးအသားတို့သည်
 သုဝိဘတ္တာဝ၊ အချင်းချင်း မရောရှက်သောအားဖြင့် ကောင်းစွာဝေဝာန်
 အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟူတွားဖြစ်ကုန်၍၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ အယံ၊
 ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အဿ၊ ထိုစကြာရတနာ၏၊
 နာဘိယာ၊ ပုံးတောင်း၏၊ သဗ္ဗကာရပရိပူရိတာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအခြင်း

၄၆ ဥပရိပဏ္ဏဝံသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

အရာတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ပန၊ ငုံးတောင်း၏ပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်မှတပါး-တထောင်သောအကန်တို့၏ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကိုဆိုပြီး
အံ၊ တံ၊ ထိုစကြာရတနာကို၊ ယေဟိအရေဟံ၊ အကြင် အကန်တို့ဖြင့်၊
သဟဿာရန္တိ၊ သဟဿာရံဟူ၍၊ ဂုတ္တံဆိုအပ်၏၊ တေ၊ ထိုအထောင်
သောအကန်တို့သည်၊ သတ္တရတနထော၊ ခုနစ်ပါးသော ရတနာတို့ဖြင့်
ပြီးကုန်၏၊ သူရိယရသို့ယော၊ နေရောင်ခြည် တို့သည်၊ ပဘာသမ္ပန္နာ
ဝိသ၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သကဲ့သို့၊ ပဘာသမ္ပန္နာ၊ အရောင်နှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုအကန်တို့၏လည်း၊ စာဓု
ကမဏိက ပရိစ္ဆေဒလေခါဒိနိ၊ ကြာသွတ်အိုး ရွဲလုံးတို့၏ အပိုင်းအခြား
အရေးအသားအစရှိသည်တို့သည်၊ သုဝိဘတ္တာနဝ၊ ကောင်းစွာဝေစာန်
အပ်ကုန်သည် သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊
အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုစကြာရတနာ၏၊ အရောင်၊ အကန်
တို့၏၊ သဗ္ဗကာပေရိပူရိတာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်ပြည့်
စုံသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ပန၊ အကွပ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ဆိုပြီးအံ၊ တံ၊ ထို
စကြာရတနာကို၊ ယာယနေမိယာ၊ အကြင်အကွပ်ဖြင့်၊ သနဿိကန္တိ၊ သ
နေမိကံဟူ၍၊ ဂုတ္တံဆိုအပ်၏၊ သာနေမိ၊ ထိုအကွပ်သည်၊ ဗာလသူရိယ
ရသို့ကလာပသိရိ၊ ထွက်သစ်သော နေလှလင်၏ ရောင်ခြည်အစည်း၏
တင့်တယ်ခြင်းအသရေကို၊ အဝဟသမာနာဝိယ၊ ပြက်ရယ် ပြုတ်သကဲ့
သို့၊ သုရတ္တသုဒ္ဓိသိနိဒ္ဓပဝါဠမယာ၊ စဉ်းငယ်နီသောစင်ကြယ်ပြေပြစ်သော
သန္တာဖြင့်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အစပ်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုဆို
ပြီးအံ၊ အဿ၊ နေမိယာ၊ ထိုအကွပ်၏၊ သန္တိသု၊ အစပ်အစပ်တို့၌၊ သမ္ဘူ၊
ရာဂသသိရိကရတ္တဓမ္မောဒနပဋ္ဌာ၊ ဆည်းသာရောင်ဖြင့် တင်စွမ်းသော
အသရေရှိသောနိမြန်းသောဓမ္မ၊ အနု ရွှေပြားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇ
ပရိစ္ဆေဒလေခါစ၊ လုံးသော အပိုင်းအခြား လုံးသောအရေးအသားတို့
သည်လည်းကောင်း၊ သုဝိဘတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဝေစာန်အပ် ကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊
အဿ၊ ထိုစကြာရတနာ၏၊ နေမိယာ၊ အကွပ်၏၊ သဗ္ဗကာပေရိပူရိတာ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊
ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အဿ၊ ထိုစကြာရတနာ၏၊ နေမိမဏ္ဍလဝိမ္ဗိယံ၊ အကွပ်
အဝန်း၏ပြင်ပအရပ်၌၊ ဒသန္တိဒသန္တိ၊ ဆယ်ချဆယ်ချကုန်သော၊ အရောင်၊
အကန်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြားအကြားဖြစ်သောအရပ်၌၊ မေနဝံသော

၀၀၀

ဝိယး နှံ ပြွေကဲ့သို့။ အန္တောသုသိရော။ အတွင်း၌ အခေါင်း အပေါက်ရှိသော။
ခမိဒ္ဓမဏ္ဍလဗိဝတ္ထာ။ ဝန်းသော သဏ္ဌာန်ရှိသော အပေါက်တို့ဖြင့် ဆန်း
ကြပ်သော။ ဝါတဂါဟိ။ လေကိုယူတတ်သော။ ပဝါဠဒဏ္ဍာ။ သန္တာ
ရိုးသည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဝါတေန။ လေသည်။ ပဟရိတဿ။
ခတ်အပ်သော။ ယဿ။ အကြင်သန္တာရိုး၏။ သဒ္ဓေါ။ မြည်သော အသံသည်
သုကုသလသမနာဟတဿ။ အလွန်တတ်စွာသော တူရိယာသမာသသည်
တီးမှတ်အပ်သော။ ပဉ္စဂ်တူရိယဿ။ တူရိယာငါးပါး၏။ သဒ္ဓေါဝိယ။ အသံ
ကဲ့သို့။ ဝဂ္ဂုစ။ သာယာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဇနိယောစ။ တပ်
နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမနိယောစ။
နှစ်သက်သူဟုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ တဿပဝါ
ဠဒဏ္ဍဿ။ ထို နှံ ပြွေကဲ့သို့ ပြုအပ်သော သန္တာရိုး၏။ ဥပရိ။ အထက်အထက်
၌။ သေတန္တတ္တံ။ ထီးဖြူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဥဘောသု။ သန္တာရိုး၏ နှစ်ဘက်
ကုန်သော။ ပဿေသု။ နံပါးတို့၌။ သမောသရိတကုသုမဒါမ ပန္နိယော။
တွဲလျားချအပ်သော ပန်းဆိုင်းပန်းကုံး အစဉ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ သမော သရိတကုသုမဒါမပန္နိသတ နွယပရိဝါရေန။ တွဲ
ရဲ့တွဲအပ်သော ပန်းကုံး ပန်းဆိုင်းအစဉ်တို့၏ နှစ်ရာအခြံအရံရှိသော။
သေတန္တတ္တံ သတဓာရိနာ။ တရာသော ထီးဖြူဖြင့် ဆောင်းအပ်သော။
ပဝါဠဒဏ္ဍသတေန။ တရာသောသန္တာရိုးဖြင့်။ သမူဟသေသတိတနေမိ
ပရိက္ခေပဿ။ အပေါင်း၏ တင့်တယ်သော အတွင် အပိုင်းအခြားအဝန်း၏
လည်းကောင်း။ ဗွိန္တံ။ နှစ်ခုကုန်သော။ နာဘိပနာဠိနဓိ။ ပုံးတောင်းအပေါက်၏
နံပါးတို့၏လည်းကောင်း။ အန္တော။ အတွင်း၌။ ဒွေ။ နှစ်ခုကုန်သော။ သိဟ
မုခါနိ။ ခြင်္သေ့ခံတွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဟိ။ အကြင်
နှစ်ခုသောခြင်္သေ့ ခံတွင်းတို့ဖြင့်။ တာလကန္တန္တုဗမာဏာ။ ထန်းတုံးပမာဏ
ရှိကုန်သော။ ပုဏ္ဏုစန္ဒကိရုဏကလာပဿသမိရိကာ။ လပြည့်ဝန်း၏အရောင်
တို့ဖြင့်ပြွမ်းသော အသရေ လပြည့်ဝန်း၏ အရောင်အဆင်းနှင့်တူသော
အသရေရှိကုန်သော။ တရုဏရိသမာနရတ္တကမ္မလဂေဏ္ဍုကပရိယန္တာ
ထွက်သစ်သောနေလုလင်၏အရောင်အဆင်းနှင့်တူသောစွေးစွေးနီသော
ကမ္မလာ ပန်းသွားလုံးလျှင် အပိုင်းအခြား ရှိကုန်သော။ အာကာသဂင်္ဂါ
ဂတိသောဘံ။ ကောင်းကင်ဖြစ်၏။ စီးသွားခြင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းကို။ အာဘိ
ဘဝမာနာဝိယ။ နှိပ်စက်ကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဒွေမုတ္တကလာပ။ နှစ်ခုသော
ပုလဲစည်းကြိုးတို့ကို။ ဩလမ္ပန္တိ။ တွဲလျားတွဲကုန်၏။ စက္ကရတနေန၊ ကြော

၄၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဇ္ဈကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရတနာနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ သက္ခ၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သမ္ပရိဝတ္တမာနေ
ဟိ၊ လည်ကုန်သော၊ ယေဟိ၊ အကြင်ဆွဲအပ်ကုန်သော ထန်းလုံးပမာဏ
ရှိသောပုလဲစည်းတို့ဖြင့်၊ တိဏိ၊ သုံးခုကုန်သော၊ စက္ကာနိ၊ စက်တို့သည်၊
ကေတော၊ တက္ခနက်၊ ပရိဝတ္တန္တာနိဝိယ၊ လည်ကုန်သကဲ့သို့၊ ခါယန္တိ၊
ထင်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုစကြာရတနာ၏၊
သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗကာရပရိပူရိတာ၊
ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ။

ပန၊ သဗ္ဗကာရပရိပူရံ ဟူသောဝုဒ်၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး တံဒိသ္မာနရုညော
အစရှိသောဝုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗကာရပရိပူရံ၊ ခပ်
သိမ်းသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဧတံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာ
ရတနာသည်၊ ပကတိသာယမာသဘတ္ထံ၊ ပြကတေစားမြဲဖြစ်သောညစာ
ထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စားကုန်၍၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏၊ စာရ
ဒ္ဓါရေး၊ အိမ်တံခါး၌၊ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းထားအပ်ကုန်သော နေရာတို့၌၊
နိဝိဒိတ္တာ၊ ထိုင်နေကုန်၍၊ မနုဿသု၊ လူတို့သည်၊ ပဝတ္ထကထာသလ္လော
ပေသု၊ စကားပြောဟောခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်စဉ်၊ ဝိထိစတုက္ကာဒိသု၊ ခရီး
လေးဆုံအစရှိသည်တို့၌၊ ဒါရုကဇနေ၊ ငယ်သောလူအပေါင်းသည်၊ ကိဇ္ဇ
မာနေ၊ ကစားစဉ်၊ နာတိဥစ္စေန၊ မမြင့်လွန်းသော၊ နာတိနိဓေန၊ မနိမ့်လွန်း
သော၊ ဝနသဏ္ဌမတ္ထကာသန္ဓေန၊ တောအုပ်၏ အထက်အရပ်၏ အနီးဖြစ်
သော၊ အာကာသပ္ပဒေသေန၊ ကောင်းကင်အရပ်ဖြင့်၊ ရုက္ခသာခဂ္ဂါနိ၊ သစ်
ပင်ဖျား သစ်ခက်ဖျားတို့ကို၊ ဥပသောဘယမာနံဝိယ၊ တင့်တယ် စေဘိ
သကဲ့သို့၊ န္ဒါဒသယောဇနတော၊ တဆွဲနှစ်ယူဇနာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သုယုမာ
နေန၊ ကြားအပ်သော၊ မရုရဿရေန၊ သာယာသောအသံဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ သောတာနိ၊ သောတာနီရတို့ကို၊ ဩဝေပယမာနံ၊ နာခြင်း
ဌာသားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယောဇနတော၊ တယူဇနာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
နာနုပ္ပဘာသမုဒယသမုဇ္ဈလေန၊ အထူးထူးသော အရောင်အပေါင်းတို့
ဖြင့်တောက်ပခြင်းရှိသော၊ ဝဇ္ဈေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
၏၊ နယနာနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ ကောင်းစွာ ဖွဲ့ငင်သည်ကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရုညော၊ စကြာ
မင်း၏၊ ပုညာနုဘာဝံ၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကို၊ ဥဋ္ဌေါသယန္တံဝိယ၊
ကြွေးကြော် ဘိသကဲ့သို့၊ ရာဇဋ္ဌာနိအဘိမုခံ၊ မင်းနေပြည်ကြီးသို့ရှေးရှု၊
အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ အထ၊ ထိုသို့လာသောအခါ၌၊ တဿစက္ကရတနဿ၊

၆၁

ထိုစကြာရတနာ၏။ သဒ္ဓသဝနေနေဝ။ အသံကိုကြားသဖြင့် သာယျင်။
အယံသဒ္ဓေါ။ ဤအသံသည်။ ဂုတော။ အတပယ်ဝတ္ထုမှ။ ပဝတ္ထော။ ဖြစ်
သော။ သဒ္ဓါနုခေါ။ အသံဖြစ်လေသနည်း။ ကဿ။ အတပယ်ဝတ္ထု၏။ သဒ္ဓါ
နုခေါ။ အသံဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇိတဟဒယာနံ။ ဆင်ခြင်
သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ပုရုတ္ထိမဒိသံ။ အရှေ့အရပ် မျက်နှာ အပျိုကို။
ဩလောကိယမာနာနံ။ ကြည့်ကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ။ ထိုလူတို့တွင်။
အညတရော။ တဦးသော ယောက်ျားသည်။ အညတရံ။ တဦးသော
ယောက်ျားကို။ ဧတံဝစနံ။ ဤစကားကို။ အာဟ။ ဆို၏။ ကိံ။ အာဟ။ အတပယ်
သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား။ ဘော။ အချင်းပဿ။ ရှုပါလော။ အန္တရိယံ။ ဩဌာ
အံဝွယ်ရှိလေစွ။ အယံပုဏ္ဏစန္ဒော။ ဤလပြည့်ဝနိုးသည်။ ပုဗ္ဗေရှေးဖြစ်
သောလရှေးဖြစ်သောရက်၌။ ဧကော။ တခုတည်း။ ဥဂ္ဂန္တတိ။ တက်၏။ အန္တ
ပန။ ယနေ၌ကား။ အတ္တဒုတိယော။ မိမိသျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသည်။ ဟုတွာ။
ဖြစ်၍။ ဥဂ္ဂတော။ တက်၏။ တိ။ ဥပမာဖြင့်ဆိုဦးအံ့။ ရာဇဟံသမိထုနံ။ နှစ်
ဦးသော ဟင်္သာမင်းသည်။ အဘိလဗ်တိဝိယ။ ပျံတက်သကဲ့သို့။ ဧတံ
ပုဏ္ဏစန္ဒမိထုနံ။ ဤလပြည့်ဝနိုးနှစ်ခုသည်။ ပုဗ္ဗပရိယေန။ ရှေ့နေဝံအားဖြင့်
ဂဂနတလံ။ ကောင်းကင်အပြင်သို့။ အဘိလဗ်တိ။ တက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
အာဟ။ ဆို၏။ တံ။ ထိုလဝန်းနှစ်ခုဟူ၍ပြောဆိုသောသူကို။ အညော။ တဦး
သောသူက။ အာဟ။ ဆိုပြန်၏။ ကိံ။ အာဟ။ အတပယ်သို့ဆိုပြန်သနည်းဟူ
မူကား။ သဗ္ဗ။ အချင်းကိံ။ ကထေသိ။ အတပယ်သို့ဆိုသနည်း။ ကပင်နာမ။
အတပယ်မည်သောကာလအတပယ်မည်သောအရပ်၌။ တယာ။ သင်သည်။
ဧပုဏ္ဏစန္ဒာ။ နှစ်ခုသောလပြည့်ဝနိုးတို့ကို။ ဧကတော။ တကွနက်။ ဥဂ္ဂန္တ
န္တော။ တက်သည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ။ မြင်ဘူးကုန်သနည်း။ နနု။ စင်စစ်။ ဧသ
ဧသောမဏ္ဍလော။ ဤအဝန်းသည်။ တပနိယရံသိခာရော။ ပူစေတတ်သော
အရောင်အလင်းကိုဆောင်တတ်သော။ ဝိဇ္ဇူရုတိဏော။ ဥဒေါင်းမြည်းစဉ်း
ကဲ့သို့ပြန့်သောအရောင်ရှိသော။ ဒိဝါကရော။ နေမင်းသည်။ ဥဂ္ဂတော။
တက်လာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ တံ။ ထိုနေဝန်းဟူ၍ပြောဆိုသော
သူကို။ အညော။ တဦးသောသူသည်။ သိတံ။ ပြုံးရပ်သည်ကို။ ကတွာ။
ပြု၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ ကိံ။ အာဟ။ အတပယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား။
တုံ။ သင်သည်။ ကိံ။ အသို့နည်း။ ဥဗ္ဗတ္တကော။ ရူးရှာလေသည်။ အသိ။ ဖြစ်
သလော။ ဣဒါနိယေဝ။ ယခုအခါ၌ပင်လျှင်။ ဧဝံ။ ဒိဝါကရော။ နေမင်း
သည်။ အတ္ထံ။ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂတောနုခေါ။ ရောက်သည်မဟုတ်တုံလော။

၅၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောဒိဝါကရောထိနေမင်းသည်ကထံ၊ အဘယံသို့လျှင်၊ ဣမံပုဏ္ဏဝေန္တံ၊
ဤလပြည့်ဝန်းသို့၊ အနုဗန္ဓမာနော၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥက္က
န္တိဿတိ၊ တက်လတ္တံ့နည်း၊ ပန၊ စင်စစ်၊ အန္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဇေတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်
အနေကရတနုပ္ပာသမုဇ္ဈလံ၊ များစွာသောရတနာရောင်တို့ဖြင့်တောက်
ပသော၊ ကောဿ၊ တဦးသော၊ ပုညဝတော၊ သုန်းရှိသောနတ်ဗြဟ္မာ၏၊
ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ
သဗ္ဗေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသောလနစ်ချဟူ၍ဆိုသောသူ နေဝန်းဟူ၍ဆိုသော
သူ နတ်ဗိမာန်ဟူ၍ဆိုသောသူတို့ကိုလည်း၊ အဝဟသန္တာ၊ ရမတ်သွန်းသွေး
ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ အာဟံသု၊ အဘယံသို့ ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊
ကိံ၊ အဘယံကြောင့်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဝိပ္ပလပထ၊ ပြောဆိုမြည်တမ်းကုန်
သနည်း၊ ပုဏ္ဏဝေန္တော၊ လပြည့်ဝန်းသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သူရိယော၊
နေဝန်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒေဝိမာနံ၊ နတ်ဗိမာန်သည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဟိသတ္တံ၊ ဌာနံ၊ တေသံ၊ ထိုလပြည့်ဝန်းနေဝန်းနတ်ဗိမာန်တို့အား၊
ဝေဂ္ဂပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သရသမ္ပတ္တိ၊ အသံ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ စက္ကရတနေန၊ စကြာရတနာ
သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
တဿဇနဿ၊ ထိုလူများအပေါင်းသည်၊ ပဝတ္တသဗ္ဗာပသေဝ၊ စကား
ကိုဖြစ်စေစဉ်ပင်လျှင်၊ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ တံစက္က
ရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ အဘိမုခံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့ရှေးရှုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤ
စကြာရတနာသည်၊ ကဿ၊ အဘယံသို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊
ဖြစ်၊ ယသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္တာရော၊ ဆို
ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိံ ဘဝန္တိ၊ အဘယံသို့ဖြစ်ကုန်သနည်း
ဟူမူကား၊ အညဿဝါ၊ ငါတို့မင်းတပါးသော၊ ကဿ၊ အဘယံသို့၏၊
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နိဗ္ဗတ္တံနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအို့နည်း၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ မဟာ
ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်၊ ပူရိတစက္ကဝတ္တိဝတ္ထော၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသောစကြာ
မင်းတို့၏အကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိနန၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ တဿ၊
ထိုငါတို့မင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဇေ၊ ဤစကြာရတနာသည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာရော၊ ဆိုကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊
ထိုနောက်မှ၊ သောစမဟာဇနော၊ ထိုပြောဆိုသောလူအပေါင်းသည်လည်း

ကောင်း၊ အညော၊ ပြောဆိုသောလူအပေါင်းမှတစ်ပါးသော၊ ယောစ၊ အ
ကြင်လူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံ
သော၊ သော၊ ထိုလူအပေါင်းသည်၊ စက္ကရေတနမေဝ၊ စကြာရတနာသို့သာ
လျှင်၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ တမ္ဗိစက္ကရေတနံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်
လည်း၊ ရညောယေဝ၊ စကြာမင်း၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ အတ္တ
နာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော စကြာရတနာ၏၊ အာဂတာဘာဝံ၊ လာသည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ ဥပပေတုကာမံဝိယ၊ သိစေခြင်း၌၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊
ခုနစ်ကြိမ်၊ ပါကာရမတ္ထကေနေဝ၊ မြှိတံတိုင်း၏အထက်အရပ်ဖြင့်သာလျှင်
နဂရံ၊ မြို့ကို၊ အနုသံယာယိတွာ၊ ဟုည့်လည်၍၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊
အန္တေပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရပ်ဟုည့်လည်ကို၊ က
တွာ၊ ပြု၍၊ အန္တေပုရဿ၊ နန်းတော်တွင်း၏၊ ဥတ္တရသီဟပဉ္စရအာသန္တေ၊
မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌တည်သောမြေသို့ခံသော လေသာနန်းတံခါး၏အ
နီးဖြစ်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တိဋ္ဌမာနေ၊
တည်သည်ရှိသော်၊ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိဟိ၊ နံသာပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ သုခေန၊ လွယ်
သဖြင့်၊ ပူဇေတု၊ ပူဇော်ခြင်း၌၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အက္ခာပာတံဝိယ၊ ဝင်ရိုးဖြင့်ခတ်မိသ
ကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပန၊ စကြာရတနာ၏တည်သောအခြင်းအရာမှ
တစ်ပါးစကြာမင်း၏ကြံစည်သော အခြင်းအရာကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥ
တဿ၊ တည်သော၊ အဿ၊ ထိုစကြာရတနာ၏၊ ဝါတပါနန္တိန္ဒါဒိဟိ၊ လေ
သာတံခါးပေါက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ အန္တောပါသာ
ဒံ၊ စကြာမင်း၏နေရာပြာသာဒ်၏အတွင်းကို၊ နာနာဝိရာဂရတနပဘာသ
မုဇ္ဈသံ၊ အထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်သောအရောင်ရှိသောရတနာ၏
ပြုံးပြုံးပြက် ရိုးရိုးကြုံဖြန့်သကဲ့သို့ သောအရောင်ကို၊ ကုရုမာနံ၊ ပြုတတ်
သော၊ ပဘာသမူဟံ၊ အရောင်အပေါင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဿနတ္ထာယ၊
ကြည့်ရှုခြင်း၌၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ သဗ္ဗာတာဘိလာသော၊ ဖြစ်သော
အလိုဆန္ဒရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏၊ ငရိဇနေဝရိ၊
အခြင်း အရင်းဖြစ်သောလူအပေါင်း သည်လည်း၊ ဝိယဝစနပါဘတေန၊
ချစ်နှစ်သွယ်သောစကား တည်းဟူသော လက်ဆောင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တာ၊
လာ၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုစကြာရတနာဆိုက်ရောက်လာသော အကြောင်းကို၊
နိဝေဒေတိ၊ တင်လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့တင်လျှောက်သောအခါ၌၊ ခုဇာ၊
စကြာမင်းသည်၊ ဗလဝပီတိပါမောဇ္ဈဗုဒ္ဓသရီရော၊ အားကြီးသောပီတိပါ

၅၂ ဥပဓိပတ္တိသမ္ဘာသမ္ဘာကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မောဇ္ဇတို့ဖြင့်နဲ့သောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ပညာပညာ၊ ထက်ဝပ်၊ ဖွဲ့
 သည်ကို၊ မောဇ္ဇတွဲ၊ ဖြေ၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သိဟပဉ္စ
 ရသဝိပံ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသောက်တံခါး၏အနီးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ကြွေ
 ရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုတံခေါပနမေတန္တိ၊ အာဒိကံ၊ သုတံ
 ခေါပနမေတံ၍သို့အစရှိသော၊ ဗိန္တနံ၊ အကြံကို၊ ဗိန္တယိ၊ ကြံ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိသ္မာနရညောစက္ကိယဿ၊ (ပ)
 အသံနုခေါအဟံရာဇာစက္ကဝတ္တိတိ၊ ဒိသ္မာနရညောစက္ကိယဿ၊ (ပ) အသံ
 နုခေါအဟံရာဇာစက္ကဝတ္တိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဒိသ္မာနရညော အစရှိသောပါဌ်၌၊ သောဟောတိ ရာဇာစက္က
 ဝတ္တိတိ၊ သောဟောတိ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ကိတ္တဝါတော၊
 အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာ
 ၏လည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေရံလမတ္တမ္ပိ၊ လက်တသစ်
 မျှလည်းကောင်း၊ နှံလမတ္တမ္ပိ၊ လက်နှစ်သစ်မျှလည်းကောင်း၊ စက္ကရတ
 နံ၊ စကြာရတနာသည်၊ အာကာသံ၊ အထက် ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တ၊
 ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပဝတ္ထိ၊ လည်သည်ရှိသော်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတ
 နာ၏ လည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထို
 စကြာရတနာ၏၊ ပဝတ္တိဝိဝေနေ၊ လည်စေသော အစီအရင်၌၊ ကာတဗ္ဗံ၊
 ပြုရာသောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသောဘုရားသခင်
 သည်၊ အထခေါတိက္ခဝေတိအာဒိ၊ အထခေါတိက္ခဝေ၍သို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအထခေါတိက္ခဝေအစရှိ
 သောပါဌ်၌၊ ဥဋ္ဌာယသေနာတိ၊ ဥဋ္ဌာယသေနာဟူသည်ကား၊ စက္ကရတန
 သဝိပံ၊ စကြာရတနာ၏အနီးသို့၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ နိသိန္နာသနတော၊ ထိုင်
 သောနေရာမှ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ သိကာရံဂဟေတွာတိ၊ သိကာရံဂဟေတွာ
 ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိသောဏ္ဍသဒိသပနာဗ္ဗိ၊ ဆင်နှာမောင်းနှင့်တူသော
 အညောင့်ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏသိကာရံ၊ ရွှေကရားကို၊ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲ
 လက်ဖြင့်၊ ဥက္ကိပိတွာ၊ ချီ၍၊ ဥဒကံ၊ ကရားမှထွက်သောရေကို၊ ဂဟေတွာ၊
 လက်ျာလက်ဖြင့်ကိုင်၍၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတနာသည်၊ ပဝတ္ထိ
 တု၊ လည်စေသတည်း၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတနာသည်၊ အဘိ
 ဗိဇ္ဇနာတု၊ အလွန်အောင်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အတ္တ၊ ကိ
 ရတိ၊ သွန်းလောင်း၏၊ အန္တဒေဝရာဇာစက္ကဝတ္တိသဒ္ဓိ၊ စတုရ်နိယာသေနာ

ယံသတိဇ္ဇေယျံ။ အန္တဒေဝရာဇော စက္ကဝတ္တိသဒ္ဓိံ စတုရက္ခိယသေသနာယဟူ
သောပါဌိန္ဒြိယံ။ ဟိဝိတ္ထာရော။ အကျယ်ကို။ မယာ။ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။
ရက္ခတေ။ မိန့်ဦးအံ့။ သဗ္ဗစက္ကဝတ္တိနံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောစကြာမင်းတို့အား။
ဥဒကေန။ ရေစဉ်ဖြင့်။ အဘိသိဉ္စိတွာ။ သွန်းလောင်း၍။ အဘိဝိဇိနာတုတဝံ
စက္ကရတနန္တိ။ အဘိဝိဇိနာတုတဝံစက္ကရတနံဟူ၍။ ဝစနသမနန္တရမေဝ။
ဆိုသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ ဝေဟာသံ။ ကောင်းကင်သို့။ အတ္တဂ္ဂန္တိာ။
ပျံတက်၍။ စက္ကရတနံ။ စကြာရတနာသည်။ ပဝတ္တတိ။ လည်၏။ ယဿ။
အကြင်စကြာရတနာ၏။ ပဝတ္တိသမကာလမေဝ။ လည်သည်နှင့်မျှသော
ကာလ၌သာလျှင်။ သောရာဇော။ ထိုမင်းသည်။ စက္ကဝတ္တိနာမ။ စကြာမင်း
ဟူသောအမည်ကိုရသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ စကြာရတနာလည်သည်
မှတပါး-စကြာမင်း၏လှည့်လည်သောအခြင်းအရာကိုဆိုဦးအံ့။ စက္ကရတ
နေ။ စကြာရတနာသည်။ ပဝတ္တိ။ လည်သည်ရှိသော်။ တံ။ ထိုစကြာရတနာ
သို့။ အနုဗန္ဓမာနောဝ။ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စက္ကဝတ္တိ။
စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော။ ရာဇော။ စကြာမင်းသည်။ ယသနဓရံ။
ယာဉ်မြတ်သို့။ အာရုပ္ပာ။ တက်၍။ ဝေဟာသံ။ ကောင်းကင်သို့။ အတ္တဂ္ဂန္တိာ။
ပျံတက်၏။ အထ။ ထိုသို့ပျံတက်သောအခါ၌။ အဿ။ ထိုစကြာမင်း၏။
ဆတ္တစာမရိဟတ္ထော။ ထီးသားခြီးယင်လက်စွဲသော။ ပရိဇနောစေဝ။ အခြင်း
အရင်းဖြစ်သော လူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ အန္တေပုရဇနောစ။ နန်း
တော်တွင်း၌နေသောလူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ ပရိဝါရေတိ။ ထက်
ဝန်းကျင်မှခြံရံ၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ နာနပ္ပကဇရေကဉ္စုကကဝစာဒိ
သန္နာဟာဝိဘူသိတေန။ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောတုရင်သင်တိုင်းချုပ်
ဝတ်မိန့်ညိုအစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့ခြင်း။ တနိဿဆင်ခြင်းရှိသော။ ဝိဝိဓသံ
ဟာရပ္ပတာသမုဇ္ဈလိတေန။ အထူးထူးအပြားပြားသော လက်နက်ရောင်
တို့ဖြင့်တောက်ပခြင်းရှိသော။ သမုသိတဇေပဇာကပဗ္ဗိမဏ္ဍိတေန။ ပိုက်
သောက်အပ်သော တံခွန်ကုက္ကားတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော။ အတ္တ
နောအတ္တနော။ မိမိမိမိ၏။ ကာယသလင်္ကာရေန။ ကိုယ်၌ဆင်သောတန်ဆာ
ရှိသောလူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ဥပရာဇသေနာပတိပဘုတယောဝိ။
အိမ်ရှေ့မင်း စစ်သူကြီးအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဝေဟာသံ။ ကောင်း
ကင်သို့။ အတ္တဂ္ဂန္တိာ။ ပျံတက်၍။ ရာဇာနမေဝ။ စကြာမင်းကိုသာလျှင်။
ပရိဝါရေန္တိ။ ထက်ဝန်းကျင်မှခြံရံကုန်၏။ ပန။ မင်းချင်းတို့ခြံရံသည်မှတပါး
ပြည်သူတို့ ခြံရံသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ရာဇယုတ္တာ။ မင်း၏ အမတ်တို့သည်။

၅၆ ဥပရိပတ္တိသံအဋ္ဌကယာနိသျှ-ဗုဒ္ဓိယာဇာနိ

ဇနသင်္ဂဟတ္ထံ၊ ပြည်သူတို့ကိုပြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊ နဂရဇိတိသျှ၊ မြို့ခရီးတို့၌၊
 ဘေရိယော၊ စည်ကြီးတို့ကို၊ စရာပေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏၊ ကိံဝစနံ၊ အဘယ်
 စကားကို၊ ဝတွာဆို၍၊ စရာပေန္တိ၊ လည်စေကုန်သနည်း၊ တာတာ၊ အမောင်
 တို့၊ အခွာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာ
 သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လာပြီ၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိ၏၊ ဝိဘဝါနုရူပေန၊
 စည်းစိမ်အားလျော်သဖြင့်၊ မဏ္ဍိတပဿာမိတာ၊ အတင့်အတယ်ပြုခြင်း
 တန်သာဆင်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သန္နိပတတ၊ စည်းဝေး
 လေကုန်၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတွာဆို၍၊ ဘေရိယော၊
 စည်ကြီးတို့ကို၊ စရာပေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏၊ ပန၊ စည်လည်သည်မှတစ်ပါး
 ပြည်သူတို့၏အခြင်းအရာကိုဆိုဦးအံ့၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊
 ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ စက္ကရတနသဒ္ဓေန၊ စကြာရတနာ၏အသံ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊
 ဂန္ဓဝုပ္ပါဒိနိ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍၊ သန္နိပတိ
 တောဝ၊ စည်းဝေးသည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သောဝိ၊
 ထိုလူများအပေါင်းသည်လည်း၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တုပ္ပတ္တိ၊
 ယူတက်၍၊ ရာဇာနမေဝ၊ စကြာမင်းကိုသာလျှင်၊ ပရိဝါရေတိ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှခြံရံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသယသ၊ အကြင်အကြင်သူ၏၊ ရညော၊
 စကြာမင်းနှင့်၊ သန္နိ၊ တကွ၊ ဂန္ဓုကာမတာ၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသော၊ ထိုထိုသူသည်၊ အာကာသ
 ဂတောဝ၊ ကောင်းကင်၌တည်သည်သာလျှင်၊ ဝေဟာတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ပရိသာ၊ စကြာမင်း၏ပရိသတ်သည်၊ န္ဒါဒသယောဇနာ ယာမဝိတ္ထာရာ၊
 တဆဲ့နှစ်သူဇနာအလျားအနံရှိသည်၊ ဝေဟာတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကြာမင်း
 ၏ပရိသတ်၌၊ ဧကပုရိသောဝိ၊ တံယောက်သောယောကျ်ားမျှသည်လည်း၊
 ဆိန္ဒုဘိန္ဒုသရိရောဝါ၊ ပေါက်သောကိုယ် ကွဲသောကိုယ်ရှိသေးသူသည်
 လည်းကောင်း၊ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထောဝါ၊ ညွှန်းသောအဝတ်ရှိသော သူသည်
 လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ သုဝိပရိ
 ဝါရော၊ စင်ကြယ်သောအခြံအရံရှိ၏၊ စက္ကဝတ္ထိပရိသာနာမ၊ စကြာမင်း၏
 ပရိသတ်မည်သည်ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂန္ထမာနာ၊ သွား
 သော၊ ဝိဇ္ဇာဓရပရိသာဝိယ၊ ဝိဇ္ဇာရိပ်ပရိသတ်ကဲ့သို့၊ အာကာသေ၊ ကောင်း
 ကင်၌၊ ဂန္ထမာနာ၊ သွားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒနိလမဏိတလေး၊ ဣန္ဒနိ
 လာမြဲကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဍ ရတနသဒိသာ၊ ဖရိဖရဲ ကြံသော

ရတနာနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အန္ဓဒေဝရာဇာ
စက္ကဝတ္တိသဒ္ဓိံ စတုရဂီနိယာသေနာယတိ၊ အန္ဓဒေဝရာဇာစက္ကဝတ္တိသဒ္ဓိံ
စတုရဂီနိယာ သေနာယဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တမ္ပိစက္ကရတနံ၊ ထိုစက္ကရတနာသည်လည်း။ ရုက္ခဂ္ဂါနံ၊ သစ်ပင်ဖျား
တို့၏။ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်၌။ နာတိဥစ္စေန၊ မမြင့်လွန်းသော၊ ဂဂန
ပဒေသန၊ ကောင်းကင်အရပ်ဖြင့်။ ပဝတ္တတိ၊ လည်၍သွား၏။ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဂမနမာနေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်
တို့၏။ ဗုပ္ပဗလပဏ္ဍဝေဟိ၊ အပွင့်အသီးအညွန့်တို့ဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိ
ကုန်သောသူတို့သည်၊ တာနိ၊ ထိုအပွင့်အသီးအညွန့်တို့ကို၊ သုခေန၊ လွယ်
သဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ဆွတ်သူခြင်းငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တထာ၊
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဘူမိယာ၊ မြေ၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
သောသူတို့သည်။ ဝေသေသော၊ ဤသူကား။ ရာဇာ၊ စကြာမင်းကြီးတည်း။
ဝေသေသော၊ ဤသူကား၊ ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းတည်း။ ဝေသေသော၊ ဤသူ
ကား၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခေတုံ၊ မှတ်နိုင်ခြင်း
ငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊
သွား၏။ ဌာနာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းအစရှိကုန်သော။ ဣရိယာပထေသုပိ၊ ဣရိယာ
ပုထ်တို့တွင်လည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယေန၊ အကြင်ဣရိယာပုထ်
ဖြင့်။ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တေနော၊ ထိုဣရိယာပုထ်ဖြင့်
သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ စ၊ ဣရိယာပုထ်မှတစ်ပါးကိစ္စကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊
ဤလူအပေါင်း၌။ ဗိတ္တကမ္မာဒိသိပ္ပပသုတာ၊ ပန်းချီဆေးရေးသောအမှုအစ
ရှိသည်တို့၌လေ့ကျက်ကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ
မိမိ၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ကရောန္တောယေဝ၊ ပြုကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဟိတံပါကဋံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်
ရှားအောင်ပြဦးအံ့၊ ဘူမိယာ၊ မြေအပြင်၌။ ဣဇ္ဈန္တိယေဝ၊ ပြီးကုန်သကဲ့သို့
သာလျှင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံ
သောကိစ္စတို့ကို။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်၌။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ပြီးကုန်၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ စက္ကဝတ္တိပရိသံ၊ စကြာမင်း၏ပရိသတ်ကို၊ ဂဟေတွားယူ၍၊ ဝံစက္က
ရတနံ၊ ထိုစက္က ရတနာသည်။ ဝါမပဿ၊ လက်ဝဲနံပါး၌။ ဌိတံ၊ တည်
သော၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို။ မဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍။ သမုဒ္ဒယ၊ အရှေ့
သမုဒ္ဒရာ၏။ ဥပရိဘာသေန၊ အထက်အတို့ဖြင့်။ အဋ္ဌယောဇနသဟာသုပ္ပ

၅၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မာဏံ၊ ယူဇနာရှစ်သောင်းပမာဏ အပြောကျယ်သော၊ ယုဗ္ဗဝိဒေပဏံ၊ အရှေ့
 ကျွန်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသွားရာ၌၊ ဝိနိဗ္ဗေနေ၊ တုတ်ချင်းတွင်း
 သောအားဖြင့်၊ ဤဒေသယောဇနာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာအပြောကျယ်သော၊
 ပရိက္ခေပတော၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ ဆတ္တိံသယောဇန ပရိသာယ၊ သုံးဆဲ့
 ခြောက်ယူဇနာအပြောကျယ်သော ပရိသာတိ၏၊ သန္တိဝေသက္ခမော၊ သစ်
 တစ်မြို့ကဲ့သို့နေခြင်းငှါ ခံသော၊ သုလသာပာ၊ ရူပကရဏော၊ ချမ်းသာ
 သဖြင့်ရအပ်သောစပါးနွားနို့ ထင်းမြက်အစရှိသော ဘောဇဉ်တို့ပြီးစေ
 တတ်သော အဆောက်အဦရှိသော၊ ဆာယုဒကသမ္ပန္နော၊ အရိပ်ရေနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ သုပိသမတလော၊ စင်ကြယ် ညီညွတ်သော မြေအပြင်ရှိ
 သော၊ ရမဏီယော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဘုမိဘာဂေါ၊ မြေအတို့သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုမြေအတို့၏၊ ဥပရိဘာဂေ၊ အထက်အတို၌၊ တံစက္က
 ရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အက္ခာဟတံ
 ပိယ၊ ဝင်ရိုးဖြင့်ထိခိုက်သကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တန့်ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့တန့်ရပ်
 သောအခါ၌၊ တေနသညာနေန၊ ထိုတန့်ရပ်သောအမှတ်ဖြင့်၊ သောမဟာ
 ဇနော၊ ထိုစကြာမင်းနှင့်လိုက်သောလူအပေါင်းသည်၊ ဩတရိတွာ၊ မြေသို့
 သက်ဆင်း၍၊ ယထာရုပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နှာနဘောဇနာဒိနံ၊ ရေချိုးခြင်းအစာ
 စားခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ ကဇရာ
 န္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ယသ္မိံ၊ ခေါ်ပနဘိက္ခဝပဒေသတံစက္ကရတနံပတိဋ္ဌာတိတတ္ထ
 ရာဇာစက္ကဝတ္ထိဝါသံ ဥပပတိသန္တိံ စတုရဂီနိယာ သေနာယာတိ၊ ယသ္မိံ
 ခေါ်ပနဘိက္ခဝပဒေသတံစက္ကရတနံ ပတိဋ္ဌာတိတတ္ထ ရာဇာစက္ကဝတ္ထိ
 ဝါသံဥပပတိ သန္တိံစတုရဂီနိယာ သေနာယဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စက္ကဝတ္ထိမ္ပိ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့၊ ဥပဂတေ၊
 ကပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုစကြာမင်း၏ ရောက်ရာအရပ်၌၊ ယေရာဇာ
 နော၊ အကြင်မင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ပရစက္ကံ၊
 တပါးသောမင်း၏အာဏာသည်၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာပြီ၊ ဣတိဣဒံစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွာပိ၊ ကြား၍လည်း၊ ဗလကာယံ၊ မိုလ်ပါအ
 ပေါင်းကို၊ သန္တိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ ယုဒ္ဓသန္တာ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါ
 ရင်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ စက္ကရတနဿ၊ စကြာ
 ရတနာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိသမနန္တရမေဝ၊ ဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ယော

သက္ကော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ပစ္စတ္တိကသညာယ၊ ရန်သူဟူသောအမှတ်
ဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းကို၊ အာရေဗ္ဗ၊ အစွဲပြု၊ အာဝဓံ၊ လက်နက်ကို၊ ဥက္ခိ
ဝိဝံ၊ ချီကြွခြင်းငှါ၊ ဝိသဟေယျ၊ ရဲဝံ့ရာ၏၊ သောသက္ကော နာမ၊ ထိုရဲဝံ့
သောသတ္တဝါမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ဤလက်နက်ကိုချီခြင်းငှါ မရဲဝံ့
ခြင်းသည်၊ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘောဝ်
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ စက္ကာနုဘာဝေန၊ စကြာရတနာ၏အာနုဘောဝ်ကြောင့်
တဿရုညော၊ ထိုစကြာမင်း၏၊ အရိ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အသေသာ၊ အကြွင်း
မဲ့၊ ဒမတ္တံ၊ ဆုံးမအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ နရာမိပဿ၊
လူတို့၏အရှင်ဖြစ်သောစကြာမင်းကြီးအား၊ အရိန္ဒမံနာမ၊ ရန်သူကိုဆုံးမ
အပ်သည်မည်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုစကြာမင်း
၏၊ တံ၊ ထိုစကြာရတနာကို၊ စက္ကံ၊ စက္ကဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေရာဇာနော၊ ထိုတ
ပါးသော မင်းတို့သည်၊ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ရုဇ္ဈသိရိဝိဘဝါ
နုဇ္ဈဝံ၊ မင်းအသရေ မင်း၏စည်းစိမ်အားလျော်စွာ၊ ပါဘတံ၊ လက်ဆောင်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ တံရာဇာနံ၊ ထိုစကြာမင်းကို၊ အာရေဗ္ဗ၊ အစွဲ
ပြု၍၊ ဥပသံဂဗ္ဗ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပရိဏတသိရာ၊ ညွတ်သော ဦးခေါင်းရှိကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မောဠိယံ၊ မကိုဋ်သရေဘုရား၊ မဏိပူ
ဘာဘိသေကေန၊ တပ်အပ်သော ပတ္တမြား ရောင်တည်းဟူသော အဘိ
သိက်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုစကြာ မင်း၏၊ ပါဒပူဇံ၊ ခြေကို ပူဇော် ခြင်းကို၊
ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဖေဝိခေါ မဟာရာဇာတိ အာဒိ
ဟိ၊ ဖေဝိခေါမဟာရာဇ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝစနေဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊
တဿ၊ ထိုစကြာမင်းအား၊ ကိကာရ ပဋိသသိတံ၊ အဘယ်အမှုကို ပြု
ရအံ့နည်းဟူ၍ တင်လျှောက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်
၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေခေါပနဘိက္ခဝေ ပုရေတ္တိမာယ(ပ)အနုသာသ
မဟာရာဇာတိ၊ ယေခေါပနဘိက္ခဝေ ပုရေတ္တိမာယ(ပ)အနုသာသ မဟာ
ရာဇဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုယေခေါပနအစရှိသောပါဌ်၌၊ သွာဂတန္တိ၊ သွာဂတံဟူသည်
ကား၊ သုအာဂမနံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ အန္တယဗျတ်ရေက
အားဖြင့်ပြဦးအံ့၊ ဧကသ္မိံ၊ အချို့သောသူသည်၊ အာဂတေ၊ ရောက်လာ
သည်ရှိသော်၊ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ ဂတေ၊ ပြန်သွားသည်ရှိသော်၊
နန္တန္တိ၊ နှစ်သက်ရကုန်၏၊ ဧကသ္မိံ၊ အချို့သောသူသည်၊ အာဂတေ၊ ရောက်

၅၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

လာသည့်ရှိသော်၊နန္ဒန္တိ။နှစ်သက်ရကုန်၏။ဂတေ။ပြန်သွားသည့်ရှိသော်၊
သောစန္တိ။စိုးရိမ်ရစ်ကုန်၏။တံ။သင်စကြာမင်းကြီးသည်။တာဒိသော၊
ထိုသို့သဘောရှိသည်။ဟုတွာ။ဖြစ်၍၊အာဂတနန္ဒနောနာမ။လာသည့်ဖြစ်
၍နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောသူမည်၏။ဂမနသောစနော၊ပြန်သွား
သဖြင့်စိုးရိမ်ရစ်ရသောသူမည်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။တဝ၊အရှင်းမင်း
ကြီး၏၊အာဂမနံ။လာတော်မူခြင်းသည်။သုအာဂမနံ၊ကောင်းသောလာ
ခြင်းတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပန၊
မင်းတို့ကတင်လျှောက်သည်မှတပါးစကြာမင်းကပြောကြားသည်ကိုဆို
ဦးအံ့၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊တပါးသောမင်းတို့ကလျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တ
ဝုတ္တိ၊စကြာမင်းသည်၊မေ၊ငါ့အား၊အနုဝဿံ၊နှစ်စဉ်မပြတ်၊ဧတ္တကံ၊ဤမျှ
လောက်သော၊ဗလိနာမ၊ အခွန်အတုတ်မည်သည်၊ဥပကပ္ပေထ၊အထက်
အထက်၌ပြုကုန်လော့၊ဣတိ၊ဤသို့၊နာဝိဝဒတိ၊ ဆိုလည်းမဆို၊ အညဿ၊
တပါးသောမင်း၏၊တောဝံ၊စည်းစိမ်ကို၊အန္တိန္ဒတွာ၊လုယက်၍၊အညဿ၊
တပါးသောမင်းအား၊နာဝိဝဒတိ၊ပေးလည်းမပေး၊ပန၊ဆုံးမသည်ကိုဆိုအံ့၊
အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောစကြာမင်း၏၊ ဓမ္မရာဇာဝဿ၊ ဓမ္မရာဇ်
မင်း၏အဖြစ်အား၊ အနုဇ္ဈပါယ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ မညာယ၊မညာဖြင့်၊
ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ပါဏာတိပါတကံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပပရိက္ခိတွာ၊
အပြစ်အားဖြင့်စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ပေမနိယေန၊ ချစ်နှစ်သက်တွယ်သော၊
မဇ္ဈနာ၊သာယာသော၊သရေန၊အသံဖြင့်၊တာတာ၊အမောင်တို့၊ပဿထ၊
ရှုပါကုန်လော့၊ဧသဧသောပါဏာတိပါတောနာမ၊ ဤပါဏာတိပါတမည်
သည်ကို၊အာသေဝိတော၊ မှီဝဲအပ်သည်ရှိသော်၊တာဝိတော၊ပွားစေအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဝီကတော၊အကြိမ်များစွာလေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊
နိရယသံဝတ္တနိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအာ
ဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊နည်းဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသတွာ၊
ပြောဟော၍၊ ပါဏောနဟန္တဗ္ဗေတိအာဒိကံ၊ ပါဏောနဟန္တဗ္ဗေဤသို့
အစရှိသော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ဒေတိ၊ ပေး၏၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ရာဇာစက္ကဝတ္တိဧဝမာဟ ပါဏောနဟန္တဗ္ဗေ(ပ)ယထာဘုတ္တဉ္စ ဘုဉ္စထာ
တိ၊ရာဇာစက္ကဝတ္တိဧဝမာဟပါဏောနဟန္တဗ္ဗေ(ပ)ယထာဘုတ္တဉ္စဘုဉ္စထ
ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ပန၊စောဒ္ဒနာသောနောပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော
မင်းတို့သည့်လည်း၊ရညော၊စကြာမင်းကြီး၏၊ ဣမံဩဝါဒံ၊ဤသို့ပေးအပ်

သောအဆုံးအမကို၊ ဂဏ္ဍန္တိကိံ။ ယူကုန်သလော၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်
ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဗုဒ္ဓဿပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ ဩဝါဒံ၊
အဆုံးအမကို၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ တာဝဂဏ္ဍန္တိ၊
မယူကုန်သေး၏ရှင်၊ ရုညော၊ စကြာမင်းကြီး၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊
ကိံ၊ အဘယ်မှာ၊ ဂဏ္ဍိဿန္တိ၊ ယူကုန်လတ္တံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဘာဝိနေ၊ ပညာဖြင့်အကျိုးကိုထင်စွာပြုနိုင်
ကုန်သော၊ ယေမနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယေမနုဿာ၊
ထိုလူတို့သည်သာလျှင်၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူနိုင်ကုန်၏၊ ပန၊ ယေခေါပနဘိက္ခဝေ
ဟူသောဝါရကိုဟောခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သောမင်းတို့သည်၊ အနုယန္တာ၊ စကြာမင်းသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊
တာဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေခေါပနဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊
ယေခေါပနဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာ
ရတနာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗဝိဒေဟဝါသိနံ၊ အရှေ့ကျွန်း၌နေလေ့ရှိကုန်
သောသူတို့အား၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊
ကတပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စက္ကဝတ္တိဗ
လေန၊ စကြာရတနာ၏လည်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်း
ကင်သို့၊ အတ္တုဂ္ဂတံ၊ ပျံတက်၍၊ ဝုရတ္တိမံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာ
သို့၊ အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ သက်ဝင်လေ၏၊ စ၊ စကြာရတနာ၏အာနုဘော်ကို
ပြုပြီးအံ့၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုစကြာ
ရတနာသည်၊ အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ သက်ဝင်၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်း
အရာဖြင့်၊ အဂဒဂန္ဓံ၊ အဆိပ်၏အနံ့ကို၊ ဃာယိတွာ၊ နင်း၍၊ သံဝိတ္တပဏော၊
ချအပ်သော ပါးပျဉ်းရှိသော၊ နာဂရာဇာဝိယ၊ နဂါးမင်း ကဲ့သို့၊ သံဝိတ္တံ၊
ချအပ်သော၊ ဦးမိဝိပ္ပါရံ၊ လှိုင်းတံပိုး၏လျှံခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဩ
ဂစ္ဆမာနံ၊ အောက်သို့သက်သော၊ မဟာသမုဒ္ဒသလိလံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ
ရေသည်၊ ယောဇနမတ္တံ၊ အပြန့်အားဖြင့်တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော
အရပ်သို့၊ ဩဂ္ဂတံ၊ အောက်သို့ကျ၍၊ အန္တောသမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၏အ
တွင်း၌၊ ဝေဇ္ဇုရိယဘိတ္တဝိယ၊ ပြရိုးရားဖြင့်ပြီးသောနံရံကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊
တည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တင်္ဂဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ တဿ
ရုညော၊ ထိုစကြာမင်း၏၊ ပုညသိရိံ၊ ကောင်းမှု၏အသရေကို၊ ဒဠုကာမာ
နိဝိယ၊ မြင်လိုကုန်သကဲ့သို့၊ မဟာသမုဒ္ဒတလေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာအပြင်၌၊

၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝိပ္ပကိဏ္ဍာနိ၊ ဗရိဗရဲရှိကုန်သော၊ နာနာရတနာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား
သောရတနာတို့သည်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂတ္တိ၊ လာ
ကုန်၍၊ တံပဒေသံ၊ ထိုစကြာရတနာ၏သက်ဆင်းရာ တယူစနာရှိသော
အရပ်ကို၊ ပူရယန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပြည့်သောအခါ၌၊ သာ
ရာဇပရိသာ၊ ထိုမင်း၏ပရိသတ်သည်၊ တံနာနာရတနပရိပူရံ၊ ထိုအထူး
ထူးသော ရတနာတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ မဟာသမုဒ္ဒတလံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာအ
ပြင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဥစ္ဆိဂ်၊ ဒီဟိ၊ ခါးပိုက်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အာဒိယတိ၊ ဆောင်ယူ၏၊ ပန၊ စကြာရတနာ၏ဆုတ်
သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပရိသာယ၊ စကြာမင်း၏ပရိ
သတ်သည်၊ အာဒိန္နရတနာယ၊ ယူအပ်ပြီးသောရတနာရှိသည်ရှိသော်၊
တံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ ပဋိနိဝတ္တတိ၊ ဆုတ်နစ်ခဲ့၏၊ တသ္မိံ၊
ထိုစကြာရတနာသည်၊ ပဋိနိဝတ္တမာနေစ၊ ဆုတ်နစ်ခဲ့သော်လည်း၊ ပရိသာ
စကြာမင်း၏ပရိသတ်သည်၊ ဂတ၊ ပြန်သွားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ရာဇ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တေ၊ အ
တွင်း၌၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမ္ပိဇေယံ၊ ထိုသ
မုဒ္ဒရာရေသည်လည်း၊ စက္ကရတနသိရိယာ၊ စကြာရတနာ၏အသရေသည်၊
ပလေဝံတယမာနံဣဝ၊ ဗျားယောင်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တေန၊ ထို
စကြာရတနာနှင့်၊ ဝိယောဂံ၊ ကွေကွင်း ရခြင်းကို၊ အသဟ မာနံဣဝစ၊
သည်းမခံနိုင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နေမိမဏ္ဍလပရိယန္တံ၊ အကွပ်၏
အတွင်းကို၊ အဘိဟနန္တံ၊ တက်၍တည်စေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရန္တရ
မေဝ၊ အခြားမရှိသည်သာလျှင်၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၍လိုက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊ ရာဇ၊ စကြာမင်းသည်၊
ပုရတ္ထိမသမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ တောင်အရပ်၌တည်သော သမုဒ္ဒရာလျှင်အပိုင်း
အခြားရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟံ၊ အရှေ့ကျွန်းကို၊ အဘိဝိဇိ
နိတွာ၊ အောင်မြင်ပြီး၍၊ ဒက္ခိဏသမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ တောင်အရပ်၌တည်သော
သမုဒ္ဒရာလျှင်အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မဒီပံ၊ ဓမ္မဒီပါ
ကျွန်းကို၊ ဝိဇေတုကာမော၊ အောင်မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ စက္ကရတနဒေသိတေန၊ စကြာရတနာသည်ညွှန်ပြအပ်သော၊ မဂ္ဂေန၊
ခရီးဖြင့်၊ ဒက္ခိဏသမုဒ္ဒါဘိမုခေါ၊ တောင်သမုဒ္ဒရာသို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါတံဘိက္ခဝေ စက္ကရတနံပုရတ္ထိမသမုဒ္ဒအ
ဇ္ဈောဂါဟေတွာပစ္စုတ္တရိတွာဒက္ခိဏံဒိသံပဝတ္တတိတိ၊ အထခေါတံဘိက္ခ

၆၀

ဝေဝက္ကရတနံ ဝုရတ္ထိမ သမုဒ္ဓံအဇ္ဈောဂါဟေတွာ ပစ္စုတ္တရိတွာ ဒက္ခိဏံဒိ
သံပဝတ္တတိဟူ၍။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူ
၏။ ။

ပန၊ ဂန္ထဂဏှကိုပယ်ပြီးအံ့။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တမာနဿ၊ လည်သော။ အဿ
ထိဝကြာရတနာ၏။ ပဝတ္တဝိဓာနံ၊ လည်သောအစီအရင်ကိုလည်းကောင်း၊
သေနာသန္နိဝသော၊ စစ်သည်ကိုရုံးရခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိရာဇဂ
မနံ၊ ရန်သူမင်းတို့၏ခံခြင်းငှါသာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုရန်သူ
မင်းတို့အား။ အနုသာသနိပ္ပဒါနံ၊ အဆုံးအမကိုပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဒက္ခိဏသမုဒ္ဓံ၊ တောင်သမုဒ္ဓရာသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟနံ၊ သက်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ သမုဒ္ဓသလိလဿ၊ သမုဒ္ဓရာရေ၏။ ဩပ္ပန္နံ၊ အောက်သို့သက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရတနာဒါနံ၊ ရတနာကိုကျွန်း ယူခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်ကို။ ဝုရိမနယေနဝ၊
ရှေးဖြစ်သောအရှေ့သမုဒ္ဓရာ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အနောက်ကျွန်းသို့သွားသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဒသသဟ
ဿယောဇနပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာတသောင်းပမာဏရှိသော၊ တံဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊ ထို
ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းကို၊ ဝိဇိနိတွာ၊ အောင်မြင်ပြီး၍၊ ဒက္ခိဏသမုဒ္ဓတေဝံ၊ တောင်
သမုဒ္ဓရာမှလည်း၊ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ တဖန်တက်လတ်၍၊ သတ္တယောဇနသ
ဟဿပမာဏံ၊ ယူဇနာခုနစ်ထောင်အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ အပရေဂေါ
ယာနံ၊ အနောက်ကျွန်းကို၊ ဝိဇိတံ၊ အောင်မြင်ခြင်းငှါ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တန
ယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တမ္ဗိ၊ ထိုအ
နောက်ကျွန်းကိုလည်း၊ သမုဒ္ဓပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဓရာအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အဘိဝိဇိနိတွာ၊ အောင်မြင်ပြီး၍၊ ပန္နိမ
သမုဒ္ဓတေဝံ၊ အနောက် သမုဒ္ဓရာမှလည်း၊ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ တဖန်တက်
ပြန်၍၊ အဋ္ဌယောဇနသဟဿပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာရှစ်ထောင် ပမာဏရှိသော၊
ဥတ္တရကုရံ၊ မြောက်ကျွန်းကို၊ ဝိဇေတံ၊ အောင်မြင်ခြင်းငှါ၊ တထေဝ၊ ထို
အတူသာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားပြန်၍၊ တမ္ဗိ၊ ထိုမြောက်ကျွန်းကိုလည်း၊ သမုဒ္ဓ
ပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဓရာအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တထေဝ၊ ထိုအတူ
သာလျှင်၊ အဘိဝိဇိနိယ၊ အောင်မြင်၍၊ ဥတ္တရ သမုဒ္ဓတေဝံ၊ မြောက်
သမုဒ္ဓရာမှလည်း၊ ပစ္စုတ္တရတိ၊ တက်ပြန်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်
သော အပိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ ဝက္ကဝတ္တိနာ၊ ဝကြာရတနာကို လည်စေ
တတ်သော၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ စာတု ရန္တာယ၊ သမုဒ္ဓရာ လေးစင်းအ

၆၂ ဥပရိပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ပိုင်းအခြားရှိသော။ ပထဝီယာ။ မြေ၌။ အဓိပတ္တိ။ အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို။
 အဓိကတံ။ ရအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝိဇိတ ဝိဇယော။
 အောင် အပ်ပြီးသော ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင် ခြင်းရှိသော။ သော။
 ထိုစကြာမင်းသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ရဇ္ဇသိရိသမ္ပတ္တိဒဿနတ္ထံ။ မင်း၏
 အသရေ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ရှုခြင်းငှါ။ သပရိသော။ ပရိသတ်နှင့် တကွ။
 ဥဒ္ဓံ။ အထက်ဖြစ်သော။ ဂဂနတဿံ။ ကောင်းကင်ပြင်သို့။ အဘိလဗ္ဗိ
 တွာ။ ပျံတက်၍။ သုဝိကသိတပဒုမုပ္ပလ ပုဏ္ဏရိကဝနဝိဝိတ္တေ။ ကောင်းစွာ
 အညီအညွတ် ပွင့်သောပဒုမာ ကြာဖြူ ကြာနီကြာညို ကြာပုဏ္ဏရိကံတို့
 ဖြင့်ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ စတ္တာရော။ လေးခုကုန်သော။ ဇာတဿရေ။
 ဇာတဿရအိုင်တို့ကို။ ဩလောကေတိဝိယ။ ကြည့်ရှုသကဲ့သို့။ ပဉ္စသတ
 ပဉ္စသတ ပရိတ္တာဒိပဝါရေ။ ငါးရာစီ ကျွန်းငယ် အခြံအရံရှိကုန်
 သော။ စတ္တာရော။ လေးခုကုန်သော။ မဟာဒိပေ။ ကျွန်းကြီးတို့ကို။ ဩလော
 ကေတွာ။ ကြည့်၍။ စက္ကရတနဒေသိတေနေဝ။ စကြာရတနာသည်ညွှန်ပြ
 အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေန။ ခရီးဖြင့်။ ယထာနုဏ္ဏမံ။ အစဉ်အ
 တိုင်း။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ရာဇဋ္ဌာနိ။ မင်းနေပြည်ကြီးသို့။ ပစ္စာဂန္တတိးပြန်
 ခဲ့၏။ အထ။ ထိုသို့ပြန်ခဲ့သောအခါ၌။ တံစက္ကရတနံ။ ထိုစကြာရတနာသည်။
 အဇ္ဈေပုရန္နရံ။ နန်းတော်တွင်းတံခါးကို။ သောဘယမာနံဝိယ။ တင့်တယ်
 စေတိသကဲ့သို့။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိတည်၏။ ပန။ စကြာရတနာ၏အ
 ရောင်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တသ္မိံစက္ကရတနေ။ ထိုစကြာရတနာသည်။
 ပတိဋ္ဌတေတည်သတ်သည်ရှိသော်။ ရာဇဇ္ဈေပုရေ။ မင်း၏နန်းတော်တွင်း
 ၌။ ဥက္ကာဟိဝါ။ မီးရှူးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒိဝိကာဟိဝါ။ ဆီမီးတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ။ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ကရုဏီယံ။ ပြုသွယ်ကိစ္စသည်။
 နဟောတိ။ မဖြစ်။ စက္ကရတနောဘာသောယေဝ။ စကြာရတနာ၏အရောင်
 အလင်းသည်သာလျှင်။ ရတ္တိံ။ ညဉ့်အခါ၌။ အန္ဓကာရံ။ အမိုက်တိုက်ကို။
 ဝိမေတိ။ ပယ်ဖျောက်၏။ ပနတထာပိ။ ထိုသို့ပင် ပယ်ဖျောက်သော်လည်း။
 ယေဝ။ အကြင်သူတို့ သည်လည်း။ ရတ္တိံ။ ညဉ့်အခါ၌။ အန္ဓကာရတ္တိကာ။
 အမိုက်တိုက်ကိုအလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ။ ထိုသူတို့
 အား။ အန္ဓကာရမေဝ။ အမိုက်တိုက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။
 ထို့ကြောင့်။ ဒက္ခိဏသမုဒ္ဓံ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ(ပ) ဝေရူပံစက္ကရတနံပါတု
 ဘဝတိတိ။ ဒက္ခိဏသမုဒ္ဓံ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ(ပ) ဝေရူပံစက္ကရတနံပါတု

တဝတိဟူ၍၊ဘဂဝတာ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်
၏။

ပန၊စကြာရတနာဆိုက်ရောက်သည်မှတစ်ပါးဆင်ရတနာဆိုက်ရောက်
သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ပါတုဘူတစက္က
ရတနဿ၊ထင်ရှားဖြစ်သောစကြာရတနာရှိသော၊ အဿစက္ကဝတ္ထိနော၊
ထိုစကြာမင်း၏၊ အမတ္တာ၊အမတ်တို့သည်၊ ပကတိမင်္ဂလဟတ္ထိဋ္ဌာနံ၊ပြက
တေသောမင်္ဂလာ ဆင်ထားရာ အရပ်ကို၊ သုစိ၊စင်ကြယ်စွာ၊ ဘူမိဘာ
ဝံ၊မြေအပေါ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ပြုစေ၍၊ ဟရိစန္ဒနာဒီဟိ၊ စန္ဒကူး၍ အစရှိ
ကုန်သော၊သုရဘိဂဇ္ဈေဟိ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော နံ့သာမျိုးတို့ဖြင့်၊
ဥပလိမ္ပာပေတွာ၊လိမ်းကျံစေ၍၊ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အပြင်၌၊ဝိဝိတ္တဝဏ္ဏသုရ
ဘိကုသုမသမာကိဏ္ဏံ၊ဆန်းကြယ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန် ကောင်းသော
အနံ့ရှိသောပန်းဖြင့် ဖြွမ်းသော၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ သုဝဏ္ဏတာရကာနံ၊၍
ကြယ်လုံးတို့ဖြင့်၊အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ သမောသရိတမနုည
ကုသုမဒါမပ္ပဗ္ဗိ မဏ္ဍိတဝိတာနံ၊ရော့ဖြွမ်း၍ ဆွဲအပ်သော နှစ်သက်တွယ်
ရှိသောပန်းဆိုင်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော မိတာန်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ဒေဝဝိမာနံဝိယ၊နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊အထူးအားဖြင့်
ပြုပြင်စီရင်၍၊ ဧဝဉ္စပဿနာမ၊ ဤသို့သဘော ရှိသည်မည်သော၊ ဒေဝ
ဟတ္ထိရတနဿ၊နတ်တို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော ဆင်ရတနာ၏၊အာ
ဝမနံ၊ ရောက်လာခြင်းကို၊ ဗိန္ဒေယ၊ ကြံအောက်မေ့တော် မူကုန်လော၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုစကြာ မင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး
၌၊ဂုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာ
သောအလှူကို၊ဒတွာ၊လှူ၍၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ဆောက်
တည်၍၊တံပုညသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊
ဆင်ခြင်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ၊ထိုသို့ထိုင်နေ
သောအခါ၌၊အဿ၊ထိုစကြာမင်း၏၊ ပုညာနူဘာဝစောဒိတော၊ကောင်း
မှု၏အနုဘော်သည် နှိုးဆော် တိုက်တွန်း အပ်သော၊ ဆန္ဒန္တကုလဝါ၊
ဆန္ဒနံဆင်မျိုးမှလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထကုလဝါ၊ဥပေါသထဆင်မျိုး
မှလည်းကောင်း၊ တံသက္ကာရ ဝိသေသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပူဇော်
သက္ကာရအထူးကို၊အနုဘဝိတုကာမော၊ခံစားခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊တရု
ဏာရဝိမဏ္ဍလာဘိရတ္တစရဏဂီဝရပုဗ္ဗဗ္ဗိမဏ္ဍိတ ဝိသုဒ္ဓသေတသရိရော၊
ထွန်းသစ်သောနေ ဝန်းကဲ့သို့ စွေးစွေးနီသော လည်ဘင်း စွေးစွေးနီသော

၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ခံတွင်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သောစင်ကြယ်စွာ ပွေးပွေးဖြူသောကိပ်
ရှိသော၊ သတ္တပ္ပကိဋ္ဌော၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့မှဝိသော။ သုသဗ္ဗိတင်္ဂ
ပစ္စင်္ဂသန္တိဝေသော၊ ကောင်းစွာတည်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော၊ ဝိကသိ
တရတ္ထပဒမစာရမက္ခရော၊ ပွင့်သောနိမြန်းသောပဒမကြာ၏တင့်တယ်
ခြင်းနှင့်တူသောခံတွင်းရှိသော။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော၊ ယောဂိဝိယ၊ ယော
ဂိဂုရု၊ လံကဲ့သို့၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဂမနသမက္ခော၊ သွားခြင်းငှါ
စွမ်းနိုင်သော၊ မနောသိလရုဏ္ဏ ရှေ့တပရိယန္တော၊ ဆေးခန်း မြင်းသီလေ
တို့ဖြင့်တပ်စွမ်းခြင်းလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော။ ရတတပဗ္ဗတောဝိယ၊ ငွေ
တောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဟတ္ထိသေဋ္ဌော၊ ဆင်မြတ်သည်။ တသ္မိံပစ္စေသ၊ ထိုပြ
ကတေ့ သောမင်္ဂလာဆင်ထားရာအရပ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်လာ၏။ သော၊
ထိုဆင်ရတနာသည်၊ ဆဒ္ဓန္တကုလော၊ ဆဒ္ဓန်အမျိုးမှ၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာ
သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသောဆင်တို့အောင်ပယ်သောဆင်
သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဥပပါသထကုလော၊ ဥပပါသထဆင်မျိုးမှ၊ အာ
ဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗဇေဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့ထက်
ကြီးသောဆင်သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်
လည်း၊ ပါဠိသံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဥပပါသထောနာဂရာဇာဗ္ဗေဝ၊ ဥပပါသထော
နာဂရာဇာဟူ၍သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ သွာယံသောအပင်နာဂရာ
ဇာ၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ စက္ကဝတ္ထိသုတ္တံ၊ စက္ကဝတ္ထိသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေ
နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗိန္တယန္တနံ၊ ကြံအောက်မေ့ ကုန်
သောစကြာမင်းတို့အား၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ ဣတရေသံ၊ စကြာ
မင်းမှတပါးကုန်သောအမတ်အစရှိသောသူတို့အား၊ နအာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်
လာ၊ သယမေ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ မင်္ဂလဟတ္ထိဋ္ဌာနံ၊ ပြက
တေ့ သောမင်္ဂလာဆင်ထားရာအရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆံ၊ ဆင်မင်းလာ၍၊ မင်္ဂလ
ဟတ္ထိံ၊ ရှိရင်းဖြစ်သောမင်္ဂလာဆင်ကို၊ အပနေတွာ၊ ဆင်မင်း၏အနုဘော်
ဖြင့်ပယ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုပြကတေ့ သောမင်္ဂလာဆင်ထားရာအရပ်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊
တည်လာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပုနစပရံတိက္ခဝေ၊ ပ။ နာဂရာဇာတိ၊ ပုနစပ
ရံတိက္ခဝေ၊ ပ။ နာဂရာဇာဟူ၍၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ စကြာမင်း၏ ဆင်ရတနာသိမ်းဆည်းသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်လာသော၊ တံဟတ္ထိရတနံ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊
နိသွာ၊ မြင်၍၊ ဟတ္ထိဂေါပကာဒယော၊ ဆင်ပိုင်းယောက်ျား အစရှိသောသူ

တို့သည်။ ဟတ္ထတုဋ္ဌာ၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေဂေ
န၊ လျှင်စွာ၊ ဂတ္တံ၊ မင်း၏အထံသို့သွား၍၊ ရုညော၊ စကြာမင်းအား၊ အာရော
စေန္ဒြိ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းကြီးသည်၊ ဘုရိတဘုရိတံ၊
အဆောတသျှင်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ဒိသ္မာ၊ ဆင်ရတနာကိုမြင်၍၊ ပဿန္တ
မိတ္တော၊ ကြည်လင်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊
ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်သည်၊ ဘဒ္ဒကံဝတ၊ ကောင်းလေစွတကား၊ ဒမတံ၊
ဆုံးမအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်သို့၊ သစေဥပေယျ၊ အကယ်၍ရောက်ငြားအံ့၊
ဝေံသတိ၊ ဤသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သာဓုဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိန္တယန္တော၊ ကြံသောစကြာမင်းသည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဿာရေ
တိ၊ ဖြန့်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြန့်သောအခါ၌၊ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်၊ စာရဓေ
နုဝတ္ထုကော၊ အိမ်၌ထားသောနွားမမှမွေးသောနွားငယ်သည်၊ မုဒုတာဘာ
ဝံ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိဝိယ၊ ပြသကဲ့သို့၊ ကဏ္ဍေ၊ နားရွက်တို့
ကို၊ ဩလမ္ဗေတွာ၊ ချ၍၊ မုဒုတာဘာဝံ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊
ပြသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊
ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ အဘိရူပိတုကာမော၊
တက်စီးခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြင်သောအခါ
၌၊ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏၊ ပရိဇနာ၊ အချင်းအရင်းတို့သည်၊ အမိပ္ပါယံ၊
အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံဟတ္ထိရတနံ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ သောဝဏ္ဏဓဇံ၊
ရွှေတံခွန်ဖြင့် စိုက်ဆောက်သည်ကို လည်းကောင်း၊ သောဝဏ္ဏာလင်္ကာ
ရံ၊ ရွှေတန်ဆာဖြင့် ဆင်ယင်သည်ကို၎င်း၊ ဟေမဇာလပဋိန္ဒန္တံ၊ ရွှေကွန်
ယက်ဖြင့်လွှမ်းခြုံသည်ကို၎င်း၊ ကတွာ၊ ပြကုန်၍၊ ဥပနေန္တိ၊ စကြာမင်း၏အ
နီးသို့သော်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊
သန္တုသိဒါပေတွာဝ၊ ငြိမ်သက်စွာနေစေ၍သာလျှင်၊ သတ္တရတန မယာ
ယ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်ပြီးသော၊ နိသေနိယာ၊ ထွေးခါးဖြင့်၊ အဘိရုပ္ပ၊
တက်တော်မူ၍၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဂမနနိန္ဒမိတ္တော၊ သွားခြင်း၌
ညွတ်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုစကြာမင်းကြီး၏၊
မိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၊ မိတ်ဖြစ်သည်နှင့်သာလျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊ သောဟတ္ထိရာ
ဇာ၊ ထိုဆင်မင်းသည်၊ ရာဇဟံသော၊ ဟင်္သာမင်းသည်၊ အဘိလဗ်တိဝိ
ယ၊ ပျံတက်သကဲ့သို့၊ ဣန္ဒနိလမဏိပ္ပတာဇာလနိလဂဂနတလံ၊ ဣန္ဒနိ
လာမြ၏အရောင်နှင့် တူစွာတောက်ပသောညိုသော ကောင်းကင်အပြင်
သို့၊ အဘိလဗ်တိ၊ ပျံတက်၏၊ တတော၊ ထိုနေ့ကံမှ၊ စက္ကဝာရိကာယ၊

၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

စကြာရတနာ၏ သွားခြင်း၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ သကလရာဇပရိသာ၊ အလုံးစုံသောစကြာမင်း၏ပရိသတ်တို့ သည်၊ အနုယန္တိ၊ လိုက်၍သွားကုန်၏၊ ဣတိဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ အန္တောပါတရာသေယေဝ၊ နံနက်စာစားခြင်း၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ သက လပထဝီ၊ အလုံးစုံသော မြေအပြင်ကို၊ အနုသံယာယိတွာ၊ ထည့်လည် တော်မူ၍၊ ရာဇဌာနိ၊ မင်းနေပြည်ကြီးသို့၊ ပစ္ဆာဂန္တိ၊ ပြန်လာခဲ့၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာမင်း၏၊ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ရတနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိသွာ ရညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ (ပ)ဧဝရူပံဟတ္ထိရတနံပါတုဘဝတိတိ၊ ဒိသွာရညော စက္ကဝတ္တိဿ၊ (ပ)ဧဝရူပံဟတ္ထိရတနံပါတုဘဝတိပူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ မြင်းရတနာရောက်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါတုဘူတဟတ္ထိ ရတနဿ၊ ထင်ရှားဖြစ်လာသော ဆင်ရတနာ ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာမင်း၏၊ ပရိသာ၊ မှူးမတ်ပရိသတ်တို့သည်၊ ပကတိမင်္ဂလအဿဋ္ဌာနံ၊ ပြကတေ သောမင်္ဂလာမြင်းထားရာအရပ်ကို၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ သမ တလံ၊ ညီညွတ်သောအပြင်ရှိသည်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အလင်္ကရိ တွာစ၊ တန်ဆာဆင်၍လည်းကောင်း၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဂွေးနည်းဖြင့်သာ လျှင်၊ ရညော၊ စကြာမင်းကြီးအား၊ တဿ၊ ထိုမြင်းရတနာ၏၊ အာဂမနံ၊ လာကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ကြံစည်သောစိတ်ကို၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ် ခြင်းကို၊ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုစကြာမင်းသည်၊ ပုရိမနယေနေ ဝ၊ ဂွေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကတဒါနသက္ကာရော၊ ပြုအပ်သောအလှူပေးခြင်း ပြုအပ်သောပူဇော်ခြင်းရှိသည်၊ သမာဒိန္နသီလဝန္တော၊ ဆောက်တည် အပ်သောသီလရှိသည်၊ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂုညသမ္ပတ္တိံ၊ ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သမနုဿရတိ၊ ပေါင်း၍အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏၊ ဂုညာနုဘာဝစောဒိတော၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော် သည်နှိုးဆော်တိုက်တွန်းအပ်သော၊ သိန္နဝကုလတော၊ သိန္နောအာဇာ နိယာမြင်းမျိုးမှ၊ ဝိဇ္ဇုလတာဝိနုဋ္ဌသရဒကာလေ၊ လျှင်စစ်နွယ် သည်မြှေး ရှက်အပ်သောသရဒကာလ၌၊ သေတဝလဟာကရာသိသဒိသဿသိရိ ကော၊ ပြုသောတိမ်တိုက်အရနှင့်တူသောအသရေရှိသော၊ ရတ္ထပါဒေါ၊

မှ-သုညဓာဝဂ်-၉-ဗာလပဏ္ဍိတဝိသုဒ္ဓိသုတ်။ ၆၇

နိဿေခါရိယော၊ ရတ္တတုဏ္ဍော၊ နိဿေခန္တုတ်တိရိယော၊ စန္ဒပဏ္ဍာပုဉ္ဇ
သဒိသသုဒ္ဓ သိနိဒ္ဓစာနသဗ္ဗသရိရော၊ လရောင်အရုဉ္ဇတုသောစင်ကြယ်
သိမ်မွေ့သောတခဲနက်ပေါင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ ကာကဂီဝေါဝိယ
စ၊ ကျိုး၏လည်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဣန္ဒနိလမဏိဝိယစ၊ ဣန္ဒနိလာမြကဲ့သို့၎င်း၊ ကာဠ
ဝဏ္ဏေန၊ မည်းညိုသော အဆင်းရှိသော၊ သိသေန၊ ဦးခေါင်းနှင့်၊ သမန္ဓာ
ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာကသိသော၊ ကျိုး၏ဦးခေါင်း
နှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ကဗ္ဗေတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ ဌဝိတော
ဟိဝိယ၊ ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ မုဉ္ဇသဒိသေဟိ၊ ဖြူဆံ့မြက်နှင့် တူကုန်
သော၊ သဏ္ဌဝဠုဥဇုဂတိဂတေဟိ၊ သိမ်မွေ့စွာသွားခြင်းလုံးစွာသွားခြင်း
ဖြောင့်စွာသွားခြင်းစင်ကြယ်စွာသွားခြင်းရှိကုန်သော၊ ကေသေဟိ၊ ထိပ်ဆံ
ဦးစွန်းတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုဉ္ဇကေသ၊
ဖြူဆံ့မြက်နှင့်တူသောထိပ်ဆံဦးစွန်းရှိသော၊ ဝေဟာသင်္ဂမေ၊ ကောင်း
ကင်သို့ပျံသွားနိုင်သော၊ ဝလဟကောနာမ၊ ဝလာဟကအမည်ရှိသော
အဿရာဇာ၊ မြင်းမင်းသည်၊ အာဂတိာ၊ လာ၍၊ တသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ပြုကတေ့
သောမြင်းထားရာအရပ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟတိ၊ တည်လာ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်ကို၊ ဟတ္ထိရတနေ၊ ဆင်ရတနာ၌၊ ဂုတ္တနယေ
နေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝေရူပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဿရတနံ၊ မြင်းရတနာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုနစပရန္တိ အာဒိ၊ ပုနစပရံ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ပန၊ ပတ္တမြားရတနာရောက်လာသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါတု
ဘူတအဿရတနဿ၊ ထင်ရှားဖြစ်လာသောမြင်းရတနာရှိသော၊ စက္က
ဝတ္တိဿ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊
စတုဟတ္ထာယာမံ၊ လေးတောင် အလျားရှိသော၊ သကဗ္ဗနာဘိသမပ္ပမာ
ဏံ၊ ထွန်းပုံတောင်းကြီးနှင့်တူသောပမာဏရှိသော၊ ဥဘောသု၊ နှစ်ဘက်
ကုန်သော၊ အန္တေသု၊ အောက်အစွန်းအထက်အစွန်းတို့၌၊ ကဏ္ဍိကပရိ
ယန္တတော၊ အချက်အစွန်းမှ၊ ဝိနိဂ္ဂတသုပရိသုဒ္ဓမုတ္တာကလာပေဟိ၊ ထွက်
သောအလွန်စင်ကြယ်သော ပုလဲစည်းရှိကုန်သော၊ ဇွိဟိကဉ္စနပဒုမေဟိ၊
နှစ်ခုသောရွှေပဒုမာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ စတုရသီ
တိမဏိသဟဿပရိဝါရံ၊ ရှစ်သောင်းလေးတောင်သောပတ္တမြားအခြံအ
ရံရှိသော၊ တာရာဂဏပရိဂုတဿ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည်ခြံရံအပ်သော

၆၀

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ပုဏ္ဏဝန္တဿ။ လပြည့်ဝန်း၏။ သိရိ။ တင့်တယ်ခြင်းအသရေကို။ ပရိပ္ပေသ
 နံဝိယ။ နှံ့ထိသကဲ့သို့။ ဝေပုဏ္ဏပဗ္ဗတတော။ ဝေပုဏ္ဏတောင်မှ။ မဏိရတ
 နံ။ ပတ္တမြားရတနာသည်။ အာဂစ္ဆတိ။ လာ၏။ ရုတ္တာဇာလကေ။ အလွန်
 စင်ကြယ်သောပုလဲဖြင့်ပြီးသောကွန်ယက်တို့ကို။ ဌပေတွာ။ ဖြန့်ထား၍။
 ဝေဠုပရံပရာယ။ ဝါးအဆက်ဆက်ဖြင့်။ သမ္ဘိဟတ္ထပမာဏံ။ အတောင်
 ခြောက်ဆယ် ပမာဏရှိသော။ အာကာသံ။ ကောင်းကင်သို့။ အာရောပိ
 တဿ။ တင်အပ်သော။ အာဂတဿ။ ရောက်လာသော။ တသေဝ။ ထို
 ပတ္တမြားရတနာ၏သာလျှင်။ ခုတ္တိတာဝေ။ ညဉ့်အဖို့၌။ သမန္တာ။ ထက်ငန်း
 ကျင်မှ။ ယောဇနပမာဏံ။ တယူဇနာ ပမာဏရှိသော။ ဩကာသံ။ အရပ်
 ကို။ အာဘာ။ အရောင်အလင်းသည်။ ဗရတိ။ နှံ့၏။ ယာယ။ အကြင်အရောင်
 အလင်းဖြင့်။ သဗ္ဗော။ အလုံးစုံသော။ သေဩကာသော။ ထိုအရပ်သည်။
 အရဏုတ္တ မနဝေဿာဝိယ။ အရှက် တက်သော အခါကဲ့သို့။ သဗ္ဗာတာ
 လောကော။ ဖြစ်သောအရောင်အလင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတော။
 ထိုအရောင်ကြောင့်။ ကဿကာ။ လယ်ထွန်သောသူတို့သည်။ ကသိကမ္ဘံ
 ဝါ။ လယ်လုပ်သောအမှုကိုလည်းကောင်း။ ဝါဏိဇာ။ ကုန်သည်တို့သည်။
 အာပဏုတ္တိဇ္ဇနံ။ ဈေးကျင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တေတေစသိပ္ပိနော။ ထို
 ထိုအတတ်သည်တို့သည်လည်း။ တံတံကမ္ဘံ။ ထိုထိုအမှုကိုလည်းကောင်း။
 ဒိဝါတိမညမာနာ။ နေ့ဟူ၍မှတ်ထင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ ပယော
 ဇေန္တိ။ ယှဉ်စေကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ပုနစပရံဘိက္ခဝေ။ (ပ)မဏိရ
 တနံပါတုဘဝတိတိ။ ပုနစပရံဘိက္ခဝေ။ (ပ)မဏိရတနံပါတုဘဝတိဟူ
 ၍။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၂၁

ပန။ မိဖုရားရတနာ ရောက်လာသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ပါတုဘူ
 တမဏိရတနဿ။ ထင်ရှားဖြစ်လာသော ပတ္တမြားရတနာရှိသော။ စတ္တ
 ဝတ္တိဿ။ စကြာမင်းအား။ ဝိသယသုခဝိသေသကာရဏံ။ အရာဖြစ်သော
 ချမ်းသာ အထူး၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဣတ္ထိရတနံ။ မိဖုရား ရတနာ
 သည်။ ပါတုဘဝတိ။ ထင်ရှားဖြစ်လာ၏။ ဟိ။ ထင်ရှားဖြစ်သော အခြင်း
 အရာကို ပြပြီးအံ့။ မဒ္ဒရာဇကုလတောဝါ။ မဒ္ဒရာဇ်မျိုးမှလည်း။ အဿ။
 ထိုစကြာမင်း၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုး၌။ အဂ္ဂမဟေသိ။ မိဖုရားကြီးကို။
 အာနေန္တိ။ ဆောင်ယူကုန်၏။ ဥတ္တရကုရုတောဝါ။ 'မြောက်ကျွန်းမှလည်း။
 အဿ။ ထိုစကြာမင်း၏။ ပုညာနုဘာဝေန။ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်။
 သယံ။ အလိုလို။ အာဂစ္ဆတိ။ လာ၏။ ပန။ မိဖုရားကြီး၏ဂုဏ်ကိုဆိုပြီးအံ့။

၃-သုညတဝဂ်-၉-ဗာလပဏ္ဍိတဘူမိသုတ်။

၆၉

အသော။ ထိုမိဖုရားကြီးအား။ အဝသေသာ။ မဒ္ဒရာဇကုလတောဝါအစ
 ရှိသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုအပ်သည်မှ ကြွင်းသော။ သမ္ပတ္တိ။ အဆင်းသဏ္ဌာန်
 အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ပုနစပရံ ဘိက္ခဝေ ရညော စက္က
 ဝတ္တိဿ ဣတ္ထိရတနံပါတု ဘဝတိသာအဘိရူပါဒဿနိယာတိ အာဒိနာ။
 ပုနစပရံဘိက္ခဝေရညောစက္က ဝတ္တိဿဣတ္ထိရတနံပါတုဘဝတိသာအဘိ
 ရူပါဒဿနိယသင်္ဂါသို့။ အစရှိသော။ နယေန။ နည်းဖြင့်။ ပါဠိယံယေဝ။ ပါဠိ
 တော်၌သာလျှင်။ အာဂတာ။ အကျယ်အားဖြင့်လာ၏။ တတ္ထ။ ထိုပုနစ
 ပရံဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဝိဂ္ဂဟော။ ဝိပြိုဟ်ဘို့။ ဧဝံ။ ဤဆိုလတ္တံ့
 သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အသော။ ထိုဣတ္ထိရတနာအား။
 သဏ္ဌာနပါရိပူရိယာ။ လက်ခြေအစရှိသောသဏ္ဌာန်တို့၏ပြည့်စုံသောအား
 ဖြင့်။ အဓိကံ။ လွန်သော။ ရူပံ။ ကိုယ်အဆင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ အဘိရူပါ။ အဘိရူပမည်၏။ စ။ ဒဿနိယဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်
 ကိုဆိုပြီးအံ့။ တဿာ။ ထိုဣတ္ထိရတနာအား။ ပဿမာနာ။ ရှုကုန်သည်ရှိသော်။
 စက္ခူနိ။ မျက်စိတို့သည်။ ဝိနယန္တိ။ ပျို့ကုန်၏။ အညကိစ္စဝိက္ခေပံ။ တပါး
 သောကိစ္စကိုစွန့်ခွာခြင်းကို။ ဟိတွာပိ။ စွန့်ပြစ်၍လည်း။ ဒဗ္ဗဗ္ဗော။ ကြည့်ရှုအပ်
 ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဒဿနိယာ။ ဒဿနိယမည်၏။ စ။ ပါသာဒိ
 ကဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဒိဿမာနာ။ ရှုအပ်သောမိဖုရားကြီး
 သည်။ သောမနဿဝသေန။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
 စိတ္တံ။ သူတပါးတို့၏စိတ်ကို။ ပဿဒေတိ။ ကြည်လင်စေတတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ပါသာဒိကာ။ ပါသာဒိကာမည်၏။ ပရမာယာတိ။ ပရမာ
 ယဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ပဿဒါဝဟတ္တာ။ ကြည်လင်ဘွယ်ကိုဆောင်
 တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥတ္တမာယ။ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာ
 ယာတိ။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏသုန္ဓရတာယ။ အဆင်း၏
 ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတာတိ။ သမန္နာဂတာဟူသည်ကား။
 ဥပေတာ။ ပြည့်စုံ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နာတိဒိဗာ။
 မမြင့်လွန်း။ နာတိရဿာ။ မနိမ့်လွန်း။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အဘိရူပါ။ အလွန်
 လှသောကိုယ်ရှိ၏။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နာတိကိသာ။ မမြင့်လွန်း။ နာ
 တိထူလာ။ မဆူလွန်း။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဒဿနိယာ။ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏။
 ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နာတိကာဠာ။ မမည်းလွန်း။ နစ္စောဒါတာ။ မဖြူလွန်း။
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ပါသာဒိကာ။ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိ၏။ ယသ္မာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ မနုဿဝဏ္ဏံ။ ပြကတေ သောလူတို့၏အဆင်းကို။ အဘိက္ခန္ဓာ။

ရဲ့မိ ပြပရိပဏ္ဏာသံအဓိကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

လွန်၏၊ ဗိဗ္ဗဝဏ္ဏံ။ နတ်တို့၏အဆင်းသို့၊ အပတ္တော၊ မရောက်၊ တသ္မာဒ်
 ထိုကြောင့်၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း၏ကောင်း
 သည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ မနုဿာနံ၊ ပြက
 တေသောလူတို့၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နနိစ္ဆရတိ၊
 မထွက်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းသည်၊ အတိဗ္ဗရံ၊ ၁- လွန်ဝေး
 သောအရပ်သို့၊ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏၊ ပန၊ မိဖုရားရတနာ၏ဂုဏ်ကို ဆိုဦးအံ့၊
 တဿ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏၊ ခွါဒသဟတ္ထပ္ပမာဏံ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်ပမာ
 ဏရှိသော၊ ပဒေသံ၊ အရပ်ကို၊ သရိရာတာ၊ ကိုယ်ရောင်သည်၊ ဩဘာ
 သေတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ စ၊ ဆိုဘွယ်အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ နာတိဒီ
 ဃာဒီသု၊ နာတိဒီဃာအစရှိသောဒုက်တို့တွင်၊ ပဌမယုဂဇ္ဇေန၊ နာတိဒီဃာ
 နာတိရဿာဟူသောပဌမအစုံဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏၊ အာရော
 ဟသမ္ပတ္တိ၊ အရပ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒုတိယ
 ယုဂဇ္ဇေန၊ နာတိကိဿာနာတိထူလာဟူသော ဒုတိယအစုံဖြင့်၊ အဿ၊
 ထိုမိဖုရားကြီး၏၊ ပရိကာဟသမ္ပတ္တိ၊ အဆုံးစုံအဝန်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတိယယုဂဇ္ဇေန၊ နာတိကာဠာ နဇ္ဈောဒါ
 တာဟူသောတတိယအစုံဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏၊ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိ၊
 အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဇေတဟိဝိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ကာယာဝိပတ္တိ
 ယာ၊ ကိုယ်၏ပျက်စီးခြင်း၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ အတိက္ကန္တာ မနုဿဝဏ္ဏန္တိ ဣဒံနာ၊ အတိက္ကန္တာ မနုဿဝဏ္ဏံ
 ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏၊ ကာယသမ္ပတ္တိ၊ ကိုယ်၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တူလပိရုနောဝါကပ္ပါသပိရုနောဝါ၊ တူလပိရုနောဝါကပ္ပါသပိရုနော
 ဝါဟူသည်ကား၊ သပ္ပိမဇ္ဈော၊ ထောပတ်ကြည်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဌပိ
 တဿ၊ ထားအပ်သော၊ သတပိဟတဿ၊ အကြိမ်တရာဖန်အပ်သော၊
 တူလပိရုနောဝါ၊ လဲ၏အရလည်းကောင်း၊ ကပ္ပါသပိရုနောဝါ၊ ဝါတွမ်း၏
 အရလည်းကောင်း၊ သမ္ပသော၊ အထွေသည်၊ ဟောတိ သေယျထာပိ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကာယသမ္ပသော၊ ကိုယ်၏အထွေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သိတေတိ၊ သိတေဟူသည်ကား၊ ရုညော၊ စကြာမင်းကြီး၏၊ သိတကာ
 လေ၊ ချမ်းအေးသောအခါ၌၊ ဥဇျေတိ၊ ဥဇျေဟူသည်ကား၊ ရုညော၊ စကြာ
 မင်းကြီး၏၊ ဥဇျေကာလေ၊ ပူအိုက်သောအခါ၌၊ စန္ဒနဂန္ဓောတိ၊ စန္ဒနဂန္ဓော

ဟူသည့်ကား၊ နိစ္စကာလမေဝ။ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်၊ သုဝိသိတအတိန်
ဝဿ။ ကောင်းစွာ ကြိတ်အပ်သော အသစ်စဲစဲသော၊ စတုဇ္ဇာတိသမာ
ယောဇိတဿ။ နံ့သာမျိုးလေးပါးတို့ဖြင့်ပေါင်း၍ဖော်အပ်သော။ ဟရိစန္ဒ
နဿ။ စန္ဒကူးရွှေ၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့ သည်၊ ကာယတော၊ မိဖုရားကြီး၏ကိုယ်၌၊
ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ ဥပ္ပလဂန္ဓောတိ၊ ဥပ္ပလဂန္ဓော ဟူသည့်ကား၊ ဟာသိတ
ကထိတကာလေသု၊ ရယ် ရှင်သောအခါ စကားပြောသောအခါတို့၌၊ ရေ
တော၊ ခံတွင်းမှ၊ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်သော၊ ဝိကသိတဿ၊ ပွင့်သစ်သော၊ နိ
လုပ္ပလဿစ၊ ကြာညို၏လည်း၊ အတိသုရဘိဂန္ဓော၊ အနံ့နှင့်တူသောအလွန်
မွှေးကြိုင်သောအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ ပန၊ တံခေါ်ပနဘိက္ခဝေအစ
ရှိသောဝါကျ၏သမ္ပန္န အနုသန္ဓေကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ သမ္ပဿဂန္ဓသမ္ပတ္တိယုတ္တာယ၊ အတွေ့၏ပြည့်စုံခြင်း အနံ့၏ပြည့်စုံ
ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ အဿာ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏၊ သရိရသမ္ပတ္တိယာ၊ ကိုယ်
၏ပြည့်စုံခြင်းအား၊ အနုရူပံ၊ လျော်သော၊ အာစာရံ၊ အကျင့်ကို၊ ဒေဿတုံ၊
ပြခြင်းငှါ၊ တံခေါ်ပနဘိ အာဒိ၊ တံခေါ်ပန ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
တံခေါ်ပနဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းကြီးကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ နိသိန္နာသနတော၊ ထိုင်ရာနေရာအရပ်မှ၊ အဂ္ဂိဒဇာဝိယ၊ မီးလောင်
ဘိသကဲ့သို့၊ ပဌမမေဝ၊ တပါးသောကိစ္စကို ပြသည်မှဆွေစွာလျှင်၊ ဥဋ္ဌာ
တိ၊ ထ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနိ၊ ဝုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနိ မည်၏၊
တသ္မိံ၊ ထိုစကြာမင်းသည်၊ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်၍ နေသည်ရှိသော်၊ တဿ
ရညော၊ ထိုစကြာမင်းကြီးအား၊ တာလဝဇေဇ္ဇနံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းဖြင့်၊
ဗိဇနာဒိကိစ္စံ၊ ယပ်ခပ်ခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြ၍၊ ပစ္ဆာ၊ စကြာ
မင်းကြီး၏နောက်မှ၊ ပတတိနိသိဒတိ၊ စောင့်ရှောက်၍နေတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပစ္ဆာနိပါတိနိ၊ ပစ္ဆာနိပါတိနိမည်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
ကြီး၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကရောမိ၊ အကျွန်ုပ်ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တဿ၊ ထိုစကြာမင်းကြီးအား၊ ကိံ၊ ကာရံ၊ အဘယ်အမှုကို
ပြုအံ့နည်းဟူ၍၊ ပဋိဿာဝေတိ၊ တင်လျှောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ကိံ၊ ကာရပဋိဿာဝိနိ၊ ကိံ၊ ကာရပဋိဿာဝိနိမည်၏၊ ရညော၊ စကြာ
မင်းကြီး၏၊ မနာပမေဝ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အမှုကိုသာလျှင်၊ စရေတံ၊ က
ရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ မနာပစာရိနိ၊ မနာပစာ
ရိနိမည်၏၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ရညော၊ စကြာမင်းကြီးသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်

၉

အပ်၏။ တဒေဝ။ ထိုချစ်သွယ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်
 ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပိယဝါဒီနိ၊ ပိယဝါဒီနိမည်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ အဿာ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏။ သောအာစာရေ၊ ထိုအကျင့်သည်။
 တာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သုဒ္ဓိယာဇေဝ၊ စင်ကြယ်သောအားဖြင့်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဠေယျန၊ စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်သောအားဖြင့်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒေသ
 တုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ တံခေါပနာတိအာဒိ၊ တံခေါပန ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊
 ထိုတံခေါပန အစရှိသောပါဌ၌။ နောအတိဝရတိတိ၊ နောအတိဝရတိဟူ
 သည်ကား။ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍။ နစရတိ၊ မကျင့်။ အညံ၊ တပါးသော။
 ဂုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ မိတ္တေနပိ၊ မိတ်ဖြင့်လည်း။ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂုဏ်
 အပေါင်းတို့တွင်။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးအားအာဒိ၊ အစ၌။ အဘိရူပါ
 ကိအာဒေယော၊ အဘိရူပါဤသို့အစရှိကုန်သော။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ဂုဗ္ဗဋ္ဌာယိ
 နိတိအာဒေယော၊ ဂုဗ္ဗဋ္ဌာယိနိ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ယေဂုဏာ၊ အကြင်
 ဂုဏ်တို့ကို။ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေဂုဏာ၊ ထိုဂုဏ်တို့ကို။ ပကတိဂု
 ဏာ၊ ပြကတေ သောရူပဂုဏ်အာစာရဂုဏ်တို့ကို။ ဂုတ္တာဇေဝ၊ ဟောတော်
 မူအပ်ကုန် သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အတိတ္တန္တံ၊ မနုဿ
 ဝတ္ထန္တိအာဒေယော၊ အတိတ္တန္တံမနုဿဝတ္ထံ ဤသို့အစရှိသော ဂုဏ်တို့
 သည်။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာမင်းကြီး၏။ ဂုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဥပနိဿာယ၊
 အမှီပြု၍။ စက္ကရတနပါတုဘာဝတော၊ စကြာရတနာ၏ ထင်ရှားဖြစ်သည်
 မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂုရိမကမ္မာနုဘာဝေန၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသော စကြာမင်း၏
 ကံ၏အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဘိရူပတာဒိကာပိ၊ အလွန်အဆင်းထွ
 သည်၏အဖြစ်အစရှိသော ဂုဏ်တို့သည်လည်း။ စက္ကရတနပါတုဘာဝ
 တော၊ စကြာရတနာ၏ထင်ရှား ဖြစ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗာကာရပရိ
 ပူရာ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဇေရူပံဣတ္ထိရတနံ ပါတုဘဝတိတိ၊ ဇေရူပံ
 ဣတ္ထိရတနံပါတုဘဝတိဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ။

ပန၊ သူဌေး ရတနာ ဖြစ်သည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပါတုဘူတ
 ဣတ္ထိရတနဿ၊ ထင်ရှား ဖြစ်လာသော ဣတ္ထိရတနာ ရှိသော၊ စက္ကဝတ္ထိ
 သာ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ ခန
 ကရဏီယာနံ၊ ဥစ္စာဖြင့် ပြုအပ်တုန်သော၊ ကိစ္စာနံ၊ အမှုကိစ္စတို့၏၊ ယထာ
 သုပဝတ္ထနတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဂဟပတိရတနံ၊ သူဌေးရတနာ
 သည်၊ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးကြီးသည်၊ ပကတိ
 ယာဝ၊ သဘောအားဖြင့် သာလျှင်၊ မဟာဘောဂေါ၊ များသောစည်းစိမ်
 ရှိ၏၊ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌၊ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏၊ ရညော၊ စကြာမင်းကြီး၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ခနရာသိဝဗုဒ္ဓကော၊
 ဥစ္စာအရကို ပွားစေတတ်သော၊ သေဗ္ဗိ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး၏ အရာ၌
 တည်သောသူကြွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သူဌေးကြီးရတနာ၏ဂုဏ်
 ကိုဆိုပြီးအံ့၊ စက္ကရတနာနုဘာဝေန၊ စကြာရတနာ၏ အာနုဘော်၌၊ သဟိ
 တံ၊ တကွဖြစ်သော၊ အဿစ၊ ထိုစကြာမင်း၏လည်း၊ ကမ္မဝိပါကဇံ၊ ကံ၏
 အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော မျက်စိသည်၊
 ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဟေန၊ အကြင်နတ်မျက်စိနှင့်တူသောမျက်စိ
 ဖြင့်၊ အန္တောပထဝိယံ၊ မြေ၏အတွင်း၌၊ ယောဇနဗ္ဗန္တရေ၊ တယူဇနာရှိ
 သောအရပ်၏အတွင်း၌၊ နိမိံ၊ ရွှေခိုးငွေခိုးကို၊ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏၊ သော၊
 ထိုသူဌေးကြီးသည်၊ တံသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုနတ်မျက်စိနှင့်တူသောမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ တုဋ္ဌဟဒယော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆံ၊ စကြာမင်း၏ အထံသို့သွား၍၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းကြီးကို၊
 ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ပဝါရေတွာ၊ ဘိတ်၍၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံတုန်သော၊ ခနကရ
 ဏီယာနံ၊ ဥစ္စာဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုတို့ကို၊ သဗ္ဗာဒေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝုနစပရံ ဘိက္ခဝေ(ပ)ဝေရူပံ ဂဟပတိရတနံ ပါတုဘဝတိ
 တိ၊ ဝုနစပရံ ဘိက္ခဝေ(ပ)ဝေရူပံ ဂဟပတိ ရတနံ ပါတုဘဝတိ ဟူ၍၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန၊ သားကြီးရတနာဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပါတုဘူတ ဂဟ
 ပတိရတနဿ၊ ထင်ရှားဖြစ်သောသူဌေးကြီးရတနာရှိသော၊ စက္ကဝတ္ထိသ၊
 စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ သဗ္ဗကိစ္စံ၊ ခပ်
 သိမ်းသောကိစ္စကို၊ သံဝိဓာနသမတ္ထံ၊ စီရင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပရိဏာ
 ယကရတနံ၊ သားကြီးရတနာသည်၊ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သော၊
 ထိုသားကြီး ရတနာသည်၊ ရညော၊ စကြာမင်းကြီး၏၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တောဝ၊

၇၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၁၆

သားကြီးသည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပကတိယာဝေဝသဘောအား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဗျတ္တော၊ လိမ်မာ၏။ မေဓာဝီ၊ တခဏ
 ခြင်းထိုးထွင်း၍သိသောပညာရှိ၏။ ပန၊ စင်စစ်၊ ရုညော၊ စကြာမင်းကြီး၏။
 ပုညာနူဘာဝံ၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကို။ နိဿယ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ
 ဟုဆိုအပ်သော သားကြီးရတနာ၏။ ကမ္မာနူဘာဝေန၊ ကံ၏အာနုဘော်
 ကြောင့်၊ ပရမိတ္တဉာဏံ၊ သူတပါးတို့၏စိတ်ကိုသိသော ဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ယေန၊ အကြင်သူတပါးတို့၏ စိတ်ကို သိစေတတ်သောဉာဏ်
 ဖြင့်၊ နှိဒသယောဇနာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊ ရာဇပရိသံသယမင်းပရိ
 သတ်၏၊ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ ထို၍။ ရုညော၊ ခမည်းတော်
 မင်းကြီးအား၊ အဟိတေစ၊ အစီးအပွားမရှိသည်၌၎င်း၊ ဟိတေစ၊ အစီး
 အပွားရှိသည်၌၎င်း၊ ဝဝတ္ထပေတုံ၊ မှတ်သားခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေဝိ၊ ထိုသားကြီးရတနာသည်လည်း၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ တံအာနုဘာဝံ၊ ထိုသူတပါးတို့၏စိတ်ကိုသိစွမ်းနိုင်သောအာ
 နုဘော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘုဗ္ဗဟဒယော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟု
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးကို၊ သဗ္ဗကိစ္စာ နုဿာနေ၊ ခပ်
 သိမ်းသောကိစ္စကုအစဉ်လျှော့သောအားဖြင့်၊ ပဝါရေတိ၊ ဝိတ်၏ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ပုနစပရံ(ပ)ပရိဏာယကရတနံ ပါတုဘဝတိတိ၊ ပုနစပရံ(ပ)
 ပရိဏာယကရတနံ ပါတုဘဝတိဟူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုနစပရံတိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ၌၊
 ဌပေတဗ္ဗံဌပေတုန္တိ၊ ဌပေတဗ္ဗံဌပေတုဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနန္တ
 ရေ၊ ထိုထိုအရာထူး၌၊ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားသင့်သောမျှမတ်ကို၊ ဌပေတု၊ ထား
 ခြင်းငှါ၊ သမဝေပါကိနိယာတိအာဒိ၊ သမဝေပါကိနိယာဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ကဋ္ဌဂ္ဂဟေနာတိ၊ ကဋ္ဌဂ္ဂဟေနဟူသည်ကား၊ ဇယဂ္ဂါဟေန၊ အောင်
 ခြင်းကိုယူသဖြင့်၊ မဟန္တံဘောဂက္ခန္ဓန္တိ၊ မဟန္တံဘောဂက္ခန္ဓံဟူသည်
 ကား၊ ကေပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နွေဝါသတသ
 ဟဿာနိ၊ နှစ်သိန်းသော ဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝီဏိဝါသတသ
 ဟဿာနိ၊ သုံးသိန်းသောဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ အလို
 ရှိရာ၏။ ကေဝလာပရိပူရာပဏ္ဍိတဘူမိတိ၊ ကေဝလာပရိပူရာပဏ္ဍိတဘူ
 မိဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝီဏိသုစရိတာ
 နိ၊ သုံးပါးသောသုစရိတ်တို့ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သဓ္ဌေ၊ နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တ

၃-သုညတဝဂ်-၉-ဗာလပဏ္ဍိတဘူမိသုတ်။ ၂၅

တိ၊ ဖြစ်ရ၏။ တတော၊ ထိုနတ်ရွာမှ၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ရွာသို့၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာပြန်သည်ရှိသော်၊ ကုလရူပဘောဂသမ္ပတ္တိယံ၊ အမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းအဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်း စည်းမိမိ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလူ့ရွာ၌၊ ဌိတော၊ တည်သောပညာရှိသည်။ တိဏိစသုစရိတာနိ၊ သုံးပါးသောသုစရိတ်တို့ကိုလည်း၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်ပြန်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ သက္ခေ၊ နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသို့အပြန်ပြန်သုဂတိဘုံ၌ဖြစ်ရခြင်းသည်။ သကလော၊ အလုံးစုံသော၊ ပရိပုဏ္ဏပဏ္ဍိတဘူမိ၊ ပြည့်စုံသော ပညာရှိတို့၏အရာမည်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သမ္ပတ္တိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဗာလပဏ္ဍိတဘူမိသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ ဗာလပဏ္ဍိတဘူမိသုတ္တံ၊ ဗာလပဏ္ဍိတဘူမိသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-သုညတဝဂ်-၁၀-ဒေဝဒုတသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဒေဝဒုတသုတ္တံ၊ ဒေဝဒုတသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒေဝဒုတသုတ်၌၊ နွေအဂါရာတိအာဒိ၊ နွေအဂါရာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဿသုရသုတ္တေ၊ အဿသုရသုတ်၌၊ ဝိတ္တာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ နိရယံဥပပန္နာတိ၊ နိရယံဥပပန္နာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာ၌၊ နိရယတော၊ ငရဲမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေဝလောကေန၊ နတ်ရွာဖြင့်၊ ဩဿပေတိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာ၌၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ရွာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နိရယေန၊ ငရဲဖြင့်၊ ဩဿပေတိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ရွာ၌ဖြစ်သောစည်းမိမိကို၊ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ကထေတုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ နိရယဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ဧကဒေသတော၊ တစ်ဖက်အားဖြင့်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တိရုစ္ဆာနယောနိဒုက္ခံ၊ တိရုစ္ဆာနဘုံ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိဝိသယဒုက္ခံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ မနုဿလောကသမ္ပတ္တိံ၊ လူရွာ၌ဖြစ်သောစည်းမိမိကိုလည်းကောင်း၊ ဧကဒေသတော၊ တစ်ဖက်အားဖြင့်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိမေဝ၊

၇၆ ဥပဓိပတ္တိသဘာဝအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နတ်ရွာ၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိတ္ထာရေတိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဟော
တော်မူ၏၊ နိရယဒုက္ခံ၊ ငရဲတုံ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ အကျယ်
ချဲ့၍၊ ကထေတုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သစေဟော
တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ လောက
မနုဿလောကောသု၊ နတ်ရွာလူ့ရွာတို့၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်း
စိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရုစ္ဆာနယောနိ ဝိတ္တိဝိသယောသု၊ တိရုစ္ဆာနံတုံ
ပြိတ္တာတုံတို့၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခန္တု၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ကေ
ဒေသတော၊ တစိတ်အားဖြင့်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နိရယဒုက္ခမေ
ဝ၊ ငရဲတုံ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကိုသာလျှင်၊ ဝိတ္ထာရေတိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဟော
တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမတ္ထိံသုတ္တေ၊ ဤဒေ
ဝနုတသုတ်၌၊ နိရယဒုက္ခံ၊ ငရဲတုံ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ဝိတ္ထာရိတုကာမော၊
ချဲ့တော်မူခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝ
လောကတော၊ နတ်ရွာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိရယ
န၊ ငရဲဖြင့်၊ ဩသာပေတိ၊ ဆုံးစေတော်မူ၏၊ ဒေဝလောကမနုဿလော
ကသမ္ပတ္တိယော၊ နတ်ရွာလူ့ရွာ၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
တိရုစ္ဆာနယောနိဝိတ္တိဝိသယဒုက္ခာနိစ၊ တိရုစ္ဆာနံတုံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌ဖြစ်သော
ဆင်းရဲတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကေဒေသတော၊ တစိတ်အားဖြင့်၊ ဥပေတွာ၊
ထားဦး၍၊ နိရယဒုက္ခမေဝ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကိုသာလျှင်၊ ဝိတ္ထာရေန၊
အကျယ်အားဖြင့်၊ ကထေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ တမေနံဘိက္ခဝေနိရ
ယပါလာတိအာဒိံ၊ တမေနံဘိက္ခဝေနိရယပါလာဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတမေနံဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ
၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ လေရာ၊ အန္တကအစရှိကုန်သောဝိညာ
ဏဝါဒိမထေရ်တို့သည်၊ နိရယပါလာနာမ၊ ငရဲဝိန်းသတ္တဝါတို့မည်သည်၊
နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ရူပံဝိယ၊ ငရဲဝိန်းတို့၏အရုပ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ကမ္မမေဝ၊ မိမိတို့ပြုခဲ့ဘူးသော အကုသိုလ်ကံသည်သာလျှင်၊ ကာ
ရဏံ၊ သတ်ခြင်းဖြတ်ခြင်းအစရှိသော ကမ္မကရဏကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကေစ္စလေရာတို့၏၊ နံဝစနံ၊ ထို
စကားကို၊ နိရယပါလာ၊ ငရဲဝိန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်သလော၊
ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အာမန္တာ၊ ကြော်
ရှိကုန်၏၊ ကာရဏိကာစ၊ ကာရဏကိုပြုသော ငရဲဝိန်းတို့သည်လည်း။

၇၆

အတ္ထိသန္တိ၊ ဂှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာကထာဝတ္ထု၌၊ ပဋိသေမိတမေဝ၊ တားမြစ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ရွာ၌၊ ကမ္မကာရကာ၊ ကမ္မကာရတာကို ပြုကုန်သောသူသတ်ယောက်ျားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ ယထာ၊ ဂှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိရယေ၊ ငရဲဘုံ၌၊ နိရယပါလာ၊ ငရဲဝိန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ ဂှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပဋိသေမိတမေဝ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ယမဿရညောတိ၊ ယမဿရညောဟူသည်ကား၊ ယမရာဇာနာမ၊ ယမမင်းမည်သည်ကား၊ ဝေမာနိကပေတရာဇာ၊ ဝေမာနိကဗြတ္တိာမင်းတည်း၊ ဧကေသ္မိကာလေ၊ အချို့သောကာလ၌၊ ဒိဗ္ဗဝိမာနေ၊ နတ်ဗိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗကပ္ပရက္ခ ဒိဗ္ဗဥယျာန ဒိဗ္ဗနာဓူကာဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်တို့၏ပဒေသာပင် နတ်တို့၏ဥယျာဉ်နတ်ကချေသည်နတ်တို့၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏၊ ဧကေသ္မိကာလေ၊ အချို့သောကာလ၌၊ ကမ္မဝိပါကံ၊ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏၊ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဧသဧသော၊ ဤယမမင်းသည်၊ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်၊ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စတုသုလေးခုကုန်သော၊ န္ဒါရေသု၊ တံခါးတို့၌၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ ယံမမင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ နာဒ္ဒသန္တိ၊ နာဒ္ဒသံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောငဲ့သို့လားရသောသူ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပေသိတဿ၊ စေလွှတ်အပ်သော၊ ကဿပိ၊ တရံတယောက်သော၊ ဒေဝဒူတဿ၊ နတ်သားတမန်၏၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နာဒ္ဒသံဟူ၍၊ ပုရိသော၊ ငရဲသို့ရောက်သောယောက်ျားသည်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုငရဲသို့ရောက်သောယောက်ျားကို၊ ယမေဝ၊ ယမမင်းသည်၊ အယံ၊ ဤသူရိက်ယောက်ျားသည်၊ ဘာသိတဿ၊ ငါယမမင်းသည်ဆိုအပ်သောစကား၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ နသလ္လက္ခေတိ၊ မမှတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ဆို၍၊ သလ္လက္ခေတုကာမော၊ မှတ်စေခြင်းငှါအလိုရှိသောယမမင်းသည်၊ အဗ္ဗောတိအာဒိ၊ အဗ္ဗောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဇာတိဓမ္မောတိ၊ ဇာတိဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဇာတိသဘာဝေါ၊ ပဋိသန္ဓေနုခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနုခြင်းသဘောမှ၊ အပ

၇၀

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗျူဟာတံ

ရိမုတ္တော၊ မလ္လတံ၊ ဇာတိနာမ၊ ပဋိသန္ဓေန ခြင်းသဘောမည်သည်ကား၊
မယံ၊ ငါ၏၊ အတ္တန္တရေယေဝ။ ကိုယ်ကွင်း၌သာလျှင်၊ အတ္တိရှိ၏၊ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ဇရာဓမ္မော
တိအာဒိသုပိ၊ ဇရာဓမ္မောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧဝေဝဧဝော
ဝေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ပဌမံဒေဝနုတံသမနု ယုဋ္ဌိတွာတိတ္ထေ၊ ပဌမံဒေဝနုတံသမနု ယုဋ္ဌိတွာဟူ
သောပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟ
ရကုမာရော၊ အလွန်ငယ်သောသူငယ်သည်၊ အတ္ထတော၊ သဘောအား
ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတိနာမ၊ မဆိုသော်လည်း အတ္ထော
ပတ္တိ အားဖြင့်ဆိုသည်မည်၏၊ ကိံဝေဒိတိ၊ ကိံဝေဒိတိဟူသည်ကား၊
ဘော၊ အချင်းတို့၊ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်၊ တုဌာကံ၊ သင်ကြီးပြင်းသောသူတို့
အား၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်၊ အတ္ထိဝိယ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ မယုတ္တိ၊
ငါသူငယ်အားလည်း၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိပါ
ကုန်၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ရှိပါကုန်လျက်လည်း၊ သကေမုတ္တကရိသေ၊
မိမိကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌၊ ပလိပန္နော၊ နစ်မွန်း၍နေသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ နှာယိတံ၊ ရေ
ချိုးခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ အဟံ၊ အလွန်ငယ်သောငါသူငယ်
သည်၊ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထော၊ ဘင်အလိမ်းလိမ်းကပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊
ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဖံ၊ အလွန်ငယ်သောငါသူငယ်ကို၊ နှာပေထ၊ ရေချိုး၍ပေးပါကုန်၊
ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ ဝတ္ထုဋ္ဌိ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါလည်း၊ န
သက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ၊ ဇာတိတော၊ ပဋိသန္ဓေန ခြင်းသဘောမှ၊ အပရိ
မုတ္တတာယ၊ မလ္လတံရသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေဒိသော၊ ဤသို့သဘော
ရှိသောကျင်ကြီး ကျင်ငယ်တို့၌ နစ်မွန်းလျက်ငယ်ရွယ်ရခြင်းသည်၊ ဇာ
တော၊ ဖြစ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟမေဝ၊ ငါသူငယ်
သည်သာလျှင်၊ ဇာတိတော၊ ပဋိသန္ဓေန ခြင်းမှ၊ အပရိမုတ္တော၊ မလ္လတံ
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တုမှေဝိ၊ ကြီးပြင်းသောအရွယ်သို့ရောက်ကုန်သောသင်
တို့သည်လည်း၊ ဇာတိတော၊ ပဋိသန္ဓေန ခြင်းမှ၊ အပရိမုတ္တာဝ၊ မလ္လတံ
ကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ မယံ၊ ငါသူငယ်အား၊ ဇာတိ
ပဋိသန္ဓေန ခြင်းသဘောသည်၊ အာဂန္တတိယထေဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့
သာလျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တုဌာကမ္ဘိ၊ ကြီးပြင်းသောသင်တို့အား
လည်း၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေန ခြင်းသဘောသည်၊ အာဂမိဿတိ၊ မချွတ်လာ

၃-သုညတဝဂ်-၁၀-ဒေဝဒုတသုတ်။

၇၆

လေဦးလတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ ယိတြောဌံ၊ တဿာ၊ ယိပဋိန္ဒေနခြင်း၏။ ပုရေ
အာဂမနာဝ၊ မရောက်လာမီ ကသာလျှင်၊ ကလျာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုကို၊ ကရောထ၊ မမေ့မလျော့ပြုပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်
မည်၏၊ တေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒေသေသော၊ ဤသူငယ်
သည်၊ ဒေဝဒုတောနာမ၊ နတ်၏တမန်မည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဝန္တ
ဝရုကိုပယ်ဦးအံ့၊ ဝံစနုတ္တော၊ ဒေဝဒုတဟူသော ပုဒ်၏အနက်ကို၊ မဃ
ဒေဝသုတ္တေ၊ မဃဒေဝသုတ်၌၊ ဝုတ္တောဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်၊ သာလျှင်
တည်း။ ။

☞ နုတိယံ ဒေဝဒုတန္တိတ္ထောဝိ၊ နုတိယံ ဒေဝဒုတံဟူသော ပုဒ်၌လည်း၊
ဇရာဇိဏ္ဏပတ္တော၊ အလွန် အိုမင်းခြင်းသို့ရောက်သော သူသည်လည်း၊
အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ၊
မဆိုသော်လည်းအတ္ထပတ္တိအားဖြင့်ဆိုသည်မည်၏၊ ကိံ ဝဒတိ၊ အတယ်
သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ သော၊ အချင်းတို့၊ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်၊ ဝုမှေ၊ သင်
တို့သည်၊ တရုဏာ၊ ပျိုမျစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိပိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊
အဟမ္ပိ၊ ငါအိုမင်းသောသူသည်လည်း၊ တရုဏာ၊ ပျိုမျစ်သောသူသည်၊
အဟောသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ ဦရုဗလဗာဟုဗလာဇဝနသမ္ပန္နော၊ ပေါင်းအား
နှင့်ပြည့်စုံခြင်းလက်ရုံးအား နှင့်ပြည့်စုံခြင်း လျှင်မြန်ခြင်း နှင့်ပြည့်စုံခြင်း
လည်းရှိ၏၊ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊ တာဗလဇဝန သမ္ပတ္တိယော၊ ထိုပေါင်
အားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း လက်ရုံးအားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း လျှင်မြန်သောအားနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်လေကုန်ပြီ၊ ဟတ္ထပါ
ဒေါ၊ လက်ခြေတို့သည်၊ ဟတ္ထပါဒကိစ္စံ၊ လက်ခြေတို့၏ကိစ္စကို၊ နကရေန္တိ၊
မပြုနိုင်ကုန်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ၊ အပရိမုတ္တတာယ၊ မလွတ်သေးသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော အိုမင်းရဲခြင်းသည်၊ ဇာ
တော၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟမေဝ၊ ငါသူအိုသည်သာလျှင်၊ ဇရာယ၊
အိုခြင်းမှ၊ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သေးသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဝုမှေပိ၊ အရွယ်နှင့်
ပြည့်စုံသောသင်တို့သည်လည်း၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ၊ အပရိမုတ္တောဝ၊ မလွတ်
ကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မ၊ ယှံ၊ ငါတို့အိုမင်းသောသူ
အား၊ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်၊ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်သကဲ့သို့သာလျှင်၊
ဇေံတထာ၊ ထိုအတူးတုဌာကမ္ပိ၊ အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံသောသင်တို့အားလည်း၊
ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်၊ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာ လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊
ယိတြောဌံ၊ တဿာ၊ ယိဇရာ၏၊ ပုရေအာဂမနာဝ၊ မရောက်လာမီကသာ

လျှင်၊ ကလျာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရောထ၊ ပြုလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ တေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဧသေသေ၊ ဤအလွန်အိုမင်းသောသူသည်၊ ဧဝေတောနာမ၊ နတ်၏တမန်မည်သည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏။ ။

တတိယံ ဧဝေတန္တိ ဧတ္ထာပိ၊ တတိယံ ဧဝေတန္တိဟူသော ဝါရ၌လည်း၊ ဂိလ္လာနပတ္တော၊ နာခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်၊ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ၊ မဆိုသော်လည်း အတ္ထာပတ္တိအားဖြင့်ဆိုသည်မည်၏၊ ကိံ ဝဒတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ပဿထ၊ ရှုလိုက်ပါကုန်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့ဤသာခန့်ကျွန်းသောသူတို့သည်၊ နိရောဂါ၊ အနာမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ အဟတ္တိ၊ ငါနာသောသူသည်လည်း၊ နိရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုနာဆဲသောအခါ၌၊ ဗျာမိနာ၊ အနာသည်၊ အဘိဟတော၊ နှိုပ်စက်အပ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ သကေမုတ္တကရိသေ၊ မိမိကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌၊ ပလိပန္နော၊ နတ်မွန်းရသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဥဗ္ဘာတုမ္ဘိ၊ ထခြင်းငှါလည်း၊ နသတ္ထာမိ၊ မတတ်နှိုင်းမေ့ငါ့အား၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနာဝိ၊ ရှိပါကုန်လျက်လည်း၊ ဟတ္ထပါဒကိစ္စံ၊ လက်ခြေတို့၏ကိစ္စကိုးနကရောန္တိ၊ မပြုနိုင်ကုန်၊ ဗျာမိတော၊ အနာမှ၊ အပရိမုတ္တတာယ၊ မလွတ်ရသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသောနာရခြင်းသည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်ရသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဗျာမိတော၊ အနာမှ၊ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်ရသေးသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဝုဋ္ဌေပိ၊ သင်တို့ဤသာခန့်ကျွန်းသောသူတို့သည်လည်း၊ ဗျာမိတော၊ အနာမှ၊ အပရိမုတ္တာဝ၊ မလွတ်ကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဗျာမိ၊ အနာသည်၊ အာဂန္တ ဟိယထေဝ၊ ရောက်လာသကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုဋ္ဌာကမ္ဘိ၊ သင်တို့ကျွန်းမာသော သူတို့အားလည်း၊ ဗျာမိ၊ အနာသည်၊ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုအနာ၏၊ ဝုရေအာဂမနာဝ၊ မရောက်လာမီကသာလျှင်၊ ကလျာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရောထ၊ မမေ့မလျော့ပြုပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသေသေ၊ ဤနာသောသူသည်၊ ဧဝေတောနာမ၊ နတ်၏တမန်မည်သည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏။ ။

ပန၊ အပြားမရှိသောဒေဝဒုတတပါးအပြားရှိသောဒေဝဒုတကိုဆိုပြီး
 အံ၊ စတုတ္ထံဒေဝဒုတန္တိ ဧတ္ထံ၊ စတုတ္ထံဒေဝဒုတံ ဟူသောပါဌ်၌၊ ကမ္မကရ
 ကာဝါ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောကမ္မကရဏတို့ကိုလည်း။ ဒေဝဒုတတိ၊ ဒေဝဒု
 တဟူ၍၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ကမ္မကရဏိကာဝါ၊ ကမ္မကရဏကိုပြု
 တတ်သောသူတို့ကိုလည်း။ ဒေဝဒုတတိ၊ ဒေဝဒုတဟူ၍၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်
 ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုနှစ်ပါးတို့၏အထူးကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထံ၊ ဤနှစ်ပါးသောကမ္မကရ
 ဏတို့တွင်၊ ကမ္မကရဏပက္ခေ၊ လက်ခြေကိုဖြတ်ခြင်းအစရှိသောကမ္မကရ
 ဏအတို့၌၊ တာဝံ၊ ကမ္မကရဏကို ပြသည်မှရှေးဦးစွာ၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌက
 ထာဆရာသည်။ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကမ္မကရဏပက္ခေ၊ လက်ခြေကိုဖြတ်
 ခြင်းအစရှိသောကမ္မကရဏအတို့၌၊ ဗာတ္ထိံသ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ကမ္မကရဏာ၊ လက်ခြေကိုဖြတ်ခြင်းအစရှိသောကမ္မကရဏတို့သည်၊ အတ္ထ
 တော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝဒန္တိနာမ၊ မဆို
 သော်လည်းအတ္ထာပတ္တိအားဖြင့်ဆိုသည်မည်ကုန်၏၊ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ မယံ၊ ငါတို့သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ကမ္မကရဏ
 တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ရုက္ခဝါ၊ သစ်ပင်၌လည်း။
 နနိဗ္ဗတ္တာမ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပါသာဏေဝါ၊ ကျောက်ဖျာ အပြင်၌လည်း။ နနိ
 ဗ္ဗတ္တာမ၊ မဖြစ်ကုန်းတုမ္ဘာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သောသူတို့
 ၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာမ၊ ဖြစ်လာကုန်အံ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အမှာကံ၊ ငါတို့သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောကမ္မကရဏတို့၏၊ ဝုရေနိဗ္ဗတ္တိတောဝံ၊
 မဖြစ်မိကသာလျှင်၊ ကဿာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရောထ၊ မမေ့မ
 လျော့ပြုပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိနာမ၊ မဆိုသော်လည်းအတ္ထာပတ္တိအား
 ဖြင့်ဆိုသည်မည်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော
 ကမ္မကရဏတို့သည်၊ ဒေဝဒုတာနာမ၊ နတ်၏တမန်မည်ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကမ္မကရဏိကာဝိ၊ ကမ္မကရဏကို ပြုကုန်သော သူတို့သည်
 လည်း။ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊
 ဝဒန္တိနာမ၊ မဆိုသော်လည်းဆိုသည်မည်ကုန်၏၊ ကိံ ဝဒန္တိနာမ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ခုတ္ထိံသ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကမ္မကရ
 ဏာ၊ ကမ္မကရဏတို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရုက္ခာ
 ဒိသု၊ သစ်ပင်အစရှိသည်တို့၌၊ နကရောမ၊ မပြုကုန်းတုမ္ဘာဒိသေသု၊ သင်တို့
 ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တေသုယေဝံ၊ သတ္တဝါတို့၌သာလျှင်၊ က
 ရောမ၊ ပြုကုန်အံ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့ကမ္မကရဏတို့၏

၀၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တုဋ္ဌေသု၊ သင်တို့သတ္တဝါတို့၌၊ ကမ္မကရဏတော၊ ကမ္မကရဏကိုပြုသည်
မှ၊ ပုရေဝ၊ ရှေးဦးကာသာလျှင်၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိနာမ၊ ဆိုသည်မည်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
တေဝိ၊ ထိုကမ္မကရဏကို ပြုသောသူတို့သည်လည်း၊ ဒေဝဒူတာနာမ၊ နတ်
တို့တမန်မည်ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပဉ္စမံဒေဝဒူတာန္တိတ္ထေ၊ ပဉ္စမံ ဒေဝဒူတံ ဟူသောဤဝါဒ၌၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မတ
ကသတ္ထော၊ သေသောသတ္တဝါသည်၊ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊
ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုသည်
မည်၏၊ ကိံ ဝဒတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဘော၊ ဒရိအချင်းတို့၊
ပဿထ၊ ရှုလိုက်ပါကုန်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အာမကသုဿာနေ၊ သုဿာန်တစဉ်၊ ဆဋ္ဌိ
တံ၊ စွန့်ပစ်၏၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိဘာဝံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသောသဘော
သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်ရချေပြီ၊ မရဏတော၊ သေခြင်းမှ၊ အပရိမုတ္တတ္တာယ၊
မလွတ်ရသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော
သုဿာန်စွန့်ပစ်ခြင်း ဥဒ္ဓုမာတကအစရှိသော သဘောသို့ ရောက်ခြင်း
သည် ဇာတော၊ ဖြစ်ရသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟာမေဝ၊
ငါသည်သာလျှင်၊ မရဏတော၊ သေခြင်းမှ၊ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သေး
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တုဋ္ဌေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ မရဏတော၊ သေခြင်းမှ၊
အပရိမုတ္တာဝ၊ မလွတ်သေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟံ၊
ငါ့အား၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ အာဂန္တိ၊ တိယထေဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့သာ
လျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တုဋ္ဌာကမ္မိ၊ သင်တို့အားလည်း၊ မရဏံ၊ သေ
ခြင်းသည်၊ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တဿ၊ ထိုသေခြင်း၏၊ အာဂမနာ၊ ရောက်လာသည်မှ၊ ပုရေဝ၊ ရှေးဦးကာ
သာလျှင်၊ ကလျာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရောထ၊ မမေ့မလျော့ပြုပါ
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သေ
သော၊ ဤသေသော သတ္တဝါသည်၊ ဒေဝဒူတောနာမ၊ ဒေဝဒူတမည်
သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ။

၀၂

ပန၊ စောဒနာသောနောပုန်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ဣမံဒေဝဒူတာနုယောဂံ၊
ဤဒေဝဒူတငါးပါးဖြင့် စိစစ်ခြင်းကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ လတတိ၊ ရ
သနည်း၊ တသမ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယေန၊ အကြင်သူသည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ပါပံ၊
မကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သော၊ ထိုများစွာသော မကောင်းမှုပြုမိ

၃-သုညတဝဂ်-၁၀-ဒေဝနုတသုတ်။

၈၃

သောသုသည်။ ဂစ္ဆာ၊ ငရဲသံသိသွား၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိယေဝ။ ဖြစ်
ရသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အစစ်အမေးခံရသောသူကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယေန၊
အကြင်သူသည်၊ ပရိတ္တပါပကမ္မံ၊ နည်းစွာသော မကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊
ပြုအပ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဒေဝနုတာနုယာဂံ၊ ဒေဝနုတဝဂ်ပါးဖြင့်မေး
စိစစ်ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ သဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာ
နှင့်တကွသော၊ စောရံ၊ ခိုးသူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဗမ်းမိ၍၊ ကတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်
သောဒဏ်ကိုသာလျှင်၊ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌၊ ကရောန္တိ ယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့
သို့၊ နိဗ္ဗိန္တိနန္တိ ယထာ၊ မဆုံးဖြတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပန၊ ဆုံးဖြတ်သည်ကိုဆို
ပြီးအံ့၊ အနုဝိဇ္ဇိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော သူကို၊ ဝိနိစ္ဆိ
ယဋ္ဌာနံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအရပ်သို့၊ နယန္တိ ယထာ၊ ဆောင်ကုန်သကဲ့
သို့၊ သော၊ ထိုစူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်သောသူသည်၊ ဝိနိစ္ဆိ ယံ၊ အဆုံးအဖြတ်
ကို၊ လဘတိ ယထာ၊ ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ
၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပရိတ္တပါပကမ္မေဟိ၊ အနည်းငယ်
သောမကောင်းမှုကံတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယဝိ၊ သဘောအား
ဖြင့်လည်း၊ သရန္တိ၊ မိမိပြုကဲ့ဘူးသောကောင်းမှုကို အောက်မေ့နိုင်ကုန်
၏၊ သာရိယမာနာ၊ ယမမင်းက အောက်မေ့စေအပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာဝိ၊
ဖြစ်၍လည်း၊ သရန္တိ၊ မိမိပြုကဲ့ဘူးသောကောင်းမှုကို အောက်မေ့နိုင်ကုန်
၏၊ တထာ၊ ထိုအောက်မေ့နိုင်သော နှစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဒိဃ
ဇယန္တော၊ ဒိဃဇယန္တ အမည်ရှိသော၊ ဒမိဋ္ဌောနာမ၊ ဒမိဋ္ဌအမည်ရှိသော
သူသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ သရတိ၊ မိမိပြု
ကဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကံကို အောက်မေ့နိုင်၏၊ သောဒ မိဋ္ဌော၊ ထိုဒမိဋ္ဌ
အမည်ရှိသော သူသည်၊ သုမနရိရိဝိဟာရေ၊ သုမနရိရိ အမည်ရှိသော
ကျောင်း၌၊ အာကာသစေတီယံ၊ အာကာသစေတီကို၊ ရုတ္တပဇ္ဇေန၊ နိမြန်း
သောအဝတ်ပုဆိုးဖြင့်၊ ပူဇထိကိရ၊ ပူဇော်ဘူးသတတ်၊ အထ၊ ထိုနောက်
မှ၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥဿဒဿမန္တေ၊ ဥဿဒငရဲ၏ အနီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ပဋိ
သန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်လေ၏၊ အဂ္ဂိဇာလာသန္တံ၊ ငရဲမီးလျှံ၏ ဗျတ်ဗျတ်ပြည်
သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်၊ ပုဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်
သော၊ ပဋံ၊ နိမြန်းသောပုဆိုး၏အသံကို၊ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့မိ၏၊ သေ၊
ထိုဒမိဋ္ဌအမည်ရှိသောသူသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော
ဖြစ်လေ၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော၊ ဒဟာရဘိက္ခုနော၊ လွှင်းငယ်အား၊
ခလိသာဓူကံ၊ ကဇိတင်ပြီးသော ပုဆိုးကို၊ ဒေန္တော၊ လှူသော၊ အပရော

ဝိမု ဥပရိပဏ္ဏာသံအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝိ၊တဦးသော ဒါယကသညလည်း၊ ပါဒမူလေ၊ သားရဟန်းငယ်၏ခြေ
ရင်း၌၊ ဌပေတိ၊ချထား၏၊ မရုဏကာလဌိ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ ပဗ္ဗပဗ္ဗာတိ
သန္ဓေ၊ဗျတ်ဗျတ်ဟူသောအသံ၌၊ နိမိတ္တံ၊ကမ္မနိမိတ်ကို၊ ဂဏ္ဌိ၊ယူ၏၊သော
ဝိ၊ထိုရဟန်းငယ်၏ အဘဖြစ်သော ဒါယကသညလည်း၊ ဥဿဒဿာ
မန္တေ၊ဥဿဒငဲ့၏အနီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လေ၏၊ ဇာလ
သန္ဓေန၊ ငရဲမီးလျှံ၏ အသံဖြင့်၊ တံသဉ္စကံ၊ထိုမိမိလျှံဘူးသော အဝတ်
ပုဆိုး၏အသံကို၊ အနုဿရိတွာ၊ရှောက်၍အောက်မေ့၍၊ သဂ္ဂေ၊နတ်ရွာ
၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအင်၏၊ ။

ပန၊မိမိအလိုလို အောက်မေ့နိုင်သည်မှတစ်ပါး ယမမင်းက ပြောကြား
၍အောက်မေ့နိုင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊သဘော
အားဖြင့်၊အသရန္တေ၊ မအောက်မေ့နိုင်သော သူတို့ကို၊ ပဉ္စဒေဝဒူတေ၊
ငါးပါးသော ဒေဝဒူတတို့ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ယမမင်းကမေး၏၊ တတ္ထ၊ထိုမေး
စစ်ဆေးရာ၌၊ကောစိ၊အချို့သောသူသည်၊ ပဌမေန၊ရှေးဦးစွာသော၊ ဒေဝ
ဒူတေန၊ဒေဝဒူတဖြင့်၊သရတိ၊အောက်မေ့၏၊ကောစိ၊အချို့သောသူသည်၊
ဒုတိယာဒီတိ၊ ဒုတိယအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝဒူတတိ၊ ဒေဝဒူတတို့ဖြင့်၊
သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ပန၊မအောက်မေ့နိုင်သည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊
အကြင်သူသည်၊ ပဉ္စဟိဝိ၊ငါးပါးသောဒေဝဒူတတို့ဖြင့်လည်း၊ နသရတိ၊
မအောက်မေ့မိ၊တံ၊ထိုအမှတ်မရသောသူကို၊ ယမော၊ယမအမည်ရှိသော၊
ရာဇာ၊မင်းသည်၊သယံ၊ကိုယ်တိုင်၊သာရေတိ၊အောက်မေ့စေ၏၊ဧကော၊
တယောက်သော၊ အမစ္စော၊အမတ်သည်၊ သုမနပုပ္ဖံ၊မြတ်လေးပန်းကို၊
ကုမ္ဘေန၊အိုးဖြင့်၊ မဟာစေတီယံ၊ မဟာစေတီကို၊ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ယ
မဿ၊ယမမင်းအား၊ပတ္တံ၊ကုသိုလ်၏အတို့ကို၊အဒါသိကိရ၊ ပေးသတတ်
အကုသလကမ္မေန၊အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်သော
တံ၊ထိုအမတ်ကို၊ ယသော၊ ယမမင်း၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ နယိံသု၊ပို့
ဆောင်ကုန်၏၊ ပဉ္စဟိဝိ၊ငါးပါးသည်၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝဒူတတိ၊ဒေဝ
ဒူတတို့သည်၊ တသ္မိံ၊ကုသလေ၊ ထိုမိမိပြုကဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကို၊ အ
သရန္တေ၊ မအောက်မေ့နိုင်သည်ရှိသော်၊ ယမော၊ယမမင်းသည်၊သယံ၊
ကိုယ်တိုင်၊ ဩလောကေန္တော၊ဩဉ်ရှု၍၊ ဒိသ္မာ၊ပြုဘူးသောကုသိုလ်ကံ

ဝိသုတ္တံ-ဝဂ္ဂ-ဝေဒဝနုတ္တသုတ်

၈၅

ကိုမြင်၍၊ တံ၊ သင်အမတ်ကြီးသည်။ မဟာစေတီယံ၊ မဟာစေတီကို၊ သု
 မနုပုပ္ဖံ၊ မြတ်လေးပန်းကို၊ ကုဋေန္တန၊ အိုးဖြင့်၊ ပုဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ မယံ၊ ငါ
 ယမမင်းအား၊ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏အပိုကို၊ အဒါသိနန္တ၊ ပေးဘူးသည်မဟုတ်
 တုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သာဓေမိ၊ အောက်မေ့စေ၏၊ သော၊ ထို
 အမတ်ကြီးသည်၊ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုယမမင်းက ပြောကြားသောအခါ
 ဌ၊ သရိတွာ၊ အောက်မေ့မိ၍၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ရွာသို့၊ ဂတော၊ လားရ
 ၍၊ ပန၊ ကြည့်ရှု၍မမြင်ရာ၌ ကျင့်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သယံ၊ ယမမင်း၏ကိုယ်
 တိုင်၊ သြလောကေတွာပိ၊ ကြည့်ရှု၍လည်း၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သော၊
 ယမော၊ ယမမင်းသည်၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ မဟာဒုက္ခနာ
 မ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲမည်သည်ကို၊ အနုဘဝိဿတိ၊ ခံစားရရှာတော့
 လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မဟာနိရယေတိ၊ မဟာနိရယေ ဟူသည်ကား၊ အဝိဝိနိရယဌိ၊ အဝိဝိ
 ငရဲကြီး၌၊ ပန၊ စေဒနာ သောနေနာပုန်ကို ထုတ်၍ပြုပြီးအံ့၊ အသေ၊ ထိုအဝိဝိ
 ငရဲကြီး၏ပမာဏံ၊ ပမာဏသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်မျှရှိသနည်း၊ အန္တန္တရံ၊
 အတွင်းသည်၊ အာယာမေနစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေ
 နစ၊ အနံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ လောဟပထဝီ၊ သံဖြင့်ပြီးသောသြသည်လည်းကောင်း၊
 လောဟဆဒနံ၊ သံဖြင့်ပြီးသောအရိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧကေကာ၊ တခုတခုကုန်သော၊ ဘိတ္တိံ၊ နံရံတို့သည်၊ နဝနဝယောဇနကာ
 စ၊ ကိုးယူဇနာ ကိုးယူဇနာရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုဏ္ဏိ
 မာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဘိတ္တိယာ၊ နံရံမှ၊ အစွီးမီးလျှံသည်၊ ဥဋ္ဌဟံတွာ၊
 တက်၍၊ ပန္တိမံ၊ အနေခံအရပ်၌တည်သော၊ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ
 ၍၊ တံ၊ ထိုအနေခံနံရံကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ ပရတော၊ ပြင်ဘက်
 ဌ၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာရှိသောအရပ်သို့၊ ဝန္တတိ၊ သွား၏၊ သေသ
 မိသာသုပိ၊ အရှေ့အရပ်မှကြွင်းသောအရပ်မျက်နှာတို့၌လည်း၊ သေဝဇေ
 သောဝေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဇ္ဇော၊ သိ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာလာပရိယန္တဝသေန၊ ငရဲမီးလျှံ၏ အပိုင်းအခြား၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အာယာမဝိတ္ထာရတော၊ အလျားအနံအားဖြင့်၊ အဋ္ဌာရေသယော
 ဇနာမိကာနိ၊ တဆဲ့ရှစ်ယူဇနာအလွန်ရှိကုန်သော၊ ဝိဏိယောဇနသတာ
 နိ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အနံမှတပါး အဝန်းကို

၈၅

၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဆိုပြီးအံ့၊ ပရိက္ခေပတော၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ နဝပေသာဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ
 ကိုးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတုပဏ္ဏာသယောဇနာနိ၊ ငါးဆဲ့လေးယူ
 ဇနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အခြံအရံနှင့်တကွ
 သောပမာဏကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဥဿဒေဟိ၊ ဥဿဒ
 ငရဲတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဒသပေသာဇနသဟသံ၊ ယူဇနာတသောင်းကျယ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဗ္ဘတံတာဒိသမေဝ ဟောတိတိဇ္ဈေ၊ ဥဗ္ဘတံတာ
 ဒိသမေဝဟောတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ အတ္တန္တံ၊ နင်းသော၊ ပဒံ၊ ခြေသည်၊ ယာဝအဋ္ဌိတော၊ အရိုးတိုင်
 အောင်၊ ဒဋ္ဌံ၊ မီးလောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓရိတုမေဝ၊ ချီကြွခြင်းငှါသာလျှင်၊
 နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ ပိဏ္ဏတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား၊ ဇ္ဈေ၊ ဤဥဗ္ဘတံတာဒိသမေဝဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်ဖြစ်သောကိုပင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ခုယှတိ၊
 မီးလောင်၏၊ ဥပရိတော၊ အထက်ဖြစ်သောကိုပင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဇလတိ၊
 တောက်ပ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနကာလေ၊ နင်းသောအခါ၌၊ ခုပ္ပမာနံ၊
 အသျှံလျှံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊
 ဥဒ္ဓရဏကာလေ၊ ခြေကို ချီကြွသောအခါ၌၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့ဥဗ္ဘတံတာဒိသမေ
 ဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗဟုသမ္ပတ္တောတိ၊ ဗဟုသမ္ပတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ ဗဟုနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဿသတ ဝဿသဟသာနိ၊
 အနှစ်အရာအနှစ်အထောင်တို့သို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ပန၊ စောဒနာသော
 နနာပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြပြီးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဇေသေသောနရကော၊
 ဤငရဲသည်၊ အဝိစိတိ၊ အဝိစိဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်
 သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဝိစိနာမ၊ ဝိစိမည်
 သည်ကား၊ အန္တရံ၊ အကြားကို၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ စ၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိငရဲ၌၊ အဂ္ဂိဇာလာနံဝ၊ မီး
 လျှံတို့၏လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံဝ၊ ငရဲသူသတ္တာဝါတို့၏လည်းကောင်း၊
 ဒုက္ခဿဝ၊ ဆင်းရဲ၏လည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုငရဲသည်၊ အဝိစိတိ၊ အဝိစိဟူ၍၊ သင်္ခံ၊
 ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာ
 ရော၊ အဖြေတည်း၊ သောနရကော၊ ထိုအဝိစိငရဲသည်၊ ပုရတ္ထိမဘိတ္တိတော
 အရှေ့နံရံမှ၊ ဥဋ္ဌိတာ၊ ထသော၊ သံသိဗ္ဗမာနာ၊ တစပ်ထည်းစပ်သော၊ စာ

လော၊မီးလျှံသည်၊ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာရှိသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆိံ၊
သွား၍၊ပစ္ဆိမဘိတ္တိံ၊အနောက်နံရံသို့၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ ပရ
တော၊ပြင်ဘက်မှ၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာရှိသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆိ
တိ၊သွား၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အင်္ဂိစိတိ၊အင်္ဂိဟူ၍၊သင်္ခံ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
သို့၊ဂတော၊ရောက်၏၊သေသဒိသသဒိသုပိ၊အရှေ့အရပ်မှကြွင်းသော သုံး
ပါးသောအရပ်တို့၌လည်း၊ဇေသဝဇေသဝဇေ၊ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော
နယော၊နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဆန္တံ၊အောက်အရပ်အထက်
အရပ်နံပါးလေးရပ်ဟုဆိုအပ်သော ခြောက်ပါးသော အရပ်တို့မှ ထကုန်
သော၊ ဣမေသံဇာလာနံ၊ဤမီးလျှံတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ ဒေဝဒတ္တော၊
ဒေဝဒတ်သည်၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်ရ၏၊တဿ၊ထိုဒေဝဒတ်၏၊အတ္တတာဝေါ၊
အတ္တဘောသည်၊ယောဇနသတပွမာဏော၊ယူဇနာတရာပမာဏရှိသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧပါဒါ၊နှစ်ဘက်သော ခြေတို့သည်၊ ယာဝဂေါပ္ပကာ၊
ဖမျက်တိုင်အောင်၊လောဟပထဝီ၊သံမြေသို့၊ပရိဗ္ဗာ၊ဝင်ကုန်၏၊ဧဟတ္ထာ၊
လက်နှစ်ဘက်တို့သည်၊ယာဝမဏိဗန္ဓာ၊ လက်ကောက်ဝတ်တိုင်အောင်၊
လောဟဘိတ္တိံ၊သံနံရံသို့၊ပရိဗ္ဗာ၊ဝင်ကုန်၏၊ သီသံ၊ဦးခေါင်းသည်၊ယာဝ
ဘမုကဋ္ဌိတော၊ မျက်မှောင်ရိုးတိုင်အောင်၊ လောဟဆဂဒေန၊ သံအမိုး၌၊
ပရိဗ္ဗံ၊ဝင်၏၊အဓောဘာဂေန၊ အောက်အဘို့ဖြင့်၊ ဧကံ၊တခုသော၊ လော
ဟသုလံ၊သံတံကျင်သည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့၊ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ကာယံ၊
ကိုယ်သို့၊ဝိနိဝိဇ္ဈိန္တံ၊ထုတ်ချင်းထွင်းသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဆဒေန၊အမိုး၌၊
ပရိဗ္ဗံ၊ ဝင်၏၊ပါစိနဘိတ္တိတော၊ အရှေ့နံရံမှ၊နိက္ခန္တသုလံ၊ ထွက်သောသံ
တံကျင်သည်၊ဟဒယံ၊ဒေဝဒတ်၏ နှလုံးသားကို၊ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်း
ထွင်း၍၊ ပစ္ဆိမဘိတ္တိံ၊ အနောက်နံရံသို့၊ ပရိဗ္ဗံ၊ဝင်၏၊ ဥတ္တရဘိတ္တိတော၊
မြောက်နံရံမှ၊နိက္ခန္တသုလံ၊ ထွက်သောသံကျင်သည်၊ ပါသုကော၊နံရိုးတို့
ကို၊ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ထုတ်ချင်းလျှို၍၊ဒက္ခိဏဘိတ္တိံ၊တောင်နံရံသို့၊ပရိဗ္ဗံ၊ဝင်၏
နိစ္စလေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိတော်မူသော၊ တထာဂတမ္ပိ၊မြတ်စွာဘုရား၌
လည်း၊အပရဒ္ဓတ္တာ၊ဖြစ်မှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နိစ္စလောဝ၊တုန်လှုပ်ခြင်း
မရှိသည်သာလျှင်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ပစ္စတိ၊ကျက်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ။

ကမ္မသရိက္ခတာယ၊မိမိပြုသောအကုသိုလ်ကံနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်
ဒေသော၊ဤသို့သဘောရှိသောမတုန်မလှုပ်ခံရခြင်းသည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏
ဧဝံ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဇာလာနံ၊ မီးလျှံတို့၏၊ နိရုန္တရေတာယ၊

၈၈ ဥပရိပက္ခာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အခြားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဝိစိနာမ၊ အဝိစိမည်၏။ ပန၊ မီးလျှံ၏။ အခြားမရှိသည်မှတစ်ပါးသတ္တဝါအခြားမရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အသားထိုအဝိစိ
 ငရဲ၏။ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာတရာရှိသော၊ ဌာ
 နေ၊ အရပ်၌၊ နာဠိယံ၊ ကျည်တောဝံ၌၊ ကောဇေတွာ၊ ရှက်၍၊ ပုရိတံ၊ ပြည့်စေအပ်
 သော၊ ပိဋ္ဌိပိယ၊ မှုံညက်ကဲ့သို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိရန္တရ၊ အခြား
 မရှိကုန်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤမည်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌သာ၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤမည်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဂန္ထန္တာနံ၊ သွားကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ ဌိတာနံ၊ ရပ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊
 နိသိန္နာနံ၊ ထိုင်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ နိပ္ပဇ္ဈမာနာနံ၊ လျောင်း
 ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ အန္တော၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဂန္ထန္တော၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ ဌိတော၊ ရပ်သော်လည်း
 ကောင်း၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ နိပ္ပဇ္ဈော၊ လျောင်းသော်လည်း
 ကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နဗာဓေန္တိ၊ မထိပါးကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ နိရန္တရတာယ၊ အခြားမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိစိ၊ အဝိစိမည်၏။ ပန၊ သတ္တဝါအပိုင်းအခြားမရှိသည်
 မှတစ်ပါးဒုက္ခအပိုင်းအခြားမရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကာယန္တရေ၊ ကာယန္တရေ၊
 ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဥပေက္ခာသဟဂတာနိ၊ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ စိတ္တာနိပိ၊ စိတ်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ ဒုက္ခသဟဂတံ၊ ဒုက္ခသဟဂုတ်ကာယစိညာဉ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ္တက္ခဏာ ခြောက်ချက်ရှိ
 သော်လည်း၊ ဖိဝ္ဋေ၊ လျှာဖျား၌၊ ဆမဓုမိန္ဒူနိ၊ ခြောက်ခုသောဖျားရည်
 ပေါက်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ တမ္ပလောဟမိန္ဒူ၊ မြီး
 လောလော ပူသောကြေးနီ ရည်ပေါက်တို့ကို၊ ဌပိတေ၊ ထားအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ အနုဒဟနဗလဝတာယ၊ ပူလောင်ခြင်း၏အားကြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တဒေဝ၊ ထိုပူသောကြေးနီ ပေါက်သည်သာလျှင်၊ ပညာယတိ
 ယထာ၊ လျှာ၌ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဣတရာနိ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သောခြောက်ခု
 သောဖျားရည်ပေါက်တို့သည်၊ အဗ္ဗေဟာရိကာနိ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အနုဒဟန
 ဗလဝတာယ၊ ငရဲမီး၏ပူလောင်ခြင်း၏အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ
 ဤအဝိစိငရဲ၌၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိ

၉

သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣတရာနိ။ ဒုက္ခဝေဒနာမှတပါးကုန်သော ခြောက်
ချက်သောဥပေက္ခာ သဟဂုတ် စိတ္တက္ခဏတို့သည်။ အဗ္ဗောဟာရိကာနိ။
မခေါ်ဝေါ်လောက်ကုန်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိဝေံ။ဤသို့။ဒုက္ခဿ
ဆင်းရဲ၏။နိရုန္တရတဿ။ အခြားမရှိသည်၏။အဖြစ်ကြောင့်။အဝိစိ။အဝိစိ
မည်၏။ ။

မဟန္တောတိ။မဟန္တောဟူသည်ကား။ ယောဇနသတိကော။ ယူဇနာ
တရာရှိ၏။သောတတ္ထပတတိတိ။သောတတ္ထပတတိဟူသည်ကား။ဧကော
တဘက်သော။ပါဒေါ။ခြေသည်။မဟာနိရယေ။အဝိစိငရဲကြီး၌။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ဧကော။တဘက်သော။ပါဒေါ။ခြေသည်။ဂုဏ်နိရယေ။တင်ရဲငရဲ၌
နိပတတိ။ကျ၏။သုဗိမုခါတိ။သုဗိမုခါဟူသည်ကား။သုဗိသဒိသမုခါ။အပ်
နှင့်တူစွာထက်သောနှုတ်သီးရှိကုန်သောပိုးကောင်တို့တည်း။ တေ။ထိုသူ
မိမရပိုးတို့သည်။ဟတ္ထိဝိဝပ္ပမာဏာ။အဝန်းအားဖြင့်ဆင်၏။လည်ပမာဏရှိ
ကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဧကဒေါဏိကနာဝါပမာဏာဝါ။အ
လျားအားဖြင့်တခုသောစားခြင်းတခုသောလှေပမာဏရှိကုန်သည်လည်း
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုက္ကုလနိရယောတိ။ ကုက္ကုလနိရယောဟူသည်
ကား။ယောဇနသတပမာဏောဝ။ ယူဇနာတရာပမာဏရှိသည်သာလျှင်
ဖြစ်သော။ အန္တော။ အတွင်း၌။ ကုဋ္ဌာဂါရမတ္တဝိတမ္ပိတအင်္ဂါရုဇ္ဈော။
အထွန်တတ်သော အိမ်ပမာဏရှိသောအသျှံ ကင်းသောမီး ကျိုးစုတို့ဖြင့်
ပြည့်သော။အာဒိတ္တဆာရိကနိရယော။ရဲရဲညီသောပြာပူငရဲတည်း။ယတ္ထ။
အကြင်ကုက္ကုလမည်သောငရဲ၌။ပတိတာ။ကျကုန်သော။ကုက္ကုလရာသိ။
ပြာပူအစုတို့သည်။သမသိတ္ထပလ္လာနိ။ကောင်းစွာချက်အပ်သောပလ္လာင်း
သစ်သီးတို့ကို။ဂဗ္ဘန္တိဝိယ။ယူကုန်သကဲ့သို့။ဟေဠိမတလမေဝ။အောက်
အပြင်ကိုသာလျှင်။ဂဗ္ဘန္တိ။ယူကုန်၏။အာရောပေန္တိတိ။အာရောပေန္တိဟူ
သည်ကား။ အယဒဇ္ဈောဟိ။သံဃာတံတို့ဖြင့်။ ပေါဏေန္တော။ပုတ်ခတ်ကုန်
သောငရဲထိန်းတို့သည်။ အာရောပေန္တိ။တင်ကုန်၏။ တေသံ။ ထိုငရဲသူ
သတ္တဝါတို့၏။အာရောဟနကာလေ။တက်သောအခါ၌။ တေကဏ္ဍကာ။
ထိုတဆဲ့ခြောက်လက်သစ်ရှိသော ဆူးတို့သည်။ အဓောမုခါ။ အောက်
သို့အဖျားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဩရောဟနကာလေ။ဆင်း
သက်သောအခါ၌။ဥဒ္ဓံမုခါ။ အထက်သို့အဖျားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်
ကုန်၏။ဝါတေရိတာနိတိ။ ဝါတေရိတာနိဟူသည်ကား။ ကမ္မမယေန။ကံ
ဖြင့်ပြီးသော။ဝါတေန။လေသည်။စလိတာ။ လှုပ်ရှားအပ်ကုန်၏။ ဟတ္ထိဝိ

၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဆိန္ဒုန္တိတိ၊ဟတ္ထဗ္ဗိဆိန္ဒုန္တိ ဟုသည်ကား၊ ဗလကော၊ ပျဉ်ပျား၌၊မံသံ၊ အ
 သားကို၊ဆိန္ဒုတိဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ကောဗ္ဗိယမာနာနိ၊ နုတ်နုတ်စင်းကုန်
 သည်တို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဆိန္ဒုန္တိ၊ဖြတ်ကုန်၏၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ သစေပလာ
 ယတိ၊အကယ်၍၊ပြေးသွားသည်ဖြစ်အံ့၊ အယောပါကာရော၊ သံတံတိုင်း
 သည်၊သမုဋ္ဌဟိတွာ၊ထလတ်၍၊ ပရိက္ခိပတိ၊ဝန်းရံ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်
 ၌၊ချရောရော၊သင်ရန်းသွားသည်၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ထ၏၊ ခါရောဒကာနုဒ္ဓိတိ၊
 ခါရောဒကာနုဒ္ဓိဟုသည်ကား၊ဝေတ္တရုဏီနာမ၊ဝေတ္တရုဏီအမည်ရှိသော၊
 တမ္ပလောဟနဒ္ဓိ၊ ကြေးနီရေဖြင့် တွေ့တွေ့စီးသော မြစ်ကြီးတည်း၊ တတ္ထ၊
 ထိုဝေတ္တရုဏီမြစ်၌၊ အယောမယာနိ၊ သံဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ခရဝါလုကာ၊
 ကြမ်းသောထက်သောအစွန်းရှိသောသဲရှိကုန်သည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
 ပေါက္ခရပတ္တနိ၊ သင်ရန်းသွားနှင့်တူသောထက်သော အဖျားရှိကုန်သော
 သံတံကျင်ဖြင့်ပြီးသောပဒုမာကြာရွက်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ချရောရော၊သင်ရန်းသွားအတိရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဥဘောသု၊နှစ်ဘက်ကုန်သော၊တီရေသု၊ကမ်းတို့၌၊ဝေတ္တလတာစ၊ကြိမ်း
 နွယ်ရှိကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကုသတိတာနိစ၊ သမန်းမြက်
 တောရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောတတ္ထဒုက္ခာတိဗ္ဗာစ
 ရာတိ၊ သောတတ္ထဒုက္ခာတိဗ္ဗာစရာဟုသည်ကား၊ သော၊ထိုရေခံရသော
 သတ္တဝါသည်၊တတ္ထ၊ ထိုကြေးနီမြစ်၌၊ဥဒ္ဓပ္ပ၊ အထက်သို့လည်းကောင်း၊
 အဝေစ၊ အောက်သို့လည်းကောင်း၊ ဝပ္ပမာနော၊ မျှောသည်၊ ဟတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ပေါက္ခရပတ္တေသု၊ကြာရွက်တို့၌၊ဆိန္ဒုတိ၊ပြတ်၏၊သိဗ်သုကသဗ္ဗာ
 နာယ၊ ခရီးဆုံ သဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ခရဝါလုကာယ၊ ကြမ်းသော သဲပြင်၌၊
 ကဏ္ဍကေဟိ၊ဆူးတို့သည်၊ ဝိဇ္ဈိယတိ၊ စူးအပ်၏၊ ချရောရောဟိ၊ သင်ရန်း
 သွားတို့သည်၊ဟလိယတိ၊ခွဲအပ်၏၊ဥဘတော၊နှစ်ဘက်မှ၊တီရေသု၊ကမ်း
 တို့၌၊ ကုသတိဏေဟိ၊သမန်းမြက်တို့သည်၊ဝိလေခတိ၊ရေ့ဖြစ်၏၊ဝေတ္တ
 လတာဟိ၊ကြိမ်းနွယ်တို့သည်၊အာကမ္ဘိယတိ၊ ငင်အပ်၏၊ ဘိက္ခသတ္တိဟိ၊
 ထက်သောလှံသွားတို့သည်၊ဟလိယတိ၊ခွဲအပ်၏၊ တတ္ထေနအယသကံ ၂၀
 နာတိ၊ တတ္ထေနအယသကံနာ ဟုသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုရေခံရသော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇိဗ္ဗန္တိတော၊ အစာငတ်မွတ်သည်၊အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊မဟန္တိ၊ ကြီးစွာသော၊ လောဟ
 ပန္တိ၊သံဖြင့်၊တေခင်းကို၊လောဟဂုဋ္ဌာနံ၊ သံတွေတို့ဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ပြည့်
 စေ၍၊တံ၊ထိုရေခံရသောသူသို့၊ဥပဂစ္ဆတိ၊ကပ်၏၊သော၊ထိုရေခံရသော

သုသညံ၊ လောဟဂုဠဘာဝံ၊ သံတေခဲ၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဒန္တေ၊ အောက်သွားတို့ကို၊ သံဗုဿေတိ၊ ပိတ်၍ထား၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ ထိုငရဲခံရသောသူအား၊ တေ၊ ထိုငရဲထိန်းတို့သည်၊ တတ္ထေန၊ ရဲရဲပူသော၊ အယောသကင်္ဂီနာ၊ သံကောကံဖြင့်၊ ဝိဝရန္တံ၊ ဖွင့်သော၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ တမ္ပ လောဟဓာရေဟိ၊ ကြေးနီပူရေအယဉ်တို့ဖြင့်၊ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ လောဟကဋ္ဌာဟေန၊ သံဖြင့်ပြီးသောအိုးဖြင့်၊ တမ္ပလောဟံ၊ ကြေးနီရေကို၊ ဥပနေတွာ၊ အနီးသို့ဆောင်၍၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

ပုန၊ တဖန်၊ မဟာနိရယေတိ၊ မဟာနိရယဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိဓဗန္ဓနတော၊ ငါးပါးအပြားရှိသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုပြုသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝတမ္ပလောဟပါနာ၊ ကြေးနီပူရေကိုသောက်စေသည်တိုင် အောင်၊ တမ္ပလောဟပါနတော၊ ကြေးနီပူရေကိုသောက်စေသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပဉ္စဝိဓဗန္ဓနာဒိနိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သောငရဲထိန်းတို့သည်၊ မဟာနိရယေ၊ ငရဲကြီး၌၊ ပက္ခိပန္တိ၊ ချပြန်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲခံရသောသတ္တဝါတို့တွင်၊ ကောမိ၊ အချို့သောငရဲခံရသောသူသည်၊ ပဉ္စဝိဓဗန္ဓနေနေဝ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ကောမိ၊ အချို့သောငရဲခံရသောသူသည်၊ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ကမ္မကရဏဟုဆိုအပ်သော ဓားဖင့်ရွယ်ခြင်း၌၊ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ကောမိ၊ အချို့သောငရဲခံရသောသူသည်၊ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သော ကမ္မကရဏဟုဆိုအပ်သော ဝဲခွပ်ဖြင့်ရွယ်ခြင်း၌၊ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ကောမိ၊ အချို့သောငရဲခံရသောသူသည်၊ တမ္ပလောဟပါနေ၊ လောလောပူသော ကြေးနီရေကိုသောက်စေသောအခါ၌၊ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ပန၊ မလွတ်ခြင်းအကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ကမ္မေ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အပရိက္ခိဏေ၊ မကုန်သေးသည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဖန်၊ မဟာနိရယေ၊ ငရဲကြီး၌၊ ပက္ခိပန္တိ၊ ချပြန်ကုန်၏၊ ငန၊ ဤသုတ်ကိုကြားနာခြင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဧဝံဒုတိယသုတ်ကို၊ ဂဏှန္တော၊ သင်သော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဒဟာရတိက္ခု၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်သလော၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ မဟာနိရယေ၊ ငရဲကြီး၌၊ ပက္ခိပန္တိ၊ ချပြန်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပဉ္စင်းငယ်၊ ကမ္မေ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အပရိက္ခိဏေ၊ မကုန်သေးသည်ရှိသော်၊ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောန္တိ၊ ကမ္မကရဏ

၆၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကိုပြုကုန်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆရာကပြောဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 သူရား၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ပါဠိသင်ခြင်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တန်ခိုးရပ်ပါဦး။ ကမ္မဋ္ဌာန
 မေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါဦးလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ ဆရာကိုပြော
 ဟောစေ၍။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂမ္မ
 လာနဲ့၍။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ သင်ပြန်၏။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ
 ဤအရပ်၌၊ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို။ ဋပေတွာ၊ တန်ခိုးရပ်၍။ အရဟတ္တံ၊ အ
 ရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော။ အညေသမ္ဘိ၊ တပါးသောရဟန်း
 တို့၏လည်း။ ဂဏနာ၊ အရေအတွက်တို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်းစသဖွံ့
 မှန်၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓေန၊ ခပ်သိမ်းသောသူရားရှင်တို့သည်။ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒေဝဒူ
 တသုတ်ကို။ အဝိဇတိတမေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဟိနကာယုပဂါတိ၊ ဟိနကာယုပဂါဟူသည်ကား။ ဟိနကာယံ၊ ယုတ်မာ
 သောသူတို့၏အပေါင်းအဖော်သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်သည်။ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍။
 ဥပါဒါနေတိ၊ ဥပါဒါနေဟူသည်ကား။ တဏှာဒိဋ္ဌိဂဟဏေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 တို့ဖြင့်စွဲလမ်းခြင်း၌။ ဇာတိမရဏသမ္ဘဝေတိ၊ ဇာတိမရဏသမ္ဘဝေဟူ
 သည်ကား။ ဇာတိယာစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏လည်းကောင်း။ မရဏသစ၊
 သေခြင်း၏လည်းကောင်း။ ကာရဏဘူတေ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ဥပါဒါနိတရားလေးပါး၌။ အနုပါဒါတိ၊ အနုပါဒါဟူသည်ကား။ စတုဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနေတိ၊ ဥပါဒါနိတရားတို့သည်။ အနုပါဒိယိတွာ၊
 မစွဲလမ်းမူ၍။ ဇာတိမရဏသံခယေတိ၊ ဇာတိမရဏသံခယေဟူသည်ကား။
 ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏လည်းကောင်း။ မရဏသဝါ၊ သေခြင်း၏
 လည်းကောင်း။ ခယသင်္ခါတေ၊ ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။
 ဝိရုတ္တန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာတိနိဗ္ဗုတာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာတိနိဗ္ဗုတာဟူသည်
 ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဣမသ္မိံ ယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်။ သဗ္ဗ
 ကိလေသနိဗ္ဗာနေန၊ အလုံးစုံသောကိလေသတို့၏ငြိမ်းခြင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗုတာ၊
 ငြိမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗဒုက္ခာဥပဇ္ဈာနိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာဥပဇ္ဈာန် ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲတို့သည်။ အတိက္ကန္တာနာမ၊ လွန်ကုန်သည်
 မည်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ဒေဝ
 ဒူတသုတ္တံ၊ ဒေဝဒူတသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တတိ
 ယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ သုညတဝဂ္ဂေါ၊ သုညတဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၁-ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။

၆၃

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၁-ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တ
 သုတ္တံ။ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၌။ ဘဒ္ဒေ
 ကရတ္တဿာတိ။ ဘဒ္ဒေကရတ္တဿဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာနုယောဂဿ
 မန္တာ ဂတတ္တာ။ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဘဒ္ဒဿ။ ကောင်းသော။ ဧကရတ္တဿ။ တညဉ့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏။ ဥဒ္ဒေသန္တိ။ ဥဒ္ဒေသံဟူသည်ကား။ မာတိကံ။ မာတိကာကို။ ဝိဘင်္ဂန္တိ။
 ဝိဘင်္ဂံဟူသည်ကား။ ဝိတ္ထာရတာဇနိယံ။ အကျယ်ပေစာန် ကြောင်းဖြစ်
 သောဒေသနာကို။ အတိတန္တိ။ အတိတံဟူသည်ကား။ အတိတေ။ လွန်
 ကုန်ပြီးသော။ ပစ္စက္ခန္ဓေ။ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ကို။ နာနွာဂမေပသာတိ။ နာ
 နွာဂမေယျဟူသည်ကား။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ။ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်။ နာနုဂစ္ဆေယျ။
 မခံစားရာ။ နပဋိကင်္ခေတိ။ နပဋိကင်္ခေဟူသည်ကား။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ။ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်။ နပစ္စေယျ။ မတောင့်တရာ။ ယဒတိတန္တိ ဣဒံ။ ယဒတိတံအစရှိ
 သောစကားသည်။ ဧတ္ထ။ ဤအရာ၌။ ကာရဏာဝစနံ။ အကြောင်းကိုဟော
 သောစကားတည်း။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ယံ။ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးတရား
 သည်။ အတိတံ။ လွန်လေပြီတံ။ ထိုလွန်လေပြီးသော ခန္ဓာငါးပါးတရား
 သည်။ ပဟိနံ။ စွန့်ပစ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ နိရုဋ္ဌံ။ ပျက်စီးလေပြီ။ အတ္တင်္ဂ
 တံ။ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လေပြီ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံ။ ထိုခန္ဓာငါးပါး
 တရားကို။ ပုန။ တဖန်။ နာနုဂစ္ဆေယျ။ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မကပ်ရာ။ စ။ အပတ္တပူ
 အနာဂတံဟူသော ပုဒ်၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ယံ။
 အကြင်ခန္ဓာ ငါးပါးတရားသည်။ အနာဂတံ။ မရောက်သေး။ တံ။ ထိုခန္ဓာ
 ငါးပါးတရားသည်။ အပတ္တံ။ မရောက်သေး။ အစာတံ။ မဖြစ်သေး။ အနိဗ္ဗ
 တ္တံ။ မဉ္ဇပါဒ်သေး။ တသ္မာစ။ ထိုကြောင့်လည်း။ တမ္ပိ။ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော
 ခန္ဓာငါးပါးတရားကိုလည်း။ နပစ္စေယျ။ မတောင့်တရာ။ တတ္ထတတ္ထာတိ။
 တတ္ထတတ္ထဟူသည်ကား။ ပစ္စုပ္ပန်။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ဓမ္မမ္ပိ။ ခန္ဓာငါးပါး
 တရားကိုလည်း။ ယတ္ထပာက္ခေဝ။ အကြင်အကြင်စော၌သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နံ။
 ဖြစ်၏။ တတ္ထတက္ခေဝ။ ထိုထိုစော၌သာလျှင်။ နံ။ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောခန္ဓာ
 ငါးပါးတရားကို။ အနိစ္စာနုပဿနာဒိဟိ။ အနိစ္စာနုပဿနာအစရှိကုန်သော။
 သတ္တဟိ။ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အနုပဿနာဟိ။ အနုပဿနာတို့ဖြင့်။ ယော။
 အကြင်ဝိပဿနာယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပဿတိ။ ဝိပဿနာရှု၏။ အရေညာ

၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဒီသုခါ၊ တောကျောင်းအစရှိသည်တို့တွင်လည်း။ တတ္ထတတ္ထေဝ။ ထိုထို
 အရပ်၌သာလျှင်၊ ဝိပဿတိ၊ ဝိပဿနာရှု၏။ အသံဟိရံအသံကုပ္ပန္တိ၊
 အသံဟိရံအသံကုပ္ပဟူသောဤစကားကို၊ ဝိပဿနာပဋိဝိပဿနာဒဿ
 နတ္ထံ။ ရှေးရှေးသောဝိပဿနာပိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုနောက်နောက်သော ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်ဖြင့်ရှုခြင်းကိုဖြိုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာပညာသည်။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊
 နသံဟိရတိ၊ မဆုတ်နစ်၊ နသံကုပ္ပတိ၊ မပျက်စီး၊ တံအသံဟိရံအသံကုပ္ပတံ
 ထိုမတွန့်တိုခြင်းမပျက်စီးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနုဗြူဟေယျ၊ ဝဇေယျ၊
 ပွားပြန်ရာ၏။ ပဋိဝိပဿေယျ၊ တဖန်ဝိပဿနာရှုပြန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ နသံဟိရတိ၊
 မတွန့်တို၊ နသံကုပ္ပတိ၊ မပျက်စီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသံဟိရံ၊ အ
 သံဟိရလည်းမည်၏။ အသံကုပ္ပံ၊ အသံကုပ္ပလည်းမည်၏။ တံ၊ ထိုနောက်
 ဖြစ်သောဝိပဿနာကို၊ ဝိဒ္ဓါပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 အနုဗြူဟေယျ၊ ပွားရာ၏။ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်လျှင်
 အာရုံရှိသော၊ တံတံဖလသမာပတ္တိံ၊ ထိုထိုဖလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေန္တော၊
 ဝင်စားသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝဇေယျ၊ ပွားရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ စင်စစ်၊ အနုဗြူဟန္တဿ၊ ပွားသောသူအား၊
 တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို
 အပ္ပေန္တော၊ ဝင်စားသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝဇေယျ၊ ပွားရာ၏။ အဇ္ဈေဝကိစ္စံ
 အာတပ္ပန္တိ၊ အဇ္ဈေဝ ကိစ္စံအာတပ္ပံဟူသည်ကား၊ ကိလေသာသနံ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ အာတာပနပရိတာပနေန၊ အစမှပူပန်စေခြင်းနေခံမှပူပန်စေခြင်း
 ကြောင့်၊ အာတပ္ပံ၊ အာတပ္ပမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအ
 မည်ရှိသော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အဇ္ဈေဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။
 ကော၊ ဧညာမရဏံသုဝေတိ၊ ကောဧညာမရဏံသုဝေဟူသည်ကား၊ သွေ၊
 နက်ဖန်ပင်၊ ဇီဝိတံဝါ၊ အသက်ရှင်ရအံ့သည်ကို၎င်း၊ မရဏံဝါ၊ သေရအံ့
 သည်ကို၎င်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဇေနာတိ၊ သိနိုင်လေအံ့နည်း၊ ဟိ
 ဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို အကုလ်ချွန်ချွန်သိပြီးအံ့။ အဇ္ဈေဝ၊ ယခုကာလ၌သာ
 လျှင်၊ ဒါနံဝါ၊ အလှူကိုမူလည်း၊ ဒဿာမိ၊ ငါလှူအံ့၊ သီလံဝါ၊ သီလကိုမူလည်း
 ရက္ခိယာမိ၊ ငါစောင့်အံ့၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ကုသ
 လံဝါ၊ ကုသိုလ်ကိုမူလည်း၊ ကရိယာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈေယနော၊

ပပဇ္ဈော၊ ကြာမြင့်စွာပြုအပ်သောအမှုသည်။ တာဝအတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ သွဝါ၊
 နက်ဖန်၌လည်းကောင်း၊ ဝုနဒိဝသေဝါ၊ သံဘက်၌လည်းကောင်း၊ ဒါနဒိနိ၊
 ဒါနအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊
 အနုပ္ပာဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ကရိဿာမိ၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုကိုငါပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကရိယံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု
 ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသ
 တိ၊ ပြု၏။ ။

မဟာသေနေနာတိ၊ မဟာသေနေနဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိဝိသသတ္ထာဒိနိ၊
 မီးအဆိပ်လက်နက်အစရှိကုန်သော၊ အနေကနိ၊ များစွာကုန်သော၊ မရဏ
 ကာရဏာနိ၊ သေခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသေမင်း၏၊ သေနာ
 စစ်သည်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ တာယသေနာ
 ယ၊ ထိုမီးအဆိပ်လက်နက်အစရှိသောစစ်သည်အပေါင်း၏၊ ဝသေန၊ အ
 စွမ်းဖြင့်၊ မဟာသေနေန၊ များစွာသောစစ်သည်ရှိသော၊ ဇေရူပေန၊ ဤသို့
 သတောရှိသော၊ မစ္စုနာ၊ သေမင်းနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာဒိံ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းအစရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ အဝဿယကဗ္ဗံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောအမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါသေး၏။
 တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ အာဂမေဟိ၊ ငုံ့ပါဦး
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတ္တသန္တဝ၊ ကရသင်္ခါတော၊ အဆွခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်း
 ကိုပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သင်္ခရောဝါ၊ အတူတကွပေါင်းဖော်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဣဒံသတံဝါ၊ ဤအရာသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံသ
 ဟသံဝါ၊ ဤအထောင်သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ အာဂမေဟိ၊ ငုံ့ပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 လညာနုပ္ပ ဒါနသင်္ခါတော၊ တံစိုးလက်ဆောင် ပေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 သင်္ခရောဝါ၊ ပေးကမ်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်
 ဣမိနာဗလရာသိနာ၊ ဤဆင်ခြင်းအစရှိသောဗိုလ်ပါရမင်္ဂအရဖြင့်၊ ဗဒ္ဓိဗာ
 ဟိဿာမိ၊ တားမြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗလရာသိသင်္ခါတော၊ ဗိုလ်ပါရမင်္ဂ
 ကိုရုခုံးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သင်္ခရောဝါ၊ တိုက်ဖျက်ခြင်းသည်လည်း၊
 နံတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ရှန်၏၊ သင်္ခရောတိ၊ သင်္ခရောဟူသော အမည်သည်
 မိတ္တသန္တဝကရ လညဒါနဗလရာသိနံ၊ အဆွခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်းကိုပြုခြင်းတံ
 စိုးလက်ဆောင်ကို ပေးခြင်း ဗိုလ်ပါကိုရုခုံး၍ တိုက်ဖျက်ခြင်းတို့၏၊ နာ
 ခံ၊ အမည်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံအတ္ထော၊ ဤသင်္ခရသဒ္ဓါ၏

၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သုံးပါးသောအနက်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ဟော
တော်မူအပ်၏။အတန္တိတန္တိ၊ အတန္တိတံဟူသည်ကား၊ အနုလသံ၊ပျင်းရိ
ခြင်းမရှိ၊ဥဠာနံ၊ တကြွလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဇေ၊ဤသို့၊ ပရိပန္နတ္တာ၊ကျင့်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဒ္ဒေါ၊ကောင်း
သော၊ဧကရတ္တော၊ တညဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
ဘဒ္ဒေကရတ္တော၊ဘဒ္ဒေကရတ္တမည်၏။ ဣတိဇေ၊ဤသို့၊ပရိပန္နပုဂ္ဂလံ၊ ကျင့်
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တော၊ဘဒ္ဒေကရတ္တမည်
၏။ဣတိဣမိနာဝစနေန၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်၊ရာဂါဒိနံ၊ရာဂအစရှိသည်
တို့၏၊သန္တတံယ၊ငြိမ်းတော်မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သန္တော၊ငြိမ်း
တော်မူပြီးသော၊ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဘုရားဟုဆိုအပ်သောမုနိသည်၊အာစိက္ခိ၊ကြား
တော်မူ၏။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ဧဝံရူပေါတိ
အာဒိသု၊ ဧဝံရူပေါဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ကာဠော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသည်၊ သမာနောပိ၊
ဖြစ်သော်လည်း၊ဣန္ဒနီလမဏိဝဏ္ဏော၊ ဣန္ဒနီလာပတ္တမြားနှင့် တူသောအ
ဆင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ဣတိဇေ၊ဤသို့၊ မနုညရူပဝသေနေဝ၊
နှစ်သက်ဖွယ်သောရူပက္ခန္ဓာ၏အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧဝံရူပေါ၊ဤသို့သော
ရူပက္ခန္ဓာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ကုသလသုခသောမနဿဝေဒနာ
ဝသေနေဝ၊ ကုသလဝေဒနာ-သုခဝေဒနာ-သောမနဿဝေဒနာတို့၏အ
တွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ဧဝံဝေဒနေော၊ဤသို့သောဝေဒနာက္ခန္ဓာရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တံသမ္ပယုတ္တာနံယေဝ၊ ထိုဝေဒနာတို့နှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော၊သညာဒီနံ၊ သညာက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊အတွင်း
ဖြင့်၊ ဧဝံသညော၊ဤသို့သော သညာက္ခန္ဓာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊
ဧဝံသင်္ခါရော၊ဤသို့သောသင်္ခါရက္ခန္ဓာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ဧဝံ
ဝိညာဏော၊ဤသို့သောဝိညာဏက္ခန္ဓာရှိသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊အတိ
တမဒ္ဓါနန္တိတတ္ထနန္တိ သမန္တာနေတိတိ၊ အတိတမဒ္ဓါနန္တိတတ္ထနန္တိ သမန္တာ
နေတိဟူသည်ကား၊တေသုရူပါဒိသု၊ထိုရူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊တဏှာ
တဏှာကို၊ သမန္တာနေတိအနုပဝတ္တေတိ၊ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်စေ၏။ ပန၊အ
ထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဟိနရူပါဒိဝသေန၊ ယုတ်ညံ့သောရူပက္ခန္ဓာတို့၏အတွင်း
ဖြင့်၊ဧဝံရူပေါ၊ ဤသို့သောရူပက္ခန္ဓာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊(ပ)၊ဧဝံ
ဝိညာဏော၊ဤသို့သောဝိညာဏက္ခန္ဓာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ဣတိ၊
ဤသို့၊နမညတိ၊မေအောက်မေ့၊နန္တိ နသမန္တာနေတိတိ၊နန္တိ နသမန္တာနေတိဟူ

သည်ကား၊ တဏှံဝါ၊ တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ တဏှာသမ္ပပုတ္တဒိဋ္ဌိ
 ဝါ၊ တဏှာနှင့်ယှဉ်သောဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ နာနုပဝတ္တယတိ၊ မဖြစ်စေ။
 ဇေဝံရူပေါသိယန္တိ အာဒိသုဝိ၊ ဇေဝံရူပေါသိယံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
 ၌လည်း၊ ပဏီတမနုညရူပါဒိဝသေနေဝ၊ မြတ်သောနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော
 ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏ အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိပဝတ္တသင်္ခါ
 တာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ နန္ဒိသမန္ဓာနယနာဝ၊ တပ်
 နှစ်သက်ခြင်းအယူမှားခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ၏၊ ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေပစ္စုပ္ပန္နေသု ဓမ္မေသုသံဟိရုတိတိ၊ ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ
 ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဓမ္မေသုသံဟိရုတိဟူသော ဤစကားကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နဗ္ဗယောဓမ္မံ
 တတ္ထတတ္ထဝိပဿတိအသံဟိရံအသံကုပ္ပန္တိ ဥဒ္ဓေသဿ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဗ္ဗယော
 ဓမ္မံတတ္ထတတ္ထ ဝိပဿတိအသံဟိရံအသံကုပ္ပဟူသောဥဒ္ဓေသ၏၊ နိဒ္ဓေ
 သတ္ထံ၊ နိဒ္ဓေသကိုဖြုတ်ခြင်းငှါ၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကထဉ္စ
 ဘိက္ခဝေပစ္စုပ္ပန္နေသုဓမ္မေသုသံဟိရုတိဟူသောနိဒ္ဓေသပါဠိ၌၊ ကထဉ္စဘိက္ခ
 ဝေပစ္စုပ္ပန္နာနံဓမ္မာနံဝိပဿတိတိအာဒိ၊ ကထဉ္စဘိက္ခဝေပစ္စုပ္ပန္နာနံဓမ္မာနံ
 ဝိပဿတိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊
 ကာမဉ္စသိယာ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏၊ ဗနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်
 လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသံဟိရာတိစ၊ အသံဟိရဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ အသံကုပ္ပတိစ၊ အသံကုပ္ပဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိ
 ပဿနာကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿာဝေ၊
 ထိုဝိပဿနာ၏သာလျှင်၊ အတာဝဉ္စ၊ မရှိခြင်းကိုလည်း၊ ဒသေတု၊ ပြုခြင်း
 ငှါ၊ သံဟိရုတိတိ၊ သံဟိရုတိဟူ၍၊ မာတိကံ၊ မာတိကာကို၊ ဥဇ္ဈရိတွာ၊ ထုတ်
 တော်မူ၍၊ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 မာတိကာ၌၊ သံဟိရုတိတိ၊ သံဟိရုတိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ
 နာ၏၊ အတာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊
 အပါယသမုန္တံ၊ အပါယ်သမုန္တရာသို့လည်းကောင်း၊ သံသာရသမုန္တံ၊ သံသာ
 ရာသမုန္တရာသို့လည်းကောင်း၊ အာကမ္ဘိယတိ၊ မျှောအပ်၏၊ နသံဟိရုတိတိ၊
 နသံဟိရုတိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဘာဝေန၊ ပွားခြင်း
 ကြောင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ အပါယသမုန္တံ၊ အပါယ်သမုန္တ
 ရာသို့လည်းကောင်း၊ သံသာရသမုန္တံ၊ သံသာရာသမုန္တရာသို့လည်းကောင်း၊
 နာကမ္ဘိယတိ၊ မမျှောအပ်၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ
 ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊

၆၈

ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဤသည်လျှင်ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ
သော၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၂-အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ အာနန္ဒဘဒ္ဒေက
ရတ္တသုတ္တံ၊ အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအာနန္ဒဘဒ္ဒေက
ရတ္တသုတ်၌၊ ပဋိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတောတိ၊ ပဋိသလ္လာနာ ဝုဋ္ဌိတောဟူသည်
ကား၊ မလသမာပတ္တိတော၊ မလသမာပတ်၌၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထပြီးသည်ရှိသော်
ကောနုခေါတိက္ခဝေတိ၊ ကောနုခေါတိက္ခဝေဟူ၍၊ အနုန္တောဝ၊ သိတော်
မူလျက်သာလျှင်၊ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကား၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ ပုန္တိ၊ မေး
တော်မူ၏၊ သာရသာရူတိ၊ သာရသာရဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ အရှင်
အာနန္ဒမထေရ်အား၊ သာရကာရံ၊ ကောင်းကြီးကို၊ အဒါယံ၊ ပေးတော်မူ
၏၊ သာရခေါတုန္တိ၊ သာရခေါတံဟူသည်ကား၊ ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှဝန်းကုန်သော၊ ပရိသုဇ္ဈေဟိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊
ပုန်ဗျည်းတို့ဖြင့်၊ ကထိတတ္တာ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေသနံ၊
ဒေသနာတော်ကို၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွမ်းလိုသောတုရားရှင်သည်၊ အာဟ၊
သာရခေါ တံဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်
သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အာနန္ဒ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
တည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံ၊ အာ
နန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၃-မဟာကဏ္ဍနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ မဟာကဏ္ဍန
ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံ၊ မဟာကဏ္ဍနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမ
ဟာကဏ္ဍန ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၌၊ တပေါဒါရာမေတိ၊ တပေါဒါရာမေဟူ
သည်ကား၊ တက္ကောဒကာဿ၊ လောလောပူသောရေရှိသော၊ နဟဿ၊
အိုင်၏၊ ဝေသေန၊ အတွင်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လန္ဓနာမေ၊ တပေါဒါဟူ၍ရအံ့

၄-ပိတကံဝဂ်-၃-မဟာဝိကစ္ဆာနာသန္ဒကရတ္တသုတ်။

၆၆

သောအံမည်ရှိသော၊ အာရာဇေ၊ အရံ၌၊ ဝေဘာရပဗ္ဗတဿ၊ ဝေဘာရ
 တောင်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဘူမဋ္ဌကနာဂါနံ၊ မြေထဲ၌တည်ကုန်သော
 နဂါးတို့၏၊ ပဉ္စယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာငါးရာရှိသော၊ နာဂဘဝနံ၊ နဂါး
 ပြည်သည်၊ အတ္ထိကိရ၊ ရှိသတတ်၊ ဒေဝလောကသဒိသံ၊ နတ်ရွာနှင့်တူ၏၊
 မဏိမယေန၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော၊ တလေန၊ မြေအပြင်နှင့်လည်းကောင်း၊
 အာရာမဥယျာနေဟိစ၊ အရံဥယျာဉ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္ဓာဂတံ၊
 ပြည့်ဝုံ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနဂါးပြည်၌၊ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့၏၊ ကိဋ္ဌိတဋ္ဌာန၊ မြူး
 တူးကစားရာအရပ်၌၊ မဟာဥဒကဒဟဒေါ၊ ကြီးစွာသော ရေအိုင်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုရေအိုင်မှ၊ တပေါဒါနာမ၊ တပေါဒါမည်သော၊
 ကုမိတာ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော၊ ဥဏ္ဍာဒကော၊ ပူသောနေ့ရှိသော၊ နဒီ၊
 မြစ်သည်၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ ပန၊ စောဒနာသောနေရာကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊
 ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ သောနဒီ၊ ဤမြစ်သည်၊ ဧဒိသာ၊ ဤသို့ကျိုက်
 ကျိုက်ဆူသောပူသောသဘောရှိသည်၊ ဇာတာ၊ မြစ်သနည်း၊ ရာဇဂဟံ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ မဟာပေတလောကော၊ ကြီးစွာ
 သောပြိတ္တာတို့၏နေရာသို့သည်၊ အတ္ထိကိရ၊ ရှိသတတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာ
 တို့၏နေရာသို့၌၊ ဇိန္နံ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ မဟာလောဟကုန္တိနိရယာနံ၊ လော
 ဟကုန္တိရေကြီးတို့၏၊ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်၊ အယံတပေါဒါ၊ ဤတပေါ
 ဒါမြစ်သည်၊ အာဂစ္ဆတိကိရ၊ လာသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာနဒီ၊
 ထိုမြစ်သည်၊ ကုမိတာ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်၊ ဟုတွာ၊ မြစ်၍၊ သန္ဓတိ၊ စီး
 ၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယတာယံဘိက္ခဝေ(ပ)ကုမိတာ သန္ဓတိတိ၊ ယထာယံ
 ဘိက္ခဝေ(ပ)ကုမိတာ သန္ဓတိဟူသော၊ တေဇိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတော၊ အကြင်ရေအိုင်
 မှ၊ အယံတပေါဒါ၊ ဤတပေါဒါမြစ်သည်၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ သောဒဟော၊
 ထိုစီးရာ စီးကြောင်းဖြစ်သော အိုင်သည်၊ အန္တောဒကော၊ ကြည်သော
 ရေလည်းရှိ၏၊ သာတောဒကော၊ ချိုမြိန်သော ရေလည်းရှိ၏၊ သီတော
 ဒကော၊ ချမ်းအေးသော ရေလည်းရှိ၏၊ သေတောဒကော၊ ဖြူသောရေ
 လည်းရှိ၏၊ သုပတိတ္ထော၊ ကောင်းသောစိပ်လည်းရှိ၏၊ ရမဏိယော၊ နှလုံး
 မွေ့လျော်စွပ်လည်းရှိ၏၊ ပဟုတမန္တကန္တပေါ၊ ချားသောငါးလိပ်လည်း
 ရှိ၏၊ စက္ကမတ္တာနိ၊ ရထားထည်းဘီးပမာဏ ရှိကုန်သော၊ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာ
 ကြာတို့သည်လည်း၊ ဖုပ္ဖန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ အဝိစးဝင်စစ်၊ အယံတပေါဒါ၊
 ဤတပေါဒါမြစ်သည်၊ ဇိန္နံ၊ မဟာနိရယာနံ၊ နှစ်ခုသောရေကြီးတို့၏၊ အန္တ

၀၀၀ ဥပရိပဏ္ဏာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ရိကာယ၊ အကြားမှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အယံတပေါ
ဒါ၊ ဤတပေါဒါ ဖြစ်သည်။ ကုမိတာ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏။ ပန၊ ရေအိုင်၏တပေါဒါ မည်သည်မှတပါး အရံ၏
တပေါဒါမည်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣမဿအာရာမဿ၊ ဤတပေါဒါ အမည်
ရှိသောအရံ၏။ အဘိသံဃုခဋ္ဌာနေ၊ ရှေးရှုရာအရပ်၌၊ တတော၊ ထိုတပေါ
ဒါဟုဆိုအပ်သော ဖြစ်မှ၊ မဟာဥဒက ဒဟဒေါ၊ ကြီးစွာသော ရေအိုင်
သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြီးစွာသောရေအိုင်၏။ နာမဝသေန၊
အမည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အယံဝိဟာရော၊ ဤကျောင်းကို။ တပေါဒါရာမောတိ၊
တပေါဒါရာမောဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သမိဒ္ဓိတိ၊ သမိဒ္ဓိဟူသည်ကား၊
တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ သမိဒ္ဓေါ
ပြည့်စုံသည်၊ အဘိဇ္ဈပေါ၊ အလွန်အဆင်းထွသည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်
ညိုတွယ်ရှိသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊
သမိဒ္ဓိတွေဝ၊ သမိဒ္ဓိဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဝတော၊ ရောက်
၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကောတိ၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကော ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂ
ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သောမြတ်သောအကျင့်၏။ အာဒိပုဗ္ဗဘာ
ဝ ပရိပတ္တိ ဘူတော၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောအကျင့်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဣဒံတွာ
သုဂတောဥဋ္ဌာယာသနာဒိ၊ ဣဒံတွာသုဂတော ဥဋ္ဌာယာသနာ ဤသို့အ
စရှိသောစကားကို။ မရုပိဏ္ဍိကသုတ္တေ၊ မရုပိဏ္ဍိကသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊
ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ အကျယ်၌၍သိအပ်၏။ ဣတိ
မေစက္ခန္တိ၊ ဣတိမေစက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤကဏ္ဍာယနာဒေ
ကရတ္တသုတ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခွါဒဿယတန ဝသေ
နေဝ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသောလောကီဖြစ်သော အာယတနတို့၏ အစွမ်းဖြင့်
သာလျှင်၊ မာတိကံ၊ မာတိကာကို။ ဌပေသိကိရ၊ ထားတော်မူသတတ်၊
ထေရောပိ၊ အရှင်ကဏ္ဍည်းမထေရ်သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သောဗုဒ္ဓဘာဒေဒက
ရတ္တသုတ်အာနန္ဒဘဒ္ဒေက ရတ္တသုတ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ အထက်
ဖြစ်သော။ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော လောမသင်္ဂီယဘဒ္ဒေကရတ္တ
သုတ်၌လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသုတ္တေ
သု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ ပဉ္စက္ခန္တဝသေန၊ ငါးပါးသောခန္ဓာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မာတိ
ကာစ၊ မာတိကာကိုလည်းကောင်း။ ဝိဘင်္ဂီစ၊ ဝိဘင်းကို၎င်း။ ကတော၊
ပြုတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ဤသုတ်၌ ဟောသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣဝ၊ ဤကဏ္ဍာ

၄-ပိတင်္ဂဝဂ်-၃-မဟာကဏ္ဍနာသန္ဓေကရတ္ထသုတ်။ ခံဝံ

ယနာသန္ဓေကရတ္ထသုတ်၌၊ နှိဒသာယတနံ၊ တဆွေနှစ်ပါးသောအာယတန
ကိုဝိဘဇနတ္ထံ၊ ဝေဘန်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ မာတိကာ၊ မာတိကာကို၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဌပိတာ၊ ထားတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယံ၊
နည်းကို၊ ပဋိလသိတွာ၊ ရ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဣတိမေစက္ခ၊ အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်နည်းကိုရသော်လည်း၊
ဣမံနယံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား ထားတော် မူသော နည်းကို၊ လတန္တေန၊
ရသော၊ ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဏ္ဍည်းမထေရ်သည်၊ ဘာရိပံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့
သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အပဒေ၊ ခြေရာမထင်ကောင်းသောအရာ
၌၊ ပဒံ၊ ခြေရာကို၊ ဒသိတံ၊ ပြုအပ်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊
ပဒံ၊ ခြေရာကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုအရှင်မဟာကဏ္ဍည်း
မထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမမေဝ သုတ္တံ၊ ဤကဏ္ဍယ
နာသန္ဓေကရတ္ထသုတ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတဒဂ္ဂံတိက္ခဝေမမ
သာဝကာနံ ဘိက္ခုနံသံဝိတ္ထေနာသိတဿ ဝိတ္ထာရေန၊ အတ္ထံဝိဘဇန္တာနံ
ယဒိဒံ မဟာကဏ္ဍာနေသတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံတိက္ခဝေ မမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံသံ
ဝိတ္ထေန ဘာသိတဿ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံဝိဘဇန္တာနံ ယဒိဒံ မဟာကဏ္ဍ
နေဟူ၍၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူပြီးတိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပြည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သံဝိတ္ထ
န၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊ ငါဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်
သောစကားတော်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊
ဝိဘဇန္တာနံ၊ ဝေဘန်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံ
မဟာကဏ္ဍာနေ၊ အကြင်မဟာကဏ္ဍည်း မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ
ဧသောမဟာကဏ္ဍာနေ၊ ထိုမဟာ ကဏ္ဍည်းမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေ၊
ကဲလွန်၏။ ပန၊ အဘိဓာနတ္ထကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣတိမေစက္ခဟူသော
ပါဌ၌၊ စက္ခုန္တိ စက္ခုဟူသည်ကား၊ စက္ခုပဿာဒေါ၊ စက္ခုပဿာဒတည်း၊
ရူပါတိ၊ ရူပါဟူသည်ကား၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကရူပါ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကရူပါ
ရုံတို့တည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သေသာယတနာနိ၊ ကြွင်းသော
အာယတနတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏ်ဟူ
သည်ကား၊ နိကန္တိဝိညာဏံ၊ တဗျာနှင့်ယှဉ်သောဝိညာဉ်တည်း၊ တဒ
ဘိနန္ဒတိတိ၊ တဒဘိနန္ဒတိဟူသည်ကား၊ တံစက္ခုစေတ၊ ထိုစက္ခုပဿာဒ
ကိုလည်းကောင်း၊ တံရူပဉ္စ၊ ထိုစတုသမုဋ္ဌာနိက ရူပါရုံကိုလည်းကောင်း၊
တဗျာဒိဗ္ဗိဝသေန၊ တဗျာဒိဗ္ဗိအစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်

၁၆၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

၏။အန္ဓာဂမေတိတိ။ အန္ဓာဂမေတိဟူသည်ကား။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ။တဏှာ
ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်။အနုပဂစ္ဆတိ။အစဉ်လိုက်၏။ပန။ထိုမှတပါး။ ဣတိဣမေမနော
အဟောသိ ဣတိဓမ္မာဘိဇ္ဈေ။ ဣတိဣမေမနောအဟောသိ ဣတိဓမ္မာဟူ
သောဤပါဌ်၌၊ မနောတိ။ မနောဟူသည်ကား။ ဘဝင်္ဂစိတ္တံ။ ဘဝင်္ဂစိတ်
တည်း။ ဓမ္မာဘိဇ္ဈေဟူသည်ကား။ တေဘူမကဓမ္မာရမ္ပဏံ။ တေဘူမက
ဓမ္မာရုံဘို့တည်း။ပဏိဒဟာတိတိ။ပဏိဒဟတိဟူသည်ကား။ပတ္ထနာဝသေ
န။တောင့်တသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။စိတ္တံ။စိတ်ကို။ဌပေသိ။ထားပြီး။ ပဏိဓာန
ပစ္စယာတိ။ ပဏိဓာနပစ္စယာဟူသည်ကား။ ပတ္ထနဋ္ဌပနကာင်္ဂဏာ။တောင့်
တခြင်းထားခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်
သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ။
ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ဤသည်လျှင်မဟာကဏ္ဍာန ဘဒ္ဒေကရတ္ထ
သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊တတိယံ။ သုံးခုမြောက်သော။မဟာကဏ္ဍာ
နဘဒ္ဒေကရတ္ထသုတ္တံ။ မဟာကဏ္ဍာန ဘဒ္ဒေကရတ္ထသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ။ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၄-လောမသကင်္ဂီယဘဒ္ဒေကရတ္ထသုတ်။

☞ ဇေံမေသုတန္တိ။ ဇေံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ လောမသကင်္ဂီ
ယဘဒ္ဒေကရတ္ထသုတ္တံ။လောမသကင်္ဂီယဘဒ္ဒေကရတ္ထသုတ်တည်း။တတ္ထ။
ထိုလောမသကင်္ဂီယဘဒ္ဒေကရတ္ထသုတ်၌။လောမသကင်္ဂီယောတိ။ လော
မသကင်္ဂီယော ဟူသည်ကား။ သေဇေသောထေရော။ ဤမထေရ်သည်။
အင်္ဂီထေရောကိရနာမ။ အင်္ဂီထေရ်မည်သတတ်။ ပန။ လောမသင်္ဂီမည်
သည်မှတပါးလောမသကင်္ဂီယမည်သည်ကိုဆိုပြီးအနံ။ကာယဿ။ကိုယ်၏
ဤသကံ။စဉ်းငယ်။လောမသကင်္ဂီတာယ။ တခဲနက်စုဝေးသောအမွှေး
အမှင်ကိုပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။လောမသကင်္ဂီယောတိ။ လောမသကင်္ဂီ
ယောဟူ၍။ပါကဇော။ထင်ရှားသောအမည်သည်။ဇာတော။ ဖြစ်၏။ဣတိ။
ဤသို့။ဇေဝိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏။ စန္ဒနောဒေဝဂုတ္တောတိ။ စန္ဒနောဒေဝဂုတ္တော
ဟူသည်ကား။ ကဿပ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ။ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား
လက်ထက်တော်၌။စန္ဒနောနာမ။စန္ဒနအမည်ရှိသော။ သေဇေသောဥပါသ
ကော။ဤဥပါသကာသည်။ အဇော။ ကြွယ်လည်းကြွယ်ဝ၏။ မဟန္တနော။
များသောဥစ္စာလည်းရှိ၏။တိဏိ။ သုံးပါးကုန်သော။ ရတနာနိ။ ရတနာတို့

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၄-လောမသကဝိယဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။ ၁၀၃

ကို၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်
 ချီးဒေဝလောကေ၊ နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဝုရိမနာမေန၊
 ရှေးအမည်ဖြင့်၊ စန္ဒနောဒေဝပုတ္တောတွေဝံ၊ စန္ဒနောဒေဝပုတ္တောဟူ၍သာ
 လျှင်၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။
 ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယန္တိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံဟူသည်ကား၊ ရတ္တကမ္မ
 လသိလာယံ၊ စွေးစွေးနီသော ကမ္မလာ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
 သောပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ တဿရတ္တကမ္မလသေဝံ၊
 ထိုစွေးစွေးနီသောပဏ္ဍုကမ္မလာ၏သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤအရောင်အဆင်း
 သည်၊ ဗယာသုမနုပ္ပရာသိဝိယ၊ မိုးစွေပန်းအရကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဈော၊ အဆင်း
 သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသိ
 လာဟိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ခိုအပ်၏။ ပန၊ စောဒနာသောစ
 နာဝုဒ္ဓိကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုပဏ္ဍုကမ္မလာ
 ကျောက်ဖျာ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာသိ၊ သီတင်းသုံးနေ
 တော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္စော၊ အမေးတည်း၊ ဗောဓိ
 ပတ္တိတော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရတော်မူသည်မှ၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခု
 မြောက်သော၊ သံဝတ္ထရေ၊ နှစ်၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အာသန္တိ
 မာသပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌၊ ဣဒသယောဇနာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇ
 နာအပြောကျယ်သော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ယမ
 ကပါဒိုဟာရိယံ၊ ရေမီးအစုံအစုံသောတန်ခိုးပြာဒိုဟာကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်
 မူ၍၊ ဩရုပ္ပ၊ ကောင်းကင်စင်္ကြံမှသက်ဆင်းတော်မူလတ်၍၊ ကဏ္ဍမ္မမူ
 လေးကဏ္ဍမ္မမည်သောဥယျာဉ်စောင့် သည်စိုက်အပ်သောသရက်ဖြူပင်
 ရင်း၌၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောမြတ်သော ဘုရားနေရာ
 တော်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၍၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေ
 သနာတော်ဖြင့်၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ ကြီးစွာ
 သောကူးခပ်နှိုင်းသောသံသရာမှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်တော်
 မူ၍၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ပါဒိုဟာရိယံ၊
 တန်ခိုးပြာဒိုဟာကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ မနုဿပထေန၊ လူတို့၏သွား
 ရာစင်္ကြံခမီးဖြင့်၊ ဝယန္တိ၊ နေတော်မူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ
 ဇနဿ၊ ထိုတဆဲ့နှစ်ယူဇနာ အပြောကျယ်သော လူများအပေါင်းသည်၊
 ပဿမာနသေဝံ၊ ကြည့်ရှုစဉ်ပင်လျှင်၊ ဝိဘိက္ကမံ၊ နှစ်တွင်းသုံးဘဝါးကြာ
 သွားတော်မူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ တာဝတိံသာတာဝနေ၊ တာဝ

၁၀၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ထိံသာနတ်ရွာ၌၊ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌၊ ပဏ္ဍု
ကမ္မလသိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်များ၌၊ ဝသံ၊ ဝါသို၊ ဥပကတော၊
ကပ်တော်မူ၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုချစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ ဝိ၊ ဘာသိ၊
သိတင်းသုံးနေတော်မူပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေ
တည်း၊ တတြိဘဂဝါတိ၊ တတြိဘဂဝါဟူသည်ကား၊ တတြိ၊ ထိုတာဝတိံ
သာနတ်ရွာ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဒသဟိ၊ သယ်ချကုန်သော၊
စက္ကဝါဠသဟသေဟိ၊ စကြာဝဠာအထောင်တို့မှ၊ သဒ္ဓိပတိတာဟိ၊ စည်း
ဝေးရောက်လာကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတရံ၊ မယ်တော်ကို၊ ကာယသက္ခိံ၊ ကိုယ်တော်
၏မျက်မှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မပိဋ
ကတ်ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝန္တိရံ၊ နဲ့
နက်စွာသော၊ နိဂုဏံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော၊ တိလက္ခဏာဟာတံ၊ လက္ခဏာ
ရေး သုံးပါးတို့ဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော၊ ရူပါရူပပရိစ္ဆေဒကထံ၊ ရုပ်နာမ်
တရားကိုပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောတရားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တာနံ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ သံ
ဝေဂဇနနတ္ထံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအ
ကြား၌၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တဿ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၏၊ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ ဥဒ္ဒေသကို
လည်းကောင်း၊ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ ဝိဘင်းကိုလည်းကောင်း၊ အသာသိ၊ ဟောတော်
မူပြီ၊ တတြိ၊ ထိုနတ်တို့၏အစည်းအဝေး၌၊ အယံဒေဝပုတ္တော၊ ဤစန္ဒနအ
မည်ရှိသောနတ်သားသည်၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ သင်သည်ရှိသော်၊ ဣမာဂါယာ၊
ဤအတိတ်နာန္တာဝမေယျအစရှိသော ဂါထာတို့ကို၊ ဝိဘင်္ဂေန၊ အကျယ်ဝိ
ဘင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိံ၊ သင်ဘူး၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့သင်ဘူး
သော်လည်း၊ ဒေဝတ္တဿ၊ နတ်၏အတ္တဘော၏၊ ပမာဒါဝိဋ္ဌာနတ္တော၊ မေ
လျော့ခြင်း၏တည်ရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ အာရမ္မဏေဟိ၊ အာရုံတို့သည်၊ နိဂ္ဂိဋ္ဌိယမာနော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သုတ္တန္တံ၊ ပါဠိကို၊ သမ္ပုဋ္ဌော၊ မေ
လျော့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂါထာမတ္တမေဝ၊ ဂါထာမျှကိုသာလျှင်၊ ဓာရေ
သိ၊ မှတ်နှိုင်းတော့၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဝေါအဟံဘိက္ခု၊ ဓာရေမိဘဒ္ဒေ
ကရတ္တိယောဂါထာတိ၊ ဇေဝေါအဟံဘိက္ခု၊ ဓာရေမိဘဒ္ဒေကရတ္တိယောဂါ
ထာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပိတွန္တိ အာဒိ၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပိတွံ

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၄-လောမသကင်္ဂိယဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။ ၁၀၅

ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ သုဏန္ဒော၊ နာသောသူသည်၊ ဥဂ္ဂဏှတိနာမ၊ သင်သည်မည်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဌာယံခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ ပရိယာပုဏာတိနာမ၊ သင်သည်မည်၏၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကို၊ ဝါစေန္တော၊ ပို့ချသောသူသည်၊ ဓာရေတိနာမ၊ ဆောင်သည်မည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် လောမသ ကင်္ဂိယဘဒ္ဒေက ရတ္တသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ 'စတုတ္ထံ' လေးခုမြောက်သော၊ လောမသကင်္ဂိယဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံ၊ လောမသကင်္ဂိယ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၅-သုဘသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ သုဘသုတ္တံ၊ သုဘသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုဘသုတ်၌၊ သုဘောတိ၊ သုဘောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုလူလင်သည်၊ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုလူလင်၏၊ အင်္ဂံသုဘတာယ၊ လက်ခြေအစရှိသော ကိုယ်အစိတ်တို့၏ တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဘောက္ကေဝနာမံ၊ သုဘဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ ပန၊ သုဘမည်ခြင်း၏ အကြောင်းမှတစ်ပါး မာဏဝမည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ မာဏဝေါတိ၊ မာဏဝေါဟူ၍၊ တံ၊ ထိုသုဘ လူလင်ကို၊ တရုဏကာလေ၊ ငယ်ရွယ်သော အခါ၌၊ ဝေါဟာရိံသု၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသုဘအမည်ရှိသော သူကို၊ မဟလ္လက ကာလေဝိ၊ ကြီးပျင်းသော အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ တေနေဝဝေါဟာရေန၊ ထိုမာဏဝဟူသောအမည်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေါဟာရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊ တောဒေယျ၊ ဝုတ္တောတိ၊ တောဒေယျဝုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ပဿနဒီရုညော၊ ပဿနဒီမင်း၏၊ တောဒေယျသာနာမ၊ တောဒေယျအမည်ရှိသော၊ ဝုရောဟိတ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝုရောဟိတ်ပုတ္တား၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတည်း၊ သော၊ ထိုတော

၁၀၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဒေယျအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည် သာဝတ္ထိယ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ အဓိ
 ခုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ တုဒ္ဒါဝါမောနာမ၊ တုဒ္ဒါအမည်ရှိသော ရွာ
 သည်။ အတ္ထိကိရ၊ ရှိသတတ်။ တဿတုဒ္ဒါဝါသေ၊ ထိုတုဒ္ဒါအမည်ရှိသော
 ရွာ၏။ အဓိပတိတ္တာ၊ အရှင်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တောဒေယျာတိ၊
 တောဒေယျဟူ၍။ သစ်၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျိုး။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ပန၊ တော
 ဒေယျမည်ခြင်း၏အကြောင်းမှတစ်ပါး တောဒေယျပုဏ္ဏား၏အမူအရာကို
 ဆိုပြီးအံ့။ အဿ၊ ထိုတောဒေယျပုဏ္ဏားအား။ မဟာဝေဇနာ၊ များသောဥစ္စာရှိ
 သည်။ သတ္တာသီတိကောဋိဝိဘဝေါ၊ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကုသေသစည်းစိမ်ဥစ္စာ
 ရှိသည်။ ပရမမန္တရီ၊ လွန်စွာဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေတော၊
 ပေးလှူသောသူအား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏။ အပရိက္ခယောနာမ၊
 မကုန်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံအောက်မေ့
 ၍။ ကဿမိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္ဇိ၊ တစ်စုံတခုကိုမျှ။ နဒေတိ၊
 မပေးလှူစသစွ်။ မှန်၏။ အဉ္ဇနာနံ၊ ခယံဒိသ္မာ၊ ဝဇ္ဇိကာနဉ္ဇသဉ္ဇယံ၊ မရုနဉ္ဇသမာ
 ဟာရံ၊ ပဏ္ဍိတောစာရမာဝသေတိ၊ အဉ္ဇနာနံ၊ ခယံဒိသ္မာ၊ ဝဇ္ဇိကာနဉ္ဇသဉ္ဇယံ၊
 မရုနဉ္ဇ သမာဟာရံ ပဏ္ဍိတော စာရမာဝသေဟူသော။ တေဉ္ဇိဝစနံ၊ ဤ
 စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဉ္ဇနာနံ၊ မျက်စဉ်းတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်
 ခြင်းကိုးဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝဇ္ဇိကာနံ၊ တောင်ရှိတို့၏။ သဉ္ဇယံ၊ ကြီးပွားသည်ကို
 ဒိသ္မာစ၊ မြင်၍လည်းကောင်း။ မရုနံ၊ ပျားတို့၏။ သမာဟာရံ၊ ပန်းယက်ကို
 စုရုံးသည်ကို။ ဒိသ္မာစ၊ မြင်၍လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူ
 သည်။ စာရံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ အာဝသေ၊ နေရာ၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဒါနမေဝ၊ မပေးမလှူအပ်သည်ကိုသာလျှင်။ သိက္ခာပေတိ၊ သင်
 ပြုပြီးရုရိဟာရေ၊ အပြီးဖြစ်သောကျောင်းတော်၌။ ဝသတောဝသန္တဿ၊
 သီတင်းသုံးနေတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥဇ္ဈင်္ဂ
 မတ္တံ၊ တမူတ်မျှလောက်သော။ ယာဂုံဝါ၊ ယာဂုကိုလည်းကောင်း။ ကဋ္ဌန္တု
 မတ္တံ၊ တယောက်မျှလောက်သော။ တတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ အ
 ဒက္ခာ၊ မပေးမလှူမူ၍။ နေလောဘေန၊ ဥစ္စာ၌တပ်မက်မောခြင်းကြောင့်။
 ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တသ္မိံယေဝစာရေ၊ ထိုသုဘလုလင်၏
 အိမ်၌သာလျှင်။ သုနခေါသုနက္ခဿ၊ ခွေး၏။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဘော၊ သုဘလုလင်သည်။
 တံသုနခံ၊ ထိုခွေးကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိယာယတိ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟုဉ္ဇနကတတ္တံယေဝ၊ စားသော ထမင်းကိုသာလျှင်။

ဘောဇဇတိ၊ ကျေးမွေး၏၊ ဥက္ခိပိတွာဝ၊ ချီ၍သာလျှင်၊ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌၊
 သယာပေတိ၊ အိပ်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌ပစ္စ၊ သသမယေ၊ မိုးသောက်အခါ၌၊ လောကံ
 လောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သည်ရှိသော်၊ တံသု
 နခံ၊ ထိုခွေးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဧတာဒေယျဗြာဟ္မဏော၊ ဧတာဒေ
 ယျဗုဒ္ဓာသည်း၊ ခံနလောဘေန၊ ဥစ္စာ၌တပ်မက်မောခြင်းကြောင့်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ သုနခေါသုနဓဿ၊ ခွေး၏၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မယိ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ သုဘဿ၊ သုဘလုလင်၏၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတေ၊ ကြွသွား
 လတ္တံ့သည်ရှိသော်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုနခေါ၊ ခွေးသည်၊
 ဘုက္ကာရံ၊ ဘုတ်ဟူသောအသံကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဿ၊ ထိုခွေးအား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧကံ၊ တခွန်းသော၊ ဝစနံ၊ စ
 ကားကို၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုလတ်အံ့၊ သော၊ ထိုခွေးသည်၊ သမဏောဂေါတမော၊
 ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဇာနာတိ၊ ငါ့ကိုထိချေြ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးဝိုက်၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလတ္တံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓနဋ္ဌာနေ၊ ခုံလောက်တည်
 ရာအရပ်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဝပ်၍နေလတ္တံ့၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ဝပ်၍နေခြင်း
 တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သုဘဿ၊ သုဘလုလင်အား၊ မယာ၊
 ငါဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကထာသလ္လောပေါ၊ စကား
 ပြောဆိုရလတ္တံ့သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသုဘလုလင်
 သည်၊ ခမ္ဘံ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူသောတရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရလတ္တံ့
 သည်ဖြစ်၍၊ သရဏေသု၊ သရဏာဂုံသို့၌၊ ပတိဋ္ဌတိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊
 ပန၊ သုဘလုလင်ကိုမြင်သည်မှတပါး၊ ခွေးကိုမြင်တော်မူသည်ကိုဆိုပြီး
 အံ့၊ သုနခေါ၊ ခွေးသည်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုလတ္တံ့သည်ဖြစ်၍၊
 နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်
 မူ၏၊ မာဏဝဿ၊ သုဘလုလင်၏၊ သရဏေသု၊ သရဏာဂုံသို့၌၊ ဣမံပတိ
 ဌာနဘာဝံ၊ ဤတည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူပြီး၍၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ သရိရပဗ္ဗိဇ္ဇန္တံ၊ ကိုယ်တော်ကို
 သုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်း
 သာလျှင်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူပြီး၍၊ မာဏဝေ၊ သုဘ
 လုလင်သည်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်လတ်သည် ရှိသော်၊ တံစာရံ၊ ထိုသုဘ
 လုလင်၏အိမ်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ပါပိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီးသုနခေါ၊

၂၁

၁၈၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ခွေးသည်။ တဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ သုက္ကာရံ။ ဘုတ်ဟူ
 သောအသံကို။ ကရောန္တံ။ ပြုသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တဂဝတော။ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ သမိပံ။ အနီးသို့။ ဂတော။ သွားလေ၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ
 နံ။ ထိုခွေးကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေံ။ ဤစကားကို။ အဝေါစ။
 မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအဝေါစ။ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသ နည်းဟူမူကား။
 တောဒေယျ။ ဟပ်တောဒေယျ။ တွံ။ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေပိ။ ရှေးလူဖြစ်သော
 အခါကလည်း။ ဓံ။ ငါဘုရားကို။ ဘောဘောတိ။ ဘောဘောဟူ၍။ ပရိဘဝိ
 တွာ။ နှိပ်စက်၍ပြောဆိုခြင်းကြောင့်။ သုနခေါ။ ခွေးသည်။ ဇာတော။ ဖြစ်လေ
 ၏။ ဣဒါနိဝိယသုခွေးဖြစ်သောအခါ၌လည်း။ သုက္ကာရံ။ ဘုတ်ဟူသောအသံ
 ကို။ ကတွာ။ ပြုသောကြောင့်။ အဝိပိံ။ အဝိပိင်ရဲသို့။ ဂမိဿတိ။ လားလေတ္တံ။
 ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ မိန့်တော်မူ၏။ သုနခေါ။ ခွေးသည်။ တံ။ ထိုဘုရားဆို
 တော်မူသောစကားကို။ သုတွာ။ ကြားနာရ၍။ သမဏောဂေါတမော။ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်။ ဓံ။ ငါတောဒေယျကို။ ဇာနာတိ။ သိချေပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဝိပ္ပဒ္ဓိသာရီ။ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာဖြစ်၍။ ဝိဝံ။ လည်ကိုး။ ဩနာ
 မေတွာ။ ညွတ်၍။ ဥဒ္ဓနဋ္ဌာနေ။ ခုံလောက်တည်ရာအရပ်၌။ သာရိကာယံ။
 ပြာသုဋ္ဌးနိပ္ပန္နော။ ဝပ်၍နေလေ၏။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ ဥက္ခိပိတွာ။ ချီ၍။
 သယနေ။ အိပ်ရာထက်၌။ သယာပေတုံ။ အိပ်စေ ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု။
 မတတ်နှိုင်းကုန်။ သုဘော။ သုဘလုလင်သည်။ အာဂန္တိာ။ လာလတ်၍။
 ကေန။ အဘယ်သူသည်။ အယံသုနခေါ။ ဤငါ၏ခွေးကို။ သယနာ။ အိပ်ရာ
 မှ။ ဩရောပိတော။ ချအပ်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ မနုဿာ။
 လူတို့သည်။ ကေနမိ။ တစ်ယောက်သောသူသည်။ သယနာ။ အိပ်ရာမှ။
 နုဩရောပိတော။ မချအပ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ တံပဝတ္ထိံ။ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားဆိုတော်မူခဲ့သော အကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ။ ပြန်ကြားကုန်
 ၏။ မာဏဝေါ။ သုဘလုလင်သည်။ သုတွာ။ ကြား၍။ မမ။ ငါသုဘလုလင်
 ၏။ ပိတာ။ အဘဖြစ်သော တောဒေယျ ပုဏ္ဏားသည်။ ဗြဟ္မ လောကေ။
 ဗြဟ္မရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တော။ ဖြစ်လေ၏။ တောဒေယျာနာမ။ တောဒေယျအမည်
 ရှိသော။ သုနခေါ။ ခွေးသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သမဏောဂေါတမော။ ရဟန်းဂေါ
 တမသည်။ ပိတရံ။ ငါ၏အဘ တောဒေယျကို။ သုနခံ။ ခွေးကို။ ကရောတိ။
 ပြုဘိ၏။ သေသော။ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ယံကိဉ္စိ။ အမှတ်မရှိသော။
 မုခါရုဋ္ဌံ။ နှုတ်တက်တိုင်းသောစကားကို။ ဘာသတိ။ ပြောဆိုဘိ၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ကုဏ္ဍိတွာ။ အမျက်ထွက်၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ မုသာ

ဝါဒေန၊ မုဿဝါဒဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟောတုကာမော၊ နှိပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသုဘ
လုလင်သည်။ ပိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုငါ
၏အဘ သည်ခွေးဖြစ်၏ဟူ၍ ရှင်ဂေါတမဆိုသော အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊
မေးလျှောက်၏။

ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုသုဘလုလင်အား။
တထေဝ၊ ထိုခွေးအံ့၊ ဆိုခဲ့သောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်
မူ၍၊ အဝိသံဝါဒနတ္ထံ၊ မိန့်တော်မူသော စကားတော်၏မချွတ်ပွင်းစေခြင်း
ငှါ၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်းဟု
မူကား၊ မာဏဝ၊ လုလင်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပိတရာ၊ အဘသည်၊ အနက္ခာ
တံ၊ မပြောကြားခဲ့သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိသေးသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သတသ
ဟဿ၊ ယူနိကာ၊ တသိန်းထိုက်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏမာလာ၊ ရွှေပန်းဘို့သည်
လည်းကောင်း၊ သတ သဟဿ၊ ယူနိကာ၊ တသိန်းထိုက်သော၊ သုဝဏ္ဏ
ပါဒုကာ၊ ရွှေခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ သတ သဟဿ၊ ယူနိကာ၊
တသိန်း ထိုက်သော၊ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်သည် လည်းကောင်း၊ သ
တ သဟဿံ၊ တသိန်းသော၊ ကဟာပဏဉ္စ၊ အသပြာ သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ လျှောက်၏၊ တံ၊ သင်သု
ဘလုလင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ သုနခံ၊ ခွေးကို၊ အပ္ပေါဒကပါယာသံ၊ ရေ
နှင့်မရောသော ပဏာထမင်းကို၊ ဘောဇာပေတွာ၊ စားစေ၍၊ သယဇန၊
အိပ်ရာ၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်၊ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း
သို့၊ ဩက္ကန္တကာလေ၊ သက်သောအခါ၌၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလေလော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သောဥစ္စာကို၊ တေ၊ သင်သုဘလုလင်အား၊ အာပိက္ခိဿတိ၊ ကြားလတ္တံ့၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧသော၊ ဤခွေးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပိတာ၊ အဘပင်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နံ၊ ထိုခွေးကို၊ ဇာနေယျာသိ၊ သိလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ မာဏဂေါ၊ သုဘလုလင်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ ရှင်ဂေါတမ၏စကားမှန်
သည်၊ သစေတဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ လန္တု၊ ခမ်း၊ ငါရ
တော့အံ့၊ နောစေလန္တု၊ အကယ်၍ဥစ္စာကို မရသည်ဖြစ်အံ့၊ သမဏံ၊ ဂေါ
တမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ မုဿဝါဒေန၊ မုဿဝါဒဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ ငါ
နှိပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ န္ဒိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆာ၊ အိမ်သို့ပြန်သွား၍၊ တထာ
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြုပြီးသုနခေါ၊ ခွေးသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤငါ၏သား

၁၁၀ ဥပရိပဏ္ဏိသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဖြစ်သောသုဘလုလင်သည်၊ ဥာတာ၊ ငါ့ကိုယ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ချေငြိး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ရောဒိတွာ၊ ဝိ၍၊ ဟံဟန္တိ၊ ဟံဟံဟူသောအသံကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခနနိခါနဋ္ဌာနံ၊ ဥစ္စာထားရာအရပ်သို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊
 ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ခဏိတွာ၊ ယက်၍၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးပြီ၊ မာဏဝေါ၊ သုဘလုလင်သည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝဟေတွာ၊
 ဖေယျ၍၊ ဘာပဒိုန္တန္တနာမ၊ ဘဝတပါး၏အဖြစ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းမည်သည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့၏၊ ပဒိုသန္တိအန္တရံ၊ ပဒိုသန္တေအခြားရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား၊ ပါ
 ကဋံ၊ ထင်ရှား၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဧသေသော၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်၊
 သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတိ၊
 မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသန္တိပိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသောသုဘလုလင်
 သည်၊ ဝုဒ္ဓသမဿေ၊ တဆွဲလေးပါးကုန်သောပြဿနာတို့ကို၊ အဘိသင်္ခရိ၊ ပြု
 ပြင်စီရင်၏၊ ဧသေသော၊ ဤသုဘလုလင်သည်၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာပါဠကော ကိရ၊
 အင်္ဂိဝိဇ္ဇာကျမ်းကိုတတ်သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသုဘလု
 လင်အား၊ ဧတံသောပရိပိတေက္ကာ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒံဓမ္မပဏ္ဏာကာရံ၊ ဤတရားလက်ဆောင်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ
 ၍၊ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပုန္တိဿာမိ၊
 ငါမေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုတိယဂမနေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သွားခြင်းကြောင့်၊
 ပေနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေငြိး
 ပန၊ မြတ်စွာဘုရားကပြောတော်မူသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တေန၊ ထိုသုဘလု
 လင်သည်၊ ဝုဠပဉ္ဇေ၊ မေးအပ်သောပြဿနာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သည်းဖြင့်သာလျှင်းတေ၊ ထိုပြဿ
 နာတို့ကို၊ ဝိဿန္တေက္ကာ၊ ဖြေတော်မူလိုရကား၊ ကမ္မသကာတိအာဒိ၊ ကမ္မ
 သကာဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုကမ္မသကာ အစရှိသောပါဌ၌၊ ဝိပ္ပဟော၊ ဝိပြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုသတ္တ
 ဝါတို့အား၊ ကမ္မံ၊ ကံဟုဆိုအပ်သော၊ သကံအတ္ထနေတဏှကံ၊ မိမိဥစ္စာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 သည်၊ ကမ္မသကာ၊ ကမ္မသကာမည်ကုန်၏၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဒါယာဒါ၊
 အမွေခံတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကမ္မဒါယာဒ

မည်ကုန်၏။ ဧတေသံ။ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ကမ္မံ။ ကံဟုဆိုအပ်သော။ ဒါယန္တ
 ဘဏ္ဍကံ။ အမွေဥစ္စာသည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။
 အနက်တည်း။ ဧတေသံ။ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ကမ္မံ။ ကံဟုဆိုအပ်သော။
 ယောနိကာရဏံ။ အကြောင်းသည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 တေသတ္တာ။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မယောနိ။ ကမ္မယောနိမည်ကုန်၏။
 ဧတေသံ။ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ကမ္မံ။ ကံဟုဆိုအပ်သော။ ဗန္ဓု။ အဆွေအ
 မျိုးသည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေသတ္တာ။ ထိုသတ္တဝါ
 တို့သည်။ ကမ္မဗန္ဓု။ ကမ္မဗန္ဓု မည်ကုန်၏။ ကမ္မဥပတကာ။ ကံသာလျှင်
 အဆွေအမျိုးရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။
 ဧတေသံ။ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ကမ္မံ။ ကံဟုဆိုအပ်သော။ ပဋိသရဏံပ
 တိဋ္ဌာ။ တည်ရာသည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေသတ္တာ။
 ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မပဋိသရဏာ။ ကမ္မပဋိသရဏမည်ကုန်၏။ ယဒိဒံ
 ဟိနပဏိတတာယသဟိ။ ယဒိဒံဟိန ပဏိတတာယ ဟူသည်ကား။ တွံ။
 သင်သည်။ ဟိနေ။ ယုတ်သည်။ ဘဝ။ ဖြစ်လော။ တွံ။ သင်သည်။ ပဏိ
 တော။ မြတ်သည်။ ဘဝ။ ဖြစ်လော။ တွံ။ သင်သည်။ အပ္ပါယုကော။ တို့သော
 အသက်ရှိသည်။ ဘဝ။ ဖြစ်လော။ တွံ။ သင်သည်။ ဒိဃာယုကော။ ရှည်
 သောအသက်ရှိသည်။ ဘဝ။ ဖြစ်လော။ တွံ။ သင်သည်။ ဒုပ္ပညော။ ဥညာ
 နည်းသည်။ ဘဝ။ ဖြစ်လော။ တွံ။ သင်သည်။ ပညဝါ။ ပညာရှိသည်။ ဘဝ။
 ဖြစ်လော။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ဟိနပဏိတတာယ။ ယုတ်သည်၏အဖြစ် မြတ်
 သည်၏အဖြစ်၌။ ယံဣဒံဝိဘဇနံ။ အကြင်ဝေဘန်ခြင်းကို။ ကတံ။ ပြုအပ်
 ၏။ တံဝိဘဇနံ။ ထိုဝေဘန်ခြင်းကို။ အညော။ ကံမှတပါးသော။ ကောပိ။
 တရံတယောကံသောဗြဟ္မာ ဝိဿနိုးအစရှိသော သူသည်။ နကဇ္ဈေတိ။
 မပြု။ ကမ္မမေဝ။ ကံသည်သာလျှင်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သတ္တေ။ သတ္တဝါတို့ကို။
 ဝိဘဇတိ။ ဝေဘန်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ မာ
 ဏဝေါ။ သုဘလုလင်သည်။ ကယိတဿ။ ပောတော်မူအပ်သော စကား
 တော်၏။ အတ္ထံ။ အနက်ကို။ နသဇ္ဈာနာတိ။ မသိ။ အဿ။ ထိုသုဘလုလင်
 အား။ စာနုဒုဿပဇ္ဇေန။ တခဲနက်ထူထဲသောသုဆိုးလွှာဖြင့်။ မုခံ။ မျက်နှာ
 ကို။ ဗန္ဓိတွာ။ ဖွဲ့စည်း၍။ မရရံ။ ချိုမြိန်သောအရသာကို။ ပုရတော။ ရှေ့မှ
 ဌဝိတံဝိယ။ ထားသကဲ့သို့။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီးသေသော။ ဤသုဘလုလင်
 သည်။ မာနနိဿိတောကိရ။ မာနကိုငြိသတတ်။ ပဏ္ဍိတမာနံ။ ငါသာလျှင်
 ပညာရှိ၏ဟု မှတ်ထင်လေ့ရှိ၏။ အတ္တနာ။ မိမိနှင့်။ သမံ။ တူသောသူနှင့်။

၁၁၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နပဿတိ၊ မမြင်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသုဘလုလင်အား၊ သမဇောတေ၊ ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောပါလိမ့်မည်နည်း၊ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အနက်ကို၊ အဟံ၊ ငါသုဘလုလင်သည်၊ ဇာနသမိ၊ သိ၏၊ တဒေဝ၊ ထိုငါသိသောအနက်ကိုသိသလျှင်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံမာနော၊ ဤသို့သဘောရှိသောမာနသည်၊ မာအဟာသိ၊ မမြင်စေလင့်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ မာနဘဉ္ဇနတ္ထံ၊ မာနကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိတောဝ၊ အစမှသာလျှင်၊ ဒုပ္ပဒ္ဓိဝိဇ္ဈိံ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေဿာမိ၊ ငါဘုရားဟောအံ့၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ ငါသုဘလုလင်သည်၊ နဇာနသမိ၊ မသိနိုင်ပါ၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ကထေလ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇံ၊ ငါဘုရားကို၊ ယာဝိသတိ၊ လျှောက်ထားတောင်းပန်လတ္တံ့၊ အထခေါ၊ ထိုသို့တောင်းပန်သောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသုဘလုလင်သည်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ယာဝိတကာလေ၊ တောင်းပန်သောအခါ၌၊ ကထေဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ စ၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုသုဘလုလင်အား၊ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဒုပ္ပဒ္ဓိဝိဇ္ဈိံ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌သော၊ ထိုသုဘလုလင်သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အပ္ပဒ္ဓိဝိဒ္ဓဘာဝံ၊ ထိုးထွင်း၍မသိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသောကြောင့်၊ နခေါအဟန္တိ၊ အာဒိံ၊ နခေါအဟံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှော့ဆို၏၊ သမတ္တေနာတိ၊ သမတ္တေနဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏေန၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သမာဒိန္နေနာတိ၊ သမာဒိန္နေနဟူသည်ကား၊ ဂဟိတေန၊ ယူခြင်းကြောင့်၊ ပရာမဋ္ဌေန၊ မှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပါယကသံဝတ္တနိကာသောမာဏဝပဋိပဒါယဒိဒံပါဏာတိပါတီတိ၊ အပ္ပါယကသံဝတ္တနိကာသောမာဏဝပဋိပဒါယဒိဒံပါဏာတိပါတီဟူသည်ကား၊ ယံဣဒံပါဏာတိပါတကမ္မံ၊ အကြင်ပါဏာတိပါတကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ဤပါဏာတိပါတကံတည်းဟူသော အကျင့်သည်၊ အပ္ပါယကသံဝတ္တနိကာ၊ အသက်တို့ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ စေ၊ ဒနာသော၊ ဒနာ

၂

ဝုဒ္ဓိကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့။ ကထံ။ အဘယံသို့လျှင်။ သော။ ဤပါဏာတိပါတကံ
 တည်းဟူသောအကျင့်သည်။ အပ္ပါယကထံ။ တိုသောအသက်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို။ ကရောတိ။ ပြုသနည်း။ ဟိ။ ကံ၏အကျိုးကိုပြဦးအံ့။ ကမ္မာနံ။ ကံ
 တို့သည်။ ဥပပိဋ္ဌိကံ။ ဥပပိဋ္ဌိကကံ၎င်း။ ဥပစ္ဆေဒကံ။ ဥပစ္ဆေဒကကံ၎င်း။ ဇန
 ကံ။ ဇနကကံလည်းကောင်း။ ဥပတ္တန္တကံ။ ဥပတ္တန္တကကံလည်းကောင်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ စတ္တဒရိ။ လေးပါးတို့တည်း။ ဟိဝိတ္ထာနေမိ။ ခွဲပြီးအံ့။ ဗလဝကဓမ္မ
 န။ အားကြီးသောကုသိုလ်ကံကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ။ သုဂတိဘုံ၌ဖြစ်သောသူ
 ကြွယ်ဝသောအမျိုး၌ဖြစ်သောသူကို။ ပဝတ္တေ။ ပဝတ္တိအခါ၌။ ဥပပိဋ္ဌိကံ။
 ဥပပိဋ္ဌိကကံသည်။ အာဂတံ။ လာ၍။ အတ္တတော။ သဘောအားဖြင့်။ ဧဝံ။
 ဤသို့။ ဝဒတိနာမ။ ဆိုသည်မည်၏။ ကိံဝဒတိ။ အဘယံသို့ဆိုသနည်းဟူ
 မူကား။ အဟံ။ ငါအကုသိုလ်ကံသည်။ ပဋ္ဌမတရံ။ ရှေးဦးစွာ။ သစေဇာနေ
 ယျံ။ အကယ်၍သိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့သိသည်ရှိသော်။ တေသင်
 အား။ ဣဓ။ ဤသုဂတိဘုံကြွယ်ဝသောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တဝံ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။
 အဟံ။ ငါအကုသိုလ်ကံသည်။ နဒဒေယျံ။ မပေးအံ့။ တံ။ သင်ကို။ စတုသုယေ
 ပ။ လေးပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အပါယေသု။ အပါယ်ဘုံတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တဝ
 ပေယျံ။ ဖြစ်စေအံ့။ တံ။ သင်သည်။ ယတ္ထကတ္တမိ။ အမှတ်မရှိသောသုဂတိ
 ဘုံကြွယ်ဝသောအမျိုး၌။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။ နိဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်ပြီးသောသင်ကို။
 အဟံ။ ငါအကုသိုလ်ကံသည်။ ဥပပိဋ္ဌိကကမ္ပနာမ။ ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သော
 ကံမည်၏။ တံ။ သင်ကို။ ပိဋ္ဌိတွာ။ ညည်းဆဲနှိပ်စက်၍။ နိရောဓံ။ ဩဇာမရှိ
 သည်ကို။ နိယူသံ။ အစေးမရှိသည်ကို။ ကသဉ္စံ။ အဖတ်မရှိသည်ကို။ အဟံ။
 ငါအကုသိုလ်ကံသည်။ ကရိယာမိ။ ပြုအံ့။ တတော။ ထိုအကုသိုလ်ကံ
 သည်ကြိမ်းပသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ တံ။ ထိုသုဂတိဘုံ၌ဖြစ်သော
 သတ္တဝါကို။ တာဒိသံ။ ထိုသို့သဘောရှိသောဆင်းရဲသောအမှုကို။ ကရော
 တိ။ ပြု၏။ ကိံကရောတိ။ အဘယံသို့ပြုသနည်းဟူမူကား။ ပရိဿယံ။ ဘေး
 ရန်ကို။ ဥပနေတိ။ ဆောင်၏။ ဘောဂေ။ စည်းစိမ်တို့ကို။ ဝိနာသေတိ။ ဖျက်
 ဆီး၏။ တဿ။ ထိုပဋိသန္ဓေနေရာအရပ်၌။ ဒါရေကဿ။ အကုသိုလ်သည်နှိပ်
 စက်အပ်သောသူငယ်၏။ မာတုကုန္တိယံ။ အမိဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တကာလတော။
 ဖြစ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ မာတု။ အမိအား။ အဿာဒေါဝါ။ သာယာ
 မြင်းသည်လည်းကောင်း။ သုခံဝါ။ ချမ်းသာခြင်း သည်လည်းကောင်း။ န
 ဟောတိ။ မဖြစ်။ မတာဝိတုနံ။ မိဘတို့အား။ ပိဋ္ဌာဝ။ နှိပ်စက်ခြင်းသည်သာ
 လျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ပရိဿယံ။ ဘေးရန်ကို။ ပဝဂ္ဂါ။ ရောက်၍။ ဥပနေ

၁၁၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တိ။ဆောင်၏။ပန။ထိုမှတပါး။ဒါရကသ။အကုသိုလ်ကံသည်နှိပ်စက်အပ်
သောသူငယ်အား။မာတုကုန္တိမ္ပိ။အမိဝမ်း၌။နိဗ္ဗတ္တကာလတော။ဖြစ်သော
အခါမှ။ပဋ္ဌာယ။စ၍။ဂေဟေ။အိမ်၌။ဘောဂါ။စည်းစိမ်တို့သည်။ဥဒကံ။
ရေသိုးပတွာ။ရောက်၍။လောဏံ။ဆေးသည်။နာသတိဝိယ။ပျက်စီးသကဲ့
သို့။ရာဇာဒိနံ။မင်းအစရှိသည်တို့၏။ဝသေန။အစွမ်းဖြင့်။နာသန္တိ။ပျက်
စီးကုန်၏။ကုမ္ဘဒေါဟနဓေနယော။တအိုးပြည့်လောက်ရုံယိုသောနို့။ရည်
ရှိကုန်သောခွားမတို့သည်။ခိရံ။နို့။ရည်ကို။နဒေန္တိ။မပေးကုန်။သုရေတာ။
ကောင်းသောအကျင့်၌ပွေ့လျော်ကုန်သော။ဂေါဏာ။ခွားတို့သည်။ဇဏ္ဍာ
ကြမ်းကုန်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဂေါဏာ။ခွားတို့သည်။ကဿဏာ။
ကန်းကုန်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဂေါဏာ။ခွားတို့သည်။သုဇ္ဈာ။ကုန်း
ကုန်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဂေါမဏ္ဍလေ။ခွားအပေါင်း၌။ရောဂေါ။အ
နာသည်။ပတတိ။ကျ၏။ဒါသာဒယော။ကျွန်အစရှိသောသူတို့သည်။ဝစ
နံ။ပြောဆိုသော စကားကို။နကရောန္တိ။မလိုက်နာကုန်။ဝါပိတံ။မိုက်ပျိုး
အပ်သော။သဿံ။ကော်သည်။နဇာယတိ။မဖြစ်။ဂေဟဂတံ။အိမ်၌တည်
သောဥစ္စာသည်။ဂေဟေ။အိမ်၌။နဿတိ။ပျက်စီး၏။အရညဂတံ။တော၌
တည်သောဥစ္စာသည်။အရညေ။တော၌။နဿတိ။ပျက်စီး၏။အနုဝုဗ္ဗေန။
အစဉ်အားဖြင့်။ဃာသန္တာဒနမတ္တံ။ဝတ်ရုံစားရုံမျှသောဥစ္စာကို။ဒုလ္လဘံ။
ရဲခဲသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဂမ္ဘပရိဟာရော။ကိုယ်ဝန်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း
သည်။နဟောတိ။မဖြစ်။ဝိဇာတကာလေ။ဖွားသောအခါ၌။မာတု။အမိ
အား။ထည့်။နို့။ရည်သည်။ဆိန္ဒတိ။ပြတ်၏။ဒါရကော။သူငယ်သည်။ပရိ
ဟာရံ။အစောင့်အရှောက်ကို။အလတန္တော။မရသည်။ဟုတွာ။ဖြစ်၍။ပိဋ္ဌ
တော။နှိပ်စက်အပ်သည်။နိရောဇော။ဩဇာမရှိသည်။နိယူသော။အစေး
မရှိသည်။ကသဇော။အပတ်မရှိသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣဒံ။ဤအကု
သိုလ်ကံသည်။ဥပပိဋ္ဌိကကမ္မံနာမ။ဥပပိဋ္ဌိကကံမည်၏။ပန။ဥပပိဋ္ဌိကကံမှ
တပါးဥပဇ္ဈေဒကကံကိုဆိုပြီးအံ့။ဒိဃာယုကကဓမ္မေန။အသက်ရှည်ခြင်း
ကိုဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်။နိဗ္ဗတ္တဿ။ဖြစ်သောသတ္တဝါ
အား။ဥပဇ္ဈေဒကကမ္မံ။ဥပဇ္ဈေဒကအကုသိုလ်ကံသည်။အာဂတိံ။လာ၍။
အာယံ။ရှည်သောအသက်ကို။ဆိန္ဒတိ။ပြတ်၏။ဟိ။ထိုစကားကိုထင်ရှား
အောင်ပြပြီးအံ့။ပုရိသော။တဦးသောယောက်ျားသည်။အဠုသဘာဂမ
နံ။ရှစ်ဥသဘာပမာဏရှိသောအရပ်သို့သွားသည်ကို။ဂတိံ။သွား၍။သရံ။
မြှားကို။ခိပေယျ။ကျစေရာ၏။အညော။တပါးသောရန်သူဖြစ်သောသူ

သည်၊ ခန့်တော၊ လေးမှ၊ ဝိမုတ္တမတ္တံ၊ လွတ်ခါမျှဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုမြွေးကို၊ မုဂ္ဂရေန၊ ဆောက်တုတ်ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ရိုက်ခတ်၍၊ တစ္ဆေဝ၊ ထိုလေး၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌သာလျှင်၊ ပါတေယျယထာ၊ ကျစေရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဃာယုကာကမ္မေန၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ အား၊ ဥပစ္ဆေဒကကမ္မံ၊ ဥပစ္ဆေဒကအကုသိုလ်ကံသည်၊ အာပဒံ၊ ရှည်သောအသက် ကို၊ ဆီ၌တီး၊ ဖြတ်၏။ ။

ကို ကရောတိ။ အတတ်သို့ပြုသနည်းဟူမူကား၊ စောရေနံ၊ ခိုးသူတို့၏၊ အဇ္ဈိမံ၊ နေရာတောအုပ်သို့၊ ပဝေသေတိ။ သွင်း၏၊ ဝါဠုမစ္ဆောဒကံ၊ ကြမ်း သောမကန်းရှိသောရေထဲသို့၊ ဩတာရေတိ၊ ချ၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံသည် နှိပ်စက်သောသတ္တဝါအား၊ အညတရံဝါ၊ အမှတ်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိဿယဗ္ဗာနံ၊ ဘေးရန်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကုသိုလ်ကံသည်၊ ဥပစ္ဆေဒကကမ္မံနာမ၊ ဥပစ္ဆေဒကကံမည်၏၊ ဥပဃာတကန္တိမိ၊ ဥပဃာတကကံ ဟူသောအမည်သည်လည်း၊ တေသေဝ၊ ထိုဥပစ္ဆေဒကကံ၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပဋိသန္ဓိနိဗ္ဗတ္တကကမ္မံပန၊ ပဋိသန္ဓေ နာမက္ခန္ဓာက ဋတ္တာရုပ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ သည်ကား၊ ဇန ကကမ္မံနာမ၊ ဇနကကံမည်၏၊ အပ္ပဘောဂ ကုလာဒိသု၊ နည်းသောစည်း မိမိဥစ္စာရှိသော အမျိုးအစရှိသည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ အား၊ ဘောဂသမ္ပဒါဒိကရဏေန၊ စည်းမိမိဥစ္စာတို့၏ပြည့်စုံခြင်း အစရှိ သည်ကိုပြုသဖြင့်၊ ဥပတ္တန္တကကမ္မံ၊ ထောက်ပံ့တတ်သော ကုသိုလ်ကံ သည်၊ ဥပတ္တန္တကကမ္မံနာမ၊ ဥပတ္တန္တကကံမည်၏၊ စတုသုလေးပါးကုန် သော၊ ဣမေသုကမ္မေသု၊ ဤကံတို့တွင်၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဥပပိဋ္ဌိကကံ ဥပစ္ဆေဒကကံတို့သည်၊ အကုသလ္လာနေဝ၊ အကုသိုလ်တို့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဇနကံ၊ ဇနကကံသည်၊ ကုသလမ္ပိ၊ ကုသိုလ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလမ္ပိ၊ အကုသိုလ်သည် လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပတ္တန္တကံ၊ ဥပတ္တန္တကကံသည်၊ ကုသလမေဝ၊ ကုသိုလ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောက်တို့တွင်၊ ပါဏာ တိပါတကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတ အကုသိုလ်ကံသည်၊ ဥပစ္ဆေဒက ဘာဝေ န၊ ရှည်သောအသက်ကိုဖြတ် တတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အပ္ပါယုကသံ ဝတ္တနိကံ၊ တို့သောအသက်ရှိသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

၁၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၏။ဝါ။ တနည်းကား။ ပါဏာတိပါတိနာ၊ ပါဏာတိပါတကံကို ပြုခြင်းရှိ
သောသူသည်။ကတံ။ပြုအပ်သော။ကုသလကမ္မံ။ ကုသိုလ်ကံသည်။ဥဇ္ဇာ
ရံ။ပြန်ပြောသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ကုသလကမ္မံ။ ပြုအပ်သောကုသိုလ်
ကံသည်။ ဒိဃာယုကပဋိသန္ဓိံ။ ရှည်သောအသက်ရှိသော ပဋိသန္ဓေကို၊
ဇနေတုံ။ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နှိုင်း။ဝေမ္ဘိ။ ဤသို့လည်း။
ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတကံသည်။ အပ္ပါယုက သံဝတ္တနိကော၊
တိုသောအသက်ရှိသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝါ။တ
နည်းကား။ ပဋိသန္ဓိမေဝ။ ပဋိသန္ဓေကိုသာလျှင်။ကမ္မံ။ ပါဏာတိပါတအ
ကုသိုလ်ကံသည်။ နိယာမေတွာ၊ တိုသောအသက်ရှိသည်၏အဖြစ်၌မှတ်
၍။အပ္ပါယုကံ။ တိုသောအသက်ရှိသည်ကို။ကရောတိ။ ပြု၏။ဝါ။တနည်း
ကား။ သန္နိဋ္ဌာနစေတနာယ။ ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ပါဏာတိပါတ
စေတနာဖြင့်။ နိရယေ။ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ။ ဖြစ်ရ၏။ ဝုဗ္ဗာပရ စေတနာဟိ။
ဝုဗ္ဗစေတနာပရစေတနာတို့ဖြင့်။ ဝုတ္တနယေန။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။
အပ္ပါယုကော၊ တိုသောအသက် ရှိသည်။ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ဒိဃာယုကသံ
ဝတ္တနိကာသောမာဏဝပဋိပဒါတိဇ္ဇေ။ဒိဃာယုကသံဝတ္တနိကာသောမာ
ဏဝပဋိပဒါဟူသောဤပါဌ်၌၊ ငရိတ္တကမ္မေန၊ နည်းသော အကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တမ္ပိ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါကိုလည်း။ ပဝတ္တေ။ ပဝတ္တိအခါ၌။
ဇေတံပါဏာတိပါတဓိရုတိကမ္မံ။ ဤပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်သောကု
သိုလ်ကံသည်။အာဝတိံသာ။လာ၍။အတ္တတော။သဘောအားဖြင့်။ဇေံ။ဤသို့။
ဇဒတိနာမ။ မဆိုသော်လည်း ဆိုသည်မည်၏။ ကိံဝဒတိ။အဘယ်သို့ဆို
သနည်းဟူမူကား။ အဟံ။ငါပါဏာတိပါတမှရှောင်ကြဉ်သော ကုသိုလ်
ကံသည်။ပဌမတရံ။ရှေးဦးစွာ။ သစေဇာနေယျံ သစေဇာနနံ ဘဝေယျံ။
အကယ်၍ သိခြင်းသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇေံသန္တေ။ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။
တော။သင်အား။ဣမ။ဤလူ၏ဘဝ၌။နိဗ္ဗတ္တိတုံ။ဖြစ်စေခြင်းငှါ။နဒဇေယျံ။ငါ
မပေးရာ။ ဒေဝလောကေယေဝ။နတ်ရွာ၌သာလျှင်။ တံ။သင့်ကို။ နိဗ္ဗတ္တာ
ပေယျံ။ဖြစ်စေရာ၏။ တွံ။သင်သည်။ ယတ္ထကတ္တမိ။အမှတ်မရှိသောယုတ်
နိဋ္ဌံသောအမျိုး၌။ ဟောတု။ ဖြစ်သည်ဖြစ်စေ။ နိဗ္ဗတ္တံ။ဖြစ်ပြီးသောသင်
ကို။အဟံ။ငါပါဏာတိပါတာ ဝေရာမဏိကုသိုလ်ကံသည်။ ဥပတ္တန္တ ကံ
နာမ။ထောက်ပံ့သော ကံမည်၏။ တော။သင်အား။ ဥပတ္တန္တံ။ထောက်ပံ့
ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ။ငါပြုအံ့။ဣတိ။ဤသို့။ ဝဒန္တောပိယ။ ဆိုဘိသကဲ့သို့။
ဥပတ္တန္တံ။ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ကရောတိ။ပြု၏။ ကိံကရောတိ။အဘယ်သို့

ပြုသနည်းဟူမူကား၊ ပရိသယံ၊ ဘေးရန်ကို၊ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဘော
ဂေ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုး၌၊ ဒါရ
ကဿ၊ သူငယ်၏၊ မာတုကုန္တိယံ၊ အမိဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလတော၊ ဖြစ်သော
အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ယေဝိ
မနုဿာမနုဿ ပရိသယာ၊ အကြင်လူ၌ဖြစ်သောဘေးရန် နတ်ဘီလူး၌
ဖြစ်သောဘေးရန် တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထို
အသုံးစုံသောဘေးရန်တို့သည်၊ အပဂစ္ဆန္တိ၊ ပျောက်ကင်းကုန်၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ပရိသယံ၊ ဘေးရန်ကို၊ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဒါ
ရကဿ၊ သူငယ်၏၊ မာတုကုန္တိမ္ပိ၊ အမိဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလတော၊ ဖြစ်
သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏၊
ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိမိကုန္တိယေဝ၊ ရွှေအိုး
တို့သည်၊ ပုရတောပိ၊ အိမ်၏ရှေ့မှ လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိတောပိ၊ အိမ်၏
နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဂေဟံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝဇ္ဇမာနာ၊ လိမ့်ကုန်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်လာကုန်၏။ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့
သည်၊ ပရေဟိ၊ ရှေး၌သူတပါးတို့သည်၊ ဌဝိတဓနဿာပိ၊ ယူ၍သားအပ်
သောဥစ္စာ၏လည်း၊ သမ္ပုဘိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၍ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
လာကုန်၏။ ခေဓူယေဝ၊ နွားမတို့သည်၊ ဗဟုဘိရာ၊ များသောနို့၊ ရည်ရှိကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်၊ သုခသိလာ၊ ချမ်းသာ
သော အလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝပ္ပဋ္ဌာနေ၊ စိုက်ပျိုးရာအ
ရပ်၌၊ သဿာနိ၊ ကောက်တို့သည်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝဇိယာ၊ ပွား
စီးစေခြင်းငှါ၊ သမ္ပယုတ္တံဝါ၊ ကြွေးမြီချသောဥစ္စာသည် လည်းကောင်း၊
တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်၊ ဗိန္နဓနံဝါ၊ ချေးငှါးသောဥစ္စာသည်လည်း
ကောင်း၊ အစောဒိတာယ၊ မတောင်းဘဲ၊ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊
အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ခေန္တိ၊ ပေးလာကုန်၏။ ဒါသာဒယေဝ၊ ကျွန်အစ
ရှိသောသူတို့သည်၊ သုဗ္ဗစာ၊ ဆိုလွယ်သော စကားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ကမ္မန္တာ၊ လယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့သည်၊ နပရိဟာ
ယန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ဂစ္ဆတော၊ အမိဝမ်း
တိုက်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ လာဘတိ၊ ရ၏။
ကောမာရိကာ၊ သူငယ်အားလျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမား
တို့သည်၊ သိန္နိဟိတာစ၊ စုဝေးလာကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၁၈ ဥပရိပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောသူသည်၊ သေဗ္ဗိဇ္ဇာ
နံ၊ သူဗွေအရာကိုလတတ်၊ ရ၏၊ အမစ္စကုလသဒ္ဓါ၊ အမတ်မျိုးအစရှိသည်
တို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောသူသည်၊ သေနာပတိဋ္ဌာနာဒိနိ၊ စစ်သူကြီးအရာ
အစရှိသည်တို့ကို၊ လတတ်၊ ရ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့
ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အပရိဿယော၊ တေးရန်မရှိ
သော၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ၊
ဇိဝတိဇိဝတံဘဝတိ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပါ
ဏာတိပါတကမ္မံ၊ အပါဏာတိပါတကံသည်၊ ဒိဃာယုကသံဝတ္တနိကံ၊
ရှည်သောအသက်ရှိသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ အပါဏာတိပါတိနာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်လေ့
မရှိသောသူသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အညဗ္ဗိ၊ ပါဏာတိပါတကံမှတစ်ပါး
လည်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဥဇ္ဇာ
ရံ၊ ပြန့်ပြောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဃာယုကပဋိသန္နိ၊ ရှည်သောအသက်
ရှိသောပဋိသန္ဓေကို၊ ဇနေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဇေတိ၊
ဤသို့လည်း၊ ဒိဃာယုကသံဝတ္တနိကံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိသန္ဓိမေဝ၊ ပဋိသန္ဓေကိုသာ
လျှင်၊ နိယာမေတွာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်၏အဖြစ်၌မှတ်၍၊ ဒိဃာယု
ကံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သန္နိ
ဋ္ဌာနစေတနာယ၊ ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သောစေတနာဖြင့်၊ ဒေဝလောကေ၊
နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ပုဗ္ဗာပရစေတနာယ၊ ပုဗ္ဗစေတနာအပရစေတ
နာဖြင့်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဒိဃာယုကော၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပညာ
ဝိဿန္တနေသု၊ အလုံးစုံသောပညာဝိဿန္တနာတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ပါဏာတိပါတကံအပါဏာတိပါတကံမှတစ်ပါး၊ ဝိဟေ
ဌနအဝိဟေဌနကံကောဓန အကောဓနကံကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိဟေဌနကမ္မာဒိနိ၊ ဝိ
ဟေဌနကံအစရှိသည်တို့သည်၊ ပဝတ္ထေ၊ ပဝတ္ထိအခါ၌၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊
အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ တထေဝ၊ ထိုပါဏာတိပါတကံနှင့် အတူ
သာလျှင်၊ ဝဒ္ဓမာနာဝိယ၊ ဆိုကုန်သကဲ့သို့၊ ပံယဒေဝ၊ အကြင်အကြင်အ
ကျိုးကိုသာလျှင်၊ ပဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဥပပိဋ္ဌေနန၊ နှိပ်စက်တတ်သော
ဥပပိဋ္ဌကကံဖြင့်၊ နိဗ္ဗာဂတံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အပါ
ဒေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ပဋိဇ္ဇန္တံ၊ အလုပ်အကျွေးကို၊ အလောန္တိယ၊ မရသော

၂၁

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၅-သုဘသုတ်။

ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရောဂုပ္ပါဒနာဒိဟိဝါ။ ရောဂါဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် ၎င်း။
ဝိဟေဋ္ဌကာဒိဟိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူအစရှိသည်တို့သည်။ ကတဿ။
ပြုအပ်သော။ ကုသလဿ။ ကုသိုလ်ကံ၏။ အနုဗ္ဗာနတာယဝါ။ မထင်သည်
၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဒိတောဝ။ အဓမ္မသာလျှင်။ ပဒိုသန္ဓိနိယာ
မေနဝါ။ ပဒိုသန္ဓေကို အသက်တိုသည်၏ အဖြစ်၌ ဖွတ်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဝုတ္တနယေနဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗာပရစေတ
နာယ။ ပုဗ္ဗစေတနာအပရစေတနာ၏။ ဝသေနဝါ။ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။
ဗဟ္မာဗာဓတာဒိနိ။ ဈာနသောအနာရှိသည်၏ အဖြစ်အစရှိ သည်တို့ကို။
ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ အပါဏာတိပါတာဝိဟေဋ္ဌနာဒိနိဝိ။ အပါဏာတိပါတ
ကံအဝိဟေဋ္ဌနကံအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ အပ္ပါဗာဓတာဒိနိဝိ။ အနာ
ကင်းသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ပန။
အဝယဝတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤအဝိဟေဋ္ဌကဇာတိကောအစရှိသောဝါ
ရတို့၌။ ဣဿာမနကောတိ။ ဣဿာမနကော ဟူသည်ကား။ ဣဿာသမ္ပ
ယုတ္တဝိတ္တော။ ဣဿာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥပဒုဿ
တိတိ။ ဥပဒုဿတိဟူသည်ကား။ ဣဿာဝသေနေဝ။ ဣဿာ၏အစွမ်းဖြင့်
သာလျှင်။ ဥပက္ခောသန္တော။ ဆယ်ပါးသောအက္ခောသဝတ္ထတို့ဖြင့်ဆဲရေး
သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဒုဿတိ။ ပြစ်မှား၏။ ဣဿံဗန္ဓတိတိ။ ဣဿံဗန္ဓတိ
ဟူသည်ကား။ ယဝကလသပံ။ ကောက်ပင်စည်းကို။ ဗန္ဓန္တောဝိယ။ ဖွဲ့စည်း
သိသကဲ့သို့။ ယထာ။ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဌပိတေ။ ထားအပ်
သည်ရှိသော်။ နနဿတိ။ မပျောက်။ ဧဝံတထာ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဗန္ဓ
တွာ။ ဖွဲ့၍။ ဌပေတိဝိယ။ ထားသကဲ့သို့။ ဌပေတိ။ ထား၏။ အပ္ပေသက္ခောတိ။
အပ္ပေသက္ခောဟူသည်ကား။ အပ္ပရိဝါရော။ အခြံအရံမရှိ။ ရတ္တိံ။ ည၌အ
ခါ၌။ ခိတ္တော။ ပစ်အပ်သော။ သရော။ မြွှားသည်။ နပညာယဝိဝိယ။ မထင်သ
ကဲ့သို့။ နပညာယတိ။ မထင်။ ဥန္တိဗ္ဗဟက္ခော။ စွန့်အပ်သောလက်ရှိသည်။
ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နိဝီဒိတွာ။ ထိုင်၍။ ဥဒကဒါယကမ္ပိ။ ရေကိုပေးတတ်သော
သူကိုလည်း။ နလဘတိ။ မရ။ နဒါတာဟောတိတိ။ နဒါတာဟောတိဟူ
သည်ကား။ မန္တရိယဝသေန။ ဝန်တိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒါတာ။ ပေးလှူ
တတ်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တေနကမ္ပေနာတိ။ တေနကမ္ပေနဟူသည်
ကား။ တေနမန္တရိယကမ္ပေန။ ထိုဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အကုသိုလ်
ကံကြောင့်။ အတိဝါဒေတဗ္ဗန္တိ။ အတိဝါဒေတဗ္ဗဟူသည်ကား။ အတိဝါ

၁၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဒနာရဟံ၊ နိရိုးခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ အရိယသဘာဝကံဝါ၊ အရိယသ
ဖြစ်သောတပည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်တဗ္ဗာဒီသုပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တဗ္ဗာအ
စရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန၊ အဝ
ယဝတ္ထမှတပါး၊ ပိဏ္ဏတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ ပဉ္စာပိဿန္တနေ၊ ဤဣမမာဏဝ
ကေစ္စောဣတ္ထိဝါ၊ ပုရိသောဝါ၊ နဒါတာဟောတိ၊ အစရှိသော ပဉ္စာပိဿန္တနာ
ဝါရ၌၊ ဥပပိဋ္ဌိက ဥပတ္ထမ္ဘကကမ္ဘာနိ၊ ဥပပိဋ္ဌိကကံဥပတ္ထမ္ဘက ကံတို့ကို၊
နဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ မယူအပ်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဝတ္ထေ၊ ပဝတ္ထိအခါ၌၊ နိစ
ကုလိနံဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး ရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာ
ကုလိနံဝါ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိ သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာတု၊ ပြု
ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဝန၊ စင်စစ်၊ ပဋိသန္ဓိယေဝ၊ ပဋိသန္ဓေအ
ခါ၌သာလျှင်၊ နိယာမေဝ္ဋ္ဌာ၊ ဖွတ်၍၊ နိစကုလိသံဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သောအမျိုး
၌ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္ဘံ၊ ကံသည်၊ နိစကုလေ၊ ယုတ်နိမ့်သောအမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဥစ္စာကုလိယံ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်စေတတ်
သော၊ ကမ္ဘံ၊ ကံသည်၊ ဥစ္စာကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်
စေ၏၊ ပန၊ ပဒတ္တကိုဆိုပြီးအံ့၊ နပရိပုစ္ဆိတာဟောတိတိဇ္ဇေ၊ နပရိပုစ္ဆိတာ
ဟောတိဟူသောဤပါဌ်၌၊ အပရိပုစ္ဆနေန၊ မမေးမြန်းကာမျှ တည်းဖြင့်၊
နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နနိဗ္ဗတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ အပရိပုစ္ဆိကော၊ မေးမြန်းခြင်း
မရှိသောသူသည်၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ နကာ
တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာဘိ၊ မသိ၊ အဇာနန္တော၊ မသိသောသူ
သည်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြုမိ၊ အကာတဗ္ဗံ၊ မပြု
အပ်သောအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏၊ တေန၊ ထိုသို့ပြုအပ်သောအမှုကိုမပြု
မပြုအပ်သောအမှုကိုပြုမိခြင်းကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣ
တရော၊ ဤမှတပါးသောမေးမြန်းခြင်းရှိသောသူသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ၌၊
နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိခေါမာဏဝ၊ (ပ)ယဒိဒံဟိနပဏီတတာယာတိ၊ ဣတိ
ခေါမာဏဝ၊ (ပ)ယဒိဒံ ဟိနပဏီတ တာယဟူသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
တော်ကို၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာအနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေအား
လျော်စွာ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ၊ သေသံ၊
ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာ
နမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သုဘသုတ်၏ အဖွင့်
အပြီးတည်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သုဘသုတ္တံ၊ သုဘသုတ်သည်

နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ဂူဇ္ဇကမ္မပိတင်္ဂသုတ္တံနိဝိ၊ ဂူဇ္ဇကမ္မပိတင်္ဂသုတ်ဟူ၍လည်း၊ ဂူဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၄-ပိတင်္ဂဝဂ်-၆-မဟာကမ္မပိတင်္ဂသုတ်။

☞ ဇေဝံမေသုတန္တိ၊ ဇေဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ မဟာကမ္မပိတင်္ဂသုတ္တံ။ မဟာကမ္မပိတင်္ဂသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုမဟာကမ္မပိတင်္ဂသုတ်၌၊ မောဃန္တိ၊ မောဃံဟူသည်ကား။ ဘုန္တိ။ အချည်းနှီးတည်း။ အပလံ၊ အကျိုးမရှိ၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသည်ကား။ တဝံ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဘူတံ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤမောဃကာယကမ္မံမောဃဝစိကမ္မံမနောကမ္မမေဝသစ္စံဟူသောစကားကိုလည်း။ ဇေတသု၊ ဤပေါတလိပုတ္တပရိဗိုဇ်တို့၌၊ သမ္ဗုခေါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ပန၊ ကြားဘူးခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့။ ဥပါလိသုတ္တေ၊ ဥပါလိသုတ်၌ပါပသ၊ မကောင်းသော၊ ကမ္မဿ၊ အမှုကို၊ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်း၌ပါပသ၊ မကောင်းသော၊ ကမ္မဿ၊ အမှု၏၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံကို၊ မဟာဿာဝဇ္ဇတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏ဟူ၍၊ ပညပေမိ၊ ငါဘုရားပညတ်တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံကို၊ နောပညပေမိ၊ ငါဘုရားပညတ်တော်မူ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံကို၊ နောပညပေမိ၊ ငါဘုရားပညတ်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာကထာ၊ ထိုစကားသည်၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏၊ အန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဇေတာ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဂဟေတွာ၊ အဆင့်ဆင့်ယူ၍၊ သေသော၊ ဤပေါတလိပုတ္တပရိဗိုဇ်သည်၊ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။ အတ္ထိစေသာသမာပတ္တိတိ၊ အတ္ထိစေသာသမာပတ္တိဟူသည်ကား။ ကထံနုခေါဘောအဘိညာနိရောဓောဟောတိတိ၊ ကထံနုခေါဘောအဘိညာနိရောဓောဟောတိဟူ၍၊ ပေါဠပါဒသုတ္တေ၊ ပေါဠပါဒသုတ်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဣဒံအဘိညာနိရောဓကထံ၊ ဤအဘိညာနိရောဓကထာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝဒတိ၊ ပေါတလိပုတ္တပရိဗိုဇ်ကဆို၏။ နကိဉ္စိဝေဒယတိတိ၊ နကိဉ္စိဝေဒယတိဟူသည်ကား။ ဧကဝေဒနဓိ၊ တခုသောဝေဒနာကိုလည်း။ နဝေဒယတိ၊ မခံစား၊ အတ္ထိစေဝခေါတိပဒေန၊ အတ္ထိစေဝခေါ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ထေရော၊ သမိဗ္ဗိမထေရ်သည်။ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊

၁၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ရည်၍၊ အနုစာနာတိ၊ ခွင့်ပြု၏၊ ပရိရက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ ပရိရက္ခိ တဗ္ဗိဟူသည်
 ကား၊ ဂရဟတော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ၊ မောစနေန၊ လွတ်စေသောအားဖြင့်၊ ရက္ခိ
 တဗ္ဗိ၊ စောင့်အပ်၏၊ အဿကမ္မဿ၊ ထိုကံအား၊ သဉ္ဇေတနာ၊ သဉ္ဇေတနာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သဉ္ဇေတနိကံ၊ သဉ္ဇေတနိက
 မည်၏၊ သာဘိသန္တိကံ၊ စေ့ဆော်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဉ္ဇေတနာကမ္မံ၊
 စေတနာရှိသောကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဒုက္ခံသေတိ၊ ဒုက္ခံသေဟူသည်ကား၊ အကုသလမေဝ၊
 အကုသိုလ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပေါတလိပုတ္တ
 ပရိဗိုဇ်သည်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်
 ဖြင့်၊ ထေရော၊ အရှင်သမိဒ္ဓိမထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဒုက္ခံသေဟူ၍၊ ဝဒတိ
 ပြောဆို၏၊ ဒဿနန္တိခေါအဟန္တိ၊ ဒဿနန္တိခေါအဟံဟူသည်ကား၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုရင်္ဂေ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ အန္ဓကာရေဝိ၊
 အရိုက်တိုက်၌လည်း၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနဋ္ဌာနေ၊ တယူ
 ဇနာရှိသောအရပ်၌၊ တိလမတ္တံ၊ နှမ်းစေ့မျှပမာတာရှိသော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါ
 ရတရားကိုလည်း၊ မံသစက္ခုနာဝ၊ မံသစက္ခုဖြင့်သာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်
 တော်မူ၏၊ အယဉ္ဇပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤပေါတလိပုတ္တ ပရိဗိုဇ်သည်လည်း၊
 နုရုရေ၊ မဝေးလွန်းသော၊ ဂါဝတမတ္တန္တန္တရေ၊ တဂါဝတ်မျှရှိသောအရပ်
 ၏အတွင်း၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဒဿနန္တိခေါအဟံအာနန္ဒ၊ (ပ)ကထာသလ္လာပံဟူ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သမာဂမဒဿနံ၊ လူပရိသတ်ရဟန်းပရိသတ်
 အစည်းအဝေး၌တွေ့မြင်ဘူးသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဒဿနန္တိခေါအာနန္ဒ၊ (ပ)ကထာသလ္လာပံဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို
 တော်မူ၏၊ ဥဒါယိတိ၊ ဥဒါယိဟူသည်ကား၊ လာဇ္ဈုဒါယိ၊ ကာမဂုဏ်၌လျှပ်
 ပေါ်သောဥဒါယိတည်း၊ တံဒုက္ခသ္မိန္တိ၊ တံဒုက္ခသ္မိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဝဋ္ဋဒုက္ခကိလေသဒုက္ခသင်္ခါရဒုက္ခသည်၊ ဒုက္ခမေဝ၊
 ဒုက္ခပေသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ဤဝဋ္ဋဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံကိလေသ
 ဒုက္ခံ၊ ဤကိလေသဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံသင်္ခါရဒုက္ခံ၊ ဤသင်္ခါရဒုက္ခ
 ကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သမိဒ္ဓိထေရေန၊ သမိဒ္ဓိမထေရ်သည်၊
 ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သဝေဘဝယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ။

ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သမိဒ္ဓိထေရသံ။ သမိဒ္ဓိမထေရ်၏။ ဗျာကဏေ။
ဖြေဆိုခြင်းသည်။ ပုပ္ဖဝေ။ သင့်ပါပေသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့
ဝုတ္တတိ။ လာဠုဒါပီကမဦးမညွတ်ထွက်ဆိုတည်၏။ ။

ဥမ္မင်္ဂန္တိ။ ဥမ္မင်္ဂဟူသည်ကား။ ပညာဥမင်္ဂ။ လာဠုဒါပီ၏အသိပညာ
ကို။ ပဿတိနောပဿတိနု။ မြင်ပါ၏လော။ ဥမ္မုန္တမာနောတိ။ ဥမ္မုန္တမာနော
ဟူသည်ကား။ သိသံ။ ဦးခေါင်းကို။ နိဟရမာနော။ ထုတ်သည်ရှိသော်။ အ
ယောနိသောဥမ္မုန္တိဿတိတိ။ အယောနိသောဥမ္မုန္တိဿတိဟူသည်ကား
အနုပါယေန၊ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ သိသံ။ ဦးခေါင်းကို။ နိဟရိဿ
တိ။ ထုတ်လတ္တံ့။ ပန။ မြတ်စွာဘုရား၏သိတော်မူသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဣဒ္ဓ
ကာရဏံ။ ဤလာဠုဒါပီသည်မသင့်လျော်ပြောဆိုလတ္တံ့သောအကြောင်း
ကိုလည်း။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနန္တော။ သိတော်မူသည်ရှိ
သော်။ ဗိဗ္ဗုစက္ခုနာ။ ဗိဗ္ဗုစက္ခုအသိညာဉ်ဖြင့်။ နေဝဇာနိ။ သိတော်မမူစေ
တော။ ပရိယဉာဏေန။ စေတောပရိယဉာဏ်ဖြင့်။ နဇာနိ။ သိတော်မမူ။
သဗ္ဗညုတညာဏေန။ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်။ နဇာနိ။ သိတော်မမူ။ ပန။ စင်
စစ်သော်ကား။ အဓိပ္ပါယောနေဝ။ လာဠုဒါပီ၏အလို နှလုံးသွင်းဖြင့်သာ
လျှင်။ အညာသိ။ သိတော်မူ၏။ ဟိဝိဇ္ဇာရေမိ။ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍
ဆိုဦးအံ့။ ကထေန္တဿ။ စကားပြောဆိုလိုသောသူ၏။ အဓိပ္ပါယောနာမ။
အလိုမည်သည်။ သုဝိဇာနော။ သိလွတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကထေတု
ကာမော။ စကားပြောဆိုခြင်း၌အလိုရှိသောသူသည်။ ဂိဝံ။ လည်ကိုးပဝ္ဂ
ဏ္ဍာတိ။ ချီ၏။ ဟနုကံ။ အောက်မေးကဲ့။ စာလေတိ။ လျှပ်၏။ အဿ။ ထိုစကား
ပြောဆိုလိုသောသူအား။ မရခံ။ မျက်နှာသည်။ ဗန္ဓတိ။ တုန်လျှပ်၏။ သန္နိသိဒ္ဓိ
တုံ။ ရှေး၌နေမြဲတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်နေထိုင်ခြင်း၌။ နသက္ကောတိ။
မတတ်နိုင်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ။ ထိုလာဠုဒါပီ၏။ တံ
အာကာရံ။ ထိုစကားပြောဆိုသောအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်တော်မူ၍၊
အယံဥဒါပီ။ ဤလာဠုဒါပီသည်။ သန္နိသိဒ္ဓိတုံ။ ရှေး၌နေမြဲတိုင်းသောအ
ခြင်းအရာဖြင့်နေထိုင်ခြင်း၌။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ ယံ။ အကြင်အ
နက်သဘောသည်။ အတူတံ။ မဟုတ်မမှန်။ တဒေဝ။ ထိုမဟုတ်မမှန်သော
အနက်သဘောကိုသာလျှင်။ ကထိဿတိ။ ထွက်၍ဆိုလတ္တံ့လတ္တံ့။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဩလေကေတွာဝ။ ကြည့်တော်မူ၍သာလျှင်။ အညာသိ။ သိတော်
မူ၏။ အာဒိယေဝါတိ။ အာဒိယေဝဟူသည်ကား။ အာဒိမိယေဝ။ အစ၌သာ
လျှင်။ တိသောဝေဒနာတိ။ တိသောဝေဒနာဟူသည်ကား။ ကိသောဝေ

၂၃

၁၂၄ ဥပရိပဏ္ဏာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဒိယတိတိ၊ ကိံသော ဝေဒိယတိဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တေန၊ မေးသော ပေါတလိ
 ဝုတ္တပရိဗုဒ္ဓိသည၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊
 ဝုစ္ဆာမိ၊ ငါပေါတလိဝုတ္တပရိဗုဒ္ဓိကမေး၏၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတ္တာ
 ဝ၊ သီးသန့် ပိုင်းခြား၍သာလျှင်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်ကုန်သော၊ သုခဝေဒနီယန္တိ၊ သုခဝေ
 ဒနီယံ ဟူသည်ကား၊ သုခဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၏၊ ပစ္စယဘူတံ၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ သေသေသုပိ၊
 ကြွင်းသော ဒုက္ခဝေဒနီယဟူသောပုဒ် အဒုက္ခမသုခဝေဒနီယ ဟူသော
 ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသေဝဧဝ၊ ဤကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းဘိုးဝေဒ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသောကံတို့တွင်၊
 ကာမဝစရ ကုသလတော၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်မှ၊ သောမနဿသ
 ဟဂတဗိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်လေးချောင့်ယှဉ်ကုန်
 သော၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ရူပါဝစရကုသလတော၊ ရူပါဝစရကုသိုလ်စိတ်မှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်
 ခ်၍၊ တိကဗျာနစေတနာ၊ ပဌမဗျာန်-ဒုတိယဗျာန် တတိယဗျာန်နှင့်ယှဉ်ကုန်
 သောသုံးပါးသောစေတနာတို့သည်၎င်း၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိပဝတ္တေ
 သု၊ ပဋိသန္ဓေအခါ-ပဝတ္တိအခါတို့၌၊ သုခဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၏၊ ဇန
 နတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သုခဝေဒနီယကမ္မံနာမ၊ သုခဝေဒနီယကံမည်
 ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမာဝစရရူပါဝစရသုခဝေဒနီယကံတို့
 တွင်၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရသောမနဿသဟဂုတ်၊ မဟာကုသိုလ်
 စေတနာသည်၊ ပဋိသန္ဓိယံယေဝ၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌သာလျှင်၊ ဧကန္တေန၊
 စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိ
 အခါ၌၊ ဣဗ္ဗမဇ္ဈတ္တာရမ္ပဏေ၊ ဣဗ္ဗမဇ္ဈတ္တာရုံ၌၊ အဒုက္ခမသုခစိုးဥပက္ခာဝေ
 ဒနာကိုလည်း၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အကုသလစေတနာ၊ အကုသိုလ်စေ
 တနာသည်၊ ပဋိသန္ဓိပဝတ္တေသု၊ ပဋိသန္ဓေအခါပဝတ္တိအခါတို့၌၊ ဒုက္ခသေ
 ဝ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏သာလျှင်၊ ဇနနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဝေဒနီယ
 ကမ္မံနာမ၊ ဒုက္ခဝေဒနီယကံမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာ
 ယဒွါရ်၌၊ ပဝတ္တေယေဝ၊ ပဝတ္တိအခါ၌သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤဒုက္ခဝေဒနီယကံ
 သည်၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 အညတ္တ၊ ကာယဒွါရမှတစ်ပါးသောစက္ခုဒွါရသောတဒွါရဃာနဒွါရဇိဝှိဒွါရ
 ၌၊ ပဝတ္တေယေဝ၊ ပဝတ္တိအခါ၌သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤဒုက္ခဝေဒနီယကံသည်၊

ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အဒုက္ခမသုခမ္ဘိ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ကိုလည်း။
 ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ပန၊ မျချမှတ်ပါးဥပစာ ကိုဆိုပြီးအံ့။ သာဝေဒနာ၊ ထို
 စက္ခုသောတဃာန ဖိဝါဒါရုံဖြစ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ မ နိဗ္ဗာ
 နိဗ္ဗမဇ္ဈတ္တသု၊ အနိဗ္ဗာရုံအနိဗ္ဗမဇ္ဈတ္တာရုံဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ အာရမ္မ
 ဏေသုယဝ၊ အာရုံတို့၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခာ
 တော၊ ဒုက္ခဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ပန၊
 ဒုက္ခဝေဒနီယကံမှတ်ပါး အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနီယကံကိုဆိုပြီးအံ့။ ကာမာဝ
 စရက္ခသလတော၊ ကာမာဝစရက္ခသိုလ်စိတ်ရှစ်ခုမှ၊ ဥပေက္ခာသဟာဂတ
 စိတ္တ သမ္ပယုတ္တာ၊ ဥပေက္ခာ သဟာဂုတ် စိတ်လေးခုနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊
 စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာတို့လည်း ကောင်း။
 ရူပါဝစရက္ခသလတော၊ ရူပါဝစရက္ခသိုလ်စိတ်ငါးခုမှ၊ စတုတ္ထဈာနစေ
 တနာ၊ စတုတ္ထဈာနစေတနာလည်းကောင်း။ ဣတိဣမာ၊ ဤငါးပါးသော
 ဥပေက္ခာ စေတနာတို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိပဝတ္တေသု၊ ပဋိ
 သန္ဓေအခါပဝတ္တိအခါတို့၌၊ တတိယဝေဒနာယ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏၊ ဇနန
 တော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနီယကမ္ဘံနာမ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒ
 နီယကံမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမာဝစရူပါဝစရအဒုက္ခမ
 သုခဝေဒနီယကံတို့တွင်၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရက္ခသိုလ်ဥပေက္ခာစေ
 တနာလေးခုသည်၊ ပဋိသန္ဓိယံယော၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌သာလျှင်၊ ဧကန္တေန၊
 န၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိအခါ၌၊ ဣဗ္ဗာရမ္မဏေ၊ ဣဗ္ဗာရုံ၌၊ သုခမ္ဘိ၊ သုခဝေဒနာကို
 လည်း။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဝိစအပရော၊ နည်းတပါးကို၊ မယော၊ ငါ့အဋ္ဌ
 ကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ သုခဝေဒနီယကမ္ဘံ၊ သုခဝေဒနီ
 ယကံသည်၊ ပဋိသန္ဓိပဝတ္တိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေအခါပဝတ္တိအခါ၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနီယံ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနီယကံ
 သည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဋိသန္ဓိပဝတ္တိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေအခါပဝတ္တိအ
 ခါ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဒုက္ခဝေဒနီယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနီယကံသည်
 ပဝတ္တိဝသေနော၊ ပဝတ္တိအခါ၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်
 ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧတဿ၊ ဤဒုက္ခဝေဒနီယကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ သမ္ဘိ၊ အလုံးစုံသောသုခဝေဒနီယကံ အဒုက္ခမသုခဝေဒနီယကံ
 သည်၊ ပဝတ္တိဝသေနော၊ ပဝတ္တိအခါ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏။ ဧတဿဘဂဝါတိ၊ ဧတဿဘဂဝါ ဟူသည်ကား၊ ထေရော၊

၁၂၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တထာဂတေန။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂကထာနိဿယ။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်ကို ဟောတော်မူခြင်း ဌာ၊ အာလယော။ နှစ်သက်တော်မူသည်ကို။ အသိတော၊ ပြီးတော်မူအပ် ၏။ တထာဂတံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယာမိတွာ၊ လျှောက်ထားတောင်းပန် ၍။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂဉာဏံ။ များစွာသောကံကိုဝေဘန်ရာဖြစ်သောဉာဏ် ကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကရိဿာ မိ။ ငါအာနန္ဒာပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ငြိမ်း၍။ အနုသန္တိကုသလတာ ယ၊ အနုသန္တေဋ္ဌိလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တော့သဘာဝဝါ ကာလောတေဿ သုဂတောကာလော အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုတော့သဘာဝဝါကာလော အစရှိသောပါဌ်၌။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂန္တိ။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂဟူသည်ကား။ မဟာကမ္မဝိဘဇနံ။ များစွာသော ကံကို ဝေဘန်ခြင်းသည်။ ကတမေစတ္တာ ရော ဣဓာနန္ဒ ဧ ကစ္စောပုဂ္ဂလော(ပ)နိရယံဥပပဇ္ဇတိတိဣဒံ။ ကတမေစတ္တာရောဣဓာနန္ဒ ဧ ကစ္စော ပုဂ္ဂလော(ပ)နိရယံ ဥပပဇ္ဇတိဟူသော စကားသည်။ မဟာကမ္မဝိ ဘင်္ဂဉာဏံဘာဇနံ။ များစွာသောကံကိုခွဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သောဉာဏ်ကို ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော နိဒ္ဒေသသည်။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ် သော် ကား။ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂဉာဏံ ဘာဇနတ္ထာယ၊ များစွာသောကံကိုခွဲခြမ်း ဝေဘန် တတ်သော ဉာဏ်ကိုဝေဘန်ခြင်းငှါ။ မာတိကာဥပနံ။ မာတိကာ ထားခြင်းတည်း။ ဣဓာနန္ဒဧကစ္စော သမဏောဝါတိ။ ဣဓာနန္ဒဧကစ္စောသမ ဏောဝါဟူသောအနုသန္တေသည်။ ပါနိဧက္ကော၊ အသီးအခြားဖြစ်သော၊ အနုသန္တိ။ အနုသန္တေတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဣဓာနန္ဒ ဧကစ္စောသမ ဏောဝါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗိဗ္ဗ ဓက္ခုကာ၊ ဗိဗ္ဗဓက္ခု အဘိညာဉ်ရကုန်သော၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤကံကိုခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာ ရုံပြု၍။ ဣမံပစ္စယံ၊ ဤကံကို ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း ကို၊ လာဘိတွာ၊ ရ၍။ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤမည်သောအယူကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ။ ယူကုန်၏။ ဣတိဣမဿ အတ္တဿ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဣဓာနန္ဒဧကစ္စော သမဏောဝါ အစရှိသောပါဌ်၌။ အာတပ္ပန္တိ အာဒိနိ၊ အာတပ္ပံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော ပုဒ်တို့သည်လည်း။ ဝီရိယသေသဝ၊ ဝီရိယ၏သာလျှင်၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း။ စေတောသမာဓိန္တိ။ စေတောသမာဓိဟူသည်

၀၀၀

ကား။ ဗိဗ္ဗစက္ခု သမာဓိံ။ ဗိဗ္ဗစက္ခုနှင့်တကွ ဖြစ်သော သမာဓိကို၊ ဗုဒ္ဓ
တိ၊ ရုဇ္ဈိ၊ ပဿတိတိ၊ ပဿတိဟူသည်ကား။ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါ
သည်၊ ကုပဟိံ၊ အတပင်အရပ်၌၊ ဗိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဩဇောကောန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယေအညဉာ
တိ၊ ယေအညဉာဟူသည်ကား။ ယေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒသန္တိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ကမ္မပကာနံ၊ ကမ္မပထတို့၏၊ ပူရိတတ္တာ၊ ဖြည့်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တိ၊ သိ
ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသိကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မိစ္ဆာ၊ ဖောက်ပြန်
သောအားဖြင့်၊ သဉ္ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဣမိနာနယေ
န၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝိဒိတန္တိ၊ ဝိဒိတံဟူသည်ကား။ ပါကင်္ခံ၊ ထင်ရှား
၏။ ထာမသာတိ၊ ထာမသာဟူသည်ကား။ ဗိဗ္ဗိထာမေန၊ ဗိဗ္ဗိ၏အတွင်းဖြင့်၊
ပရာမာသာတိ၊ ပရာမာသာ ဟူသည်ကား။ ဗိဗ္ဗိပရာမာသေန၊ ဗိဗ္ဗိတည်း
ဟူသောမှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ အဘိနိဿဝေါဟရေတိတိ၊
အဘိနိဿဝေါဟရေတိ ဟူသည်ကား။ အမိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊
အာဒိယိတွာ၊ မြဲမြံစွာယူ၍၊ ဝေါဟရေတိ၊ ဆို၏။ တတြာနန္ဓာတိ၊ ဣဒမ္ပိ၊ တတြာ
နန္ဓအစရှိသောဤစကားသည်လည်း၊ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂ ဥာဏဿ၊ များစွာ
သောကံကိုခွဲခြမ်းဝေစာန်တတ်သော ဥာဏ်၏။ ဝိဘဇနံ၊ ဝေစာန်ကြောင်း
ဖြစ်သောနိဒ္ဒေသသည်။ န၊ မဟုတ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊
ထိုများစွာသော ကံကိုခွဲခြမ်း ဝေစာန်တတ်သော ဥာဏ်၏။ မာတိကာဠ
ပနမေဝ၊ မာတိကာထားခြင်းမျှသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ပါဠိသန္နိဇေသ
မှတပါးအဓိပ္ပါယတ္တကို ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤတတြာနန္ဓ အစရှိသောပါဌ၌၊
ဧတေသံဗိဗ္ဗစက္ခုကာနန္တံ၊ ဤဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရကုန်သော ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်သော
ဒုစရိုက်ငရဲ၌အကျိုးပေး၏ဟူသောစကားကို၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။
ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်သောစကားကို၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣဒံအတ္ထဇာတံ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို၊ ဒသသိတံ၊ ပြအပ်၏။
တတ္ထံ၊ ထိုအနုညာအစရှိသောပါဌ၌၊ တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား။
တေသုစတုသုသမဏ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ထိုလေးဦးသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
တွင်၊ ဣဒမဿာတိ၊ ဣဒမဿဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။

ဣဒံဝစနံ၊ ဤအတ္ထိကိရသောပါပကာနိကမ္မာနိအတ္ထိဒုတ္တရိတသမိပါကော
 ဟူသောစကားကို၊ အညထာတိ၊ အညထာဟူသည်ကား၊ အညေန၊ တပါး
 သော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံသမဏဗြာဟ္မ
 ဏာနံ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရကုန်သောလေးဦးသော ရဟန်းပုဏ္ဏား
 တို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူတွင်းဒွိသုန္တရ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ မယာ၊
 ငါဘုရားသည်၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော
 ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ
 အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောငါးဝါရတို့၌၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြု
 အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်မပြုအပ်သည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရကုန်သောရဟန်း
 ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝစနေ၊ စကား၌၊ အနုညာစ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊
 အနုညာစ၊ ခွင့်မပြုအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေတွာ၊ ဖြစ်၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ပစ္ဆကမ္မဝိဘင်္ဂဉာဏံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ကမ္မဝိဘင်္ဂဉာဏ်
 ကို၊ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဘန်တော်မူလိုသောဘုရားသခင်သည်၊ တဩာနန္ဒ
 ယွာယံပုဂ္ဂလောတိအာဒိ၊ တဩာနန္ဒယွာယံပုဂ္ဂလော ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပုဗ္ဗေဝါဿတံကတံဟောတိတိ၊ ပုဗ္ဗ
 ဝါဿတံကတံဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ယောသတ္တော၊ အကြင်သတ္တဝါ
 သည်၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ပါဏာတိပါတအစရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊ ယော
 ကောပိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာဒိဗ္ဗ
 စက္ခုကေန၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရသောရဟန်းပုဏ္ဏားသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊
 မြင်အပ်၏၊ တဿသတ္တဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ တတော၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအ
 ဘိညာဉ်ကိုရသောရဟန်းပုဏ္ဏားသည် မြင်အပ်သော အကုသိုလ်ကံမှ၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအပရာပရိယအကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို ရသော
 ရဟန်းပုဏ္ဏားသည်မြင်အပ်သောအကုသိုလ်ကံ၏ရှေးအတို့၌၊ ကတေနပိ၊
 ပြုအပ်သောအပရာပရိယ ဝေဒနီယအကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တ
 တိ၊ ငရဲဘုံ၌ဖြစ်ရ၏၊ ပစ္ဆာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရသောရဟန်းပုဏ္ဏား
 သည်မြင်အပ်သောအကုသိုလ်ကံမှနေ၌၊ ကတေနပိ၊ ပြုအပ်သောအပရာ
 ပရိယဝေဒနီယအကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ငရဲဘုံ၌ဖြစ်ရ၏၊ ပန
 မရဏာဝုဿကာလေဟူသောဝုဒ်၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မရဏကာလေဝါ၊

သေခါနီးကာလ၌လည်းခဏော့ခဏော့နတ်သည်။သေဋ္ဌောမြတ်၏။သိဝေါ
သိဝနတ်သည်။သေဋ္ဌောမြတ်၏။ပိတာမဟော။ဗြာဟ္မာကြီးသည်။သေဋ္ဌေါ
မြတ်၏။ဣဿရာဒိဟိဝါ။ဗြဟ္မာဝိဿနိုးအစရှိသောသူတို့ကြောင့် လည်း။
သောကော၊လူအပေါင်းသည်။သေဋ္ဌောမြတ်၏။ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိ
သော၊မိစ္ဆာဒဿနေနပိ၊မိစ္ဆာအယူ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။နိဗ္ဗတ္တတေဝ
ဇရဲတုံ၌ဖြစ်သည်သံသျှင်တည်း။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူသည်ကား
တတ္ထ၊ထိုပါဏာတိတကံအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောကံတို့
တွင်၊ယံကမ္မံ၊အကြင်အကုသိုလ်ကံသည်။ဒိဋ္ဌဓမ္မေဝဒနိယံ၊မျက်မှောက်
သောကုသိုလ်၏အဖြစ်၌ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
တဿကမ္မဿ၊ထိုကံ၏။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊မျက်မှောက်သောကုသိုလ်၏အဖြစ်
၌သာလျှင်၊ပိပါကံ၊အကျိုးကို၊ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစားရ၏။ယံကမ္မံ၊အကြင်
ကုသိုလ်ကံသည်။ဥပပဇ္ဇေဝဒနိယံ၊ရတိ၏အခြားမဲ့၌ခံစား အပ်သောအ
ကျိုးရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တဿကမ္မဿ၊ထိုကံ၏။ဥပပဇ္ဇိတွာ၊အနန္တ
ရတဝ၌ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ပိပါကံ၊အကျိုးကို၊ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား
ရ၏။ယံကမ္မံ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံသည်။အပရာပရိယဝေဒနိယံ၊အဆက်
ဆက်သော ဘဝ၌ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တဿ
ကမ္မဿ၊ထိုကံ၏။အပရေတ္ထိံ၊ဒုတိယဘဝမှတပါးသော။ပရိယာယေ၊အ
တ္တုဉ္စဖြစ်သောဘဝ၌၊ပိပါကံ၊အကျိုးကို၊ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစားရ၏။ဣတိ၊
ဤသို့။အယံသမဏောဝါ၊ဤဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရသောရဟန်းသည်
လည်းကောင်း၊အယံဗြာဟ္မဏောဝါ၊ဤဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရသော
ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ဧကံ၊တခုသော။ကမ္မရာသိဉ္စ၊ကံအရကိုလည်း
ကောင်း၊ဧကံ၊တခုသော။ဝိပါကရာသိဉ္စ၊ဝိပါကံအရကိုလည်းကောင်း၊
အဒ္ဓသ၊မြင်၏။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ဣဒိနာ၊ဤဒိဗ္ဗစက္ခု
အဘိညာဉ်ကိုရသောရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။အဒိဋ္ဌာ၊မမြင်အပ်ကုန်သော၊
တယော၊သုံးပါးကုန်သော။ကမ္မရာသိစ၊ကံအရတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဒွေ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ဝိပါကရာသိစ၊ဝိပါကံအရတို့ကိုလည်းကောင်း၊
အဒ္ဓသ၊မြင်တော်မူ၏။ပန၊ထိုမှတပါး။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်။ဣဒိနာ၊ဤဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရသောရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။ဒိဋ္ဌေဝ၊
မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။အဒိဋ္ဌေဝ၊မမြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်
ကုန်သော။စတ္တာရော၊လေးပါး ကုန်သော။ကမ္မရာသိစ၊ကံအရတို့ကို
လည်းကောင်း၊တယော၊သုံးပါးကုန်သော။ဝိပါကရာသိစ၊ဝိပါကံအရတို့

၁၃၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဣမာနိသတ္တဋ္ဌာနာနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသောအရာတို့ကို၊ ဇာနနဉာဏံ၊ သိတတ်သောဉာဏ်သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂဉာဏံနာမ၊ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂဉာဏ်မည်၏။ ဒုတိယဝါရေ၊ တဩနန္ဒယွာယံပုဂ္ဂလောအစရှိသောဒုတိယဝါရ၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောကံအရပ်ပါကံအရပ်ကို၊ နဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားမြင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တယောသံဃိပါးကုန်သော၊ ကမ္မရာသီစ၊ ကံအရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိပါကရာသီစ၊ ဝိပါကံအရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ ပနတ္တဋ္ဌာနာနိ၊ ဤကိုယ်တော်တိုင်မြင်အပ်သော အကြောင်းတို့ကိုလည်း၊ ဇာနနဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂဉာဏံနာမ၊ မဟာကမ္မ ဝိဘင်္ဂဉာဏ်မည်၏။ သေသဝါရ န္ဓယေဝိ၊ ကြွင်းသောဝါရနှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အာဘဗ္ဗန္တိ၊ အာဘဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဘူတဝိရဟိတံ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောမှကင်းသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကံတည်း၊ အာဘဗ္ဗဘာသန္တိ၊ အာဘဗ္ဗဘာသံဟူသည်ကား၊ အာဘဗ္ဗ၊ အားနည်းသောအကုသိုလ်ကံကို၊ အာဘာသတိအဘိဝတိ၊ နှိပ်နင်းတတ်၏၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ ဗဟုကတ္ထိ၊ များစွာသော၊ အကုသလကမ္မေ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ အာယူဟိတေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗလဝကမ္မံ၊ အားကြီးသောအကုသိုလ်ကံသည်၊ ဒုဗ္ဗလကမ္မဿ၊ အားနည်းသောအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောအားကြီးသောအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကဿ၊ အကျိုး၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣဒံ၊ ဤကံသည်၊ အာဘဗ္ဗေဝ၊ အာဘဗ္ဗလည်းမည်၏၊ အာဘဗ္ဗဘာသန္တေဝ၊ အာဘဗ္ဗဘာသလည်းမည်၏၊ မန၊ ဘဗ္ဗအာဘဗ္ဗဘာသံဟူသောစတုတ္ထကံ၏လက္ခဏာကိုဆိုပြီးအံ့။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ အာယူဟိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အာသန္ဓေ၊ သေခါနီးအခါ၌၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်အာသန္ဓိကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်အာသန္ဓိကံသည်၊ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာ

ဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ်အာသန္နကံ
 ၏၊ ပိပါကဿ၊ အကျိုး၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣဒံ၊ ဤကံ
 သည်၊ ဘဗ္ဗံ၊ ဘဗ္ဗလည်းမည်၏၊ အဘဗ္ဗာဘာသံ၊ အဘဗ္ဗာဘာသလည်းမည်
 ၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဘဗ္ဗာဘာသအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဥပ
 ဋ္ဌာနာကာရေန၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အရိပ်အရောင်အတုဟူ
 သောအခြင်းအချာဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အဘာသဟူသောပုဒ်၏အနက်ကို၊ ဝေ
 ဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ အယံ၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့
 သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘဗ္ဗတော
 အကုသိုလ်ကံအားဖြင့်၊ အဘာသတိဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ
 ထိ၊ ကြောင့်၊ အဘဗ္ဗာဘာသံ၊ အဘဗ္ဗာဘာသမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ထင်ရာ
 ၌၊ ယံ၊ ယံယောအယံ၊ ဝုတ္တလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
 ၌၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 အဘဗ္ဗတော၊ အကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ ဝုတ္တလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုလေးဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ပဌမဿ၊ ပဌမပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အဘဗ္ဗံ၊ အဘဗ္ဗလည်းမည်၏၊ အဘဗ္ဗာဘာသံ၊
 အကုသိုလ်ကံ၏အရိပ်အရောင်အတုအားဖြင့်လည်းထင်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံသည်၊ အကုသလတ္တော၊ စင်စစ်အကုသိုလ်ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘဗ္ဗံ၊ အဘဗ္ဗလည်းမည်၏၊ စ၊ အဘဗ္ဗတပါး
 အဘဗ္ဗာဘာသကိုဆိုဦးအံ့၊ တဿ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသည်ကိုပြုလေ့
 ရှိသောသူအား၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ
 ထိုငရဲဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိကာရဏဘူတံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ မရဏာသန္န
 ဇောထင်၏၊ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော
 အကုသိုလ်ကံသည်၊ အဘဗ္ဗံ၊ အဘဗ္ဗမည်၏၊ အဘဗ္ဗာဘာသံ၊ အကုသိုလ်
 ကံ၏အရိပ် အရောင်အတုအားဖြင့်ထင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ တံ၊ ထိုပါ
 ဏာတိပါတအစရှိသောအကုသိုလ်ကံသည်၊ အကုသလတ္တော၊ စင်စစ်အ
 ကုသိုလ်ဖြစ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘဗ္ဗံ၊ အဘဗ္ဗမည်၏၊ ပန၊ အဘဗ္ဗတ
 ပါးအဘဗ္ဗာဘာသကိုဆိုဦးအံ့၊ တဿ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသည်
 ကိုပြုလေ့ရှိသောသူအား၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ အညတိတ္ထိတို့အား၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ

၀၉၂ ဥပရိပတ္တာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကာရကဘူတံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဣတရေသို့မ္ပိ၊ ဤမှတစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ကမ္မဒ္ဓယေ၊ ကံနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌၊ ဧဝေဝဧသေဝေ၊ ဤနည်းသာ လျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တရနဗေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်မဟာကမ္မ ဝိဘင်္ဂသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၇-သဋ္ဌာယတနဝိဘင်္ဂသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်၊ သဋ္ဌာယတနဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ သဋ္ဌာယတန ဝိဘင်္ဂသုတ်တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုသဋ္ဌာယတနဝိဘင်္ဂသုတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိတိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ သဟပိပဿနေန၊ ပိပဿနာဥာဏ်နှင့်တကွသော၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ပညာသည်၊ ဇာနိတဗ္ဗာနိ၊ အာရမ္မဏဝိဇာနနအသမ္ပေသာဝိဇာနနအားဖြင့်သိအပ်ကုန်၏၊ မနောပဝိစာရာတိ၊ မနောပဝိစာရာဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ကပိစာရာ၊ ဝိတက်ပိစာရတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိတက္ကပ္ပါဒကံ၊ ဝိတက်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ ဣဓ၊ ဤမနောပဝိစာရ ဟူသောပုဒ်၌၊ မနောတိ၊ မနောဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ မနဿ၊ စိတ်၏၊ ဥပပိစာရာ၊ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သောဝိတက် ပိစာရတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနောပဝိစာရာ၊ မနောပဝိစာရမည်ကုန်၏၊ သတ္တပဒါတိ၊ သတ္တပဒါဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇပိဝဇ္ဇနိသိတာနံ၊ ဝဇ္ဇိတရားကုန်၍ ဝဇ္ဇိကင်းရာတရားကိုမှီကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပဒါ၊ ကျင့်ကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသတ္တပဒါဟူသောပုဒ်၌၊ ဝဇ္ဇပဒါနာမ၊ ဝဇ္ဇိ၏အကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့မည်သည်၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆွဲရှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဝိဝဇ္ဇပဒါနာမ၊ ဝိဝဇ္ဇ၏အကြောင်း ဖြစ်သောတရားတို့မည်သည်၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆွဲရှစ်ပါးတို့တည်း၊ တေဝိ၊ ထိုဝဇ္ဇပဒိဝဇ္ဇပဒိတရားတို့ကိုလည်း၊ သဟပိပဿနေန၊ ပိပဿနာနှင့်တကွသော၊ မဂ္ဂနေဝ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အာရမ္မဏဝိဇာနနအသမ္ပေသာဝိဇာနနအားဖြင့် သိအပ်ကုန်၏၊ ယောဂါစရိယာနန္တိ၊ ယောဂါစရိယာ

၄-ပိတင်္ဂဝဂ်-၇-သဗ္ဗညုယဇာနိပိတင်္ဂသုတ်။ ၁၃၃

နံဟူသံညိကား၊ ဟတ္ထိယောဂါဒိအာရာမသိက္ခာပကာနံ။ အရံသောဆင်
အစရှိ သည်တို့အား အကျင့်ကိုသင် တတ်ကုန်သော လောကီဆရာတို့
ထက်၊ ဒမေတဗ္ဗဒမကာနံ၊ ဆုံးမအပ်သောဆင် အစရှိသည်တို့ကိုဆုံးမ
တတ်သောဆင်ဆရာတို့ထက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်
တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ပိတင်္ဂယေဝ၊ အကျယ်
ဝေဝာန်ရာနိဒ္ဒေသန္တံသာလျှင်၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အယ
မုဒ္ဒေသောတိဣဒံ၊ အယမုဒ္ဒေသောဟူသောဤစကားသည်၊ မာတိကာဌ
ပနံ၊ မာတိကာထားကြောင်း ဖြစ်သောစကားတည်း၊ စက္ခာယတနာဒိနံ၊
စက္ခာယတန အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမက္ခေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိတ္ထာရိ
တာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်ပြီ၊ စက္ခုဝိညာဏာနိတိ၊ စက္ခုဝိညာဏာနိဟူသည်ကား၊
ကုသလာကုသလ ဝိပါကတော၊ ကုသလဝိပါက်စက္ခုဝိညာဉ်အကုသ
လဝိပါက်စက္ခုဝိညာဉ်အားဖြင့်၊ ဇွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ စက္ခုဝိညာဏာနံ၊
စက္ခုဝိညာဉ်တို့တည်း၊ သေသပသာဒဝိညာဏေသုဝိ၊ ကြွင်းသော သော
တပသာဒ အစရှိသည်ကိုမှီကုန်သော သောတ ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၌
လည်း၊ ဇေယဝဇေယောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ မနောဝိညာဏပုဒ်၏အရကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမာနိဒသ၊
ဤဇွေပစ္စဝိညာဉ်တဆယ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသံ၊ မနောဓာတ်နှင့်
တကွကြွင်းသောစိတ်သည်၊ ဣဝ၊ ဤဆဝိညာဏကာယဒေသနာ၌၊ မနော
ဝိညာဏံနာမ၊ မနောဝိညာဉ်မည်၏၊ စက္ခုသမ္ပယောတိ၊ စက္ခုသမ္ပယော
ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဖြင့်၊ စက္ခုပသာဒ၌၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊
သမ္ပယော၊ သမ္ပယတည်း၊ ဇေတံ၊ ဤစက္ခုသမ္ပယ ဟူသောအမည်
သည်၊ စက္ခုဝိညာဏစက္ခုသမ္ပယုတ္တသမ္ပယဿ၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့် ယှဉ်
သော သမ္ပယ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသော
သောတသမ္ပယ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေယဝ ဇေယောဣဝ၊ ဤ
နည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စက္ခုနာရူပံ
ဒိသွာတိ၊ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာ ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဝိညာဏေ၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောသောတေ
နသန္တိသုတွာ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ဇေယဝ ဇေယောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောမနဿဋ္ဌာနိယန္တိ၊
သောမနဿဋ္ဌာနိယံ ဟူသည်ကား၊ သောမနဿဿ၊ သောမနဿဝေဒ
နာ၏၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရမ္မဏပစ္စည်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကာရုဏာတူတံ၊

၆၃၄ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောရူပါရုံကို၊ ဥပရိစရတိတိ၊ ဥပရိစရတိဟူသည်
 ကား၊ တက္က၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ ဝိစာရပဝတ္တနေန၊ ဝိစာရစေတသိက်၏ဖြစ်
 သောအားဖြင့်၊ ဥပရိစရတိ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်၏၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်စေ
 တသိက်သည်၊ တံသမ္ပယုတ္တောစ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရစေတသိက်နှင့်ယှဉ်
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမံ
 နာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ အဋ္ဌာရသဝိတက္က ဝိစာရသင်္ခါတာ၊ တဆွဲရှစ်
 ပါးသောဝိတက်ဝိစာရဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ မနောပရိစာရ၊ မနောပရိစာ
 ရတရားတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဆုသောမနဿူ
 ပရိစာရာတိတ္ထေ၊ ဆသောမနဿူပရိစာရာ၊ ဟူသော ဤပါဌ၌၊ သောမ
 နသေန၊ သောမနဿဝေဒနာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဥပရိစရတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့သည်၊ သောမနဿူ
 ပရိစာရာ၊ သောမနဿူပရိစာရမည်ကုန်၏၊ သေသပဒ န္ဓယေသုပိ၊ ကြွင်း
 သောဒေ၊ မနဿူပရိစာရာဆဥပေက္ခ၊ ပရိစာရာ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အ
 ပေါင်းတို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂေဟသိတာနိတိ၊ ဂေဟသိတာနိဟူသည်
 ကား၊ ကာမဂုဏ်နိသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီကုန်သော၊ နေက္ခမ္မသိတာနိတိ၊
 နေက္ခမ္မသိတာနိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာနိသိတာနိ၊ ဝိပဿနာကိုမှီကုန်
 သော၊ ဣဋ္ဌာနန္တိ၊ ဣဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ ပရိယေသိတာနံ၊ လုပ်လုပ်ခြင်း
 ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ရှာမှီးအပ်ကုန်သော၊ ကန္တာနန္တိ၊ ကန္တာ
 နံဟူသည်ကား၊ ကာမိတာနံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ မနောရမာနန္တိ၊ မနော
 ရမာနံဟူသည်ကား၊ ဧတေသု၊ ထိုရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၌၊ မနေူမိတ်
 သည်၊ ရမတိ၊ ဓမ္မေ၊ လျော်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဓမ္မေ၊ လျော်ရာဖြစ်သော
 သတ္တိ၊ ကြောင့်၊ တာနံ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသည်တို့သည်၊ မနောရမာနံ၊ မနော
 ရမမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ မနောရမာနံ၊ ထိုမိတ်၏ ဓမ္မေ၊ လျော်ရာဖြစ်သောရူ
 ပါရုံအစရှိသောတရားတို့ကို၊ ပဋိသေသံဝါ၊ ရခြင်းကိုလည်း၊ လောက
 မိသ ပဋိသံယုတ္တာနန္တိ၊ လောကံ မိသ ပဋိသံယုတ္တာနံ ဟူသည်ကား၊
 တဏှာပဋိသံယုတ္တာနံ၊ တဏှာနှင့်စပ် ယှဉ်ကုန်သော ရူပါရုံအစရှိသည်
 တို့ကို၊ အတိတန္တိ၊ အတိတံဟူသည်ကား၊ ပဋိလန္တံ၊ ရတူးသောရူပါရုံကို၊
 ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရူပါရုံကို၊ ဒ၊ ခရတ္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ သောမနဿံ၊
 သောမနဿသည်၊ တာဝဥပ္ပဇ္ဇတု၊ ဖြစ်တံစေ၊ အတိတေ၊ အတိတံဖြစ်သော
 ရူပါရုံ၌၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ

တိ၊ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အတိ၊
 တေဝိ၊ အတိတ်ဖြစ်သောရူပါရုံ၌လည်း၊ အယံ၊ ငါသည်၊ တေရေတိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သောရူပါရုံကို၊ အနုဘဝါမိယဏာ၊ ခံစား
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတဏှာ၊ ထိုအတူ၊ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေးကာလ၌လည်း၊ အနုဘူတံ၊
 ခံစားဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿမေန္တဿ၊ အောက်မေ့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဗလဝ သောမနဿံ၊ အားကြီးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အနိစ္စတန္တိ၊ အနိစ္စတံဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာကာရံ၊ မပြုသောအခြင်း
 ဒေရာကို၊ ဝိပရိကာမံဝိရာဂံနိရောဓန္တိ၊ ဝိပရိကာမံဝိရာဂံနိရောဓံဟူသည်
 ကား၊ ပကတိဝိစယာနေန၊ ပြုကတေ့သောသဘော ကိုစွန့်သောအားဖြင့်၊
 ဝိပရိကာမံ၊ ဇရာ မရဏသို့ ရောက်သောအားဖြင့် ဖောက်ပြန်သည်ကို၊
 ဝိဝဇ္ဇန္တေန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကင်းသောအားဖြင့်၊ ဝိရာဂံကင်းပျောက်သည်ကို၊
 နိရုဇ္ဈာနန၊ ချုပ်သောအားဖြင့်၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်သည်ကို၊ ပညာယာတိ၊ ပညာ
 ယဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်၊ ဣဒံဝုစ္စတိ
 နေက္ခမ္မသိတံ သောမနဿန္တိ၊ ဣဒံဝုစ္စတိ နေက္ခမ္မသိတံ သောမနဿံဟူ
 သည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သိရိသမ္ပတ္တိံ၊ အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 သြလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ သောမနဿံ၊ သော
 မနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌ
 ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော၊ သင်္ခါရာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သင်္ခါရတို့၏ဘေဒံ၊ ခဏ၌ပျက်စီးသောသဘောကို၊ ပဿတော၊ ဝိပဿ
 နာဥာဏ်ဖြင့်ရှုသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သင်္ခါရဂတမ္ဘိ၊ တေဘူမကသင်္ခါ
 ရဟုဆိုအပ်သော အာရုံ၌၊ ဝိပဿနာ ဥာဏေ၊ ဝိပဿနာ ဥာဏ်သည်၊
 တိက္ခေ၊ ထက်သည်ရှိသော်၊ သူဇေ၊ ရဲရင့်သည်ရှိသော်၊ ဝဟန္တေ၊ တရား
 အထူးကို ရှက်ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံဥပ္ပန္န သောမနဿံ၊ ဤသို့ဖြစ်
 သောသောမနဿကို၊ နေက္ခမ္မသိတသောမနဿန္တိ၊ နေက္ခမ္မသိတသော
 မနဿံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စေသန္တံ၊ မှန်၏၊ သုညာဂါရံပဝိဋ္ဌဿ၊ သန္တ
 ဝိတ္တဿ ဘိက္ခုနေ၊ အမာနုသိ၊ ရတိဟောတိ၊ သမ္ဗာဓမ္မံ ဝိပဿတော၊
 ယတော ယတော သမ္ဗသတိ၊ ခန္ဓာနံဥဒယဗ္ဗယံ၊ လဘတိဝီတိ ပါမောဇ္ဇံ၊
 အမတံတံဝိဇာနတန္တိ၊ သုညာဂါရံပဝိဋ္ဌဿ၊ သန္တဝိတ္တဿဘိက္ခုနေ၊
 အမာနုသိ၊ ရတိဟောတိ၊ သမ္ဗာဓမ္မံဝိပဿတော၊ ယတောယတောသမ္ဗ
 သတိ၊ ခန္ဓာနံဥဒယဗ္ဗယံ၊ လဘတိဝီတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတံတံဝိဇာနတံဟူ
 သော၊ တေဝိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၁၃၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ။

သုညာဂါရုံ။ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းသို့။ ပရိဗ္ဗဿ။ ဝင်၍နေသော။ သန္တ
စိတ္တဿ။ ကိလေသာကို ခွါအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိ
သော။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ခမ္ဘံ။ တေဘူမကတရားကို။ ဝိပဿတော။ ဝိ
ပဿနာရှုသော။ တိက္ခုနော။ သံသရာဘေးကိုရှုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
အမာနုသိ။ လူနွှဲမဖြစ်သော။ ရတိ။ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌။ ဝေဇျင်ခြင်းရှိသည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ခန္ဓာနံ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ။
ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ယတောယတောယေနယေန သမ္ပဿနာ ကာရေန။
အကြင်အကြင် သုံးသပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သမ္ပဿတိ။ သုံးသပ်၏။
တေနတေန။ ထိုထိုသုံးသပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိဇာနတံဝိဇာနန္တပနံ။
အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသောပညာရှိတို့အား။ အမတံ။ နိဗ္ဗာန်ကို
ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ တံပီတိပါမောဇ္ဇံ။ ထိုပီတိပါမောဇ္ဇာကို။ လတ
တိ။ ရ၏။ ။

ဣမာနိတိ။ ဣမာနိဟူသည်ကား။ ဆသု။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ နွါရေ
သု။ နွါရတို့၌။ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏံ။ ဣဋ္ဌာရုံအစရှိသော ခြောက်ပါးသောအာရုံ
သည်။ အာပါတံ။ ထိုက်သည်အားလျှော်စွာထင်ခြင်းသို့။ ဂတေ။ ရောက်
သည်ရှိသော်။ အနိစ္စာဒိဝသေန။ အနိစ္စ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိ
ပဿနံ။ ဝိပဿနာကို။ ပဋ္ဌပေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ နိသိန္နဿ။ ထိုင်နေသောဝိပဿ
နာယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပန္နာနိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော။
ဣမာနိသောမနဿာနိ။ ဤသောမနဿ တို့သည်။ နေက္ခမ္ပသိတာနိ။ လော
ကုတ္တရာ တရားကိုမှီဝဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အတိတန္တိ။ အတိ
တံဟူသည်ကား။ ပစ္စုပ္ပန္နံ။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အာရုံခြောက်ပါးကို။
ပတ္ထေတွာ။ တောင့်တ၍။ အလဘန္တဿ။ မရသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒေါမ
နဿ။ ဒေါမနဿသည်။ တာဝဥပ္ပဇ္ဇတု။ ဖြစ်တံစေ။ အတိတေ။ အတိတ်ဖြစ်
သောအာရုံခြောက်ပါး၌။ ကတံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ ဒေါမနဿံ။ ဒေါမနဿ
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေး
တည်း။ အတိတေဝိ။ အတိတ်ဖြစ်သောရူပါရုံအစရှိသည်၌လည်း။ အဟံ။
ငါသည်။ တေရဟိ။ ယခုအခါ၌။ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏံ။ ဣဋ္ဌဖြစ်သော ရူပါရုံအစရှိ
သည်ကို။ ပတ္ထေတွာ။ တောင့်တ၍။ နလဘာမိယထာ။ မရသကဲ့သို့။ ဧဝံ
တထာ။ ထိုအတူ။ ပုဗ္ဗေဝိ။ ရှေးကာလ၌လည်း။ ပတ္ထေတွာ။ တောင့်တ၍။ န
လဒ္ဓံ။ မရအပ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ အနုဿရန္တဿ။ ဧညှောက်၍အောက်မေ့သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝုဒေါမနဿံ။ အားကြီးသောဓမ္မလုံးမသာယာခြင်းသည်။

၂

ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုတ္တရေသုဝိမောက္ခေသုတိ၊ အနုတ္တရေသု ဝိမောက္ခေသု
 ဟူသည်ကား။ အနုတ္တရ ဝိမောက္ခေနာမ။ အနုတ္တရဝိမောက္ခ မည်သည်
 ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။
 ပတ္ထနံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာယတနန္တိ၊ အာယတနံ
 ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တာယတနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော အာ
 ယတနတည်း။ ဝိဟံဥပဋ္ဌာပယတောတိ၊ ဝိဟံဥပဋ္ဌာပယတော ဟူသည်
 ကား။ ပတ္ထနံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
 ပန၊ ဒေါမနဿတဏှာတို့၏ အကြောင်းအကျိုးအားဖြင့် ဖြစ်သည်ကိုဆို
 ဦးအံ့၊ တံဇေတံဒေါမနဿံ၊ ထိုဒေါမနဿသည်။ ပတ္ထနံ၊ တောင့်တခြင်းကို။
 ပဋ္ဌပေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါ
 မနဿံ၊ ဒေါမနဿကို။ ပတ္ထနာမူလကတ္တာ၊ တောင့်တခြင်း တဏှာလျှင်
 အရင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဟံဥပဋ္ဌာပယတောတိ၊ ဝိဟံဥပဋ္ဌာပယ
 တောဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိဟံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌာ
 ပယတော၊ ဖြစ်စေသောကြောင့်။ ဣမာနိ ဓဇနက္ခမ္ဘသိတာနိ ဒေါမနဿာ
 နိတိ၊ ဣမာနိဓဇနက္ခမ္ဘသိတာနိ ဒေါမနဿာနိ ဟူသည်ကား။ ဧဝံဣမိနာ
 ဝုတ္တာကာရေန၊ ဤသို့ကုဒါသုနာမာဟံတဒါယတနံဥပသမ္ပန္နဝိဟရိဿာမိ
 ဟူ၍ဟောတော်မူအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ခဿ၊ ခြေခံပါးကုန်သော
 နှိုရေသု၊ နှိုရတို့၌။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သော အာရုံခြောက်ပါးသည်။
 အာပတံ၊ တင်ခြင်းသို့။ ဂတေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။ အရဟတ္တေ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိဟံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေက္ခာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒမိ
 ဂမာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းငှါ။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိ
 သည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဥပဋ္ဌပေက္ခာ၊ ဖြစ်စေ၍။
 ဥဿုက္ကာပေတုံ၊ အားထုတ်စေခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်နှိုင်း
 သော။ ဣမဗ္ဗိပက္ခံ၊ ဤပက္ခပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ဣမဗ္ဗိမာသံ၊ ဤလပတ်
 လုံးလည်းကောင်း။ ဣမဗ္ဗိသံဝတ္ထရံ၊ ဤနှစ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ အရဟတ္တံ
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါဝုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နှိုင်းပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့ အနုသောစတော၊ အဖန်ဖန် ပိုးရိမ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါမန္တပဗ္ဗာရ
 ဝါသိမဟာသိဝတ္ထေရဿ၊ ရွာ၏အနီးဖြစ်သော တောင်၌ဝံ့သိတင်းသုံး
 နေလေ့ရှိသောမဟာသိဝထေရ်အား။ အသုခရာ ပဝတ္တနဝသေန၊ မျက်
 ရည်အယဉ်ကိုဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေါမနဿာနိ၊ ဒေါမနဿတို့

၁၃၀ ဥပရိပက္ခာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝိယ။ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ အသုခရာ ပဝတ္တနဝသေန။ မှတ်ရည်အယဉ် ကုံဖြစ် စသည်။ အစွမ်းဖြင့်။ ဣမာနံ ဥပ္ပန္နဒေါမနဿာနံ ဤသို့ ဖြစ်သောဒေါမနဿတို့သည်။ ဆနေက္ခမ္ဘသိတဒေါမနဿာနံ။ ဆနေက္ခမ္ဘသိတဒေါမနဿမည်ကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနံ သိအပ်ကုန်၏။ ပန ဝန္တကရုကိုပယ်ပြီးအံ့။ ဝတ္ထု မဟာသိ မထေရ်၏ဝတ္ထုကို။ သုမင်္ဂလဝိလသိနိယာ။ သုမင်္ဂလ ဝိလသသိနိ အမည်ရှိသော။ ဒိဗာနိကာယဋ္ဌကထာယ။ ဒိဗာနိကာယအဋ္ဌကထာ၌။ သက္ကပဋ္ဌဝဏ္ဏနယံ။ သက္ကပဋ္ဌသုတ်၏ အဖွင့်၌။ မယာဝေါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝိတ္ထာရိတံ။ ချွဲအပ်ပြီ။ ဣတ္ထိန္ဒေန အလိုရှိသောအမျိုးသားသည်။ တေတာ။ ထိုသက္ကပဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်မှ။ ဝဟေတဗ္ဗံ။ ယူအပ်၏။ ။

ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပက္ခာတိ ဧတ္ထ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဥပက္ခာဟူသောဤပုဒ်၌။ ဥပက္ခာနာမ။ ဥပက္ခာမည်သည်ကား။ အညာဏပုပ္ဖကော။ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သောဥပက္ခာတည်း။ အနာမိဇိနဿာတိ။ အနာမိဇိနဿ ဟူသည်ကား ကိလေသောမိ။ ကိလေသာတည်းဟူသော အပိုင်းအခြားကို။ ဇိနိတွာ။ အောင်မြင်၍။ ဌိတတ္တာ။ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဏာ သဝေါ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဩမိဇိနောနာမ။ ဩမိဇိနမည်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့် အဓိဏာသဝဿ။ ရဟန္တာမဟုတ်သောသေက္ခ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အဝိပါကဇိနဿာတိ ဧတ္ထဝိ။ အဝိပါကဇိနဿဟူသောဤပုဒ်၌လည်း။ အာယတိ။ နောင်တဝ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ။ ဖြစ်လတ္တံ့သော။ ဝိပါကံ။ အကျိုးကို။ ဇိနိတွာ။ အောင်၍။ ဌိတတ္တာ။ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဏာသဝေါ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ ဝိပါကဇိနောနာမ။ ဝိပါကဇိနမည်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ရူပံ။ ရူပါရုံကို။ အပဿန္တဿ။ ပိပဿနာမရှုသော။ အဓိဏာသဝဿဝ။ ရဟန္တာမဟုတ်သော သေက္ခပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အနာဒိနဝဒဿာ ဝိနောတိ။ အနာဒိနဝဒဿာ ဝိနောဟူသည်ကား။ အာဒိနဝတော ဥပဒ္ဒဝတော။ တေးရန်အားဖြင့်။ အပဿန္တဿ။ မရှုသောသေက္ခပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣမာဆဂေဟသိတာ ဥပက္ခာတိ။ ဣမာဆ ဂေဟသိတာဥပက္ခာ ဟူသည်ကား။ ဇဝံ။ ဤသို့။ ဆသု။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ခွါရေသု။ ခွါရတို့၌။ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏေ။ ဣဋ္ဌဖြစ်သော ခြောက်ပါးသောအရာရှိသည်။ အာပါတဂတေ။ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်

၄-ပိတကံဝဂ်-၇-သံဃုပသံတနပိတကံသုတ်။ ၁၃၆

သညှိရှိသော်၊ ဂုဇ္ဈိဗိဏ္ဏကော၊ တင်လဲခဲ၌၊ နိလိနမက္ခိကာ၊ နားသောမှက်ယင်
တို့သည်၊ လဂ္ဂါဝိယ၊ ကပ်ငြိကုန်သကဲ့သို့၊ ရူပါဒိနိ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊
အနတိဝတ္တမာနာ၊ မလွန်မြောက်နိုင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တတ္ထ၊
ထိုရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၌၊ လဂ္ဂါ၊ ကပ်ငြိကုန်သည်၊ လဂ္ဂိကာ၊ ကပ်ငြိခြင်း
သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာ
ဥပေက္ခာ၊ ဤဥပေက္ခာတို့ကို၊ ဆဂေဟသိတာ ဥပေက္ခာတိ၊ ဆဂေဟသိ
တာဥပေက္ခာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ရူပံသာနာတိဝတ္တတိတိ၊
ရူပံသာနာတိဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုနေက္ခမ္ပသိတာဥပေက္ခာသည်၊
ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ အနတိက္ကမတိ၊ ဝိပဿနာရှုသောအားဖြင့်မလွန်၊ တတ္ထ၊ ထိုရူ
ပါရုံ၌၊ နိကန္တိဝသေန တပ်နှစ်သက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နတိဌတိ၊ မတည်၊
ဣမာဆနေက္ခမ္ပ သိတာဥပေက္ခာတိ၊ ဣမာဆနေက္ခမ္ပ သိတာဥပေက္ခာဟူ
သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ခွါရေသု၊ ခွါရတို့၌၊ ဣဋ္ဌာ
ဒိအာရမ္မဏေ၊ ဣဋ္ဌအစရှိသောခြောက်ပါးသောအာရုံသည်၊ အာပါတဂ
တေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဣဋ္ဌေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ အရေဇ္ဇန္တဿ၊
မတပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနိဋ္ဌေ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌၊ အဒုဿန္တဿ၊ မပြတ်မှား
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အသမပေက္ခနေ၊ မညီမညွတ် မသင့်မလျော်ရှုခြင်း၌၊
အသမ္ပုပ္ပန္တဿ၊ မတွေးဝသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမာဥပ္ပန္နိဝိပဿနာဥာ
ဏသမ္ပယုတ္တာ၊ ဤဖြစ်သောဝိပဿနာဥာဏနှင့်ယှဉ်သောဥပေက္ခာတို့ကို၊
ဆနေက္ခမ္ပသိတာဥပေက္ခာတိ၊ ဆနေက္ခမ္ပသိတာဥပေက္ခာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ
သိအပ်ကုန် ၏၊ တတ္ထဣန္ဒြိယာယဣန္ဒြိယပဇာတတိ၊ တတ္ထဣန္ဒြိယာယ
ဣန္ဒြိယပဇာတဟူသည်ကား၊ တေသုဆတ္တိံ သသတ္တပဒေသု၊ ထိုသုံးဆဲ့ခြံ
ပါးသောသတ္တပဒတို့တွင်၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊
အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးတို့ကို၊ ပဇာဟတ၊ ပယ်လေကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သတ်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေနစ၊ ထိုသို့သောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ တဟိတိက္ခဝယာနိဆနေက္ခမ္ပသိတာနိတိအာဒိ၊ တဟိ
တိက္ခဝယာနိဆနေက္ခမ္ပသိတာနိဤသို့အစရှိသောစကားတို့၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နိဿာယအာဂမ္မာဂိ၊ နိဿာ
ယအာဂမ္မဟူသည်ကား၊ ပဝတ္တနဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာဂ
မနဋ္ဌာနာဟုတေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော တရားတို့ကို၊
နိဿာယစေဝ၊ ဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယဟုတေ၊ နိဗ္ဗာန်၏အထောက်အ
ပံ့ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ အာဂမ္မဝ၊ ဖွဲ့၍လည်းကောင်း၊ ဝေမေ

၁၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသိအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တေသံသမတိက္ကမောဟောတိတိ၊ ဇေမတေသံ သမတိက္ကမောဟောတိ
ဟူသည့်ကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ နေက္ခမ္ဘသိတာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြှီကုန်သော သောမ
နဿတို့၏၊ ပဝတ္ထနေနံ၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဂေဟသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်
ငါးပါးကိုမြှီကုန်သော သောမနဿတို့ကို၊ အတိက္ကန္တာနိနာမ၊ လွန်သည်
မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ သရိက္ခကေနေဝ၊ ဂေဟသိတာ သောမနဿနှင့်တူသော
နေက္ခမ္ဘသိတာ သောမနဿဖြင့်သာလျှင်၊ သရိက္ခကံ၊ နေက္ခမ္ဘသိတာ သော
မနဿနှင့်တူသောဂေဟသိတာ သောမနဿကို၊ ဗဟာပေန္တေန၊ ပယ်စေ
တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗလဝတာဗလဝန္တေန၊ အားကြီးသော
နေက္ခမ္ဘသိတာသောမနဿပဟာယကတရားဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗလေ၊ အားနည်းသော
ဂေဟသိတာသောမနဿပဟာယဗ္ဗတရားတို့ကို၊ ဗဟာပေန္တေန၊ ပယ်စေ
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တကြိမ်ကွဝေယာနိ၊ ဆနေက္ခမ္ဘသိတာနိ
သောမနဿာနိတိအာဒိံ၊ တကြိမ်ကွဝေယာနိ ဆနေက္ခမ္ဘသိတာနိသော
မနဿာနိဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ နေက္ခမ္ဘ သိတာသောမနသောတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြှီ
ကုန်သော-သောမနဿတို့ဖြင့်၊ နေက္ခမ္ဘသိတာဒေါမနဿာနိစ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြှီ
ကုန်သောဒေါမနဿတို့ကို၎င်း၊ နေက္ခမ္ဘသိတာဥပေက္ခာဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြှီကုန်
သောဥပေက္ခာတို့ဖြင့်၊ နေက္ခမ္ဘသိတာသောမနဿာနိစ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြှီကုန်သော
သောမနဿတို့ကို၎င်း၊ ဗဟာပေန္တေန၊ ပယ်စေတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဗလဝတာဗလဝန္တေန၊ အားကြီးသော သောမနဿအားကြီးသော
ဥပေက္ခာဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗလပဟာနံ၊ အားနည်းသော ဒေါမနဿ အားနည်းသော
သောမနဿကိုပယ်ခြင်းကို၊ ကပိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ပိဏ္ဍတ္တ
အဓိပ္ပါယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဌတွာ၊ ပါဠိအစဉ်ကို မဖွင့်ဘဲတန့်
ရပ်ပြီး၍၊ ဥပေက္ခာကထာ၊ ဥပေက္ခာကထာကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ
သည်၊ ကထေတဗ္ဗာ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏၊ ဟိပိတ္ထာမေမိ၊ ရှေးဦးအံ့၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါး
ကုန်သော၊ သမာပတ္တိသု၊ သမာပတ်တို့တွင်၊ ပဌမာဒိနိ၊ ပဌမဈာန်အစရှိ
ကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဈာနာနိစ၊ ပဌမဈာန်-ဒုတိယဈာန်-တ
တိယဈာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓသင်္ခါရေစ၊ ဈာန်နှင့်မရောသောသက်
သက်သောပကိဏ္ဏကသင်္ခါရတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒကေ၊ အခြေတို့ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဋ္ဌါနိ၊ အားထုတ်ကုန်သော၊ စ
တုန္တံ၊ လေးဦးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပုပ္ဖဘာဂဝိပဿနာ၊

၇-ပိတင်္ဂဝဂ်-၇-သဗ္ဗသဟာနပိတင်္ဂသုတ်။ ၁၄၆

ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာမှရှေးဖြစ်သော ဝိပဿနာသည်။ သောမနဿသ
 ဟာဂတာဝါ။ သောမနဿနှင့်တကွဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥ
 ပေက္ခာသဟာဂတာဝါ။ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ပန။ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာကိုဆိုပြီးအံ့။ ဝုဠာနဂါမိနိ။ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿ
 နာသည်။ သောမနဿသဟာဂတာဝ။ သောမနဿ နှင့်တကွဖြစ်သည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထဈာနာဒိနိ။ ရူပါဝစရေတုသိုလ်စတုတ္ထဈာန
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ပါဒကောနိ၊ အခြေတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
 နာကို၊ အာရဒ္ဓါနံ၊ အားထုတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု
 နံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုဠာဘာဂဝိပဿနာ။ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၏ရှေး၌ဖြစ်
 သော-ဝိပဿနာသည်။ ဝုရိမသဒိသာဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။
 ပန၊ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာကိုဆိုပြီးအံ့။ ဝုဠာနဂါမိနိ။ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ
 သည်။ ဥပေက္ခာသဟာဂတာဝ။ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣဒံ၊ ဤဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၏ သောမနဿဥပေက္ခာဖြစ်သည်ကို၊ သန္ဓာ
 ယ၊ ရည်၍။ ဆနေက္ခမ္ဘ သိတာဥပေက္ခာတာနိဿာယတာဝအာဂမ္မပဿနိဆ
 နေက္ခမ္ဘ သိတာနိ သောမနဿာနိတာနံ ပဗဟထာတိ။ ဆနေက္ခမ္ဘသိတာ
 ဥပေက္ခာတာနိဿာယတာဝအာဂမ္မယာနိဆနေက္ခမ္ဘသိတာနိသောမနဿာ
 နိတာနိပဗဟထဟူ၍၊ ဘာဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်၊ ဖြင့်၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝိပဿနာယ၊
 ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၏၊ အယံ ဝေဒနာပိသေသောဝ။ ဤသောမနဿဝေ
 ဒနာဥပေက္ခာဝေဒနာအထူးသည်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်ဟုတ်
 သော၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အရိယမဂ္ဂေဝိ၊ အရိယမဂ်၌လည်း၊ ဈာနင်္ဂ
 ဗောဇ္ဈင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါနန္တိ၊ ဈာနင်္ဂဗောဇ္ဈင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါတို့၏လည်း၊ ပိသေသော၊ အထူး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ စောဒနာသောနောပုန်ကိုထုတ်၍ပြုပြီးအံ့၊ ဧတံ
 ပိသေသံ၊ ဤဝေဒနာအထူးများအင်္ဂါအထူးဗောဇ္ဈင်္ဂ အထူးမဂ်အင်္ဂါအ
 ထူးကို၊ ကော၊ အဘယ်တရားသည်၊ နိယမေတိ၊ ဖွတ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း။ တာဝ၊ လက်ဖွင့်ရှေးပြီး၊ ကေမိ၊ အချို့
 ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဝိပဿနာပါဒကဏ္ဍာနံ၊ ဝိပဿနာ၏
 အခြေဖြစ်သောဈာန်သည်၊ နိယမေတိ၊ ဖွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ
 နာ၏၊ အာရမ္မဏဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိ

ဥပရိပဏ္ဏာသိသံအဋ္ဌကထာဝိသိနိဓရ-ဒုတိယသံသ္မိ၊

နာနတ္ထာတိ။ နာနတ္ထာဟူသည်ကား။ နာနာဗဟူ။ ကာမာဝစရအစရှိ
သောအပြားကုသိုလ်အစရှိသောအပြားအားဖြင့် များသောအပြားရှိသော
ဥပေက္ခာတည်း။ အနာယုကာရာ။ များသော အပြားရှိသော ဥပေက္ခာ
တည်း။ နာနတ္ထသိတာတိ။ နာနတ္ထသိတာ ဟူသည်ကား။ နာနာဓမ္မဏနိသိ
တာ။ ရူပါရုံအစရှိသောအထူးထူးသောအာရုံကို ဖြိသောဥပေက္ခာတည်း။
ဧကတ္ထာတိ။ ဧကတ္ထာဟူသည်ကား။ ဧကောတရသသာသတောရှိသော ဥ
ပေက္ခာတည်း။ ဧကတ္ထသိတာတိ။ ဧကတ္ထသိတာဟူသည်ကား။ ဧကောဓမ္မ
ဧကောတရတည်းသောအာရုံ၌ နိသိတာ။ ဖြိ သောဥပေက္ခာတည်း။ ပန။
စောဒနာသောဓနာပုဒ် ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့။ အယံဥပေက္ခာ။ ဤဥပေက္ခာသည်
ကတမာ။ အဘယ်နည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။
တာဝ။ ဧေးဦးစွာ။ ဟောဋ္ဌာ။ အောက်၌။ အညာဏုပေက္ခာ။ အညာဏုပေက္ခာ
ကို။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဥပရိ။ အထက်၌။ ဆဇ္ဇင်္ဂပေက္ခာ။ ဆဇ္ဇင်္ဂ
ပေက္ခာကို။ ဝက္ခတိ။ ဟောတော်မူလတ္တံ့။ ဣဝ။ ဤအတ္ထိဘိက္ခဝေဥပေက္ခာ
နာနတ္ထာအစရှိသောဝါရ၌။ သမထဥပေက္ခာ။ သမထဥပေက္ခာ၎င်း။ ဝိပဿ
နုပေက္ခာ။ ဝိပဿနုပေက္ခာလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ နှစ်ပါးကုန်သော။
ဥပေက္ခာ။ ဥပေက္ခာတို့ကို။ ဝဟိတာ။ ယူတော်မူအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုလေး
ပါးသောဥပေက္ခာတို့တွင်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သဒ္ဓါဒိသု။ သဒ္ဓါရုံအစ
ရှိသည်တို့၌။ ပဝတ္ထာ။ ဖြစ်သော။ အညာဏုပေက္ခာ။ အညာဏုပေက္ခာသည်
အညာ။ တပါးတည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ရူပေ။ ရူပါရုံ၌။ ပဝတ္ထာ။ ဖြစ်သော။ ယာ

၁၈

ဥပေက္ခာ၊ အကြင်ဥပေက္ခာသည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ သိဥပေက္ခာ၊ ထိုဥပေက္ခာသည်၊ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ နဟောတံ၊ မပြစ်၊ စသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌၊ ပပတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသည်၊ ရူပဇေဝ၊ ရူပါရုံ ဘုံသာသျှင်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သဒ္ဓါဒယော၊ သဒ္ဓါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ နကရောတံ၊ မပြု၊ စ၊ ပညာရုံအားဖြင့်၊ နနတ္ထဖြစ်သည်၊ ငှတပါးတခုတည်းသောရူပါရုံ၌၊ နနတ္ထဖြစ်သည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ ရူပ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌၊ ဥပေက္ခာဘာဝံ၊ ဥပေက္ခာ၏အဖြစ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အညာ၊ တပါးသော၊ သမထဥပေက္ခာ၊ လောကီချာန်၌ရှိသောဥပေက္ခာသည်၊ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းကို၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညာ၊ တပါးသော ဥပေက္ခာသည်၊ အာပေါကသိဏာဒိနိ၊ အာပေကသိုဏ်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နနတ္ထဘာဝဉ္စ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နနတ္ထသိတဉ္စ၊ အထူးထူးသောအာရုံကို၌သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဘန်တော်မူလိုသောဘုရားသခင်သည်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေဥပေက္ခာရူပေသုတိအာဒိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေဥပေက္ခာရူပေသုတ္တံသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ နနတ္ထနနတ္ထသိတဥပေက္ခာမှတစ်ပါး၊ ဧကတ္တဧကတ္တသိတဥပေက္ခာကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိဝါ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာကာသာနဉ္စယတနာနိဝါ၊ အာကာသာနဉ္စယတနာချာန်တို့သည်၎င်း၊ ဝိညာဏဉ္စယတနာ ဒိနိဝါ၊ ဝိညာဏဉ္စယတနာချာန် အစရှိသည်တို့သည်၎င်း၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကတ္တံ၊ တခုတည်းသောဥပေက္ခာကို၊ ဧကတ္တသိတံ၊ တခုတည်းသော ချာန်ကို၌သော ဥပေက္ခာကို၊ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဘန်တော်မူလိုသော ဘုရားသခင်သည်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေဥပေက္ခာ အာကာသာနဉ္စယတနာနိသိတာတိအာဒိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေဥပေက္ခာ အာကာသာနဉ္စယတနာ နိသိတံသုတ္တံသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ အာကာသာနဉ္စယတနူပေက္ခာ၊ အာကာသာနဉ္စယတနူပေက္ခာသည်၊ သမ္ပယုတ္တဝသေန၊ သမ္ပယုတ်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ အာကာသာနဉ္စယတနာ နိသိတာ၊ အာကာသာ နဉ္စယတနာ ချာန်ကို ၌သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာကာသာနဉ္စယတနခန္ဓေ၊ အာကာသာနဉ္စယတန

၁၄၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ။

ဈာန်ဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာတို့ကို။ ဝိပဿန္တဿ။ ဝိပဿနာရှုသောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏။ ဝိပဿနပေက္ခာ။ ဝိပဿနပေက္ခာသည်။ အာရမ္မဏ ဝသေန၊ အာရုံ၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတန နိဿိတာ၊ အာကာသာနဉ္စာယ
 တနဈာန်ကိုမှီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောဝိညာဏဉ္စာ
 ယတနနိဿိတာ အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဇေသဝဇေသောဇ္ဈဝ၊ ဤနည်း
 ကဲ့သို့သော။ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တံပဗဟထာတိ
 ဧတ္ထ၊ တံပဗဟထဟူသောဤပါဌ၌။ အရူပါဝစရသမာပတ္တိဥပေက္ခာယ၊
 အရူပါဝစရ သမာပတ်နှင့် ယှဉ်သောဥပေက္ခာဖြင့်။ ရူပါဝစရသမာပတ္တိ
 ဥပေက္ခံ၊ ရူပါဝစရသမာပတ်နှင့်ယှဉ်သောဥပေက္ခာကို။ ဗဟာပေတိ၊ စွန့်
 စေ၏။ အရူပါဝစရဝိပဿနပေက္ခာယ၊ အရူပါဝစရတရား ယှဉ်အာရုံရှိ
 သောဥပေက္ခာဖြင့်။ ရူပါဝစရဝိပဿနပေက္ခံ၊ ရူပါဝစရတရားယှဉ်အာရုံ
 ရှိသောဝိပဿနပေက္ခာကို။ ဗဟာပေတိ၊ စွန့်စေ၏။ အတမ္ဗယတန္တိဧတ္ထ၊
 အတမ္ဗယတံ ဟူသောဤပါဌ၌။ တမ္ဗယတာနာမ၊ တမ္ဗယတာမည်သည်
 ကား၊ တဏှာ၊ တဏှာတည်း။ တဿာ၊ ထိုတဏှာ၏။ ပရိယာဒါနတော၊
 ကုန်ရာကုန်ကြောင်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊
 ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာကို။ အတမ္ဗယတာတိ၊ အတမ္ဗယတာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ တံပဗဟထာတိ၊ တံပဗဟထဟူသည်ကား။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။
 ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာယ၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာဖြင့်။ အရူပါဝစရသမာ
 ပတ္တိဥပေက္ခန္တံ၊ အရူပါဝစရသမာပတ်နှင့် ယှဉ်သောဥပေက္ခာကို လည်း
 ကောင်း။ ဝိပဿနပေက္ခန္တံ၊ ဝိပဿနပေက္ခာကို လည်းကောင်း။ ပဗဟတိ၊
 ပယ်၏။ ။

ယဒရိယောတိ၊ ယဒရိယောဟူသည်ကား။ ယေသတိပဋ္ဌာနေ၊ အကြင်
 သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ အရိယောသမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေ
 ဝတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်၌။ ဝီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။
 ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋ္ဌပေန္တော၊ ပဋိပညာနုသယမှ
 ကင်းစေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်
 တို့ကို။ သေဝတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ န
 သုဿသန္တိတိ၊ နသုဿသန္တိဟူသည်ကား။ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊
 သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ နဇ္ဇန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ နအညာတိ၊ နအညာဟူ
 သည်ကား။ ဇာနနတ္ထာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ပိတ္တံ၊ မိတ်ကို။ နဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မဖြစ်စေ
 ကုန်။ ဝေါက္ကမ္မာတိ၊ ဝေါက္ကမ္မဟူသည်ကား။ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ သတ္ထု၊

သာသနာတိ။ သတ္ထုသာသနာဟူသည်ကား။ သတ္ထု။ မြတ်စွာဘုရား၏။
တြဝါဒံ။ အဆုံးအမကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ယူအပ်၏ဟူ၍။ ပူရေတဗ္ဗံ။ ပြည့်အပ်
၏ဟူ၍။ နမညန္တိ။ မအောက်မေ့ကုန်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။
အနက်တည်း။ သတ္ထု။ မြတ်စွာဘုရား၏။ တြဝါဒံ။ အဆုံးအမကို။ နမညန္တိ။
မအောက်မေ့ကုန်။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ယူအပ်သည်ကို။ နမညန္တိ။ မအောက်
မေ့ကုန်။ ပူရေတဗ္ဗံ။ ပြည့်အပ်သည်ကို။ နမညန္တိ။ မအောက်မေ့ကုန်။ ဣတိ
အယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ နစေဝအနတ္တမနောတိ။
နစေဝအနတ္တမနောဟူသည်ကား။ နသကာမနော။ မိမိစိတ်မဟုတ်သည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ စာသင်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤနစေဝအနတ္တမနောဟူသော
ပုဒ်၌။ ဂေဟသိတံ။ ဒေါမနဿဝသေန။ ကာမဂုဏ်ကိုရှိသောဒေါမနဿ
၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အပ္ပတိတော။ နှစ်သက်တော် မမူသည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ နဒဠဗ္ဗော။ မမှတ်အပ်။ ပန။
စင်စစ်သော်ကား။ အပ္ပဗုပန္နကောသု။ ကောင်းစွာကျင့်သောတပြည့်သား
တို့၌။ အနတ္တမနတာကာရဏဿ။ နှလုံးသယာသည်၏ အဖြစ်တည်း
ဟူသောဒေါမနဿတည်းဟူသောအကြောင်း၏။ အဘာဝေန။ မရှိခြင်း
ကြောင့်။ ဇေတံ။ ဤနစေဝအနတ္တမနောဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ အနဝဿုတောတိ။ အနဝဿုတောဟူသည်ကား။ ပဋိဗ္ဗာအဝဿဝေန။
ဒေါသ၏ယိုစီးသောအားဖြင့်။ အနဝဿုတော။ ယိုစီးခြင်းမရှိ။ သတော။
သမ္မာနောတိ။ သတောသမ္မာနောဟူသည်ကား။ သတိယာစ။ သတိ
နှင့်လည်းကောင်း။ ဥပဏေနစ။ ဥပဏ်နှင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတော။
ပြည့်စုံ၏။ ဥပေက္ခကောတိ။ ဥပေက္ခကော ဟူသည်ကား။ ဆဇ္ဇရုံပေက္ခာ
ယ။ ဆဇ္ဇရုံပေက္ခာဖြင့်။ ဥပေက္ခကော။ လျစ်လျူရှုတော်မူသည်။ ဟုတွာ။
ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ အတ္တမနောတိ။ အတ္တမနောဟူသည်ကား။
ဣဓာပိ။ ဤသောမနဿဝါရ၌လည်း။ ဂေဟသိတံ။ သောမနဿဝသေန။
ကာမဂုဏ် ငါးပါးကိုရှိသော သောမနဿ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပ္ပိလာပိ
တော။ ပေါ်လွင်၏။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ နဝေဒိတဗ္ဗော။
မသိအပ်။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ ပဋိပန္နကောသု။ ကောင်းစွာကျင့်သော
တပြည့်သားတို့၌။ အတ္တမနတာကာရဏဿ။ နှလုံးသယာသည်၏အ
ဖြစ်တည်းဟူသော အကြောင်း၏။ အဘာဝေန။ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဇေတံ။
ဤအတ္တမနစေဝဟောတိ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။
အနဝဿုတောတိ။ အနဝဿုတော ဟူသည်ကား။ ရာဂါဝဿဝေန။

၁၄၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတိယတွဲ

ရာဂတည်းဟူသောပရိစ္ဆိဒ္ဓိခြင်းဖြင့်၊ အနဝသုတော၊ ပရိစ္ဆိဒ္ဓိခြင်းရှိသောရိ
 တောတိ၊ သာရိတောဟူသည့်ကား၊ ဒမိတော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ ဧကမေဝဒိ
 သံဓာဝတိတိ၊ ဧကမေဝဒိသံဓာဝတိ ဟူသည့်ကား၊ အနိဝတ္တိတွဲ၊ ပြန်
 နှစ်မူ၍၊ ဓာဝန္တော၊ ပြေးသွားသောဆင်သည်၊ ဧကံယေဝဒိသံ၊ တခုသော
 အရပ်သို့သာလျှင်၊ ဓာဝတိ၊ ပြေးသွားနှိုင်း၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ နိဝတ္တိတွဲ၊ ပြန်
 နှစ်မူ၍၊ အပရံ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဓာဝိတံ၊ ပြေးသွားခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊
 စွမ်းနှိုင်း၏၊ အဋ္ဌဒိသာဝိဓာဝတိတိ၊ အဋ္ဌဒိသာဝိဓာဝတိ ဟူသည့်ကား၊
 ဧကပလ္လေကေန၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသောသမာ
 ပတ်ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အနိဝတ္တိ
 တွဲဝ၊ မထွဋ်လည်မူ၍သာလျှင်၊ ဝိမောက္ခဝသေန၊ သမာပတ် ရှစ်ပါး၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဒိသာ၊ ရှစ်ပါးသောအရပ်တို့သို့၊
 ဧကယုဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဓာဝတိ၊ ပြေးသွား
 နှိုင်း၏၊ ပုရတ္တာဘိမုခေါဝါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှုလည်းကောင်း၊ ဧကိဏာဒိ
 သု၊ တောင်အရပ်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဒိသာဘိမုခေါဝါ၊ တပါး
 ပါးသောအရပ်သို့ ရှေးရှုလည်းကောင်း၊ နိသိဒိတွဲ၊ ထိုင်၍၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိ
 ယော၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇတိယေဝ၊ ဝင်စားနှိုင်းလည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာ
 တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သဇ္ဇာ
 ယတန ဝိဘင်္ဂံ သုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု ခြောက်
 သော၊ သဇ္ဇာယတနဝိဘင်္ဂံသုတ္တံ၊ သဇ္ဇာယတနဝိဘင်္ဂံသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၈-ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂံသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်၊ ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂံ
 သုတ္တံ၊ ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂံသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂံသုတ်၌၊ ဥဒ္ဓေ
 သဝိဘင်္ဂံန္တိ၊ ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂံ ဟူသည့်ကား၊ ဥဒ္ဓေသဉ္စ၊ မာတိကာကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိဘင်္ဂဉ္စ၊ ပဒဘာဇနီကိုလည်းကောင်း၊ မာတိကဉ္စ၊ မာတိ
 ကာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘဇနဉ္စ၊ ပဒဘာဇနီကို လည်းကောင်း၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂံ၊ ဥဒ္ဓေသကို

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၈-ဥဒ္ဓေသဝိဘင်္ဂသုတ်။

၁၄၇

အကျွယ် ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော စကားကို။ ဒေသိယာမိ။ ငါဘုရား
ဟောတော်မူအံ့။ ဥပပရိက္ခေယျာတိ။ ဥပပရိက္ခေယျ ဟူသည်ကား။ ထု
လေယျ။ နှိုင်းချိန်ရာ၏။ တိရေယျ။ ဆုံးဖြတ်ရာ၏။ ပရိဂ္ဂဏေယျ။ စူးစမ်း
ဆင်ခြင်ရာ၏။ ပရိန္တိန္ဓေယျ။ ပိုင်းခြား၍ သိသာရာ၏။ ဗဟိဒ္ဓါတိ။ ဗဟိဒ္ဓါ
ဟူသည်ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ။ အပဖြစ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု။ ရူပါရုံ အစ
ရှိသော အာရုံတို့၌။ အဝိက္ခိတ္တံ အဝိသဒ္ဓန္တိ။ အဝိက္ခိတ္တံ အဝိသဒ္ဓံ ဟူ
သည်ကား။ နိကန္တိ ဝသေန။ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာ
ရမ္မဏေ။ ရူပါရုံအစရှိသော များစွာသောအာရုံ၌။ တိဋ္ဌမာနံ။ တည်ခြင်း
သည်။ ဝိက္ခိတ္တံ။ မျှလွင့်သည် မည်သည်။ ဝိသဒ္ဓံ။ ပြန့်နှံ့သည်မည်သည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံ။ ထိုအာရုံ၌တပ်နှစ်သက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်အာရုံ
၌ဖြစ်သည်ကို။ ပဋိသေခေန္တော။ မြစ်တော်မူလိုသောဘုရားသခင်သည်။
ဧဝံ။ ဤသို့အဝိက္ခိတ္တံအဝိသဒ္ဓံ ဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ အဇ္ဈတ္တံ
အသဉ္စိတန္တိ။ အဇ္ဈတ္တံအသဉ္စိတံဟူသည်ကား။ ဂေါစရဇ္ဈတ္တေ။ ပထ
ဝီကသိုဏ်း အစရှိသောအာရုံ၌။ နိကန္တိ ဝသေန။ တပ်နှစ်သက်သည်
၏အစွမ်းဖြင့်အသဉ္စိတံ။ မတည်သည်ဖြစ်၍။ အနုပါဒါယနပရိတဿေ
ယျာတိ။ အနုပါဒါယနပရိတဿေယျဟူသည်ကား။ အနုပါဒိယိတွာအ
ဂဟေတွာ။ တဏှာ၏အစွမ်းဖြင့်မယူမူ၍။ တံဝိညာဏံ။ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်
အစရှိသောခြောက်ပါးသောဝိညာဉ်သည်။ နပရိတဿေယျ။ မတပ်မတ်
သောရာ။ ယထာယန အာကာရေန။ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။
ဝိညာဏံ။ စက္ခုဝိညာဉ် အစရှိသော ခြောက်ပါးသော ဝိညာဉ်သည်။
ဗဟိဒ္ဓါ။ အပဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံအစရှိသော များစွာသော အာရုံတို့၌။
အဝိက္ခိတ္တံ။ မမျှ လွင့်သည်။ အဝိသဒ္ဓံ။ မပြန့်နှံ့သည်။ အဇ္ဈတ္တံ။ ပထဝီ
ကသိုဏ်းအစရှိသောအာရုံ၌။ အသဉ္စိတံ။ တပ်နှစ်သက်သည်၏အစွမ်း
ဖြင့်မတည်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အနုပါဒါယ။ တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်
မယူမူ၍။ နပရိတဿေယျ။ မတပ်မန့်စ် သက်ရာ။ ဧဝံတထာ။ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်။ ဘိက္ခု။ သတိပညာနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်။ ဥပပရိက္ခေယျ။
စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
ဇာတိဇရာမရဏဒုက္ခသမုဒယသမ္ဘဝေါတိ။ ဇာတိဇရာမရဏဒုက္ခသမုဒယ
သမ္ဘဝေါ ဟူသည်ကား။ ဇာတိဇရာမရဏဒွေဝ။ ဇာတိဇရာ မရဏသည်
လည်းကောင်း။ အဝသေသဿ။ ကြွင်းသော။ ဒုက္ခဿ သောကပရိဒေ
ဝအစရှိသော ဒုက္ခမီး၏။ နိဗ္ဗတ္တိဝ။ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နဟော

၁၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တိ၊မဖြစ်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရူပနိမိတ္တာ ခုသာရှိတိ။ ရူပနိမိတ္တာခုသာရှိ ဟူသည်ကား။ ရူပနိမိတ္တံ၊ ကိလေသာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရူပါရုံသို့။ အနုသတိ အနုဓာဝတိ။ တင်ခြင်း အစရှိ သည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ပြေးသွား တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရူပနိမိတ္တာခုသာရှိ၊ ရူပနိမိတ္တာခုသာရှိမည်၏။ ဧဝံခေါအာဝုသောအဇ္ဈတ္တံ အသဏ္ဌိတန္တိ။ ဧဝံခေါအာဝုသော အဇ္ဈတ္တံအသဏ္ဌိတံ ဟူသည်ကား။ နိကန္တိ ဝသေန၊ တပ်နှစ်သက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အသဏ္ဌိတံ၊ ကသိုဏ်း အစရှိသော အာရုံတို့၌ မတည်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသတ္တံ၊ ဖွင့်၏။ နိကန္တိ ဝသေန၊ ကသိုဏ်းအစရှိသော အာရုံ၌ တပ်နှစ်သက်သည်၏အ စွမ်းဖြင့်၊ အတိဋ္ဌမာနံ၊ မတည်ခြင်းသည်။ ဟာနဘာဂိယံ၊ ဈာန်တရားမဂ် တရားမှ ယုတ်ခြင်းအဖို့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိသေသဘာဂိယမေ ဝ၊ ဈာန်မဂ်တည်းဟူသော တရား အထူးလျှင် အဖို့ရှိသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုပါဒါယပရိတဿနာတံ၊ အနုပါဒ် ယပရိတဿနာ ဟူသည်ကား။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခန္ဓိယဝဂ္ဂေ၊ ခန္ဓဝဂ္ဂသံ ယုတ်၌။ ဥပါဒါပရိတဿနဉ္စေဝါ ဘိက္ခဝေဒေသိဿာမိ အနုပါဒါအပရိ တဿနဉ္စာတိ။ ဥပါဒါပရိတဿနဉ္စေဝါ ဘိက္ခဝေဒေသိဿာမိအနုပါဒါ ပရိတဿနဉ္စဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူပြီး၍။ တာသု၊ ထိုနှစ် ပါးသောပရိတဿနအပရိတဿနတို့တွင်။ ဣမ၊ ဤသုတ်၏မာတ်ကော၌။ ပရိတဿနာ၊ ဥပါဒါပရိတဿနတဏှာကို။ အဂဟေတွာဝ၊ မယူမူ၍သာ လျှင်။ အပရိတဿနာဝ။ အနုပါဒါ အပရိတဿနာ တပါးကိုသာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဥပါ ဒါပရိတဿနဉ္စ၊ စွဲလမ်းသောအားဖြင့်ဖြစ်သော တပ်မဂ်မောခြင်းကိုရင်း။ အနုပါဒါအပရိတဿနဉ္စ၊ မစွဲလမ်းသောအားဖြင့်ဖြစ်သောမတပ်မဂ်မော ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေသိဿာမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထို နှစ်ပါးသောပရိတဿနာကို။ မဟာထေရော၊ အရှင်မဟာကရုဉ်းမထေရ် သည်။ ဥပါဒါပရိတဿနမေဝ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၌ ဟောတော်မူသောဥ ပါဒါပရိတဿနကိုပင်လျှင်။ အနုပါဒါပရိတဿနံ၊ အနုပါဒါပရိတဿ နကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသောကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေဉ္စအာ ဝုသောအနုပါဒါပရိတဿနာဟောတိဣမအာဝုသောအစရှိသောစကား ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပန၊ စောဒနာသောနောပုန်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သော၊ ဤခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်

သောဥပါဒါပရိတဿနာသည်။ အနုပါဒါပရိတဿနာ။ ကစ္စည်းမထေရ်
၏အလိုအားဖြင့်အနုပါဒါပရိတဿနာမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်နိုင်လေအံ့
နည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ဝုတ္တံ။ အမေးတည်း။ ဥပါဒါတဗ္ဗဿ။
စွဲလမ်းအပ်သောအာရုံ၏။ အဘာဝတော။ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဟောတိ။ ဖြစ်
၏။ ဟိဝိည္ဇာရေမိ။ ထိုစကားကိုခွဲပြီးအံ့။ ကောပိ။ တစ်ခုတစ်ခုသော။ သင်္ခါရော။
သင်္ခါရသည်။ နိစ္စောဝါ။ ခြုံလည်းဖြို၏။ ခုဝေါဝါ။ မချွတ်လည်းတည်၏။ အတ္တော
ဝါ။ အပိုးလည်းရ၏။ အတ္တနိယောဝါ။ မိမိဥစ္စာလည်းဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဂဟတဗ္ဗယုတ္တကော။ စွဲလမ်းအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သည်။ ယဒိအဘဝိဿာ။
အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အပံပရိတဿ
နာ။ ဤတပ်မက်မောခြင်းသည်။ ဥပါဒါပရိတဿနာဝ။ စွဲလမ်းသောအားဖြင့်
ဖြစ်သောတပ်မက်မောခြင်းသည်သာလျှင်။ အဿ။ ဖြစ်ရာ၏။ ပန။ ယုတ္တိဝမ်း
သည်မှတစ်ပါးသော သဘာဝကိုဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဧဝံ။
ဤသို့။ ဥပ ဒါတဗ္ဗာ။ စွဲလမ်းအပ်သော။ သင်္ခါရောနာမ။ သင်္ခါရမည်သည်။
နတ္ထိ။ မရှိ။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ရူပံအတ္တဘိအာဒိနာ။ ရူပံအတ္တာဤသို့
အစရှိသော။ နယေန။ နည်းဖြင့်။ ဥပါဒိန္နာဝိ။ စွဲလမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော။ ရူပါဒယော။ ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့သည်။ အနုပါဒိန္နာဝိ။ မစွဲလမ်း
အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သော။ ဤတပ်
မက်မောခြင်းတဏှာသည်။ ဒိဗ္ဗိဝသေန။ နိစ္စရဝဟူ၍ယူသောမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိနဲ့
အစွမ်းဖြင့်။ ဥပါဒါပရိတဿနာ။ ဥပါဒါပရိတဿနာဟူ၍ ဆိုသင့်သည်။
သမာနာဝိ။ ဖြစ်သော်လည်း။ အတ္ထတော။ သတောအားဖြင့်။ အနုပါဒါပရိ
တဿနာယေဝနာမ။ အနုပါဒါပရိတဿနာမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ အညထာဟောဝီတိ။ အညထာ
ဟောဝီဟူသည်ကား။ နပရိဝတ္တတိ။ ပြန်လွန်၍ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ပဏတိဇ
ဟနေန။ ပြကတေ။ သောသတောကိုစွန့်သောအားဖြင့်။ နဿတိ။ ပျက်စီး
၏။ ရူပပိပရိကာမာနုပရိဝတ္တတိတိ။ ရူပပိပရိကာမာနုပရိဝတ္တတိဟူသည်
ကား။ မမ။ ငါ၏။ ရူပံ။ ရူပက္ခန္ဓာသည်။ ပိပရိကာတံ။ ဖောက်ပြန်၏။ ဣတိအာ
ဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။ နယေနဝါ။ နည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ မေ။ ငါ၏။ ယံ။
အကြံ။ ရူပက္ခန္ဓာသည်။ အဟုဝတ။ ဖြစ်ဘူးလေပြီးတကား။ မေ။ ငါ၏။ ဧဝံ
ရူပံ။ ထိုရူပက္ခန္ဓာသည်။ ဝတ။ စင်စစ်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိ
သော။ နယေနဝါ။ နည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မပိညာဏံ။ ကံဟုဆိုအပ်သော
ပိညာဉ်သည်။ ရူပဿ။ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ တောဒါနုပရိဝတ္တိ။ ပျက်စီးခြင်းသို့အ

၀၅၀ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျ-နုတ်ယံတွံ၊

စဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပရိကာမာနုပရိဝတ္တိဇောတိ၊ ဝိပရိကာမာနုပရိဝတ္တိဇောဟူသည်ကား။ ဝိပရိကာမဿ၊ ဖောက်ပြန်သောရူပက္ခန္ဓာအား။ အနုပရိဝတ္တိနတော၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိပရိကာမာရေဓာတုဗိတ္တတော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း လျှင်အာရုံရှိသော စိတ်ကြောင့်၊ ဇောတော၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ပရိတဿနာဓမ္မသမုပ္ပါဒါတိ၊ ပရိတဿနာဓမ္မသမုပ္ပါဒါဟူသည်ကား။ တဏှာပရိတဿနာစ၊ တဏှာတည်း ဟူသောတပ်မက်မောခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အကုသလဓမ္မသမုပ္ပါဒါစ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တံပရိယာဒါယတိဋ္ဌန္တိတိ၊ စိတ္တံပရိယာဒါယ တိဋ္ဌန္တိ ဟူသည်ကား။ ကုသလစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဥတ္တာသဝါတိ၊ ဥတ္တာသဝါဟူသည်ကား။ ဘယတာသေနပိ၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ သဥတ္တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ တဏှာတာသေနပိ၊ တဏှာတည်းဟူသော ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ သဥတ္တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဝိဃာတာဝါတိ၊ ဝိဃာဘဝါဟူသည်ကား။ သဝိဃာတောသနုက္ခော၊ စိတ်၏ဘင်းရဲခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏၊ အပေက္ခဝါတိ၊ အပေက္ခဝါ ဟူသည်ကား။ သာလယောသသေနဟော၊ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဧဝံခေါအာဝုသောအနုပါဒါ၊ ပရိတဿနာဟောတိတိ၊ ဧဝံခေါအာဝုသော အနုပါဒါပရိတဿနာဟောတိဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဏိကရဏ္ဍကသညာယ၊ ပတ္တမြားအပြည့်ရှိသော ပဥြဟူ၍ ဖွတ်ထင်အပ်သောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တကရဏ္ဍကံ၊ အချည်းနှီးသောပဥြဟူ၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တသ္မိံ၊ ထိုအချည်းနှီးသောပဥြသည်၊ နဋ္ဌေ၊ ပျောက်သည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တဿ၊ ရောက်သောသူအား၊ ပရိတဿနာ၊ တပ်မက်မောခြင်းသည်၊ ဧကတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ပရိတဿနာ၊ ပူပန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝရူပပိပရိကာမာနုပရိဝတ္တိတိ၊ နဝရူပပိပရိကာမာ နုပရိဝတ္တိဟူသည်ကား။ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကမ္မဝိညာဏမေဝ၊ ကံဟုဆိုအပ်သောဝိညာဉ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရူပဘောဒါနုပရိဝတ္တိ၊ ရုပ်၏ပျက်စီးခြင်းသို့အစဉ်လိုက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဥဒ္ဓေသ ဝိဘင်္ဂသုတ်၏အ

ဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခု၊ မြောက်သော၊ ဥဒ္ဓေသမိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ဥဒ္ဓေသမိဘင်္ဂသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မိဘင်္ဂဝဂ်-၉-အရုဏမိဘင်္ဂသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ အရုဏမိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ အရုဏမိဘင်္ဂသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရုဏမိဘင်္ဂသုတ်၌၊ နေဝဿာရေယျနအပဿာရေယျာတိ။ နေဝဿာရေယျ နအပဿာရေယျဟူသည် ကား၊ ဂေဟသိတဝသေန၊ ကိလေသာကံငှါသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နေဝဥက္ခိပေယျ၊ မပြီးမြောက်ရာ၊ နအဝက္ခိပေယျ၊ ကိလေသာကံငှါသည်၏အစွမ်းဖြင့်မနှိပ်ငှက်ရာ၊ ဓမ္မမေဝဒေသေယျာတိ၊ ဓမ္မမေဝဒေသေယျဟူသည်ကား၊ သဘာဝမေဝ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောသဘောကိုသာလျှင်၊ ကထေယျ၊ ပြောဟောရာ၏၊ သုခမိနိစ္ဆယန္တိ၊ သုခမိနိစ္ဆယံဟူသည်ကား၊ မိနိစ္ဆိတသုခံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌ချမ်းသာသည်ကို၊ ရဟောဝါဒန္တိ၊ ရဟောဝါဒံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗေခါ၊ မျက်ကွယ်၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို၊ ဝိသုဏဝါစံ၊ ချောပစ်သောစကားကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခေဝ၊ အနက်တည်း၊ သမ္ဗုခါနာတိဝိဏန္တိ၊ သမ္ဗုခါနာတိဝိဏံဟူသည်ကား၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၊ အတိဝိဏံ၊ အလွန်နှိပ်စက်သော၊ အာကိဏ္ဏံ၊ ရော့ပြိုမ်းသော၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နာသဏေယျ၊ မဆိုရာ၊ နာတိနိဝိသေယျာတိ၊ နာတိနိဝိသေယျဟူသည်ကား၊ အမိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ နဝေါဟရေယျ၊ မပြောဆိုရာ၊ သမညန္တိ၊ သမညံဟူသည်ကား၊ လောကသမညံ၊ လောက၌ဖြစ်သောအမည်သည်ကို၊ လောကပဏ္ဏတ္တိံ၊ လောက၌ပညတ်သည်ကို၊ နာတိဓာဝေယျာတိ၊ နာတိဓာဝေယျဟူသည်ကား၊ နာတိက္ကမေယျ၊ မလွန်ရာ၊ ကာမပဋိသန္ဓိသုခိနောတိ၊ ကာမပဋိသန္ဓိသုခိနောဟူသည်ကား၊ ကာမပဋိသန္ဓိနာကာမူပသံဟိတေန၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့နှင့်အာရမ္မဏသမ္ပယောဂအားဖြင့်စပ်သော၊ သုခေန၊ သုခဖြင့်သုခိတဿ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒုက္ခောတိ၊ သဒုက္ခောဟူသည်ကား၊ ဝိပါကဒုက္ခနပိ၊ ဝိပါကဒုက္ခအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံကိလေသဒုက္ခနပိ၊ သံကိလေသဒုက္ခအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒုက္ခောဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ သဥပစာသတောတိ၊ သဥပစာသတောဟူသည်

၁၅၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကား၊ ဝိပါကူပဗ္ဗာတကိလေသု ပဗ္ဗာတောဟေဝ။ ဝိပါကဥပဗ္ဗာတကိ
လေသဥပဗ္ဗာတတို့ဖြင့်သာလျှင်။ သဥပဗ္ဗာတော၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ
ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သပရိဇ္ဇာဟော၊ ဝိပါကပရိဇ္ဇာဟကိလေသပရိဇ္ဇာ
ဟအားဖြင့် ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ မိစ္ဆာပဋိပဒါတိ၊ မိစ္ဆာပဋိပဒါဟု
သည်ကား၊ အယသဝာဝပဋိပဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သောအကျင့်တည်း။ အကု
သလပဋိပဒါ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတ္ထေကေအပသာ
ဒေတိတိ၊ ဣတ္ထေကေအပသာဒေတိဟုသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂေဟသံတ
ဝသေန၊ ကိလေသာကိုမှီသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂ
လေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲ၏။ ဥဿာဒေနပိ၊ ခြီးမြှောက်
ခြင်း၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘဝသံယောဇနန္တိ၊ ဘဝသံယောဇနံဟုသည်
ကား၊ သဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝအားဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤဘဝသံယောဇနံ
ဟူသောအမည်သည်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သုဘူ
တိတ္ထေရော၊ သုဘူတိမထေရ်ကို၊ ဣမံတုက္ကံ၊ ဤစတုက္ကံကို၊ နဿာယ၊
မှီ၍၊ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဌဝိတော
ကိရ၊ ထားတော်မူသတတ်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေန္တ
ဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပုဂ္ဂလသနံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဥဿာဒေန၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အပ
သာဒေန၊ နှိပ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တထာ၊
ထိုအတူ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တာနံ၊ ဟောကုန်သော၊ သာရိပုတ္တတ္ထရာ
ဒိနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအစရှိသောမထေရ်တို့အား၊ ပုဂ္ဂလသနံ၊ တပါး
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဥဿာဒေန၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
အပသာဒေန၊ နှိပ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။
ပန၊ သုဘူတိမထေရ်၏ဂုဏ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သုဘူတိတ္ထေရေသ၊ သုဘူတိမထေရ်
အား၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌၊ အယံပုဂ္ဂလေသ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ အပ္ပဋိပန္နကော၊ မကျင့်တတ်၊ အနာရာဇကော၊ မနှစ်
သက်တတ်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလ
ဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဂုဏဝါ၊ ဂုဏ်ရှိ၏။ လန္တိ၊ မကောင်းမှုမှရှက်တတ်၏။ ပေသ
လော၊ သီလကိုချစ်တတ်၏။ အာမာရေသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ
ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ဗျတိရိက်မှတပါးအနွယ်ကိုဆိုပြီး
အံ့၊ အဿ၊ ထိုသုဘူတိမထေရ်အား၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။

၉

အယံ။ ဤအကျင့်သည်။ မိစ္ဆာပဋိပဒါ။ ဖောက်ပြန်သောအကျင့်တည်း။
 အယံ။ ဤအကျင့်သည်။ သမ္မာပဋိပဒါ။ ကောင်းသောအကျင့်တည်း။ ဣတေ
 ၀။ ဤသို့သာလျှင်။ ပညာယတိ။ ထင်၏။ တဿ။ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ။ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ အရုဏပိဟာရီ
 နံ ယဒိဒံသုဘူတိတိ။ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ အရုဏပိဟာ
 ရီနံ ယဒိဒံသုဘူတိဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်း
 တို့။ အရုဏပိဟာရီနံ။ ကိလေသာတည်း။ ဟူသော မြူမှကင်း၍ နေလွှတ်
 ကုန်သော။ မမ။ ငါ့ဘုရား၏။ သာဝကာနံ။ တပြည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ။
 ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံယောအယံသုဘူတိ။ အကြင်သုဘူတိသည်။ အတ္ထိ။
 ရှိ၏။ ဧတံသေသသုဘူတိ။ ထိုသုဘူတိသည်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ။ ကဲလွန်၏။ ။

ကာလညူအသာတိ။ ကာလညူအသာ ဟူသည်ကား။ အသမ္ပတ္တေ။
 မရောက်သေးသော။ ကာလေစ။ အနာဂတ်ကာလ၌၎င်း။ အတိက္ကန္တေ။
 လွန်ပြီးသော။ ကာလေစ။ အတိတ်ကာလ၌၎င်း။ အကထေတွာစ။ မပြောဆို
 မူ၍လည်းကောင်း။ ဒါနံ။ ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌။ ဝုတ္တမာနံ။ ပြောဆိုအပ်သော
 စကားကို။ မဟာဇနော။ လူများအပေါင်းသည်။ ဂဏ္ဍိယတိ။ ယူလတ္တံ့။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ယုတ္တပတ္တကာလံ။ သင့်သောကာလလျောက်ပတ်သောကာ
 လကို။ ဥတွာစ။ သိ၍လည်းကောင်း။ ပရံရဓါ။ မျက်ကွယ်။ အဝဏ္ဏံ။ ကဲ့ရဲ့
 သောစကားကို။ ဘာသေယျ။ ဆိုရာ၏။ ဝိဏဝါဒေဝိ။ နှိပ်စက်သောစကား
 ၌လည်း။ ဧသေဝဧသေဝဣ။ ဤနည်းကဲ့သို့သော။ နယော။ နည်းကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဥပဟညတိတိ။ ဥပဟညတိဟူသည်ကား။ စာတိယ
 တိ။ သတ်အပ်၏။ သရောပိဥပဟညတိတိ။ သရောပိဥပဟညတိဟူသည်
 ကား။ သဒ္ဓေါပိ။ အသံသည်လည်း။ သိဇ္ဇတိ။ ပျက်စီး၏။ အာတုရိယတိတိ။
 အာတုရိယတိဟူသည်ကား။ အာတုရော။ ကြင်နာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ဂေလညပတ္တော။ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သည်။ အာဗာဓော။ အနာသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အဝိသဋ္ဌန္တိ။ အဝိသဋ္ဌဟူသည်ကား။ ဝိသဋ္ဌံလွတ်လွတ်။
 အပဋိဗုဒ္ဓံ။ မနှိပ်စက်အပ်သည်။ နဟောဟိ။ မဖြစ်။ တဒေဝါတိ။ တဒေဝ
 ဟူသည်ကား။ တံယောဝဘာဇနံ။ ထိုခွက်ကိုပင်လျှင်။ အတိ နိဝိဿဝေါ
 ဟရတိတိ။ အဘိနိဝိဿဝေါဟရတိဟူသည်ကား။ ပတ္တန္တိ။ သပိတ်ဟူ၍။
 သဉ္ဇာနနဇနပဒံ။ သိသောဇနပုဒ်သို့။ ဂတ္တံ။ ရောက်သွား၍။ ပတ္တံ။ သပိတ်
 ကို။ အာဟရထ။ ဆောင်ခဲ့ကုန်။ ပတ္တံ။ သပိတ်ကို။ ဓောဝဏ။ ဆေးခဲ့ကုန်။
 ဣတိ။ ဤသို့။ တတ္ထ။ ထိုတပါးသောဇနပုဒ်၌။ ဝုတ္တဝစနံ။ ပြောဆိုသောစ

၁၅၄ ဥပဓိပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ အန္တဗာလပုထုဇ္ဇနော၊ အလွန်ရိက်သောပုထုဇဉ်
သည်၊ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သော၊ ဤဝတ္ထု
သည်၊ ပါတိနာမေခွက်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိ
နိဝိဿ၊ တပါးသောဝေါဟာရဖြင့်နှလုံးသွင်း၍၊ ဝေါဟာရတိ၊ ပြောဆို၏၊
ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့နှင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်
အပ်၏၊ အတိသာရောတိ၊ အတိသာရောဟူသည်ကား၊ အတိဝေဝနံ၊ လွန်၍
ပြေးခြင်းတည်း၊ တထာတထာဝေါဟာရတိအပရာမသန္တိ၊ တထာတထာ
ဝေါဟာရတိအပရာမသံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ ဇနပဒေ နေရာ
ဖြစ်သောဇနပုဒ်နှင့်၊ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို၊ ပါတိတိ၊ ပါတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ခေါ်ဝေါ်
အပ်၏၊ ဣမေပန၊ ဤဇနပုဒ်သုတို့မှာမူကား၊ နံဘာဇနံ၊ ထိုခွက်ကို၊ ပတ္တန္တိ၊
သပိတ်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသပိတ်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်
သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဇနပဒေဝေါဟာရံ၊ မိမိတို့၏နေရာ ဇနပုဒ်ခေါ်
ဝေါ်သော ပါတိဟူသော အမည်ကို၊ မုပ္ပိတွာ၊ ယွတ်၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊
ပတ္တံတွေဝ၊ ပတ္တဟူ၍သာယွင်း၊ အပရာမသန္တော၊ မှားသော အားဖြင့်မ
သုံးသပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေါဟာရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ သေသပဒေသုပိ၊
ကြွင်းသော အတိနိဝေသော အနတိ သာရော ဟူသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝ ဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မရိယာဒဘာဇနိယံ၊ ပိုင်းခြား၍ ဝေဘနိ
ခြင်းကို၊ ကရာဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူလိုသော တရား သခင်သည်၊ တတြ
ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ တတြဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တဗ္ဗံ၊ ထိုတတြဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ သရဏော
တိ၊ သရဏောဟူသည်ကား၊ သရဇော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူနှင့်
တကွဖြစ်၏၊ သကိလေသော၊ ကိလေသာနှင့်တကွဖြစ်၏၊ အရဏောတိ၊
အရဏောဟူသည်ကား၊ အရဇော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူမရှိ၊ နိတ္တိ
လေသော၊ ကိလေသာမရှိ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သုဘူတိ၊ သုဘူတိအမည်
ရှိသော၊ အယံ ထေရော၊ ဤမထေရ်ကို၊ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေ
သု၊ အရာတို့၌၊ တေဒဂ္ဂံ၊ တေဒဂ်အရာသို့၊ အာရုဠော၊ တင်အပ်၏၊ ကိံ၊
အဘယ်သို့၊ အာရုဠော၊ တင်အပ်သနည်း၊ အရဏပိဟာရိနံ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောမြူမှကင်း၍ နေလေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယဒိ
ဒံယောအယံသုဘူတိ၊ အကြင်သုဘူတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒက္ခိဏေယျာ
နံ၊ အဗျှံခံပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယဒိဒံ ယောအယံ သုဘူတိ၊ အကြင်သုဘူတိ

သည်။ အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရုဋ္ဌော၊ တင်အပ်၏။ ဓမ္မသေနာပတိ။
အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဝတ္ထု၊ အလှူ၏ အကြောင်းဖြစ်သော
မိမိကိုယ်ကို။ သောဓေတိကိရ၊ သုတ်သင် သတတ်။ သုဘူတိတ္ထေရော၊
သုဘူတိမထေရ်သည်။ ဒက္ခိဏံ၊ အကျိုးဖြစ်သောအလှူကို။ သောဓေတိ
ကိရ၊ သုတ်သင် သတတ်။ တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်း
အလို၊ ဌ၊ ဝိစရန္တော၊ ဟုည့်လည်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်
တံခါး၌၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။
ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟာရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်သေး၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။
ပုဗ္ဗတာဂေ၊ ရှေးအဘို့၌၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာ
ပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊
ပုဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ၊ ခံတော်မူ၏။ စ၊
သုဘူတိမထေရ်၏ သုတ်သင်ခြင်းကိုဆိုပြီးအံ့။ သုဘူတိတ္ထေရော၊ သုဘူတိ
မထေရ်သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မေတ္တာဈာနံ၊ မေတ္တာဈာန်ကို၊
သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၍နေတော်မူ၏။ မေတ္တာဈာနာ၊ မေတ္တာဈာန်မှ၊ ပုဗ္ဗာ
ယ၊ ထ၍၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ၊ ခံတော်မူ၏။ ပန၊ စောဒ
နာသောဓနာ၊ ပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြပြီးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရောဓ သမာပတ်ကိုဝင်
စား၍ဆွမ်းခံခြင်းမေတ္တာဈာန်ကိုဝင်စား၍ဆွမ်းခံခြင်းကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်း
၌၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနှိုင်း ကုန်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း။ အာမသက္ကာ၊ ဩဝါစွမ်းနှိုင်းကုန်၏။ မဟာဘိညပတ္တာ၊ မြတ်
သောအဘိညာဉ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် အရှင်သုဘူတိမထေရ်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့
နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စား၍ ဆွမ်းခံခြင်း မေတ္တာဈာန်ကို ဝင်စား၍
ဆွမ်းခံခြင်းကို၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊
ကရေယျ၊ ပြုနိုင်ကုန်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ပြုနိုင်ခြင်းသည်။ နေဝ အန္တရိ
ယဉ္စ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိံ
တမ္ဗပဏ္ဍိ ဒီပေ၊ ဤသီဟိုဠ်ကျွန်း၌လည်း၊ ပေါရာဏကရာဇကောလေ၊ ရှေး
မင်းတို့လက်ထက်၌၊ ဝိင်္ဂလဗုဒ္ဓရက္ခိတဗ္ဗေရောနာမ၊ ဝိင်္ဂလဗုဒ္ဓ ရက္ခိတ
အမည်ရှိသောမထေရ်သည်။ ဥတ္တရဂါမံ၊ ဥတ္တရရွာကို၊ နိသာယာ၊ မှီ၍၊
ဝိဟာသိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥတ္တရရွာ၌၊ သတ္တကုလသ
တာနိ၊ ခုနစ်ရာသောအိမ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊

၀

၁၅၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အကြင်အိမ်တံခါး၌၊ ထေရော၊ ပိင်္ဂလဗုဒ္ဓရက္ခိတ မထေရ်သည်။ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို၊ နသမာပတ္တိ၊ မဝင်စား၊ ကေမိ၊ တဦးလည်းဖြစ်သော၊ တံကုလန္ဒါရံ၊ ထိုသမာပတ်ကို မဝင်စားဘဲ ဆွမ်းခံ သွားသော အိမ်တံခါးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အရုဏပိဘင်္ဂသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ အရုဏပိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ အရုဏပိဘင်္ဂ သုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-ပိဘင်္ဂဝဂ်-၁၀-ခာတုပိဘင်္ဂသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ ခာတုပိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ခာတုပိဘင်္ဂသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုခာတုပိဘင်္ဂသုတ်၌၊ စာရိကန္တိ၊ စာရိကံ ဟူသည်ကား။ တုရိတဂမနစာရိကံ၊ လျှင်မြန်စွာ ကြွခြင်းဖြင့် ကြွခြင်းရှိသည်ကို၊ သစေတေဘဂ္ဂဝ အဂဇ္ဈတိ၊ သစေတေဘဂ္ဂဝအဂရုဟူသည်ကား။ တုယံ၊ သင်ဘဂ္ဂဝအမည်ရှိသောအိုးထိန်းသည်အား။ ဘာရိယဉ္စ၊ ဝန်လေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဗာသု ကဉ္စ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိပါသည်ဖြစ်အံ့၊ သစေသောအနုဇာနာတိတိ၊ သစေသော အနုဇာနာတိ ဟူသည်ကား။ ဘဂ္ဂဝဿ၊ ဘဂ္ဂဝ အမည်ရှိသော အိုးထိန်း သည်အား။ ဧတံဧသော ပရိပိကက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ် သနည်းဟူမူကား။ ပဗ္ဗဇိတနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ နာနာအဇ္ဈာ သယာ၊ အထူးထူးသော အလိုရှိကုန်၏၊ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်။ ဂဏာဘိရေတားဂိဏ်းအပေါင်းအဖော်၌ဗ္ဗေ၊ လျော်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်။ ဧကောဘိရေတော၊ တယောက် အထည်းထည်း ဗ္ဗေ၊ လျော် တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရှေးဦးစွာကပ်လင့်သော ရဟန်းသည်။ ဧကောဘိရေတော၊ တယောက်အထည်းထည်း ဗ္ဗေ၊ လျော်တတ်သည်။ သစေတပိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်၊ မာပါပိသိ၊ မဝင်လာပါနှင့်။ မယာ၊ ငါ့ရှေးဦးစွာရောက်သောရဟန်းသည်။ သာယာ၊ ဘဂ္ဂဝအိုးထိန်းသည်၏ တင်းကုပ်ကို၊ လန္ဒါ၊ ရှေးဦးစွာ

ရအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝက္ခတိ။ ဆီး၍ဆိုလတ္တံ့။ အယံ။ ဤနောက်မှရောက်
သောရဟန်းသည်။ ဧကာဘိရတော။ တယောံထည်းထည်းမွေ့လျော်တတ်
သည်။ သတေတိဿတိ။ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိ
သော်။ အာရုဿော။ ငါ့ရှင်၊ နိက္ခမ၊ ထွက်ပါလော။ မယော။ ငါနောက်မှရောက်
သော ရဟန်းသည်။ သာဓာ။ ဘဂ္ဂဝ အိုးထိန်းသည်၏ တင်းကုပ်ကို၊
လဒ္ဓါ။ ရအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝက္ခတိ။ ဆိုလတ္တံ့။ ဧဝံသန္တေ။ ဤသို့ဆိုသည်
ရှိသော်။ အဟံ။ ငါဘဂ္ဂဝအမည်ရှိသောအိုးထိန်းသည်သည်။ ဥတိန္နံ။ နှစ်ဦး
သောရဟန်းတို့အား။ ဝါဒကောရေဓာနာမ။ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်သောသူ
မည်သည်။ ဘဝိဿာမိ။ ဖြစ်လေတော့အံ့။ ဗိန္နုနာမ။ တကြိမ်ပေးပြီးသည်ကို၊
ဗိန္နုမေဝ။ ပေးအပ်ပြီးသည်မည်သည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ။ သင့်၏။ ကတံ။ ပြုအပ်
ပြီးသောအမှုကို။ ကတမေဝ။ ပြုအပ်ပြီးသည်မည်သည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ။
သင့်၏။ ဣတိဧသောပရိဝိတက္ကော။ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ။
ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဘဂ္ဂဝအိုးထိန်းသည်က
လျှော့၏။ ကုလပုတ္တောတိ။ ကုလပုတ္တောဟူသည်ကား။ သော။ ထိုပုတ္တုသာ
တိမင်းသည်။ ဇာတိကုလပုတ္တောပိ။ ဇာတိကုလပုတ္တသည်လည်း။ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ အာစာရကုလပုတ္တောပိ။ အာစာရကုလပုတ္တသည်လည်း။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ ဝါယူပဂတောတိ။ ဝါယူပဂတောဟူသည်ကား။ ဝါသံ။ နေခြင်း
သို့။ ဥပဂတော။ ကပ်၏။ ကုတော။ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတိံ။ လာ၍။ ဝါသံ။
နေခြင်းသို့။ ဥပဂတော။ ကပ်သနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အ
မေးတည်း။ တက္ကသီလနဂရတော။ တက္ကသိုလ်မြို့မှ။ အာဂတိံ။ လာ၍။ ဝါ
သံ။ နေခြင်းသို့။ ဥပဂတော။ ကပ်၏။ တတြံ။ ထိုတက္ကသိုလ်မြို့မှလာရာ၌။ အ
ယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ။ အစဉ်ဖြစ်သောဝကားတည်း
ကိရိက္ခာမေမိ။ ခွဲပြီးအံ့။ မဇ္ဈိမပဒေသေ။ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌။ ရာဇဂဟနဂ
ရေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဗိမ္ဗိသာရေ။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ရန္တံ။ မင်းအဖြစ်ကို၊
ကာရေန္တေ။ ပြုစေသည်ရှိသော်။ ပစ္စန္တေ။ ပစ္စန္တရစ်၌။ တက္ကသီလ နဂရေ။
တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ပုတ္တုသာတိ။ ပုတ္တုသာတိအမည်ရှိသော။ ရာဇာ။ မင်းသည်။
ရန္တံ။ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ။ ပြုစေပြီ။ အထ။ ထိုနေရာမှ။ တက္ကသီလတော။
တက္ကသိုလ်မြို့မှ။ ဘဏ္ဍံ။ ရောင်းအပ်သောဘဏ္ဍာကို။ ဂဟေတွာ။ ဆောင်
ယူကုန်၍။ ဝါဏိဇာ။ ကုန်သည်တို့သည်။ ရာဇဂဟံ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။
အာဂတာ။ လာကုန်၏။ ပဏ္ဍာကာရံ။ မင်းအားဆက်သမုန်လက်ဆောင်
တော်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ရာဇာနံ။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို။ အဒ္ဓသံသု။ ဖူးမျှော်

၁၅၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓိယထွဲ

ကုန်၏၊ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ဥတေ၊တည်ကုန်
သော။ တေ၊ထိုကုန်သည်တို့ကို၊တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ကတ္တ၊ အဘယ်အ
ရပ်၌၊ဝါသိနော၊ နေကုန်သောကုန်သည်တို့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိ၊မေး၏၊
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တက္ကသိလဝါသိနော၊ တက္ကသိုလ်မြို့၌နေကုန်သော
ကုန်သည်တို့ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏၊
အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေ၊ ထိုတက္ကသိုလ်မြို့မှလာသောကုန်သည်တို့ကို၊
ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ဇနပဒဿ၊ဇနပုဒ်၏၊ ခေမသုဘိက္ခတာဒိနိစ၊
ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ဝပြောသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊နဂရဿ၊တက္ကသိုလ်မြို့၏၊ပဝတ္တိဉ္စ၊အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပုန္တိတွာ၊မေးပြီး၍၊ တုမှေကံ၊ သင်တို့ကုန်သည်တို့၏၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊
ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္တိတွာ၊မေးမြန်း၍၊
ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ပုတ္တု၊သတိနာမ၊ပုတ္တု၊သတိအမည်ရှိပါ၏၊ ဣသံ၊
ဤသို့၊ အဝေါရံ၊တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်ပါ၏လော၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိတေ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက မေးသည်ရှိသော်၊ဒေဝ၊အရှင်
မင်းကြီး၊အာမဓမ္မိကော၊ ဩဝါတရားစောင့်ပါ၏၊ စတူဟိ၊လေးပါးကုန်
သော၊သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဇနံ၊ပြည်သူလူအပေါင်းကို၊
သင်္ဂဏှာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ် ခြီးမြှောက်ပါ၏၊ လောကဿ၊လူအပေါင်း၏၊မာ
တာပိတိဋ္ဌာနေ၊ မိဘတို့၏အရာ၌၊ ဥတေ၊တည်ပါ၏၊ အင်္ဂေ၊ရင်ခွင်၌၊
နိပ္ပန္နဒါရကံ၊ လျောင်းသော သူငယ်ကို၊ တောသေတိဝိယ၊ နှစ်သက်စေ
သကဲ့သို့၊ဇနံ၊ပြည်သူလူအပေါင်းကို၊ တောသေတိ၊နှစ်သက်စေ၏၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ကတရသ္မိံ၊ အဘယ်မျှလောက်
သော၊ဝယေ၊အရွယ်၌၊ ဝတ္တတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ အထ၊ထိုသို့မေးသောအခါ
၌၊အဿ၊ထိုပုတ္တု၊သတိမင်း၏၊ ဝယံ၊အရွယ်ကို၊အာပိက္ခိံ၊သု၊ကြားကုန်
၏၊ဝယေသုပိ၊အရွယ်တို့၌လည်း၊ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့်၊ သမဝ
ယော၊တူမျှသောအရွယ်ရှိသည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊အထ၊ထိုနောက်မှ၊တေ၊
ထိုတက္ကသိုလ်မြို့မှ လာကုန်သော ကုန်သည်တို့ကို၊ ရာဇာ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်း
ကြီးသည်၊အာဟ၊ဆို၏၊ကိံ၊အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊တာ
တာ၊အမောင်တို့၊တုမှေကံ၊သင်တို့၏၊ရာဇာ၊ ပုတ္တု၊သတိမင်းသည်၊ ဓမ္မိ
ကော၊တရားကိုစောင့်ပေ၏၊ဝယေန၊အရွယ်အားဖြင့်၊မေ၊ငါဗိမ္ဗိသာရမင်း
နှင့်၊သမာနော၊တူ၏၊တုမှေကံ၊သင်တို့၏၊ရာဇာနံ၊ပုတ္တု၊သတိမင်းကို၊မမ
ငါဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏၊မိတ္တံ၊မဟာမိတ်ကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊သက္ကု၊ဧက

ယျာဿ။ သင်တို့ တတ်နိုင်ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ သက္ကောမ၊ တတ်နိုင်ပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုတက္ကသိုလ်မြို့မှလာကုန်သောကုန်သည်တို့အား၊ သုကံ၊ အခွန်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍လည်းကောင်း၊ ဂေဟံ၊ နေရာအိမ်ကို၊ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားကုန်လော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ရောင်းအပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ဝိက္ခိဏိတွာ၊ ရောင်း၍၊ ဂမနကာလေ၊ တက္ကသိုလ်မြို့သို့ ပြန်သွားသောအခါ၌၊ မံ၊ ငါဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ ဧသွာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ဂစ္ဆေယျာဿ၊ သွားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းဆိုတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂမနကာလေ၊ တက္ကသိုလ်မြို့သို့ ပြန်သွားသောအခါ၌၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ ဖူးမြင်ကုန်၏၊ ဂစ္ဆေယျာဿ၊ သွားလေကုန်၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ရာဇာနံ၊ ပုတ္တု၊ သာတိမင်းကို၊ မမ၊ ငါဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ ပုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည်၊ တုဌေဟိ၊ ပုတ္တု၊ သာတိအမည်ရှိသောသင်တို့မင်းကြီးတို့နှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ မိတ္တဘာဝံ၊ မဟာမိတ်၏အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယ၊ တင်လျှောက်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တေ၊ ထိုတက္ကသိုလ်မြို့မှ လာကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်၊ သာရုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ မဇ္ဈိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍၊ ဂစ္ဆိာ၊ တက္ကသိုလ်မြို့သို့ ပြန်သွားကုန်၍၊ ဘဏ္ဍံ၊ ရောင်းဝယ်အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ပဋိသာမေတွာ၊ သိမှီးပြီး၍၊ တုတ္တပါတရာဿ၊ နံနက်စာ စားကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ရာဇာနံ၊ ပုတ္တု၊ သာတိမင်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာစ၊ ချဉ်းကပ်၍လည်း၊ ဝန္တိံ၊ သူ့ရှိခိုးကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ပုတ္တု၊ သာတိမင်းသည်၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ ကဟံ၊ အဘယ်မည်သောအရပ်သို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆေယျာဿ၊ သွားကုန်သနည်း၊ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဣမေဒိဝသေ၊ ဤနေ့တို့ပတ်လုံး၊ နဒိဿယ၊ မမြင်ရကုန်၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ပြန်လာကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို၊ အာရောစေသံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ပုတ္တု၊ သာတိမင်းသည်၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ သာရ၊ ကောင်းလေစွ၊ တုဌေ၊ သင်ကုန်သည်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ မဇ္ဈိမဒေသေ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌၊ မိတ္တော၊ မဟာမိတ်ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းကို၊ လန္ဒေါ၊ ရအပ်

၁၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝင်းသာသည်။ အဟောဘိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ အ
ပရဘာဝဂေ၊ နေခံအဖို့၌၊ ရာဇဂဟဝါဘိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေကုန်သော၊
ဝါဏိဇာပိ၊ ကုန်သည်တို့သည်လည်း။ တက္ကသိလသယံ၊ တက္ကသိုလ်မြို့သို့၊
အာဂမံသု၊ လာကုန်၏၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ဆောင်ယူ၍၊ အာဂတေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှလာကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်
တို့ကို၊ ပုတ္တုဿာဘိ၊ ပုတ္တုဿာတိ အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
ကုတော၊ အတတ်အရပ်မှ၊ အာဂတာလောကုန်သည်၊ အတ္တ၊ ဖြစ်ကုန်
သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ၊
အာဂတာ၊ လာပါကုန်၏၊ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွာ၊
ပုတ္တုဿာတိမင်းကြား၍၊ မယှံ၊ ငါပုတ္တုဿာတိမင်း၏ သဟာ ယဿ၊
အဆွေတော်ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏၊ နဂရတော၊ ရာဇဂြိုဟ် မြို့မှ၊
တုမှ၊ သင်ကုန်သည်တို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ၊ ဩဌာဟုတ်
ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသုံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ မေ၊ ငါပုတ္တုဿာ
တိမင်း၏၊ သဟာ ယဿ၊ အဆွေတော်ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရ မင်းအား၊
အရောဂျံ၊ အနာကင်းပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့ကို၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မယှံ၊ ငါပုတ္တုဿာ
တိမင်း၏၊ သဟာယဿ၊ အဆွေတော်ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ နဂရ
တော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ၊ ဇဗ္ဗံသတ္တေနဝါ၊ ခြေကျင် ကုန်သည်ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သကဓူသတ္တေနဝါ၊ ငှည်းကုန်သည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဝါ
ဏိဇာ၊ အကြင်ကုန်သည်တို့သည်၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့၏၊ မေ၊ ငါပုတ္တုဿာတိမင်း
အား၊ ပိသယံ၊ နိုင်ငံသို့၊ ပပိဋ္ဌကာလတော၊ ဝင်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
ဝသနဂဟာနိ၊ တည်းခိုရာအိမ်တို့ကို၊ ဒေန္တု၊ ပေးကုန်လော၊ ရာဇကော
ဋ္ဌာဂါရတော၊ မင်း၏ကျိတော်မှ၊ နိဝါပံ၊ ရိက္ခာကို၊ ဒေန္တု၊ ပေးကုန်လော၊
သုကံ၊ အကောက်တော်ကို၊ ပိဿဇ္ဇေန္တု၊ လွှတ်ကုန်လော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်
တစ်ခုသော၊ ဥပဒ္ဒဝံ၊ ဘေးရန်ကို၊ မာကရောန္တု၊ မပြုကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘေရိ၊ စည်ကို၊ စရာပေသိ၊ လည်စေပြီ၊ ဗိမ္ဗိသာရောပိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းက
လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအတူသာ
လျှင်၊ ဘေရိ၊ စည်ကို၊ စရာပေသိ၊ လည်စေပြီ၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဗိမ္ဗိသာ
ရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ပုတ္တုဿာတိဿ၊ ပုတ္တုဿာတိမင်းအား၊ ပဏ္ဏံ၊

ရာဇသံရွှေပေကို။ပဟိဏိ။ စေလွှတ်၏။ကိံပဟိဏိ။ အတယ်သို့စေလွှတ်
သနည်းဟူမူကား။ ပစ္စန္တံ ဒေသနာမ။ ပစ္စန္တံရံ အရပ်မည်သည်ကား။
မဏိမုတ္တံဒီနိ။ပတ္တမြားပုလဲအစရှိကုန်သော။ ရတနာနိ။ရတနာတို့သည်။
ဥပ္ပန္နိ။ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ မယံ။ ငါမိမ္မိသာရမင်း၏။ သဟာယဿ။ အ
ဆွေဖြစ်သောပုတ္တုသတိမင်း၏။ ရဇ္ဇေ။ တိုင်းပြည်၌။ ဒဿနိယံ။ ရှုချင်
ဘွယ်ရှိသော။ရတနံဝါ။ ရတနာသည်လည်းကောင်း။ သဝနိယံ။ နာချင်
ဘွယ်ရှိသော။ရတနံဝါ။ရတနာသည်လည်းကောင်း။ ယံဥပ္ပန္နတိ။ အကြင်
ကြောင့်ဖြစ်တတ်၏။တတ္ထံ။ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌။မေ။ ငါမိမ္မိသာရမင်းအား။ မာ
မန္တရာယတု။ ဝန်မတိုစေသတည်း။ ဣတိ။ဤသို့။ ပဟိဏိ။ စေလွှတ်၏။
ပုတ္တုသတိပိ။ပုတ္တုသတိမင်းသည်လည်း။မဇ္ဈိမဒေသနာမ။ မဇ္ဈိမဒေ
သအရပ်မည်သည်ကား။မဟာဇနပဒေါ။ များစွာသောဇနပုန်ရှိ၏။ တတ္ထံ။
ထိုများစွာသောဇနပုန်၌။ဝေရူပံ။ဤသို့သဘောရှိသော။ရတနံ။ရှုချင်ဘွယ်
ရှိသောရတနာ နာချင်ဘွယ်ရှိသော ရတနာသည်။ ယံဥပ္ပန္နတိ။ အကြင်
ကြောင့်ဖြစ်တတ်၏။တတ္ထံ။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌။ မေ။ငါပုတ္တုသတိမင်း၏။သ
ဟာယော။အဆွေတော်ဖြစ်သောမိမ္မိသာရမင်းသည်။မာမန္တရာယတု။ဝန်
မတိုစေသတည်း။ဣတိ။ ဤသို့။ပဋိပတ္တံ။အတုံ့ပြန်သောရာဇသံရွှေပေကို။
ပဟိဏိ။ပြန်၍စေ၏။ဝေံ။ဤသို့။ တေ။ထိုမိမ္မိသာရမင်းပုတ္တုသတိမင်းတို့
သည်။ကာလေ။အခါသည်။ဝန္တန္တိ။ဝန္တန္တိ။ ရောက်လတ်ရောက်လတ်
သည်ရှိသော်။အညမညံ။အချင်းချင်း။အဒိသွာပိ။မတွေ့မမြင်ရသော်လည်း
ဒဋ္ဌမိတ္တာ။ မြဲမြံသောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ အဟေသံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီးဝေံ။
ဤသို့။ကတိကံ။ကတိကဝတ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ဝသန္တာနံ။ နေကုန်သော။
တေသံ။ထိုမိမ္မိသာရမင်းပုတ္တုသတိမင်းတို့တွင်။ ပဌမတရံ။ ရှေးဦးစွာ။
ပုတ္တုသတိသာ။ပုတ္တုသတိမင်းအား။ပဏ္ဍာကာရော။လက်ဆောင်တော်
သည်။ဥပ္ပန္နတိ။ဖြစ်၏။ဟိဝိဗ္ဗာရေမိ။ချွဲဦးအံ့။ရာဇော။ပုတ္တုသတိမင်းသည်
ပဉ္စဝဏ္ဏေ။ငါးပါးသောအဆင်းရှိကုန်သော။အဋ္ဌံ။ရှစ်ခုကုန်သော။ အနုပ္ပ
ကမ္မလေ။အဖိုးများစွာထိုက်သောကမ္မလာတို့ကို။လဘိ။ရ၏။သေ။ထိုပုတ္တု
သတိမင်းသည်။ဣမေကမ္မလာ။ဤကမ္မလာတို့သည်။အတိယုဗ္ဗရာ။အလွန်
ကောင်းမြတ်ကုန်၏။မေ။ငါ၏။ သဟာယဿ။ အဆွေတော်ဖြစ်သောမိမ္မိ
သာရမင်းအား။အဟံ။ငါပုတ္တုသတိမင်းသည်။ပေသိဿာမိ။ ပို့သစေအံ့။
ဣတိ။ဤသို့။ ဝတွာ။ဆို၍။ လာခါဂုဇ္ဈမေတ္တံ။ ချုပ်လုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သော။အဋ္ဌံ။ရှစ်ခုကုန်သော။သာရကရဏ္ဏကေ။ စန္ဒကူးနှစ်အစရှိသောအ

၁၉၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နှစ်ဖြင့်ပြီးကုန်သောကြိုက်တို့ကို။ လေခါပေတွာ၊ ပွတ်သမားတို့ကိုပွတ်ခံစေ
၍။ တေသု၊ ထိုရှစ်ခုသောကြိုက်တို့၌၊ တေကမ္မလေ၊ ထိုရှစ်ခုသောကမ္မလေ
တို့ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ လာခါယ၊ ချိတ်ဖြင့်၊ ဝဋ္ဋာပေတွာ၊ လုံးစေ၍၊
သေတဝတ္ထေန၊ ပြုသောအဝတ်ဖြင့်၊ ဝေဋ္ဌေတွာ၊ ရှစ်ပတ်၍၊ သမုဂ္ဂေ၊ တံ
တင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ရာဇမုနိကာယ၊ မင်း၏တံဆိပ်ဖြင့်၊ လဉ္စိ
တွာ၊ ခတ်၍၊ မဟံ၊ ငါ့ပုတ္တ၊ သာတိမင်း၏၊ သဟာယသ၊ အဆွေတော်ဖြစ်
သောမိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ဒေဝ၊ ပေးလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
အမဂ္ဂေ၊ အမတ်တို့ကို၊ ပေသေသိ၊ ပို့စေပြီ၊ သာသနဉ္စ၊ သတင်းမှစာကို
လည်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်ပြီ၊ ကိံ အဒါသိ၊ အဘယ်သို့ပေးလိုက်သနည်းဟူ
မူကား၊ အယံပဏ္ဏာကာရော၊ ဤလက်ဆောင်ပဏ္ဏာကာရကို၊ နဂရမဇ္ဈေ၊
မြို့၏အလယ်၌၊ အမစ္စာဒိပရိဝုတေန၊ အမတ်အစရှိသောသူတို့သည်မြံရံ
အပ်သောမိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ ကြည့်ရှုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာ
သနဉ္စ၊ သတင်းမှစာကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ ပေးပြီ၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊
ဂစ္ဆာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့သွား၍၊ မိမ္ဗိသာရသ၊ မိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ အဒံသု၊
ဆက်သကုန်၏။ ။

သော၊ ထိုမိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ သာသနံ၊ ပုတ္တ၊ သာတိမင်း၏သတင်း
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အမစ္စာဒယော၊ အမတ်အစရှိသောသူတို့သည်၊
သန္နိပတန္တ၊ စည်းဝေးစေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေရိံ၊ စည်ကို၊ စရာပေတွာ၊
လည်စေ၍၊ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့၏အလယ်၌၊ အမစ္စာဒိပရိဝုတေန၊ အမတ်အစရှိ
သောသူအပေါင်းမြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သေတန္တတ္ထေန၊ ဝမ်းဖြူဖြင့်၊
ခေရိယမာနေန၊ ဆောင်းသဖြင့်၊ ပလ္လင်္ကဝရေ၊ မြတ်သောပလ္လင်၌၊ နိဿန္နော၊
ထိုင်နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လဉ္စိ၊ မင်း၏တံဆိပ်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဝတ္ထံ၊
ရှစ်ပတ်သောအဝတ်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ သမုဂ္ဂံ၊ တံတင်းကို၊ ပိဝ
ရိတွာ၊ ဖွင့်ထွက်၍၊ အန္တော၊ တံတင်း၏အတွင်း၌၊ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို၊ မုဉ္ဇိ
တွာ၊ ဖြေ၍၊ လာခါဂုဇ္ဇေ၊ ချိတ်လုံးတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်၍၊ မဟံ၊ ငါ့မိမ္ဗိသာရ
မင်း၏၊ သဟာယော၊ အကြည်တော်ဖြစ်သော၊ ပုတ္တ၊ သာတိ၊ ပုတ္တ၊ သာတိ
မင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့ပုတ္တ၊ သာတိမင်း၏၊ သဟာယော၊ အကြည်တော်ဖြစ်သော
မိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဇုတပိတ္တကော၊ အနိကစားခြင်းကိုနှစ်သက်တတ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနေ၊ မှတ်သင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်
ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ပဟိဏိမညော၊ စေလေယောင်တကား၊ ဣတိ၊ မသိကတွာ၊
ဤသို့နှလုံးပို့က်၍၊ ဧကံ၊ တစ်ခုသော၊ ဂုဋ္ဌံ၊ အလုံးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတည့်၍၊

ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဝနေတွာ၊ လှိမ့်၍၊ တုလသယန္တော၊ နှိုင်းချိန်စေသော်
သာယျင်၊ နာတိဂရုဘာဝတော၊ မလေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တော၊
ချိပ်လုံး၏အတွင်း၌၊ ဒုဿတဏှိကံ၊ ပုဆိုးထုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ငှိ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အညာသိ၊ သိလေ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နံ၊ ထိုအလုံးကို၊ ပလ္လကံပါ
ဒေ၊ ပလ္လင်ခြေရင်း၌၊ ပဟ၊ ရိတွာ၊ ရိုက်ခတ်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုသို့ရိုက်ခတ်
သောဓဏန္တံသာယျင်၊ လာခါ၊ လိမ်းကျံသောချိပ်သည်၊ ပရိပတိ၊ ကွာ၍ကျ
၏၊ သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်၊ ကရေဏှကံ၊
ကြုတ်ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ အန္တော၊ ကြုတ်၏အတွင်း၌၊ ကမ္မလာရတ
နံ၊ ကမ္မလာရတနာကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ဣတရေဝိ၊ ဤမှတပါးသောရနစ်ချ
သောအလုံးတို့ကိုလည်း၊ ဝိဝရာပေသိ၊ ဖွင့်လှစ်စေပြီး၊ သဗ္ဗေဝိ၊ ဥသံအလုံး
ရံတို့သည်လည်း၊ ကမ္မလာ၊ ကမ္မလာတို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အထ၊
ထိုနောက်မှ၊ နေ၊ ထိုကမ္မလာတို့ကို၊ ပတ္တရာပေသိ၊ ဖြန့်စေပြီး၊ တေ၊ ထိုကမ္မ
လာတို့သည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်
ကုန်ပြီ၊ ဗဿသမ္ပန္နာ၊ အတွေ့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒိဃာ
တော၊ အလျားအားဖြင့်၊ သောဠသဟတ္ထာ၊ တဆဲ့ခြေခံတောင်အတိုင်းအ
ရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တိရိယံ၊ အနံအားဖြင့်၊ အဠဟတ္ထာ၊
ရှစ်တောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မဟာဇနာ၊
လူများအပေါင်းတို့သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်း
တို့ကို၊ ပိဓုနိံ၊ သုခါကုန်၏၊ စေလုက္ခေပံ၊ ဦးရစ်မြှောက်ခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြု
ကုန်၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သူတို့၏၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊
အဒိဠသဟာယော၊ မတွေ့မမြင်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ပုတ္တု၊
သာတိ၊ ပုတ္တုသာတိမင်းသည်၊ အဒိသ္မာဝ၊ မတွေ့မမြင်ဘူးဘဲသာယျင်၊ ဇေဝရူ
ပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ပေသေသိ၊
စေလွှတ်ပေ၏၊ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောမင်းကို၊ မိတ္တံ၊ မဟာမိတ်ကို၊
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဧကမေကံ၊ တထည်
ထည်သော၊ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို၊ အဂ္ဂါပေသိ၊ အတိုးပြတ်စေပြီး၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သောရှစ်ထည်သောကမ္မလာတို့သည်၊ အနုပ္ပ၊ အတိုးများထိုက်
သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တေသု၊ ထိုရှစ်ထည်သော ကမ္မလာတို့တွင်၊
စတ္တာရော၊ လေးထည်ကုန်သောကမ္မလာတို့ကို၊ သမ္မာသမ္ပန္နဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ပေသေသိ၊ ပို့သလှူဒါန်းစေပြီး၊ စတ္တာရော၊ လေးထည်ကုန်သော

၁၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကမ္မဿတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ စာရေး၊
 နန်းတော်၌၊ အာကာသိ၊ သုံးဆောင်သည်ကိုပြုပြီး၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
 ဗိန္ဓေသိ၊ ကြံပြန်၏၊ ကိ၊ ဗိန္ဓေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ ပဉ္စသ၊
 နောက်မှ၊ ပေသေန္တေန၊ စေလွှတ်သောသူသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပေသိ
 တပဏ္ဏာကာရတော၊ စေလွှတ်ပို့သအပ်သော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာထက်၊
 အတိရေကံ၊ လွန်သောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ပေသေတုံ၊ ပို့သစေလွှတ်
 ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏မေ၊ ငါဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ သဟာယေန၊ အဆွေတော်
 ဖြစ်သောပုတ္တ၊ သတိမင်းသည်၊ အနုဋ္ဌေါ၊ အထိုးများထိုက်သော၊ ပဏ္ဏာ
 ကာရော၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ပေသိတော၊ ပို့သစေလွှတ်အပ်၏၊ ကိ၊
 အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ပေသေမိနုခေါ၊ ငါကစေလွှတ်နေနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗိန္ဓေသိ၊ ကြံပြန်၏၊ ပန၊ စောဒနာသောနော ပုဒ်ကိုင်ထုတ်၍ပြဦးအုံးရာဇ
 ဂေဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ တတော၊ ထိုကမ္မဿလက်ဆောင်ထက်၊ အဓိ
 ကဟရံ၊ လွန်မြတ်သောလက်ဆောင်သည်၊ နုတ္တိကိ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုဉ္စသ၊ အမေးတည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိသည်ကား၊ နော၊
 မဟုတ်၊ အတ္ထိဝေ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ငရိ
 ဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ မဟာပုညော၊ ကြီးသော
 ဘုန်းရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပနတ
 ထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊ ထို
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ သောတာပနကာလတော၊ သောတာပနဖြစ်သောအ
 ခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တိဏိ၊ သုံးပါးလုန့်သော၊ ရတနာနိ၊ ရတနာတို့ကို၊ ဌ
 ပေတွာ၊ ထား၍၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿကို၊ ဇနေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သ
 မတ္တနာမ၊ စွမ်းနိုင်သည်မည်သော၊ အညံ့ရတနံ၊ တပါးသောရတနာသည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိသော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ရတနံ၊ ရတနာကို၊ ပိစိနတုံ၊ ရွေး
 ချယ်ခြင်းငှါ၊ အာရုဇ္ဈေါ၊ အားထုတ်၏။ ။

၁၆၅

ရတနံနာမ၊ ရတနာမည်သည်ကား၊ သဝိညာဏကံ၊ သဝိညာဏက
 ရတနာ လည်းကောင်း၊ အဝိညာဏကံ၊ အဝိညာဏက ရတနာ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောရတ
 နာတို့တွင်၊ သုဝဏ္ဏရတတာမိ၊ ရွှေငွေအစရှိသည်သည်၊ အဝိညာဏကံ၊
 အဝိညာဏက ရတနာမည်၏၊ ဣန္ဒြိယဗန္ဓံ၊ စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြိနှင့်စပ်
 သောသတ္တဝါသည်၊ သဝိညာဏကံ၊ သဝိညာဏကရတနာမည်၏၊ အဝိ
 ညာဏကံ၊ အဝိညာဏကရတနာသည်၊ သဝိညာဏကသေဝ၊ သဝိညာ

ဏကရတနာ၏သာလျှင်။ အလင်္ကာရာဇိဝသေန။ တနိဆာအစရှိသည်တို့
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇိသု၊
နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသုရတနေသု၊ ဤရတနာတို့တွင်၊ သဝိညာဏကံ၊
သဝိညာဏကရတနာသည်။ သေဋ္ဌံ၊ ဖြတ်၏။ သဝိညာဏကမ္ပိ၊ သဝိညာ
ဏက ရတနာသည်လည်း။ တိရုစ္ဆာနရတနံ၊ တိရုစ္ဆာနရတနာ လည်း
ကောင်း၊ မနုဿရတနံ၊ မနုဿရတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊
နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရတနာတို့တွင်၊ ဟတ္ထိအဿရတနံ၊ ဆင်ရ
တနာဖြင်းရတနာသည်။ တိရုစ္ဆာနရတနံ၊ တိရုစ္ဆာနရတနာမည်၏။ တမ္ပိ၊
ထိုတိရုစ္ဆာန ရတနာသည်လည်း။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဥပဘောဂက္ခမေ
ဝ၊ သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တကိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိသု၊
နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသုပိ၊ ဤမနုဿရတနာ တိရုစ္ဆာနရတနာတို့တွင်
လည်း၊ မနုဿရတနံ၊ မနုဿရတနာသည်။ သေဋ္ဌံ၊ ဖြတ်၏။ မနုဿရတနမ္ပိ၊
လူရတနာသည်လည်း၊ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာလည်းကောင်း၊ ပုရိသရတ
နံ၊ ယောကျ်ားရတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။
တတ္ထ၊ ထိုရတနာတို့တွင်၊ စက္ကဝတ္တိနာ၊ စကြာရတနာကိုလည် စေတတ်
သော။ ရဉ္စညာ၊ မင်းအား၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဣတ္ထိရတနမ္ပိ၊ မိန်းမရတနာသည်
လည်း၊ ပုရိသဿေဝ၊ ယောကျ်ားရတနာ၏သာလျှင်၊ ဥပဘောဂံ၊ အသုံး
အဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ
သုပိ၊ ဤယောကျ်ားရတနာမိန်းမရတနာတို့တွင်လည်း၊ ပုရိသရတနမေ
ဝ၊ ယောကျ်ားရတနာသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌံ၊ ဖြတ်၏။ ပုရိသရတနမ္ပိ၊ ပု
ရိသ ရတနာသည်လည်း။ အဂါရိကရတနန္တု၊ လူရတနာ လည်းကောင်း၊
အနဂါရိကရတနန္တု၊ ရဟန်းရတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်
ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော လူရတနာ ရဟန်းရတနာတို့တွင်၊
အဂါရိယရတနေသုပိ၊ လူရတနာတို့တွင်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတ
နာကိုလည်စေတတ်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပဗ္ဗဇိတသာ
မဇဏာရံ၊ ရှင်ပြုသော သာမဏေကို၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်
ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသုပိ၊
ဤအဂါရိယ ရတနာအနဂါရိယရတနာတို့တွင်လည်း၊ အနဂါရိယရတန
မေဝ၊ အနဂါရိယရတနာသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌံ၊ ဖြတ်၏။ အနဂါရိယရတ
နမ္ပိ၊ အနဂါရိယ ရတနာသည်လည်း၊ သေက္ခရတနန္တု၊ သေက္ခရတနာနှင့်၊
အသေက္ခရတနန္တု၊ အသေက္ခရတနာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊

၁၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသိအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုသေက္ခရတနာ အသေက္ခရတနာတို့တွင်း
သေက္ခာနံ။ သေက္ခရတနာတို့၏။ သတသဟဿမ္ဘိ။ တသိန်းသည်လည်း။
အသေက္ခဿ။ အသေက္ခရတနာ၏။ ပဒေသံ။ ဂုဏ်အားဖြင့်တစ်ဝက်ကို။ နပါဝု
ဏာတိ။ မရှိနိုင်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ခုဒ္ဓိသု။ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသုပိ။ ဤသေက္ခ
ရတနာအသေက္ခရတနာတို့တွင်လည်း။ အသေက္ခရတနမေဝ။ အသေက္ခ
ရတနာသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌံ။ မြတ်၏။ တမ္ဘိ။ ထိုအသေက္ခရတနာသည်
လည်း။ ဗုဒ္ဓရတနံ။ ဗုဒ္ဓရတနာလည်းကောင်း။ သာဝကရတနံ။ သာဝကရ
တနာလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုပိဓံ။ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုဗုဒ္ဓ
ရတနာသာဝကရတနာတို့တွင်။ သာဝကရတနာနံ။ သာဝကရတနာတို့
၏။ သတသဟဿမ္ဘိ။ တသိန်းသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓရတနဿ။ ဗုဒ္ဓရတနာ၏။
ပဒေသံ။ ဂုဏ်အားဖြင့်တစ်ဝက်ကို။ နပါဝုဏာတိ။ မရှိနိုင်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ခုဒ္ဓိသု။
နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသုပိ။ ဤဗုဒ္ဓရတနာသာဝကရတနာတို့တွင်လည်း။
ဗုဒ္ဓရတနမေဝ။ ဗုဒ္ဓရတနာသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌံ။ မြတ်၏။ ဗုဒ္ဓရတနမ္ဘိ။
ဗုဒ္ဓရတနာသည်လည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနာလည်းကောင်း။
သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓရတနံ။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓရတနာလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုပိဓံ။ နှစ်
ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနာသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓရတနာ
တို့တွင်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ သတသဟဿမ္ဘိ။ တသိန်းသည်
လည်း။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿ။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏။ ပဒေသံ။ ဂုဏ်အားဖြင့်တ
စ်ဝက်ကို။ နပါဝုဏာတိ။ မရှိနိုင်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ခုဒ္ဓိသု။ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသုပိ။
ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနာသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓရတနာတို့တွင်လည်း။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓရတနံ
ယောဝသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓရတနာသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌံ။ မြတ်၏။ ဟိသမ္ဘံ။ မှန်၏။ သ
ဒေဝကသ္မိံ။ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ။ သတ္တလောက၌။ ဗုဒ္ဓရတနသမံ။
ဘုရားရတနာနှင့်တူသော။ ရတနံနာမ။ ရတနာမည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တသ္မာ။
ထိုကြောင့်။ အသဒိသမေဝ။ အတုမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ရတနံ။
ရတနာကို။ တက္ကသီလံ။ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ မယံ။ ငါမိမ္မိသာရမင်း၏။
သဟာယဿ။ အဆွေတော်ဖြစ်သောပုတ္တုသတိမင်းအား။ ပေသေသာ
မိ။ ပို့သံအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗိန္တော။ ကြံ၍။ တက္ကသီလဝါသိနော။ တက္ကသိုလ်
ပြည်၌နေလေ့ရှိကုန်သောအမတ်တို့ကို။ ဝုတ္တိ။ မေးတော်မူ၏။ ကိံ။ ဝုတ္တိ။ အ
ဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဘာတာ။ အချင်းအမတ်တို့။ ဘုမ္မာ
ကံ။ သင်အမတ်တို့၏။ ဇနပဒေ။ ဇနပုဒ်၌။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားရတနာ၊ ဓမ္မော။ တရား
ရတနာ၊ သံဃော။ သံဃာရတနာ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိဇီဏိ။ သုံးပါးကုန်သော။

ဣမာနိရတနာနိ။ ဤရတနာတို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဣတိ။ ဤသို့
ပုစ္ဆိ။ မေးတော်မူ၏။ မဟာရာဇ။ မြတ်သောမင်းကြီး။ သောစောသောပိ။
ထိုဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာဟူသော အသံမျှသည်လည်း။ တတ္ထ။ ထိုအကျွန်ုပ်တို့နေ
ရာတက္ကသိုလ်မြို့၌။ တာဝနတ္ထိ။ မရှိတုံသေး၏ရှင်။ ဒဿနံပန။ ဖူးမြင်ရခြင်း
သည်ကား။ ကုတောအတ္ထိ။ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါရုံ။
ဆိုကုန်၏။ တာတာ။ အချင်းအမတ်တို့။ သုန္ဓရံ။ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝတွာ။ ဆို၍။ ရာဇာ။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ တုဇ္ဈာ။ နှစ်သက်သည်။ ဟုတွာ။
ဖြစ်၍။ ဗိန္ဓေသိ။ ကြံအောက်မေ့၏။ ကံ။ ဗိန္ဓေသိ။ အဘယ်သို့ကြံအောင်မေ့သ
နည်းဟူမူကား။ ဇနသင်္ဂဟတ္ထာယ။ လူတို့တုံခြီး။ မြှံသဖြိုတ်ခြင်းငှါ။ မဟံ။
ငါဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ သဟာယဿ။ အဆွေတော်ဖြစ်သော ပုတ္တုသာကီ
မင်း၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာဖြစ်သောတက္ကသိုလ်မြို့သို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ။ မြတ်
စွာဘုရားကို။ ပေသေတုံ။ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်းသည်။
ဘဝယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ပနတထာပိ။ ထိုသို့ပင်ပင့်ဆောင်အပ်သော်လည်း။
ဗုဒ္ဓါ။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပစ္စန္တိမေသု။ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေ
သု။ ဇနပုဒ်တို့၌။ အရုဏံ။ အရုဏ်ကို။ နဥဋ္ဌာပေန္တိ။ မတက်စေကုန်။ တသ္မာ
ထိုကြောင့်။ သက္ကာရာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂန္တံ။ ကြွတော်မူခြင်းငှါ။
နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာဒယော။ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂလာနံ အစရှိကုန်သော။ မဟာသာဝကော။ မဟာသာ
ဝကတို့ကို။ ပေသေသုံ။ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်းသည်။
ဘဝယျ။ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ပနတထာပိ။ ထိုသို့ပင်တတ်ကောင်းသော်လည်း။
မယာ။ ငါဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ထေရာ။ မဟာသာဝကမထေရ်တို့သည်။
ပစ္စန္တိ။ ပစ္စန္တိရပ်၌။ ဝသန္တိ။ သိတင်းသုံး နေတော်မူကုန်၏။ ဣတိဇ္ဇဒံဝ
စနံ။ ဤသို့သောစကားကို။ သုတွာပိ။ ကြား၍လည်း။ မနူဿေ။ လူတို့ကို။
ပေသေတွာ။ စေလွှတ်၍။ တေ။ ထိုမဟာသာဝကမထေရ်တို့ကို။ အတ္တနော။
မိမိဟုဆိုအပ်သောငါဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ သဗိပံ။ အနီးသို့။ အာဏာပေတွာ။
ပင့်ဆောင်စေ၍။ ဥပဋ္ဌာတုမေဝ။ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါသလျှင်။ ယုတ္တံ။ သင့်
မြတ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ထေရေပိပိ။ မဟာသာဝကတို့သည်လည်း။
ဂန္တံ။ ကြွတော်မူခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်းကုန်။ ယေနပဏ္ဍာကာ
ရေန။ အကြင်လက်ဆောင်ပဏ္ဍာကာရဖြင့်။ သာသနေးသတင်းစကားကို။
ပေသိတေ။ စေလွှတ်အပ်သည်ရှိသော်။ သက္ကာစ။ မြတ်စွာဘုရား သည်
လည်းကောင်း။ မဟာသာဝကာစ။ မဟာသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။

၁၆၇

၁၆၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဂဏာဝိယ။ သွားကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေနာကာရေန၊ ထိုသို့
သောအကြောင်းကြောင့်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကိုသာလျှင်၊ ပဟိ၊ ဟိ
သာသိ၊ စေလွှတ်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေ
တွာ၊ ကြံပြီး၍၊ စတုရတနာယာမံ၊ အလျားလေးတောင်ရှိသော၊ ဝိဇ္ဇတ္ထိ
မတ္တပုထုလံ၊ အနံတတွာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ နာတိတနံ၊ မပါးလွန်း
သော၊ နာတိဗဟလံ၊ မထူလွန်းသော၊ သုဂဏ္ဌပဋ္ဌေ၊ ရွှေပြားကိုးကာရာပေ
တွာ၊ ပြုလုပ်စေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရွှေပြား၌၊ အဇ္ဈယနေ၊ အကွရာနိ၊ အကွရာတို့
ကို၊ လိခိ၊ သာသိ၊ ရေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗက္ခဏေ၊ ဆိုသင့်သောစကား
ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ နှာယိတွာ၊
ဆေးလျှော်၍၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်
တည်၍၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီးသည်ရှိသော်၊ အပနိတဂန္ဓ
မာလာဘာရဏော၊ ပပိသ္မိတံ၊ အပ်ပြီးသော နံ့သာပန်းတန်ဆာရှိသည်၊ ဟု
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဂဏ္ဌသရကေန၊ ရွှေခွက်ဖြင့်၊ ဇာတိဟိဂ္ဂိဋ္ဌိကံ၊ ဟိန်းဂိုစပ်ကို၊
အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဟေဋ္ဌာတော၊ အောက်တံခါး၌၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ န္ဒါရာနိ၊ တံ
ခါးတို့ကို၊ ဝိဒဟန္တော၊ ဖိတ်ပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်
ထက်သို့၊ အာရုဗ္ဗ၊ တက်၍၊ ပုဗ္ဗဒိသာတိရခေါ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာသို့
ရှေးရှု၊ သိဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာတံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊
အာကာသတလေ၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ကိုင်နေ၍၊ သုဂဏ္ဌပဋ္ဌေ၊
အလျားလေးတောင်အနံတတွာရှိသောရွှေပြား၌၊ အကွရာနိ၊ အကွရာတို့
ကို၊ လိခန္တော၊ ရေးပြီးသောမိမ္မိသာရမင်းသည်၊ ဣတေတာဂတောလော
ကေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဂတောလော
ကဝိဒု၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ
တိ၊ ဣတေတာဂတောလောကေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါသုဂတော
လောကဝိဒု၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံဗုဒ္ဓေါဘ
ဂဝါဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧကဒေ
သေန၊ တမိတ်အားဖြင့်၊ လိခိ၊ ရေးပြီး၊ ဣတေတာဂတော၊ ဤဩကာသလော
က၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖော်
မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး
ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆွဲငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သုဂတော၊
ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော၊ လောကဝိဒု၊ လောကသုံး
ပါးကိုသိစွန့်မူသော၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ လူ

ယောကျ်ားနတ်ယောကျ်ားတိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သတ္တဝါဆရာဖြစ် တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ တုန်း တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ ။

တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသောပါ ရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ တုသိတာဘဝနတော၊ တုသိတာနတ် ရှာမှ၊ ဗဝိတွာ၊ ရတေခဲ့၍၊ မာတု၊ မယံတော်မာယာ၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်းဦးပဋိ သန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏှိ၊ ယူပြီးဇေံ၊ ဤသို့၊ လောကဝိဝရဏံ၊ လောက၏ ဖွင့်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးမာတု၊ မယံတော်မာယာ၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်းဦးဝသမာနေ၊ ကိန်းအောင်းဆဲသောအခါ၌၊ ဣဒံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဘာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသမာနေ၊ နေသောအခါ၌၊ ဣဒံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသောစည်းစိမ်သည်၊ အ ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးဇေံ၊ ဤသို့၊ မဟာဝိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်း ကို၊ နိက္ခန္တော၊ တောထွက်သောဘုရားလောင်းသည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ မဟာပ ဓာနံ၊ ပြင်းစွာသောအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်ပြီး၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ခုက္ကရကာရိကံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကိုပြုသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ မ ဟာဗောဓိမဏ္ဍံ၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိ၌၊ အာရုပ္ပ၊ တက်တော်မူ၍၊ အပရာ ဇိတပဉ္စကေ၊ အပရာဇိတပဉ္စင်၌၊ နိဝိဇ္ဇော၊ ထိုင်နေတော်မူသောမြတ် စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုး ထွင်း၍သိတော်မူပြီး၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇာ န္တဿ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ လော ကဝိဝရဏံ၊ လောကသုံးပါး၌အပိတ်အပင်မရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ သတ္တလောက၌၊ အညံ၊ ဘုရား ရတနာမှတစ်ပါးသော၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ရတနံနာမ၊ ရတနာ မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လိဝိ၊ ရေးပြီး ။ ယံကိဉ္စိဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊ သဂ္ဂေသုဝါယံရတနံပဏီတံ၊ နနောသမံ အတ္ထိတထာဂတေန၊ ဣဒဓိဗုဒ္ဓေရတနံပဏီတံ၊ ဧတေနသစ္စေနသုဝတ္ထိဟောတူဝါ၊ ယံကိဉ္စိဝိတ္တံ ဣဝေါဟုရံဝါ၊ သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံပဏီတံ၊ နနောသမံအတ္ထိတထာဂ တေန၊ ဣဒဓိဗုဒ္ဓေရတနံပဏီတံ၊ ဧတေနသစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတူပူ၍၊ လိဝိ၊ ရေးပြီး ။ ဣဝေါ၊ ဤမနုဿတုံ၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်

၁၇၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဂဇ္ဈနိပြည်၌လည်းကောင်း၊ သက္ကေသုဝါ၊ နတ်ပြည်ဗြဟ္မပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ၊ အသုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော၊ ယံရတနံ၊ အကြင်ရွှေငွေ ပုလဲ ပတ္တမြား အစရှိသောရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုရတနာတို့တွင်၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သမံ၊ တူသောရတနာသည်၊ နနောဇေနတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒမ္ပိဗုဒ္ဓေအယံဝိဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပဏီတံပဏီတော၊ မြတ်သော၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဇေတနသဇ္ဈေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်း၊ ကြောင့်၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကဒေသေန၊ တစ်ဝတ်အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေဝိ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်း၊ လိနိတွာ၊ ရေးပြီး၍၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၊ ဓမ္မရတနံ၊ တရားရတနာကို၊ ထောမေဇ္ဇော၊ ခြီးမွမ်းလိုသောမိမ့်သာရမင်းသည်၊ သွာချာတော ဘဂဝတာဓမ္မော(ပ)ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗောဝိညူဟိတိ၊ သွာချာတောဘဂဝတာဓမ္မော ပ)ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗောဝိညူဟိဟူ၍၊ လိနိ၊ ရေးပြီးစက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် တို့၎င်း၊ (ပ)အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး၌ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဟိုင်း၊ ဣတိ၊ ဤ သို့သဗ္ဗာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝိတဓမ္မောနာမ၊ ဟောအပ်သောတရားမည်သည်၊ ဧဝုပေါစ၊ ဤသို့သတော့ရှိသည်လည်းဟောအံ့၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တတိံ သဗောဓိပက္ခိယော၊ သုံးဆင့်ခုနစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ ဧကဒေသေန၊ တစ်ဝတ်အားဖြင့်၊ လိနိတွာ၊ ရေး၍၊ ။ ယံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီသုဝိ၊ သမာဓိမာနန္တရိကညမဟု၊ သမာဓိနာတေနသမောနဝိဇ္ဇတိ၊ ဣဒမ္ပိဓမ္မရတနံပဏီတံ၊ ဇေတနသတ္တန သုဝတ္ထိဟောတုတိ၊ ယံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီသုဝိ၊ သမာဓိမာနန္တရိ ကညမဟု၊ သမာဓိနာတေန သမောနဝိဇ္ဇတိ၊ ဣဒမ္ပိဓမ္မရတနံပဏီတံ၊ ဇေတနသတ္တန သုဝတ္ထိဟောတုဟူ၍၊ လိနိ၊ ရေးပြီး၊ ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ သုဝိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးတို့မှကင်းဝေး စင်ကြယ်သော၊ ယံသမာဓိံ၊ အကြင်မဂ်ဟုဆိုအပ်သောသမာဓိကို၊ ပရိဝဏ္ဏယီ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူပြီး၊ သမာဓိံ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သောသမာဓိကို၊ အနန္တရိကံ၊ မိမိ၏အခြားမဲ့၌အကျိုးပေးခြင်းရှိ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည် ဟောတော်မူကုန်၏၊ ဇေတနသမ္ပာဒိနုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်ခြီးမွမ်းတော် မူအပ်သောစင်ကြယ်

၁၇၀

၄-ပိတင်္ဂဝဂ်-၁၀-သတုပိတင်္ဂသုတ်။ ၁၇၁

သောမိမိ၏အခြားမဲ့၌မြဲသော အားဖြင့်အကျိုးပေးတတ်သော မင်္ဂသမာဓိနှင့်၊ သမော၊ တူသောချွပါဝစရသမာဓိ အရူပါဝစရသမာဓိသည်။ နိဝိဇ္ဇတိ။မရှိ။ ဣဒ္ဓိဓမ္မအယဇ္ဈိဓမ္မော။ ဤမင်္ဂဟုဆိုအပ်သောသမာဓိတရားသည်လည်း၊ ပဏီတံပဏီတော၊ မြတ်သော၊ ရတနံ။ ရတနာမည်၏။ ဧတေနသစ္စန။ ဤသို့မှန်သောစကားကိုဆိုရခြင်းကြောင့်၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောကု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ။

ဧဝံ။ ဤသို့၊ ဧကဒေသေန၊ တစ်ဖက်အားဖြင့်၊ ဓမ္မဂုဏေ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်တော်တို့ကို၊ လိခိတွာ၊ ရေးသားပြီး၍၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်၊ ခြောက်သော၊ သံဃာရတနံ၊ သံဃာရတနာကို၊ ထောမေန္တော၊ မြီးမွမ်းလျှိုးသောဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည်။ သုပ္ပဋိပန္နိဘဂဝတော သာဝကသံဃော(ပ)ပုညက္ခေတ္တံ လာကဿာတိ၊ သုပ္ပဋိပန္နိဘဂဝတော သာဝကသံဃော(ပ)ပုညက္ခေတ္တံသောကဿဟူ၍၊ လိခိ၊ ရေးပြီး။ ။ ကုလပုတ္တဘနာမ၊ ဇာတိကုလပုတ္တတို့မည်သည်ကား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုဘ္ဘာဧဝ၊ ကြားနာရ၍သာလျှင်၊ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောအမျိုးကောင်းသားတို့သာလျှင်၊ သေတန္တတ္တံ၊ ထီးမြူကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောအမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဥပရန္တံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော အမျိုးကောင်း သားတို့သည်၊ သေနာပတိဌာနာဒိနိ၊ စစ်သူကြီး၏အရာအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ပန၊ ရှင်ရဟန်းပြုသည်မှတစ်ပါးကုန်အပ်သောသီလကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပဗ္ဗဇိတွာစ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊ ဣမဗ္ဗပဋိပတ္တိံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂူဠသီလ မဏ္ဍိမသီလမဟာသီလဟုဆိုအပ်သောသီလကို၊ ပူရေန္တိ၊ ဖြည့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂူဠသီလမဏ္ဍိမသီလမဟာသီလသနိ၊ ဂူဠသီလမဏ္ဍိမသီလမဟာသီလတို့ကို၊ ဧကဒေသေန၊ တစ်ဖက်အားဖြင့်၊ လိခိတွာ၊ ရေး၍၊ သန္တာရသံဝရံ၊ နွှာရခြောက်ပါးတို့ကိုစောင့်ရှောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ သတိသမ္ပစညံ၊ သတိပညာကိုလည်းကောင်း၊ စတု ပစ္စယသန္တောသံ၊ တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နဝရိဇံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ သေနာသနံ၊ အရည်ရုက္ခ မူလအစရှိသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဝရဏပဟာနံ၊ နိဝရဏကို ပယ်ခြင်းကို ဟောရာဖြစ်သော စကားကိုလည်းကောင်း၊ ပရိကမ္မံ၊ ကာသိုဏ်းပရိကံ ကိုလည်းကောင်း၊ ဈာနာဘိညာ အဋ္ဌတိံ၊ သ

၁၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဗ္ဗကယာနိယု-ဒုတိယတွဲ၊

ကမ္မဋ္ဌာနာနိ။ ဈာန်အဘိညာဉ် သုံးဆွဲရှစ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ယာဝအာသဝက္ခယာ။ အရဟတ္တမင်တိုင်အောင်၊ ဧကဒေသေ
န၊ တမိတ်အားဖြင့်၊ လိခိ၊ ရေးပြီးသောဋ္ဌသမိမိ၊ တဆွဲခြောက်ပါးအပြား
ရှိသော၊ အာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝိတ္ထာ
ရေနဝ၊ အကျယ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ လိခိတွာ၊ ရေး၍၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာဝက သံဃောနာမ၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာမည်သည်
ကား၊ ဧဝူပေဟိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိစ၊ ဂုဏ်တို့နှင့်
လည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ယေဝုဂ္ဂလာအဗ္ဗသတံပသတ္ထာ၊ စတ္တာ
ရိ တောနိ ယုဂါနိဟောန္တိ၊ တေဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကော၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိမဟပ္ပလာနိ၊ ဣဒဓိသံဃောရတနံပဏီတံ၊ ဧတေနသဇ္ဇေန
သုဝတ္ထိဟောတုဟိ၊ ယေဝုဂ္ဂလာအဗ္ဗသတံပသတ္ထာ၊ စတ္တာရိတောနိယုဂါ
နိဟောန္တိ၊ တေဒက္ခိဏေယျာသုဂတဿ သာဝကော၊ ဧတေသုဒိန္နာနိမဟပ္ပ
လာနိ၊ ဣဒဓိသံဃောရတနံပဏီတံ၊ ဧတေနသဇ္ဇေန သုဝတ္ထိဟောတုဟိ၊
လိခိ၊ ရေးပြီး၊ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယေဝုဂ္ဂလာ၊ အကြင်အရိ
ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သတံ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပ
သတ္ထာ၊ ပြီးပွင်းအပ်ကုန်၏၊ တောနိယုဂါနိ၊ ဤအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အရံတို့
သည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးခုတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဝုဂ္ဂလာ၊ ထိုရှစ်
ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊ ဖြတ်သောအလှူ
ကိုခံထိုက်ကုန်၏၊ သုဂတဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဧတေသု၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတို့၌၊ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်
သောအလှူတို့သည်၊ မဟပ္ပလာနိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒဓိသံဃောအယဓိသံဃော၊ ဤသံဃာတော် သည်လည်း၊
ပဏီတံပဏီတော၊ ဖြတ်သော၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဧတေနသဇ္ဇေန၊ ဤ
သို့မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကဒေသေန၊ တမိတ်အားဖြင့်၊ သံဃာဂုဏေ၊ သံဃာ၏ဂုဏ်
တော်တို့ကို၊ လိခိတွာ၊ ရေး၍၊ သဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သွာချာတံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊
သာသနံ၊ ပရိယတ္တိသာသနာပရိဝေသသာသနာသည်၊ နိယျာနိကံ၊ သံသရာ
ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်၏၊ မယံ၊ ငါမိမ့်သာရမင်း၏၊ သဟာ
ယော၊ အဆွေတော်ဖြစ်သော ပုတ္တု၊ သာတိမင်းသည်၊ သစေသက္ကောတိ၊

အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သည် ရှိသော်၊
 နိက္ခမိတွာ၊ လူ့ဘောင်မှထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇတု၊ ရဟန်းပြုစေသတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ လိခိတွာ၊ ခေး၍၊ သုဝဏ္ဏပဋိ၊ ရွှေပြားကို၊ သံဟရိတွာ၊ ခေါက်လိပ်
 ၍၊ သုဓမ္မ ကမ္မလေန၊ သိမ်မွေ့သော ကမ္မလာဖြင့်၊ ဝေဠုတွာ၊ ရုပ်ပတ်၍၊
 သာဓုသမုက္ခေ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ပြီးသောတံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊
 တံသမုဂ္ဂံ၊ ထိုတံတင်းကို၊ သုဝဏ္ဏမယေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော တံတင်း၌၊ ပက္ခိ
 ပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော တံတင်းကို၊ ရုဇတမ
 ယေ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော တံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ရုဇတမယံ၊
 ငွေဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ မဏိမယေ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော တံတင်း၌၊
 ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော တံတင်းကို၊
 ပဝါဠမယေ၊ သန္တာဖြင့်ပြီးသောတံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ပဝါ
 ဠမယံ၊ သန္တာဖြင့်ပြီးသော တံတင်းကို၊ လောဟိတကံမယေ၊ ပတ္တမြားနီ
 ဖြင့်ပြီးသော တံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ လောဟိတကံမယံ၊
 ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ မသာရဂလ္လမယေ၊ ပတ္တမြားပြောင်ဖြင့်
 ပြီးသောတံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ မသာရဂလ္လမယံ၊ ပတ္တမြား
 ပြောက်ဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ ဖလိကမယေ၊ ဖလ်ဖြင့်ပြီးသောတံတင်း
 ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ဖလိကမယံ၊ ဖလ်ဖြင့်ပြီးသော တံတင်းကို၊
 ဒန္တမယေ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောတံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ဒန္တ
 မယံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ သဗ္ဗရတနမယေ၊ အလုံးစုံသော
 ရတနာဖြင့် ပြီးသော တံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ သဗ္ဗရတန
 မယံ၊ အလုံးစုံသောရတနာဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ ကိလစ္ဆမယံ၊ အထူး
 ထူးသောအာရုံတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောရတနာတို့ဖြင့် မြှေးရှက်အပ်သော
 နှိုးဖြင့်ပြီးသောတံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ကိလစ္ဆမယံ၊ နှိုးဖြင့်
 ပြီးသော၊ သမုဂ္ဂံ၊ တံတင်းကို၊ သာဓုကရဏ္ဍကေ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ပြုအပ်သော
 ကြုတ်၌၊ ဌပေသိ၊ ထားပြီ၊ ပုန၊ တဖန်၊ သာဓုကရဏ္ဍကံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ပြု
 အပ်သောကြုတ်ကို၊ သုဝဏ္ဏကရဏ္ဍကေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောကြုတ်၌၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်ပြန်၍၊
 သဗ္ဗရတနမယံ၊ အလုံးစုံရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ကရဏ္ဍကံ၊ ပရိတ်ကို၊ ကိလစ္ဆ
 မယေ၊ နှိုးဖြင့်ပြီးသော၊ ကရဏ္ဍကေ၊ ပရိတ်၌၊ ဌပေသိ၊ ထားပြန်ပြီးတော့၊
 ထိုနောက်မှ၊ ကိလစ္ဆမယံ၊ နှိုးဖြင့်ပြီးသော၊ ကရဏ္ဍကံ၊ ပရိတ်ကို၊ သာဓုမယ
 ပေဠာယ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ပြီးသောပရိတ်၌၊ ဌပေသိ၊ ထားပြန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့

၂၁

၆၂၄ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓဟံစွံ၊

ပုနံတမနိ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဟာရိတွာ
 ဆောင်ပြန်၍၊ သဗ္ဗရတနမယံ၊ အလုံးစုံရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ပေဋ္ဌံ၊ ပအုပ်
 ကို၊ ကိလဉ္ဇမယပေဋ္ဌာယ၊ နှိုးဖြင့်ပြီးသောပအုပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထားပြန်၍၊
 ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်၊ ဝေဋ္ဌေတွာ၊ ရှပ်ပတ်၍၊ ရ၊ ဇမုဒ္ဓိကာယ၊
 မင်း၏တံဆိပ်ဖြင့်၊ လဉ္ဇေတွာ၊ ခတ်နှိပ်၍၊ အမဇ္ဈေ၊ အမတ်တို့ကို၊ အာဏာ၊ ပ
 သိ၊ စေ၏၊ ကိ၊ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့စေသနည်းဟူမူကား၊ မမေ၊ ဗိဇ္ဇ
 သာရမင်း၏၊ အာဏာပတ္တိဋ္ဌာနေ၊ အာဏာနှံရာအရပ်၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အ
 လင်္ကာရာ၊ ပထ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်လော၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီးသည်၊ အဋ္ဌ၊ သဘာဝိတ္ထ
 တော၊ ရှစ်ဥသဘာအပြန့်ကျယ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ လာ၊ စတုဥသဘ
 ဋ္ဌာနံ၊ လေးဥသဘာရှိ သာအရပ်သည်၊ သေ၊ မိတမတ္တကမေဝ၊ မြက်ကို
 ပတ်ခြင်းချုံကိုပတ်ခြင်းသမြက်တွင်းခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်သုတ်သင်ကာ
 ရှသည်သာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ စတုဥသဘံ၊
 လေးဥသဘာကျယ်သောအရပ်ကို၊ ရာဇာနိဘာဝေန၊ မင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်၊
 ပဋိယာဒေသ၊ စီရင်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ တေတော၊
 ထိုနောက်မှ၊ မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ မင်္ဂလာရှိသော ဆင်တော်ကို၊ အလင်္ကာရေ
 ပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍၊ တဿ၊ ထိုမင်္ဂလာ ဆင်တော်၏၊ ဥပရိ၊ အ
 ထက်၌၊ ပဗ္ဗကံ၊ ပဗ္ဗင်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ သေတန္တတ္ထံ၊ ဝိ၊ ပြု
 ကို၊ ဥဿ၊ ပေတွာ၊ စိုက်ဆောက်၍၊ နဂရဝိယိယော၊ မြို့ခရီးတို့ကို၊ ဗိတ္တ
 သမတော၊ ဆန်းကြယ်စွာညီညွတ်သည်၏၊ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သ
 မုသိတဓပဇ္ဇာကာ၊ စိုက်ဆောက်အပ်သော တံခွန်ကုက္ကားမက်လေး
 ပွားရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကံဒလိပုဏ္ဏဗာရ ဝန္တရုမပုဗ္ဗာဒိတိ၊ ဌက်
 ပျောပင်ရှင်စိုက်ခြင်း ရေပြည့်အိုးတည်ခြင်းနဲ့သာ အခိုးအထုပ်နန်းပွင့်အ
 စရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ မဏ္ဍိတာ၊ ကောင်းစွာတန်ဆာဆင်သည် တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏၊ ဝိသ
 ယပဒေသေ၊ နေရာအရပ်၌၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်
 ခြင်းကို၊ ကာရေတု၊ ပြုစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရတောဂိကာနံ၊
 အမတ်တို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဇေနုဒ္ဓတေ၊ လျှင်မြန်သောခြေသည်တမန်
 လောကျားတို့ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ သယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော
 ဗိဇ္ဇိသာရမင်းသည်၊ သဗ္ဗလင်္ကာရေန၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာဖြင့်၊ အလ
 က်ရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ သဗ္ဗတာဋ္ဌာ ဝစရသန္တိဿ၊ ဗလကာယပရိရ
 တော၊ အလုံးစုံသောမောင်းကြေးနင်းတို့နှင့်တကွသွားကုန်သောရောနှော

သောဒိုလ်ပါအပေါင်းတို့သည်ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏာကာ
ရံ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ပေသေမိ၊ စေ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံး
သွင်း၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိသယပရိယန္တံ၊ နိုင်ငံအပိုင်းအခြားသို့၊ ဂတိံ၊
သွား၍၊ အမတ္တဿ၊ အမတ်အပေါင်းအား၊ မုခဿသနံ၊ နှုတ်မှာသတင်း
စကားကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်ပြီ။ ကိံအဒါသိ၊ အတယ်သို့ပေးလိုက်သ
နည်းဟူမူကား၊ တာတာ၊ အမောင်တို့မဟံ၊ ငါမိမ္မိသာရမင်း၏၊ သဟာ
ယော၊ အဆွေတော်ဖြစ်သော၊ ပုတ္တုဿာတိ၊ ပုတ္တုဿာတိမင်းသည်။ ဣမံ
ပဏ္ဏာကာရံ၊ ဤငါကပါးလိုက်သောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ပဋိစ္ဆန္နော၊
ခံသည်ရှိသော်၊ ဩရောဓမ္မေ၊ မောင်းမတို့၏၊ အလလံ၊ အပဋိစ္ဆိတွာ၊ မခ
မူ၍၊ ပါသဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ ပဋိစ္ဆိတု၊ ခံစေသ
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုခဿသနံ၊ နှုတ်မှာသတင်းစကားကို၊ အဒါသိ၊ ပေး
လိုက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍၊ ပစ္စန္န
ဒေသံ၊ တိုင်းစွန်အရပ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဂစ္ဆေ၊ သွားလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပစ္စပတိဗြိတေန၊ ပုဆစ်နှစ်ဘက် တတောင်နှစ်ဘက်-နဖူးအ
ရပ်-ဟုဆိုအပ် သာငါးပါးသော အရပ်တို့၏တည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဗ္ဘိတွာ၊ ရှိခိုး
၍၊ ဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်ခဲ့၏။ အန္တရဘောဂိကာ၊ ခရီးအကြား၌နေကုန်သောမြို့စား
ရွာစားအမတ်တို့သည်၊ တေနဝနိယာမေန၊ ထိုသို့မှာဆိုလိုက်သောအ
မှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်
ဆောင်ပဏ္ဏာ ကို၊ နယိံ၊ သူဆောင်ကုန်၏။ ။

ပုတ္တုဿာတိ၊ ပုတ္တုဿာတိမင်းသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စန္ဒာတိ
မထော၊ တိုင်းနိုင်ငံအပိုင်းအခြားမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ တေနဝနိယာမေန၊ ထို
မိမ္မိသာရမင်းစီရင်သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဋိယာဒေတွာ၊
စီရင်စေ၍၊ နဂရံ၊ တက္ကသိုလ်မြို့ကို၊ အလင်္ကရာပေတွာ၊ တန်ဆာသင်၍၊
ပဏ္ဏာကာရဿ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာအား၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊
အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ပဏ္ဏာကာရော၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာသည်၊ တက္ကသိုလ်၊
တက္ကသိုလ်မြို့သို့၊ ပါပုဏန္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥပေါသထနဝသေ၊
ဥပုသ်နေ၌၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍၊ ဂတအမတ္တေ၊ တက္ကသိုလ်မြို့သို့သွားသောအ
မတ်အပေါင်းသည်လည်း၊ ရေညား၊ မိမ္မိသာရမင်း၏၊ ပုတ္တုဿသနံ၊ မှာဆို
အပ်သောသတင်းစကားကို၊ အာရောဓေသိ၊ ပုတ္တုဿာတိမင်းအားကြား
လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ပုတ္တုဿာတိမင်းသည်၊ ကံ၊ ထိုမိမ္မိသာရမင်းကမှာဆို

အပ်သောသတင်းစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဏ္ဏာကာနေ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောအမတ်အပေါင်းတို့အား၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ မချွတ်ပြုအပ်သော ကိစ္စကို၊ ဝိဝာရေတွာ၊ စီရင်၍၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ ဣ၊ ဤပြာသာဒ်ထက်သို့၊ ကောဝိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ မာပပိသိ၊ မပင်လာလင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နှိရံ၊ တံခါးကို၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သိဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာနန်းတံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ မိမိသာရမင်းကပို့သောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ဥစ္စာသနေ၊ မြင့်သောနေရာ၌၊ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍၊ သပံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောပုတ္တုသတ်မင်းသည်၊ နိဝာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လဉ္စနံ၊ ခတ်သောတံဆိပ်ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ နိဝါသနံ၊ ရပ်ပတ်သောအဝတ်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ကိလဉ္စပေဉ္စတော၊ နှိုးဖြင့်ပြီးသောပခုပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယစ၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိဝရေန္တော၊ ဖွင့်ထွက်သည်ရှိသော်၊ သာရမယသမုဂ္ဂံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိန္ဓေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ကိံ၊ ဝိန္ဓေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အပံမဟာပရိဝါရော၊ ဤများစွာအထပ်ထပ်ခြံရံခြင်းသည်၊ အညာသ၊ တပါးသော၊ ရတနဿ၊ ရတနာ၏၊ မဟာပရိဝါရောနာမ၊ များစွာအထပ်ထပ်ခြံရံခြင်းမည်သည်၊ နာဘိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အန္ဓါ၊ မချွတ်၊ မန္တိ၊ မဒေသော၊ မန္တိမဒေသန္တံ၊ သောတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ကြားနာအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဓေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ တံသမုဂ္ဂံ၊ ထိုစန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်ပြန်၍၊ ဣ၊ ဤ၊ ပုတ္တုသတ်မင်းသည်၊ လဉ္စနံ၊ တံဆိပ်ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ သုရမကမ္ပလံ၊ သိမ်မွေ့သောကမ္ပလာကို၊ ဥဘတော၊ နှစ်ဘက်မှ၊ ဝိယူဟိတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ သုဗ္ဗပန္နံ၊ ရွှေပြားကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ သော၊ ထိုပုတ္တုသတ်မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုရွှေပြားကို၊ ပဟာရိတွာ၊ အခွေကိုဖြေ၍၊ ဟတ္ထံ၊ ထိုရွှေပြား၌၊ အက္ခရာနိ၊ ရေးအပ်သောအက္ခရာတို့သည်၊ မနာပါနိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်၏၊ သမသိသာနိ၊ ညီညွတ်သောအဦးရှိကုန်၏၊ သမသန္တိနိ၊ ညီညွတ်သောအစဉ်ရှိကုန်၏၊ စတုရဿာနိ၊ လေးထောင့်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝါစေတံ၊ ဘတ်ရွတ်ခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဣတေထာဂတောလောကေဥပ္ပန္နသတိ၊ ဣတေထာဂ

တောသလောကေဥပ္ပန္နောဟူ၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ။ ဘုရားဂုဏ်တို့ကို။ ဝါစေန္တိယံ။
 ဘတ်ရွတ်သော။ တဿ။ ထိုပုတ္တုဿာတိမင်းအား။ ဗလဝသောမနသံ။
 အားကြီးသောဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ နုဂုတိလောမကုပ
 သဟဿာနိ။ ကိုးသောင်းသောအမွှေးတွင်းတို့သည်။ ဥဒ္ဓုဂ္ဂလောမာနိ။ အ
 ထက်သိုတက်သော အဖျားရှိသောအမွှေးရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ။ ဖြစ်
 ကုန်ပြီ။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဌိတဘာဝံဝါ။ ရပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း
 နိသိန္နဘာဝံဝါ။ ထိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နဇာနာတိ။ မသိ။ အ
 ထ။ ထိုအခါ၌။ အဿ။ ထိုပုတ္တုဿာတိမင်းအား။ ကပ္ပကောဋိသတသ
 ဟဿဟိပိ။ ကမ္ဘာတို့၏ကုဋေတသိန်းတို့ဖြင့်လည်း။ ဇေတံဒုလ္လဘဒဿ
 နံ။ ဤသို့ရခဲစွာသောရတနာကိုမြင်ရခြင်းကို။ သဟာသယံ။ အဆွေတော်ဖြစ်
 သောဗိမ္ဗိသရမင်းကို။ နိဿာပမ။ အဖို့ပြု၍။ သောတုံ။ နာခြင်းငှါ။ လဘာ
 မိ။ ရပေ၏။ ဣတိမနသိကတွား။ ဤသို့နည်းသွင်း၍။ ဘိယျာ။ လွန်စွာ။ ဗလဝ
 ပီတိ။ အားကြီးစွာသောနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပပါဒိ။ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဟိ
 သစ္စံ။ မှန်၏။ သော။ ထိုပုတ္တုဿာတိမင်းသည်။ ဥပရိ။ အထက်၌။ ဝါစေတုံ။
 ဘတ်ရွတ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောဇန္တော။ မတတ်နှိုင်းလေရကား။ ယာဝပီတိဝေ
 ဂပဿဒ္ဓိယာ။ ပီတိအဟုန်ငြိမ်းသည်တိုင်အောင်။ နိသိဒ္ဓိတွာ။ နားနေ၍။
 ပုရတော။ ရှေးမှ။ သွာခါတောဘဂဝတာဓမ္မောတိ။ သွာခါတောဘဂဝတာ
 ဓမ္မောဟူ၍။ ဓမ္မဂုဏေ။ တရားတော်၏ဂုဏ်တို့ကို။ ဝါစေတုံ။ ဘတ်ရွတ်ခြင်း
 ငှါ။ အာရာဟိ။ အားထုတ်ပြန်၏။ တဩဝိ။ ထိုတရားဂုဏ်ကို ဘတ်ရွတ်ရာ၌
 လည်း။ အဿ။ ထိုပုတ္တုဿာတိမင်းအား။ တထေဝ။ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ အ
 ဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ သော။ ထိုပုတ္တုဿာတိမင်းသည်။ ပုန။ တဖန်။ ယာဝပီတိဝေ
 ဂပဿဒ္ဓိယာ။ ပီတိအဟုန်၏ငြိမ်းသည်တိုင်အောင်။ နိသိဒ္ဓိတွာ။ နားနေ၍။
 ပုရတော။ ရှေးမှ။ သုပ္ပဋိပန္နောတိ။ သုပ္ပဋိပန္နောဟူ၍။ သံဃာဂုဏေ။ သံဃာ
 တော်၏ဂုဏ်တို့ကို။ ဝါစေတုံ။ ဘတ်ရွတ်ခြင်းငှါ။ အာရာဟိ။ အားထုတ်ပြန်
 ၍။ တဩဝိ။ ထိုသံဃာဂုဏ်ကိုဘတ်ရွတ်ရာ၌လည်း။ အဿ။ ထိုပုတ္တုဿာ
 တိမင်းအား။ တထေဝ။ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ အထ။
 ထိုနောက်မှ။ သဗ္ဗပရိယန္တေ။ ခပ်သိမ်းသောအက္ခရာတို့ကိုဘတ်ရွတ်သည်
 ၍အဆုံး၌။ အါနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ။ အါနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝါစေ
 တွာ။ ဘတ်ရွတ်၍။ စတုက္ကပဉ္စကဈာနာနိ။ စတုက္ကဈာန်ပဉ္စကဈာန်တို့ကို။
 နိဗ္ဗတ္တေသိ။ ဖြစ်စေပြီ။ သော။ ထိုပုတ္တုဿာတိမင်းသည်။ ဈာနသုခေနော။
 ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်သာလျှင်။ ဝီတိနာမေသိ။ လွန်စေပြီ။ အညော။ တပါးလော။

ကောဓိ။ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဒဠု၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှါ။ နုလဘတိ၊ မရ၊ ဧကောဝ။ တယောက်လည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓုဠုပဋ္ဌာကော၊ ငယ်သောအလုပ်အကျွေးသည်။ ပဓိသတိ၊ ဝင်ရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌမာသမတ္တံ၊ လခွဲမျှသောကာလကို၊ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေပြီ။ ။

နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ရာဇင်္ဂဏော၊ မင်းရင်ပြင်၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စုဝေးကုန်၍။ ဥက္ကဋ္ဌိ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ ကိံ အကံသု၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်းဟူမူကား။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ပို့လာသောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို။ ပဗ္ဗိန္ဒြိတဒိဝသတော၊ ခံယူသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဗလဒဿနံဝါ၊ ဗိုလ်ပါတို့၏မြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နာမူကဒဿနံဝါ၊ ကချေသည်မောင်းမတို့၏မြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝိနိစ္ဆယဒါနံ၊ တရားအဆုံးအဖြတ်ကိုပေးခြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ရာဇာ၊ ငါတို့ပုတ္တုသတိမင်းကြီးသည်၊ သဟာယေန၊ အကြည်တော်ဖြင့် သောဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက၊ ပဟိတပဏ္ဏာကာရံ၊ ပို့သအပ်သောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာဟုဆိုအပ်သော၊ ယံဝိ၊ အကြင်ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိတိ၏၊ တံ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကပို့လာသောလက်ဆောင်ကို၊ တဿ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။ ဧေတု၊ ပြန်၍ပေးတော်မူပါလော၊ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား၊ ဧကေစ္စဿ၊ အချို့သောမင်းအား။ ပဏ္ဏာကာရဝသေနဝိ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကိုပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဝဉ္စေတွာ၊ ဖြည့်ပတ်၍၊ ရေန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝါယမန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ ပုတ္တုသတိမင်းကြီးသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သောအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုပါလိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥက္ကဋ္ဌိ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ရာဇာ၊ ပုတ္တုသတိမင်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌိ၊ ကြွေးကြော်သော၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရေန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ ဝေရေမိနူခေါ၊ အလိုရှိရအံ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေရေမိနူခေါ၊ အလိုရှိရအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိမ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုပုတ္တုသတိမင်းအား။ ဧတံသေသပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ရုက္ခကာရိတာဘာပေါနာမ၊ တိုင်းပြည်ကိုစီရင် အပ်သည်၏ အဖြစ်မည်သည်ကို။ ဂဏကော၊ စာချီသည်လည်းကောင်း။ ဂဏကမဟာမက္ကော၊ စာရေးကြီးအမတ်သည်လည်းကောင်း။ ဂဏေတံ၊ ရေးမှတ်ခြင်းငှါ။ နေဝသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏။ သံသသနံ။ သာသနာတော်ကို။ ဓာရိယာမိ။ အလိုရှိတော့အံ့။ ဣတိ
မနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ သယနေ။ အိပ်ရာ၌။ ဌပိတံ။ ထားအပ်
သော။ အသိ။ သန့်လျက်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ကေသေ။ ဆံတို့ကို။ အသိ
နာ။ သန့်လျက်ဖြင့်။ ဆိန္ဒတွာ။ ဖြတ်၍။ သိဟပဉ္စရံ။ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာ
တံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ။ ဝှင့်၍။ ဧတံ။ ဤပတ္တမြားဥသျှောင်နှင့်တကွသောဆံ
စည်းကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ရန္တံ။ တိုင်းပြည်ကို။ ကာရေထ။ စီရင်ကုန်လော။
ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ ဂုဠာမဏိနာ။ ပတ္တမြားဥသျှောင်နှင့်။ သန္တိ။ တကွ။
ကေသကလာပံ။ ဆံစည်းကို။ ပရိသမဇ္ဈေ။ ပရိသတ်အလယ်၌။ ပါတေသိ။
ချလိုက်ပြီ။ မဟာဇနော။ လူများအပေါင်းသည်။ ထံ။ ထိုပတ္တမြားဥသျှောင်
နှင့်တကွသောဆံစည်းကို။ ဥက္ခိပိတွာ။ ချီမြှောက်ကုန်၍။ ဧဝံ။ အရှင်မင်း
မြတ်။ သဟာယက သန္တိ ကာ။ အဆွေတော်အထံ၌။ လဒ္ဓပဏ္ဍာကာရာ။ ရ
အပ်သောလက်ဆောင်ပဏ္ဍာရှိကုန်သော။ ရာဇနောနာမ။ မင်းတို့မည်းသည်
ကား။ တုမ္ဘာဒိသာ။ အရှင်မင်းကြီးတို့ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောသန္တိ
ဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ ဧကပ္ပဟာရေနဝံ။ တပြိုင်နက်
ထည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိရဝိံသု။ ဝိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏။ ရညောပိ။ ပုတ္တ
သတ်မင်းအားလည်း။ နှိဂံလမတ္တံ။ လက်နှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
ကေသမဿု။ ဆံမုတ်ဆိတ်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တဿ။
ငါတို့ ဘုရားလောင်း၏။ ပဗ္ဗဇာသဒိသမေဝ။ ရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်နှင့်
တူသည်သာလျှင်။ ဇာတံကိရ။ ဖြစ်သတတ်။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ ဂုဠု
ပဋ္ဌာကံ။ ငယ်သောအလုပ်အကျွေးကို။ ပေသေထွာ။ စေလွှတ်၍။ အန္တရာ
ပဏာ။ အိမ်ထေး၏အနီးမှ။ နွေနှစ်ထည်ကုန်သော။ ကာသာယနိဝတ္ထာနိ။ ဗန်
ရည်စွန်းသောအဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မတ္တိကာပတ္တဉ္စ။ မြေသပိတ်ကို
လည်းကောင်း။ အာဟာရာပေတွာ။ ဆောင်စေ၍။ လောကေ။ လောက၌။ ယေ
အရဟန္တာ။ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တေ။ ထို
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ။ ရည်၍။ မယံ။ ငါပုတ္တသတ်မင်းအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ
ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဠာရံ။ မြတ်
စွာဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ။ ရည်၍။ ဧကံ။ တထည်သော။ ကာသာဝံ။ သင်္ကန်းကို။
နိဝါသေတွာ။ ဝတ်၍။ ဧကံ။ တထည်သော။ ကာသာဝံ။ သင်္ကန်းကို။ ပါရပေ
တွာ။ ရုံ၍။ ပတ္တံ။ မြေသပိတ်ကို။ ဝါမအံသကူဇေ။ လက်ဝဲပခုံးစွန်း၌။ ကာတွာ။
လွယ်သည်ကိုပြု၍။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ။ တောင်ငွေကို။ ဂဟေတွာ။ ခွဲကိုင်၍။ မေ။
ငါ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ။ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ သောဘာတိနုခေါ။ တင့်တယ်လေသလော

၁၇၆

နောဝါ၊ မတင့်တယ်လေသလော။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊
 မဟာတလေ၊ ကျယ်စွာသောပြာသာဒ်အပြင်၌၊ ကတိပပော၊ နှစ်ကြိမ်သုံး
 ကြိမ်ကုန်သော၊ ဝါရေ၊ အကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ စက်
 မိတွာ၊ စကြိုသွား၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ သောတတိ၊
 တင့်တယ်၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ဝိဝ
 ရိတွာ၊ သွင့်၍၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ၊ ဩတရိ၊ သက်ဆင်းလေ၏၊ ပန၊ ပုတ္တု
 သာတိမင်းကြီး၏အခြင်းအရာမှတပါး၊ ကိယံလုင်မောင်းမတို့၏အခြင်းအ
 ရာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဩတရန္တံ၊ သက်ဆင်းသော၊ နံ၊ ထိုပုတ္တု သာတိမင်းကြီးကို
 တိသုခါရေသု၊ သုံးတန်သောတံခါးတို့၌၊ ဌိတနာဓူကာနိ၊ တည်သောကချေ
 သည်မောင်းမအစရှိသည်တို့သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်လျက်၊ နသဉ္ဇာနိံ သု၊
 ငါတို့မင်းကြီးဟူ၍မသိကုန်၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 မထေရ်သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရုညော၊ ပုတ္တု သာတိမင်းကြီးအား၊ ဓမ္မက
 ထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေတံ၊ ပြောဟောခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ ကြွလာ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္တယိံ သုကိရ၊ ကြံကုန်သတတ်၊ ပန၊ မသိသည်မှတပါး သိ
 သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဥပရိပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်၏အထက်သို့၊ အာရုယျ၊ တက်၍
 ရုညော၊ ပုတ္တု သာတိမင်းကြီး၏၊ ဌိတနိသိန္နဋ္ဌာနာနိ၊ ရပ်ရာအရပ်ထိုင်ရာအ
 ရပ်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ရာဇာ၊ ငါတို့အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ဂတော၊
 ထွက်၍သွားလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သမုဒ္ဒမန္တေ၊ သမုဒ္ဒရား၏ အ
 လယ်၌၊ နာဝါယ၊ လှေသင်္ဘောသည်၊ ဩဝီဒမာနာယ၊ နစ်လတ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဇနားလူများအပေါင်းသည်၊ ဝိရေဝိံ သုဖိယ၊ ဝိပုဗ္ဗိမြည်တမ်းကုန်သ
 ကဲ့သို့၊ ဧကပ္ပဟာဓရေနော၊ တပြိုင်နက်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိရေဝိံ သု၊ ဝိကြွေး
 မြည်တမ်းကုန်၏၊ ကုလပုတ္တံ၊ ဇာတိကုလပုတ္တံ အာစာရေကုလပုတ္တံဖြစ်သော
 ပုတ္တု သာတိမင်းကြီးသည်၊ သုမိတလံ၊ မြေအပြင်သို့၊ ဩတိဏ္ဏမတ္တံ၊ သက်
 ကာမျှဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုလပုတ္တံ၊ ဇာတိကုလပုတ္တံ အာစာရေကုလပုတ္တံ
 ဖြစ်သောပုတ္တု သာတိမင်းကြီးကို၊ အဋ္ဌာရေသ၊ တဆဲ့ရှစ်ရပ်သောစစ်သည်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ ဗလကာယာစ၊ ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့သည်၎င်း၊
 ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ မဟာဝိရဝံ၊ ပြင်းစွာသော ဝိကြွေးမြည်တမ်းခြင်း
 ကို၊ ဝိရေဝိံ သု၊ ဝိကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏၊ အမဇ္ဈာဝိ၊ အမတ်တို့သည်လည်း၊
 တံ၊ ထိုပုတ္တု သာတိမင်းကြီးကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ
 ရံ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ ပြောဆိုကုန်သနည်း ဟူမူ

ကား၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မဏ္ဍိမဒေသ ရာဇာနောနာမ၊ မဏ္ဍိမဒေသဋ္ဌိနေ
 သောမင်းတို့မည်သည်ကား၊ ဗဟုမာယာ၊ များသောမာယာရှိကုန်၏၊ သာ
 သနံ၊ သတင်းမှာစာကို၊ ပေသေတွာ၊ စေတ္တတ်၍၊ ဗုဒ္ဓရတနံနာမ၊ ဘုရား
 ရတနာမည်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နံဝါ၊ ဖြစ်လေပြီးလော၊ နောဝါ၊
 မဖြစ်လေသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ရုက္ခ၊ အားဖြင့်သိပြီးမှ၊ ငမိဿ
 ထ၊ သွားတော်မူကုန်လော၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နိဝတ္တထ၊ ပြန်နစ်တော်
 မူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ မဟံ၊ ငါပုတ္တ၊
 သာတိမင်းကြီး၏၊ သဟာယကဿ၊ အကြည်တော်ဖြစ်သော ဗိဗ္ဗိသာရ
 မင်းကြီး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓဟာမိ၊ ယုံကြည်စွာ၏၊
 မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အန္ဓေဣဝစနံနာမ၊ နှစ်ခွသောစကားမည်သည်၊
 နတ္ထိမရှိ၊ တုမှ၊ သင်အမတ်တို့သည်၊ တိဋ္ဌတ၊ ရပ်ရပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မင်းကြီးကဆို၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ အနုဂစ္ဆန္တိယေဝ၊
 နောက်ထပ်လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားဖြစ်သော ပုတ္တ၊ သာတိမင်းကြီးသည်၊ ကတ္တ
 ရဒဏ္ဍေန၊ တောင်ဝေးဖြင့်၊ လေခံ၊ အရေးအသားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒံ၊ ဤ
 ဤတိုင်းပြည်သည်၊ ကတရဿ၊ အဘယံသု၏၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ပုတ္တ၊ သာတိမင်းကြီးကဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တုမှ
 ကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊
 တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမံလေခံ၊ ဤအရေးအသား
 ကို၊ အန္တရံ၊ ခြေနှစ်ခုတို့၏အကြားကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊
 ရာဇအာဏာယ၊ မင်း၏အာဏာဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပြုစေအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာဇနကဇာတကေ၊ မဟာဇနကဇာတ်၌၊ ပေမိ
 သတ္တေန၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်၊ ကတလေခံ၊ ပြုအပ်သောအရေးအ
 သားကို၊ သီဝလိဒေဝိ၊ သီဝလိဒေဝီမိဖုရားသည်၊ အန္တရံ၊ ခြေနှစ်ခုတို့၏
 အကြားကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဝိသဟန္တိ၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝတ္တမာ
 နာ၊ လူးလည်းလျက်၊ အဂမာသိ၊ လိုက်သွားလေ၏၊ တဿာ၊ ထိုသီဝလိ
 ဒေဝီမိဖုရား၏၊ ဂတမဂ္ဂေန၊ သွားသောခရီးဖြင့်၊ မဟာဇနော၊ လူများအ
 ပေါင်းသည်၊ အဂမာသိ၊ လိုက်သွားလေ၏၊ ပန၊ သီဝလိဒေဝီမံ၊ သည်မှ
 တပါး၊ မိုလ်ခြေတို့မဝံ့သည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ တံလေခံ၊ ထိုအရေးအသားကို၊
 မဟာဇနော၊ လူများ အပေါင်းသည်၊ အန္တရံ၊ ခြေနှစ်ခုတို့၏ အကြားကို၊
 ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နဝိသဟတိ၊ မဝံ့လေခံ၊ အရေးအသားကို၊ ဥသဝိသကံ၊

၆၆၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဗ္ဗကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓဝိသုဒ္ဓိ

ဦးခေါင်းရင်းကို၊ ကတွာပြုကုန်၍၊ ဝိဝတ္တမာနာ၊ လူးလည်းကုန်သျှက်၊
 ဝိမုဒ်သျှင်၊ ငြိမ်းမြည်တမ်းကုန်၏၊ ကုလပုတ္တော၊ ဇာတိကုလပုတ္တအာစာ
 ရကုလပုတ္တဖြစ်သော ပုတ္တုသမာတိ မင်းသည်၊ အယံ၊ ဤသူပင်သည်၊
 မေ၊ ငါပုတ္တုသမာတိမင်းအား၊ ဂတဗ္ဗာနေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာ အရင်၌၊
 ဒန္တကဗ္ဗာ၊ တံပူကိုလည်းကောင်း၊ ရခေါဒကံဝါ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒဿတိ၊ ပေးသတ္တံ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အန္တ
 မသော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ ဧကဇေကမ္ဘိ၊ တယောက်သော သူပင်ကို
 လည်း၊ အဂဟေတွာ၊ မခေါ်မူ၍၊ ပက္ကမိ၊ သွားလေ၏၊ အဿ၊ ထိုပုတ္တုသ
 တိမင်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သ
 တတ်၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မေ၊ ငါပုတ္တုသမာတိမင်း
 ၏၊ သတ္တဝ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဂေါတမသည်လည်း၊ မဟာသိ
 နိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဧကကောဝ၊
 တယောက်အလည်းလည်းသာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဣတိမနသိ
 ကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဧကကောဝ၊ တယောက်အလည်းလည်းသာ
 လျှင်၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ လဇ္ဇမိ၊ ငါရှက်
 ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အဟောသိ၊ အကြံဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါပုတ္တုသမာတိမင်း
 ၏၊ သတ္တဝ၊ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး
 ၍၊ ယသနံ၊ ယဉ်ကို၊ နအာရုဋ္ဌောကိရ၊ မစီးသတတ်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊
 အဟောသိ၊ အကြံဖြစ်သတတ်၊ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ ဧကပဇ္ဇ
 လိကံ၊ တလွှာသော၊ ဥပါဟနန္တိ၊ ဘိနပ်ကိုလည်း၊ နာရုဋ္ဌိ၊ မစီး၊ ပဏ္ဏသတ္တ
 ကမ္ဘိ၊ တလက်ဆုပ်ဖြင့်ယူအပ်သော တန်းရွက်ထီးကိုလည်း၊ နဓာဇေသိ၊
 မဆောင်း၊ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ရုက္ခပါကာရဇ္ဇာလကောဒီနိ၊
 သစ်ပင်မြို့တံတိုင်းပြင်၌အစရှိသည်တို့သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ အဋ္ဌာကံ၊
 ငါတို့၏၊ ဧသဇေသောရာဇာ၊ ဤပုတ္တုသမာတိမင်းသည်၊ ဂန္တတိ၊ သွားရှာ
 လေပြီ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဩလောကေသိ၊ မော်၍ကြည့်
 လိုက်၏၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားဖြစ်သော ပုတ္တုသမာတိ မင်း
 သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ခုရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏၊ ဧကေ
 န၊ တကြောင်းတည်းသော၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်၊ နိတ္ထရိတုံ၊ လွန်မြောက်ခြင်း
 ဌာ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဧကံ၊
 တဦးသော၊ သတ္တဝါဟံ၊ လည်းကုန်သည်သို့၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊
 ကထိနတက္ကာယ၊ ကြပ်ထမ်းပူလောင်သော၊ ပထဝိယာ၊ မြေ၌၊ ဂန္တန္တဿ၊

သွားသော၊ သုခုမာလသာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော၊ ကုလဝုတ္တသာ၊ အမျိုးသား
၏၊ ပါဒတလေသု၊ ခြေတဝါးအပြင်တို့၌၊ ဖေါဋ္ဌာ၊ ဖူးရစွမ်းသည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊
ထလတ်၍၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲကုန်၏၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္တဝါဟေ၊ ဟုည်းကုန်သည်သည်၊ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်ခက်တံ
ကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ နိသိဇ္ဇေ၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ ကုလဝုတ္တသာ၊ အမျိုးသား
သည်၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဥက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်
ရင်း၌၊ နိသိဇ္ဇေ၊ ထိုင်နေ၏၊ နိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ ထိုင်နေရာအရပ်၌၊ ပါဒပရိကမ္ဘဝါ၊
ခြေကိုဆုပ်နယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္ဘဝါ၊ ကျောက်ကုန်းကို
ဆုပ်နယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကတ္တာနာမ၊ ပြုတတ်သော သူမည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကုလဝုတ္တသာ၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာ
နံ၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ဒေယ
ကိလမေယပရိဋ္ဌာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းပင်ပန်းခြင်းပူလောင်ခြင်းကို၊ ဝိက္ခန္တိတွာ၊ ခွါ
၍၊ ဈာနရတိယံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝီရိယာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ ပုနဒိ
ဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌၊ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဋ္ဌိတေ၊
တက်သည်ရှိသော်၊ သရိရဇ္ဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်ကို သုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပုန၊ တဖန်၊ သတ္တဝါဟံ၊ ဟုည်းကုန်သည်သို့၊ အနုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊
ပါတရာသကာလေ၊ နံနက်စာစားချိန်ရောက်သောအခါ၌၊ ကုလဝုတ္တသာ၊
အမျိုးကောင်းသားအား၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ ခါဒနိယံ၊
ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံ၊ စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တေ၊
သပိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်ကုန်၍၊ ဒေန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ တံ၊ ထိုလှူသောခဲ
ဘွယ်စားဘွယ်သည်၊ ဥတ္တဏ္ဏ၊ လမ္ဗိ၊ မနပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကိလိန္နမ္ပိ၊ ပြောခဲ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမသရက္ခေန္တိ၊ ကျောက်
စရစ်နှင့်အမျှရောသောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အလောဏန္တိ၊
ဆားမရှိသောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုပ္ပိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊
ကုလဝုတ္တသာ၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ပဝိသနဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ရာဖြစ်သော
လည်ချောင်းအာစောက်အရပ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အမေတံပိယ၊
အမြိုက်သုဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ပရိဘုပ္ပိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ဧတေနနိယာမေန၊ ဤနည်း
ဖြင့်၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ယူစနာတို့ဖြင့်၊ ဦနကာနိ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ ငွေယောဇန
သတာနိ၊ ယူစနာနှစ်ရာရှိသော အရပ်တို့သို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ ပန၊ ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဇေတဝနန္ဒါရကောဋ္ဌ
ကဿ၊ ဇေတဝနကျောင်း တိုက်တံခါး မုတ်၏၊ သမိဇပန၊ အနီးဖြင့်၊

၁၈၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝန္တန္တောဝိ၊ သွားသော်လည်း၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသတိ၊ သိတင်းသုံး နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာပုစ္ဆိ၊ မမေးကသွား၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နာပုစ္ဆိ၊ မမေးသနည်း၊ သက္ကာ၊ ဂါရဝေနစေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားရှိသေခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရေညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏၊ ပေသိတသ၊ သနဝသေနစ၊ စေအပ်သောသတင်းစကား၏အစွမ်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ နာပုစ္ဆိ၊ မမေး၊ ဟိယသွား၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရေညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ ဣတေထာဂတောလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဣတေထာဂတောလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပေသိတံ၊ စေအပ်၏၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အပုစ္ဆိတွာဝ၊ မမေးမူ၍သာလျှင်၊ ပဉ္စစက္ကာလိသယောဇနမတ္တံ၊ လေးဆဲ့ငါးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်သော၊ သော၊ ထိုပုတ္တုသာတိမင်းသည်၊ သူရိယတ္ထင်္ဂမနဝေလာယ၊ နေဝင်သောအခါ၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသတိ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတောနု၊ ကြွတော်မူခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူတို့က မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ဥတ္တရတော၊ မြောက်အရပ်မှ၊ အာဂတော၊ လာခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ပုတ္တုသာတိမင်းက ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုယံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ အာဂတမပေ၊ ကြွခဲ့သောခရီး၌၊ ဣတော၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ပဉ္စစက္ကာလိသယောဇနိယမတ္တေ၊ လေးဆဲ့ငါးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌၊ သာဝတ္ထိနာမ၊ သာဝတ္ထိအမည်ရှိသော ပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝသတိ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူတို့က ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ ကုလဝုတ္တော၊ ပုတ္တုသာတိ မင်းသည်၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဗိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ အကာလော၊ အခါမဟုတ်ပြီ၊ ဝန္တု၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ပြန်သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဣမေဝ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်၊ ဝသိတွာ၊ နေဦး၍၊ သွေ၊ နက်ဖန်မှ၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကံ၊ အထံသို့၊ ဂမိ၊ သာမိ၊ ငါသွားတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ

၏။တတော။ထိုနောက်မှ။ဝိကာလေ။ အခါမဟုတ်သည်၌။ သမ္ပတ္တပဗ္ဗဇိ
 တာ။ရောက်လာသော ရဟန်းတို့သည်။ ကဟံ။အဘယ်မည်သောအရပ်
 ၌။ဝသန္တိ။ တည်းနေကုန်သနည်း။ ဣတိ။ဤသို့။ ပုတ္တိ။ပုတ္တုသတိမင်းက
 မေး၏။ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား။ ဣမာယကုမ္ဘ ကာရသာလာယ။ ဤဒိုင်းထိန်း
 သည်တို့၏ တင်းကုပ်၌၊ ဝသန္တိ။တည်းနေပါကုန်၏။ ဣတိ။ဤသို့။အဝေ
 ရံ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူတို့ကပြောဆိုကုန်၏။ အယ။ထိုအခါ၌။သော။ထိုပုတ္တု
 သတိမင်းသည်။တံကုမ္ဘ ကာရံ။ထိုဒိုင်းထိန်းသည်ကို၊ ယာပိတွာ။အခွင့်
 တောင်း၍။ တတ္ထ။ထိုဒိုင်းထိန်းသည်တို့၏နေရာ တင်းကုပ်၌၊ ဝါသတ္ထာ
 ယ။နေခြင်းငှါ။ပရိသိတွာ။ဝင်၍၊ နိသိဒိ။ထိုင်နေ၏။ ။

ဘဂဝါပိ။မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံဒိဝသံ။ထိုနေ၌၊ ပစ္စ။သကာ
 လေ။ ခိုဗားသောကံထအခါ၌၊ လောကံ။ သတ္တလောကကို၊ ဝေါလော
 ကေန္တော။မျှော်တင်းတော် မူလတ်သည်ရှိသော်၊ပုတ္တုသတိ။ပုတ္တုသတိ
 တိမင်းကို၊ဒိသွာ။မြင်တော်မူ၍၊ စိန္တေသိ။ကြံတော်မူ၏။ ကိ။စိန္တေသိ။အ
 ဘယ်သို့ ကြံတော်မူသနည်းဟူမူကား။ အယံကုလပုတ္တော။ဤပုတ္တုသတိ
 တိမင်းသည်။သဟာယေန။အကြည်တော်ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။
 ပေသိတံ။စေအပ်သော။ သာသနမတ္တကံ။သတင်းစကားမျှကို၊ ဝါပိတွာ။
 ဖတ်ရှုတ်၍။ အတိရေက တိယောဇနသတိကံ။ ယူဇနသုံးရာထက် လွန်
 သော။မဟာရန္တံ။တိုင်းကြီးကို၊ပဟာယ။စွန့်ပစ်ခဲ့၍။မံ။ငါဘုရားကို၊ဥဒ္ဓိဿ
 ရည်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ။ရဟန်းပြု၍၊ အဋ္ဌဟိ။ရှစ်ယူဇနာတို့ဖြင့်၊ ဦးကာနိ။ပခုတ်
 ကုန်သော။ ဧဒယောဇနသတာနိ။ ယူဇနာနှစ်ရာတို့ကို၊ အတိတ္တမ္ပ။လွန်၍၊
 ရာဇဂဟံ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပါပုဏိသတိ။ ရောက်လတ္တံ့။ ပန။မသွား
 ရာ၌အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့။မယိ။ငါဘုရားသည်။အဂန္တန္တေ။ပုတ္တုသတိမင်း
 ရှိရာအရပ်သို့မသွားသည်ရှိသော်၊ တိဏိသာမညဗလ္လာနိ။ အောက်ဖိုလ်
 သုံးပါးတို့ကို၊ အပ္ပဒိုဝိဇ္ဈိတွာ။ထိုးထွင်း၍မသိမူ၍၊ ဧကရုတ္တိဝါသေန။တ
 ညဉ့်နေသဖြင့်၊ တဿ။ ထိုပုတ္တုသတိမင်း၏။ အနာထ ကာလကိရိယံ။
 ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသေခြင်းကို၊ ကရိဿတိ။ပြုလတ္တံ့။ ပန။သွားခြင်း၌
 အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့။မယိ။ငါဘုရားသည်။ ဂတေ။ပုတ္တုသတိမင်းရှိရာသို့
 သွားသည်ရှိသော်။သော။ထိုပုတ္တုသတိမင်းသည်။တိဏိသာမညဗလ္လာ
 နိ။အောက်ဖိုလ် သုံးပါးတို့ကို၊ ပဒိုဝိဇ္ဈိဿတိ။ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ့။ပန။
 စင်စစ်။ဇနသင်္ဂဟတ္ထာယေဝ။ လူအပေါင်းတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြီးမြှင့်ခြင်းငှါ
 ညာသျှင်။ မယာ။ငါဘုရားသည်။ သတုသဟသကပ္ပါမိကာနိ။ ကမ္ဘာ

၁၈၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

တသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ စက္ကာရိအသင်္ချေပျာနိ၊ လေးအသင်္ချေတို့ပတ်
လုံး၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရိတာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်ပြီး၊ တသးထိုပုတ္တ
သာတိမင်းအား၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြင့်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါဘုရား
ပြုတော်မူအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စော
စောကသာလျှင်၊ သရိရပဗ္ဗိဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်တော်ကိုသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ
ပြုတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း၊ ခြံရံလျက်၊ သာဝတ္ထိ
ယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ ထွဉ်လည်တော်မူ
၍၊ ပဏ္ဍာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါတပ္ပဗ္ဗိက္ခန္ဓန္တော၊ ဆွမ်းခံ
ရွာမှဖဲခဲသည်ရှိသော်၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ မု
ဟုတ္တံ၊ တဏှာမျှ၊ အတ္တဓရထကိလမထံ၊ ကိုယ်တော်၏ပူပန်ခြင်းကိုယ်တော်
၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိပ္ပဿန္တိတွာ၊ ငြိမ်းစေတော်မူ၍၊ ကုလပုတ္တော၊ ပုတ္တ၊
သာတိမင်းသည်၊ မယိ၊ ငါဘုရား၌၊ ဂါရဝေန၊ ရိုသေခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကရံ၊
ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုလတ်ပြီ၊ အတိရေကတိယောဇနသတံ၊
ယူဇနာသုံးရာထက်လွန်သော၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊
အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ မုခစောဝနဒါယကံ၊ မျက်သစ်ရေကိုပေး
တတ်သော၊ စေဋ္ဌကုဋိ၊ သူငယ်ကိုလည်း၊ အဂဟောတွာ၊ မခေါ်ခဲ့မူ၍၊ ဧက
ကောဝ၊ တယောက်အထည်းထည်းသာလျှင်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့၏၊ ဣတိ
မနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူ၍၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနာဒိသု၊
သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနံအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်တယောက်သော
ရဟန်းကိုးအနာမန္တောတွာ၊ မပြောဆိုခဲ့မူ၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်
သာလျှင်၊ ပတ္တမိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ဧကကော
ဝ၊ ကိုယ်တော်ထည်းသာလျှင်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်တော်မူခဲ့၏၊ ဂန္တန္တော
စ၊ ကြွတော်မူသော်လည်း၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နေဝဥပ္ပတတိ၊
ပျံကြွတော်မူ၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ နသံခိပိ၊ ချုံးတော်မူ၊ မမ၊ ငါဘုရားအား၊
လန္ဓမာနေဝ၊ ရှက်သော၊ ကုလပုတ္တော၊ ပုတ္တ၊ သာတိမင်းသည်၊ ဟတ္ထိအဿ
ရထသုဝဏ္ဏသိဝိကာဒိသု၊ ဆင်ခြင်းရထားရွှေထမ်းစင်အစရှိသည်တို့တွင်
ဧကယာဝနပိ၊ တခုသာယာ၌လည်း၊ အနိသိဒိတွာ၊ မနေမူ၍၊ အန္တမ
သော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဧကပဋ္ဌလိကံ၊ တလွှာသော၊
ဥပါဟနန္တိ၊ သိနပ်ကိုလည်း၊ အနာရုပ္ပ၊ မစီးမူ၍၊ ပဏ္ဏာဘတ္တကန္တိ၊ လက်ဆုပ်
ဖြင့်ကိုင်အပ်သောထန်းရှက်ထီးကိုလည်း၊ အဂဟောတွာ၊ မယူမူ၍၊ နိက္ခ
န္တော၊ ထွက်ခဲ့၏၊ မယာဝပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း၊ ပဒသဝ၊ ခြေဖြင့်သာ

လျှင်၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဝဋ်တိသင်္ဃန္တိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန၊ တာဝန်၊ မိန္ဒေန္တော
ကြိ၍၊ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အဝိတိအနုဗျဉ္ဇနာနိ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်
ငယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗျာမပ္ပဘာဗာတ္တိံသမဟာဝုရိသ လက္ခဏာနိ၊
တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည်တော် သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ား
မြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဇေယျ
သိရိ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏အသရေတော်ကို၊ ပဋိစ္စာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဝ
လဟကပဋိစ္စန္ဓော၊ တိမ်တိုက်သည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ပုဏ္ဏစန္ဒာဝိယ၊
လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ အညတရဘိက္ခုဝေသေန၊ မထင်ရှားသောရဟန်း၏အ
သွင်ဖြင့်၊ ဝန္တုန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကပစ္ဆာဘာတ္တေနေဝ၊ တ
ခုသော ပစ္ဆာဘတ်ကာလဖြင့် သာလျှင်၊ ပစ္စ စတ္တာထိသ ယောဇနာနိ၊
လေးဆဲ့ငါးယူဇနာရှိသောအရပ်တို့ကို၊ အဘိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ သုရိယတ္ထင်္ဂမန
ဝေလယ၊ နေဝင်သောအခါ၌၊ ကုလပုတ္တေ၊ ပုတ္တုသာထိမင်းသည်၊ ပဝိဋ္ဌ
မတ္တမေဝ၊ ဝင်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ တံကုမ္ဘကာရုသာလံ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်
တို့၏တင်းကုပ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းပြုပြီး၍မီးတင်း
ကုပ်၌ နေသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တေနခေါပနသမယေန(ပ)ပဌမံဝါ
သုပဂတောဟောတိတိ၊ တေနခေါပနသမယေန(ပ)ပဌမံ ဝါသုပဂတော
ဟောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာဝိ၊ အိုးထိန်း
သည်အားပန်ကြားပြောဆိုပြီး၍လည်း၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပသယှ၊
နှိပ်စက်၍၊ ကုမ္ဘကာရုသာလံ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တင်းကုပ်တွင်းသို့၊ နစ
ပဝိသိတွာ၊ မဝင်တည့်မူ၍၊ ခွါရေး၊ အိုးလုပ်ရာ တင်းကုပ်၏ တံခါး၌၊ ဥ
တောဝ၊ ရပ်တော်မူချက်သာလျှင်၊ ကုလပုတ္တံ၊ ပုတ္တုသာထိမင်းကို၊ ဩ
ကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသောဘုရားသခင်သည်၊
သစေတတိက္ခုတိအာဒိံ၊ သစေတတိက္ခုဤသို့အစရှိသောဝကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဥရုဒ္ဓန္တိ၊ ဥရုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတ္တံ၊ သိတ်ငြိမ်လှ
ပါ၏၊ အသမ္မာမံ၊ မကျဉ်းမြောင်း၊ ဝိဟရတာယသ္မာယထာသုခန္တိ၊ ဝိဟရ
တာယသ္မာယထာသုခံဟူသည်ကား၊ ယေနယေနဣရိယာပထေန၊ အကြွင်
အကြွင်ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ဖါသု၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန
တေန၊ ထိုထိုဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ အယသ္မာ၊ အရှင်
သည်၊ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အ

၁၈၈ ဥပရိပတ္တိသဒ္ဓါကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကသိ၊ ပုတ္တုသတိမင်းကပြုပြီဟိ၊ ဝနိမတိခြင်း၌အန္တယဗျတိရောက်ကို ပြဦးအံ့၊ အတိရောက်တိယောဇနသတံ၊ သူဇနသုံးရာထက်လွန်သော၊ ရွှေ၊ တိုင်၊ ပြည်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ကုလ ပုတ္တော၊ ပုတ္တုသတိမင်းသည်၊ အသ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်၏ ဆန္ဒတပတိ ၁၀၀၊ စွန့်အပ်ပစ်ချအပ်သော၊ ကုမ္ဘကာရသလံ၊ အိုးထိန်းသည်၏တင်း ကုပ်ကို၊ အညသ၊ တပါးသော၊ သဗြဟ္မစာရိနော၊ သီတင်းသုံးသောအား၊ ကိ၊ အတယ်မှ၊ မစ္ဆရိယာယတိ၊ ဝနိတိအံ့နည်း၊ ပန၊ အန္တယဗျတပါးဗျတိ ရိက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧကစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ မောစာပုရိသ၊ မင်္ဂလိယအချည်း နှီးဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်၊ သ၊ သန၊ သ၊ သနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ အာဝါသမစ္ဆရိယာဒိဟိ၊ အာဝါသမစ္ဆရိယအစရှိသည် တို့သည်၊ အတိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္တ နော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ဘီ ကုမ္ဘီတည်း၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အညသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ အဝါသာယ၊ မနေစေခြင်းငှါ၊ ပုတ္တမန္တိ၊ လုံ့လပြု ကုန်၏၊ နိသိဒိတိ၊ နိသိဒိဟူသည်ကား၊ အတ္တန္တသုရမာလော၊ စင်စစ်သိင်ပွေ နှုံးညံ့သော၊ လောကနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝဝိမာနသဒိသံ၊ နတ်ဗိမာန်နှင့်တူသော၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိ၊ ဂန္ဓ ကုမ္ဘီကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်တော်မူခဲ့၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဏ ဆာရိကာယ၊ ဗရိမရေကြသောပြာရှိသော၊ ဘိန္နတာဇနတိဏပလာလကုတ္တု ဇုသုကရဝစ္စာဒိသံကိလိဋ္ဌာယ၊ အိုးကွဲ မြက်မြိုက် ကောက်ရိုးမြိုက်ကြက် ချေးဝက်ချေး အစရှိသည်တို့ဖြင့်ညစ်နွမ်းသော၊ သဝစ္ဆကသင်္ကာရေဋ္ဌာန သဒိသာယ၊ နွားငယ်နှင့်တကွအမြိုက်တို့၏တည်ရာ အရပ်နှင့်တူသော၊ ကုမ္ဘကာရသလံယ၊ အိုးထိန်းသည်တို့၏တင်းကုပ်၌၊ ဝိဏသန္တိရံ၊ မြက်အခင်းကို၊ ပတ္တရိတွာ၊ ဖြန့်တော်မူ၍၊ ပံသုကုလဝီဝရံ၊ ပံသုကုသင်္ကန်း တော်ကို၊ ပညပေတိ၊ ခင်းတော်မူ၏၊ ဒေဝ ဝိမာန သဒိသံ၊ နတ်ဗိမာန် နှင့်တူသော၊ ဗိဗ္ဗဂန္ဓကုမ္ဘိ၊ နတ်တို့၏နေရာနှင့်တူသောဂန္ဓကုမ္ဘီတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ နိသိဒန္တောပိယ၊ ထိုင်နေတော်မူသကဲ့သို့၊ ကုမ္ဘ ကာရသလံ၊ အိုးထိန်းသည်တို့၏တင်းကုပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိ ဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အသန္တိန္န မဟာသမ္ပတဝံသေ၊ အသန္တိန္နမဟာသမ္ပတမင်း၏ အနွယ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ကုလ ပုတ္တောပိ၊ ပုတ္တုသတိ မင်းသည်လည်း။

၄-မိဘင်္ဂဝဂ်-၁၀-ဓာတုမိဘင်္ဂသုတ်။ ၁၀၉

ခတ္တိယဂဗ္ဘဝ၊မင်းတို့၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ဌိတော၊ တည်၏၊ဘဂဝါပိ
မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း။ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နော၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကုလပုတ္တောပိ၊ ပုတ္တုသမ္ဘာတံမင်းသည်လည်း။အဘိနိ
ဟာရသမ္ပန္နော၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်း။ရဇ္ဇံ၊တိုင်းပြည်ကို၊ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်၍ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်း
ပြုတော်မူ၏။ ကုလပုတ္တောပိ၊ ပုတ္တုသမ္ဘာတံမင်းသည်လည်း။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်း
ပြည်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ ဘဂဝါပိ၊
မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအ
ဆင်းရှိတော်မူ၏။ ကုလပုတ္တောပိ၊ ပုတ္တုသမ္ဘာတံမင်းသည်လည်း။သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါပိ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း။ သမာပတ္တိလာဘိ၊ သမာပတ်ကိုရခြင်း ရှိတော်မူ၏။
ကုလပုတ္တောပိ၊ ပုတ္တုသမ္ဘာတံမင်းသည်လည်း။ သမာပတ္တိလာဘိ၊ သမာ
ပတ်ကို ရခြင်းရှိ တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဒိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့
သည်လည်း။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့တည်း။ ဧဒိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့
သည်လည်း။အဘိနိဟာရသမ္ပန္နော၊ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ဧဒိ၊
နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ရာဇပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းဖြစ်၍ရဟန်းပြု
ကုန်၏။ ဧဒိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ရွှေအ
ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်၏။ ဧဒိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်
လည်း။သမာပတ္တိလာဘိနော၊ သမာပတ်ကိုရခြင်းရှိကုန်၏။ဧဒိ၊နှစ်ယောက်
သောသူတို့သည်လည်း။ကုမ္ဘကာရသာလံ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တင်းကုပ်
သို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်ကုန်၍။ နိသိန္နော၊ထိုင်နေကုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
တေဟိ၊ ထိုနှစ်ဦးသောသူတို့ဖြင့်။ ကုမ္ဘကာရသာလံ၊ အိုးထိန်းသည်၏
တင်းကုပ်သည်။အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်။ သောဘာတိ၊တင့်တယ်၏။ဒွိဟိ၊
နှစ်ဦးကုန်သော။ သိဟာဒီဟိ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း အစရှိသည်တို့
သည်၊ပဝိဋ္ဌဂူဟာဒီဟိ၊ဝင်အပ်သောရတနာဂူအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အာဟာ
ရိတွာ၊ဆောင်၍။ ဣဒံသောဘဏံ၊ဤတင့်တယ်ခြင်းကို။ ဒိပေတဗ္ဗံ၊ပြအပ်
၏။ ပန၊အိုးထိန်းသည်၏ တင်းကုပ်သို့ ဝင်သည်မှတပါး အိုးထိန်းသည်
၏တင်းကုပ်၌ နေသောအခြင်းအရာကိုဆိုဦးအုံးဒွိသု၊နှစ်ဦးကုန်သော၊တေ
သု၊ထိုဘုရားပုတ္တုသမ္ဘာတံမင်းတို့တွင်၊သုရမာလော၊သိမ်မွေ့နူးညံ့တော်မူ
သော။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ပရမသုရမာ
လော၊အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ကေပန္နိဘာတ္တေန၊ တခုသောပန္နိဘာတ်

ဖြင့်၊ ပဉ္စစက္ကာဝီသ ယောဇနာနိ၊ လေးဆွဲငါးယူဇနာရှိသော အရင်တို့
သို့၊ အာဂတော၊ လာခဲ့ရ၏။ မဟုတ္တံ၊ တဏှာမျှ၊ ဘိဟသေယျံ၊ ကေသရာ
ဇာမြေသို့မင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ မဂ္ဂဒရေထံ၊
ခရီးသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းကို။ တာဝ ပဋိပ္ပဿန္တေ၊
ငြိမ်းစေဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကိုလည်း။ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေ
မူ၍၊ နိဘိဒန္တောဝ၊ ထိုင်တော်မူလျက်သာလျှင်၊ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလ
သမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူပြီး၊ ကုလပုတ္တသမာပိ၊ ပုတ္တုသာတိ
မင်းသည်လည်း။ နှါနုဂုတိယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရော့ကိုးဆွဲနှစ်ယူဇနာ
ရှိသောအရင်သို့၊ အာဂတော၊ လာခဲ့ရသည်။ အမှီးဖြစ်၏။ မဟုတ္တံ၊ တဏှာ
မျှ၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်ဦး၍၊ မဂ္ဂဒရေထံ၊ ခရီးသွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်း
ခြင်းကို။ တာဝပိနောဒေမိ၊ ပယ်ဖျောက်ဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊
အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ နိဘိဒမာနောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်၊ အာနာ
ပါနစတုတ္ထဈာန်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားပြီး၊ ဣဒံ၊
ဤမြတ်စွာဘုရား၏ဗလသမာပတ်ကိုဝင်စား၍နေတော်မူသည်ကို။ သန္ဓာ
ယ၊ ရည်၍၊ အထခေါဘဂဝါဗဟုဒေဝရတ္တိန္တိ၊ အာဒိ၊ အထခေါဘဂဝါဗဟု
ဒေဝရတ္တိံ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

နန္ဒစစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုလ
ပုတ္တဿ၊ ပုတ္တုသာတိမင်းအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသိယသမိ၊ ဝါဟောအံ့၊
ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ အာဂတောနန္ဒ၊ ကြွလာသည်
မဟုတ်ဘဲလော၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နုဒေသေသိ၊
မဟောထည့်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုတ္တော၊ အမေးတည်း။
ကုလပုတ္တဿ၊ ပုတ္တုသာတိမင်း၏။ မဂ္ဂဒရေထော၊ ခရီးသွားခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ အပ္ပဋိပ္ပဿန္တေ၊ မငြိမ်းသေး၊ ဓမ္မဒေသနံ၊
တရားဒေသနာတော်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတံ၊ ခံခြင်းငှါ၊ နုသက္ခိယသတိ၊ မတတ်
နိုင်လတ္တံ၊ အသ၊ ထိုပုတ္တုသာတိမင်း၏။ သောမဂ္ဂဒရေထော၊ ထိုခရီးသွား
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းသည်။ တာဝပဋိပ္ပဿန္တေ၊ ငြိမ်းစေ
ဦး၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နုဒေသေ
သိ၊ ဟောတော်မူ၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်။ ရာဇဝဟိနာမ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မည်သည်ကား။ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ များစွာသော လူမျိုး
တို့ဖြင့်ဖြွမ်း၏။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သဒ္ဓေဟိ၊ အသံတို့ဖြင့်၊ အဝိ
ဗိတ္တံ၊ မဆိတ်၊ သောသန္တေ၊ ထိုအသံသည်၊ ဒိယဗုဒ္ဓာမမဂ္ဂေန္တန၊ အခွံနှင့်

၁၉

တကွသုံးယာမ် အတိုင်းအရှည်ရှိသဖြင့်။ သဒ္ဓါသီဒတိ။ ဆုတ်နစ်၏။ တံ။ ထို
အသံ၏ဆိတ်ခြင်းကို။ အာဂမေန္တော။ ငုံ့လင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ နဒေသေယိ။ ဟောတော်မူ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ တံ။
ထိုသို့ဆိုခြင်းသည်။ အကာရဏံ။ အကြောင်းမဟုတ်။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဗြဟ္မ
လောကပမာဏာမ္ပိ။ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင် ပမာဏရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
သဒ္ဓံ။ အသံကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော။ ကိုယ်တော်၏။
အာနုဘာဝေန။ အာနုဘောသ်ဖြင့်။ ဂူပသမေတုံ။ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ သန္တောတိ။
စွမ်းနိုင်၏။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ မဂ္ဂဒရေထဂူပသမံ။ ခရီးသွားခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို။ အာဂမေန္တောယေဝ။ ငုံ့လင့်တော်
မူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ နဒေသေယိ။ ဟောတော်မူ။ တတ္ထ။ ထိုအထခေါ
တဂဝါ။ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ အစရှိသောပါဌ်၌။ ဗဟုဒေဝရတ္တိန္တိ။ ဗဟုဒေဝရတ္တိ
ဟူသည်ကား။ ဒိယဗုဒ္ဓိယာမမတ္တံ။ အခွဲနှင့်တကွသုံးယာမ် အတိုင်းအရှည်ရှိ
သောကာလပတ်လုံး။ ဇေတုဟောသီတိ။ ဇေတုဟောသီ ဟူသည်ကား။
ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗလသမာပတ္တိတော။ ဗလသမာပတ်မှ။ ဝုဠာ
ယ။ ထတော်မူ၍။ သုဝဏ္ဏဝိမာနေ။ ရွှေဗိမာန်၌။ မဏိသီဟပဋ္ဌရံ။ ပတ္တမြား
ကြယ်စီသော ခြင်္သေ့ခံသော လေသာနန်း တံခါးကို။ ဝိဝရန္တောဝိယ။ ဖွင့်
လှစ်ဘိသကဲ့သို့။ ပဉ္စပသာဒပနိမဏ္ဍိတာနိ။ ငါးပါးသောပသာဒရုပ်တို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ အက္ခိနိ။ မျက်စိတော်တို့ကို။ ဥဇ္ဈိလိတော။ ဖွင့်
တော်မူ၍။ ဩလောကေသိ။ ကြည့်တော်မူ၏။ အထ။ ထိုနောက်မှ။ အဿ။
ထိုပုတ္တုသတိမင်း၏။ ဟတ္ထကုတ္တုစ္စ ပါဒကုတ္တုစ္စသီသကမ္ပန ဝိပေတံ။
လက်၏မငြိမ်သက်ခြင်း ခြေ၏မငြိမ်သက်ခြင်း ဦးခေါင်း၏ လှုပ်ရှားခြင်းမှ
ကင်းသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ သုနိခါတံ။ ကောင်းစွာ စိုက်အပ်သော။ ဣန္ဒဝိလံ
ဝိယ။ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့။ နိစ္စလံ။ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိသည်။ အဝိဗ္ဗန္တိ။ လှုပ်ရှား
ခြင်းမှကင်းသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ သုဝဏ္ဏပနိမံဝိယ။ ရွှေဆင်းထုကဲ့သို့။ နိ
သိန္တိ။ ထိုင်နေသော။ ကုလပုတ္တံ။ အမျိုးသားကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ပါသာဒိကံ
ခေါတိအာဒိ။ ပါသာဒိကံခေါ ဤသို့အစရှိသော။ ဇေတံဝစနံ။ ဤသို့သော
စကားကို။ အာပာ။ ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုပါသာဒိကံခေါ အစရှိသော
ပါဌ်၌။ ပါသာဒိကန္တိ။ ပါသာဒိကံ ဟူသည်ကား။ ပသာဒါဝဟံ။ ကြည်ညို
တွယ်ကို ဆောင်တတ်သည်ဖြစ်၍။ ပန။ တဒ္ဓိတ်ပုန်ဖြင့် ငြီးသည်နှင့်တပါး
ပါသာဒိကံဟူသောပုန်၏အနက်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဇေတံ။ ဤပါသာဒိကံဟူသော
ပုန်သည်။ ဘာဝနသုသကံ။ ဘာဝနသုသကပုန်တည်း။ ပါသာဒိကေန။ ကြည်

၁၉၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဇ္ဈကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

ညှိဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သော။ ဣရိယာပထေန။ ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ဣရိ
ယတိ၊ နေ၏။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဣရိယတော။ နေသောသူ
၏၊ ဣရိယာပထေန။ ဣရိယာပုတ်သည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို
ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣရိ
ယတိ၊ နေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပါသာဒိကံဟူသောပုဒ်၌၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
ဣရိယာပထေသု။ ဣရိယာပုတ်တို့တွင်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣရိ
ယာပထာ၊ ဣရိယာပုတ်တို့သည်။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တပ်ကုန်၊ ဟိ၊
အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝတ္ထန္တဿ၊ သွားသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဟတ္ထာ၊
လက်တို့သည်၊ စလန္တိ၊ လွှပ်ကုန်၏၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ စလန္တိ၊ လွှပ်ကုန်
၏၊ သိသံ၊ ပြီးခေါင်းသည်။ စလတိ၊ လွှပ်၏၊ ဌိတဿ၊ ရပ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်း၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ဗန္ဓော၊ စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိပ္ပန္န
ဿပိ၊ လျောင်းသည် လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဣရိယာ
ပထော၊ ဣရိယာပုတ်သည်။ ပဿန္တာနံ၊ ရှုကုန်သောသူတို့အား။ အမနာ
ပေါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗန၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော
ဣရိယာပုတ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဒိဝ
သဋ္ဌာနံ၊ နေ့နေရာအရပ်ကို၊ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ တမြက်လှည်း၍၊ စမ္မဇဏ္ဍံ၊ သားရေ
ပိုင်းကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ သုခေတဟတ္ထပါဒဿ၊ ကောင်းစွာဆေး
ကြောအပ်သော လက်ခြေရှိသော။ စတုသန္တိကပလ္လက်၊ အစပ်လေးခုရှိ
သောထက်ဝယ်ဖွဲ့နေခြင်းကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍၊ နိသိန္နဿဝ၊ ထိုင်
နေသောပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ဣရိယာပထော၊ ဣရိယာပုတ်သည်။ သော
ဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အယဉ္ဇကုလပုက္ကော၊ ဤပုက္ကုသတိမင်းသည်လည်း
ပလ္လက်၊ အစပ်လေးခုရှိသော ထက်ဝယ်ဖွဲ့နေခြင်းကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့
ခွေ၍၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်
စား၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုက္ကုသတိမင်းအား။ ဣရိယာ
ပထေနေဝ၊ ဣရိယာပုတ်နှင့်သာလျှင်၊ ပဿန္တာ၊ ကြည်ညိုဘွယ် ရှိသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါသာဒိကံခေါတိ၊ ပါသာဒိ
ကံခေါအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပရိဝိတက္ကေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ယံနုနာဟံပုစ္ဆေ
ယုန္တိ၊ ယံနုနာဟံ ပုစ္ဆေယျံဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး
တော်မူသနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊
ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ အဿ၊ ထိုပုက္ကုသတိမင်း၏၊ ပဗ္ဗဇိတဘုရား၊ ရဟန်းပြု

သညာဇာတိအဖြစ်ကို၊ နဇာနာတိကံ၊ မသိသလော။ ဣတိအယံ၊ ဤသညာကား၊
ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိသညာကား၊ နော၊ မဟုတ်၊ ဇာနာတိ
ဇေ၊ သိတော်မူသညာသာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသညာကား၊ ပရိဟာ
ရော၊ အဖြေတည်း။ ပန၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပုစ္ဆိတေန၊ မမေးခြင်းကြောင့်
ကထာ၊ စကားသည်၊ နပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်းအပတိဋ္ဌဿ၊ မတည်သေးသော
စကားရှိသောသူ၏၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ဣတိတသ္မာ
ထိကြောင့်၊ ကထာပတိဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကား၏ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
မူ၏၊ ဒိသ္မာစပနဇာနေယျာသိတိ၊ ဒိသ္မာစပနဇာနေယျာသိဟူသညာကား၊ ဗုဒ္ဓ
သိရိယာ၊ ဘုရားသခင်၏ အသရေတော်ဖြင့်၊ ဝိရောစန္တံ၊ တင့်တယ်တော်
မူသော၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ ဇာနန္တံ၊
သိကုန်၏၊ ဇေတံဇာနနံ၊ ဤသို့ဘုရားဟူ၍သိခြင်းသည်၊ အနန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်
မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗုဒ္ဓသိရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အသရေတော်ကို၊
ပရိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ အညတရပိဏ္ဍပါတိကဝေသေန၊ မထင်ရှား
သောဆွမ်းခံသွားသောရဟန်း၏ အသွင်ဖြင့်၊ စရန္တော၊ ကြွတော်မူသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒုဇ္ဈာနော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အာယသ္မာပုတ္တုဿာတိ၊ အရှင်ပုတ္တုဿာတိသည်၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ နဇာနေယျာ၊ ဘုရားဟူ၍မသိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဘာဝမေဝ၊
မိမိအလိုဖြစ်သော စကားကိုသာလျှင်၊ ကထေသိ၊ ပုတ္တုဿာတိမင်းကဆို
၏၊ တထာဟိတေတာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧကကုမ္ဘကာရသာယာ
ယ၊ တရသောအိုးဝိန်းသည်၏တင်းကုပ်၌၊ နိသိန္နန္တိ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်
လည်းဖြစ်သောနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧတဒဟောသိ
တိ၊ ဧတဒဟောသိဟူသညာကား၊ မပွဒရထဿ၊ ခရီးသွားခြင်း၌ဖြစ်သော
ပင်ပန်းခြင်း၏၊ ဂူပဿမဘာဝံ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
အဟောသိ၊ အကြံတော်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဧဝမာရသောတိ၊ ဧဝမာရသော
ဟူသညာကား၊ ကုလပုတ္တော၊ ပုတ္တုဿာတိမင်းသည်၊ သဟာယေန၊ အဆွ
တော်ဖြစ်သောမိမိသာရမင်းသည်၊ ပေသိတံ၊ စေအပ်သော၊ သာသနမတ္တံ၊
သတင်းစကားမျှကို၊ ဝါစေတွာ၊ တတ်၍၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်
ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗဇမာနော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ မရရဓမ္မဒေသနံ၊ ကောင်းမြတ်သော တရားဒေသနာကို၊ သော
တုံနာခြင်းငှါ၊ လတိဿာမိ၊ ငါရပေတော့အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့

၁၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတ္တိယာတွဲ။

နှလုံးဝိုက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ဧတ္တကံ၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အဋ္ဌါနံ၊ တရောကုံးဆွဲနှစ်ယူနေရာ အဋ္ဌနိရှည်
သောခရီးသို့၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသောပုတ္တုသတိမင်းသည်၊ ဓမ္မံတေ
ဘိက္ခုဒေသိဿာမိတိ၊ ဓမ္မံတေဘိက္ခုဒေသိဿာမိဟူသော၊ ပဒမတ္တဿ၊
ပုဒ်မျှကို၊ ဝတ္ထာရံ၊ ဆိုတတ်သောသူကို၊ နာလန္တံ၊ မရသော၊ ထိုပုတ္တုသတိ
မင်းသည်၊ ဓမ္မံတေဘိက္ခုဒေသိဿာမိတိ၊ ဓမ္မံ တေဘိက္ခု ဒေသိဿာ
မိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဘုရားသခင်ကမိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ အာဇပဏ်ဌာ၊
သက္ကစုံ၊ ရှိသောစွာ၊ နသုဏိဿတိ၊ မနာဘဲရှိတုံအံ့နည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၍၊
အယံ၊ ဤပုတ္တုသတိမင်းသည်၊ ဝိပါသိတသောဇ္ဇောဝိယ၊ ရေသိပ်သော
သေသောကြူးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိပါသိတဟတ္ထိဝိယစ၊ ရေသိပ်သော
ဆင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကစုံ၊
ရှိသောစွာ၊ သဝနံ၊ နာခြင်းကို၊ ပဋိဇေနန္တော၊ ဝန်ခံလိုသော ပုတ္တုသတိမင်း
သည်၊ ဧဝမာရသောတိအာဒိ၊ ဧဝမာရသောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ ဆို၍၊ ။

ဆဓာတုရောအယန္တိ၊ ဆဓာတုရောအယံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ကုလပုတ္တဿ၊ ပုတ္တုသတိမင်းအား၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ၊
ဝိပဿနာ၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော စရုဏတဆွဲငါးပါးဟု ဆိုအပ်သောအ
ကျင့်ကို၊ အကထေတွာ၊ မဟောမူ၍၊ အာဒိတောဝ၊ အစမှသာလျှင်၊ အရ
ဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ၊ နည်းစွာသော အကြောင်းဖြစ်
၍ဖြစ်သော၊ အစ္စန္တသုညတံ၊ စင်စစ်သုညတဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာလက္ခ
ဏမေဝ၊ ဝိပဿနာ၏ လက္ခဏာကိုသာလျှင်၊ အာစိက္ခိတုံ၊ ဟောကြားခြင်း
၌၊ အယံဥဇ္ဈေသော၊ ဆဓာတုအယံဘိက္ခုပုရိသော အစရှိသောဤဥဇ္ဈေသ
ကို၊ အာရုဇ္ဈေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၍၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံး ယဿ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်သည်၊
အပရိသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုပုတ္တုသ
တိမင်းအား၊ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသံသလျှင်၊ သီလသံဝရံ၊ သီလသံဝရ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တဒ္ဓါရတံ၊ ဣန္ဒြိယို၌လုံခြုံသော တံခါး
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘောဇနမတ္တညတံ၊ ဘောဇဉ်၌အ
တိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာဂရိယာနုယောဂံ၊
နိုးကြားခြင်းလုံ့လနှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တသဒ္ဓမ္မေ၊ ခုနစ်ပါး
သောသူတော်၌ကောင်းစွာရှာဖွေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာရိဈာနာနိ၊ လေး

ပါးသောဈာန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဓိ၊ ယုတ္တိ၊ ဘာဝနာပဋိပဒ်၊ ဤ
ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောစရဏ တဆဲ့ငါးပါးဟုဆိုအပ်သော အကျင့်ကို၊ အာ
စိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ပန၊ ပုပ္ဖဘာဝပဋိပဒ်ကို ဟောသည်မှတစ်ပါး
မဟောသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောပဋိပဒ်၊ ဤ
အကျင့်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂို
လ်တို့အား၊ တံ၊ ထိုရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော စရဏတဆဲ့ငါးပါးဟုဆိုအပ်
သောအကျင့်ကို၊ အကထေတွာ၊ မဟောမူ၍၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်၏၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ၊ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိပဿန
မေဝ၊ ဝိပဿနာကိုသာလျှင်၊ အာစိက္ခတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ စ၊ သာ
စရဏမှတစ်ပါး အသာစရဏကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကုလပုတ္တဿ၊ ပုတ္တု သာတိ
မင်းအား၊ ပုပ္ဖဘာဝပဋိပဒ်၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော စရဏတဆဲ့ငါးပါးဟု
ဆိုအပ်သော အကျင့်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနေန၊ ဤပုတ္တု သာတိမင်း
သည်၊ သာသနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကစေအပ်သောသတင်းစကားကို၊ ဝါစေ
တွာ၊ ဘတ်ရှတ်၍၊ ပါသာဒဝရဂတေနေဝ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌တည်
လျက်သာလျှင်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တိ
တံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုအာနာပါနစတုတ္ထဈာန်သည်လည်း၊ နှိနုရတိ
ယောဇနသတံ၊ တရားကိုးဆဲ့ နှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးသို့၊ အာဂစ္ဆန္တဿ၊
လာသော၊ တဿ၊ ထိုပုတ္တု သာတိမင်းအား၊ ယနကိစ္စံ၊ ယဉ်၏ကိစ္စကို၊
သာစေတိ၊ ပြီးစေ၏။ အဿ၊ ထိုပုတ္တု သာတိ မင်းအား၊ သာမဏေရသီ
လမ္ဗိ၊ သာမဏေရသီလသည်လည်း၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ပုပ္ဖဘာဝပဋိပဒ်၊ မဂ်၏ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော စရဏတဆဲ့ငါးပါးဟုဆိုအပ်
သောအကျင့်ကို၊ အကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ မူ၍၊ အရဟတ္တဿ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်၏၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ၊ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တန္တ
သုညတံ၊ စင်စစ်သုညတဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာလက္ခဏမေဝ၊ ဝိပဿနာ၏
လက္ခဏာကိုသာလျှင်၊ အာစိက္ခတံ၊ ဟောကြားခြင်းငှါ၊ အယံ ဥဒ္ဓေသော၊
ဤဆဓာတုယောအယံ တိက္ခပုရိသော အစရှိသော ဥဒ္ဓေသကို၊ အာရုဋ္ဌေါ၊
အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆဓာတုယော အစရှိသောပါဌ်၌၊
ဆဓာတုရောတိ၊ ဆဓာတုရောဟူသည်ကား၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊
ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊
အဝိဇ္ဇမာနော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိ၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိန္ဒု၊ ဘာဝငါး

၁၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတ္တမိ၊ အချိုသောအရာ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနေန၊ ပရမတ္ထအား
ဖြင့်ထင်ရှားရှိသောအနက်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော
အနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကတ္တမိ၊ အချိုသောအရာ၌၊ ဝိဇ္ဇမာ
နေန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသောအနက်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ ပရမတ္ထအား
ဖြင့်ထင်ရှားမရှိသော အနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကတ္တမိ၊ အချို
သောအရာ၌၊ အဝိဇ္ဇမာနေန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိသောအနက်ဖြင့်၊
ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်
မူ၏။ ကတ္တမိ၊ အချိုသောအရာ၌၊ အဝိဇ္ဇမာနေန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိ
သောအနက်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိသောအနက်ကို၊
ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်၌၊ ဂုတ္တ
နယေနဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ အကုယ်
ချွေ့၍သိအပ်၏။ ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထကုသိုဉ်းအံ၊ ဣဓ၊ ဤစာတုဝိဘင်္ဂသုတ်၌၊ အ
ဝိဇ္ဇမာနေန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိသော ခြေံပါးသောစေတီရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိသော ယောကျ်ား
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆရာတော် ယောအပံ
ဘိက္ခုပုရိသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ခွဲဦးအံ၊ သဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရိသောတိ၊ ပုရိသောဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတ္တိ၊ လောက
ဝေါဟာရ ပညတ်ကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ယွတ်၍၊ ဓာတုယော၊ ဣန္ဒြေ၊ ဓာတု
ယောဟူ၍သာလျှင်၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝိတ္တံ၊ ပုတ္တု သာတိမင်း၏စိတ်
ကို၊ သဗ္ဗေပါပေယျ၊ အကုသိုလ်တရားစေခြားအံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သားသည်
ရှိသော်၊ ကုလပုတ္တော၊ ပုတ္တု သာတိမင်းသည်၊ သန္ဓေဟံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်းကို၊
ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သဗ္ဗေဟံ၊ ပြင်းစွာ၊ တွေဝခြင်းသို့၊ အာပန္နေယျ၊ မျော်ရာ
၏။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိတံ၊ ခံခြင်း၌၊ နသတ္တုဏေယျ၊ မစွမ်း
နိုင်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂံတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုလပုတ္တ
သာ၊ ပုတ္တု သာတိမင်းအား၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပုရိသောတိပဏ္ဍိတ္တိ၊
ပုရိသောဟူ၍ ဟောတော် မူအပ်သော အမည်နာမပညတ်ကို၊ ပဟာယ၊
စွန့်၍၊ သက္ကောတိဝါ၊ သတ္တဝါဟူသော အမည်နာမ ပညတ်သည်၎င်း၊
ပုရိသောတိဝါ၊ ပုရိသောဟူသောအမည်နာမပညတ်သည်လည်းကောင်း၊
ပုဂ္ဂလောတိဝါ၊ ပုဂ္ဂလောဟူသောအမည်နာမပညတ်သည်လည်းကောင်း၊
မဏ္ဍိတ္တိမတ္တမေဝ၊ လောကဝေါဟာရအမည်နာမပညတ်မှသာလျှင်တည်း
ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ သက္ကောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ။

မရှိ၊ ဆရာတော်မဟုတ်လျှင်၊ ဆရာတော်အရမရှိသောလျှင်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဌပါပေတွာ၊
 ထားစေ၍၊ တိဏိဗလ္လာနိ၊ သုံးပါးသောအောင်မြင်တို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈာပေဿာ၊
 မိ၊ ငါတို့ရားသိစေတော်မူအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အနက်
 ဏသုတ္တံ၊ အနက်ဏသုတ်၌၊ ဂုတ္တဘာသန္တရကုသလတာယ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သော ဘာသာ တပါး၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာသာ
 ယ၊ အထူးထူးသော လူမျိုးတို့၏ဘာသာဖြင့်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍ
 ပေန္တော၊ သင်စေလော၊ အာစရိယောဝိယ၊ လောကီတက္ကသိုလ်ဆရာကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆရာတော်ယော အယံဘိက္ခု၊ ပုရိသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ။

တက္က၊ ထိုဆရာတော်ယော အစရှိသောပါဌ၌၊ အဝယဝဇ္ဈော၊ အမိတ်
 ဖြစ်သောအနက် ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ အဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ဆရာတော်ယော၊ ခြေခံပါး
 သောခတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုရိ
 သေါ၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဆခါတုရော၊ ဆခါတုရမည်၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
 ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယံ၊ အကြင်ရှပ်နာမ်တရား အပေါင်းကို၊ ပုရိသောတိ၊ ပုရိသသတ္တ ဣတ္ထိ
 အစရှိသဖြင့် တွံ၊ သင်ပုတ္တု၊ သာတိမင်းသည်၊ ပဇာနာသိ၊ သိ၏၊ သောစ၊ ထို
 သင်သိအပ်သောပုရိသသတ္တဣတ္ထိအစရှိသည်သည်လည်း၊ ဆရာတော်မတ္တ
 မေဝ၊ ခြောက်ပါးသောခတ်မျှ သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုရိသဟူ
 သောအမည်နာမပညတ်၌၊ ပရမတ္ထလော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ နစအတ္ထိ၊ ရှိ
 လည်းမရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ပုရိသောတိ၊ ပုရိသောဟူသည်၊ ပဏ္ဏတ္ထိမတ္တမေဝ၊
 အမည်နာမပညတ်မျှ သည်သာလျှင်တည်း၊ သေသပဒေသုပ္ပါ၊ ကြွင်းသော
 ဆဗ္ဗဿာယတနော အဋ္ဌာရသမနော ပဝိစာရောဟူသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊
 ဧသေဝဇေသာဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ စတုရာဓိဋ္ဌာနောတိဧတ္ထ၊ စတုရာဓိဋ္ဌာနောဟူသော ဤပါဌ၌၊
 ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာကို၊ အဓိဋ္ဌာနန္တိ၊ အဓိဋ္ဌာနဟူ၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စတု
 ပတိဋ္ဌာနော၊ ပညာသစ္စာစာဂဉ္ဇပဿမဟုဆိုအပ်သောလေးပါးသောတရား
 လျှင်တည်ရာရှိ၏၊ ဣဒံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒံ
 အယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း၊ သွယ်သောအယံပုရိသော၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး
 ကိုစွဲ၍ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ပုရိသသည်၊ ဆရာတော်ရော၊ ခြောက်ပါးသော

၆၆၆ ပြီပရိပတ္တိသမာဓိကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဓာတ်ရှိ၏။ သမာဓိသမာဓိတနော၊ ခြောက်ပါးသောသမာဓိတနရှိ၏။ အဋ္ဌာ
 ခုသမနောပရိစာရော၊ တဆွဲရှစ်ပါးသော သမနောပရိစာရရှိ၏။ သော၊ ထို
 ဓာတ်သမာဓိတန သမနောပရိစာရရှိသော ဂုရိသသည်၊ ဧတ္ထောဝ၊ ဤဝဋ်
 တရားမှသာလျှင်၊ ဝိဝဋ္ဌိတွာ၊ ဆုတ်နစ်ခဲ့၍၊ ဥတ္တမသိဒ္ဓိတူတံ၊ အလွန်အား
 ဖြင့်ပြီးရာ ပြီးကြောင်းဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဏှမာ
 နော၊ ယူသည်ရှိသော်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤ
 သမထဝိပဿနာပညာဝစီသစ္စာကိလေသာကိုပယ်ခြင်းတည်းဟူသောပ
 ရိစ္ဆာဂကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းဟူသောဥပသမဟုဆိုအပ်သောလေးပါး
 သောအကြောင်းတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍ ဂုရိသသည်ဖြစ်၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်
 သောခန္ဓာအစဉ်သည်၊ စတုရာဓိဋ္ဌာနာ၊ စတုရာဓိဋ္ဌာနမည်၏။ ယတ္ထဋ္ဌိတန္တိ
 ယတ္ထဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ ယေသုအဓိဋ္ဌာနေသု၊ အကြင်ပညာသစ္စာစာဂဥပ
 သမဟုဆိုအပ်သော တည်ရာတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ အရိယမဂ်ကိုရသည်၏။ အ
 စွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာတည်၏။ မညဿဝါနုပ္ပဝတ္တန္တိ၊ မညဿဝါနုပ္ပဝတ္တန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာဂုရိလ်အား၊ မညနာဝ၊ မာနအလျှဉ်၏။ ပရိ
 စီးခြင်းတို့သည်လည်း၊ နုပ္ပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ မုနိသန္ဓောတိ၊ ဂုရိတိ၊ မုနိ
 သန္ဓောတိ၊ ဂုရိတိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဏာသဝမုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောမုနိ
 ကိုး၊ ဥပသန္ဓောနိဗ္ဗုတောတိ၊ ငြိမ်း၏ဟူ၍၊ ဂုရိတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပညံနုပ္ပမဇ္ဇေ
 ယျာတိ၊ ပညံနုပ္ပမဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလပညာယ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ပညာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇာနုတ္တံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ အာဒိတောဝ၊ အဓမ္မ
 သာလျှင်၊ သမာဓိဝိပဿနာပညံ၊ ဈာန်သမာဓိဝိပဿနာပညာကို၊ နုပ္ပမဇ္ဇေ
 ယျ၊ မဇ္ဇေမလျော့ရာ၊ သစ္စမနုရက္ခေယျာတိ၊ သစ္စမနုရက္ခေယျ ဟူသည်
 ကား၊ ပရမတ္ထသစ္စဿ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ
 ကိရိယတ္တံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အာဒိတောဝ၊ အဓမ္မသာလျှင်၊ ဝစီသစ္စံ၊
 ဝစီသစ္စာကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ စာဂမနုဗြူဟေယျာတိ၊ စာဂမနုဗြူ
 ဟေယျဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေ
 သပရိစ္ဆာဂကရဏတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊
 အာဒိတောဝ၊ အဓမ္မသာလျှင်၊ ကိလေသပရိစာဂံ၊ တဒဂ်ပဟာနိဝိက္ခန္တနု
 ပဟာနိတို့ဖြင့်ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဗြူဟေယျ၊ ပွားရာ၏။ သန္တိမေ
 ဝသောသိက္ခေယျာတိ၊ သန္တိမေဝသောသိက္ခေယျ ဟူသည်ကား၊ အရ
 ဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသဂူပသမနုတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းသော

ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အာဒိတောဝံ။ အစမှသာလျှင်၊ ကိလေသာဂူပ
သမနံ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကို၊ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပညာမိဋ္ဌာနာဒိနံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောပညာမိဋ္ဌာန အစရှိသည်တို့ကို၊
အဓိဂမတ္တာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ သမထဝိပဿနာပညာဒိနံ၊ သမထဝိပဿနာ
ပညာအစရှိကုန်သော၊ ဣမာနိပုဗ္ဗဘဝဂါမိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤလောကုတ္တရာ၏ရှေး
အဖို့၌ဖြစ်သော စာရားတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဖဿာ
ယတနန္တိ၊ ဖဿာယတနံဟူသည်ကား၊ ဖဿဿ၊ ဖဿ၏။ အာယတနံ၊
တည်ရာတည်း။ အာကာရော၊ အာကာရတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပညာမိဋ္ဌာနန္တိ အာဒိနံ၊ ပညာမိဋ္ဌာနံဤသို့အစရှိ
သောစကားတို့ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အရ
ဟတ္ထဖလပညာဒိနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာအစရှိသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အ
စွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိက္ခိတ္တ မာတိကာဝသေန၊ ဖဿာယတနောအစရှိ
သည်ဖြင့်ထားအပ်သောမာတိကာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယတ္ထဋ္ဌိတံမညဿဝါနပ္ပ
ဝတ္တန္တိတိ၊ ယတ္ထဋ္ဌိတံမညဿဝါနပ္ပဝတ္တန္တိဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နိဒ္ဒေသအားဖြင့်
ဟောတော်မူသင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပနတထာဝီ၊ ထိုသို့ပင်ဟော
သင့်သော်လည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သောအခါ
၌၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပညံနပ္ပမဇ္ဇေယျာတိအာဒိတိ၊ ပညံနပ္ပမဇ္ဇေယျ ဤသို့အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်ဟောတော်မူသင့်သည်၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣမိ
နာကာရဇဏန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဥပ္ပုဋိပါဒိခေတုကံ၊ အစဉ်ချွတ်ခြင်းသဘောရှိသော၊ မာတိကံ၊ မာ
တိကာကို၊ ဌပေတွာဝီ၊ ထား၍လည်း။ ယထာဓမ္မရသေနဝ၊ ဟောအပ်
သောစာရားတို့၏ သဘောအား လျော်စွာသာလျှင်၊ ဝိဘင်္ဂံ၊ ဝိဘင်္ဂကို၊
ဝိဘဇ္ဇန္တော၊ ဝေဘန်တော်မူလိုသောကြောင့်၊ ပညံနပ္ပမဇ္ဇေယျာတိအာဒိ၊
ပညံနပ္ပမဇ္ဇေယျဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ
ထိပညံနပ္ပမဇ္ဇေယျအစရှိသောပါဌ်၌၊ ကော၊ အတတ်သူသည်၊ ပညံ၊ သမ
ထဝိပဿနာပညာကို၊ ပမဇ္ဇတိ၊ မေ့လျော့သည်မည်သနည်း၊ ကော၊ အတတ်
သူသည်၊ ပညံ၊ သမထဝိပဿနာပညာကို၊ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့လျော့သည်
မည်သနည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမသ္မိံသာသနေ၊
ဤမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ဝေဇ္ဇကမ္မာ
ဒိဝသေန၊ ဆေးကုခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကဝိသကိဝိခေယ၊

၂၀၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နှစ်ဆဲ့တပါးအပြားရှိသော၊ အနေသနာယ၊ မအပ်သောရှာမှီးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိ
တံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေန္တော၊ မွေးမြူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ
နုရူပေန၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်အားလျော်သောအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထုပ္ပါဒံ၊ ဝိတ်၏ဖြစ်
ခြင်းကို၊ ဌပေတံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊
ပညံ၊ သမထဝိပဿနာပညာကို၊ ပမဇ္ဇတိနာမ၊ မေ့လျော့သည်မည်၏၊ ပန၊
မေ့လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ပါးမမေ့မလျော့သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယေ၊
အကြင်သူသည်၊ ဣမသ္မိံသာသနေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်
၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သီလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊
ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍၊ သပ္ပါယရ
တင်္ဂံ၊ မိမိ၏ကိလေသာကိုနှိပ်ခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သောရတင်ကို၊ သမာ
ဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝိတ္ထရူပိယံ၊ ဝိတ်သည်နှစ်သက်အပ်သော၊ ကမ္မ
ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ခိတ်ငြိမ်သော၊ သေနာသနံ၊
ကျောင်းကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊
စီးဖြန်းခြင်းကိုပြု၍၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ နိဗ္ဗေတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဏ္ဍိဿာမိ၊ ငါယူ
အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ
ပွားစေ၍၊ စရတိ၊ ကျင့်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ပညံ၊ သမထဝိပဿနာပညာ
ကို၊ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့မလျော့သည်မည်၏၊ ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ
သုက္ကေ၊ ဤဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်၌၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်း၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ပညာယ၊ သမထဝိပဿနာပညာ၌၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏၊
သေဇေသာအပ္ပမာဒေါ၊ ဤမမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ ဝုက္ကော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ပန၊ ဂန္ဓဂရုကိုပတ်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်၌၊ ဓာတုကမ္မ
ဋ္ဌာနေ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဟတ္ထိပဒေါ
ပမသုတ္တာဒိသု၊ ဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဖွင့်ဆို
အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်၌၊ အထာပရံဝိညာ
ဏမေဝအဝသိဿတိတိ၊ အထာပရံဝိညာဏမေဝအဝသိဿတိဟူသော၊
အယတ္ထိ၊ ဤအနုသန္ဓေသည်လည်း၊ ပါရီဇေက္ကော၊ အသီးဖြစ်သော၊ အနုသန္ဓိ၊
အနုသန္ဓေတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွေပြီးအံ့၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ ရူပကမ္မ
ဋ္ဌာနံ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊

နိဗ္ဗတ္တတွား၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒေသဝတံ၊ ပြေတင်မူခြင်းငှါ။ အယံဒေသနာ။ ဤအ
ထာပရံပိညာဏမေဝ အဝသိဿတိဟူသောဒေသနာတော်ကို။ အာရေဒ္ဒါ။
အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ ဝါပန။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဣမဿတိက္ခုနော။ ဤပုတ္တု
သာယိရဟန်းအား။ ပထဝီဓာတုအာဒိသု။ ပထဝီဓာတ်အစရှိသောခြေခံပါး
သောဓာတ်တို့၌။ အာဂမနိယပိပဿနာဝသေန။ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော
ပိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ယံဇေတံ ကမ္မကာရကပိညာဏံ။ အကြင်ပိပဿ
နာကိစ္စကိုပြုတတ်သော ပိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သောပိညာဉ်သည်။ အတ္ထိ
ရှိ၏။ တံပိညာဏံ။ ထိုပိညာဉ်ကို။ ပိညာဏဓာတုဝသေန။ ပိညာဏဓာတ်
၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဘာဇေတွာ။ ဝေတာန်၍။ ဒေသန္တော။ ပြေတင်မူလိုသော
ဘုရားသခင်သည်။ ဣမံဒေသနံ။ ဤအထာပရံပိညာဏမေဝအဝသိဿတိ
ဟူသောဒေသနာတော်ကို။ အာရတိ။ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုအ
ထာပရံပိညာဏမေဝ အဝသိဿတိဟူသောပါဌ်၌။ အဝသိဿတိတိ။ အဝ
သိဿတိဟူသည်ကား။ ကိမတ္ထာယ။ အဘယ်အကျိုးငှါ။ အဝသိဿတိ။
ကြွင်းသနည်း။ သတ္ထု။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကထနတ္ထာယ။ နိဒ္ဒေသ၏အစွမ်း
ဖြင့်ဟောတော်မူခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ကုလပုတ္တဿ။ ပုတ္တုသာတိမင်း
၏။ ပဗ္ဗိပိဇ္ဈနတ္ထာယစ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အဝသိဿတိ။
ချွင်းချန်တော်မူ၏။ ပရိသုဒ္ဓန္တံ။ ပရိသုဒ္ဓိဟူသည်ကား။ နိရုပတ္တိလေသံ။ ညစ်
ညူးခြင်းကိလေသာမရှိ။ ပရိယောဒါတန္တံ။ ပရိယောဒါတံ ဟူသည်ကား။
ပဘဿရံ ပြုံးပြုံးပြက်ရှိ၏။ သုခန္တံ ပိပိဇာနာတိတိ။ သုခန္တံ ပိပိဇာနာတိဟူ
သည်ကား။ သုခဝေဒနံ။ သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒိယမာနော။ ခံစားသည်ရှိ
သော်။ အဟံ။ ငါသည်။ သုခဝေဒနံ။ သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒိယာမိ။ ခံစားရ၏။
ဣတိ။ ဤသို့။ ပဇာနာတိ။ သိ၏။ သေသပဒစ္စယေပိ။ ကြွင်းသော နက္ခန္တံ ပိပိ
ဇာနာတိအနုက္ခမသုခန္တံ ပိပိဇာနာတိဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့၏အပေါင်း၌လည်း။
ဧသဝဧသောဧဝ။ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နယော။ နည်းကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပန။ ၊ န္တဂရုကိုပယ်ဦးအံ့။ အယံဝေဒနာကာယာ။ ဤဝေ
ဒနာကာယာကို။ ဟေဗ္ဗော။ အောက်၌။ နကဝိတာ။ မဖွင့်ဆိုအပ်သေးသည်။
သစေဘဝယျ။ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣ
မံ။ ဤသုတ်၌။ ဌတွာ။ တန့်ရပ်၍။ ကထေတံ။ ဖွင့်ဆိုခြင်းငှါ။ ဝတ္တေယျ။ သင့်ဘု
၏။ ပန။ စင်စစ်။ သတိပဋ္ဌာနေ။ သတိပဋ္ဌာန်၌။ ဧသော။ ဤဝေဒနာ ကာယာကို။
ကဝိတာဝ။ မဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။

တတ္ထ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌၊ ကထိတနယေနော၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

သုခဝေဒနီယန္တိ ဝေမာဒိ၊ သုခဝေဒနီယံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ပစ္စယဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဒယတ္ထင်္ဂိ မနုဿနတ္ထံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို ပြခြင်း သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို ပြခြင်း၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုခဝေဒနီယံ အစရှိသောပါဌ်၌၊ သုခဝေဒနီယန္တိ၊ သုခဝေဒနီယံ ဟူသည်ကား၊ သုခဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၏၊ ပစ္စယဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော ဗဿကို၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောဒုက္ခဝေဒနီယံ အဒုက္ခမ သုခဝေဒနီယံ ဟူသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဝေသဝ ဝေသောဇ္ဇဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဥပေက္ခာယေဝ အဝသိဿတိတိတ္ထေ၊ ဥပေက္ခာယေဝ အဝသိဿတိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဟိဝိတ္တာရော၊ အကုသိုလ်ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ ဆရာသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကား အစဉ်ဖြင့်၊ ဆေကေန၊ တတ်လိမ္မာစွာသော၊ မဏိကာရာစရိယေန၊ ပတ္တမြားကိုသွေးခြင်းဘောက်ခြင်းကို ပြသောဆရာသည်၊ ဝဇိရသုမိယာ၊ ဝဇိရန်တည်းဟူသောစူးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ဘောက်ထွင်း၍၊ စဗ္ဗေဇ္ဇော၊ သားရေပိုင်း၌၊ ပါတိတွာပါတိတွာ၊ ချ၍ချ၍၊ ဒိန္နသုတ္တံ၊ ပေးအပ်သော ကြိုးဖြင့်သိအပ်သောပတ္တမြားကို၊ အန္တေ ဝါသိကော၊ တပည့်သည်၊ ဂဟေတွာဂဟေတွာ၊ ယူ၍ယူ၍၊ သုတ္တာဂတံ၊ ကြိုး၌သိကုံးသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မုတ္တောလမ္ပကမုတ္တဇာဏာဒိနိ၊ ပုလဲသွယ် ပုလဲကွန်ယက် အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထေတွာကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍ဟောတော်မူ၍၊ ဒိန္နကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ပေးအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အယံကုလပုတ္တော၊ ဤပုတ္တုဿာတိ မင်းအား၊ မနသိကရောန္တောမနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်နှလုံးသွင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဂုဏံ၊ လေ့လာခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိတ္တာရော၊ အကုသိုလ်တည်း၊ အဿ၊ ထိုပုတ္တုဿာတိ မင်းအား၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာနမ္ပိ၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဂုဏံ၊ လေ့လာခြင်းသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဥပေက္ခာယေဝ အဝသိဿတိတိ၊ ပရိ

ဥပေက္ခာယေဝ အဝသိဿတိဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူပြန်သနည်း။
 ပန၊ တနည်းစောဒနာဦးအံ၊ ကိမတ္ထံ။ အဘယံအကျိုး၌၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာ
 ကို။ အဝသိဿတိ။ ချင်းချန်တော်မူသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကထနတ္ထံ၊ နိဒ္ဒေသ၏အစွမ်း
 ဖြင့်ဟောတော်မူခြင်း၌။ အဝသိဿတိ၊ ချင်းချန်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိဿန္တေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။ ကုလပုတ္တဿ၊ ပုတ္တုသားတိမင်း၏။ ပဋိဝိဇ္ဇာ
 နတ္ထံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌။ အဝသိဿတိ၊ ချင်းချန်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤ
 သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကေမိသရာတို့ကဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုကေမိသရာတို့ဆို
 သောစကားကို။ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ ကုလပုတ္တန၊ ပုတ္တုသားတိမင်းသည်။ သဟာယဿ၊ အဖော်
 ဖြစ်သောမိမ္မိသာရမင်း၏။ သာသနံ၊ သတင်းမှစာကို။ ဝါစေတွာ၊ ဖတ်
 ရှုတ်၍၊ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ ဦတနေေ၊ တည်သဖြင့်သာ
 လျှင်။ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်
 စေအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ပန၊ ယူအပ်သော
 အဆုံးအဖြတ်ကိုဆိုဦးအံ။ တံ၊ ထိုအာနာပါနစတုတ္ထဈာန်သည်၊ ဧတ္တကမ္ပိ၊
 ဤမျှလောက်သော။ မဂ္ဂံ၊ တရားကိုးဆဲ့ နှစ်ယူစနာရှိသော ခရီးကို။ အာ
 ဂစ္ဆန္တိဿ၊ လာသော။ အဿ၊ ထိုပုတ္တုသားတိမင်းအား၊ ယာနုကိစ္စံ၊ ယာဉ်
 ၏ကိစ္စကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကထနတ္ထံယေဝ၊
 နိဒ္ဒေသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဟောတော်မူခြင်း၌သာလျှင်။ အဝသိဿတိ၊
 ချင်းချန်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿန္တေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ငွန်
 ၏။ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုလပုတ္တဿ၊
 ပုတ္တုသားတိမင်းအား၊ ရူပါဝစရေဈာန်၊ ရအပ်သောရူပါဝစရေဈာန်၌။ ဝဏ္ဏံ၊
 ကျေးဇူးကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ငွန်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
 ယေ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကိဟောတိ၊ အဘယံသို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခု၊ ပုတ္တုသားတိအ
 မည်ရှိသောရဟန်း။ တဝ၊ သင်အား။ ဣဒံရူပါဝစရေတုတ္ထဈာန်၊ ဤရူပါဝ
 စရေတုတ္ထဈာန်ကို။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာအပ်ပြီးပရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ (လ)၊ ပ
 တဿရံ၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပရိသုန္ဓါဘိအာဒိ၊ ပရိသုန္ဓါဤသို့အစရှိသော စကားသည်။ တဿေဝဥ
 ပေက္ခာယာ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန် ဥပေက္ခာ၏သာလျှင်။ ဝဏ္ဏာဏနံ၊ ကျေးဇူး
 ကိုဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဥက္ကံဗန္ဓေယျာတိ၊ ဥက္ကံဗန္ဓေယျဟူ

၂၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သည်ကား။ အင်္ဂါရကပလ္လံ၊ မီးမယ်ဖြူကို၊ သန္တယျ၊ စီရင်ရာ၏။ အာလ
 မ္လေယျာတိ။ အာလမ္လေယျဟူသည်ကား။ တတ္ထအင်္ဂါရေ၊ ထိုမီးမယ်ဖြူ
 ပကိစ္စတွင်၊ ထည့်၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ နာဠိကာယ၊ မီးပြောင်း
 ဖြင့်၊ ဓမ္မန္တော၊ မှတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဇလေယျ၊ ညှိ
 စေရာ၏။ ဥက္ကာမုခေပကိစ္စပေယျာတိ။ ဥက္ကာမုခေပကိစ္စပေယျဟူသည်ကား။
 အင်္ဂါရေ၊ မီးဟိုးတို့ကို၊ ဝိယူဟိတွာ၊ ယက်၍၊ အင်္ဂါရေမတ္တကေဝါ၊ မီးမယ်
 ဖြူအိုးကင်း၏အထက်၌လည်း။ ဌပယျ၊ ထားရာ၏။ တတ္ထကေဝါ၊ ထိုမျှ
 လောက်သောကာလ၌လည်း။ ပကိစ္စပယျ၊ ထည့်ရာ၏။ နိဟတံန္တိ၊ နိဟတံ
 ဟူသည်ကား။ နိဟတံဒေါသံ၊ ပစ်ပယ်အပ်ပြီးသောအပြစ်ရှိသည်။ နိဟ
 တကာသန္တိ။ နိဟတကာသံဟူသည်ကား။ အပနိတကာသံ၊ ပယ်
 အပ်ပြီးသော သိမ်မွေ့သောမည်းညစ်ခြင်းရှိသည်။ ဇေမေဝခေါတိ၊ ဇေမေ
 ဝခေါဟူသည်ကား။ တံသုဝဏ္ဏံ၊ ထိုအညစ်အကြေးမှကင်းပြီးသော ရွှေ
 သည်။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယာယ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော၊ ပိလန္ဒနဝိက
 တိယာ၊ တန်ဆာအထူးဖြင့်၊ သံဝတ္ထတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ သာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စတုတ္ထဈာန်ပေက္ခာ၊ စတုတ္ထဈာန်ဥ
 ပေက္ခာလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ အယဗ္ဗိဝိပဿနာ၊ ဤဝိပဿနာသည်လည်း။
 အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးလည်းကောင်း၊ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်လည်း
 ကောင်း၊ တဝေါက္ကန္တိ၊ သုဂတိတဝသို့သက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဣမေသု၊ ဤအကျိုးတရားတို့တွင်၊ ယံ၊ အကြွင်အကျိုးတရားကို၊ ဣန္ဒြိ
 တိ၊ အလိုရှိ၏၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအကျိုးတရားတို့၏အလို၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏံ၊ စတုတ္ထဈာန်၏ကျေးဇူးကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ ။

ပန၊ စောဒနာသောဓနာဝုဒ္ဓိကိုထုတ်၍ပြပြီးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အကယ်ကြောင့်
 တကဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ ဣမသ္မိ၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဈာန်၊ ဤရူပါဝစ
 ရစတုတ္ထဈာန်၌၊ နိကန္တိပရိယာဒ၊ နတ္ထံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကုန်ငြင်း၌၊
 အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ အကထေတွာ၊ ဟောတော်မမူလျှင်၊ ဝဏ္ဏံ၊
 စတုတ္ထဈာန်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူတိသနည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ကုလ
 ပုတ္တဿ၊ ပုတ္တုဿာတိမင်းအား၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်၌၊ နိကန္တိပရိ
 ယုဋ္ဌာနံ၊ တဏှာ၏ထိုးကျင်ခြင်းသည်။ ဗလဝံ၊ အားရှိ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ စတုတ္ထ
 ဈာန်၏ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ သမေကထေယျ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူငြားအံ့။

ဇေဝံသတိ။ ဤသို့ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ခုနက
 တိယောဇနသတံ၊ တရားကိုးဆွဲနှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိန္ဒာ၊
 လာသော၊ မဟံ၊ ငါပုတ္တု၊ သာတိမင်းအား၊ ဣဒံစတုတ္ထဈာန်၊ ဤစတုတ္ထဈာန်
 သည်၊ ယသနကိစ္စံ၊ ယဉ်၏ကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှ
 လောက်သော၊ မဂ္ဂံ၊ တရားကိုးဆွဲနှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးသို့၊ အာဂစ္ဆန္တော၊
 လာသော၊ အဟံ၊ ငါပုတ္တု၊ သာတိမင်းသည်၊ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာ
 ဖြင့်၊ ဈာနရတိယာ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဧဝရူ
 ပဿနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊ ပဏီတဓမ္မဿ၊ မွန်မြတ်သော
 စတုတ္ထဈာန်တရား၏၊ အဝဇ္ဇန္တိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ တဂပါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဇာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 သိသည်ဖြစ်၍၊ ကထေတိနူခေါ၊ ဟောတော်မူလေသလော၊ အဇာနံ၊ စတုတ္ထ
 ဈာန်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိသည်ဖြစ်၍၊ ကထေတိနူခေါ၊ ဟောတော်မူ
 လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလယုတ္တော၊ ပုတ္တု၊ သာတိမင်းသည်၊ သံသယံ၊
 ယုံမှားခြင်းသို့၊ သဗ္ဗေဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်
 ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တဂပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ စတုတ္ထဈာန်
 ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဒနုဓမ္မန္တိတ္ထေ၊ တဒနု
 ဓမ္မံဟူသောဤပါဌ၌၊ အရူပါဝစရေဈာန်၊ အရူပါဝစရေဈာန်သည်၊ ဓမ္မောနာ
 မ၊ ဓမ္မမည်၏၊ တံ၊ ထိုအရူပါဝစရေဈာန်သို့၊ အနုဂတတ္တာ၊ အစဉ်လိုက်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရူပါဝစရေဈာန်၊ ရူပါဝစရေဈာန်သည်၊ အနုဓမ္မော၊ အနုဓမ္မ
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပိပါက
 ဈာန်၊ ပိပါကဖြစ်သောဈာန်သည်၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏၊ ကုသလဈာန်၊ ကုသိုလ်
 ဈာန်သည်၊ အနုဓမ္မော၊ အနုဓမ္မမည်၏၊ တဒုပါဒါနာတိ၊ တဒုပါဒါနာဟူ
 သည်ကား၊ တက္ခဟဏာ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာ ယတန ဈာန်ကိုယူခြင်း
 ကြောင့်၊ ပိရံဒိဃမဒ္ဓါနန္တိ၊ ပိရံဒိဃမဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊ ပိသတိကပ္ပသ
 ဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ပတ်သုံး၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ ဟိသန္တိ၊
 မှန်၏၊ ပိပါကဝသေန၊ ပိပါကဖြစ်သောဈာန်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧဝံဝစနံ၊
 ဤပိရံဒိဃမဒ္ဓါနံဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတော၊
 ဤဝါရမှ၊ ဥတ္တရိမံ၊ နောက်ဖြစ်သောဝိညာဏဉ္စာ ယတနအာကိဋ္ဌညာယ
 တန နေဝသညာနာသညာယတနဝါရန္တလည်း၊ ဧသေဝဧသောဧဝံ၊ ဤ
 နည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝါရေဟိ၊ ဝါရတို့ဖြင့်၊ အရူပါဝစရေဈာ

၂၀၆

ဥပရိပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နဿ၊ အရူပါဝစရေဈာန်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တဿေဝ၊ ထိုအရူပါဝစရေဈာန်၏သာလျှင်။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြုပြန်တော်မူလိုသော ဘုရားသခင်သည်။ သောဇေပဇာနာတိတိအာဒိ၊ သောဇေပဇာနာတိ၍သို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသောဇေပဇာနာတိအစရှိသောပါဌ်၌။ သင်္ခတမေတန္တိ၊ သင်္ခတမေတံဟူသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအာကာသာ နန္ဓာယတနတုံ၌။ ဝိသတိကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ အာယု၊ အသက်သည်။ ကိဉ္ဇာဝိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားရှိ၏ရှင်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း။ ဧတံ၊ ဤဝိပါက်နှင့်တကွဖြစ်သော အရူပါဝစရေဈာန်သည်။ သင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်ပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ သံကပ္ပိတံ၊ စီရင်အပ်၏။ အယူဟိတံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောသူသည်။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ နိစ္စံ၊ နိဗ္ဗာန်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဿတံ၊ အမြဲတည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်သာတည်၏။ စဝနပရိတေဒန ဝိဒ္ဓသနဓမ္မံ၊ စုတေခြင်းသဘော- ပျက်စီးခြင်းသဘော- ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဇာတိယသ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ အနုဂတံ၊ အစဉ်လိုက်အပ်၏။ ဇရာယ၊ ဒိုခြင်းသည်။ အနုသဋ္ဌံ၊ မပြတ်နှိပ်စက်အပ်၏။ မရဏေန၊ သေခြင်းသည်။ အတ္တဟတံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဒုက္ခေ၊ သင်္ခါရေဒုက္ခ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ အတာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာမှကင်း၏။ အလေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာမှကင်း၏။ အသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ။ အသရဏီတူတံ၊ အခါခပ်သိမ်း ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနာဒိသုဝိ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန ဈာန်အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝဇေသေဝေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အရဟတ္တနိက္ခုဋ္ဌေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွဋ်တင်သောအားဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ ဝဏ္ဏန္တော၊ သူတော်မူလိုသောဘုရားသခင်သည်။ သောနေဝ အဘိသင်္ခရောတိတိအာဒိ၊ သောနေဝအဘိသင်္ခရောတိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သေကော၊ လိမ္မာစွာသော။ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားသည်။ ဝိသဝိကာရံ၊ အဆိပ်၏ဘောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝမနံ၊ ပျို့အနံစေခြင်းကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဌာနတော၊ တည်ရာအရပ်မှ။ စာဝေတွာ၊ ရွှေ့စေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော ပရံးအရပ်ဦးခေါင်းအရပ်သို့။ အာရော

ပေတွာ၊ အဆိပ်ကိုတင်၍၊ ခန္ဓံဝါ၊ အဆိပ်ရောက်သောယောကျ်ား၏ပခုံး
 ကိုလည်းကောင်း၊ သီသံဝါ၊ အဆိပ်ရောက်သောယောကျ်ား၏ဦးခေါင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတုံ၊ ကိုင်ခြင်းငှါ၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်
 ကို၊ ဩတာရေတွာ၊ ကျစေ၍၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပါတေယျသေယျထာဝီ၊
 ချက်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသားအား၊ အရူပါဝစရေချာနေ၊ အရူပါဝစ
 ရေချာနိဋ္ဌံ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တံ၊ ထိုသို့ဟော
 တော်မူသောစကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ကုလ
 ပုတ္တော၊ ပုတ္တု၊ သာတိမင်းသည်၊ ရူပါဝစရေချာနေ၊ ရူပါဝစရေချာနိဋ္ဌံ၊ နိကန္တံ၊
 တင်ခြင်းတဏှာကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍၊ အရူပါဝစရေချာနေ၊ အရူပါ
 ဝစရေချာနိဋ္ဌံ၊ ပတ္တနံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုအရူပါဝစရေချာနိဋ္ဌံ တောင့်တသည်ကို၊ ဥတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုအရူပါဝစရေချာနိဋ္ဌံ၊ အသမ္ပတ္တဿ၊ မရောက်သေး
 သော၊ အပ္ပဒိုလဒ္ဓဿေဝ၊ မရသေးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သိက္ခုနော၊
 ပုတ္တု၊ သာတိရဟန်းအား၊ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနာဒိသု၊ အာကာသာနုဉ္ဇာ
 ယတနတုံ အစရှိသည်တို့၌၊ သောသမ္ပတ္တိနာမ၊ ဤစည်းစိမ် မည်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအရူပါဝစရ ဖြစ်တို့အား၊ ပဌမ
 ဖြိဟ္မလောကေ၊ ရှေးဦးစွာသော အာကာသာနုဉ္ဇာယတနဖြစ်တုံ၌၊ ဝိသ
 တိကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ အာယု၊ အသက်သည်
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဖြစ်သောဝိညာဏဉ္ဇာယတနဖြစ်တုံ၌ စက္ခု
 ရိသံ၊ ကမ္ဘာလေးသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
 ၏၊ တတိယေ၊ တတိယဖြစ်သော အာကိဉ္ဇညာ ယတနဖြစ်တုံ၌၊ သဗ္ဗိ၊
 ကမ္ဘာခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထဖြစ်သောနေဝသညာနာသညာယတနဖြစ်တုံ၌၊ စတု
 ရာသိတိကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာရှစ်သောင်း လေးထောင်တို့ပတ်လုံး၊
 အာယု၊ အသက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပနတထာဝီ၊ ထိုသို့ပင်အသက်ရှည်
 သော်လည်း၊ တံ၊ ထိုအရူပါဝစရေချာနိဋ္ဌံလေးပါးသည်၊ အနိစ္စံ၊ နိဗ္ဗာန်ကဲ့သို့မြဲ
 သည်မဟုတ်၊ အခုဝံ၊ မျှော်မြဲသည်မဟုတ်၊ အသဿတံ၊ အမြဲတည်သည်
 မဟုတ်၊ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်သာတည်၏၊ စဝနပရိဘေဒနဝိဒ္ဓံ
 သနဓမ္မံ၊ စုတေခြင်းသဘော- ပျက်စီးခြင်းသဘော- ဖောက်ပြန်ခြင်းသ
 ဘောရှိ၏၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ အနုဂတံ၊ အစဉ်လိုက်အက်

၂၀၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၏။ ဧရာယ။ အိုခြင်းသည်။ အနုသဋ္ဌံ။ မပြတ်နှိပ်စက်အပ်၏။ မရေစာနား
သေခြင်းသည်။ အန္တရာဟတံ။ ညည်းဆဲအပ်၏။ ဒုက္ခေ။ သင်္ခါရဒုက္ခန္တိ။ ပဿိဋ္ဌိ
တံ။ တည်၏။ အတာတံ။ ကိုးကွယ်ရာမှကင်း၏။ အလေတံ။ ပုန်းအောင်း
ရာမှကင်း၏။ အသရတံ။ ကိုးကွယ်ရာမရှိ။ အသရဏိဘူတံ။ အခါခပ်သိမ်း
ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၏။ ဧတ္တကံ။ ဤမျှလောက်သော။ ကာလံ။ ကမ္ဘာ
ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကာလပတ်လုံး။ တတ္ထ။ ထိုအရူပါဝစဉ်းတို့
သမ္ပတ္တိံ။ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတွာဝိ။ ခံစား၍လည်း။ ပုထုဇနကာလကိရိ
ယံ။ ပုထုဇနအဖြစ်ဖြင့်သေခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပုန။ တဖန်။ စတုသုအပါ
ယေသု။ အပါယ်လေးဘုံတို့၌။ ပတိတဗ္ဗံ။ ကျအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဗ္ဗံ။ အ
လုံးစုံသော။ ဧတံအာဒိနဝံ။ ဤအပြစ်ကို။ ဧကပဒေနဝ။ သင်္ခတဟူသော
တပုဒ်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ခတမေတန္တိ။ သင်္ခတမေတံဟူ၍။ ကထေ
ကိ။ ဟောတော်မူပြီး။ ကုလပုတ္တော။ ပုတ္တုသဘာဝိမင်းသည်။ တံ။ ထိုအပြစ်
နှင့်တကွ။ ဟောတော်မူသောအရူပါဝစေ့ချာန်ကို။ သုတွာ။ ကြားနာရသော
ကြောင့်။ အရူပါဝစေ့ချာန်။ အရူပါဝစေ့ချာန်၌။ နိကန္တိ။ တပ်ခြင်းတဏှာ
ကို။ ပရိယာဒိယိ။ ကုန်စေပြီး။ တဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ။ ထိုပုတ္တု
သဘာဝိမင်းအား။ ရူပါဝစရာရူပါဝစေ့ချာန်။ ရူပါဝစေ့ချာန် အရူပါဝစေ့
ချာန်တို့၌။ နိကန္တိယာ။ တပ်ခြင်းတဏှာ၏။ ပရိယာဒိန္နဘာဝံ။ ကုန်သည်၏
အပြစ်ကို။ ဥတွာ။ ထိခံတော်မူ၍။ အရဟတ္တေန။ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ကုဋံ။
အထွဋ်ကို။ ဂဏှန္တော။ ယူတော်မူလိုသောကြောင့်။ သောနေဝတံအဘိ
သင်္ခရာတိတိအာဒိ။ သောနေဝတံအဘိသင်္ခရာတိဤသို့အစရှိသောစ
ကားကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ ပုန။ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဧကော။ တ
ယောက်သော။ မဟာယောစော။ သူရဲကြီးသည်။ ဧကံ။ တဦးသော။ ရာဇာ
နံ။ ပြည်ရှင်မင်းကို။ အာရာဇေတွာ။ နှစ်သိမ့်စေသောကြောင့်။ သတသ
ဟသုဋ္ဌာနကံ။ အခွန်တသိန်းထွက်သော။ ဂါမဝရံ။ ရွာမြတ်ကို။ လဘေယျ။
ရေ၏။ ပုန။ တဖန်။ ရာဇာ။ ပြည်ရှင်မင်းသည်။ တဿ။ ထိုသူရဲကြီး၏။ အာ
နုဘာဝံ။ အစွမ်းသတ္တိကို။ သရိတွာ။ အောက်မှေ့ပြန်၍။ ယောစော။ သူရဲကြီး
သည်။ မဟာနုဘာဝေါ။ ကြီးသောအစွမ်းသတ္တိရှိ၏။ တေတယာ။ သင်သည်
အပ္ပကံ။ အနည်းငယ်မျှအခွန်ထွက်သောရွာကို။ လန္ဓိရေအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝတွာ။ ဆို၍။ အယံဂါမော။ ဤအခွန်တသိန်းထွက်သောရွာသည်။ ဝုယျံ။
သင့်အား။ နတာဝအနုန္တရိကော။ မလျောက်ပတ်သေး။ အညံ့။ တပါးသော
စတုသုဋ္ဌာနကံ။ အခွန်လေးသိန်းထွက်သောရွာကို။ ဧတ္တာယိ။

၂၀၈

ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ဒေဒယျ၊ ပေးရာ၏။ သော၊ ထိုသူရဲကြီးသည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ တံ၊ ထိုအခွန်တသိန်းထွက်သောရွာကို။ ဝိဿန္ဓေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော။ ဂါမံ၊ အခွန်လေးသိန်းထွက်သောရွာကို။ ဂဏှယျ၊ ယူရာ၏။ စ၊ ထိုထက်လွန်၍ ပေးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ရာဇာ၊ ပြည်ရှင်မင်းသည်။ အသမ္ပတ္တမေဝ၊ သူရဲကြီးလက်အခွန်လေးသိန်းထွက်သောရွာမရောက်မီသာလျှင်နံ။ ထိုသူရဲကြီးကို၊ ပဏ္ဏာသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တေ၊ သင့်အား၊ အနေန၊ ဤအခွန်လေးသိန်းထွက်သောရွာဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအခွန်လေးသိန်းထွက်သောရွာ၌၊ အဟိဝါတရောဂေါ၊ ရင်းအနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အသုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဌာနေပန၊ အရပ်၌မူကား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြို့၌၊ သတ္တံ၊ ထီးကို။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ဆောက်၍၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေဟိ၊ ပြုချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ပဟိဏောယျ၊ စေလွှတ်ရာ၏။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ တထာ၊ ထိုမင်းကြီးဆို၍၊ ကာရေယယထာဝါ၊ ပြုရာသကဲ့သို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌၊ ရာဇောပိယ၊ ပြည်ရှင်မင်းကဲ့သို့၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ဗုဒ္ဓအပ်၏။ မဟာယောဓောပိယ၊ သူရဲကြီးကဲ့သို့၊ ဗုတ္တုဿာတိ၊ ဗုတ္တုဿာတိအမည်ရှိသော၊ ဂုလဗုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ဗုဒ္ဓအပ်၏။ ပဌမလဒ္ဓဂါမောပိယ၊ ရှေးဦးစွာရအပ်သော အခွန်တသိန်းထွက်သောရွာကိုကဲ့သို့၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ဗုဒ္ဓအပ်၏။ တံ၊ ထိုရှေးဦးစွာရအပ်သော အခွန်တသိန်းထွက်သောရွာကို၊ ဝိဿန္ဓေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော။ ဂါမံ၊ အခွန်လေးသိန်းထွက်သောရွာကို၊ ဂဏှဟိ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ဗုတ္တုကောလောပိယ၊ ဆိုအပ်သောအခါကဲ့သို့၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်၌၊ နိကန္တိ၊ ရိယာဒါနံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို ကုန်စေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာရုပ္ပကာထနံ၊ ရှုပဈာန်ကို၊ ဟာတောဝိမူခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ဗုဒ္ဓအပ်၏။ တံဂါမံ၊ ထိုအခွန်လေးသိန်းထွက်သော ရွာသည်။ အသမ္ပတ္တ ကာလမေဝ၊ သူရဲ၏ လက်သို့မရောက်မီအခါ၌သာလျှင်၊ ပဏ္ဏာသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တေ၊ သင့်အား၊ အနေန၊ ဤအခွန်လေးသိန်း ထွက်သော ရွာဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအခွန်လေးသိန်းထွက်သောရွာ၌၊ အဟိဝါတရောဂေါ၊ ရင်းအနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အသုကသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ နဂရံ၊ မြို့

၂၁၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြို့၌။ ဆတ္တံ၊ တီးကို။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်
ဆောက်၍၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ
ကာလောဝိယ၊ ဆိုအပ်သော အခါကဲ့သို့၊ အဇ္ဈပေ၊ အဇ္ဈပါဝစေချောနံ၌၊
သင်္ခတမေတန္တိ၊ သင်္ခတမေတံဟူ၍လည်း၊ အာဒိနဝကထနေန၊ အပြစ်
ကိုဟောတော်မူသောအားဖြင့်၊ အသမ္ပတ္တာသုယေဝ၊ မရောက်ကုန်သေး
သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တာသုသမာပဟိသု၊ ထိုအရူပသမာပတ်
တို့၌၊ ပတ္တနံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊ ဥပရိ၊ အ
ထက်၌၊ အရဟတ္တကုဇ္ဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွဋ်တင်သဖြင့်၊ ဒေသ
နာဂဟဏံ၊ ဒေသနာတော်ကိုယူခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုသောနေဝတံအဘိသင်္ခရောတိအစရှိသောပါဌ်၌၊ နေဝအ
ဘိသင်္ခရောတိတိ၊ နေဝအဘိသင်္ခရောတိဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအရူပါဝ
စေချောနံလေးပါးကို၊ နာယူဟတိ၊ ပွားခြင်းယုတ်ခြင်းငှါအားမထုတ်၊ နရာ
ဘိကရောတိ၊ အားထုတ်ခြင်းအပေါင်းအစုကိုမပြု၊ နအဘိသဇ္ဈေတယ
တိတိ၊ နအဘိသဇ္ဈေတယတိဟူသည်ကား၊ နကပ္ပေတိ၊ ပွားခြင်းယုတ်ခြင်း
ငှါမပြုပြင်၊ ဘဝါယဝါဝိဘဝါယဝါတိ၊ တဝါယဝါဝိဘဝါယဝါဟူသည်
ကား၊ ဝုဗ္ဗိယာဝါ၊ ပွားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရိဟာနိယာဝါ၊ ယုတ်ခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ သဿတုဇ္ဈေဒဝသေနဝိ၊ သဿတဒိဗ္ဗိ-ဥဇ္ဈေဒဒိဗ္ဗိ
တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ နကိဗ္ဗိလောကေ ဥပါ
ဒိယတိတိ၊ နကိဗ္ဗိလောကေ ဥပါဒိယတိဟူသည်ကား၊ လောကေ၊ သတ္တ
လောက၌၊ ဣပါဒိသု၊ ဣပက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ ကေ
ဓမ္မန္တိ၊ တခုသောတရားကိုလည်း၊ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊ နဂဏှာတိ၊ မယူ၊
နပရာမသတိ၊ မှားသောအားဖြင့်မသုံးသပ်၊ နာပရိဇ္ဈတ္တတ္တာယာတိပဇာနာ
တိတိ၊ နာပရိဇ္ဈတ္တတ္တာယာတိပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရား၏အရာ၌၊
ဋ္ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၌၊ အရဟတ္တေန၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ ကုဋံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဂဏ္ဌိယူတော်မူ၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့
အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်ဟောတော်မူသော်လည်း၊ ကုလဝုတ္တော၊ ပုတ္တ၊
သတိမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ယထောပနိဿယေန၊ ဥပနိဿအား
လျော်သဖြင့်၊ တိဏိသာမညဗလ္လာနိ၊ သုံးပါးသော အောက်ဖိုလ်တို့ကို၊ ပဋိ
ဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ရှေ့စာ၊ ပြည်ရှင်
မင်းသည်၊ သူဝဏ္ဏဘာဝဇ္ဇနေန၊ ရွှေ့ကပ်ဖြင့်၊ နာနာရသဘောဇနံ၊ အထူး

ထူးအရသာရှိသောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဒ္ဓန္တော။ စားသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။
 အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပမာဏေန။ ခံတွင်းပမာဏဖြင့်။ ပိဏ္ဍိ။ ကြီးသောအပိုင်
 အခဲကို။ ဝဋ္ဋိတွာ။ လုံး၍။ အင်္ဂေ။ ရင်ခွင်၌။ နိသိန္ဓေန။ ထိုင်နေသော။ ရာဇကုမာ
 ရေန။ မင်းသားသည်။ ပိဏ္ဍိမိ။ အပိုင်အခဲ၌။ အာလယေ။ တပ်ခြင်းကို။ ဒသိ
 တေ။ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ တံပိဏ္ဍိ။ ထိုမိမိ၏အလို၌။ ပြုအပ်သောကြီး
 သောအလုပ်အလေ့ကို။ ဥပနာမေယျ။ မင်းသားငယ်အားပေးရာ၏။ ကုမာ
 ရော။ မင်းသားငယ်သည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ မုခပ္ပမာဏေနဝ။ ခံတွင်းပ
 မာဏဖြင့်သာလျှင်။ ကဗဇ္ဇံ။ ငယ်သောအလုပ်အလေ့ကို။ ကရေယျယထာ။
 ပြုရာသကဲ့သို့။ သေသံ။ မင်းသားငယ်၏ခံတွင်းပမာဏ မှကြွင်းသောအ
 လုပ်အလေ့ကို။ ရာဇာ။ အဘဖြစ်သောမင်းကြီးသည်။ သယံဝါ။ ကိုတိုင်
 သော်လည်း။ ဘုဒ္ဓေယျယထာ။ စားရာသကဲ့သို့။ ပါတိယံဝါ။ ခွက်၌သော်
 လည်း။ ပက္ခိပေယျယထာ။ ချရာသကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ ဓမ္မရာဇာ။
 တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော။ တထာဂတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တ
 နော။ ကိုယ်တော်၏။ ပမာဏေန။ ပမာဏဖြင့်။ သေ။ အရဟန္တေန။ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ဖြင့်။ ကုဋံ။ အထွဋ်ကို။ ဂဏ္ဍန္တော။ ယူတော်မူသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။
 ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ ဒေသတိ။ ဟောတော်မူပြီး။ ကုလယုတ္တော။ ယုတ္တု
 သာတိမင်းသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ယထောပနိဿယေန။ မင်္ဂလိ၏အ
 ကြောင်းအားလျော်သဖြင့်။ တိဏိသာမညဗလသနိ။ အောက်ဖိုလ်သုံးပါး
 တို့ကို။ ပဒိုပိဏ္ဍိပဒိုပိဏ္ဍိအာကာသိ။ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိုပြုပြီး။ ပန။ ဘုရား
 ဟူ၍သိသောကာလကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣတော။ ဤအနာဂါမိဖိုလ်ကိုရသည်မှ။
 ယုဗ္ဗေ။ ရှေးဖြစ်သောအထက်ကာလ၌။ အဿ။ ထိုယုတ္တုသာတိမင်းအား။
 ခန္ဓာ။ ခန္ဓာတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ခာတုယော။ ခတ်တို့သည်။
 အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ အာယတနာနိ။ အာယတနတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။
 ရှိကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧဝံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဗ္ဗန္တသုညဝံ။ စင်
 စစ်သတ္တဇီဝနိစ္စသုခသုဘအတ္တမှခတ်သော။ တိလက္ခဏာဟာဝံ။ လက္ခ
 ဏာရေးသုံးပါးတို့ဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော။ ကထံ။ ခန္ဓာအာယတနနှင့်စပ်
 သောစကားကို။ ကထေန္တဿ။ ဟောတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ
 တရားတော်၌။ ကင်္ခါ။ ယုံမှားခြင်းသည်။ နေဝဟောတိ။ မဖြစ်။ ပိခတိ။ တွေး
 တောခြင်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝါစံ။ စကားကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။
 မေ။ ငါ၏။ အာစရိယေန။ ဆရာသည်။ ဝုတ္တံကိရေဆိုသတတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ နာ
 ပိဟောတိ။ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ခန္ဓာယိတတ္တံ။ နို့ဌေးသကဲ့သို့ထင်

၂၁၂ ဥပရိပဏ္ဏာသင်အဋ္ဌကပ္ပယနိသု-ဒုတိယတွဲ

၂၁၂

သညံလည်း။ နအတ္ထိကိရေမရှိသတတ်။ ဝိတ္ထာယိတတ္ထံညည်းတွင်းသကဲ့သို့
ထင်ခြင်းသည်လည်း။ နအတ္ထိကိရေမရှိသတတ်။ ဝေယျာယိတတ္ထံညည်းတွင်းသကဲ့သို့
ဦးအံ၊ ဧကေစ္စသု၊ အဗျူကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ ဆုံးမထိုက်သောသတ္တဝါရှိ
ရာအရပ်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အညာတကဇေ၊ သနားမလင်
ရှားသော အသွင်ဖြင့်၊ ဝိစရန္တိကံ၊ ကြွသွားတော်မူသတတ်။ ဧသေ၊ ဤ
ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါနုခေါ၊ ဘုရားပင် ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း
ဝိမတိ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေတေ
ယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်အကြောင်း၊ ကြောင့်၊ အနေန၊ ဤပုတ္တုသတ်မင်း
သည်၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဋ္ဌံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်၏၊ တ
တောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အထ၊ ထိုသို့အနာဂါမိ
ဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍သိသောအခါ၌၊ အယံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏
သတ္တဝါဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝတော၊ ရောက်၏။
အယံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတ္တဝါဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ယဒိဝတော၊ အကပ်၍ရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသ
တိ၊ ဤသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကသ္မာ၊ အဘတ်ကြောင့်၊ အဇ္ဈယံ၊ အပြစ်ကို၊
နဒေသေသိ၊ မကြားသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း
ဩကာသာဘာဝတော၊ အခွင့်၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ နဒေသေသိ၊ မကြား၊
ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာနိက္ခိတ္တယ၊
အကြင်အကြင်ထားအပ်ပြီးသော၊ မာတိကာယ၊ မာတိကာ၏၊ အဝိဇ္ဇိန္ဒ
ဓာရံ၊ မပြတ်သောအလျှင်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာကာသဂင်္ဂံ၊ အာ
ကာသမြစ်ကြီးကို၊ ဩတာရေန္တောဝိယ၊ စီးဆင်းသက်လျှောစေသကဲ့သို့၊
ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေတိယေဝ၊ ဟောတော်မူသည်သာလျှင်
တည်း။ ။

သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အ
နုဇ္ဈောသိတာတိ၊ အနုဇ္ဈောသိတာဟူသည်ကား၊ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ ပရိနိဋ္ဌာ
ပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဝဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊ နယုတ္တာ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာ
နာတိ၊ သိ၏၊ အနုဘိနန္ဒိတာတိ၊ အနုဘိနန္ဒိတာဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
ဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊
နယုတ္တာ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝိသံယုတ္တောတံနဝေဒေ
တိတိ၊ ဝိသံယုတ္တောတံနဝေဒေတိဟူသည်ကား၊ ဟိ၊ ဗျုတ်ရက်ကိုဆိုဦးအံ့။

အဿ။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုခဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို။ အာရဟန္တ၊ စွဲ၍။
 ရာဂါနုသယော၊ ရာဂါနုသယသည်။ သုစေဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား
 အံ၊ ရက္ခဝေဒနံ၊ ရက္ခဝေဒနာကို။ အာရဟန္တ၊ စွဲ၍။ ပဋိဗ္ဗာနုသယော၊ ပဋိဗ္ဗာနုသ
 သယသည်။ သုစေဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ၊ ဣတရံ၊ အရက္ခမသုခ
 ဝေဒနာကို။ အာရဟန္တ၊ စွဲ၍။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ အဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ သုစေ
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သံ
 ယုတ္တော၊ အနုသယတို့နှင့်ယှဉ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေဒိယေယုနာမ၊ ခံ
 စားသည်မည်၏။ ပန၊ အနုယကုသိုဉ္စိအံ၊ အနုပ္ပဇ္ဇနတော၊ အနုသယတို့၏
 မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိသံယုတ္တော၊ ရဟန္တာတို့နှင့်မယှဉ်သည်။ နဝေဒေတိ၊ မခံ
 စား။ နယုတ္တော၊ အနုသယတို့နှင့်မယှဉ်။ ဝိပ္ပရုတ္တော၊ အနုသယတို့မှ လွတ်
 ၏။ ကာယပရိယန္တိကန္တိ၊ ကာယပရိယန္တိကံဟူသည်ကား၊ ကာယကောဓီ
 ကံ၊ ကိုယ်လျှင်အဆုံးရှိသော ဝေဒနာကို။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလေ။ ကာ
 ယာ၊ ကိုယ်မှပေတ္တော၊ ဖြစ်သောဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊
 ထိုကိုယ်ထက်။ ပရံ၊ အလွန်၊ အနုပ္ပဇ္ဇနဝေဒနံ၊ မဖြစ်သောဝေဒနာကို။ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဒုတိယပဒေဝိ၊ ဇီဝိတပရိယန္တိ
 ကံဝေဒနံဟူသောဒုတိယဝုဒ်၌လည်း၊ ဧဝေဝဧသေဧဝ၊ ဤနည်းသာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အနဘိနန္ဒိတာနိဝိတိ
 တဝိဿန္တိတိ၊ အနဘိနန္ဒိတာနိဝိတိတဝိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ခွါဒသသု၊
 တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာယတနသု၊ အာယတနတို့၌၊ ကိလေသာနံ၊
 ကိလေသာတို့၏၊ ဝိသေသနဿ၊ အထူး၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ တဗျာဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်မမက်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဣဒန္တိဒသသုယေဝ၊ အာယတနသု၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယ
 တနတို့၌သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈိဿန္တိ၊ ချုပ်ကုန်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကိလေ
 သာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ နိရုဇ္ဈာပိ၊ ချုပ်ကုန်
 သော်လည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတနတို့၌၊ နတ္ထိနသန္တိ
 မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုတဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတနတို့၌၊ နိရုဇ္ဈာပိ၊ ချုပ်ကုန်
 ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သွာယံသောအယံအတ္တော၊ ထိုအနက်ကို၊
 ဧတ္ထေသာတဏှာ၊ နိရုဇ္ဈာမာနာနိရုဇ္ဈာတိတိ၊ ဧတ္ထေသာတဏှာ၊ နိရုဇ္ဈာမာနာ
 နိရုဇ္ဈာတိဟူသော၊ သမုဒယပဉ္ဇေန၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌လာသောသ
 မုဒယပြဿနာဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။ ဧသေတဏှာ၊ ဤတဏှာသည်
 နိရုဇ္ဈာမာနာ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၌၊ နိရုဇ္ဈာပိ။

၂၁၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတ္တိပတ်တွဲ။

ချုပ်၏၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ သိတိဘူတာနိမိ၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောကိ၊ လသာ
တို့ကိုလည်း။ ဣဝေဝသိတိဘဝိဿန္တိတိ၊ ဣဝေဝသိတိဘဝိဿန္တိဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နန္တစစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ဣဝေဤတဆဲနှစ်
ပါးသော အာယတနတို့၌။ ဝေဒယိတာနိ၊ ခံစားအပ်သောဝေဒနာတို့ကို၊
ဝုတ္တာနိနန္တ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေ
သာတို့ကို၊ နုဝုတ္တာနန္တ၊ မဟောတော်မူအပ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တာ၊ အမေးတည်း၊ ဝေဒယိတာနိမိ၊ ဝေဒနာတို့သည်
လည်း။ ကိလေသာဘာဝေနေဝ၊ ကိလေသာတို့၏မရှိခြင်းကြောင့်သာလျှင်
သိတိ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတရေထာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အနက်မှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊ ဂယမာနေ၊
ယူအပ်ချေသည်ရှိသော်၊ နေသံဝေဒယိတာနံ၊ ထိုဝေဒနာတို့၏၊ သိတိဘာ
ဝေ၊ နာမ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
တေဝံဝစနံ၊ ဤဝေဒယိတာနိကိလေသာဘာဝေနေဝသိတိဘဝန္တိဟူသော
စကားသည်၊ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားတည်း။ ဝေမေဝခေါ
တိတ္ထေ၊ ဝေမေဝခေါ် ဤသို့အစရှိသောစကား၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
စကား၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့် ဥပမေယျကုန်းနှော ကြောင်းဖြစ်သော
ကားတည်း။ ဧကော၊ တပေသကံသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဈာ
ယတော၊ တောက်သော၊ တေလပဒိပဿ၊ ဆီမီးအား၊ တေလေ၊ ဆီသည်၊
ဒိဏေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေလံ၊ ဆီကို၊ အာသိဉ္ဇတိ၊ သွန်းလောင်း၏၊ ဝဋ္ဋိ
ယာ၊ မီးစာသည်၊ ဒိဏာပသ၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝဋ္ဋိံ၊ မီးစာကို၊ ပက္ခိပတိ၊
ထည့်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လောင်းခြင်းထည့်ခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ ဒိပယိခါယ၊
ဆီမီးလျှံ၏၊ အနုပစ္ဆေဒေါဝ၊ မပြတ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေသ္မိ
တဝေ၊ တခုသောဘဝ၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုသလာ
ကုသလံ၊ ဝဋ္ဋနိသိတကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သော၊
ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းကြောင့်
သုဂတိ ယဉ္ဇ၊ သုဂတိတုံ၌လည်းကောင်း၊ အပါယေသုစ၊ အပါယ်ဘုံတို့၌
လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ အနုပစ္ဆေဒေါဝ၊ မပြတ်ခြင်းသည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ မပြတ်သောဥပမာမှတစ်ပါး ပြတ်သောဥပ

မာကိုဆိုဦးအံ့။ ဇေကာ၊ တယောကံသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။
ဒီပသိခါယ၊ ဆီမီးလျှံ၌၊ ဥက္ကဋ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမံ
ဝုရိသံ၊ ဤဆီလောင်းခြင်း မီးစာထည့်ခြင်းကိုပြုသောယောကျ်ားကို။ အာ
ဂမ္ဘေ၌၊ ဒီပသိခါ၊ ဆီမီးလျှံသည်။ နဥပဗ္ဘိဇ္ဇတိ၊ မပြတ်၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊
ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ နိလီနော၊ ပုန်းအောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဿပုရိ
သဿ၊ ထိုဆီလောင်းခြင်း မီးစာထည့်ခြင်းကို ပြုသောယောကျ်ား၏၊ သီ
သံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ဝဠိယာ
စ၊ မီးစာ၏လည်းကောင်း၊ ဧတလဿစေတ၊ ဆီ၏လည်းကောင်း၊ အနု
ပဟာရာ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းမရှိသော၊ ဒီပသိခါ၊ ဆီမီးလျှံသည်။ အနာဟာ
ရာ၊ အကြောင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာယတိယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဧဝမေ
ဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်တရား၌၊ ဥက္ကဋ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သော၊
ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်၊ ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ သမုဗ္ဘိဇ္ဇတိ၊ အ
ကြွင်းမဲ့ ဖြတ်၏၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏၊ သမုဗ္ဘိဇ္ဇတ္တာ၊ အ
ကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်
သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ကာပသဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်
မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဧဝေယိတာနိ၊ ခံစားအပ်ကုန်သော ဧဝေနာတို့
သည်၊ နဥပဗ္ဘိဇ္ဇတိ၊ မဖြတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝေတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဒိမ္မိ၊
အစ၌၊ သမာမိဝိပဿနာပညာဟိ၊ သမာမိဝိပဿနာ ပညာတို့ထက်၊ အရ
ဟတ္တဖလပညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာသည်၊ ဥတ္တရိတရာ၊ အထူးအားဖြင့်
မြတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံသမန္နာဂတောတိ၊ ဧဝံသမန္နာဂတောဟူ
သည်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဣမိနာအရဟတ္တ ဖလပညာမိဋ္ဌာနေန၊
ဤအရဟတ္တဖိုလ်ပညာတည်းဟူသောတည်ရာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံသောရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယေညာဏံနာမ၊ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယေညာဏံ
မည်သည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂညာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏံတည်း၊ ပနတ
ထာဝိ၊ ထိုသို့ ဒုက္ခက္ခယသမ္ဘိသည် အရဟတ္တမဂ်ညာဏံကို ဟောသော်
လည်း၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤဓာတုဝိဘက်သုတ်၌၊ အရဟတ္တဖလညာဏံ၊ အ
ရဟတ္တဖိုလ်ညာဏံကို၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာ
လျှင်၊ တဿသာဝိမုတ္တိ သစ္စေဌိတာ အကုပ္ပါဟောဝီတိ၊ တဿသာဝိ
မုတ္တိသစ္စေဌိတာအကုပ္ပါဟောဝီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောသကော်မူ၏၊ ဟိသရံ၊

၂၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

မှန်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤတဿသမ္ဘဝိမုတ္တိသစ္စေဋ္ဌိတာ အကုပ္ပါဟောတိဟူသော
ပုဒ်၌၊ ဝိမုတ္တိတိပဒေန၊ ဝိမုတ္တိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အပေဟတ္ထပလဝိမုတ္တိ၊ အပေ
ဟတ္ထဒိလ်ဟုဆိုအပ်သောဝိမုတ္တိကို၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူ
သည်ကား၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသန္ဓာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကုပ္ပါရမ္မဏကရဏေန၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကိုအာ
ရုံပြုခြင်းကြောင့်၊ အကုပ္ပါတိ၊ အကုပ္ပဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ မုသတိ၊
မုသာဟူသည်ကား၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ မောသဓမ္မန္တိ၊ မောသဓမ္မံဟူ
သည်ကား၊ နုဿနသဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ တံသစ္စန္တိ၊ တံသစ္စံ
ဟူသည်ကား၊ တံအပိတထသဘာဝေါ၊ ထိုမချွတ်ယွင်းခြင်း သဘောရှိ
သည်၊ အမောသဓမ္မန္တိ၊ အမောသဓမ္မံ ဟူသည်ကား၊ အနုဿနသဘာဝံ၊
မပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ တသ္မာဘိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ သမထဝိပဿနာပဝေသန၊ သမထဝိ
ပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ ဝစီသစ္စတော၊ ဝစီသစ္စာထက်
လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသစ္စ သမုဒယသစ္စဟိ၊ ဒုက္ခသစ္စာသမုဒယသစ္စာ
တို့ထက်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်မေ
ဝ၊ နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်၊ ဥတ္တရိတရံ၊ အထူးအားဖြင့်မြတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
သို့နိဗ္ဗာန် ချာသာလျှင်အထူးအားဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေံသမန္နာ
ဂတောတိ၊ ဇေံသမန္နာဂတော ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဣမိ
နာပရမတ္ထသစ္စာမိဋ္ဌာနေန၊ ဤပရမတ္ထသစ္စာဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်တည်း
ဟူသောတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗေတိ၊
ပုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပုဝုဇ္ဇနုကာလေ၊ ပုဝုဇ္ဇဉ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥပမိဟောန္တိ
တိ၊ ဥပမိဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓုပမိ၊ ခန္ဓုပမိလည်းကောင်း၊ ကိလေ
သုပမိ ကိလေသုပမိလည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရပမိ၊ အဘိသင်္ခါရပမိ
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စကာမဂုဏုပမိ၊ ပဉ္စကာမဂုဏုပမိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမေဥပမိယော၊ ဤဥပမိတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမတ္တာ
သမာဒိန္နာတိ၊ သမတ္တာသမာဒိန္နာဟူသည်ကား၊ ပရိပူရာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
ပြည့်သော၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သော၊ ပရာမဋ္ဌာ၊ မှားသောအားဖြင့်သုံး
သပ်အပ်သောဥပမိတို့တည်း၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ သမထဝိပဿနာပဝေသန၊ သမထ
ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကိလေသပရိစ္စာဂတော၊ ကိလေသာကိုစွန့်ခြင်း
ထက်လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒိတိ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်အစရှိ

သည့်တို့ဖြင့်၊ ကိလေသာ ပရိစ္ဆာဂတောစ၊ ကိလေသာကို စွန့်ခြင်းထက်
လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေနေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိလေသာ
ပရိစ္ဆာဂေါ၊ ကိလေသာကို စွန့်ခြင်းသည်၊ ဥတ္တရိတရော၊ အထူးအားဖြင့်
မြတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံသမန္နာဂတောတိ၊ ဧဝံသမန္နာဂတောဟူ
သည့်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဣမိနာစာဂါမိဋ္ဌာနေန၊ ဤကိလေသာ
ကိုစွန့်ခြင်းတည်းဟူသောအရာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်း
သည်၊ အာစာတောတိ အာဒိဘု၊ အာစာတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာစာတကရုဏဝသေန၊ နေ့ဦးဖွဲ့ခြင်းကို
ပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာစာတော၊ အာစာတမည်၏၊ ဗျာပဇ္ဇနဝသေ
န၊ အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒမည်၏၊ သမ္ပဒသန
ဝသေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်မှားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပ
ဒေါသော၊ သမ္ပဒေါသမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော
ပုဒ်ကိုလည်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသဟုဆိုအပ်သော၊ အကုသလမူလမေဝ၊
အကုသိုလ်မူလကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည့်
ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ သမထဝိပဿနာဝသေ
န၊ သမထဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကိလေသဂူပဿမတော၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော ငြိမ်းခြင်းထက် လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒိဟိ၊
သောတာပတ္တိမဂ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကိလေသဂူပဿမတောစ၊ ကိလေ
သာတို့၏ငြိမ်းခြင်းထက်လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေနေဝ၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိလေသဂူပဿမော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသည်၊
ဥတ္တရိတရော၊ အထူးအားဖြင့်မြတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံသမန္နာ
ဂတောတိ၊ ဧဝံသမန္နာဂတော ဟူသည့်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဣမိ
နာဥပဿမာမိဋ္ဌာနေန၊ ဤကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်း တည်းဟူသောတည်
ရာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ မညိတမေတန္တိ၊ မညိ
တမေတံဟူသည့်ကား၊ တဏှာမညိတံ၊ တဏှာဖြင့် ကြံဆခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိမညိတံ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကြံဆခြင်း လည်းကောင်း၊ မာနမညိတံ၊ မာန
ဖြင့်ကြံဆခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော
မညိတသည်လည်း၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ သင့်၏၊ ပန၊ ပါဠိ၌တိုက်ရိုက်လာသောမညိတ
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယမဟသ္မိကိဇ္ဇေ၊ အယမဟသ္မိဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယန္တိ
ပဓေန၊ အယံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကေံ၊ တခုသော၊ တဏှာမညိတမေဝ၊ တဏှာ

၀၀၀

၂၁၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မညိတသညသံသယျင်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင်္ဃန္တိ၊ ရောဂေါတိအာဒိသု၊ ရောဂေါဤ
သို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝစနုတ္တော၊ ဝစနုတ္တကို၊ ဇေဏ္ဍိနာ၊ ဝုစ္စမာနနယေန၊
ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအင်၏၊ အာဗာဓဋ္ဌေန၊ နှိပ်
စက်တတ်သောအနက်သဘော သတ္တိကြောင့်၊ ရောဂေါ၊ ရောဂမည်၏၊
အန္တောဒေါသဋ္ဌေန၊ အတွင်း၌ပျက်ဆီးတတ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဂဏ္ဍော၊
ဂဏ္ဍမည်၏၊ အနုပဝိဋ္ဌဋ္ဌေန၊ စူးဝင်တတ်သော သတ္တိကြောင့်၊ သလ္လံ၊ သလ္လ
မည်၏၊ မနိသန္တောတိဝုစ္စတိတိ၊ မနိသန္တောတိဝုစ္စတိဟူသည်ကား၊ နိဇာ
သဝမနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောမနိကို၊ သန္တောနိဗ္ဗုတောတိ၊ ကိလေသာတို့
မှငြိမ်း၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယတ္ထဋ္ဌိတန္တိ၊ ယတ္ထဋ္ဌိတံ ဟူသည်ကား၊
ယသို့ဌာနေ၊ အကြင်အသေကွတို့၏အရာ၌၊ ဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ သံခိတ္တနာတိ၊
သံခိတ္တန ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်၊ သံခိတ္တာဝ၊ အကျဉ်း
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဝိတ္ထာရဒေသနာနာမ၊ ဝိတ္ထာရ
ဒေသနာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမန္တပဋ္ဌာနကထာပိ၊ သမန္တမည်သော
ပဋ္ဌာန်း၊ ဒေသနာ သည်လည်း၊ သံခိတ္တာယေဝ၊ အကျဉ်းသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်
ကို၊ ယထာအနုသန္တိ၊ အနုသန္တေအားလျော်စွာ၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်
မူပြီ။ ၊

ပန၊ ဓာတုပိဘင်္ဂသုတ်၏ လက္ခဏာကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဥဒ္ဓါဒိတညူတိအာဒိ
သု၊ ဥဒ္ဓါဒိ တညူပုဂ္ဂိုလ် အစရှိကုန်သော၊ ဓတူသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
ပုဂ္ဂလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ပုတ္တု၊ သာတိ၊ ပုတ္တု၊ သာတိအမည်ရှိသော၊ ကုလ
ပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ဝိပဋ္ဌိတညူ၊ ဝိပဋ္ဌိတညူပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိပဋ္ဌိတညူဝသေန၊ ဝိပဋ္ဌိတညူပုဂ္ဂိုလ်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဓာတုပိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ဤဓာတု
ပိဘင်္ဂသုတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ နခေါမောန္တေ ပရိပုဏ္ဏပတ္တ
စိဝရန္တိ၊ နခေါမောန္တေ ပရိပုဏ္ဏပတ္တစိဝရံဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ ကုလပုတ္တဿ၊ ပုတ္တုသာတိမင်းအား၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရံ၊ တန်ခိုး
ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းသည်၊ နနိဗ္ဗတ္တံ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်
သော၊ ပရိက္ခရာနံ၊ ပရိက္ခရာတို့တွင်၊ အညတရဿ၊ တပါးပါးသောပရိက္ခ
ရာကို၊ အဒိန္နတ္တံ၊ မလှူခဲ့ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရံ၊ တန်

ခိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သင်္ကန်းသည်။ နနိဗ္ဗတ္တံမဖြစ်။ ဟိ၊ဗျတိရိက်ကိုဆို
ဦးအံ့။ ကုလသုတ္တော၊ ပုတ္တုသ္မာတိမင်းသည်။ မိန္ဒဒါနော၊လှူအပ်ပြီးသောဒါ
နလည်းရှိ၏။ ကထာဘိနိဟာရော၊ပြုအပ်ပြီးသော ဆုလည်းရှိ၏။ နမိန္ဒတ္တာ
တိ၊နမိန္ဒတ္တာဟူ၍၊နဝတ္တဗ္ဗံ၊မဆိုအပ်၊ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိ
ဝရံ၊တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သင်္ကန်းသည်။ပန္နိ မဘဝိကာနံယေဝ၊ပန္နိ
မဘဝိကပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာသျှင်၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊အယဉ္ဇ၊ဤပုတ္တုသ္မာတိ
မင်းသည်လည်း။ ပုန၊တဖန်၊ ပဋိသန္ဓိကော၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိ၏၊တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သင်္ကန်းသည်။
နနိဗ္ဗတ္တံမဖြစ်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ပရိဟာဝရော၊အဖြေတည်း၊အထ၊
ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သယံ၊ကိုယ်တော်
တိုင်၊ပရိယေသိတော၊ရှာဖွေ၍၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ နဥပသမ္ပာဒေတိ၊
ပဉ္စင်းခံတော်မမူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ပုစ္ဆာ၊အမေးတည်း၊
ဩကာသာတာဝတော၊ ရဟန်းပြုခြင်း၏ အခွင့်မရှိ ခြင်းကြောင့်၊ နဥပါ
သမ္ပာဒေတိ၊ပဉ္စင်းခံတော်မမူ၊ကုလသုတ္တဿ၊ပုတ္တုသ္မာတိမင်း၏၊အာပဿ၊
အသက်သည်၊ ပရိက္ခိဏံ၊ကုန်၏၊ သုဒ္ဓါဝါသိကော၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌ဖြစ်
ခြင်းရှိသော၊အနာဂါမိ၊အနာဂါမိဖြစ်သော၊မဟာဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာကြီးသည်၊
ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ကုမ္ဘကာရသလံ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တင်းကုပ်သို့၊အာ
ဂတိံ၊လာ၍၊ နိသိန္နောဝိယ၊ထိုင်နေတိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊သုဒ္ဓါဝါသ
တုံ၌ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သယံ၊ကိုယ်တိုင်၊ နပရိယေသိ၊သပိတ်
သင်္ကန်းကိုရှာဖွေတော်မမူ၊ ပတ္တစိဝရပရိယေသနံပက္ကမိတိ၊ပတ္တစိဝရပရိ
ယေသနံပက္ကမိ ဟူသည်ကား၊ ကာယဝေလသယ၊ အဘယ်အခါ၌၊ကုလ
သုတ္တော၊ ပုတ္တုသ္မာတိမင်းသည်၊ ပက္ကမိ၊သွားသနည်း၊ အရုဏ၊အရုဏ်
သည်၊ဥဗ္ဗိတေ၊ တက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ပက္ကမိ၊သွား၏၊ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊တရားဟောခြင်းသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာနာစ၊ပြီး
ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အရု ဏုဠာနာစ၊ အရုဏ်တက်ခြင်း သည်
လည်းကောင်း၊ ရသ္မိံ ဝိဿန္ဓနုဉ္စ၊ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်ခြင်း သည်
လည်းကောင်း၊ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်ထည်းသောခဏ၌၊ အဟောသိ
ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
တော်ကို၊နိဗ္ဗပေတွာဝ၊ ပြီးဆုံးစေ၍သာလျှင်၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော၊ခြောက်
ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္ဓကိရ၊ လွှတ်တော်မူသတတ်၊
သကလကုမ္ဘကာရနိဝေသနံ၊ အလုံးစုံသော အိုးထိန်းသည်တို့၏ နေရာ

၂၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသဒ္ဓကယာနိသု-ဒုတိယတွဲ

အိမ်သည်၊ ကေပဇ္ဇောတံ၊ တပြိုင်နက်ဖြစ်သော အရောင်အလင်းရှိသည်။ အ
 ဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဇလဝဇလဝယမာနာ၊ တောက်ပကုန်သည်။ ဟောဝန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ပုဉ္ဇောပုဉ္ဇော၊ အရ အရတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဓာဝန္တိ၊ ယော၊
 ဤမှထိုမှပြေးသွားကုန်သော၊ သဗ္ဗဗ္ဗာရေဗ္ဗယော၊ ခြေခံပါးသော အဆင်းရှိ
 သော၊ ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ကုမ္ဘာကာရနိဝေသနံ၊ အို၊ ထိန်းသည်တို့၏
 နေရာအိမ်ကို၊ သဗ္ဗဒိသာဘာဂေန၊ ခပ်ဝမ်းသော အရှင်မူကုန်အတို့ဖြင့်၊
 သုဝဏ္ဏပဥပရိယောနန္ဒေ၊ ရွှေပြားတို့ဖြင့်မြှေးရှက်အပ်သည်တို့ကို၊ အကံ
 သုဝိယစ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နာနာဝဏ္ဏကုသုမင်္ဂတနိဝိသေ
 သမုဇ္ဈလေ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော ပန်းအထူးထူးသော အဆင်း
 ရှိသော မေတ္တာနာတို့၏ပြု ပြီးပြက်ထွက်သော အရှင်တို့ကို၊ အကံသုဝိယစ
 ပြုသိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နဂရဝါသိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ မံ၊ ငါဘုရား
 ကို၊ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်
 တော်မူပြီး၊ နဂရဝါသိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘဂ
 ဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်ပြီး၍သာလျှင်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဂတောကိရ၊ ကြွတော်မူသတတ်၊ ကုမ္ဘာကာရသလသယ၊ အိုး
 ထိန်းသည်တို့၏တင်းကုပ်၌၊ နိဝိန္ဒောကိရ၊ ထိုင်နေတော်မူသတတ်၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်အား၊ အာရောစေတွာ၊
 ပြောကြား၍၊ ရညော၊ မိမိသာရမင်းကြီးအား၊ အာရောစေသုံ၊ တင်လျှောက်
 ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မိမိသာရမင်းကြီးသည်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကာယဝေလသယ၊
 အဘယ်အခါ၌၊ အာဂတတ္ထ၊ ကြွလာတော်မူခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊
 မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟိယေျာ၊ ယမန်နေကာ၊
 သူရိယတ္ထဂံ၊ မနဝေလသယ၊ နေဝင်သောအခါ၌၊ အာဂတာ၊ ကြွလာတော်
 မူခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကေ
 နကမ္ပေန၊ အဘယ်မည်သောကိစ္စကြောင့်၊ အာဂတာ၊ ကြွလာတော်မူခဲ့သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏။ တုမှာကံ၊ သင်မိမိသာရမင်းကြီးတို့၏
 သဟာယော၊ အကြည်တော်ဖြစ်သော၊ ပုတ္တုသတိ၊ ပုတ္တုသတိအမည်
 ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တုမှာဟိ၊ သင်မိမိသာရမင်းတို့သည်၊ ပဟိတံ၊
 စေလွှတ်အပ်သော၊ သာသနံ၊ သတင်းမှတ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသော
 ကြောင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗမိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥန္တိသု၊

၂၂၀

ရည်၍၊ အာဂစ္ဆန္တောလ္လာသညံ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်
ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ပဉ္စဝတ္ထာလီသ၊ ယောဇနာနိ၊ လေးဆဲ့ငါးယူဇနာရှိ
သောခရီးတို့သို့၊ အာဂစ္ဆောလ္လာသနဲ့၍၊ ဣမံကုမ္ဘကာရသလံ၊ ဤအိုးထိန်း
သည်တို့၏ နေရာတင်းကုပ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ အဟံ၊ ငါ
တုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုပုတ္တုသ္မာတိမင်းအား၊ သင်္ဂဟတ္ထံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြှောက်
ခြင်းငှါ၊ အာဂစ္ဆော၊ ကြွလာ၍၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
တော်မူပြီ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၊ ကုလပုတ္တော၊ ပုတ္တု
သ္မာတိမင်းသည်၊ တိဏိဗလ္လာနိ၊ အေဝံဗိုလ်သုံးပါးတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍
သိပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဣဒါနု၊ ယခု
အခါ၌၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ
တေ၊ မေးလျှော်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၊ ဥပ
သမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ အပရိပုဏ္ဏပတ္တစိဝရေတာ
ယ၊ မပြည့်စုံသောသပိတ်သင်္ကန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတ္တစိဝရပရိယေ
သနတ္ထံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကိုရှာဖွေခြင်းငှါ၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ရာဇ၊ မင်းသည်၊ ကုလပုတ္တဿ၊ ပုတ္တုသ္မာတိမင်း
၏၊ ဂတဒိသာတာဂေန၊ သွားသောအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ အဂမာသိ၊ သွား
လေ၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာတုရားသည်လည်း၊ အကာသေန၊ ကောင်းကင်
ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆော၊ ကြွလာတော်မူ၍၊ ဇေတဝနဂန္ဓကုမ္ဘိယိယေဝ၊ ဇေတဝန
ကျောင်းဂန္ဓကုမ္ဘိယသလျှင်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပတ္တစိဝရံ၊
သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပရိယေသမာနော၊ ရှာသော၊ ကုလပုတ္တောပိ၊ ပုတ္တု
သ္မာတိမင်းသည်လည်း၊ ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့၊ နေဝအဂမာသိ၊ မသွား၊ တက္ကသီလကာနံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှလာကုန်
သော၊ ဇဗ္ဗဝါဏိဇာနံ၊ ခြေသည်ကုန်သည်တို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နအ
ဂမာသိ၊ မသွား၊ အဿ၊ ထိုပုတ္တုသ္မာတိမင်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောပိတ်အ
ကြံသည်၊ အဟောသိကိရု၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
သနည်းဟူမူကား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကုတ္တုဋ္ဌဿ၊ ကြက်၏၊ ပရိ
ယေသနံပိယ၊ ရှာဖွေခြင်းကဲ့သို့၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုအမူပုံ၌၊ မနာပါမနာပ
မေဝ၊ နှစ်သက်အပ်မနှစ်သက်အပ်သောသပိတ်သင်္ကန်းကိုသာလျှင်၊ ဝိမိ
နိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပရိယေသေတု၊
ရှာဖွေခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ နဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို၊
ဝဇ္ဇိတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဥဒကတိတ္ထသုဿာနသင်္ကာရဋ္ဌာနအန္တရုပိတိသု၊ ရေ

၂၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယတံ

ဆိပ်သုသာန် တမြက်ချေးရရှိရာအရပ်ခရီးအကြားတို့၌၊ ပရိပေသဝိယာ
မိ၊ ငါရှာတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး
ဣတိ၊ ဤသို့မိန္ဒေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ အန္တရဝိသိယံ၊ ခရီးအကြား၌၊ သင်္ကံရ
ကုဋေသု၊ တမြက်ချေးရတို့၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပိလောတိကံ၊ ပုဆိုးခွင်း
ကို၊ ပရိပေသေသတံ၊ ရှာမှီးခြင်းငှါ၊ အာရေဒ္ဒါ၊ အားထုတ်၏။ ။

ဇိဝိတာ ဝေါရောပေသိတိ၊ ဇိဝိတာဝေါရော ပေသိဟူသည်ကား၊ ဇ
ကတ္ထိံ၊ တခုသော၊ သင်္ကံရကုဋေ၊ တမြက်ချေးရ၌၊ ပိလောတိကံ၊ ပုဆိုး
ခွင်းကို၊ ဩလောကေန္တံ၊ ဩဉ္ဇရသော ပုတ္တုသတိမင်းကိုးမိန္ဒေန္တံ၊
တုန်လှုပ်သောစိတ်ရှိသော၊ တရဏဝန္တံ၊ သားငယ်ရှိသော၊ ဂါဝိန္ဒာမ
သည်၊ ဥပခာဝိတွာ၊ အနီးသို့ပြေးလာ၍၊ သိင်္ဂေန၊ ဥချိုဖြင့်၊ ဝိန္တိတွာ၊ ထိုးဝှေ့
၍၊ စာဝတေတိ၊ သတ်ပြီးသောတကဏ္ဍတ္တာ၊ ပွတ်သိပ်သောအဏ္ဍတ္တသန္တာန်
ရှိသော၊ ကုလပုတ္တော၊ ပုတ္တုသတိမင်းသည်၊ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်း
ကင်၌သာလျှင်၊ အာပုက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
ပတိတော၊ မြေ၌ကျလာ၏၊ သင်္ကံရဋ္ဌာနေ၊ တမြက်ချေးရအရပ်၌၊ အဓော
မုခဋ္ဌပိတာ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူ၍ထားအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏပဋိမာဝိယးရွှေ
ဆင်းထုကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးပန၊ သေသည်မှတပါးလားရာထံနှင့်တ
ကွရအပ်သောတရားအထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကာလကံတောဝ၊ သေပြီးသော်
လည်း၊ အဝိဟာဗြဟ္မဇောကေ၊ အဝိဟာဗြဟ္မသံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊
နိဗ္ဗတ္တမတ္တာဝ၊ ဖြစ်ခါမျှသည်သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ အဝိဟာဗြဟ္မဇောကေ၊ အဝိဟာဗြဟ္မသံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တ
မတ္တာဝ၊ ဖြစ်ခါမျှသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဇနာ၊ ခုနစ်ယောက်
သောသူတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ သုကိရေ၊ ရောက်
ကုန်သတတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဝိဟံဥပပန္နာသေ၊ (ပ)ဥပဇ္ဈဂုန္တိ၊ အဝိဟံဥ
ပပန္နာသေ၊ (ပ)ဥပဇ္ဈဂုံဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာမှလွတ်ကုန်သော၊ ရာဂဒေါသပရိက္ခိ
ဏာ၊ ကုန်ပြီးသောရာဂဒေါသရှိကုန်သော၊ လောကေ၊ သတ္တလောက၌၊
ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို၊ တိဏ္ဍာ၊ လွန်မြောက်ကုန်သော၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ဦးကုန်
သော၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ခုဟနီးတို့သည်၊ အဝိဟံ၊ အဝိဟာသံသို့၊ ဥပပန္နာသေ၊
ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ တေစတေ၊ ထိုခုနစ်ဦးသောသူတို့သည်လည်း၊ ပကံ၊
ကိလေသာတည်းဟူသောညွှန်ပျောင်းကို၊ သုဒုတ္တရံ၊ အလွန်လျှင်ကူးမြော်
နိုင်ခဲ့သော၊ မစ္စုဓေယျံ၊ သေမင်း၏အရာကို၊ အတရံ၊ ကူးမြော်ကုန်ပြီးတော့၊

၂

ထိုသို့နည်းသောသူတို့သည်၊ မာနသံ၊ လှည့်ဖြစ်သော၊ ယောဂံ၊ အတ္တဘော
ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဗိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်၏အတ္တဘောသို့၊ ဥပဇ္ဈာနံ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၊
ဥပကော၊ ဥပကလည်းကောင်း၊ ပလဂဇဏ္ဍာစ၊ ပလဂဏ္ဍလည်းကောင်း၊
ပုက္ကုဿာတိစ၊ ပုက္ကုဿာတိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတယော၊
ထိုသုံးဦးသော သူတို့လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယ လည်းကောင်း၊
ကဏ္ဍဒေဝေါစ၊ ကဏ္ဍဒေဝလည်းကောင်း၊ ဗာဟုတဂ္ဂိစ၊ ဗာဟုတဂ္ဂိလည်း
ကောင်း၊ သိဝီယောစ၊ သိဝီယလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုလေး
ဦးသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနသံ၊ လှည့်ဖြစ်သော၊ ယောဂံ၊ အတ္တ
ဘောကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဗိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်၏အတ္တဘောသို့၊ ဥပဇ္ဈာနံ၊ ကပ်
ကုန်၏။ ။

ဗိမ္ဗိသာရောပိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊
အကြည်တော်ဖြစ်သောပုက္ကုဿာတိမင်းသည်၊ မယာ၊ ငါဗိမ္ဗိသာရမင်း
သည်၊ ပေသိတသာသနမတ္တံ၊ စေလွှတ်အပ်သော သတင်းဌာစာမျှကို၊
ဝါစေတွာ၊ ဖတ်ရှုတ်၍၊ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ရောက်သော၊ ရန္တံ၊ တက္ကသိုလ်
ပြည်ကြီးကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ အဒ္ဓါနံ၊
အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့၊ အာဂတော၊ လာခဲ့၏၊ ကုလပုတ္တေန၊ ပုက္ကုဿာတိ
မင်းသည်၊ ဗုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ အပံ၊ ငါဗိမ္ဗိသာ
ရမင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတသက္ကာရေန၊ ရဟန်းတို့အားလျော်သောအရိအသေ
ပြုခြင်းလုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုပုက္ကုဿာတိမင်းကို၊ သက္ကရိဿာမိ၊ အ
ရိအသေပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟာယကံ၊ အကြည်
တော်ဖြစ်သောပုက္ကုဿာတိမင်းကို၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပရိယေသတ၊
ရှာဖွေလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေပြီးတတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်
သို့၊ ပေသိတာ၊ စေလွှတ်အပ်သောမင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ သင်္ကာ
ရဋ္ဌာနေ၊ တမြက်ချေးရရှိရာအရပ်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ တံ၊ ထိုပုက္ကုဿာ
တိမင်းကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏၊ ဗိသွာနံ၊ မြင်ကုန်ပြီး၍၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်
၍၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ အာရောစေသုံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇေ၊
ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဂဇ္ဇိာနံ၊ သွား၍၊ ကုလပုတ္တံ၊ ပုက္ကုဿာတိမင်းကို၊ ဗိသွာ
မြင်၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သဟာယကဿ၊ အကြည်တော်အား၊ သက္ကာရံ၊
အရိအသေကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နလသိဌာဝတ၊ မရလေကုန်စွတကား၊
မေ၊ ငါ၏၊ သဟာယကော၊ အကြည်တော်ဖြစ်သောပုက္ကုဿာတိမင်းသည်
အနာထော၊ ကိုးကွပ်ရာမရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇေ

၂၂၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

မိတွာ၊ ပိုကြွေး၍၊ ကုလပုတ္တံ၊ ပုတ္တုသတိမင်းကို၊ မဇ္ဈကေန၊ ညောင်
 စောင်းဖြင့်၊ ဂဏ္ဍာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ယုတ္တောကာသေ၊ သင့်သောအရင်၌၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အနုသမ္ပန္နဿ၊ လူသာမဏေအား၊ သက္ကာရံ၊ အရိုအသေ
 ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဇာနုနာဘာဝေန၊ သိသောသူ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ နှာ
 ပကကပ္ပကာဒယော၊ ရေချိုးသောသူ ဆေတ္တာသည် အစရှိသည်တို့ကို၊
 ပက္ခောသပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ကုလပုတ္တံ၊ ပုတ္တုသတိမင်းကို၊ သိသံနှာ
 ပေတွာ၊ ဦးခေါင်းလျှော်စေ၍၊ သုဒ္ဓဝတ္ထာနိ၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်တို့ကို၊
 နိဝါသပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍၊ ရာဇဝေသေန၊ မင်း၏အသွင်ဖြင့်၊ အလင်္ကာရာ
 ပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍၊ သောဝဏ္ဏသိဝိကံ၊ ရွှေထင်းစဉ်သို့၊ အာရာပေ
 တွာ၊ တင်၍၊ သဗ္ဗတာလာဝစရဂန္ဓမာလာဒိတိ၊ အလုံးစုံသောမောင်းကြေး
 နှင်းနံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဂရာ၊ မြို့မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ဝုတ်၍၊ ဗဟူတိ၊ များစွာကုန်သော
 ဂန္ဓကဋ္ဌတိ၊ နံ့သာထင်းတို့ဖြင့်၊ မဟာဝိတကံ၊ ကြီးစွာသောထင်းပုံကို၊
 ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ကုလပုတ္တံ၊ ပုတ္တုသတိမင်း၏၊ သရီရ ကိစ္စံ၊
 သူကောင်ဖုတ်သော ကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့
 ကို၊ အာဒါယ၊ သူ၍၊ စေတိယံ၊ စေတိကို၊ ပကိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ၊ သေ
 သံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌၊
 ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင် ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်
 သော၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ဧကန်ပြီ။ ။

၄-ဝိဘင်္ဂဝဂ်-၁၁-သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ္တံ
 သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့၊ ဝိဘင်္ဂသုတ်၌၊ အာဝိက္ခဏာတိ၊ အာ
 ဝိက္ခဏာဟူသည်ကား၊ ဣဒံဒုက္ခံအရိယသစ္စံ နာမ၊ ခယံဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ
 ပဋိပဒါအရိယသစ္စံနာမတိ၊ ဣဒံဒုက္ခံ အရိယ သစ္စံနာမအယံဒုက္ခနိရောဓ
 ဂါမိနိပဋိပဒါအရိယသစ္စံနာမဟူ၍၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ကထနံ၊ ဆိုခြင်း
 တည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောဒေသနာ ပနအစရှိသောပုဒ်တို့၌
 လည်း၊ ဒေသဝဒေသဝေဝ၊ ဤနည်းလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိ

တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဝိဝ၊ တနည်းလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအာပိက္ခကာဒေသနာ
အစရှိသောပုဒ်တို့တွင်၊ ပညာပနာနာမ၊ ပညာပနာမည်သည်ကား၊ ရက္ခ
သစ္စာဒီနံ၊ ရက္ခသစ္စာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဌပနာ၊ ထားခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဌပေန္တိန္ဒာ၊ ထားသောသူကို၊ အာသနံပညာ၊ ပေ
တိတိ၊ အာသနံပညာပေတိဟူ၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆင့်အပ်၏။
ပဌပနာတိ၊ ပဌပနာဟူသည်၊ ပညာပနာ၊ သိခြင်းတည်း။ ဝိဝေဏာတိ၊ ဝိဝ
ေဏာဟူသည်ကား၊ ဝိဝေဏာရုဏာ၊ ဖွင့်လှစ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းတည်း။
ဝိဘဇနာတိ၊ ဝိဘဇနာဟူသည်ကား၊ ဝိဘာဂကိရိယာ၊ ဝေဝာန်ခြင်းကိုပြု
ခြင်းတည်း။ ဥတ္တာနိကမ္ပန္တိ၊ ဥတ္တာနိကမ္ပဟူသည်ကား၊ ပါကုဒ္ဓဘဝကရ
ဏံ၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းတည်း။ အနုဂ္ဂါဟကာတိ၊ အနုဂ္ဂါဟ
ကာဟူသည်ကား၊ အာမိသသင်္ဂဟေန၊ အာမိသဖြင့်ခြီးမြှောက်ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မသင်္ဂဟေန၊ တရားဖြင့်ခြီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နိက္ခိယိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ဂဟေဟိ၊ ဗြိ မြှောက်ခြင်းတို့
ဖြင့် အနုဂ္ဂါဟကာ၊ ခြီးမြှောက်တတ်ကုန်၏။ ဇနေတာတိ၊ ဇနေတာဟူသည်
ကား၊ ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ မာတာ၊ အမိရင်းတည်း။ အာပါဒေတာ
တိ၊ အာပါဒေတာဟူသည်ကား၊ ပေါသေတာ၊ မွေးမြူတတ်၏။ မောဂ္ဂလာ
နော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပေါသိတမာတာဝိယ၊ မွေးမြူသောအမိနှင့်တူ၏။
ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု ၊ ဟိဝိတ္ထာ၊ မြေးထို
စကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဇနိကမာတာ၊ အမိရင်းသည်၊ နမာသေ
ဝါ၊ ကိုးလတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဒသမာသေဝါ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး
လည်းကောင်း၊ လောဏမ္ဘိယဒီနိ၊ ငန်သောအရသာချဉ်သောအရသာတို့
ကို၊ ပရိဘရမာနာ၊ ရှောင်ကြဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုန္တိယာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ဒါ
ရကံ၊ သတို့သားသတို့သမီးကို၊ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကုန္တိတော၊ ဝမ်းမှ၊
နိက္ခန္တာ၊ ဖွားမြင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓာတိ၊ အထိန်းဖြစ်သော၊ ပေါသိ
ကမာတာရံ၊ မွေးမြူသောအမိသို့၊ ပဋိန္တာပေတိ၊ ဆောင်နှင်းစေ၏။ သာ၊ ထို
အထိန်းဖြစ်သောအမိသည်၊ ဝိရနဝနိတာဒီဟိ၊ နွားနို့ ဆီဥအစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ ဒါရကံ၊ သတို့သားငယ်သတို့သမီးငယ်ကို၊ ပေါသေတွာ၊ မွေးမြူ၍၊ ဝဇေ
တိ၊ ကြီးပွားစေ၏။ သော၊ ထိုသတို့သားငယ်သတို့သမီးငယ်သည်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ကြီး
ပွားခြင်းကို၊ အာဂမ္မစွဲ၍၊ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ ဝိစရ
တိ၊ ထည့်ပတ်သွားလာ၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သာရိပုတ္တော၊ သာ
ရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကေဝါ၊ အထံ၌လည်း

ကောင်း၊ ပရေသ၊ သူတပါး၏၊ သန္တိကေဝါ၊ အထံ၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရှင်ရဟန်းပြုသောသူတို့ကို၊ ခွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟေဟိ၊ ပစ္စယသင်္ဂဟ၊ ဓမ္မသင်္ဂဟတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဏှန္တော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းဖြင့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂိယာနေ၊ နာသောရဟန်းသာမဏေတို့ကို၊ ပဗ္ဗိဇဂ္ဂန္တော၊ လုပ်ကျွေးပြုရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ သောတာပန္နဘဝံ၊ သောတာပန်အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အပါယာတယေဟိ၊ အပါယ်ဘေးတို့မှ၊ ဝုဋ္ဌိတကာလတော၊ ထသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤသောတာပန်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ပစ္စတ္တုရိသကာရေန၊ အဝိးယောကျ်ားတို့၏အစွမ်းပကားဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တေသု၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကိုရပြီးသောရဟန်းသာမဏေတို့၌၊ အနုပေက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ နဝေနဝေ၊ အသစ်အသစ်သော ရဟန်းသာမဏေတို့ကိုသာလျှင်၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ။

မဟာမောဂ္ဂလာနောပိ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကေဝါ၊ အထံ၌လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တိကေဝါ၊ အထံ၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရှင်ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သောသူတို့ကို၊ တထေဝ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်နှင့် အတူ သာလျှင်၊ သင်္ဂဏှိတွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းမြောက်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝိဇ္ဇိတိပလာနိ၊ သုံးပါးသော ဖိုလ်တို့သို့၊ ပတ္တေသုပိ၊ ရောက်ပြီးသော ရဟန်းသာမဏေတို့၌လည်း၊ အနုပေက္ခတံ၊ မဝဲသည်၏ အဖြစ်သို့၊ နအာပန္နတိ၊ မရောက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ အသ၊ ထိုရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာနံ မထေရ်အား၊ ဇေံ၊ ဤသို့သောပိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျထာပိဘိက္ခဝေ၊ (ပ)အတ္တရာသံဃာတမတ္တဗ္ဗိတိ၊ သေယျထာပိဘိက္ခဝေ၊ (ပ)အတ္တရာသံဃာတမတ္တဗ္ဗိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဂူထော၊ ဘင်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အပ္ပမတ္တကမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်

၄-ပိတကီဝဂ်-၁၁-သစ္စပိတကီသုတ်။

၂၂၇

လည်းဖြစ်သော၊ ခေဋ္ဌော၊ တံထွေးသည်။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်။ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊
 အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်း
 သောအနံရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်း
 ငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ နဝဇ္ဈေမိ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူ။ အန္တမ
 သော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တရာသဗ်သတမတ္တမ္ပိ၊ လက်
 ဖျတ်တထွက်မျှသောကာလရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ နဝဇ္ဈေ
 မိ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူ။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တေသု၊ ထိုအ
 ရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်ကုန်သေးသောရဟန်းသာမဏေတို့၌၊ အနုပေက္ခိ
 တံ၊ မဝံ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေသုယေဝ၊ ရောက်ကုန်ပြီးသောရဟန်းတို့၌သာလျှင်၊
 အနုပေက္ခိတံ၊ မဝံ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
 ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေယျထာပိတိက္ခဝေ၊ (ပ)မောဂ္ဂလာနော
 ဥတ္တမတ္တေတိ၊ သေယျထာပိတိက္ခဝေ၊ (ပ)မောဂ္ဂလာနောဥတ္တမတ္တေဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဟောတိတိ၊ ပဟောတိဟူသည်ကား၊ သက္ကေဝ
 တိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဒုက္ခဥပဏန္တိ၊ ဒုက္ခဥပဏံဟူသည်ကား၊ သဝနသမ္ပသ
 နပဋိဝေဓဉာဏံ၊ သုတမယဉာဏ် သမ္ပသနဉာဏ် ပဋိဝေဓဉာဏ်ကို၊ တ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာ
 ၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သဝနသမ္ပသနပဋိဝေဓဉာဏံ၊ သုတမယဉာဏ်သမ္ပ
 သနဉာဏ်ပဋိဝေဓဉာဏ်ကို၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်
 ၍၊ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ချုပ်ချိတ်ချိတ်ရောသေစွာ၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သဝ
 နပဋိဝေဓဉာဏံ၊ သုတမယပဋိဝေဓဉာဏ်နှစ်ပါးကို၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တတိ၊ သင့်၏၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါဝိ
 နိယာ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ချုပ်ချိတ်ချိတ်ရောသေစွာသို့ရောက်သော၊ ပဋိပဒါယ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော
 မဂ္ဂသစ္စာ၌၊ တထာ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာနှင့်အတူပင်တည်း၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပါ
 ဒိသု၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပအစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေ
 ဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကာမပစ္စနိကဋ္ဌေနာ၊ ဝတ္ထုကာမက်လေသာကာမ
 ၍ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အနက်သဘောသတ္တိအားဖြင့်လည်းကောင်း၊

၂၂၀ ဥပရိပက္ခာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၉

ကောမတော၊ ဝတ္ထုကောမကိလေသာကါမမ္ပ၊ နိဿယဉာဏေဝနာ၊ လွတ်သည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာမံ၊ ဝတ္ထုကောမကိလေသာကာမင်္ဂ၊ သမ္ပ
 သန္တဿ၊ သုံးသပ်သောဝုတ္တိလ်အား၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာဝါ၊
 ထိုကြောင့်လည်းကောင်း၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပမည်၏၊ ကာ
 မပဒဃာတံ၊ ဝတ္ထုကောမကိလေသာကာမ၏သတ်ခြင်းကို၊ ကာဂေပသမံ၊
 ကိလေသာကာမ၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ ကရောန္တော ပြသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပ
 န္နော၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာဝါ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊
 နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပမည်၏၊ ကာမဝိပိတ္တန္တော၊ ဝတ္ထုကောမကိလေသာကာမတို့မှ
 ဆိတ်ကြောင်းဖြစ်ပေါ်မက်၏အဆုံး၌ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ
 ဝါ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပမည်၏၊ သသပဒ
 ဣယဝိ၊ ကြွင်းသောဗျာပါဒသင်္ကပ္ပအဝိဟိ သာ သင်္ကပ္ပဟူသောနှစ်ဝုန်တို့
 ၏အပေါင်း၌လည်း၊ ဧဝံသေသောဧဝံ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊
 နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန် သာ ဧတေ၊ ဤနေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပစသည်တို့ကို၊ ဝုဗ္ဗတာဝေ၊
 မဂ်ရှေးအဖို့၌၊ နာနာပိတ္တေသု၊ အထူးထူးသောဝိပဿနာပိတ္တက္ခဏာတို့၌၊
 လတ္တန္တိ၊ ရေအပ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂက္ခဏော၊ မဂ်၏ခဏ၌၊ ဧကမိတ္တေ၊ တခုသာပိတ္တ
 က္ခဏ၌၊ လတ္တန္တိ၊ ရေအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဩ၊ ထိုဂေဏ၌၊ ဝိန္ဒေ
 သင်္ကပ္ပစတနာယ၊ ဝိန္ဒောသင်္ကပ္ပနှင့် တကွဖြစ်သောစေတနာ၏၊ သ
 မုတ္တိတတော၊ ကွာခြင်းကြောင့်၊ ဧကောပ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ် သာ
 သင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရေအပ်၏၊ နာနာ၊ အထူးထူးသော
 သင်္ကပ္ပကို၊ နလတ္တန္တိ၊ မရေအပ်၊ သမ္မာဝါစာဒယောပိ၊ သမ္မာဝါစာအစရှိ
 သည်တို့ကိုလည်း၊ ဝုဗ္ဗတာဝေ၊ မဂ်၏ရှေးအဖို့ဖြစ်သောဝိပဿနာပိတ်၌၊
 နာနာပိတ္တေသု၊ အထူးထူးသောပိတ်တို့၌၊ လတ္တန္တိ၊ ရေအပ်ကုန် ။ ဝုတ္တန
 ယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂက္ခဏော၊ မဂ်ပိတ္တက္ခဏ၌၊
 ဧကမိတ္တေ၊ တခုတည်းသောပိတ်၌၊ လတ္တန္တိ၊ ရေအပ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤဆို
 အပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနီအမည်ရှိသောအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေ
 ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရေနပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ သစ္စကထာ၊
 သစ္စကထာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂစ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌လည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိသုတ္တေစ၊
 သမ္မာဒိဗ္ဗိသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

ဧကံဒဿမံ၊ တသ္မေတရုဗြောက်သော၊ သစ္စပိတင်္ဂသုတ္တံ။ သစ္စပိတင်္ဂသုတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄ ပိတင်္ဂဝဂ်-၁၂-ဒက္ခိဏာပိတင်္ဂသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဒက္ခိဏာပိတင်္ဂ
သုတ္တံ၊ ဒက္ခိဏာပိတင်္ဂသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒက္ခိဏာပိတင်္ဂသုတ်၌၊ မဟာ
ပဇာပတိ ဂေါတမိတိဧတ္ထ။ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိ ဟူသော ဤပါဌ
၌၊ ဂေါတမိတိ၊ ဂေါတမိဟူသောအမည်သည်။ ဂေါတ္တံ၊ ဂေါတမအနွယ်
ကိုစွဲ၍ရသောအမည်တည်း။ ပန၊ ဂေါတမိအမည်မှတစ်ပါး မဟာပဇာ
ပတိအမည်ကို ရသည့်ကိုဆိုဦးအံ့။ အဿာ၊ ထိုမင်းသွီးအား။ နာမကရ
ဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ၌။ လဒ္ဓသက္ကာရာ၊ ရအင်သောပူဇော်
သက္ကာရိကုန်သော၊ ပြာဟွဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ လက္ခဏသမ္ပတ္တိံ၊ လက္ခ
ဏာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤမင်းသွီးသည်။ ဇိတရံ၊ သွီးကို၊
သစေလတိဿတိ၊ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ရသည်ရှိ
သော်၊ စက္ကဝတ္တိရညော စကြာမင်းကြီး၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ သစေလတိဿတိ၊ အကယ်၍ရ
သည်ဖြစ်အံ့၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။ ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယထာဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ မဟ
တိယေဝ၊ ကြီးမြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သာပဇာ၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရိံသု၊ ပြောကြားကုန်၏။ အထ၊
ထိုပြောကြားသောအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုမင်းသွီးအား။ မဟာပဇာပတိတိ
နာမံ၊ မဟာပဇာပတိဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ ပန၊
အပေါင်းကိုဆိုဦးအံ့။ ဣမ၊ ဤသုတ်၌၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ
သံသန္ဓိတွင်၊ နှီးနှော၍၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိတိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတ
မိဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နဝန္တိ၊ နဝံဟူသည်ကား၊ အဟာတံ၊
အစာမချသေးသောပုဆိုးအစုံကို။ သာမံဝါယိတန္တိ၊ သာမံဝါယိတံဟူ
သည်ကား၊ သဟတ္ထနေဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါယိတံ၊ ရက်အပ်၏၊
ပန၊ သာမံဝါယိတသဘောကိုဆိုဦးအံ့။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဓာတိဂ
ဏပရိဂုတာ၊ အတိန်အပေါင်းတို့သည်ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိပ္ပိကာနံ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏၊ ဝါယနဋ္ဌာနံ၊ ရက်ရာအရပ်သို့၊ အာဂတိံ၊

၂၃၀ ဥပဓိပတ္တိသံအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လာ၍၊ ဝေမကောဓိ၊ လက်ခတ်စွန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဝါယနာကာရံ၊
ရက်အပ်သောအခြင်းအရာကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့ရက်သည်ကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤသင်္ခါဝါယိတံဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ပန၊ စောဒနာသောနောပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကဒါ၊ အဘယ်
အခါ၌၊ ဂေါတမိယာ၊ ဂေါတမိအား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊
နဿယုဂံ၊ ဝုခိုးအစုံကို၊ ဒါတံ၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သ
နည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္ထာ၊ အမေးတည်း၊ အဘိသမ္ဘာဓိ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့၊ ပတွဿ၊ ရောက်၍၊ ပဌမဂမဇေန၊ ရှေးဦးစွာ
သောတြေတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ကပိလပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ အာဂတကာ
လေ၊ ကြွလာတော်မူသောအခါ၌၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ဝိတ္တော
ရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ ပဗိဋ္ဌံ၊ ပင်တော်
မူလာသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ သုဒ္ဓေါ
ဒနမဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်၊ သကံ၊ နိဝေသနံ၊ မိမိနန်းတော်
သို့၊ ပဝေသေသိ၊ ဝင်၏၊ အထ၊ ထိုနန်းတော်သို့ ဝင်သောအခါ၌၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရူပသေသာဝဂ္ဂံ၊ အဆင်းတော်၏တင့်တယ်ခြင်း
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိသည်၊
ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဗိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တဿ၊
သားတော်၏၊ အတ္တတာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ သောဝတိဝတ၊ တင့်
တယ်လေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊
အဿာ၊ ထိုမဟာပဇာပတိဂေါတမိအား၊ ဗလဝသောမနသံ၊ အားကြီး
သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
ဗိန္တေသိ၊ ကြံပြန်၏၊ ကိံ၊ ဗိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်းဟူမူကား၊ ဧကေန
တိံ၊ သာဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ကိုးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊
ဝသန္တဿ၊ နေသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တဿ၊ သားတော်အား၊ အန္တမသော၊
ယုတ်သောအပိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ မောစဖလမတ္တမ္ဘိ၊ ငှက်ပျောသီးမျှကို
လည်း၊ မယာ၊ ငါပဇာပတိဂေါတမိသည်၊ ဒိန္နကမေဝ၊ လှူဘူးသည်သာ
လျှင်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်စဘူး၊ ဣဒါနိဝိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ အဿ၊ ထိုငါ
သားသိဒ္ဓတ်အား၊ ဗိဝေသေသုကံ၊ သက်နိုးလျှာဝုခိုးကို၊ ဒဿာမိ၊ လှူးအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဣမသ္မိံ၊ ရာဇဂေဟေ၊ ဤမင်း
နန်းတော်၌၊ ဗဟူနိ၊ ချားစွာကုန်သော၊ မဟတ္ထိနိ၊ အဖိုးများထိုက်ကုန်သော၊
ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုချားစွာသောအ

ဝတ်တို့သည်၊ ငါးကို၊ နှုတ်တောသေန္တိ၊ မနှစ်သက်စေနိုင်တုန၊ သဟတ္ထာသ
ဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ငါးကို၊ တော
သေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ သဟတ္ထာသဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ ကတော၊ ပြု၍၊
ဒဿာမိ၊ ယူအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထို
ကြံပြီးသည်မှနေ၍၊ အန္တရာပဏာ၊ အိမ်ရှေ့မှ၊ ကပ္ပါသံ၊ ဝါကို၊ အာဟာရာ
ပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ သဟတ္ထေနေဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပိသိတွာ၊
ကြိတ်၍၊ ပေါထေတွာ၊ ဝှမ်းဖတ်၍၊ သုခုမသုတ္တံ၊ ချောစွာသော၊ ချည်ကို၊
ကန္တိတွာ၊ ဝင့်၍၊ အန္တောဝတ္ထုတ္တိယေဝ၊ နန်းတော်တွင်း၌သာလျှင်၊ သာ
လံ၊ ရက်ကန်းရက်ရာ တင်းကုပ်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊
သိပ္ပိကေ၊ ရက်ကန်းသည်တို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သိပ္ပိကာနံ၊
ရက်ကန်းသည်တို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဘောဂ ခါဒနိယ တောဒနိ
ယမေဝ၊ သုံးဆောင်အပ်သောခဲတွပ်စားတွပ်ကိုသာလျှင်၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
ဝါယာပေသိ၊ ရက်စေ၏။ ကာလာနုကာလဉ္စ၊ အခါမပြတ်လည်း၊ ခေတိဂ
ဟပရိဂုတာ၊ အသိန်းအပေါင်းတို့သည် ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ဝါယာပေသိ၊ ရက်စေ၏။ ဝေမကောဋီ၊ လက်ခတ်စွန်းကို၊
အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်၏။ နိဗ္ဗိတကာလေ၊ ရက်၍ပြီးသောအခါ၌၊ သိပ္ပိကာနံ၊
ရက်ကန်းသည်တို့အား၊ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာသောဆုလာဘ်ကို၊ ကတွာ
ပေးသည်ကိုပြု၍၊ ဒုဿယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံကို၊ ဂန္ဓသမုက္ကေ၊ နံသာဖြင့်ထုံအပ်
သောတံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ဝါသံ၊ မိမိနေရာသို့၊ ဝါဟာပေ
တွာ၊ ယူဆောင်စေ၍၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဂုတ္တဿ၊ သားတော်ဖြစ်သောသိဒ္ဓ္ဌတ်
မင်းသား၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ စိဝရသာဓုကံ၊ သင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို၊ ဂ
ဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂမိဿ၊ ငါးကိုပတ်တိုင်သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တိတွာ၊
ကြံ၍၊ ရညော၊ သုဇ္ဈေဒနမင်းကြီးအား၊ အာရောစေတိ၊ တင်သျှောံဇံ၊ ရာဇာ၊
သုဇ္ဈေဒနမင်းကြီးသည်၊ မဂ္ဂံ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်သို့ သွားသောခရီး
ကို၊ ပဋိယာဒါပေသိ၊ စီရင်စေ၏၊ ငီထိယော၊ ခရီးတို့ကို၊ သဗ္ဗေတွာ၊ တဖြတ်
တည်းစေ၍၊ ပုဏ္ဏဗာဓေ၊ ရေပြည့်အိုးတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ ဓဇ
ပဋ္ဌာကာ၊ တင်းခွန်ကုက္ကားတို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ဆောက်စေ၍၊ ရာဇ
ဗာရတော၊ မင်း၏နန်းတော်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝနိဂြောဓာရာမာ၊ နိဂြော
ဓာရုံတိုက်တိုင်အောင်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍၊ ပုပ္ဖာသိ
ကိဏ္ဍံ၊ အထူးထူးသောပန်းတို့ဖြင့်ကြံဖြန့်သည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ မဟာ
ပဇာပတိဝိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည်လည်း၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရံ၊ အလုံးစုံ

၁၃၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောတန်ဆာကို၊ အလက်ရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ စာတိဂဏပရိဂုတာ၊ အထိန်းအပေါင်းတို့သည်ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမုဂ္ဂံ၊ သင်္ကန်း ထည့်သောတံတင်းကို၊ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ဣဒ်မေဘန္တေ နဝံဒုဿ ယုဂန္တိ အာဒိ၊ ဣဒ်မေဘန္တေနံ ဒုဿယုဂံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။

ဒုတိယမ္ဘိခေါတိ၊ ဒုတိယမ္ဘိခေါဟူသည်ကား၊ သံဃောဂေါတမိဒေဟိတိ၊ သံဃောဂေါတမိဒေဟိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဘုရားသခင်က မိန့်တော်မူသည်ရှိ သော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ဒုဿကောဌာ ဂါရတော၊ ပုဆိုးတိုက်မှ၊ ဘိက္ခုသတဿာဝိ၊ တခုသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသဟဿဿာဝိ၊ တထောင်သောရဟန်းအားလည်း ကောင်း၊ စိဝရဒုဿာနိ၊ သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးတို့ကို၊ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ၊ ပဟာ မိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းကို၊ မေမယာ၊ တပည့် တော်မသည်၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ သာမံ၊ ကိုယ် တိုင်း၊ ကန္တံ၊ ဝင့်အပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်း၊ ဝါယိတံ၊ ရက်အပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ တံစိပရံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဏှထု၊ ခံတော်မူပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိမန္တယ မာနာ၊ ဖိတ်လိုသောမဟာပဇာပတိဂေါတမိသည်၊ အာဟ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် လျှောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ယာမိ၊ တောင်း ပန်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင် တိုင်၊ ပဗ္ဗိက္ခိပတိယောဝ၊ ပယ်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စေတနာ သောဓနာပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဒိယျ၊ ခန်းလှူအပ်ပြီးသော သင်္ကန်း ကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဒါပေတိ၊ လှူစေသနည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ မာတရိ၊ မိနွေးတော်ဖြစ်သော မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၌၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသော အားဖြင့်၊ ဒါပေတိ၊ လှူစေ၏၊ အဿာဝဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်၊ ကိံ အဟော သိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်တော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ဣမိဿာ၊ ဤမဟာပဇာ ပတိဂေါတမိသည်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ အာရေဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍၊ ပုဗ္ဗစေတနာ၊ ပုဗ္ဗ စေတနာလည်းကောင်း၊ မုဗ္ဗစေတနာ၊ မုဗ္ဗစေတနာလည်းကောင်း၊ ပရုစေ

တနာ။ ပရေစေတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော
 စေတနာ။ စေတနာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမဟာပဇာ
 ပတိဂေါတမီအား၊ တိက္ခသံဃာဋ္ဌိ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း၊ အာရေတ္တ၊
 အာရုံပြု၍၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာတို့သည်၊
 ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဧံ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုမဟာပဇာပတိဂေါတမီအား၊ ခေ
 တနာ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော စေတနာတို့သည်၊ ကေတော၊ တပေါင်း
 တည်း၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော၊ ဥဉ္စေပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊
 စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ပဝတ္တိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာမိတ်အကြံသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ပန၊ ဝိတဏှာ
 ဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်၏ အယူကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတဏှာဝါဒီ၊ ဝိတဏှာဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အာဟာ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ ဟုမူကား၊ သံ၊ သမိန္နံ
 မဟာပဉ္စသန္တိ၊ သံဃောဒိန္နံ မဟာပဉ္စလံဟူ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူခြင်း
 ကြောင့်၊ ဧံ၊ ဤသို့သံဃော ဂေါတမိ၊ ဒေဟိသံဃောတေဒိန္နံ အဟာဉ္ဇေဝပုဇိ
 တောဘဝိဿာမိသံဃောစဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟာ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုဝိတဏှာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိံ
 ဝတ္တဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း၊ ထံ၊ သင်ဝိတဏှာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒိန္နတော၊ လှူခြင်းထက်၊ သံဃော၊ သံဃာဋ္ဌိ၊
 ဒိန္နံ၊ လှူခြင်းသည်၊ မဟာပဉ္စလံတရံ၊ အထူးသဖြင့်အကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒေသိ
 ကိံ၊ ဆိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ အာမဝဒါမိ၊ ဩဝါ
 ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝိတဏှာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကပြောဆို၏၊ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို၊
 အာဟာရ၊ ဆောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဝိတဏှာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆို
 အပ်၏၊ သံဃောဂေါတမိဒေဟိ သံဃောတေဒိန္နံ အဟာဉ္ဇေဝ ပုဇိတောဘ
 ဝိဿာမိသံဃောစာတိ၊ သံဃောဂေါတမိဒေဟိသံဃောတေ ဒိန္နံ အဟာဉ္ဇေ
 ဝပုဇိတော ဘဝိဿာမိသံဃောစဟူ၍၊ သုတ္တပဒံ၊ ပါဠိကို၊ အာဟာရိတော၊
 ဝိတဏှာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ ပန၊ အသိနည်း၊ အဿ၊
 သုတ္တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤတိုက်တွန်းခြင်း သဘော
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊
 အယမေဝအတ္ထော၊ ဤတိုက်တွန်းခြင်းအနက်သည်သာလျှင်၊ အာမဟော
 တိ၊ ဩဝါဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝိတဏှာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကဆို၏၊ အယမေ
 ဝအတ္ထော၊ ဤတိုက်တွန်းခြင်း အနက်သည်သာလျှင်၊ ယဒိဟောတိ၊ အ

၂၃၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၂၃၄

ကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေနဟာနန္ဒဝိဇာသဒါနံပူဝံဒေဟိတိ၊ တေနဟာနန္ဒဝိဇာသဒါနံပူဝံဒေဟိဟူ၍လည်းကောင်း၊ တေနဟိကစ္စာယနဝိဇာသဒါနံ ဂုဠံဒေဟိတိ၊ တေနဟိကစ္စာယနဝိဇာသဒါနံ ဂုဠံဒေဟိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝေဒနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဝိဇာသဒါနံ၊ စားကြွင်း စားတို့အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးစွန့်ခြင်းသည်၊ မဟပ္ပလတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသော အကျိုးရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဝေဒိ၊ ဤသို့လည်း၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်အား၊ ဒိယျမာနံ၊ လှူအပ်သောပစ္စည်းကို၊ ဒါပေတိ၊ သူတပါးတို့အားပေးစေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာဂဏ္ဍ၊ သင်္ဂဟဏ္ဍဝါဒီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မယူလင့်၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာ ဒယောဝိမင်း မင်း၏ အမတ်ကြီး အစရှိသောသူတို့သည်ကား၊ အတ္တနော မိမိအား၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ဟတ္ထိဂေါပကာဒိန္နံ၊ ဆင်ထိန်းအစရှိသောသူတို့အား၊ ဒါပေန္တိ၊ ပေးစေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဆင်ထိန်းအစရှိသောသူတို့သည်၊ ရာဇာဒိဟိ၊ မင်းအစရှိသည်တို့ထက်၊ မဟန္တတရ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်ကုန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဂဏ္ဍ၊ သင်္ဂဟဏ္ဍဝါဒီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မယူလင့်၊ နယိမသ္မိံ၊ လောကေပရသ္မိံ ဝါပန ဗုဒ္ဓေနသေဋ္ဌော သဒိသောစဝိဇ္ဇတိယမာဟုနေယျာနမဂ္ဂတံဂတောပုညတ္ထိကာနံဝိပုလပ္ပလေသိနန္တိ၊ နယိမသ္မိံ လောကေပရသ္မိံ ဝါပနဗုဒ္ဓေန သေဋ္ဌော သဒိသောစ ဝိဇ္ဇတိယမာဟုနေယျာန မဂ္ဂတံ ဂတောပုညတ္ထိကာနံဝိပုလပ္ပလေသိနံဟူ၍၊ ဝေဒနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားထက်၊ ဥတ္တရိတရော၊ အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော၊ ဒက္ခိဏေယျာနာမ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိပုလပ္ပလေသိနံ၊ ပြန့်ပြောသောအကျိုးကို ရှာဖွေကုန်သော၊ ပုညတ္ထိကာနံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အာဟုနေယျာနံ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ လည်းကောင်း၊ ဝါပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပရေသ္မိံ၊ တမလွန်လောက၌လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားထက်၊ သေဋ္ဌောစ၊ မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒိသောစ၊ တူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ပယ်သည်ရှိသော်။

အဿာ၊ ထိုမဟာပဇာပတိဂေါတမီအား၊ ဆစေတနာ၊ ခြောက်ပါးသော
စေတနာတို့သည်၊ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဃရတ္တံ၊
ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿာတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤသို့သော အကျိုးကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ပဋိဗာဟိတွင်၊ တား
မြစ်၍၊ သံဃာဿ၊ သံဃာအား၊ ဒါပေသိ၊ လှူစေတော်မူပြီ။ ။

ပစ္ဆိမာယဇနတာယ၊ နောင်လာသောသူလူအပေါင်း၏၊ သံဃော၊ သံဃာ
၌၊ ဗိတ္တိကာရဇနနတ္ထံဝါပိ၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သံဃောဂေါတမီဒေဝီအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံ
သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်၊ ကိံ အဟောသိ၊ အတတ်
သို့ဖြစ်တော်မူသနည်းဟုမူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗိဇ္ဇိတိကော၊ ကြာ
မြင့်စွာ တည်ခြင်းရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မဟ္တမ္ဘိ၊ ငါဘုရား၏လည်း၊ သာသနံ၊
သာသနာသည်၊ ဝိက္ခ၊ သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်
လတ္တံ့၊ ပစ္ဆိမာဇနတာ၊ နောင်လာသူ လူအပေါင်းသည်၊ သံဃော၊ သံဃာ
၌၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို၊ ဇနေတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊
ဤသို့လုံးဝိုက်တော်မူ၍၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ပဋိဗာဟိ
တွင်၊ တားမြစ်၍၊ သံဃာဿ၊ သံဃာအား၊ ဒါပေသိ၊ လှူစေတော်မူပြီ၊ ဟိ၊
အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လှူစေသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်အား၊ ဒိယျမာနဓိ၊ လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို
လည်း၊ သံဃာဿ၊ သံဃာအား၊ ဒါပေသိကိရ၊ လှူစေတော်မူသတတ်၊
သံဃောနာမ၊ သံဃာမည်သည်ကား၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို
ခံထိုက်၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးလွင်း၍၊ ပစ္ဆိမာဇနတာ၊ နောင်
လာသူလူအပေါင်းသည်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ အရိုအသေပြုခြင်း
ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း
တို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗေ၊ လှူအပ်သည်တို့ကို၊ မညိဿတိ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့
လတ္တံ့၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း
တို့ဖြင့်၊ အကိလမန္တော၊ မပင်ပန်းသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊
ငါဘုရား၏စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
တရားကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရဟန်းတရားကိုပြုသည်ရှိသော်

၂၃၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနံ။ သာသနာတော်သည်။ ပဉ္စဝဿသဟဿာနိ၊
 အနှစ်ငါးထောင်တို့ပတ်လုံး။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်
 အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပဋိဂ္ဂဏှတုဘန္တေဘဂဝါ
 တိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှတု ဘန္တေ ဘဂဝါဟူ၍။ ဝစနတောပိ၊ ဟောတော်မူခြင်း
 ကြောင့်လည်း။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားထက်။ ဥတ္တရိတရော၊ အထူး
 သဖြင့်လွန်မြတ်သော။ ဒက္ခိဏေယျာနာမ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံအတ္ထဇာတံ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောဘုံ၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အရှင် ဘနန္ဒာ
 မထေရ်အား။ မဟာပဇာပတိယာဂေါတမိယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၏
 အာသာတောဝါ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၎င်း။ ဝေရံဝါ၊ ရန်သည်၎င်း။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တဿာ၊ ထိုမဟာပဇာပတိဂေါတ
 မိ၏၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူသည်။ မဟာဗ္ဗလာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ မာအ
 ဟောသိ၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ သစ္စံ၊
 မှန်၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဗဟု
 သုတော၊ များသောအကြားအဖြစ်ရှိ၏။ သေခပနုသန္တိဒါပတ္တော၊ သေခ
 ပနုသန္တိဒါဉာဏ်သို့ ရောက်၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒိန္နဿ၊ လှူအပ်
 သောအလှူ၏။ မဟာဗ္ဗလဘာဝေ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ သဗ္ဗ
 သမာနောဝ၊ ကောင်းစွာမြင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သော၊ ထိုအရှင်
 အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှတုဘန္တေဘဂဝါတိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှတု ဘန္တေ
 ဘဂဝါဟူ၍။ ဂဟဏတ္ထံ၊ သင်္ကန်းကိုခံခြင်း၌။ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ပုန၊
 တဖန်၊ ပိတဏှဝါဒိ၊ ပိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဟ၊ ဆိုပြန်၏။ ကိံ၊ အာ
 ဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုပြန်သနည်းဟူမူကား။ သံဇောတေဒိန္နအဟ၊ ဉ္စေပုဇိ
 တောဘဝိဿာမိ သံဇောစတိ၊ သံဇောတေဒိန္န အဟဉ္စေပုဇိတော
 ဘဝိဿာမိ သံဇောစ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဇာပရိယာပန္နောဝ၊ သံဇာ၌အကျုံးဝင်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြန်၏။ သော၊ ထိုပိတဏှ
 ဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ကိံ၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်သ
 နည်းဟူမူကား။ တွံ၊ သင်ပိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သရဏာ၊ သရဏဂုံဆင်
 တည်သောသူသည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဇာနာသိပန၊ သိသ
 နည်း။ အဝေစ္စပ္ပဿဒါ၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ယုံကြည်သောသူတို့သည်။
 ကတိ၊ အဘယ်မျှရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဇာနာသိပန၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

၂၃၇

ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဇာနဋ္ဌော၊ သိသောဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိဏှိ
 တိ၊ သုံးပါးတို့ဟူ၍။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊
 ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဆိုအပ်၏။ ကိံ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း
 တာ။ သင်၏။ လဒ္ဓိယော၊ အယူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သံဃာပရိယာ
 ပန္နတ္တာ၊ သံဃာ၌အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သရဏာနိ၊ သရဏာကို
 တို့သည်။ နေယဝ၊ နှစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ စးအ
 ပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံသန္တိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ
 တိဟိသရဏ ဂမနေဟိပဗ္ဗန္တံဥပသမ္ပဒန္တိ။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေတိဟိသ
 ရဏဂမနေဟိပဗ္ဗန္တံဥပသမ္ပဒံဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ
 အပ်၏။ ပဗ္ဗန္တာပိ၊ ရှင်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ဥပသမ္ပဒါပိ၊ ပပွင်း၏။ အဖြစ်သည်
 ၎င်း။ နရဟတိ၊ မရေဝံ၊ တတော၊ ထိုသို့မရေဝံသောကြောင့်။ တံ၊ သင်ဝိတဏှ
 ဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဗ္ဗမိတော၊ ရှင်ရဟန်းသည်။ နေဝအဟောသိ၊ မဖြစ်၊
 ဂိဟိ၊ လူသည်။ နအဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စးအပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ နန္ဒကုဋိယံ၊ နန္ဒကုဋိတိုက်တော်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်
 နေတော်မူစဉ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥပေါသထမ္ပိ၊ ဥပုသ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ပဝါရဏမ္ပိ၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း။ သံဃာကမ္မာနိပိ၊ သံဃာ
 အမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုကံတို့သည်။
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သံဃာပရိယာပန္နတ္တာ၊ သံဃာ၌အကျုံးဝင်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုပ္ပါနိ၊ ပျက်ကုန်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ချေ၏။ နစ
 ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သံဃာပရိယာပန္နော၊ သံဃာ၌အကျုံးဝင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံဇရနံ၊ ဤစ
 ကားကို၊ နဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အာပါဒိကာတိ၊ အာပါဒိကာဟူသည်ကား။ သံဝဇိကာ၊ ကြီးပွားစေ
 အပ်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဟတ္ထပါဒေသု၊ လက်ခြေတို့သည်။
 ဟတ္ထပါဒကိစ္စံ၊ လက်၏ကိစ္စခြေ၏ကိစ္စကို။ အသာဓဇေန္တေသု၊ မငြီးစေကုန်
 သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထေစလက်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပါဒေစ၊ ခြေတော်
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဇိတွာ၊ ကြီးပွားစေ၍၊ ပဗ္ဗိဇဂ္ဂိတာ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူ
 အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပေါသိကာတိ၊
 ပေါသိကာဟူသည်ကား။ ဗီဝသယာနေ၏။ နွေတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံး
 ကြိမ်တိုင်တိုင်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ဘောဇေတွာ၊ ကျွေးမွေး၍။ ပါယိ
 တွာ၊ နို့တိုက်၍၊ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ပေါသေသိ၊ မွေးမြူဘူးငြိ။ သညံ

ပါယေသီတိ။ ထည့်ပါယေသီဟူသည်ကား၊ နန္ဒကုခါရော၊ နန္ဒမင်းသားသည်
 ဗောဓိသတ္တတော၊ ဘုရားလောင်းအောင်၊ ကတိပါယောနေဝ။ နှစ်ပေါက်သုံး
 ရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒဟရောကိရေ။ လယ်သတတ်။ တသွို၊ ထိုနန္ဒမင်းသား
 သည်၊ ဇာတေ။ မွေးဖွားမြင်သည်ရှိသော်၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၊ မဟာ
 ပဇာပတိဂေါတမီသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏၊ ဗုတ္တံ။ သားတော်ဖြစ်သော
 နန္ဒမင်းသားကို၊ ဓာတိနံ၊ အထိန်းတို့အား၊ ဒက္ခာ၊ ပေး၍၊ သယံ၊ မိမိဟုဆို
 အပ်သောမဟာပဇာပတိဂေါတမီသည်၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း
 ဖြစ်သောသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအား၊ ဓာတံ၊ ကိစ္စံ၊ အထိန်း၏ကိစ္စကို၊ သာမိယမာ
 နာ၊ ပြီးစေသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထည့်၊ နို့ကို၊ ပါယေသီ၊
 တိုက်ကျွေးဘူးပြီ၊ တံ၊ ထိုသို့တိုက်ကျွေးဘူးသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့ထည့်ပါယေသီဟူ၍၊
 အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာပဇာပတိယာ၊ မဟာပဇာပတိ
 ဂေါတမီ၏၊ ဗဟူပကာရတံ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ က
 ထေတွာ၊ လျှောက်ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဗဟူပကာရတံ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသ
 နန္ဒာ၊ ပြုသိုသောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝါဝိဘန္တေ၊ ကိအာဒိ၊
 ဘဂဝါဝိဘန္တေ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုဘဂဝါဝိဘန္တေအစရှိသောပါဌ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘန္တေအာဂမ္မာတိ၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ ဘန္တေအာဂမ္မဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဋိဋ္ဌ၊ ဖွဲ့၍၊
 နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဥပကာရေသု၊ အချင်းချင်းကျေးဇူးပြုကုန်သော၊ ဧဿ၊ နှစ်ဦး
 သောသူတို့၌၊ အတိ၊ ရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အနုမောဒန္တော၊ အ
 နုမောဒနာ၊ ပြုလိုသောကြောင့်၊ ဇေမေတန္တိအာဒိ၊ ဇေမေတံ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇေမေတံအစရှိသော
 ပါဌ၌၊ ယံဟာနန္ဒပုဂ္ဂလောပုဂ္ဂလံအာဂမ္မာတိ၊ ယံဟာနန္ဒပုဂ္ဂလောပုဂ္ဂလံအာ
 ဂမ္မဟူသည်ကား၊ ယံအာစရိယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ဆရာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အန္တေဝါသိကပုဂ္ဂလော၊ အန္တေဝါသိကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဂမ္မ၊ ဖွဲ့၍။ ။

ဣမဿာနန္ဒပုဂ္ဂလဿဣမိနာပုဂ္ဂလေနာတံ၊ ဣမဿာနန္ဒပုဂ္ဂလဿဣမိနာ
 ပုဂ္ဂလေနဟူသည်ကား၊ ဣမဿအာစရိယပုဂ္ဂလဿ၊ ဤဆရာဖြစ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမိနာအန္တေဝါသိကပုဂ္ဂလေန၊ ဤအန္တေဝါသိကပုဂ္ဂိုလ်သည်
 နသုပ္ပဋိကာရံဝဒါဒီတိ၊ နသုပ္ပဋိကာရံဝဒါမိဟူသည်ကား၊ ပုပ္ဖုပဋ္ဌာနာကာရံ၊

လုပ်ကျွေးခြင်းအရိအသေပြုခြင်းကို၊ သုကာရံ၊ ပြုလုပ်၏ဟူ၍၊ နဝဒေါမိ၊ ဟော
တော်မူ၊ အဘိဝါဒနာဒိသု၊ အဘိဝါဒနအစရှိသည်တို့၌၊ အဝတ္ထော၊ အနက်ကို
ဝေဖန်သိနာဝုပ္ပမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
ထိအပ်၏၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဘိဝါဒနကရဏံ၊ ရှေးရှုရှိခိုး
ခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ အဘိဝါဒနံနာမ၊ အဘိဝါဒနမည်၏၊ ယသ္မိံ ငါဒိသာ
ဘာဂေ၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအတို့၌လည်း၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊
ဝဿတိ၊ နေ၏၊ ဣရိယာပယေဝါ၊ ဣရိယာပုထ်တို့ကိုလည်း၊ ကပ္ပေန္တော၊ ပြု
ပြင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဒတ္တိမုခေါ၊ ထိုဆရာရှိရာအရပ်သို့ရှေးရှု၊ ဝန္တိ
တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိသိဒ္ဓတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဝန္တိတွာ၊
ရှိခိုး၍၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ လျောင်း၏၊ ပန၊ အဘိဝါဒနမှတစ်ပါးပစ္စုပ္ပန်နုဏ်၊ ဆိုပြီးအံ့၊
အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ နုရေတော၊ အဝေးမှ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပစ္စုပ္ပန်နုဏ်၊ ထတည့်
၍၊ ပစ္စုပ္ပန်နုကရဏံ၊ ခရီးပြီးကြုံဆိုခြင်းသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်နာမ၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်
၏၊ ပန၊ ပစ္စုပ္ပန်မှတစ်ပါးအဇ္ဈတိကဗ္ဗကိုဆိုပြီးအံ့၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပပ္ပယျ၊ ချီ၍၊ ဘိသေ၊ ဦးခေါင်း၌ဌပ
တွာ၊ ထား၍၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ယသ္မိံ ငါဒိသာဘာ
ဂေ၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအတို့၌လည်း၊ သော၊ ထိုဆရာသည်၊ ဝဿတိ၊
နေ၏၊ တဒတ္တိမုခေါ၊ ထိုဆရာရှိရာအရပ်သို့ရှေးရှုလည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေး
အတူပင်လျှင်၊ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊
ဌိတောပိ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောပိ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊
အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပပ္ပယျ၊ ချီ၍၊ နမဿတိယေဝ၊ ရှိခိုးသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည်၊ အဇ္ဈတိကဗ္ဗနာမ၊ အဇ္ဈတိကဗ္ဗ
မည်၏၊ ပန၊ သာမိတိကဗ္ဗကိုဆိုပြီးအံ့၊ အနုစ္ဆရိကကဗ္ဗဿ၊ လျောက်ပတ်
သောအမှုကို၊ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်၊ သာမိတိကဗ္ဗနာမ၊ သာမိတိကဗ္ဗမည်၏၊
စိဝရာဒိသု၊ သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
ကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူသောသူသည်၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော
သင်္ကန်းကို၊ နဒေတိ၊ မလှူမဟူ၍၊ အဗျိယျာသိတိသော၊ သတမူလိကမ္ပိ
အဗျိတရာထိုက်သောသင်္ကန်းတို့လည်းကောင်း၊ သဟဿမူလိကမ္ပိ၊ အ
ဗျိတထောင်ထိုက်သောသင်္ကန်းတို့လည်းကောင်း၊ ဒေတိယေဝ၊ လှူသည်
သာလျှင်တည်း၊ ပိဏ္ဍပါတာဒိသုပိ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေ
ဝဧသောဧဝ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေဝ၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ ဗဟုနာ၊ များစွာအကျယ်ချဲ့၍ဆိုသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး

၁၁

ရှိအံ့နည်း။ စတုဟိ။ လေးပါးကုန်သော။ ပဏိတပစ္စယပဟိဝါ။ မွန်မြတ်ကုန်
 သောပစ္စည်းတို့ဖြင့်လည်း။ စက္ကဝါဠန္တရံ။ စကြာဝဠာအတွင်းကို။ ပူဇေတုဘု
 ပြည့်စေ၍။ သိနေရပဗ္ဗတေန။ မြင့်မိုရ်တောင်ပမာဏဖြင့်။ ကုဋံ။ အထွဋ်
 ကို။ ဂဟေတုဘုယူ၍။ ခေဇ္ဇာဝိ။ လှူသော်လည်း။ အာစရိယဿ။ ဆရာ
 အား။ အနုတ္တရိကံကိရိ။ သံ။ လျောက်ပတ်စွာပြုခြင်းကို။ ကာတံပြုခြင်းငှါ။
 နသက္ကောဘိယေဝ။ မစွမ်းနိုင်သည့်သာလျှင်တည်း။

ရဒ္ဒသခေါပနိမာတိ။ ရဒ္ဒသခေါပနိမာအစရှိသောစကားကို။ ကသ္မာ။
 အဘယ်ကြောင့်။ အာရဟိ။ အားထုတ်တော်မူပြန်သနည်း။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤ
 ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်ကို။ ပါဠိပုဂ္ဂလိကံ။ အသီးအခြား ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလှူအပ်
 သော်။ ဒက္ခိဏံ။ အလှူကို။ အာရတ္တံ။ စွဲ၍။ သမုပ္ပိတံ။ ဖြစ်၍။ အာနန္ဒာတ္ထရာ
 ပိ။ အာနန္ဒာမထေရ်သည်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌတုဘန္တောဝါတိ။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌတု
 ဘန္တောဝါဟူ၍။ ပါဠိပုဂ္ဂလိကံ။ အသီးအခြားပုဂ္ဂိုလ်ကိုလှူအပ်သော။
 ဒက္ခိဏံယေဝ။ အလှူကိုသာလျှင်။ သမာဒပေတိ။ ဆောက်တည်စေ၏။ စ။
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ရဒ္ဒသသုတေသံလေးပါးကုန်သော။ ဌာနေသု။ ဘုရားအစ
 တိရုတ္တန်အဆုံးရှိသောအရာတို့၌။ ဗိန္ဒဒါနံ။ လှူအပ်သောအလှူသည်။ ပါဠိ
 ပုဂ္ဂလိကံနာမ။ ပါဠိပုဂ္ဂလိကအလှူမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမံ
 အတ္ထံ။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ခေသတံပြုခြင်းငှါ။ ဣမံဒေသနံ။ ဤရဒ္ဒသ
 ခေါပနိမာအစရှိသောဒေသနာကို။ အာရဟိ။ အားထုတ်၍။ အယံပဌမာတိ။
 အယံပဌမာဟူသည်ကား။ အယံဒက္ခိဏာ။ ဤဘုရားသခင်ကိုလှူခြင်းသည်။
 ဂုဏဝသေနပိ။ ဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ပဌမာ။ ပဌမမည်၏။ ဇေဋ္ဌကဝသေ
 နပိ။ ကြီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ပဌမာ။ ပဌမမည်၏။ ပဌမာ။ ရှေးဦးစွာ
 သော။ အယမ္ပိ။ ဤဘုရားသခင်ကိုလှူခြင်းသည်လည်း။ အဂ္ဂဇေဋ္ဌကာ။ မြတ်
 သည်ကြီးသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣမံသာဒက္ခိဏာယ။ ဤဘုရားအားလှူ
 ခြင်း၏။ ပမာဏံနာမ။ အတိုင်းအရှည်မည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဒုတိယတတိယာ
 ပိ။ ဒုတိယတတိယဖြစ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာကိုလှူခြင်းသည်လည်း။
 ပရမဒက္ခိဏာယေဝ။ မြတ်သောအလှူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 သေသာ။ ကြွင်းသောတစ်ပါးသောအလှူတို့သည်။ ပရမဒက္ခိဏာတာ
 ဝံ။ မြတ်သောအလှူ၏အဖြစ်သို့။ နပါပုဏန္တိ။ မရောက်ကုန်။ ဗာဟိရကေကာ
 မေသုဝိတရာဂေတိ။ ဗာဟိရကေကာမေသုဝိတရာဂေဟူသည်ကား။ ကမ္မ
 ဝါဒိကိရိယဝါဒိမိ။ ကမ္မဝါဒိကိရိယဝါဒိဖြစ်သော။ လောကီယပဉ္စာဘိညေ။
 လောကီအဘိညာဉ် ငါးပါးကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပုထုဇ္ဇနံ သိလဝန္တေတိ။

ပုထုဇ္ဇနသီလဝါနန္တဟူသည်ကား။ ပုထုဇ္ဇနသီလဝါနာမ။ ပုထုဇ်ဉ်ဖြစ်သော
သီလဝါနန္တပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား။ ဂေါသီလဝေထုကော။ နွားတို့၏အလှ
သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသဋ္ဌော။ စဉ်းလဲခြင်းမရှိ။ အမာယာ
ဝီ၊ ဟည်ပတ်ခြင်းမရှိ။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ အဝီဇ္ဇတွာ၊ မနှိပ်စက်မှု၍၊ မဗ္ဗေန၊
တရားနှင့်။ သမေန ညီသဖြင့်၊ ကသိဝါဏိဇာယဝါ၊ လယ်လုပ်ခြင်းကုန်
သွယ်ခြင် ဖြင့်လည်း၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေတာ၊ မွေးမြူတတ်၏။ ပုထုဇ္ဇ
နသီလဝါနန္တဟူသည်ကား။ ပုထုဇ္ဇနသီလဝါနာမ။
ပုထုဇ်ဉ်ဖြစ်သောသီလပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည်ကား။ ကောဇ္ဇမန္တဗန္ဓာဒ
ယော၊ တငါးထောင်သာသူအစရှိသည်တို့တည်း။ ပရံ၊ သူတပါးကို။
ဝီဇ္ဇယာ နှိပ်စက်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေတာ၊ မွေးမြူတတ်ကုန်၏။ ဣ
ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပါနုပုဂ္ဂလိကဒက္ခိဏာယ၊ အဘိုး၊ ခြားပုဂ္ဂိုလ်ကိုလှူခြင်း
စေတနာ၏ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒန္တော၊ ပိုင်းခြား၍ပြ တစ်ခုလိုသော
ဘုရားသခင်သည်။ တတြာနန္ဒာတိအာဒိ၊ တတြာနန္ဒာဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတတြာနန္ဒအစရှိသောပါဌ၌၊
တိရုတ္တဝနဂတေတိ၊ တိရုတ္တဝနဂတေဟူသည်ကား။ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်
၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပကာရဝသေန၊ ကျေးဇူးရှိသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပေါသနတ္ထံ၊ မွေးမြူခြင်း၌၊ ယံဒိန္နံ၊ အကြင်ပေးလှူခြင်း
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ပေးလှူခြင်းကို၊ နဂဟံတံ၊ မယူအပ်။ အလောပ
အမုလောပမတ္တံ၊ တလုပ်ထက်ဝက်သောအလုပ်မျှရှိသော၊ ယမ္ပိ၊ အကြင်
ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဝတ္ထုကိုလည်း။ နဂဟံတံ၊ မယူ
အပ်။ ပန၊ ဒါနမမြောက်သည်မှတပါးမြောက်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယံ၊ အကြင်
ဝတ္ထုကို၊ သုနသုကရကုဏ္ဍုဒ္ဓကာဒိသု၊ ခွေးဝက်ကြက်အစရှိသည်တို့
တွင်၊ ယဿ၊ ကဿမိ၊ အမှတ်မရှိသောသမ္ပတ္တဿ၊ ခောက်လာသောခွေး
ဝက်ကြက် အစရှိသောသတ္တဝါအား။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ ပဒိုကဘိတွာ၊
တောင့်တ၍၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ပေးလှူ
ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တိရုတ္တဝနဂတေဒါနံဒတွာတိ၊ တိရုတ္တဝနဂတေ
ဒါနံဒတွာဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူ၏။ သတဂုဏာတိ၊ သတဂုဏာဟူသည်
ကား။ သတာနိသံသာ၊ တရားသောအကျိုးတို့ကို၊ ပါနိုကဘိတဗ္ဗာတိ၊ ပါနို
ကဘိတဗ္ဗာဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
ယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္ထံဝုတ္ထာ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ကိံ၊ အဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ အယံဒက္ခိဏာ၊ ဤ

၂၄၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အလ္လသည၊ အာယုသတံ၊ တရာသော အတ္တဘောဉ္စ အသက်ရှည်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏသတံ၊ တရာသော အတ္တဘောဉ္စ အဆင်းလှခြင်းလည်း
ကောင်း၊ သုခသတံ၊ တရာသော အတ္တဘောဉ္စ ချမ်းသာခြင်းလည်းကောင်း၊
ဗလသတံ၊ တရာသော အတ္တဘောဉ္စ အားရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဋိဘာန
သတံ၊ တရာသော အတ္တဘောဉ္စ ပညာရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ
အာနိသံသသတာနိ၊ ငါးရာသော အကျိုးတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တဘာဝသတေ၊ တရာသော
အတ္တဘောဉ္စ၊ အာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်း
လှခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဗလံ၊ ခွန်အား
ကြီးခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ပဋိဘာနံ၊ ဥပဏ္ဍိတပညာကြီးခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊
နိပ္ပရိတသံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော အကျိုးကို၊ က
ရောတိ၊ ပြု၏၊ ဘာဝသတေ၊ တရာသောဘဝကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော်
လည်း၊ အယမေဝ အတ္တော၊ ဤအနက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိ
နာဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောဝါဒတို့၌၊ န
ယော၊ နည်းကို၊ နေတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ ပဋိပန္နောတိတ္ထေ၊ သောတာပတ္တိ
ဖလသန္တိကိရိယာယ ပဋိပန္နောဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဟေ၊ ဗြဟ္မ ကောဋိယ၊
အောက်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ တိသဇေတံ၊ သဇေတံ သုံးပါးသို့၊
ဂတော၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကောပိ၊ ဥပါသကာ သည်လည်း၊
သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်
ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နောနာမ၊ ကျင့်သော သူမည်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသောတာ
ပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိန္နဒါနဓိ၊ လှူဒါ
သောအလှူသည်လည်း၊ အသင်္ခေယျံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်း
ယှဉ်နိုင်၊ ပဉ္စသီလေ၊ ငါးပါးသော သီလ၌၊ ပတိဗ္ဗိတဿ၊ တည်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိန္နဒါနဓိ၊ လှူဒါသော အလှူသည်လည်း၊ တတော၊ ထိုကျင့်
သော ပုဂ္ဂိုလ်အား လှူသော အလှူထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ မဟာဗ္ဗလံ၊ များ
သောအကျိုးရှိ၏၊ ဒေသသီလေ၊ ဆယ်ပါးသော သီလ၌၊ ပတိဗ္ဗိတဿ၊
တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိန္နဒါနဓိ၊ လှူဒါသော အလှူ သည်လည်း၊
တတော၊ ထိုပဉ္စသီလ၌ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား လှူခြင်းထက်၊ ဥတ္တရိ၊
အလွန်၊ မဟာဗ္ဗလံ၊ များသောအကျိုးရှိ၏၊ တဒဟုပဗ္ဗဇိတဿ၊ ထိုနေ၌ရှင်
ပြုသော၊ ဣဒမဏောရဿ၊ သာမဏောအား၊ ဒိန္နဒါနဓိ၊ လှူဒါသောအလှူ

၁၁

သည်လည်း။ တတော။ ထိုဆယ်ပါးသောဝိလနတည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား
 လှူသောထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ မဟာဗြဟ္မ၊ များသောအကျိုး၏။ ဥပသမ္ပဒ
 တိက္ခ၊ နေ၊ ပဉ္စင်းခံသောရဟန်းအား၊ ဒိန္နဒါနဗြိ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်
 လည်း။ တတော။ ထိုသာမဏေအားလှူသောအလှူထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊
 မဟာဗြဟ္မ၊ များသောအကျိုးရှိ၏။ ဝတ္တသမ္ပန္နဿ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဥပသမ္ပန္နဿေဝ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောရဟန်းအားသာလျှင်၊ ဒိန္နဒါနဗြိ၊ လှူအပ်
 သောအလှူသည်လည်း။ တတော။ ထိုပဉ္စင်းခံသောရဟန်းအားလှူသည်
 ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ မဟာဗြဟ္မ၊ များသောအကျိုးရှိ၏။ ဝိပဿကဿ၊
 ဝိပဿနာရှုသော၊ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်းအား၊ ဒိန္နဒါနဗြိ၊ လှူအပ်သောအလှူ
 သည်လည်း။ တတော။ ထိုဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းအားလှူသည်ထက်။
 ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ မဟာဗြဟ္မ၊ များသောအကျိုးရှိ၏။ အာရဒ္ဓဝိပဿကဿ၊
 အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသော၊ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်းအား၊ ဒိန္နဒါနဗြိ
 လှူအပ်သောအလှူသည်လည်း။ တတော။ ထိုဝိပဿနာရှုသော ရဟန်း
 အားလှူအပ်သည်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ မဟာဗြဟ္မ၊ များသောအကျိုးရှိ၏။
 ပန၊ မချက်ဆိုပြီးအံ့။ ဥတ္တမကောဓိယာ၊ လွန်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ မဂ္ဂသ
 မင်္ဂီ၊ မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလသတ္တိကိရိယာ
 ယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှော်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နောနာမ၊ ကျင့်သော
 သူမည်၏။ တေသာ၊ ထိုမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိန္နဒါနဗြိ၊ လှူအပ်
 သောအလှူသည်လည်း။ တတော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလှူသောအလှူထက်။
 ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ မဟာဗြဟ္မဿေဝ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 ပန၊ စောဒနာသောနေသုဒ္ဓိကိုထုတ်၍ပြပြီးအံ့။ ကိ၊ အသိနည်း။ မဂ္ဂသမင်္ဂီဿ
 မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူဝတ္ထုကို၊ ဒါဓုံ၊
 လှူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းနိုင်အံ့လော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ အာမသက္ကာ၊ ဩဝါတတ်ကောင်း၏။ ဟိသန္တံ၊ ဖွင့်၏။
 အာရဒ္ဓဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ပတ္တဝီပရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိလ္လာယ၊ ဆွမ်း
 အသို၊ ငှါ၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ဌိတဿ၊ ရပ်လာ
 သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယံ၊ စားဘွယ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပက္ခိပန္တိ၊ လောင်းကုန်၏။ တသ္မိံ၊ စေတော။ ထိုလောင်းသော
 စေတနာ၊ တိက္ခ၊ နေ၊ ရဟန်း၏။ မဂ္ဂဝုဠာနံ၊ မဂ်၏ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂၄၄ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဣဒဗ္ဗိဒါနံ။ ဤအလ္လသညံ။ မဂ္ဂသမာဓိနော။ မဂ်န္တုပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။
 ဒိန္နိနာမ။ လ္လသညံမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အထဝ။ ပန။ တနည်းကား။ သေ
 သောတိက္ခ။ ဤအာရမ္ဘ ဝိပဿကရဟန်းသည်။ သန သာလာယာ။
 ဆွမ်းစားစရပ်၌။ နိသိန္နာ။ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မနုဿာ။ လူတို့
 သည်။ ဂတ္တိ။ သွားကုန်၍။ ပတ္တေ။ သိပ်တံ၌။ ခါဒနီယံ။ ခဲဘွယ်ကုန်လည်း
 ကောင်း။ ဘာဇနီယံ။ စားဘွယ်ကုန်လည်းကောင်း။ ဥပပန္နိ။ လောင်းကုန်၏။
 တသ္မိ။ စေတေ။ ထိုလောင်းသောစကား၌။ တဿ။ ထိုအားထုတ်အပ်သော
 ပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မဂ္ဂပဋ္ဌာနံ။ မဂ်၏ထခြင်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ဣဒဗ္ဗိဒါနံ။ ဤအလ္လသညံလည်း။ မဂ္ဂသမာဓိနော။ မဂ်န္တုပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ ဒိန္နိနာမ။ လ္လသညံမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အထဝ။ ပန။ ထိုငှတပါး။
 ဝိဟာရေဝ။ ကျောင်း၌လည်းကောင်း။ အသနသာလာယာ။ ဆွမ်းစား
 စရပ်၌လည်းကောင်း။ နိသိန္နာ။ ထိုင်နေသော။ အထ။ ထိုအားထုတ်အပ်
 သောဝိပဿနာရှိ သာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပါသကာ။ ဥပါသကတို့သည်။ ဝတ္တံ။
 သိပ်တံ။ အာဒါယ။ ယူ၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ စာရီ။ အိမ်သို့။ ဂတ္တိ။ သွား
 ကုန်၍။ ခါဒနီယံ။ ခဲဘွယ်ကုန်လည်းကောင်း။ ဘာဇနီယံ။ စားဘွယ်ကုန်လည်း
 ကောင်း။ ပက္ခိပန္နိ။ လောင်းကုန်၏။ တသ္မိ။ စေတေ။ ထိုလောင်း သောစကား၌။
 တဿ။ ထိုပုဟန်း၏။ မဂ္ဂပဋ္ဌာနံ။ မဂ်၏ထခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣဒဗ္ဗိ
 ဒါနံ။ ဤအလ္လသညံလည်း။ မဂ္ဂသမာဓိနော။ မဂ်န္တုပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။
 ဒိန္နိနာမ။ လ္လသညံမည်၏။ လောကီယံ။ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒက သာ။ ရေ၏။ အ
 သင်္ချေယူတာ။ မရေတွက်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာဝိယ။ သိအပ်
 သကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ ပလသန္တိကိရိယာယ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို
 မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗိပန္နေ။ ကျင့်သော။ တဏှတသ္မိ။ ပုဂ္ဂလေ။ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နိဒါနဿ။ လ္လအပ်သောအလ္လ၏။ အသင်္ချေယူတာ။ မရေတွက်
 နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာဝိယ။ သိအပ်၏။ တသသုတာသုမဟာနဒီယုတ။
 ထိုထို မြစ်ကြီးတို့၌ လည်းကောင်း။ မဟာသမုဒ္ဒေတ။ မဟာ သမုဒ္ဒရာ၌
 လည်းကောင်း။ ဥဒကသာ။ ရေ၏။ အသင်္ချေယူတာ။ မရေတွက်နိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာဝိယ။ သိအပ်သကဲ့သို့။ သောတာပန္နာဒီသု သောတာ
 ပန်အစရှိသည်တို့၌။ ဒိန္နိဒါနဿ။ လ္လအပ်သောအလ္လ၏။ ဥတ္တရိတရေဝသေ
 န။ အထူးသဖြင့်လွန်ကဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အသင်္ချေယူတာ။ မရေတွက်
 နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာဝိယ။ သိအပ်၏။ ပထဝိယာ။ မြေ၏။ ခလမဏ္ဍ
 လမတ္တေ။ ကောက်နုတ်တလင်း ပမာဏရှိသော။ ပဒေသေ။ အရပ်၌။ ပံသု။

မြေမှုန့်ကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ယာဝပထဝီယာ။ မြေကုန်သည်တိုင်
အောင်၊ ပံသုနော၊ မြေမှုန့်၏။ အပ္ပမယျတာယဝိ။ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ အယမေတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သတ္တခေါပနိမာတိ၊ သတ္တခေါပနိမာအစရှိသောဒေသနာတံ၊ ကသ္မာ၊
အတယ်ကြောင့်၊ အာရုဘိ၊ အားထုတ်တော်မူပြန်သနည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
သံဃောဂေါတမိဒေဟိ၊ သံဃောတေဒိန္နောအဟဉ္ဇေဝ ပူဇိတောဘဝိဿာမိ
သံဃောစာတိ။ သံဃော ဂေါတမိဒေဟိ သံဃောတေဒိန္နော အဟဉ္ဇေဝပူဇိ
တောဘဝိဿာမိသံဃောစဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထို
သံဃောဝေါတမိ အစရှိသောပါဌ်၌။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေ
သု၊ အရာတို့၌။ ဗိန္နဒိနံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ သံဃော၊ သံဃာအား။
ဗိန္နနာမလှူအပ်သည်၊ ညည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒေသတံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဣမံဒေသနံ၊
ဤသတ္တခေါပနိမာ အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို။ အာရုဘိ၊ အားထုတ်
တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသတ္တခေါပနိမာ အစရှိသောပါဌ်၌။ ဗုဒ္ဓပမုခေဉာ
တောသံဃောတိ၊ ဗုဒ္ဓပမုခေဉာတောသံဃောဟူသည်ကား။ ဧကတော၊
တဘက်မှ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကတော၊ တဘက်မှ၊ ဘိက္ခုနံသံဃော၊ ရဟန်းမိန်းမ
အပေါင်းသည်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အယံသံဃော၊ ဤသံဃာသည်။ ဗုဒ္ဓပမု
ခေါ၊ ဘုရားအရှင်ရှိသော၊ ဉာတောသံဃောနာမ၊ ဉာတောသံဃာမည်
၏။ အယံပဌမာတိ၊ အယံပဌမာ ဟူသည်ကား။ ဣမာယဒက္ခိဏာယ၊ ဤ
အလှူနှင့်။ သပ္ပမာဏာ၊ တူသောပမာဏရှိသော၊ ဒက္ခိဏာနာမ၊ အလှူ
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်။ ဒုတိယဒက္ခိဏာဒေယော၊ ဒုတိယအလှူအစ
ရှိသည် ဟူသည်။ ဧတံပရမဒက္ခိဏံ၊ ဤမြတ်သောအလှူကို၊ နပါပုဏန္တိ၊
မရှိနိုင်ကုန်၊ ပန၊ စေတနာသော နောပုန်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့။ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓပမုခေဉာ၊
ဘုရားအရှင်ရှိသော၊ ဉာတောသံဃာဿ၊ ဉာတော သံဃာအား။ ဒါနံ၊
အလှူကို၊ ဒါတု၊ လှူခြင်းငှါ။ သက္ကာကိ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ကယံသက္ကာ
အတယ်သို့တတ်ကောင်းသနည်းဟူမူကား။ ဟိဝိဗ္ဗာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဉာ

၂၄

တောသံဃဿ၊ ဥဘတောသံဃဿ၊ ပမုခေ၊ အဦး၌၊ သခာတုကံ၊ ခာတ်
ထော်နှင့်တကွသော၊ ပဋိမံ၊ ဆင်းတုသော်ကို၊ အာသနံ၊ ဘုရားသင်၏
နေရာ၌၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ အာဓာရကံ၊ သမိတ်ခြံကို၊ ဌပတွာ၊ တည်ထား
၍၊ ဒက္ခိဏာဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊ အစုံစုံ
သောအလှူ၊ သတ္တုကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒတွာ၊
လှူပြီး၍၊ ဥဘတောသံဃဿ၊ ဥဘတောသံဃဿအား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ လှူအပ်၏။
ဝေ၊ ဤသို့လှူသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဥဘတော
သံဃဿ၊ ဥဘတောသံဃဿအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗိန္နိနာမ၊ လှူအပ်သည်
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလှူရာ၌၊ ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗိန္နိ၊ လှူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုလှူအပ်သောပစ္စည်းကို၊ ကိ၊
အဘယ်သို့၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓား
အမေးတည်း၊ ဝတ္ထုသမ္ပန္နာ၊ စေတီယာဂံ၊ ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယာ
တိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဋိ၊ ဇေတီ၊ သုတ်
သင်၏၊ တဿ၊ ထိုစေတီယာဂံဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဗ္ဗံ
ပေးအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပီတု၊ စား၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
သားသမီးအား၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပါင်း
အား၊ ဒါတုမ္ပိ၊ လှူခြင်းငှါလည်း၊ ဝန္တတိ၊ အပ်၏၊ ပန ထိုမှတစ်ပါး၊ သဗ္ဗိတေ
လာနိ၊ ထာပတ်သီတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒီပါ၊ ဆီမီးတို့ကို၊ ဇလိတဗ္ဗာ၊
ညှိထွန်းအပ်ကုန်၏၊ သာဓုကံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပစ္စာကာ၊
တံခွန်ကုက္ကာတို့ကို၊ အာရောပေတဗ္ဗာ၊ တင်လှူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ ပရိဘာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘိက္ခုသံဃဿ
ဟူသည်ကား၊ အပရိတ္တိန္ဒကမဟာဘိက္ခုသံဃဿ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော
များစွာသောရဟန်းလောကျားသံဃာ၌၊ ဘိက္ခုနိသံဃေပိ၊ ရဟန်းမိန်းမ
သံဃာ၌လည်း၊ ဧသေဝဧသေဝေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေ၊
နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဂေါတြာဘုရားတို့၊ ဂေါတြာဘုရားဟူ
သည်ကား၊ ဂေါတ္တမတ္တကမေဝ၊ ရဟန်းတို့၏အနွယ်မျှသာလျှင်၊ အနုဘဝ
မာနာ၊ ခံစားကုန်သောဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နာမမတ္တသမဏာ၊ သံဃာ
ဟူသောအမည်မျှသာ ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာသဝကဏ္ဍာတိ၊ ကာသဝကဏ္ဍာ
ဟူသည်ကား၊ ကာသဝကဏ္ဍနာမကော၊ ကာသဝကဏ္ဍအမည်ရှိကုန်
သောဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တေ၊ ထိုဒုသိလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧကံ၊

တရသော၊ ကာသာဝကဏ္ဍံ၊ သင်္ကန်းပိုင်းကို၊ ဟတ္ထေဝါ၊ လက်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဂါဝါယဝါ၊ လည်၌လည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဝိစရိဿန္တိ ကိရ၊
 လှည့်လည်ကုန်သတတ်။ ပန၊ အသွင်အပြင်မှတစ်ပါး၊ အမှုကိစ္စကို ဆိုဦး
 အံ၊ ဗုဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသည်လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုကာသာဝကဏ္ဍ
 ရဟန်းတို့၏၊ ဝုတ္တဘရိယာစ၊ သားမယားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကာသိ
 ဝါဏိဇ၊ ဒိကဗ္ဗာနိစ၊ လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွပ်ခြင်း အစရှိသောအမှုတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ ဝါကထိကာ နေဝ၊ ပြကတေတို့သည်သာလျှင်၊
 ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ။

တေသုဒ္ဓသဝိလေသုသံဃံ ဥဒ္ဓိဿဒါနံ ဒဿန္တိ တိတ္ထေ၊ တေသုဒ္ဓသဝိလေ
 သုသံဃံ ဥဒ္ဓိဿဒါနံ ဒဿန္တိ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဒုသဝိလေသ၊ ဒုသဝိလပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ သံဃန္တိ၊ သံဃာဟူ၍၊ နုဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သံဇေသ၊ သံ
 ဇာသည်၊ ဒုသဝိလေသနာမ၊ ဒုသဝိလပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ဒုသဝိ
 လပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုဦးအံ၊ ဒုသဝိလသနာမ၊ ဒုသဝိလပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည်၊ ဥပါ
 သကာ၊ ဥပါသကာတို့တည်း၊ တေသုဒ္ဓသဝိလေသု၊ ထိုသီလမရှိသောဥပါ
 သကာတို့၌၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ညှော်၍၊ သံဇာသ၊
 သံဇာအား၊ ဒေမ၊ လှူပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝတွ၊ ဆို၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒဿန္တိ လှူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ တဂတတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ
 ခေ၊ ဘုရားအရှေ့ရှိသော၊ သံဇေသ၊ သံဇာ၌၊ ဒိန္နဒက္ခိဏာဝိ၊ လှူအပ်သောအ
 လှူကိုလည်း၊ ဂုဏာသင်္ခါယ၊ အကျိုးကို ရေတွက်သောအားဖြင့်၊ အသန္ဓေ၊
 ယျာတိ၊ မရေတွက်နိုင်ဟူ၍၊ ဝုတ္တဘ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာသာဝကဏ္ဍ
 သံဇေသ၊ ကာသာဝကဏ္ဍသံဇာ၌၊ ဒိန္နဒက္ခိဏာဝိ၊ လှူအပ်သောအလှူကို
 လည်း၊ ဂုဏာသင်္ခါယာတိ၊ အကျိုးကိုမရေတွက်အပ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တဘ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သံဇာဂတာ၊ သံဇာ၌ဖြစ်သော၊ ဒက္ခိဏာ၊
 အလှူသည်၊ သံဇေသ၊ သံဇာ၌၊ ဝိတ္တိကာရံ၊ အရိအသေကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်း
 ဌ၊ သက္ကောန္တဿ၊ တတ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ သံဇေသ၊ သံဇာ၌၊ ဝိတ္တိကာရေ၊ အရိအသေကို၊ ဒုက္က
 ရော၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေသ၊ အကြင်လှူသော
 ဒါယကာသည်၊ သံဇာဂတံ၊ သံဇာ၌ဖြစ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ သံဃိကအလှူ
 ကို၊ ဒဿာမိ၊ ငါလှူအံ၊ ဣတိ၊ မနုသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဧယုဓမ္မံ၊
 လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 သွား၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သံဇာဂတာ၊ သံဇာမှ၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ညှော်၍။

၂၄၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကေံ၊ တဦးသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒေသ၊ ပေးတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ သျှောက်ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဃာတော၊ သံဃာမှ၊ သာ
 မဏေရံ၊ တဦးသောသာမဏေကို၊ လသိတွာ၊ ရ၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
 သာမဏေရော၊ သာမဏေကို၊ လစ္ဆ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညတတ္တံ၊
 တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊
 တဿ၊ ထိုလူသောဒါယကာ၏၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူသည်၊ သံဃာဂတာ၊ သံ
 ဃာ၌ဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာထေရံ၊ မထေရ်ကြီးကို၊ လသိတွာ
 ပိ၊ ရ၍လည်း၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးကို၊ လစ္ဆ၊
 ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါ၊ ခန္တ
 သာပိ၊ ဖြစ်စေသောဒါယကာ၏လည်း၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူသည်၊ သံဃာ
 ဂတာ၊ သံဃာ၌ဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊
 ပန၊ သံဃိက မမြောက်သည်မှတစ်ပါး မြောက်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော၊
 အကြင် ဒါယကာသည်၊ သာမဏေရံဝါ၊ သာမဏေကို လည်းကောင်း၊
 ဥပသမ္ပန္တံဝါ၊ ပဉ္စင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧဟရံ၊ ပဉ္စင်းထပ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ထေရံဝါ၊ မထေရ်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဗာလံဝါ၊ ပညာမရှိသော ရဟန်း
 ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတံဝါ၊ ပညာရှိသောရဟန်း ကိုလည်းကောင်း၊
 ယံကိစ္ဆံ၊ အမှတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သံဃာတော၊ သံဃာမှ၊ လသိတွာ၊
 ရ၍၊ နိဗ္ဗေမတိ၊ ကော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမဖြစ်စေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သံဃာဿ
 သံဃာအား၊ ဒေမိ၊ ငါလှူ၏၊ ဣတိ၊ မနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ သံဃေ၊
 သံဃာ၌၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ကာသုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်း
 နိုင်၏၊ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူသည်၊ သံဃာဂတာနာမ၊
 သံဃာ၌ ဖြစ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပသေမုဒ္ဒဝါသိနော၊ ဓမ္မ၊
 ဒိပ်ကျွန်း၌ နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သံဃာတော်ဟူ၍ အရိုအ
 သေပြုခြင်းကို၊ ကချာန္တိကိဗျ၊ ပြုကုန်သတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊
 တက္က၊ ထိုဓမ္မဒိပ်ကျွန်း၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝိဟာရသမိ၊
 ကျောင်း၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ကုဗုဒ္ဓိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ သံဃာဂတံ၊ သံ
 ဃာ၌ဖြစ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ ငါလှူအံ့၊ ဣတိ၊ မနသိကတွာ၊
 ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ သံဃာတော၊ သံဃာမှ၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ရည်မှတ်၍၊ ကေံ၊
 တဦးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဒေသ၊ ပေးတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယာပိ၊ တောင်းပန်၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ကေံ၊ တဦး
 သော၊ ဒုသိသသိက္ခ၊ သိသမရှိသောရဟန်းကို၊ လသိတွာ၊ ရ၍၊ နိသိန္နဋ္ဌာနံ

ထိုင်နေရာအရပ်ကို၊ ဩပုဇ္ဈာပေတွာ၊ စိုသောနွားချေးဖြင့်လိမ်းကျံစေ၍၊
 အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းထားစေ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မိတာနံ၊
 မိတာန်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဂန္ဓဓမ္မပုဂ္ဂဟိ၊ နံသာအခိုးပန်းအပွင့်တို့ဖြင့်၊ ပူ
 စေတွာ၊ ပူစေ၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ တေလေန၊ ခြေနယ်
 ဆီဖြင့်၊ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိပ္ပန္နကရံ၊
 အရိုအသေကို၊ ကာရောန္တောမိယ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ သံဃေ၊ သံဃာ၌၊ မိတ္တိကာ
 ရေန၊ ရှိသေ့ခြင်းဖြင့်၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ ဣန္ဒြိယဝတ္ထုကို၊ အဒါသိ၊ ဣဋ္ဌိ၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုဒုဿိလရဟန်းသည်၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်
 ၌၊ မိဟာရေဓက္ခနတ္ထာယ၊ ကျောင်းကိုသုတ်သင်ခြင်းငှါ၊ ကုဒါလကံ၊ ပေါက်
 တူးကို၊ ဒေယ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ စာန္တေရံ၊ အိမ်တံ
 ခါးသို့၊ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ ဥပါသကော၊ ကျောင်းဒါ
 ယကာဖြစ်သောသူကြွယ်ဥပါသကာသည်၊ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်
 ကုဒါလံ၊ ပေါက်တူးကို၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ခိပေတွာ၊ ပစ်ကော်၍၊ ဂဏှ၊ ပူ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလေ၏၊ တမေနံ၊ ထိုကျောင်း
 ဒါယကာဖြစ်သောသူကြွယ်ဥပါသကာကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့လည်း၊ အာဟံ
 သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ တုဋ္ဌေ၊
 သင်သူကြွယ်တို့သည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်၊ ဧတဿ၊
 ထိုရဟန်းအား၊ ကတသက္ကာရေ၊ ပြုအပ်သောအရိုအသေကို၊ ဝတ္တု၊ ဆို
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ ငါတို့မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုညချမ်းသောအခါ၌၊ ဥပ
 စာရမတ္တကမ္ပိ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းမျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ ရှိ၊ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်၊
 ကိံ နာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိ သာအမှုတဲနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆို
 ကုန်၏၊ အယျာ၊ ၇ ရှစ်တိုးသောမိတ္တိကာရော၊ ထိုအရိုအသေကို၊ သံဃဿ
 သံဃာအား၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုဒုဿိလရဟန်းအား၊ နက
 တော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါသကော၊ ကျောင်းဒါယကာဖြစ်သောသူ
 ကြွယ်ဥပါသကာသည်၊ အာဟံ၊ ဆို၍၊ ပန၊ စောဒနာ သောနောပုန်ကိုထုတ်
 ၍ပြဦးအံ့၊ ကာသာဝကဏ္ဍသံဃဿ၊ ကာသာဝကဏ္ဍ သံဃာအပေါင်း
 အား၊ ဒိန္နဒက္ခိဏံ၊ ဣန္ဒြိယဝတ္ထုကို၊ မဟပ္ပလဘာဝကရဏေန၊ များ
 သောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ် ခိုပြုသောအားဖြင့်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊
 သောဓေတိ၊ သုတ်သင်သနည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ အမေး
 တည်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလောနာဒယော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလောနံ
 အစရှိကုန်သော၊ အသီတိမဟာထေရာအပိ၊ အသီတိမဟာထေရ်တို့သည်

လည်း၊ သောဓန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာ
ရော၊ အဖြေတည်း၊ အပိစ၊ တနည်းလည်း၊ ထေရာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
အစရှိကုန်သောအဝိတိမထေရ်တို့သည်။ စိရပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၍
ကြာလေကုန်ပြီ၊ ထေရေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်တို့ကို၊ အာဒိကတွာ၊
အစပြု၍၊ ယာဝဇ္ဇမရမာနဒိကာသဝါ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ထင်ရှားရှိ
ကုန်သောရဟန္တာတို့သည်၊ သောဓန္တိယေဝ၊ သုတ်သင်ကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ၊

နတ္ထေဝါဟံ အာနန္ဒ ကေနစိပရိယာယေနသံဃာဂတာဒက္ခိတာယာတိ
ဧတ္ထ၊ နတ္ထေဝါဟံအာနန္ဒကေနစိပရိယာယေနသံဃာဂတာဒက္ခိတာယဟူ
သောပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ ဘုရား
အမှူးရှိသော၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သံ
ဃော၊ သံဃာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ကာ
သာဝကဗ္ဗသံဃော၊ ကာသာဝကဗ္ဗသံဃာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ သံဃော၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ဧတရ
ဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သံဃော၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်အ
ခါ၌၊ ကာသာဝကဗ္ဗသံဃေန၊ ကာသာဝကဗ္ဗသံဃာနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
နဥပနေတဗ္ဗော၊ မဆောင်အပ်၊ တေနတေနဝသမယေန၊ ထိုထိုဘုရားရှိ
တော်မူသောအခါဖြင့်သာလျှင်၊ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြဆိုအပ်၏၊ သံဃဿ၊ သံ
ဃာမှ၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ရည်ညွှန်း၍၊ ဂဟိတသမဏော၊ ယူအပ်သောရဟန်းဟု
ဆိုအပ်သော၊ ပုထုဇ္ဇနေ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါနိပုဂ္ဂလိ
ကော၊ အသီးအခြားပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူအပ်သော၊ သောတာပန္နော၊ သောတာ
ပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ စိတ္တိကာရံ၊
ရိသေခြင်းကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်း၌၊ သက္ကောန္တဿ၊ တတ်နိုင်သောဥပါသ
ကာ၏၊ ပုထုဇ္ဇနသမဏေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ရဟန်း၌၊ ဖိန္နံ၊ လျှင်သည်၊
မဟပ္ပလတရံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏၊ သံဃာတော၊ သံဃာမှ၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊
ရည်ညွှန်း၍၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သော၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါနိပုဂ္ဂလိကော၊ အသီးအခြားပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ
အပ်သော၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသော
ဝေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ စိတ္တိကာရံ၊ ရိသေခြင်းကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်း၌၊ သက္ကောန္တဿ

စွမ်းနိုင်သောဥပါသကာ၏။ ဝိဘာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိန္နဒါနတော၊
 လှူအပ်သောအလှူထက်၊ သံဃာတော၊ သံဃာမှ၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ရည်၍၊ ဂဟိ
 တော၊ ယူအပ်သော၊ ဒုဿိလေပိ၊ ဒုဿိလပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော
 အလှူသည်၊ မဟာပွလတရမေဝ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သိလဝတောခေါ်မဟာရာဇဒိန္နံ၊ မဟာပွလံနောတထာ
 ဒုဿိလတိ၊ သိလဝတောခေါ် မဟာရာဇဒိန္နံ မဟာပွလံနောတထာဒုဿိ
 လေဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ ဣမံနယံ၊ ဤနည်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ စတသောခေါဣမာ
 နန္ဒဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိယောတိ၊ စတသောခေါဣမာနန္ဒဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိယော
 ဟူသော၊ ဣမသ္မိံ၊ စတုက္ကေ၊ ဤစတုက္က၌၊ ဒဉ္ဇဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒါယကတော
 ဝိသုဇ္ဈတိတိ၊ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ မဟာပွလတာဝေန၊
 ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ မဟာပွ
 လာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကလျာဏဓမ္မောတိ၊ ကလျာဏဓမ္မောဟူသည်
 ကား၊ သုစိဓမ္မော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှစင်ကြယ်သောသဘောရှိ၏၊ ပါပ
 ဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသည်န၊ မဟုတ်၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒါယက
 တောဝိသုဇ္ဈတိတိတ္ထေ၊ ဒါယကတောဝိသုဇ္ဈတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝေဿ
 န္တရမဟာရာဇာ၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကို၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ပြဆိုအပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဝေဿန္တရာမင်းကြီးသည်၊ ဇူဇကုဗြာဟ္မဏဿ၊
 ဇူဇကာပုဏ္ဏားအား၊ ဒါရကေ၊ သားတော်သွီးတော်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊
 ပထဝိ၊ မြေကို၊ ကမ္ဘေသိ၊ တုန်လှုပ်စေပြီး၊ ပဋိပ္ပါဟကတောဝိသုဇ္ဈတိတိတ္ထေ၊
 ပဋိပ္ပါဟကတောဝိသုဇ္ဈတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ကလျာဏီနဒိမုခန္ဒါရဝါသိ၊
 ကလျာဏီမြစ်သို့ဝင်ရာအရပ်၌နေလေ့ရှိသော၊ ကေဝဇ္ဇော၊ တာဝါကို၊ က
 ထေတဗ္ဗော၊ ပြဆိုအပ်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိန္ဒုဦးအံ့၊ သော၊ ထိုတာဝါသည်၊ ဒိဃာ
 သောမတ္ထေရဿ၊ ဒိဃာသောမထေရ်အား၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပိဏ္ဍပါ
 တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ မရဏမဉ္ဇေ၊ သေရာညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇော၊
 လျောင်းသည်ရှိသော်၊ အယျဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဃာသောမတ္ထေရဿ၊
 ဒိဃာသောမထေရ်အား၊ ပိဏ္ဍပါတော၊ လှူအပ်သောဆွမ်းသည်၊ ဥဒ္ဓရတိ၊
 အပါယ်သို့ကျခြင်းမှထုတ်ဆောင်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၍၊ နေဝ
 ဒါယကတောတိတ္ထေ၊ နေဝဒါယကတောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝဗ္ဗမာနဝါသိ၊
 ဝဗ္ဗမာနအရပ်၌နေလေ့ရှိသော၊ လုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးကို၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်

၁၁

၂၅၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၏။ ကိရိတ္တိယာရေမိ။ ချွဲဦးအံ့။ သော။ ထိုမှဆိုးသည်။ ပေတ။ သေလေသော
မိဘတို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ။ ရည်၍။ ဒက္ခိဏံ။ အလှူကို။ ဒေန္တော။ လှူသည်ရှိသော်။
ကေဿ။ တယောက်သော။ ဒုသီလဿဝ။ ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်အားသားလျှင်
တယောဝါရေ။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ အဒါသိ။ လှူငြီ။ တတ်ယဝါရေ။ သုံးကြိမ်
မြောက်သောအခါ၌။ အမနုဿော။ သေလေသော မိဘဟုဆိုအပ်သော
ပြိတ္တာသည်။ ဒုသီလေဝါ။ ဒုသီလရဟန်းသည်။ ဇံ။ ငါ့။ ဣတ္တံ။ ငါ့လူပုဂ္ဂိုလ်
ယက်၍ဗျက်ဆီးခဲ့၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကိရိတ္တိယာရေမိ။ မြည်တမ်း၏။ ကေဿ။ တဦးသော
သီလဝန္တတိက္ခနော။ သီလရှိသောရဟန်းအား။ ဒတွာ။ လှူ၍။ ပါဝ်။ တကာ
လေလေဝ။ ရည်မှတ်အပ်သောကာလ၌သာလျှင်။ အသ။ ထိုသေလေသော
ပြိတ္တာအား။ ပါဝုဏိ။ အကျိုးပြည့်စုံသည်၏။ အစွမ်းဖြင့်ရောက်လေ၏။

ဒါယကတေဝါစေဝိသုဇ္ဈတိတိဇ္ဈေ။ ဒါယကတေဝါစေဝိသုဇ္ဈတိဟူသော
ဤပါဌ၌။ အသဒိသဒါနံ။ ကောသလမင်းကြီး၏ အသဒိသအလှူကို။ က။ ထေ
တဗ္ဗံ။ ပြဆိုအပ်၏။ သါဒက္ခိဏာ။ ထိုအလှူကို။ ဒါယကတေဝိသုဇ္ဈတိတိဇ္ဈေ။
ဒါယကတေဝါစေဝိသုဇ္ဈတိဟူသောဤပါဌ၌။ ယထာနာမ။ ဥပမာမည်သည်ကား
ဆေကော။ လိဗ္ဗာသော။ ကဿကော။ လယ်လုပ်ယောက်ျားသည်။ နိဿာရံ
ပိ။ အနှစ်သာရေကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ခေတ္တံ။ လယ်မြေကို။ လဝိတွာ။
ရ၍။ သမယော။ ထွန်ခြင်းယက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောအခါ၌။ ကသိတွာ။ ထွန်
ယက်၍။ ပံသံ။ အနှစ်သာရမရှိသောမြေကို။ အပနတွာ။ ငယ်၍။ သာရေ။ မိဘနိ
အနှစ်သာရရှိကုန်သောမျိုးစေ့တို့ကို။ ပတိဉ္စာပေတွာ။ စိုက်ပျိုး၍။ ဧတိ။ ဒီစံ။
နေညဉ့်ပတ်လုံး။ အာရက္ခေ။ စောင့်ရှောက်ခြင်း၌။ ပမာဒံ။ မေ့လျော့ခြင်းကို။
အနာပဇ္ဇန္တော။ မရောက်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အညဿ။ တပါးသောလယ်
လုပ်သောသူ၏။ သာရခေတ္တတော။ အနှစ်သာရရှိသော လယ်မြေထက်။
အဓိကတရံ။ အတိုင်းထက်အလွန်။ ခညံ။ စပါးကို။ လာဘတိယထာ။ ရသ
ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ သီလဝါ။ သီလရှိသောဥပါသကာသည်။ ဒုသီ
လဿပိ။ သီလမရှိသောရဟန်းအားလည်း။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ဖလံ။ အကျိုး
သည်။ မဟတ္တံ။ များသည်၏အဖြစ်သို့။ အဓိဂစ္ဆတိ။ ရောက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဣမိနာဥပါယေန။ ဤသို့ပဌမပုဒ်၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်။ သဗ္ဗပဒေသု။ ခပ်သိမ်းသောအဖို့တို့၌။ ဝိသုဇ္ဈနာ။ စင်ကြယ်ခြင်း
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ဝိတရာဂေါဝိတရာဂေသုတိဇ္ဈေ။ ဝိတရာဂေါဝိ
တရာဂေသုဟူသောဤပါဌ၌။ ဝိတရာဂေါနာမ။ ဝိတရာဂပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်
ကား။ အနာဂါမိ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ပန။ ရချက်ဆိုပြီးအံ့။ အရဟတံ။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကန္တဝိတရာဂေါ၊ စင်စစ်ဝိတရာဂပုဂ္ဂိုလ်မည်
 သည်သာလျှင်တည်း။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ ဒိန္နဒါနမေဝ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ။ ကဲလွန်၏။ ကဿ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဒိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
 တဝါလယဿ၊ တဝဋ္ဌတပ်မက်မောသောတဏှာ၏။ တဝပတ္တနာယ၊ တဝ
 ကိုတောင့်တခြင်း၏။ အတာဝတော၊ မရှိခြင်း၊ ကြောင့်တည်း။ ဝိဏာသဝေါ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒါနဗလံ၊ အလှူအကျိုးကို။ သဒ္ဓဟန္တာ၊ ပယံကြည်ကုန်သောသူတို့သည်။
 ဝိဏာသဝသဒိဿိ၊ ရဟန္တာနှင့်တူကုန်သည်။ နဟာန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပန၊ စင်
 စစ်သော်ကား။ ဝိဏာသဝေန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်
 သောကံသည်။ နန္တိရာဂတ္တာ၊ ဆန္ဒရာဂမှကင်းသည်။ အဋ္ဌိန္ဒြေ၊
 ကုသလံဝါ၊ ကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း။ အကုသလံဝါ၊ အကုသိုလ်
 သည်လည်းကောင်း။ နဟောဘိ၊ မဖြစ်၊ ကြိယဋ္ဌာနေ၊ ကြိယသမိတ်၏အရာ၌။
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ အဂ္ဂံ၊ ကဲလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏။ ပန၊ စောဒနာသောနောပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။
 ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသလော၊
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရေန၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပ
 လံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အ
 မေးတည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရဿ၊
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီး
 သောအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဟိယသွဝံ၊ အကြင်ကြောင့်
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုးဥပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ ဘုရားမှတပါး
 သော၊ ဒါနဿ၊ အလှူ၏၊ ဝိပလံ၊ အကျိုးကို၊ ဇေနိတံ၊ လိခြင်းငှါ။ သမက္ခော
 နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နန္တိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ မဟပ္ပလံ၊
 ကြီးသောအကျိုးရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ စတုပိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ သမ္မဒါဟိ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့နှင့်။ သဟိတံ၊ တကွဖြစ်သည်ကိုး
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါတု၊ လှူခြင်းငှါ။ သက္ခောန္တဿ၊ စွမ်းနိုင်သောဥပါသကာ

၂၅၄ ဥပရိပတ္တိသံအဋ္ဌကထာနိဿိ-ဒုတိယတွဲ

၏၊ တသ္မိယေဝအတ္တဘာဝေ။ ထိုအတ္တဘောဋ္ဌိသာလျှင်၊ ဖိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေးနှိုင်း၏၊ တဩ၊ ထိုသို့အကျိုးပေးရာ၌၊ ဣမာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သညံကား၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့တည်း၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လှူတွပ်ဝတ္ထု၏၊ ဓမ္မန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ညီသဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အပိဇ္ဇေတွာ၊ မနှိုင်းစက်မှု၍၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်၎င်း၊ ဝုပ္ပစေတနာဒိဝသေန၊ ဝုပ္ပစေတနာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စေတနာယ၊ စေတနာ၏၊ မဟတ္တထာ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိဏာသဝဘာဝေန၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂုဏာတိရေကတာ၊ ဂုဏ်လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ နိရောဓေတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠိတဘာဝေန၊ ထသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုသမ္ပန္နတာ၊ ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်၎င်း၊ ဣတိဣမာသမ္ပဒါ၊ ဤလေးပါးသော ပြည့်စုံခြင်းတို့တည်း၊ ခန္ဓါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဝိဘင်္ဂဝဂ္ဂေါ၊ ဝိဘင်္ဂဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သဗ္ဗာယတနဝဂ်-၁-အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်။

ဝေမသုတန္တိ၊ ဝေမသုတံအစရှိသော သုတ်သည်၊ အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ္တံ၊ အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်၌၊ ဗာဠုဂိလာနောတိ၊ ဗာဠုဂိလာနောဟူသည်ကား၊ အဓိမတ္တဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မရဏသေယျံ၊ သေရာညောင်စောင်း၌၊ ဥပဂတော၊ ကပ်၏၊ အာမန္တေသိတိ၊ အာမန္တေသိဟူသည်ကား၊ ဂဟပတိဿ၊ အနာထပိဏ်သူကြွယ်အား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ဝဟိံသုကိဓု၊ ဆောင်နှိုင်းကုန်သတတ်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဒိဝသေ၊ နေ၌၊ သကိံဝါ၊ တကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဒွိက္ခတ္တံဝါ၊ နှစ်ကြိမ်လည်းကောင်း၊ တိက္ခတ္တံဝါ၊ သုံးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ သုရားအားစားသည်းကပ်ခြင်းကို၊ အဇဏ္ဍံ၊ မကျိုးမပျက်သည်ကို၊ အကာသိကိဓု၊ ပြုသတတ်စ၊ ထိုမှတပါး၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဿ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူငွေအား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာသုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးတတ္တကံယေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင် မဟာထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊ အ

၅-သဠာယတနဝဂ်-၁-အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်။ ၂၅၅

ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈယနေ၊ အာဂမနဿပါဒဿ၊ ကျောင်းတော်သို့လာ
ကြောင်းဖြစ်သောခြေ၏၊ ပစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ပြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဠာ
နသေယျ၊ မထသောအိပ်ခြင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ ရောက်သော၊ သော၊ ထိုအ
နာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးသည်၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပေသေတုကာမော၊
စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပုရိ
သံ၊ ယောကျ်ားကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ဆို၏၊ တေနုပသင်္ကမိတိ၊ တေနုပ
သင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍၊
သုရိယတ္ထင်္ဂမန ဝေလာယ၊ နေဝင်ခါနီးသောအခါ၌၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ပဋိက္ခမန္တိတိ၊ ပ
ဋိက္ခမန္တိဟူသည်ကား၊ ဩသက္ကန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ပါကုန်၏လော၊ တနုကာ၊ ပါး
ရားကုန်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏လော၊ အဘိက္ကမန္တိတိ၊ အဘိက္ကမန္တိ
ဟူသည်ကား၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်သလော၊ ဩတေန္တိ၊ နှိုင်းစက်ကုန်သ
လော၊ မလဝတိယော၊ အားကြီးခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊
အဘိက္ကမောသာ နံပညာယတိနေပဋိက္ကမောတိ၊ အဘိက္ကမောသာနံပညာ
ယတိနေပဋိက္ကမောဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယသ္မိံသ
မယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မာရဏန္တိ ကာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
ဝါတေ၊ လေခပ်သည်ရှိသော်၊ ဇလိတဂ္ဂိဝိယ၊ ဆီမီးကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်သည်၊ နပရိယာဒိ
ယတိ၊ မကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ မဟတာမဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊
ဥပက္ကမေနဝိ၊ လုံ့လဖြင့်လည်း၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဂူပသမေတုံ၊
ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ငြိမ်းခြင်းကို
ဆိုဦးအံ့၊ ဥသ္မာယ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်ဖိစိတိန္ဒြေံ ဝိညာဉ်သည်၊ ပရိယာ
ဒိန္နာယ၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ ဂူပသမတိ၊
ငြိမ်း၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံဝိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊
မဟာသေဋ္ဌိဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးကြီး၏၊ အယံဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာ
သည်၊ မာရဏန္တိ ကာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊
ပဋိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အဝသေသာ၊
တရားစကားမှကြွင်းသော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ နိရုတ္တကာ၊ အကျိုးမရှိ၊
အာသာ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိ သုဋ္ဌေးကြီးအား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊

၂၅၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

ကထေသာမိ။ ငါဟောတော့အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တသိ။ ကြံ၏။ အထးထို
 နောက်မှ။ နံ။ ထိုအနာထပိဏ် သူခွေးကြီးကိုး တံ။ ထိုဓမ္မကထာကိုး။ က
 ထေန္တော။ ဟောလိုသောရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တသ္မာတိဟာတိအာဒိ။
 တသ္မာတိဟာဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထို
 တသ္မာတိဟာအစရှိသောပါဌ်၌။ တသ္မာတိ။ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။
 အကြင်ကြောင့်။ စက္ခု။ စက္ခုကို။ တိဟိ။ သုံးပါးကုန်သော။ ဂါဟာဟိ။ တဏှာ
 မာနဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော စွဲလမ်းခြင်းတို့ဖြင့်။ ဂဏှန္တော။ စွဲလမ်းသော
 ဝုတ္တုလ်သည်။ ဥပ္ပန္တံ။ ဖြစ်သော။ မာရုဏန္တိကံ။ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော။
 ဝေဒနံ။ ဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော။ တံ။ ထိုသဘောကို။ ပဋိဗာဟိတံ။ တားမြစ်
 ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ။ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တသ္မာ။ ထို
 ကြောင့်။ နစက္ခုဥပါဒိယိဿာမိတိ။ နစက္ခုဥပါဒိယိဿာမိဟူသောဤပါဌ်
 ၌။ စက္ခု။ စက္ခုကို။ တိဟိ။ သုံးပါးကုန်သော။ ဂါဟာဟိ။ စွဲလမ်းခြင်းတို့ဖြင့်။
 နဂဏှိ။ သာမိ။ ငါမစွဲလမ်းအံ့။ နစမေစက္ခုနိဿိတံပိညာဏန္တိ။ နစမေစက္ခု
 နိဿိတံပိညာဏံဟူသည်ကား။ မေ။ ငါ၏။ ပိညာဏဉ္စာပိ။ စက္ခုပိညာဉ်
 သည်လည်း။ စက္ခုနိဿိတံ။ စက္ခုပဿာဒောဒိရှိသည်။ နဘဝိဿတိ။ မဖြစ်
 လတ္တံ့။ နရူပန္တိပဒေန။ နရူပံဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ဟေဉ္စာ။ အောက်၌။ အာပတ
 နံ။ ရူပါယတနာကိုးရူပန္တိ။ ရူပံဟူ၍။ ကထိတံ။ ဟောအပ်၏။ ဣမေသိ။ ဌာနေ။
 ဤအရာ၌။ သဗ္ဗမ္ပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ကာမဘဝရူပံ။ ကာမဝံ၌အ
 ကျုံးဝင်သောရူပက္ခန္ဓာကိုး။ ကထေန္တော။ ဟောလိုသော အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာမထေရ်သည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ နရူပံဥပါဒိယိဿာမိအစရှိသောစကားကို။
 အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ နဣဓေလောကန္တိ။ နဣဓေလောကံဟူသည်ကား။
 ဝသနဌာနံဝါ။ နေရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗာသသန္တာဒနံဝါ။ အစားအ
 ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ နဥပါဒိယိဿာမိ။ ငါမစွဲလမ်းအံ့။ ဣတိအယံ။ ဤ
 သည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဟိသန္တံ။ မှန်၏။ ဣဒံစနံ။ ဤဣဓေလော
 ကံဟူသောစကားကို။ ပစ္စယေသု။ အကြောင်းတရားတို့၌။ အပရိတဿ
 နတ္ထံ။ မတပ်မက်မောခြင်းငှါ။ ကထိတံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန။ ပုန်၏။ အ
 ဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့။ နပရုလောကန္တိဇ္ဈေ။ နပရုလောကံဟူသော ဤပါဌ်၌။ မ
 နုဿာလောကံ။ မနုဿာလောကံကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။ သေသာ။ မနုဿာလော
 ကမ္ပတြင်းကုန်သော ရူပလောက အရူပလောကတို့သည်။ ပရုလောကာ
 နာမ။ ပရုလောကတို့မည်ကုန်၏။ ဣဒံ။ ဤနပရုလောကံဟူသောပုဒ်ကို။ အသု
 ကဇ္ဇေဝလောကေ။ ဤအမည်ရှိသောနတ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ။ ဖြစ်၍။ အသု

ကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သောနတ်ရွာ၌၊ ဝသိသံသမိ၊ ငါနေအံ့၊ ဣဒံနာမ၊ ဤအမည်
ရှိသောခဲဘွယ်ကို၊ ခါဒိဿာမိ၊ ခဲအံ့၊ ဣဒံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသောစားဘွယ်
ကို၊ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ စားအံ့၊ ဣဒံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသောအဝတ်တန်ဆာကို၊ နိ
ဝါသေဿာမိ၊ ဝတ်အံ့၊ ပါရုပိဿာမိ၊ ရုံအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝရူပါယ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ ပရိတဿနာယ၊ တပ်မက်မောခြင်းကို၊ ပဟာနတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်း
၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တမ္ဘိ၊ ထိုပရလောကကိုလည်း၊ နဥပါဒိ
ယိဿာမိ၊ မစွဲလမ်းအံ့၊ နစမေတံနိဿိတံဝိညာဏံဘဝိဿတိတိ၊ နစမေ
တံနိဿိတံဝိညာဏံဘဝိဿတိဟူ၍၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဂါဟေဟိ၊ စွဲလမ်းခြင်းတို့မှ၊ ပရိမောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍၊ ထေရော၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ အရဟတ္တနိက္ခ
ဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အထွဋ်တင်သောအားဖြင့်၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံး
စေပြီ။ ။

ဩလိယသိတိ၊ ဩလိယသိဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊
စည်းစိမ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ဗန္ဓာယိ၊ ဖွဲ့၏။ အလ္လိ
ယသိ၊ ကပ်ငြိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သန္ဓေ၊ သဒ္ဓါ
တရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသော၊ အယမ္ဘိနာမဂဟပတိ၊
ဤမည်သော အနာထဝိဇ္ဇာ သူဌေးသည်လည်း၊ မရဏ ဘယဿ၊ သေ
ဘေးမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်တုံသေး၏။ အညော၊ တပါးသော၊ ကော၊
အဘယ်သူသည်၊ နဘာယိဿတိ၊ မကြောက်ဘဲ ရှိလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မညမာနေ၊ မှတ်ထင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုအနာထဝိဇ္ဇာ
သူဌေးအား၊ ဂါဠှံ၊ မြဲမြံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊
ဒေန္တော၊ ပေးလိုသောကြောင့်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ဩလိယသိခေါ်တွ်ဂဟပတိ အ
စရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ နစမေဇေဝရူပိ ဓန္ဓိကဿ
သုတဝုဗ္ဗာတိ၊ နစမေဇေဝရူပိဓန္ဓိကဿ သုတဝုဗ္ဗာ ဟူသည်ကား၊ အယံ
ဥပါသကော၊ ဤအနာထဝိဇ္ဇာဥပါသကာသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သန္တိ ကာပိ၊ အထံတော်မှလည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇေဝရူပိ၊ ဤသို့ သဘော
ရှိသော၊ ကဿ၊ စကားကို၊ နသုတဝုဗ္ဗာ၊ မကြားဘူးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒ
တိ၊ ဈောဂ်ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ သုရမံ၊ ဝိဝိဇ္ဇေသော၊ ဂန္တိရကထံ၊ နက်နဲသော တရားစကား
ကို၊ နကထေတိကို၊ ဟောတော်မူသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

၂၅၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပုစ္ဆိ။ အမေးတည်း။ နကထေတိ။ ဟောတော်မူသည်ကား။ နောမဟုတိ။
ကထေတိဇေ။ ဟောတော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ ပနတထာပိ။ ထိုသို့ပင်
ဟောတော်မူသော်လည်း။ ဇေ။ ဤသို့။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိ
ကာနိ။ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနာနိ။ အာယတနတို့ကို
လည်းကောင်း။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဗဟိရာနိ။ ဗဟိရာယတနတို့
ကိုလည်းကောင်း။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဝိညာဏကာယေ။ ဝိညာဉ်
အပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဗဿကာယေ။
ဗဿအပေါင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ
ကာယေ။ ဝေဒနာအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော။
ဓာတုယေ။ ဓာတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သော။ ခန္ဓေ။ ခန္ဓာ
တို့ကိုလည်းကောင်း။ စက္ခုရော။ လေးပါးကုန်သော။ အရူပေ။ အရူပတရား
တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣဓေသာကဉ္စ။ ဤကာမလောကကို လည်းကောင်း။
ပရလောကဉ္စ။ ရူပလောကကိုလည်းကောင်း။ ဒဿတွာ။ ပြတော်မူ၍။
ဒိဋ္ဌာသုတမုတဝိညာတဝသေန။ မြင်အပ် ကြားအပ် တွေ့အပ် သိအပ်သည်
၏အစွမ်းဖြင့်။ အရဟတ္တေ။ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပက္ခိပိတွာ။ ထည့်သွင်း၍။
ကထိတကထာ။ ဟောအပ်သောတရားစကားကို။ နသုတပုဗ္ဗာ။ မကြား
နာရစဘူး။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဇေ။ ဤသို့။ နစမေဇေရူပိဓမ္မိကထာ သုတ
ပုဗ္ဗာဟူ၍။ ဥပါသကော။ အနာထဝိဏ်ဥပါသကာသည်။ ဝဒတိ။ လျှောက်
ဆို၏။ အပိစ။ တနည်းလည်း။ အယံဥပါသကော။ ဤအနာထဝိဏ်ဥပါသ
ကာသည်။ ဒါနာဘိရတော။ ဒါန၌မွေ့လျော်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ။ ဘုရားရှင်တို့၏။ သန္တိ
ကံ။ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တော။ သွားသည်ရှိသော်။ တုစ္ဆဟတ္ထော။ လက်ချည်း
ဆည်း။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နဂတပုဗ္ဗာ။ မသွားစဘူး။ ပုရောသတ္တံ။ နံနက်အခါ၌။
ဂစ္ဆန္တော။ ကျောင်းတော်သို့သွားသော အနာထဝိဏ်သူဌေးသည်။ ယာဂု
ခစ္ဆကာဒိနိ။ ယာဂုခဲဘွယ်အစရှိသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ။ ယူဆောင်
စေ၍။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ ပစ္ဆာဘတ္တံ။ နေလွှဲသောအခါ၌။ ဂစ္ဆန္တော။ သွား
သောသူဌေးသည်။ သပ္ပိမရဗာဏိတာဒိနိ။ ထောပတ် ပျား တင်လဲ အစရှိ
သည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ။ ယူဆောင်စေ၍။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ တသ္မိံ။
ထိုထောပတ် ပျား တင်လဲသည်။ အသတိ။ မရှိသည်ရှိသော်။ ဝါလိကံ။
သဲကို။ ဂါဟာပေတွာ။ ယူဆောင်စေ၍။ ဂန္ဓကုဒ္ဓိပရိဝေဏေ။ ဂန္ဓကုဒ္ဓိပရိ
ဝုဏ်၌။ ဩကိရာပေတိ။ ဩဗြန့်စေ၏။ ဒါနံ။ အလှူကို။ ဒတွာ။ လှူ၍။ သီလံ။
သီလကို။ ရုက္ခိတွာ။ ရေခင်း၍။ ဝေယံ။ အိမ်သို့။ ဂတော။ ပြန်သွား၏။ သေဇေ

၅-သံဃိယတနဝဂ်-၁-အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်၊ ၂၅၉

သောဥပါသကော။ ဤအနာထပိဏ္ဍိကောသည်။ ဗောဓိသတ္တဂတိ
 ကောကိရ။ ဘုရားအလောင်းနှင့်တူသော အလားရှိသတတ်။ တသ္မာယံ
 ကြောင့်သာဝဂါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတုပိသတိသံဝန္တရာနိ၊ နှစ်ဆဲ့
 လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဥပါသကာသ၊ အနာထပိဏ္ဍိ ဥပါသကာအား၊ ယေ
 ဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဒါနကထမေဝ၊ ဒါနကထာ ကိုသာလျှင်၊
 ကထေသိ၊ ဟောပြော၊ ကိံကထေသိ၊ အာဇာနည်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
 ကား၊ ဣဒံဒါနံနာမ၊ ဤအလှူမည်သည်ကား၊ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရား
 လောင်းတို့၏၊ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးတည်း၊ မယှဉ်၊ ငါဘုရား၏လည်း၊
 ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးတည်း၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သတသဟဿ
 ကပ္ပါမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာ
 နိ၊ လေးအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိန္နံ၊ လှူဘူးပြီး၊ ဗွံ၊ သင်အနာ
 ထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးသည်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဂတမဂ္ဂမေဝ၊ သွားသောခရီး
 သို့သာလျှင်၊ အနုဂစ္ဆာမိ၊ အစဉ်လိုက်၍သွားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေ
 သိ၊ ဟောပြော၊ ဓမ္မသေနာပတိအာဒယော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်
 သော၊ မဟာသာဝကာပိ၊ တပည့်ကြီးတို့သည်လည်း၊ အတ္တနောအတ္တနော၊
 မိမိမိမိ၏သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတကာလေ၊ ရောက်လာသောအခါ၌၊
 ဒါနကထမေဝ၊ ဒါနကထာကိုသာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး
 အား၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဟောကုန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နခေါဂ
 ဟပတိဂိဟိနံ၊ ဩဒါတဝသနာနံ ဧဝရူပိ ဓမ္မိကထာပဋိဘာတိတိ၊ နခေါဂဟ
 ပတိဂိဟိနံ၊ ဩဒါတဝသနာနံ ဧဝရူပိ ဓမ္မိကထာပဋိဘာတိဟူ၍၊ အာနန္ဒညေ
 ရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊
 ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ
 ဟောတိ၊ အာဇာနည်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဂိဟိနံ
 နာမ၊ လူတို့အားမည်သည်ကား၊ ဓေတ္တဝတ္ထု၊ ဟိရုည သုဝဏ္ဏံ၊ ဒါသိဒါသ
 ပုတ္တဘရိယာဒိသု၊ လယ်ယာငွေရွှေကျွန်မိန်းမကျွန်ယောက်ျားသားမယား
 အစရှိသည်တို့၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်စွာသော၊ အာလယော၊ တပ်ခြင်းသည်၊
 တိဗ္ဗံ၊ ထက်စွာသော၊ နိကန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုးကျင့်
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဧတ္ထ၊ ဤလယ်ယာ အစရှိ
 သည်တို့၌၊ အာလယော၊ တပ်ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ နိကန္တိ၊
 နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်
 မူအပ်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ နပဋိဘာတိ၊ မထင်ရှား၊ ဝံ၊ ထိုစကား

၂၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကို၊ နရုတ္တတိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။

ယေန ဘဂဝါ တေန နုပသကံ မိတိ၊ ယေန ဘဂဝါ တေန နုပသကံ မိဟူသည်
ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥပသကံ မိ၊ ဆည်းကပ်သနည်း။ ကိရိတ္တော
ရေမိ၊ ချွေဦးအံ့၊ ထုသိတာဘဝနေ၊ ထုသိတာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တမတ္တသောဝ၊
ဖြစ်ခါမျှသာလျှင် ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုအနာထဝိဏ်သူဌေးအား၊ တိဂါဝု
တဗ္ဗမာဏံ၊ သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏက္ခန္ဓံ၊ ဝိယ၊ ရွှေတုံး
ကဲ့သို့၊ ပိဇ္ဇောတံ၊ မာနံ၊ တပြောင်ပြောင်တောက်ပသော၊ အတ္တတာဝဉ္ဇ၊
အတ္တတော ကိုလည်းကောင်း၊ ဥယျာနဝိမာနာဒိသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ ဥယျာဉ်ဗိမာန်
အစရှိသောစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ မဟတိ၊
ကြီးစွာသော၊ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊
မနုဿပထေ၊ လူ့ရှာ၌၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတံ နု
ခေါ၊ ပြုခဲ့ဘူးလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိ
သော်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနေသု၊ ရတနာတို့၌၊ အဓိကာရံ၊ လွန်
စွာပြုခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏။ ကိံ၊ ပိဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံ
သနည်းဟူမူကား၊ ဣဒံ ဧဝံ ဝုတ္တံ နာမ၊ ဤနတ်၏အဖြစ်မည်သည်ကား၊ ပ
မာဒဋ္ဌာနံ၊ မေဓုလျော့ခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမာယသမ္ပ
တ္တိယာ၊ ဤစည်းစိမ်ဖြင့်၊ မေဒမာနဿ၊ မွေ့လျော်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သ
တိသဗ္ဗောသောပိ၊ သတိ၏မေဓုလျော့ခြင်းသည်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဟန္တစ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ အဟံ၊ ငါအနာထဝိဏ်နတ်သားသည်၊ ငတိံ၊
လူ့ရှာသို့သွား၍၊ မမ၊ ငါအနာထဝိဏ်နတ်သား၏၊ ဇေတဝနဿပေဝ၊ ဇေ
တဝန်ကျောင်းတော်၏လည်းကောင်း၊ တိက္ခသံဃာသစ၊ ရဟန်းအပေါင်း
၏လည်းကောင်း၊ ဘထာဂတဿစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ အ
ရိယမဂ္ဂဿစ၊ အရိယမဂ်၏လည်းကောင်း၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿစ၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတွာ၊
ပြောဟော၍၊ တတော၊ ထိုလူ့ရှာမှ၊ အာဂတိံ၊ လာခဲ့၍၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်
ကို၊ အနုဘဝိဿာမိ၊ ခံစားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုအနာ
ထဝိဏ်နတ်သားသည်၊ တထာ၊ ထိုကြံသောအတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြုပြီဟံ၊
ထိုဆည်းကပ်သည်ကို၊ ဒသေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အထခေါအနာထဝိဏ္ဏိကော
တိအာဒိ၊ အထခေါအနာထဝိဏ္ဏိကောအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ဇာတ္ထံ၊ ထိုအထခေါအနာထဝိဏ္ဏိကောအစရှိသောပါဠိ၌၊

၅-သဗ္ဗဃာတနဝဂ်-၁-အနာထဝိဇ္ဇိကောဝါဒသုတ်။ ၂၆၁

ဣတိသံဃာနိဿေဝိတန္တိ။ ဣတိသံဃာနိဿေဝိတံဟူသညကား။ သိက္ခသံဃာနိဿေဝိတံ၊ ဝေဟနးအပေါင်းသညရှိဝံအပ်သောဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်၊ ဇေတဝနဿ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတွာ၊ လျှောက်ထားပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလိုသောအနာထဝိဇ္ဇိနတ်သားသည်၊ ကမ္ဘာဝိဇ္ဇာစာတိအာဒိ၊ ကမ္ဘာဝိဇ္ဇာစာစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကမ္ဘာဝိဇ္ဇာစာစရှိသောပါဌ၌၊ ကမ္မန္တိ၊ ကမ္မဟူသညကား၊ မဂ္ဂစေတနာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစေတနာတည်း၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသညကား၊ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောပညာတည်း၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသညကား၊ သမာဓိပက္ခိကော၊ သမာဓိအဖို့၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊ သီလံဇိဝိတမုတ္တမန္တိ၊ သီလံဇိဝိတမုတ္တမံဟူသညကား၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောသူ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ ပြတ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသညကား၊ ဒဋ္ဌိသင်္ကပ္ပါ၊ သမ္မာဒဋ္ဌိသမ္မာသင်္ကပ္ပတို့တည်း၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသညကား၊ ဝါယာမသတိသမာဓယော၊ သမ္မာဝါယာမသမ္မာသတိသမ္မာသမာဓိတို့တည်း၊ သီလန္တိ၊ သီလံဟူသညကား၊ ဝါစာကမ္မန္တာဇိဝါ၊ သမ္မာဝါစာသမ္မာကမ္မန္တသမ္မာအာဇီဝတို့တည်း၊ ဇိဝိတမုတ္တမန္တိ၊ ဇိဝိတမုတ္တမံဟူသညကား၊ ဧတသ္မိံ၊ သီလေ၊ ထိုမဂ်သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောသူ၏၊ ဇိဝိတံနာမ၊ ဇိဝိတမည်သည်သည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ ပြတ်၏၊ ဧတေနမစ္စာသုဏ္ဏိတိ၊ ဧတေနမစ္စာသုဏ္ဏိဟူသညကား၊ အဋ္ဌာရိကေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဧတေနမဂ္ဂေန၊ ဤအရိယမဂ်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိသုဏ္ဏိန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်ကုန်၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသညကား၊ ယသ္မာအကြင်ကြောင့်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သုဏ္ဏိန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏၊ ဂေါတ္တဓနောတိ၊ အနွယ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်၊ နသုဏ္ဏိန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောနိဿေဝိပိနေဓမ္မန္တိ၊ ယောနိဿေဝိပိနေဓမ္မံဟူသညကား၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ သမာဓိပက္ခိယဓမ္မံ၊ သမာဓိအဖို့၌ဖြစ်သောတရားကို၊ ဝိပိနေယျ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဧဝံတတ္ထဝိသုဏ္ဏတိတိ၊ ဧဝံတတ္ထဝိသုဏ္ဏတိဟူသညကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ ထိုအရိယမဂ်ကြောင့်၊ ဝိသုဏ္ဏတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယောနိဿေဝိပိနေဓမ္မန္တိ၊ ယောနိဿေဝိပိနေဓမ္မံ ဟူသညကား၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊

ပဉ္စကုဋ္ဌဓမ္မံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားကို၊ ဝိစိနေယျ။ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ ဧဝံတတ္ထ
 ဝိသုဇ္ဈတိတိ။ ဧဝံတတ္ထဝိသုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေသု၊ ဧဝံ
 သိမ်းကုန်သော၊ ပဋိဝိဇ္ဈိယမာနေသု၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်သော၊ ဧတေသု
 သဗ္ဗေသု၊ ထိုသဗ္ဗာတို့ကြောင့်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဝဏ္ဏိကေျးဇူးကို၊ က
 ထေန္တော၊ ပြောဆိုသောအနာထဝိဇ္ဇာနတ်သားသည်၊ သာရိပုတ္တောဝါတိ
 အာဒိ၊ သာရိပုတ္တောဝဏ္ဏိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီးတတ္ထ၊ ထို
 သာရိပုတ္တောဝအစရှိသောစကား၌၊ သာရိပုတ္တောဝါတိအာဒိဝစနံ၊ သာရိ
 ပုတ္တောဝဏ္ဏိသို့အစရှိသောစကားသည်၊ အဝဓာရဏဝစနံ၊ အဝဓာရဏစ
 ကားတည်း၊ ဧတေဟိပညာဒီဟိ၊ ဤပညာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သာရိပုတ္တ
 ဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနာ
 ထဝိဇ္ဇာကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာနတ်သားသည်၊ ဝဒတိ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဥပသ
 မေနာတိ၊ ဥပသမေနဟူသည်ကား၊ ကိလေသဥပသမေန၊ ကိလေသာတို့
 ၏ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပါရဂူတောတိ၊ ပါရဂူတောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊
 ဂတော၊ ရောက်လာသောရဟန်းတည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
 သော၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တောဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်
 သို့ရောက်ခြင်းငှါသာလျှင်၊ ပရမော၊ မြတ်သော အလိုင်းအရှည်ရှိသည်၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ထေရေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ထက်၊ ဥတ္တရိတရော
 နာမ၊ မြတ်သော မထေရ်မည်သည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
 လျှောက်ဆို၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
 ခံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်အနာထဝိဇ္ဇာကောဝါဒသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာသော၊ အနာထ ဝိဇ္ဇာကောဝါဒသုတ္တံ၊ အနာထဝိဇ္ဇာကောဝါဒ သုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သဇ္ဇာယတနဝဂ်-၂-ဆန္ဒောဝါဒသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဆန္ဒောဝါဒသုတ္တံ
 ဆန္ဒောဝါဒသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဆန္ဒောဝါဒသုတ်၌၊ ဆန္ဒောတိ၊ ဆန္ဒော
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့ဆန္ဒဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မ

ထေရ်တည်း။ အဘိနိက္ခမနိက္ခန္တုတ္တရော။ တောထွက်တော်မူသောအခါ
 နှိကဝိလဝတ်နေပြည်မှအတူထွက်၍လိုက်သော ဆန္ဒမထေရ်သည်။ န၊မ
 ဟုတ်၊ ပဋိသလ္လာဏာတိ၊ ပဋိသလ္လာဏာဟူသည်ကား၊ ဗလသမာပတ္တိ
 တော၊ ဗလသမာပတ်မှ၊ ဝိလာနုပုစ္ဆကာတိ၊ ဝိလာနုပုစ္ဆကာဟူသည်ကား၊
 ဝိလာနုပဋ္ဌာနံနာမ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်ပြီးပွင်းအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝိလာနုပုစ္ဆ
 ကာဟူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။
 သတ္တန္တိ၊ သတ္တံဟူသည်ကား၊ ဇီဝိတာဟာရကသတ္တံ၊ အသက်ကိုဆောင်
 တတ်သော လက်နက်ကို၊ နာဝကဓါဒိတိ၊ နာဝကဓါဒိဟူသည်ကား၊ န
 ဣစ္ဆာမိ၊ အကျွန်ုပ်ဆန္ဒအလိုမရှိပါ။ အနုပဝဇ္ဇန္တိ၊ အနုပဝဇ္ဇံဟူသည်ကား၊
 အနုပုတ္တိကံ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်။ အပဋိသန္ဓိကံ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧတံမမန္တိ၊ အာဒိနိ၊ ဧတံမမံဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဂါဟဝသေန၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏စွဲလမ်းသည်၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ နိရောဓံဒိသ္မာတိ၊ နိရောဓံဒိသ္မာဟူသည်
 ကား၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းမျက်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နေတံမမနေသောဟ
 မသိနမေသောအတ္တာတိသမနုပဿာမိတိ၊ နေတံမမနေသောဟမသိနမေ
 သောအတ္တာတိသမနု ပဿာမိဟူသည်ကား၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲသောသဘောရှိ
 ၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနတ္တံ၊ အစိုးမရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနုပဿာမိ၊ ငါဆန္ဒ
 မထေရ်ရှုအံ့၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မရ
 ဏန္တိကဝေဒနံ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော ဝေဒနာကို၊ အမိဝါသေဝံ၊
 သည်းခံခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ သတ္တံ၊ လက်
 နက်ကို၊ အာဟရာမိ၊ အကျွန်ုပ်ဆန္ဒမထေရ်ဆောင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ
 ဆို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းကြောင့်၊ အါယသ္မာ၊ အရှင်ဆန္ဒသည်၊ ပုထုဇ္ဇနော
 ပုထုဇဉ်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤနိဿိတဿ စလိတံအနိဿိ
 တဿစလိတံနတ္ထိဟူသောစကားကိုလည်း။ မနာဟိကောဟိ၊ နှလုံးသွင်း
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ နိစ္စကပ္ပန္တိ၊ နိစ္စကပ္ပံဟူသည်ကား၊ နိစ္စကာ
 လံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နိဿိတဿာတိ၊ နိဿိတဿဟူသည်ကား၊ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ နိဿိတဿ၊ ရွဲကပ်သောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား
 စလိတန္တိ၊ စလိတံဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပန္နိတံ၊ တုန့်လှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပဿာဒ္ဓိတိ၊ ပဿာဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ကာယစိတ္တဿ၊ ကိုယ်စိတ်၏၊ ပဿဒ္ဓိ၊

၂၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ငြိမ်းခြင်းတည်း။ ကိလေသပဿဒ္ဓိနာမ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းမည်
သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
နတိတိ၊ နတိဟူသည်ကား၊ တဏှာနတိ၊ တဏှာတည်းဟူသောတရား
တည်း၊ နတိယာအသတိတိ၊ နတိယာအသတိဟူသည်ကား၊ ဘဝတ္ထာယ၊
ဘဝတပါး၏အလို၊ ဌ၊ အာလယနိကန္တိ ပရိယုဋ္ဌာနေသု၊ တပ်ခြင်းနှစ်သက်
ခြင်းထိုးကျင့်ခြင်းတို့သည်၊ အသတိအသန္တေသု၊ မရှိကုန်သည်ရှိသော်၊
အာဂတိဂတိနဟောတိတိ၊ အာဂတိဂတိနဟောတိဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္တိ
ဝသေန၊ ပဋိသန္တေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဂတိနာမ၊ ဘဝတပါးသို့လာသည်
မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂုတိဝသေန၊ ဂုတိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂမနံနာမ၊ ဘ
ဝတပါးသို့သွားခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂုတုပပါတောတိ၊ ဂုတု
ပပါတောဟူသည်ကား၊ စဝနဝသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ ရွှေ့လျောသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတိ၊ ဂုတိခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ နောင်
ဘဝ၌ပဋိသန္တေနည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပပါတော၊ ပဋိသန္တေနခြင်းသည်
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နေဝိနေဟုရံနဥဘယမန္တရေနာတိ၊ နေဝိနေဟုရံနဥဘ
ယမန္တရေန ဟူသည်ကား၊ ဣဝေသကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ပရေသကော၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါး
ရံသောပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောက၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧသဝန္တော
ဒုက္ခဿာတိ၊ ဧသဝန္တော ဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိလေသ
ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိလေသဒုက္ခ၏အယမေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်
လောက၌ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ အန္တော၊ အဆုံးတည်း၊ အယံ၊ ဤ
ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက၌မဖြစ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊
အပိုင်းအခြားတည်း၊ ပရိဝုဋ္ဌမဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြတ်သည်၏
အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယမေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လော
က တမလွန်လောက၌ မဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အနက်သည်သာလျှင်၊
တ္ထော၊ ဤဧသဝန္တော ဒုက္ခဿ ဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ပန၊ တပါးသောဆရာတို့၏အယူကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေ၊ အကြင်ဆရာတို့သည်၊
ဥဘယမန္တရေနာတိဝစနံ၊ ဥဘယမန္တရေန ဟူသောပါဠိကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဘဝံ၊ တခုသောဘဝကို၊ ဣတ္ထန္တိ၊ အလိုရှိကုန်
၏၊ တေသံ၊ ထိုအလိုရှိကုန်သော ဆရာတို့၏၊ ဥတ္တရံ၊ လွန်စွာဆိုအပ်သော
စကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီး သည်သာလျှင်
တည်း။ ။

၁၁

သတ္တံအာဟာရေသိတိ၊ သတ္တံအာဟာရေသိဟူသည်ကား၊ ဖိစိတဟာရကံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော၊ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို၊ အာဟာရိ၊ ဆောင်ပြီး၊ ကဏ္ဍနာဠိ၊ လည်ပင်းကို၊ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုဆန္ဒမထေရ်အား၊ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ မရဏာဘယံ၊ သေဘေးမှကြောက်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမိ၊ သက်၏၊ ဂတိနိမိတ္တံ၊ ဂတိနိမိတ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗုဗ္ဗန္တနုဘာဝံ၊ ဗုဗ္ဗဇဉ်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ သိမ်းဆည်းသော၊ သော၊ ထိုဆန္ဒမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သမသိတိ၊ သမသိတိရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး၊ သမ္ဗုခါယေဝ၊ အနုပဝဇ္ဇတာ ဗျာကတာတိ၊ သမ္ဗုခါယေဝ၊ အနုပဝဇ္ဇတာ ဗျာကတာဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ အရှင်ဆန္ဒမထေရ်အား၊ ဗုဗ္ဗန္တနုကာလေ၊ ဗုဗ္ဗဇဉ် ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဣဒံဗျာကရဏံ၊ ဤသို့ပြောကြားခြင်းသည်၊ ဂိဗ္ဗာဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ ပနတထာဝရံ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဧတေနဗျာကရဏေန၊ ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၏ဟုပြောကြားခြင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဆန္ဒမထေရ်အား၊ အနန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမေဝဗျာကရဏံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟူ၍ ပြောကြားခြင်းကိုပင်လျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဥပဝဇ္ဇကုလသနိတိ၊ ဥပဝဇ္ဇကုလသနိဟူသည်ကား၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗကုလသနိ၊ ဆည်းကပ်အပ်သောဒါယကာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤအတ္တဘန္တေပဗ္ဗဇ္ဇိတံဟိ၊ အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပဋ္ဌာကေသုစ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာယိကာသုစ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယိကာမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇမာနာသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုဆန္ဒအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဘုရားကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မေးလျှောက်သောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုရောသု၊ ဒါ

၂.၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ယကတိန္ဒြိယံ။ အဿယံ။ ထိုဆန္ဒမထေရ်၏။ သံသတ္တိတာဝံ။ ရောနှောခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိပေန္တော။ ပြတော်မူလိုသော။ ပေါသန္တိဟေတေသာရိပုတ္တာတိအာဒိ။ ပေါသန္တိဟေတေသာရိပုတ္တဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ ဣမသ္မိဋ္ဌာနေဤအရာ၌ထေရ်သည်။ အရှင်ဆန္ဒမထေရ်၏။ ကုလေသု။ ဒါယကတိန္ဒြိယံ။ အသံသဋ္ဌတာဝေါ။ ရောနှောခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ပါကဇ္ဈော။ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိကိရေဖြစ်သတတ်။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဤသည်လျှင်ဆန္ဒောဝါဒသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒုတိယံ။ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဆန္ဒောဝါဒသုတ္တံ။ ဆန္ဒောဝါဒသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-သဗ္ဗာယတနဝဂ်-၃-ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်။ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ္တံ။ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်၌။ ပဋိသလ္လာဏာတိ။ ပဋိသလ္လာဏာ ဟူသည်ကား။ ဧကိဘာဝါ။ တယောက်ထည်းထည်းကိန်းအောင်းရာမှ။ တံစေတိ။ တံစေဟူသည်ကား။ တံစက္ခုစေဝ။ ထိုစက္ခုကိုလည်းကောင်း။ တံရူပဉ္စ။ ထိုရူပါရုံကိုလည်းကောင်း။ အဘိနန္ဒတိ။ အလွန်နှစ်သက်၏။ နန္ဒိသမုဒယာဒုက္ခသမုဒယောတိ။ နန္ဒိသမုဒယာဒုက္ခသမုဒယောဟူသည်ကား။ နန္ဒိယာ။ နှစ်သက်တတ်သော။ တဏှာယ။ တဏှာ၏။ သမောဓာနေန။ စုဝေးခြင်းကြောင့်။ ပဉ္စက္ခန္ဓဒုက္ခဿ။ ခန္ဓငါးပါးဟုဆိုအပ်သောဒုက္ခသစ္စာ၏။ ပဉ္စဝေါကာရေ။ ပဉ္စဝေါကာရတုံ၌။ သမောဓာနံ။ တကွဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဤသို့။ ဆသု။ မြောက်ပါးကုန်သော။ ဧရေသု။ ဧရတို့၌။ ဒုက္ခံ။ ဒုက္ခသစ္စာ လည်းကောင်း။ သမုဒယော။ သမုဒယသစ္စာလည်းကောင်း။ ဣတိဤသို့။ ခိန္နံ။ နှစ်ပါးကုန်သော။ သစ္စာနံ။ သစ္စာတို့၏။ ဝသေန။ အတွင်းဖြင့်။ ဝဋံ။ ဝဋ်၌အကျုံးဝင်သောသစ္စာကိုမတ္ထကံ။ အထွဋ်အထိပ်သို့။ ပါပေတွာ။ ရောက်စေ၍။ ဒေသတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဒုတိယနယေ။ သန္တိခေါပုဏ္ဏ(လ)နန္ဒိနိရောဓာ ဒုက္ခနိရောဓော ပုဏ္ဏောတိ ဝဒါမိဟူသော ဒုတိယနည်း၌။ နိရောဓော။ နိရောဓသစ္စာလည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ။ မဂ္ဂသစ္စာလည်းကောင်း။ ဣတိဤသို့။ ခိန္နံ။ နှစ်ပါးကုန်သော။ သစ္စာနံ။ သစ္စာတို့၏။ ဝသေန။ အတွင်းဖြင့်။ ဝဋံ။ ဝဋ်၌အကျုံးမဝင်သောသစ္စာကို။

၁၂

မတ္တကံ။ အတ္တနိ အတ္တနိ သိ။ ပါပေတွာ။ ရောဝေဓိ။ ဒေသတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဣမိ
 နာစတံပုဏ္ဏောတိ။ ဣမိ နာစတံပုဏ္ဏဟူသော အနုသန္ဓေသည်။ ပါဠိဧက္ကော။ အ
 သီးအခြားဖြစ်သော။ အနုသန္ဓိ။ အနုသန္ဓေတည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တာဝ။ ရှေးဦး
 စွာ။ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋဝသေန။ ဝဋ္ဋိအကျုံးဝင်သောသစ္စာ ဝဋ္ဋိအကျုံးမဝင်သော
 သစ္စာတို့၏အတွင်းဖြင့်။ ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ အရဟတ္တေ။ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၌။ ပက္ခိပိဘွဒ။ ထည့်သွင်းတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ပုဏ္ဏတ္ထရံ။
 ပုဏ္ဏမထေရ်ကို။ သတ္တသု။ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု။ အရာတို့၌။ သီဟနာ
 ဒံ။ မြတ်သောလျှော်ဆိုခြင်းကို။ နဒါပေဝသံ။ လျှောက်ဆိုစေခြင်းငှါ။ ဣမိ နာစ
 တွန္တိ အာဒိ။ ဣမိ နာစတံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။
 စက္ကာတိ။ စက္ကာဟူသည်ကား။ ခုဋ္ဌာ။ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ကိဗ္ဗိယာ။ ကြမ်း
 ကြုတ်ကုန်၏။ ဗရုဿာတိ။ ဗရုဿာဟူသည်ကား။ ကက္ခဋ္ဌာ။ ကြမ်းတမ်းကုန်
 ၏။ အက္ကောသိဿန္တိတိ။ အက္ကောသိဿန္တိဟူသည်ကား။ ဒသဟိ။ ဆယ်
 ပါးကုန်သော။ အက္ကောသဝတ္ထုဟိ။ အက္ကောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ အက္ကောသိ
 သန္တိ။ ဆဲရေးကုန်လတ္တံ့။ ပရိတာသိဿန္တိတိ။ ပရိတာသိဿန္တိဟူသည်
 ကား။ တံ။ နှင်သည်။ ကိ။ အာဟပိဌာ။ သမဏောနာမ။ ရဟန်းမည်လေသ
 နည်း။ တေ။ နှင်၏။ ဣဒဉ္စ။ ဤလက်ကိုဖြတ်ခြင်းနှာခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းအစရှိ
 သောအမှုကိုလည်းကောင်း။ ကရိဿာမိ။ ငါတို့ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဝတွာ။ ဆို၍။ တဇ္ဇေဿန္တိ။ ချိမ်းခြောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဝေမေတ္တာတိ။ ဝေ
 မေတ္တဟူသည်ကား။ မဟံ။ အကျွန်ုပ်ပုဏ္ဏမထေရ်အား။ ဧတ္ထ။ ဤဆဲရေး
 ရေရွတ်ရာ၌။ ဧဝံ။ ဤသို့။ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။
 ဒဏ္ဍေနာတိ။ ဒဏ္ဍေနဟူသည်ကား။ စတုဟဒတ္တန။ လေးထောင်ရှိသော။
 ဒဏ္ဍေနဝါ။ ထံတံတောင်၌ဖြင့်လည်းကောင်း။ စာဒိကမုဂ္ဂရေနဝါ။ လက်
 ရိုက်ဆောက်ပုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္ထေနာတိ။ သတ္ထေနဟူသည်ကား။
 ဧကတော။ တတက်မှ။ ဓာရာဒိနာ။ အသွားရှိသောလက်နက်အစရှိသည်
 ဖြင့်။ သတ္ထဟာရကံပရိယေသန္တိတိ။ သတ္ထဟာရကံပရိယေသန္တိဟူသည်
 ကား။ ဖိဝိတဟာရကံ။ အသက်ကိုဆောင်တတ်သော။ သတ္တံ။ လက်နက်ကို
 ပရိယေသန္တိ။ ရှာကုန်၏။ ဟိသတ္တံ။ မှန်၏။ ဣဒံစနံ။ ဤသတ္တဟာရကံပရိ
 ယေသန္တိဟူသောစကားကို။ ထေရော။ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည်။ တတိယ
 ပါရာဇိကဝတ္ထုသိ။ တတိယပါရာဇိက၏ဝတ္ထု၌။ အသုဘကထံ။ အသုဘ
 တရားစကားကို။ သုတွာ။ ကြားနာရသောကြောင့်။ အတ္တဘာဝန။ အတ္တ
 ဘောဖြင့်။ ဖိဂ္ဂန္တိန္ဒာနံ။ ပက်ဆုပ်ရွံရှာကုန်သော။ ဝိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့၏။

သတ္တဟာရကပရိယေသနံ။ အသက်ကိုဆောင်တတ်သောလက်နက်ကို
ရှာမှီးခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဒမူပသမေနာတိ
ဧတ္ထ၊ ဒမူပသမေနဟူသောဤပါဌ၌၊ ဒမောတိဇေတံ၊ ဒမောဟူသောဤအ
မည်သည်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရာဒိနံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလအစရှိသည်တို့၏၊ နာမံ၊
အမည်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ သစ္စေနဒန္တောဒမသာဥပေတောဝေ
ဒန္တဂူဝသိတဗြဟ္မစရိယောတိဧတ္ထ၊ သစ္စေနဒန္တောဒမသာဥပေတောဝေ
ဒန္တဂူဝသိတဗြဟ္မစရိယောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ဣန္ဒြိယသံ
ဝရသီလကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမောဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာဉာဏ်
ဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ရင်ကျေးပြီးသော၊ ဒမသာ၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်၊
ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝေဒန္တဂူ၊ မင်္ဂလာလေးပါးတို့၏အဆုံးသို့
ရောက်သော၊ ဂူဝသိတဗြဟ္မစရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသောမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဖြစ်
သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယဒိသစ္စဒမာစာဂါခန္ဓာဘိယျောဝရိဇ္ဇတိတိ
ဧတ္ထ၊ ယဒိသစ္စ ဒမာစာဂါခန္ဓာဘိယျောဝရိဇ္ဇတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ပညာ၊
ပညာကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမောဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သစ္စဒမာ၊ သစ္စာတရား
ပညာတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စာဂါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ခန္ဓာ၊ သည်းခံခြင်းတို့သည်၊ သိယျောဝ၊ လွန်စွာသာလျှင်၊ ယဒိဝိဇ္ဇတိ၊ အ
ကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဒါနေနဒမေနသံယမေနသစ္စဝစနေနာတိဧတ္ထ၊ ဒါနေန
ဒမေနသံယမေနသစ္စဝစနေနဟူသောဤပါဌ၌၊ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံ
ကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒါနေန၊ ယူဒါန်းပေးကမ်းခြင်းနှင့်
လည်းကောင်း၊ ဒမေန၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သံယမေန၊ ကိုယ်
နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သစ္စဝစနေန၊ မှန်သော
စကားကိုဆိုခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပန၊ ဣန္ဒြိယတရား
ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ္တောဝါဒသုတ်၌၊ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်းကို၊
ဒမောတိ၊ ဒမောဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဥပသမေနာတိဣဒံ၊ ဥပသမေန
ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဒမဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊
ဝေဝစတည်း။ ၊

အထခေါအာယသ္မာပုဏ္ဏောတိ၊ အထခေါအာယသ္မာပုဏ္ဏောဟူသည်
ကား၊ ဧသဧသောပုဏ္ဏော၊ ဤပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ ကောပန၊ အတယ်ပုဏ္ဏ
နည်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုနာပရန္တဇနပုဒ်သို့၊ ဂန္တုကာ
မော၊ သွားလိုသည်၊ အဟောသိပန၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ပုဏ္ဏော၊ အမေးတည်း၊ ဧသော၊ ဤပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ သုနာပရန္တဝါသိ

ကောသုနာပရန္တဇနုပုဉ်နုလေ့ရှိသောမထေရ်တည်း။ ပန၊ ခုတိယပုစ္ဆာ
 ၏အဖြေကိုဆိုပြီးအံ၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အသပ္ပိယဝိဟာရံ၊ ဘာ
 ဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းငှါမလျောက်ပတ်သောကျောင်းကို၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊
 မှတ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသုနာပရန္တဇနုပုဉ်သို့၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတြ၊ ထိုသွားရာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ သုနာပရန္တရဋ္ဌေ၊
 သုနာပရန္တတိုင်း၌၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဝါဏိဇဂါမေ၊ ကုန်သည်တို့၏ရွာ
 ၌၊ ဧ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဧတေတာတရော၊ ဤညီနောင်တို့သည်၊ ဝ
 သန္တိကိရ၊ နေကုန်သတတ်၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးသောညီနောင်တို့တွင်၊ ကဒါ
 မိ၊ ရံခါ၊ ဧဋ္ဌော၊ အစ်ကိုကြီးသည်၊ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ ငါးရာသောလှည်း
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇနပဒံ၊ ဇနုပုဉ်သို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ဘဏ္ဍံ၊ ရောင်း
 အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ သုနာပရန္တရဋ္ဌံ၊ သုနာပရန္တတိုင်းသို့၊ အပါဟရတိ၊ ဆောင်
 ဆောင်၏၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်သည်၊ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ ငါးရာ
 သောလှည်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇနပဒံ၊ ဇနုပုဉ်သို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊
 ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ သုနာပရန္တရဋ္ဌံ၊ သုနာပရန္တတိုင်းသို့၊ အပါဟရတိ၊ ဆောင်
 ၏၊ ပန၊ ရဟန်းပြုသော အကြိမ်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ဣမသ္မိံသမယေ၊ ဤရဟန်း
 ပြုသောအခါ၌၊ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီငယ်ကို၊ ဗာရေ၊ အိမ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ဧဋ္ဌ
 ဘာတိကော၊ အစ်ကိုကြီးသည်၊ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ ငါးရာသောလှည်း
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနုပုဉ်သို့သွားခြင်းကို၊ စရန္တော၊
 သွားသည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဧတဝနဿ၊ ဧတဝနံကျောင်းတော်၏၊ နာတိဗုရေ၊
 မနီးမဝေးလွန်းသောအရပ်၌၊ သကဋသတ္ထံ၊ လှည်းကုန်သည်အပေါင်းကို၊
 နိဝါသေတွာ၊ နေစေ၍၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီးသည်ရှိသော်၊
 ပရိဇနပရိဝုတော၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်ခြံရံအပ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗေသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တေ
 နစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီးကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်
 ကုန်၍၊ သုဒ္ဓုတ္တရာသင်္ဂါ၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်ဝတ်ဝတ်ဝတ်ရှိကုန်သည်၊
 ဂန္တုပုပ္ဖာဒိဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်ကိုလက်စွဲကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၍၊ ပေဒန၊ အကြိုင်အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ အ

၂၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဗ္ဗကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓိယတံ၊

တြင်အရပ်၌၊ဓမ္မော၊ တရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဟောန၊အကြင်အရပ်၌၊ သံ
စော၊သံဃာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံနိန္ဒာ၊ထိုရတနာသုံးပါးရှိရာသို့ညွတ်ကုန်
သည်၊တပျောဏာ၊ ထိုရတနာသုံးပါးရှိရာသို့ရှိုင်းကုန်သည်၊ တပ္ပန္နာရ၊
ထိုရတနာသုံးပါးရှိရာသို့ကိုင်းကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ဒက္ခိဏာစွါ၊ရေ
န၊ထောင်တံခါးဖြင့်၊နိက္ခမိတွာ၊ထွက်ကုန်၍၊ဇေတဝနံ၊ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်သို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ သော၊ထိုမဟာပုဏ္ဏအမည်ရှိသော ကုန်
သည်သည်၊ တေ၊ထိုဘုရားရှိရာသို့သွားကုန်သောသာဝတ္ထိပြည်သူတို့ကို၊
ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဣမေ၊ဤသူတို့သည်၊ ကဟံ၊အဘယ်အရပ်သို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊သွား
ကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ကေမနု သံ၊တဦးသောလူကို၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊အ
ယျော၊အမောင်၊ကိံ၊အဘယ်သို့ဆိုဘိသနည်း၊ တံ၊သင်သည်၊နဇာနာသိ၊
မသိပါသလော၊ လောကေ၊လောက၌၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာရတနာနိနာမ၊ ဘုရား
ရတနာတရားရတနာ သံဃာရတနာ တို့မည်သည်၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသဇေသော မဟာဇနော၊ ဤလူများအပေါင်း
သည်၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ဓမ္မကထံ၊တရားစကား
ကို၊သောတံ၊ နာခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊ဆို၏၊
တဿ၊ထိုမဟာပုဏ္ဏအမည်ရှိသောကုန်သည်အား၊ ဗုဒ္ဓေါတိဝစနံ၊ဘုရား
ဟူသောစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ ဆဝိစဗ္ဗဒီနိ၊ အပေါ်ရေအတွင်းရေ
အစရှိသည်တို့ကို၊သိန္တိတွာ၊မြတ်၍၊ အဗ္ဗိမိဉ္စံ၊ရိုးတွင်းခြင်းဆီကို၊အာဟာဇ္ဇ၊
ထိဆိုက်၍၊အဗ္ဗာသိ၊တည်လေ၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပရိ
ဇနပရိဝုတော၊ အပေါင်းအပေါ်ဖြစ်သော သူတို့သည် ခြံရံအပ်သည်၊ဟု
တွာ၊ဖြစ်၍၊ တာယပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းတော်သို့၊ဂစ္ဆံ၊သွား၍၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဓရေသဓရ
န၊သာယာသော အသံတော်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေန္တဿ၊ ဟော
တော်မူစဉ်၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်း၌၊ ဌိတော၊တည်သည်၊
ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုတွာ၊နာ၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊
မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ဥပ္ပါဒေတိ၊ဖြစ်စေပြီ၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ တထာဂတေန၊မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ကာလံ၊အခါကို၊ ဝိဒိတွာ၊သိတော်မူ၍၊ ပရိသာယ၊ပရိ
သတ်ကို၊ ဥယျောဇိတာယ၊ ဣတ်လိုက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ရှိရိုး၍၊သွာတနာယ၊နက်
ဖြန့်အလို၊ငှါ၊နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊ဗုဒ္ဓိယဒိဝသေ၊နှစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌၊မဏ္ဍပံ၊မဏ္ဍပ်ကို၊ပရိဇနော၊ အချင်းဖြစ်သောသူတို့ကို၊ ကာရေတွာ၊

၀၀၀

သောကလုပ်စေ၍၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းထား၍၊
ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်အား၊ မဟာဒါ
နံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ဘတ္တကိစ္စာဝဿာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်း
ကိစ္စ၏အဆုံး၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာ
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဏ္ဏမိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာစား
ပြီးသောမဟာပုဏ္ဏကုန်သည်သည်၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပသ်အင်္ဂါတို့ကို၊
အဓိဋ္ဌာယ၊ သောကတည်၍၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကံ၊ ဘဏ္ဍာမိုးကို၊ ဧကဝုရိသံ၊
တယောက်သောယောက်ျားကို၊ ပဏ္ဏောဿပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဧတ္တကံ၊
ဤမျှလောက်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ ဝိဿန္တိတံ၊ ရောင်းချအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာကို၊ အာပိက္ခိတွာ၊ ပြန်ကြား၍၊ ဣမံ
ဿပတေယျံ၊ ဤဥစ္စာကို၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်အား၊ ဒေဟိ၊ ပေး
ပါလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မှာဆို၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဥစ္စာကို၊
နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှင်း၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနပရာယဏော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းလျှင် လည်း
လျောင်းရာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ မနသိကရာဇ္ဇဿ၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏမထေရ်အား၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်နိုင်၊ တတော၊ ထိုသို့မထင်
နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဝိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းမူ
ကား၊ အယံ၊ နပဒေါ၊ ဤနပုဒ်သည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဘာဝနာယ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားခြင်းအား၊ အသပ္ပာယော၊ မလျောက်ပတ်၊ အတံ၊ ငါပုဏ္ဏ
မထေရ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာသုနာပရဇ္ဇတိုင်း
သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ပုဗ္ဗန္တသမယေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဝိဏ္ဍာယ၊
ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ဟုည့်လည်၍၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသော
အခါ၌၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနာ၊ တယောက်ထည်းထည်း ကိန်းအောင်းရာမှ၊ ဝုဠ
တိတွာ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထာပေတွာ၊ ပောစေ
၍၊ သတ္တသိဟနာဒေ၊ ခုနစ်ပါးသော မြတ်သော အသံတို့ကို၊ နဒိတွာ၊
လျှောက်ဆို၍၊ မဏ္ဏမိ၊ သွားလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါအာယသ္မာ

၂၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပုဏ္ဏော(ပ)ဝိဟရတိတိ၊ အထခေါ အာယသ္မာပုဏ္ဏော(ပ)ဝိဟရတိ ဟူ၍၊
ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ စောဒနာသောနောပုန့်ကို ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏမထေရ်
သည်၊ ကတ္တ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ပုဏ္ဏော၊ အမေးတည်း၊ ဗတူသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရပ်
တို့၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ သုနာပရန္တရဋ္ဌံ၊ သုနာပရန္တတိုင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်
၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဇ္ဈဟတ္ထ ပဗ္ဗတေနာမ၊ အဇ္ဈဟတ္ထမည်သော
တောင်၌၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝါဏိဇဂါမံ၊ ကုန်သည်တို့၏ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ အထ၊ ထိုဆွမ်းခံသောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏ
မထေရ်ကို၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီငယ်သည်၊ သဉ္ဇာနိတွာ၊ အစ်ကို၏အဖြစ်ကို
သိ၍၊ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အညတ္ထ၊ တပါး
သောအရပ်သို့၊ အဂတိံ၊ မကြွမူ၍၊ ဣဓေ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့နေရာ၌သာလျှင်
ဝဿထ၊ သိတင်းသုံးပါးကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကာရေ
တွာ၊ ပြုစေ၍၊ တတ္ထေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ထေရံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်ကို၊
ဝဿာပေသိ၊ နေစေပြီ၊ တတော၊ ထိုနေခံမှ၊ သမုဒ္ဒကိရိဝိဟာရံနာမ၊ သမုဒ္ဒကိရိ
ဝိဟာရအမည်ရှိသောအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမုဒ္ဒ
ကိရိကျောင်း၌၊ အယကန္တပါသာဏေဟိ၊ သံဆူးသံပြောင်းနှင့် တူကုန်သော
ကျောံတို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတွာ၊ မိုင်းခြား၍၊ ကတစကံမော၊ ပြုအပ်သောစင်္ကြံ
သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပြုအပ်သောစင်္ကြံကို၊ ကောဝိ၊ တစ်တယောသံသေ၊ သူ
သည်၊ စကံမိသု၊ စင်္ကြံသွားခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနှိုင်းသောသူမည်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုစင်္ကြံ၌၊ သမုဒ္ဒကိဝိတော၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတို့
သည်၊ အဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ အယကန္တပါသာဏေသု၊ သံဆူးသံပြောင်းနှင့်
တူသောကျောံတို့၌၊ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍၊ မဟာသန္ဓံ၊ ကြီးစွာသောအသံကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောန္တာနံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဖါသု
ဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိမန
သိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ နိသန္ဓံ၊ အသံမရှိသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဆောက်တည်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနေခံမှ၊ မာ
တုလကိရိနာမ၊ မာတုလကိရိအမည်ရှိသောအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ
ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဥဿန္ဓော၊ များသော၊ သကုဏသံဃော၊ ဌာနီအ
ပေါင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ရတ္ထိံ၊ ဓ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ ဗိဝါစ၊ နေ၌လည်း

ကောင်းသဒ္ဓေါ၊ ဌကံတို့၏အသံသည်၊ ကောဗဒ္ဓေါ၊ တစပ်ထည်းစပ်သည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ ဣမံဌာနံ၊ ဤအ
ရပ်သည်၊ အဗာသုကံ၊ မချမ်းသာ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊
တတော၊ ထိုမကုလကိရိ မည်သောအရပ်မှ၊ မကုလကာရာမ ဝိဟာရံနာ
မ၊ မကုလကာရာမ မည်သော ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ သော၊
ထိုမကုလကာရာမကျောင်းသည်၊ ဝါဏီဇဝါမဿ၊ ဝါဏီဇရွာ၏၊ နာတိ
ဗုရော၊ မဝေးလွန်း၊ နစ္စာသန္ဓေ၊ မနီးလွန်း၊ ဂမနာဂမနသမ္ပန္နော၊ အသွား
အလာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဝိဝိတ္တော၊ လူမှဆိတ်၏၊ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ နည်းသောအသံ
ရှိ၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ ဣမံဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊
ဗာသုကံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမကု
လကာရာမကျောင်း၌၊ ဓုတ္တိဋ္ဌာနဒိ ဝါဋ္ဌာနစကံမနာဒိနိ၊ ညဉ့်သန်ရာနေ့သန်
ရာစကြိုအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝဿံ၊ ဝါသို့၊ ဥပဂန္တိ၊
ကပ်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဝိဟာ
သိ၊ နေပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တသ္မိံ၊ ယေဝအန္တော
ဝသော၊ ထိုဝါတွင်း၌ပင်လျှင်၊ ပစ္ဆဝါဏီဇသတာနိ၊ ငါးရာသောကုန်သည်
တို့သည်၊ ပရသမုဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓရာ၏တဖက်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ ငါတို့သွားကုန်အံ့၊
ဣတိမနသိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ နာဝါယ၊ သင်းဘော၌၊ ဘဏ္ဍာ
ဘဏ္ဍာကို၊ ပဟိဝိံသု၊ ထည့်ကုန်၏၊ နာဝါရောဟနဒိဝသေ၊ သင်းဘော
သို့တက်သောနေ့၌၊ ထေရဿ၊ မဟာပုဏ္ဏမထေရ်၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီ
ငယ်သည်၊ ထေရံ၊ အစ်ကိုဖြစ်သောမဟာပုဏ္ဏမထေရ်ကို၊ ဘောဇေတွာ၊
ကျွေးမွေး၍၊ ထေရဿ၊ မဟာပုဏ္ဏမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိက္ခာ
ပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား
သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မဟာသမုဒ္ဓေါနာမ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာမည်
သည်ကား၊ အပ္ပမေယျာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အနေကန္တရာယော၊
များသောအန္တရာယ်ရှိ၏၊ အဓေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေယျာယ၊ ဆင်
ခြင်တော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ နာံ၊
သင်းဘောသို့၊ အာရုပ္ပိ၊ တက်လော၏၊ နာဝါ၊ သင်းဘောသည်၊ ဥတ္တမဇေဝ
န၊ လွန်သောအလျှင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆ မာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ အမှတ်
မရှိသော၊ ဒိပကံ၊ မျှော်မှတ်ရင်းမဟုတ်သောကျွန်းငယ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်
လေ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာစားခြင်းကို၊ ကရိဿာ
မ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဒိပကေ၊ ကျွန်းငယ်

၌၊ ဩတိဏ္ဏာ၊ ဆင်းသက်လေကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ ဧပေ၊ ထိုကျွန်း၌၊ အညံ၊ တပါး
သော၊ ကံဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောသစ်ပင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စန္ဒနဝနမေဝ၊ စန္ဒကူး
တောသည်သာလျှင်။ အဟောယိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကော၊ တ
ယောက်သောသူသည်။ ဝါသိယာ၊ ဝဲခွင်ဖြင့်၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ အကော
ဇေတွာ၊ ခုတ်၍၊ လောဟိတစန္ဒနဘာဝံ၊ စန္ဒကူးနီ၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊
ဘော၊ အချင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ လာဘတ္ထာယ၊ လာဘ်အလို၊ ဌ၊ ပရ
သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓရာ၏တဖက်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတောစ၊ ဤလာဘ်
ထက်လည်း၊ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော၊ လာဘောနာမ၊ လာဘ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
စတုရဂုံလမတ္တာ၊ လက်လေးသစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဃဒ္ဓိကာ၊ အတုံး
အပိုင်းသည်။ သတသဟသံ၊ တသိန်းသောအသပြာကို၊ အပ္ပတိ၊ ထိုက်
၏၊ သံဟဇေတုဗ္ဗကယုတ္တံ၊ ပယ်ခြင်း၌၊ ထိုက်သော၊ ဘဏ္ဍာ၊ ဘဏ္ဍာဟောင်း
ကို၊ ဟာဇေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ စန္ဒနဿ၊ စန္ဒကူးဖြင့်၊ ပူဇေမ၊ ပြည့်စေကုန်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တယိံ၊ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသင်းဘောသားတို့သည်၊
တထာ၊ ထိုသို့တိုင်ပင်တိုင်း၊ ကရိံ၊ သု၊ ပြုကုန်ပြီ၊ စန္ဒနဝနအဓိဝတ္ထာ၊ စန္ဒကူး
တောကိုစောင့်ကုန်သော၊ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်
ထွက်ကုန်၍၊ ဣမေဟိ၊ ဤသင်းဘောသားတို့သည်၊ အဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ စန္ဒန
ဝနံ၊ စန္ဒကူးတောကို၊ နာသိတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ နေ၊ ထိုသင်းဘောသားတို့
ကို၊ ဃာ၊ တေဿာမ၊ ငါတို့သတ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံကုန်၍၊ ဣ
ဓေဝ၊ ဤကျွန်းငယ်၌သာလျှင်၊ ဃာတိတေသု၊ သတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
သဗ္ဗံဒိပကံ၊ အလုံးစုံသောကျွန်းငယ်သည်။ ဧကကုဏပံ၊ တခဲနက်သော
သူ၊ ကာင်ပုင်သည်၊ ဘဝိဿာဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဓရာ၏အ
လယ်၌၊ နေသံ၊ ထိုသင်းဘောသားတို့၏၊ နာဝံ၊ သင်းဘောကို၊ ဩဝီဒိဿာ
မ၊ နှစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေသံ၊
ထိုသင်းဘောသားတို့၏၊ နာဝံ၊ သင်းဘောသို့၊ အာရယျ၊ တက်စီး၍၊ မု
ဟုတ္တံ၊ တစကမျှ၊ ဂတကာလေယေဝ၊ သွားသောအခါ၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒိ
ကံ၊ ယှိုင်းတံပိုးကို၊ ဥဋ္ဌပေတွာ၊ ထစေ၍၊ သယမ္ဗိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း၊ တေအ
မနုဿာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်၊ ဘယာနကာနိ၊ ကြောမက်ဘွယ်ရှိကုန်သော
ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို၊ ဒဿယိံ၊ သု၊ ပြုကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဘိတာ
ကြောက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒေဝတာ၊ ကိုး
ကွယ်သောနတ်တို့ကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ထေရေသေ၊ မဟာပုဏ္ဏ မ
ထေရ်၏၊ ကနိဇ္ဈေ၊ ညီငယ်ဖြစ်သော၊ ဝုဇ္ဇပုဏ္ဏကုဋုမ္ပိကော၊ ဝုဇ္ဇပုဏ္ဏအမည်

ရှိသောသူကြွယ်သည်။ မဟာ၊ ငါ၏၊ ဘာတာ။ အစ်ကိုဖြစ်သောပုဏ္ဏ မထေရ်
သည်။ အဝဿယော၊ မြို့ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရေဿ၊ မဟာပုဏ္ဏ မထေရ်အား။ နမဿမနော၊ ရှိခိုးလျက်။
အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ထေရောပိ၊ မဟာပုဏ္ဏ မထေရ် သည်လည်း။ တသ္မိံ
ယေဝခဏေ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ တေသံ၊ ထိုသင်း
ဘောသားတို့၏၊ ဗျဿနုပ္ပတ္တိံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊ ဝေ
ဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍၊ သမ္ပူဓေ၊ သင်းဘောဦး၌၊
အဋ္ဌာသိကိရေ၊ တည်သတတ်။ အံမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ထေရံ၊ အရှင်
ပုဏ္ဏ မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏထေရော၊
မဟာပုဏ္ဏ မထေရ်သည်၊ ဧတိ၊ လာလတ်ငြိ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍၊ ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲသွားကုန်၏၊ ဥပ္ပါဒိကံ၊ လှိုင်းတံပိုးသည်၊ သန္တိသိဒ္ဓိ၊ ဆုတ်
နစ်၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာပုဏ္ဏ မထေရ်သည်။ မာတာယထ၊ မကြောက်
ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တေ၊ ထိုသင်းဘောသားတို့ကို၊ အဿာ
သေတွာ၊ သက်သာရာရစေ၍၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်
သို့၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ ကာမတ္ထ၊ အလိုရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊
မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ အဗ္ဘကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သကဋ္ဌာနမေဝ၊
မိမိ၏နေရာသုနာပရန္တတိုင်းသို့သာလျှင်၊ ဂန္တုမေ၊ သွားပါလိုကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်၊
နာဝံ၊ သင်းဘောကို၊ ဗလေ၊ ပျဉ်ချပ်၌၊ အတ္တမိတွာ၊ နင်း၍၊ ဧတေသံ၊ ထို
သင်းဘောသားတို့၏၊ ဣန္ဒြိယဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဂန္တုတု၊ သွားစေ
သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့
သည်၊ သကဋ္ဌာနံ၊ မိမိ၏နေရာဖြစ်သောသုနာပရန္တတိုင်းသို့၊ ဂန္တုာ၊ ရောက်
၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားအား၊ အာရော
စေတွာ၊ ပြန်ကြား၍၊ ဧတေ၊ လာကြကုန်၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာပုဏ္ဏ မထေရ်ကို၊
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တုမေ၊ ရောက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါ့ရာသေသင်းဘောသားတို့သည်၊ အတ္တ
နောမိမိ၏၊ ပဉ္စမာတု ဂါမသတေဟိ၊ ငါးရာသောမာတု ဂါမတို့၌၊ သန္တိံ၊
တကွ၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သရဏေသု၊ သရဏာဂုံတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊
တည်၍၊ ဥပါသကတ္တံ၊ ဥပါသကာ၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဝေဒေသံ၊ ပြောကြား
ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနေောက်မှ၊ နာဝါယ၊ သင်းဘော၌၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်
သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍၊ ထေရေဿ၊ မထေရ်၏၊ အတ္ထာ

၁၁

၂၂၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယ။အလို၌၊ ဧကံ။ တပါးသော၊ ကောဋ္ဌာသံ။ အဘို့ကို၊ ကတွာ။ ပြုငြိုး၍၊
ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အယံ။ ဤအဘို့သည်။ တုမှာကံ။ အရှင်ဘုရားတို့၏၊
ကောဋ္ဌာသော။ အဘို့တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ လျှောက်ကုန်၏။ ၂၀၀
ရော၊ အရှင်မဟာပုဏ္ဏမထေရ်သည်။ မယံ။ ငါပုဏ္ဏမထေရ်၏၊ အတ္ထာယ။ အ
လို၌၊ ဝိသုံ။ အသီး၊ ကေါဋ္ဌာသကိစ္စံ။ ရာဂွဟ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ၊ ပန။ ပြုအပ်
သောအမှုကိုဆိုပြီးအံ့။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တုမှေဟိ။ သင်တို့သည်။
ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ။ မြင်ဘူး၏လော။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ပုတ္တိ။ မေး၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။
နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ။ မမြင်ဘူးပါ။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ တနဟိ။ ထို
သို့တပြီးကား။ ဣဝိနာ။ ဤငါအားစွန့်အပ်သောအဘို့ဖြင့်။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ အတ္ထာယ။ အလို၌၊ မဏ္ဍလမာလံ။ တန်ဆောင်းဝန်းကို။ ကရော
ယ။ ပြုကုန်လော။ ဧဝံ။ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ပသိဿယ။ ဘူးမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝါစ။ ဆို၏။ တေ။ ထို
သင်းဘောသားတို့သည်။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ တေနစကောဋ္ဌာသေန။ ထိုမထေရ်အလို၌၊ ရအင်သော
အဘို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကောဋ္ဌာသဟိစ။ အဘို့တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍလမာလံ။ တန်ဆောင်းဝန်းကို။ ကာတု။ ပြုခြင်း၌၊ အာ
ရဟိံသု။ အားထုတ်ကုန်၏။ သတ္ထာပိ။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အဿ။
ထိုတန်ဆောင်းဝန်းကို၊ အာရက္ခကာလတော။ အားထုတ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ။ စ၍။ ပရိဘောဂံ။ သုံးဆောင်တော်မူခြင်းကို၊ အကာသိကိရ၊ ပြုတော်မူ
သတတ်။ အာရက္ခမနုဿာ။ အစောင့် အရှောက်ဖြစ်သော လူတို့သည်။
ရတ္တိံ။ ညဉ့်အခါ၌။ ဩတာသံ။ အရောင်အလင်းကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ မဟေ
သက္ခာ။ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝတာ။ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။
ရှိကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သညံ။ အမှတ်ကို၊ အကံသု။ ပြုကုန်၏။ ဥပါသကာ။ ဥပါ
သကာတို့သည်။ မဏ္ဍလမာလဉ္စ၊ ဘုရားသခင်၏သီတင်းသုံးနေတော်မူရာ
တန်ဆောင်းဝန်းကို လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဿ။ ရဟန်းသံဃာ၏။
အတ္ထာယ။ အလို၌၊ ကတာ။ ပြုအပ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိစ၊ ကျောင်း
အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌပေတွာ။ ပြီးစေ၍၊ ဒါနသမ္ဘာရံ။ အလှူ
၏အဆောက် အဦကို၊ သဇ္ဇေတွာ။ စီရင်ပြီး၍။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အမှေ
ဟိ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကိစ္စံ။ ကိစ္စကို၊ ကာတံ။ ပြုအပ်ပြီး
သတ္ထာရံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပက္ခောသယ။ ပင့်ခေါ်တော်မူပါလော။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဝတွာ။ လျှော့၍။ ထေရဿ။ အရှင်မဟာပုဏ္ဏမထေရ်အား။ အာရော

စေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ အရှင်မဟာပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချင်းသောအခါ၌၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ မတွာ၊ ရောက်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝါဏိဇဂါမဝါသိနော၊ ဝါဏိဇရွာ၌ နေကုန်သောဥပါသကာတို့သည်၊ ဘုရားအရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဗဒ္ဒုကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိပါကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား၊ အနုကမ္ဘိ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဂမနံ၊ ကြွလာတော်မူမိမ့်သည်ကို၊ ယာမိ၊ လျှောက်ထားတောင်းပန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာသုနာပရန္တတိုင်းသို့သာသျှင်၊ ပစ္စာဂတော ပြန်သွားလေ၏။ ၊

ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိ၊ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သွေ၊ နက်ဖြန်အခါ၌၊ သုနာပရန္တဝါဏိဇဂါမေ၊ သုနာပရန္တတိုင်းဝါဏိဇရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါစရိသာမ၊ ငါဘုရားထွဉ်သည်တော်မူအံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကေနပဉ္စသတာနံ၊ တယောက်ဖြင့်ယုတ်သော ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ သလာကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ဆို၍၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဘိက္ခုသံဃာသာ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုသုနာပရန္တ တိုင်းသို့ ဆွမ်းခံသွားအံ့သောအကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာန၊ ပြောကြားပြီး၍၊ ပိဏ္ဍာစရိကာ၊ ဆွမ်းခံသော အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သလာကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဝဏ္ဏန္တု၊ ယူစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရော၊ ကုဏ္ဍဓာနမထေရ်သည်၊ ပဉ္စမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သလာကံ၊ ငါရဟန္တာဟူသောစာရေးတံကို၊ အပ္ပဟေသိ၊ ယူ၏။ ဝါဏိဇဂါမဝါသိနော၊ ဝါဏိဇရွာ၌ နေကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်၊ သွေ၊ နက်ဖြန်အခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂမိဿတိ၊ ကိရ၊ ကြွလာတော် မူမိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတွာ၊ ကြား၍၊ ဂါမမဇ္ဈေ၊ ရွာ၏အလယ်၌၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါနဂ္ဂံ၊ မြတ်သော

၂၂၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓိယတံ

အလ္လကိ၊ သန္တယိသု၊ စိရင်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ပါတောဝ
 ဝ၊ နံနက်စောစောက သာလျှင်၊ သရိပေဋိစက္ကံ၊ ကိုယ်တော်ကို သုတ်
 သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိ ကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိသိ
 တွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်
 စား၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပဏ္ဍု
 ကမ္မလသိလာသနံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာသည်၊ ဥဏ္ဍိ၊ ပူသည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ပူခြင်းသည်၊ ကိ၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သုနာပရန္တဂမနံ၊ သုနာပရန္တတိုင်းသို့သွားအံ့
 သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိသုကာမ္ပ၊ ဝိသကြိုနတ်သားကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်
 ၍ဆို၏၊ ကိ၊ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတ၊ အမောင်တံ၊
 သင်ဝိသကြိုနတ်သားသည်၊ အဇ္ဇယနေ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တိ၊ သမတ္တာနိယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသောအရပ်သို့၊ ဝိဏ္ဏာ
 စာရံ၊ ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဉ္စကုဋာဂါ
 ရသတာနံ၊ ငါးရာသောရလစ်မွန်းချွန်အထွဋ်တပ်သော ပြာသာဒ်တို့ကို၊
 မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ဇေတဝနဒ္ဓါရကောဠမတ္ထကေ၊ ဇေတဝန်တံခါး
 မုတ်၏ အထက်၌၊ ဂမနသန္တာနိ၊ သွားအံ့သော၊ အဗိအရင်တို့ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဌပဟိ၊ ထားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆို၏၊ သော၊ ထိုဝိ
 သကြိုနတ်သားသည်၊ တထာ၊ ထိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
 ဘဂဝေတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မာပိတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော၊ ကုဋာဂါရံ၊
 ရလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်သော ပြာသာဒ်သည်၊ စတုရခံ၊ တံခါးလေး
 မုတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗြိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂ
 သာဝကတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ မာပိတာနိ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊
 ကုဋာဂါရာနိ၊ ရလစ်မွန်းချွန်အထွဋ်တပ်သော ပြာသာဒ်တို့သည်၊ ဗြိမုခါ
 နိ၊ တံခါးမုတ်၊ နှစ်ခုရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ သေသာ၊ ကြွင်း
 ကုန်သောသာဝကတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ ဌ၊ မာပိတာနိ၊ ဖန်ဆင်းအပ်
 ကုန်သော၊ ကုဋာဂါရာနိ၊ ရလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်သော ပြာသာဒ်တို့
 သည်၊ ဧကမုခါနိ၊ တခုသောတံခါးမုတ်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်
 ပြီ၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ၊
 နိက္ခမ္ပ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဌပိတကုဋာဂါရေသု၊
 ထားအပ်သောရလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်သော ပြာသာဒ်တို့တွင်၊ ရရကူ

၂၂၆

ဇူဂါရုံ၊ အပြီးဖြစ်သောပြာသာန်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ နွေနှစ်ဦးကုန်
 သော၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ကေန
 ပဉ္စဟိန္ဒုသတာနိဝိ၊ တပါးဖြင့်ယုတ်ကုန်သော၊ ငါးရာသော၊ ရဟန္တာတို့
 သည်လည်း၊ ကုဇူဂါရုံ၊ ရုလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်သော ပြာသာန်သို့၊
 ဂစ္ဆိာ၊ သွားကုန်၍၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးကော်၊
 တဆူသော၊ တုတ္တကုဇူဂါရုံ၊ ရဟန္တာမပါသော ရုလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်
 တပ်သောပြာသာန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးပဉ္စပိကုဇူဂါရုံ၊ ဂါရသတာနိ၊
 ငါးရာသောပြာသာန်တို့သည်လည်း၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥပ္ပတိ
 သု၊ ယုံတက်ကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စဗန္ဓပဗ္ဗတံနာမ၊ သစ္စ
 ဗန္ဓအမည်ရှိသောတောင်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ကုဇူဂါရုံ၊ ရုလစ်
 မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်သော ပြာသာန်ကို၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥ
 ပေတွာ၊ တန်ရင်တော်မူ၍၊ တသ္မိံပဗ္ဗတေ၊ ထိုသစ္စဗန္ဓတောင်၌၊ သစ္စ
 ဗန္ဓေနာမ၊ သစ္စဗန္ဓအမည်ရှိသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကတာပသော၊ မိစ္ဆာအယူ
 ရှိသောနေသောသည်၊ မဟာဇနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊
 မိစ္ဆာအယူကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေန္တော၊ ယူစေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လာဘဂ္ဂ
 ပဏ္ဏော၊ လာဘ်များခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊
 အဿ၊ ထိုသစ္စဗန္ဓနေသော၏၊ အတ္တန္တရေစ၊ ကိုယ်တွင်း၌လည်း၊ အန္တော
 စာဒိယံ၊ အိုးစရည်းကြီး၏အတွင်း၌၊ ပဒီပေါ၊ ဆီပီးသည်၊ ဇလဝိဝိယံ၊
 တောက်ပသကဲ့သို့၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဥပနိသံယော၊
 အကြောင်းသည်၊ ဇလဝိ၊ တောက်ပ၏၊ တံ၊ ထိုသို့တောက်ပသည်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ အဿ၊ ထိုသစ္စဗန္ဓနေသောအား၊ ဓမ္မံတရားကို၊ က
 ထေဿာမိ၊ ငါဟောအံ့၊ ဣဝိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဂစ္ဆိာ၊ သွား
 ၍၊ ဓမ္မံတရားကို၊ နေသေသိ၊ ဟောပြီး၊ တာပသော၊ သစ္စဗန္ဓနေသောသည်၊
 ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုသစ္စဗန္ဓနေသောအား၊ မဂ္ဂေနဝ၊
 မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိညာ၊ အညာဉ်ခြောက်ပါးသည်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊
 ဖေဟိန္ဒု၊ ဖေဟိန္ဒု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တပိဝရေ
 ရော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သင်္ကန်းကုန်ဆောင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ကုဇူဂါရုံ၊ ရုလစ်မွန်းချွန်အထွဋ်တပ်သောပြာသာန်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်
 လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုဇူဂါရုံဂတေဟိ၊ ရုလစ်မွန်းချွန်
 အထွဋ်တပ်သောပြာသာန်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိန္ဒုသတေဟိ၊

ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဝါဏိဇဂါမံ၊ ဝါဏိဇရွာ၏အနီး
သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ကုဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ရုလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တင်သော
ပြာသာဒ်တို့ကို၊ အဒိဿမာနာနိ၊ မထင်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝါဏိဇ
ဂါမံ၊ ဝါဏိဇရွာသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီး၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊
ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ သိက္ခသံဃာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊
မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ မကုလာရာမံ၊ မကုလာရာမကျောင်းတော်သို့၊ နယိံ သု၊ ပင့်ဆောင်ကုန်
ပြီး၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊
မဏ္ဍလမာလံ၊ တန်ဆောင်းဝန်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ မဟာဇနော၊ လူ
များအပေါင်းသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလေခံ၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘတ္တဒရထံ၊ ဆွမ်းကြောင့်ဖြစ်သောပူပန်ခြင်းကို၊ ပဋိပ္ပဿန္တေသိ၊ ငြိမ်း
စေတော်မူ၍၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာစားခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်
တည်၍၊ ဗဟုံ၊ ချားစွာ၊ ဂန္ဓဉ္ဇနံ၊ သာကိုလည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပဉ္ဇ၊ ပန်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဓမ္မဝသနတ္ထာယ၊ တရားနာအံ့သောငှါ၊ အာရာမံ၊
မကုလာရာမ ကျောင်းတော်သို့၊ ပစ္စာဂမာသိ၊ ပြန်ခဲ့၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၍၊ မဟာဇနဿ၊
လူများအပေါင်းအား၊ ဗန္ဓနမောက္ခော၊ တဏှာတည်းဟူသောအနှောင်အ
ဖွဲ့မှလွတ်ခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဗုဒ္ဓကော
လာဟလံ၊ ဘုရားကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း
အား၊ သင်္ဂဟတ္ထံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြှင့်ခြင်းငှါ၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊
တတ္ထေဝ၊ ထိုသုနာပရန္တတိုင်းမကုလာရာမကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝသိ၊ သိ
တင်းသုံးနေတော်မူပြီး၊ ပန၊ အရုဏ်ခံတော်မူသည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ အရုဏံ၊
အရုဏ်ကို၊ မဟာဂန္ဓ ကုဋိယံယေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ဂန္ဓကုဋိကြီး၌
သာလျှင်၊ ဥဋ္ဌပေသိ၊ တက်စေတော်မူပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုသုနာပရန္တတိုင်း၌၊
ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝသိတွာ၊ နေတော်မူပြီး၍၊ ဝါဏိဇဂါမေ၊ ဝါ
ဏိဇရွာ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်တော်မူ၍၊ တံ၊
သင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ ဣဓေဝ၊ ဤသုနာပရန္တတိုင်း၌သာလျှင်၊ ဝသဟိ၊
နေရပ်လော၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဝုဏ္ဏတ္ထေရံ၊ မဟာဝုဏ္ဏ

ထေရ်ကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်နစ်စေ၍၊ အန္တရေ၊ ခရီးအကြား၌၊ နမ္မဒါနဒိနာမ၊ နမ္မဒါအမည်ရှိသော မြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ တထာ၊ ထိုနမ္မဒါမြစ်၏၊ တိရံ၊ ကမ်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရေဝံတော်မူ၏၊ နမ္မဒါနာဂရာဇာ၊ နမ္မဒါနဂါးမင်းသည်၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်သို့၊ ပရိသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ဟိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့အား၊ သက္ကာရံ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုနမ္မဒါနဂါးမင်းအား၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ နာဂဘဝနာ၊ နဂါးပြည်၌၊ နက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူခဲ့၏၊ သော၊ ထိုနမ္မဒါနဂါးမင်းသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပရိစရိတဗ္ဗံ၊ လုပ်ကျွေးကိုးကွယ်အပ်သောစေတီကို၊ ဒေသ၊ ပေးတော်မူခဲ့ပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခာ၊ လျှော့ဆို၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိစရိတဗ္ဗံ၊ လုပ်ကျွေးကိုးကွယ်အပ်သောစေတီကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နမ္မဒါနဒိတိယေ၊ နမ္မဒါမြစ်ကမ်း၌၊ ပဒစေတိယံ၊ ပဒစေတီကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုပဒစေတီကို၊ ဝိစိသု၊ လှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ အာဂတာသု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိစိယတိ၊ ဖို လှိုင်း၏၊ စ၊ ထင်မြင်သည်ကိုဆိုအုံး၊ ဝိစိသု၊ လှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ ဂတာသု၊ ရောက်၍သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒိသတိ၊ ထင်မြင်၏၊ မဟာသက္ကာရပ္ပတ္တံ၊ များစွာပူဇော်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတော၊ ထိုနမ္မဒါမြစ်၌၊ နက္ခမ္မံ၊ ထွက်တော်မူခဲ့၍၊ သစ္စဗန္ဓပဋ္ဌတံ၊ သစ္စဗန္ဓတောင်သို့၊ ဂတံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ သစ္စဗန္ဓံ၊ သစ္စဗန္ဓရေသွေကို၊ အာဟာဆိုတော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တယာသင်သစ္စဗန္ဓရေသွေသည်၊ မဟာဇနာ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို၊ အပါယမဂ္ဂေ၊ အပါယ်ခရီး၌၊ ဩတာရိတော၊ ပစ်ချအပ်၏၊ တံ၊ သင်သစ္စဗန္ဓရေသွေသည်၊ ဣဓေဝ၊ ဤသစ္စဗန္ဓတောင်၌သာလျှင်၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ဧတသံ၊ ထိုများစွာသောလူတို့ကို၊ လန္တိံ၊ အယူကို၊ ဝိသန္ဓာပေတွာ၊ စွန့်စေ၍၊ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂေ၊ နိဗ္ဗာန်ခရီး၌၊ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ တည်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ သောပိ၊ ထိုသစ္စဗန္ဓရေသွေသည်လည်း၊ ပရိစရိတဗ္ဗံ၊ လုပ်ကျွေးကိုးကွယ်အပ်သောစေတီကို၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဃနဝိဗ္ဗိပါသာဇော၊ တခဲနက်သောကျောက်ပြားအပြင်၌၊ အလ္လမတ္တိကဝိဇ္ဇာဒိ၊ မိစွတ်သော မြေပိုင်၌၊ လညှိနိဝိယ၊ ခပ်နှိပ်သောအရေးကဲ့သို့၊ ပဒစေတိယံ၊ ပဒစေတီကို၊ ဒေသ

တိ၊ ဖြာတင်မူပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ စေတဝနမေဝ၊ စေတဝနိကောဝါဒ၊
 တော်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုး
 သန္ဓာယ၊ ပျဉ်၍၊ တေနဝန္တရဝသေသနာတိအာဒိ၊ တေနဝန္တရဝသေသန
 ဤသို့အစရှိသောစကားကိုး၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတိ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာယိဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိသေသယ၊ ဝိပါက်ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနခေတုယ၊ နိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝံယူလေ၏၊
 မဟာဓနော၊ လူအများသည်၊ ထေရေသ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်အား၊ သတ္တဒိ
 ဝသနိ၊ ခုနစ်ကော်တို့ပတ်လုံး၊ သရိပူဇံ၊ အလောင်းကို ပူဇော်ခြင်းကိုး
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ငန္ဓကဋ္ဌာနိ၊ နံ့သာထင်းတို့ကိုး
 သမေခာနေတွာ၊ ရုပ်၍၊ သရိရံ၊ မဟာပုဏ္ဏ မထေရ်၏ အလောင်းကိုး
 ဈာပေတွာ၊ မီးတိုက်၍၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
 စေတိယံ၊ စေတိကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သမ္ပဟုလာဘိက္ခူတိ၊ သမ္ပဟုလာ
 ဘိက္ခူဟူသည်ကား၊ ထေရေသ၊ အရှင်မဟာပုဏ္ဏမထေရ်အား၊ အာဇ္ဇာ
 ဟနေ၊ သင်းချိုင်း၌၊ ဌိတဘိက္ခူ၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဥပသင်္က
 မိသု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊
 အလုံးစုံသော အရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာ လျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ တတိယံ၊
 သုံးခုမြောက်သော၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ္တံ၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-သဇ္ဇာယတနဝဂ်-၄-နန္ဒကောဝါဒသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်၊ နန္ဒကောဝါဒ
 သုတ္တံ၊ နန္ဒကောဝါဒသုတ်တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုနန္ဒကောဝါဒသုတ်၌၊ တေန
 ခေါပနသမယေနာတိ၊ တေနခေါပနသမယေန ဟူသည်ကား၊ မဟာပဇာ
 ပတိဗော၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် ယာမိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနိသံဃံ၊ ရဟန်းမိန်းမ သံဃာတို့၊
 ဥပယျာဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားသံဃာတို့၊
 သန္နိပါတေတွာ၊ ရုဝေး၍၊ ထေရာ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ ဝါရေန၊ အလှည့်အလည်အားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို
 ဩဝဇန္တိ၊ ဆုံးမကုန်လေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃာယ၊ သံဃာအား၊ ဘာရံ၊ ဝန်

၂၀၃

ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ပြုတော်မူသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
ဇေတဝစနံ၊ ဤတေနခေါပနသမယေန ဟူသောစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုတေနခေါပနသမယေန ဟူသောပါဌ်၌၊ ပရိယာယေနာ
တိ၊ ပရိယာယေနဟူသည်ကား၊ ဝါရေန၊ အလှည့်အလည်အားဖြင့်၊ နန္ဒန္တ
တိတိ၊ နန္ဒန္တတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်၊
သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ နုရဂါမံဝါ၊ ဝေးသောရွာသို့လည်း၊
ဂတိံ၊ သွား၍၊ သုမိကဗ္ဗာဒိနိဝါ၊ အပ်အမှု အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ အာရ
ဘိတွံ၊ အားထုတ်၍၊ အယံနာမ၊ ဤမည်သောအလှည့်သည်၊ အာသာ၊ ထို
နန္ဒကမထေရ်အား၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝဒါပေသိ၊ ဆိုစေ၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ပရိယာယေန၊ အလှည့်အ
လည်အားဖြင့်၊ ဣဒံဩဝါဒနံ၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့အားဆုံးမခြင်းကို၊ ဘဂဝ
ဟိ၊ ဘဂဝတရားခြောက်ပါးတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒကမထေရ်ဓမ္မဝ၊ နန္ဒကမထေရ်၏သာလျှင်၊ ကာ
ရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣမာသံတိက္ခန္တိနံ၊ ဤရဟန်းမိန်းမ
တို့အား၊ ထေရ်၊ နန္ဒကမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဓိက္ခိတ္တဘာဝေန၊ မပျံ့
လွင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပသီဒတိ၊ ကြည့်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တာ၊ ထိုရဟန်း
မိန်းမတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒကမထေရ်၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ သမ္ပ
ဒိန္တိတုကာမာ၊ ခံခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊
သောတုကာမာ၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒကော၊ နန္ဒကမထေရ်သည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိ
သော်၊ ဩဝါဒေဿတိ၊ ဆုံးမလတ္တံ့၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ က
ထေဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဝါရေန၊
အလှည့်အလည်အားဖြင့်၊ ဩဝါဒနံ၊ ဆုံးမခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏
ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ပြုသော်လည်း၊ ထေရော၊ နန္ဒကမထေရ်သည်၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဝါရံ၊ အလှည့်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
နကရောတိ၊ မပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဓုန္တေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့၊
တာတိက္ခန္တိယော၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဓမ္မုဒီပေ၊ ဓမ္မ
ဒိပ်၌၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေန္တဿ၊ ပြုစေသော၊ ထေရဿ၊ အရှင်နန္ဒ

၂၀၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကမထေရ်၏၊ ဩရောဓေ၊ မောင်းမတို့သည်။ အဟောသုံကိရ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်
သတတ်။ ထေရော၊ အရှင်နန္ဒက မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏေန၊
ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏ်ဖြင့်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုမောင်းမဖြစ်ဘူးသော အကြောင်း
ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကိံ၊ ဝိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း
ဟူမူကား၊ ဣမဿဘိက္ခုနီသံဃဿ၊ ဤရဟန်းမိန်းမသံဃာ၏၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဥပမာယောစ၊ ဥပမာတို့ကိုလည်း၊ ကောင်း၊
ကာရဏာနိစ၊ အကြောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထယမာနံ၊ ဟောအပ်သော၊ မံ၊ ငါးနန္ဒကမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ
မြင်ကုန်၍၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏလာဘိ၊ ပုဗ္ဗေနိ
ဝါသဥာဏ်ကို ရခြင်းရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမံကာရဏံ၊
ဤအကြောင်းကိုလည်း၊ ဩလောကေတွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ အာယသ္မာနန္ဒ
ကော၊ အရှင်နန္ဒကမထေရ်သည်၊ ယာဝဇ္ဇဒိဝဿ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်၊
ဩရောဓေ၊ မောင်းမတို့ကို၊ နဝိဿဇ္ဇေတိ၊ မစွန့်နိုင်၊ ဩ ရာဇပရိဝုတော၊
မောင်းမအပေါင်းတို့သည် ခြံရံအပ်သော၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်နန္ဒ
ကမထေရ်သည်၊ သောဘတံ၊ တင့်တယ်ပေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်
သည်ကို၊ မညေယျံ၊ မှတ်ထင်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ဧတ
မတ္ထံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ လမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သော၊
ထေရော၊ အရှင်နန္ဒကမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါရံ၊ အထွဋ်ကို၊
နုကာရောတိ၊ မပြု၊ ဣမာသဉ္စဘိက္ခုနီနံ၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့အားလည်း၊ ထေ
ရသော၊ အရှင်နန္ဒကမထေရ်၏သာသျှင်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်၊ သပ္ပာ
ယာ၊ လျောက်ပတ်သည်၊ တဝိဿာတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အထခေါဘဂဝါအာယသ္မန္တနန္ဒကံအာမဇ္ဇေသိတိ၊ အထခေါဘဂဝါအာ
ယသ္မန္တနန္ဒကံအာမဇ္ဇေသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ရှေးအကြောင်းကိုဆိုပြီး အံ့၊ တာသံဘိက္ခုနီနံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့
၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဩရောဓောဝဇာနနတ္ထံ၊ မောင်းမဖြစ်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကို
သိစေခြင်းငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ပဉ္စဒါသသတာနိစ၊ ငါးရာသောကျွန်
ယောကျ်ားတို့၎င်း၊ ပဉ္စဒါသိသတာနိစ၊ ငါးရာသော ကျွန်မိန်းမတို့လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနိသဟာသံ၊ ခြေချင်တထောင်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဧကတောဝ၊ တကွနက်သာသျှင်၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧက
သ္မိဉ္ဇာနေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ ဝသိကိရ၊ နေဘူးသတတ်၊ အယံနန္ဒကဓမ္မ

ရော၊ ဤနန္ဒကမထေရ်သည်၊ တတ္ထိကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေဋ္ဌကဒါသော၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါတမိ၊ မဟာပဇာပတ်ဂေါတမိသည်၊ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်မသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုမဟာပဇာပတ်ဂေါတမိသည်၊ ဇေဋ္ဌကဒါသဿ၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်၏၊ ပါဒပရိစာရိကာ၊ အိမ်သူစုနီးမသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏၊ ဗျတ္တာ၊ လိပ္ပာ၏၊ ဝုညကမ္ဘံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုသော၊ ဇဗ္ဗံသဟဿမ္ဘိ၊ ခြေချင်ခရီးသွား တထောင် တို့ကိုလည်း၊ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝဿူပနာယိကသမယေ၊ ဝါဆိုကပ်အံ့သောအခါ၌၊ ပဉ္စပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ငါးဦးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရေတာ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌မှ၊ ဣသိပတန၊ ဣသိပတနအမည်ရှိသောမိဂဒါဝန်တော၌၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ နဂရေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ ဣသိပတနမေဝ၊ ဣသိပတနအမည်ရှိသောမိဂဒါဝန်တောသို့သာလျှင်၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဝဿူပနာယိကကုဋိယာ၊ ဝါဆိုကပ်ရာကုဋိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ မန္တဿ၊ လူတို့ကို၊ ဟတ္ထကမ္ဘံ၊ လက်အမှုကို၊ ယာစိဿာမ၊ တောင်းကုန်အံ့၊ ဣသိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ စိဝရံ၊ သက်နိုးကို၊ ပါရပေတွာ၊ ရုံ၍၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့တွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သေဋ္ဌိဿ၊ ဗာရာဏသီသူဌေး၏၊ ဗာရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်မသည်၊ ကုဋံ၊ ရေအိုးကို၊ ဝဟေတွာ၊ ရှက်၍၊ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ငါးဦးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပရိသန္တေ၊ ဝင်ကုန်သည်တို့ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ သေဋ္ဌိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးကြီးသည်၊ တေသံ၊ ထိုငါးဦးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ အာဂတကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့သူဌေးကြီးတို့အား၊ ဩကာသော၊ အားလတ်သောအခွင့်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူပါကုန်ဦးလော၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ကတော့သော စကားကိုဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်မသည်၊ ကုဋံ၊ ရေအိုးကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရိသန္တေ၊ ဝင်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုငါးဦးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ နဂရာ၊ မြို့မှ၊ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်လာကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်လတ်၍၊ ကုဋံ၊ ရေအိုးကို၊ ဩတိရေတွာ၊ ချယ်ညှိ၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဩနမိတွာ၊ ညွတ်၍၊ မုခံ၊ မိမိခံတွင်း

၂၀၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကို၊ ပိဿယ၊ ပိတ်ဆို၍၊ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊
 ပရိဗ္ဗမတ္တာဝ၊ ဝင်ကာမျှဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်တော်မူခဲ့ကုန်၏၊
 ကိံနုခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်
 ၍၊ ဥပါသိကေ၊ သိတင်းသည်မ၊ ဝဿုပနာယိကကုမ္ပိယာ၊ ဝါသို့ကပ်ရာ
 ကုမ္ပိ၏၊ ဟတ္ထကမ္ဘံ၊ လက်အမှုကို၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ယသမိဝံ၊ တောင်း
 ခြင်းငှါ၊ အာဂမိမ္မ၊ ငါတို့လာခဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ လန္တံ၊ ရဲခဲပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်
 ၍၊ ဥပါသိကေ၊ သိတင်းသည်မ၊ နလန္တံ၊ မရဲခဲကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏၊ ကိံပန၊ အသို့နည်း၊ ဧသေကုမ္ပိ၊ ဤကုမ္ပိကို၊ ဣဿရေဟေဝ၊
 အစိုးရသောသူတို့သည်သာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သလော၊
 ဒုဂ္ဂတေဟိပိ၊ ဆင်းရဲကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ ကာတံ၊ ဆောက်လုပ်
 ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်မဟုတ်ဘဲလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးလျှောက်၏၊ ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်း
 ငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကရိ
 သာမ၊ ဆောက်လုပ်ပါကုန်အံ့၊ သွေ၊ နက်ဖြန်ခါ၌၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘိက္ခံ၊
 ဆွမ်းကို၊ ဂဗ္ဘထ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမန္တော၊ ပဋိပတ်
 ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သကဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကု
 ခံ၊ ရေအိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍တိတ္ထမဂ္ဂေ၊ ရေဆိပ်သို့
 သွာ၊ ရာဓရီး၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ အာဂတာဂတာ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းကုန်
 သော၊ အသေသဒါသိယော၊ ကြွင်းသောကျွန်မတို့ကို၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်
 ၌သာလျှင်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သဗ္ဗာ
 သံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောကျွန်မတို့၏၊ အာဂတာဂာလေ၊ ရောက်လာသော
 အခါ၌၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ အဗ္ဗ၊
 အမိဘို့၊ ကိံအသို့နည်း၊ နိစ္စမေဝ၊ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်၊ ပရဿ၊ သူတ
 ပါး၏၊ ဒါသကမ္ဘံ၊ ကျွန်အမှုကို၊ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့လော၊ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့မဟုတ်၊ ဒါသဘာဝတော၊ ကျွန်၏အဖြစ်မှ၊ မုပ္ဖဝံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊
 ဣစ္ဆထ၊ အလိုရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အယျာ၊ ရှင်မ၊
 အန္တေဝ၊ ယနေ့သည်ပင်လျှင်၊ မုပ္ဖဝံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 အလိုရှိပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ယဒိဣစ္ဆထ၊
 အကယ်၍အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့အလိုရှိကုန်သည်

ရှိသော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဟတ္ထကမ္ပံ၊ လက်မှုကို၊ အလဘန္တေ၊ မရကုန်သော၊
ပဉ္စပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ငါးဦးသောပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်
ကောင်းမှုအကျိုးငှါ၊ နိမန္တိတာ၊ ပဋိမိတ်အပ်ကုန်၏၊ တုမ္ဘာကံ၊ ရှင်မတို့၏၊
သာမိကေဟိ၊ လင်တို့ကို၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ၊ ဟတ္ထကမ္ပံ၊ လက်အမှုကို၊ ဒါ
ပေထာပေးစေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊
သာရုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ
၌၊ အဇ္ဈဝိတော၊ တောအုပ်မှ၊ အာဂတကာလေ၊ ရောက်လာသောအခါ၌၊
သာမိကာနံ၊ လင်တို့အား၊ အာရောစေသံ၊ ပြာကြားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလင်တို့
သည်၊ သာရု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဇေဋ္ဌကဒါသဿ၊ အ
ကြီးဖြစ်သောကျွန်၏၊ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ သန္နိပတိံ သု၊ ရဝေးကုန်၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ ထိုငါးရာသောကျွန်ယောက်ျားတို့ကို၊ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊
အကြီးဖြစ်သောကျွန်မသည်၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလိုငှါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
နံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ ဟတ္ထကမ္ပံ၊ လက်အမှုကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ အာရိက္ခိတွာ၊ ကြား
၍၊ ယေဝိ၊ အကြင်ယောက်ျားတို့သည်လည်း၊ နကာတုကာမာ၊ ပြုခြင်းငှါ
အလိုမရှိကုန်၊ တေ၊ ထိုပြုခြင်းငှါ အလိုမရှိကုန်သော ယောက်ျားတို့ကို၊ ဂါ
ဠေန၊ ကျုပ်တည်းသော၊ ဩဝါဒေန၊ အဆုံးအမဖြင့်၊ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြမ်းချော၍
ပဋိန္ဒြိယပေသိ၊ ဝန်ခံစေပြီ၊ သာ၊ ထိုအကြီးဖြစ်သော ကျွန်မသည်၊ ပုနဒိဝ
သေ၊ တဖန်မိုးသေသံသောနေ၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊
ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊ ဂျူ၍၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒါသကပုတ္တာ
နံ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့အား၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးပြီ၊ တေ၊ ထိုကျွန်
ဖြစ်သောသားတို့သည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုအမှတ်ပေးသောခဏ၌သာလျှင်၊
အရညံ၊ တောအုပ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဒဗ္ဗသန္တာရေ၊ သစ်အဆောက်အ
ဦတို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ရုန်း၍၊ သတံသတံ၊ ယောက်ျားတရာတရာ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော၊ ကုဋိံ၊ ကုဋိကို၊ ဧကေက
ဧကံမနာဒိပရိဝါရံ၊ တခုတခုသောစင်္ကြံအစရှိသော အခြံအရံရှိသည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဗ္ဗဝိဋ္ဌပါနိယပရိဘေါဇနိယဘာဇနာဒိနိ၊ ညောင်စောင်းအင်း
ပျဉ်သောက်ရေအိုးသုံးဆောင်ရာရေအိုးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား
၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ တမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ တတ္ထ
ထိုကြောင်း၌၊ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကာရေ
တွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝါရဘိက္ခံ၊ အလှည့်အလည်လှူသောဆွမ်းကို၊ ပဋ္ဌပေသံ၊

ဖြစ်စေကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါရဒိဝသော၊ အ
လွည့်ကျသောနေ့၌၊ ဒါဝံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တဿ၊
ထိုမတတ်နိုင်သောသူအား။ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်မသည်။
သကဂေဟတော၊ မိမိအိမ်မှ။ တဏှုလ္လာဒိနိ၊ ဆန်ဆားအစရှိသည်တို့ကို။
အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံး
လပတ်လုံး၊ ဇဂ္ဂိတွာ၊ သုင်ကျွေး၍။ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်မ
သည်။ ဧကေကံ၊ တထည်တထည်သော၊ သာဓုကံ၊ သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကို။
ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှဲစေပြီး၍။ ပဉ္စတုလကသ၊ ဓုကသတာနိ၊ ငါးရာသော
ကြမ်းတန်းသောသင်္ကန်းလျှာပုဆိုးတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးတာ
နဲ့၊ ထိုငါးရာသောသင်္ကန်းလျှာပုဆိုးတို့ကို။ ပရိတ္တောပေတွာ၊ လဲလှယ်စေ
၍။ ပဉ္စန္ဒပစ္စကဗုဒ္ဓါနံ၊ ငါးဦးသောပစ္စကဗုဒ္ဓါတို့အား။ တိစိဝရာနိ၊ သုံး
ထည်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ လှူပြီး။ ပစ္စကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စ
ကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ။ အဂမံသု၊
သွားကုန်ပြီး၊ တစ္စိဇဗ်သဟသံ၊ ထိုတထောင်သောခြေသည်ကျွန်တို့သည်
လည်း။ ဧကတေ၊ တကွနက်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကါယဿ
ခန္ဓာကိုယ်၏။ တေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ
သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး။ တာနိပဉ္စမာတုဂါမသတာနိ၊ ထိုငါးရာသော မာတုဂါမ
တို့သည်။ ကာလေနကာလံ၊ အခါမပြတ်သောဘဝ၌။ တေသံပဉ္စန္ဒပုရိသ
သတိနံ၊ ထိုငါးရာသောယောကျ်ားတို့၏။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါသောဘဝ၌။ သဗ္ဗာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောမာတုဂါမတို့
သည်လည်း။ ဇေဋ္ဌကဒါသပုတ္တသေဝ၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်ယောကျ်ား
၏သား၏သာလျှင်။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
ဧကတ္ထိ၊ ကာလ၊ တရံသောအခါ၌၊ ဇေဋ္ဌကဒါသပုတ္တော၊ အကြီးဖြစ်သော
ကျွန်ယောကျ်ား၏သားသည်။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စပိတွာ၊
စုတ၍။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်
သော၊ တာဝိဒေဝကညာ၊ ထိုနတ်သွီးတို့သည်လည်း။ ဒေဝလောကတော၊
နတ်ပြည်မှ။ စပိတွာ၊ ရုတေ၍။ မဟာဘောဂကုလေသု၊ များသောစည်းမိတ်
ရှိသောအမျိုးတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တောတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ရဇ္ဇေ၊ မင်း၏အဖြစ်၌။ ဌိတဿ၊
တည်သော၊ တဿ၊ ထိုအကြီးဖြစ်သောကျွန်၏သားသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်
သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ ဧတေနိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်။ သံသရန္တိ၊ မေး၊ ထိုထိုဘဝ၌ကျင်လည်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်

၍။အမှာကံ၊ငါတို့၏၊တဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်
ဝေသံ၌။ ကောလိယနဂရေ၊ကောလိယမြို့၌ လည်းကောင်း။ ဒေဝဒဟ
နဂရေ၊ ဒေဝဒဟမြို့၌ လည်းကောင်း။ ခတ္တိယ တုလေသု၊မင်းမျိုးတို့၌၊
နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ နန္ဒကတ္ထရေ၊ နန္ဒကမထေရ်သည်လည်း။ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ရှင်ရဟန်းပြု၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်လေ
၏။ဇေဋ္ဌကဒါသိမိတာ၊ အကြီးဖြစ်သောကျွန်မဖြစ်ဘူးသောမင်းသွီးသည်။
ဝယံ၊အရှင်သို့၊အါဂမ္မ၊ရောက်၍၊သုဒ္ဓါဒနမဟာရာဇဿ၊သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး
၏၊အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောမိဖုရား၏အရင်း၌၊ ဦတာ၊တည်၏၊ဣတ
ရာပိ၊ဤမှတပါးသောမင်းသွီးတို့သည်လည်း။တေသံတေသံရာဇပုတ္တာနံ
ယေဝ။ ထိုထိုမင်းသားတို့၏သားလျှင်။ စာရီ၊အိမ်သို့၊ ဂတာ၊ရောက်လေ
ကုန်၏။တေသံ၊ထိုမင်းသွီးတို့၏၊သာမိကာ၊လင်ဖြစ်ကုန်သော၊ပဉ္စသတာ၊
ငါးရာကုန်သော၊ရာဇကုမာရာ၊မင်းသားတို့သည်၊ဥဒကရမ္ဘိတကလဟေ၊
ခေါင်းချက်စွဲ၍ ခိုက်ရန်ငြင်၊ခံခြင်းဖြစ်ရာ၌။ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မ
ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတွာ၊ကြားနာ၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်း
ပြုကုန်၏။ ရာဇမိတရော၊ မင်းသွီးတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။
ဥက္ကဏ္ဌနတ္ထံ၊သာသနာတော်၌ပြီးငွေ့စေခြင်းငှါ။သေသနံ၊ သတင်းရှာစာ
ကို။ပေသေသံ၊လေ့တတ်ကုန်၏။တဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ဥက္ကဏ္ဌိတေ၊
ဆန့်ကျင်ကုန်သော၊ တေ၊ထိုမင်းသားတို့ကို။ ကုဏ္ဍာလဒဟံ၊ ကုဏ္ဍာလ
အိုင်သို့၊နေတွာ၊ဆောင်၍၊သေတာပတ္တိဖလေ၊သေတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌ
ပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ မဟာသမယဒိဝသေ၊ မဟာသမယသုတ်ကို ဟော
သောနေ၌။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေပြီး၊ပဉ္စ
သတာ၊ငါးရာကုန်သော၊ တာပိရာဇမိတရော၊ထိုမင်းသွီးတို့သည်လည်း။
နိက္ခမိတွာ၊လူ့ဘောင်မှထွက်ကုန်၍၊ မဟာပဇာပတိယာ၊မဟာပဇာပတိ
ဂေါတမီ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ပဗ္ဗဇိသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အယံ၊ဤသို့
လာခြင်းရှိသော၊အာယသ္မာ၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊နန္ဒကော၊နန္ဒ
ကမထေရ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဧတ္တာဝတာ၊ဤမျှသက်သာခြင်းရှိကုန်
သော၊ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ဇေတံဝတ္ထု၊ဤဝတ္ထုကို၊ဒိပေတဗ္ဗံ၊ပြအပ်၏။

ရာဇကာရာမောတိ၊ ရာဇကာရာမော ဟူသည်ကား။ ပသေနဒိနာ၊
ပသေနဒိမင်းကြီးသည်၊ကာရိတော၊သောက်လုပ်စေအပ်သော၊နဂရေဿ၊
သာဝတ္ထိမြို့၏၊ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဂေ၊ တောင်အရပ်မျက်နှာအသို့၌၊ ထူပါ

ရာမသဒိသေ။ ယူပါရုံကျောင်းတိုက်နှင့်တူသောဌာနေ၊ အရပ်၌ဦးတော၊
 တည်သော၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။ သမ္ပပညာယသုဒ္ဓိဋ္ဌန္တိ၊ သမ္ပပညာ
 ယသုဒ္ဓိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဟောတုနာ၊ သင့်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ဝိမဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ယသောဝသရသတော၊
 ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်၊ လက္ခဏတ္ထယံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးအ
 ပေါင်းကို၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏။ တန္တံတန္တန္တိ၊ တန္တံတန္တံဟူသည်ကား၊ တံသဘာ
 ဝံတံသဘာဝံ၊ ထိုဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သောသဘောကို၊ ပန၊ ပိဏ္ဍတ္တ
 ကိုဆိုအံ့၊ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ တံတံပစ္စယံ၊ ထိုထိုဝေဒနာ၏ အ
 ကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တာတာဝေဒနာ၊ ထိုထိုဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဂေ
 ဝဿဆာယာတိ၊ ပဂေဝဿဆာယာဟူသည်ကား၊ မူလဒီဒ္ဓိ၊ အမြစ်အစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်၊ ပဌ
 မတရံယောဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ အနိစ္စ၊ မမြဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ အနုပဟတ္တာတိ၊ အနုပဟတ္တဟူသည်ကား၊ အနုပဟရိတွာ၊ မဖျက်
 ဆီးမူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအမဲဖျက်ရာ၌၊ ဖံသံ၊ အသားကို၊ ပိဏ္ဍံပိဏ္ဍံ၊ အပိုင်အပိုင်၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ စမ္ပံ၊ အရေးကို၊ အလ္လိယာပေန္တော၊ ကပ်ငြိစေသောနွားသတ်
 ယောက်ျား၊ နွားသတ်ယောက်ျား၏တပည့်သည်၊ ဖိသကာယံ၊ အသား
 ပေါင်းကို၊ ဥပဟနတိနာမ၊ ဖျက်ဆီးသည်မည်၏။ စမ္ပံ၊ အရေးကို၊ ဗန္ဓံ၊ ဗန္ဓံ၊
 အစပ်အစပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဖံသေ၊ အသား၌၊ အလ္လိယာပေန္တော၊ ကပ်ငြိ
 စေသောနွားသတ်ယောက်ျား၊ နွားသတ်ယောက်ျား၏ တပည့်သည်၊ ဖိသ
 ကာယံ၊ အသားပေါင်းကို၊ ဥပဟနတိနာမ၊ ဖျက်ဆီးသည်မည်၏။ ဇေတံ၊
 ဤအရေးအသားတို့၏ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝိလိမံသန္တာရ
 ဗန္ဓနန္တိ၊ ဝိလိမံသန္တာရဗန္ဓနံ ဟူသည်ကား၊ စမ္ပေ၊ အရေး၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ လက္ခံဝိလိပနမံသမေဝ၊ ကပ်ငြိသောအသားသည်သာလျှင်တည်း။
 အန္တရာကိလေသသံယောဇနဗန္ဓနန္တိ၊ အန္တရာကိလေသသံယောဇနဗန္ဓ
 နံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အန္တရံ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သော၊ ကိလေသ
 မေဝ၊ ကိလေသကိုပင်လျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 သတ္တခေါပနိမေတိ၊ သတ္တခေါပနိမေဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုန္တော၊ အမေးတည်း။
 သောပညာ၊ ဤမဂ်ပညာသည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကို၊ ခိန္နတိ၊
 ဖြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုမဂ်ပညာသည်၊ ဧကိကာဝ၊

၅-သိဇ္ဇာယထာနဝဂ်-၄-နန္ဒကောဝါဒသုတ်။

၂၆၁

တရုတည်းသာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဆိန္ဒတိ၊ ကိလေသာကုိဖြစ်နိုင်သည်
 မဟုတ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ ဟုဆိုအပ်သောမဂ်ပညာ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘော
 အားဖြင့်၊ ဆိန္ဒတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပန၊ ဥပမာဖြင့်ထင်
 စွာပြဦးအံ့၊ ကုဓာရိ၊ ခားမသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘော
 အားဖြင့်၊ ဆေဇ္ဇံ၊ ဖြတ်အပ်သောသစ်ဝါးကို၊ နဆိန္ဒတိယထာ၊ မဖြစ်နိုင်
 သကဲ့သို့၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ တဇ္ဇံ၊ ထိုဖြတ်ခြင်းအားလျော်သော၊ ဝါ
 ယာမံ၊ လုံ့လကို၊ ပဋိစ္စေ၊ စွဲ၍သာလျှင်၊ ကုဓာရိ၊ ခားမသည်၊ ဆိန္ဒတိယထာ၊
 ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဆယိ၊ ခြေခံပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဟိ
 ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်ကြဉ်သောဗောဇ္ဈင်တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ပညာ၊ မဂ်
 ပညာသည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဆိန္ဒတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကော
 တိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သတ္တခေါပနိမေဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ တေနဟိတိ၊ တေနဟိဟူသည်ကား၊ ယေနကာရဏေန၊
 အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ တယာ၊ သင်နန္ဒကမထေရ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တိ
 ကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာယ
 တနာနိ၊ အာယတနတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗေဟိ
 ရာနိ၊ ဗေဟိရာယတနတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝိညာ
 ဏကာယေ၊ ဝိညာဏကာယတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိပေါပမဉ္စ၊ ဆီမီးဥပမာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ရုက္ခောပမဉ္စ၊ သစ်ပင်ဥပမာကိုလည်းကောင်း၊ ဂါဠုပ
 မဉ္စ၊ နွားသတ်ယောက်ျားဥပမာကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ သတ္တ
 တိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဟိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်
 သော၊ အာသဝက္ခယေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်
 ကို၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊
 တုံ၊ သင်နန္ဒကမထေရ်သည်၊ သွေဝိ၊ နက်ဖြန်လည်း၊ တာဘိက္ခုနိယော၊ ထို
 ရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ တေနေဝတြဝါဒေန၊ ထိုဆုံးမခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဩဝ
 ဒေယျာသိ၊ ဆုံးမဦးလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 သာသောတာပန္နာတိ၊ သာသောတာပန္နာဟူသည်ကား၊ ယာသာ၊ အကြင်
 ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဂုဏဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗပန္နိမိကာ၊ အလုံးစုံတို့
 အောက်ယုတ်၏၊ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာ
 ပန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အယုတ်မှတစ်ပါးအလွန်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သေ
 သာ၊ ကြွင်းကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိနိ

၂၆၁

ယောစ၊ သကဒါဂါမ်အနာဂါမ်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခိဏသဝါစ၊ ရဟန္တာမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ သောတာပနသကဒါဂါမ် အနာဂါမ်နိယောစ၊ သောတာပနသကဒါဂါမ်အနာဂါမ်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခိဏသဝါစ၊ ရဟန္တာမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပာမိ ဘဝေယျံ။ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိ သော်၊ ကထံ၊ အဘယ်မှာလျှင်၊ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ၊ ပြည့်စုံသောအကြံအစည် ရှိကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အဇ္ဈာသ ယပါရိပုရိယာ၊ မိမိတို့သည် တောင့်တအပ်သော အလို၏၊ ပြည့်စုံခြင်း ကြောင့်၊ ပရိပုဏ္ဏ သင်္ကပ္ပါ၊ ပြည့်စုံသော အကြံအစည် ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ ချဲ့ဦးအံ့၊ ယသ္မာတိက္ခုနိယာ၊ အကြင် ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟုမူကား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အယျဿနန္ဒကဿ၊ အရှင်နန္ဒကမထေရ်၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တ ရားဒေသနာကို၊ သုဏေယျံ နှုခေါ်၊ နာရေပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အ ကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မိညေဝအာသနေ၊ ထိုတရားနာသော နေရာ၌ပင်လျှင်၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရေ ယျံ နှုခေါ်၊ မျက်မှောင်ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အ ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဿာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သော တာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကဿ၊ မျက်မှောင်ပြု၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ရဟန်း မိန်းမအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဿာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား၊ သကဒါမိဖလံ၊ သကဒါမိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကဿ၊ မျက်မှောင်ပြု၏၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကဿ၊ မျက် မှောင်ပြု၏၊ အရဟတ္တံအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကဿ၊ မျက်မှောင်ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တမနာစေဝပရိပုဏ္ဏ သင်္ကပ္ပါစာတိ၊ အတ္တမနာစေဝပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါစဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော် မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နန္ဒကောဝါဒသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ နန္ဒကောဝါဒသုတ္တံ၊ နန္ဒကောဝါဒသုတ် သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သဠာယတနဝဂ်-၅-ရာဟုလောဝါဒသုတ်၊

၂၉၉

၅-သဠာယတနဝဂ်-၅-ရာဟုလောဝါဒသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရာဟုလောဝါဒသုတ်၌၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာတိ၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ ဟူသည်ကား၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပရိပါစနိယာ၊ ရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ပန္နရသ၊ တဆွဲငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်၊ တေ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်စေတတ်ကုန်သော အကြောင်းတရားတို့ကို၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယဒိဋ္ဌိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယ အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိကာရေတဝေသနံ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အာဂမေဒဋ္ဌိကို ဆိုဦးအံ့၊ အသန္ဓေပုဂ္ဂလေ(ပ)ဣမာနိပဋ္ဌိန္ဒြိယာနိဝိသုဏ္ဍန္တိတိ၊ အသန္ဓေပုဂ္ဂလေ(ပ)ဣမာနိပဋ္ဌိန္ဒြိယာနိ ဝိသုဏ္ဍန္တိဟူသော၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတောမူအပ်၏၊ အသန္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရားမှကင်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုတ္တယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သောအားဖြင့်၎င်း၊ သန္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်၎င်း၊ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သောအားဖြင့်၎င်း၊ ပယိရုပါသတော၊ လုပ်ကျွေးသော အားဖြင့်၎င်း၊ ပသာဒနိယေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိကုန်သော၊ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေပိ အာကာရေပိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဏ္ဍန္တိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ကုသိတေ၊ ပျင်းရိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုတ္တယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရဒ္ဓဝိရိယေ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပယိရုပါသတော၊ လုပ်ကျွေးသော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုပ္ပဝေနေ၊ သမ္ဗုပ္ပဝေန်တရားလေးပါးတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေပိ အာကာရေပိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဏ္ဍန္တိ၊ စင်ကြယ်၏၊ မုဗ္ဗဿတိပုဂ္ဂလေ၊ လွတ်သောသတိရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုတ္တယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဗ္ဗိတဿတိပုဂ္ဂလေ၊ ထင်သောသတိရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊

၂၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယံတံ။

ဗြိဇ္ဇေသော အာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ပယိရူပါသတော၊ လုပ်ကျွေးသောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတိဗ္ဗိယံ၊ သတိဧည့်သည်၊ ဝိသုတ္တဟိ၊ စင်ကြယ်၏၊ အသမာဟိတေ၊ မတည်ကြည်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုတ္တယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ ဗြိဇ္ဇေသောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ပယိရူပါသတော၊ လုပ်ကျွေးသောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ဈာနဝိမောက္ခေ၊ ဈာန်ဝိမောက္ခတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ သမာဓိဗ္ဗိယံ၊ သမာဓိဧည့်သည်၊ ဝိသုတ္တဟိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဗုပ္ပညာ၊ ပညာမှကင်းကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုတ္တယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သော အာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ပညာဝန္တေ၊ သုတမယပညာ ပိပဿနာပညာရှိကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ ဗြိဇ္ဇေသောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ပယိရူပါသတော၊ လုပ်ကျွေးသောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ဂန္တိရုညာဏစရိယံ၊ နက်နဲသောဥာဏ်၏ ကျက်စားရာဖြစ်သော ခန္ဓာအာယတနခတ်သစ္စာ ပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်အစရှိသောတရားကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပညိဗ္ဗိယံ၊ ပညိဧည့်သည်၊ ဝိသုတ္တဟိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စပုဂ္ဂလေ၊ ငါးဦးသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုတ္တယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စပုဂ္ဂလေ၊ ငါးဦးသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ ဗြိဇ္ဇေသောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော အာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ပယိရူပါသတော၊ လုပ်ကျွေးသောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စသုတ္တန္တခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော သုတ်အပေါင်းတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောအာသမ္ဘုလည်းကောင်း၊ ပန္နရသဟိ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဣမာနိပဋ္ဌိန္ဒြိယာနိ၊ ဤငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ဝိသုတ္တန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏၊ သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဇ္ဈန္ဒြိယာနိ၊

ဤဇ္ဈိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စသညာလည်းကောင်း၊
 အနိစ္စ၊ အနိစ္စလက္ခဏာဖြစ်သော တေဘူမကသင်္ခါရတရား၌၊ ပဝတ္တာ၊
 ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသညာ၊ ဒုက္ခသညာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ
 ဖြင့်မှတ်အပ်သော တေဘူမကတရား၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ အနတ္တသညာ
 အနတ္တသညာလည်းကောင်း၊ ပဟာနသညာ၊ ပဟာနသညာလည်းကောင်း၊
 ဝိရာဂသညာ၊ ဝိရာဂသညာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗေတဘာဝိယာ၊
 ဝိပဿနာ၏အတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာပဉ္စသညာ၊ ဤငါးပါးသောသညာ
 တို့လည်းကောင်း၊ မေဃိယတ္ထေရဿ၊ မေဃိယမထေရ်သည်၊ ကထိတာ၊
 မေဃိယသုတ်၌ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တတာဒယေ၊
 ကလျာဏမိတ္တတာ အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဓမ္မာ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ တရားတို့
 ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရေဟိတိ၊ တပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် လည်း၊
 ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား
 တို့သည်၊ ပန္နရဿ၊ တဆဲ့ငါးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ စေဒ
 နာသောနောပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကာယဝေလယာ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘ
 ဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေတိန္တနံ၊ ဤသို့ကြံတော်မူခြင်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊
 ပစ္စုသသမယေ၊ ရှိစဉ်သောအခါ၌၊ လောကံ၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျဟုဆိုအပ်
 သောသတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တဿ၊ ကြည့်တော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အနေကာနံဒေဝတာသဟဿာနန္တိ၊ အနေ
 ကာနံဒေဝတာသဟဿာနံဟူသည်ကား၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ပဒုမ္မုတ္တရေဿ၊ ပဒု
 မုတ္တရအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊
 ခြေရင်းတော်၌၊ ပါလိတနာဂရာဇကောလေ၊ ပါလိတနဂါးမင်းဖြစ်သောအ
 ခါ၌၊ ပတ္တနံ၊ သာဝကဆုကိုတောင်းသည်ကို၊ ပဋ္ဌပေန္တေန၊ ဖြစ်စေသော၊
 အာယာသ္မတာအာယသ္မန္တေန၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ ရာဟုလေန၊
 ရာဟုလသမထေရ်နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ပတ္တနံ၊ သာဝကဆုကိုတောင်းသည်ကို
 ပဋ္ဌပိတဒေဝတာ၊ ဖြစ်စေသောနတ်တို့တည်း၊ ပန၊ နတ်တို့၏နေရာကိုဆိုဦး
 အံ့၊ တာသု၊ ထိုနတ်တို့တွင်းကား၊ အချို့သောနတ်တို့သည်၊ ဘူမဋ္ဌကာဒေဝ
 တာ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမိ၊ အချို့သောနတ်တို့
 သည်၊ အန္တလိက္ခကာ၊ အာကာသဗိုးနတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊

ကာမိ၊ အချိုသောနတ်တို့သည်၊ စါတုမဟာရာဇိကာ၊ စါတုမဟာရာဇိနတ်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမိ၊ အချိုသောနတ်တို့သည်၊ ဒေဝလော
ကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သောနတ်တို့တည်း၊ ကာမိ၊ အချိုသောနတ်တို့
သည်၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သောနတ်တို့တည်း၊ ပန၊ နတ်
တို့၏၊ ဝုဝေသသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ဤနေ၌၊ သဗ္ဗာ၊ ခင်သိမ်းသော၊
နတ်တို့သည်၊ အန္တဝနသ္မိညေဝ၊ အန္တဝနတော၌သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဧကဋ္ဌာ
နေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ သန္နိပတိတာ၊ ဝုဝေသကုန်၏၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခု
ဟူသည်ကား၊ ဥပါလိဩဝါဒ ဒိဃနုခယုတ္တေသု၊ ဥပါလိကံဆုံးမရာဖြစ်
သောသုတ်ဒိဃနုခပရိမိဇ်ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊
အာသိဝိသုပမသုတ္တေ၊ အာသိဝိသောပမသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ပဌမမဂ္ဂေါ၊
သောတာပတ္တိခင်ကို၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခုဟူ၍၊ ဝုဝေသောဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဗြဟ္မာယုသုတ္တေ၊ ဗြဟ္မာယုသုတ်၌၊ တိဏိသုံးပါးကုန်သော၊ ဗလော
နိ၊ အောက်ဖိုလ်တို့ကို၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခုဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤရာဟုလောဝါဒသုတ်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
မဂ္ဂါစ၊ မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဗလောနိစ၊ ဖိုလ်
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္�စက္ခုဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်တို့တွင်၊ ကာမိ၊ အချိုကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊
နတ်တို့သည်၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ကာမိ၊ အချိုကုန်သောနတ်တို့သည်၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်၊
အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမိ၊ အချိုကုန်သောနတ်တို့သည်၊ အနာဂါမိ၊ အနာ
ဂါမ်တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမိ၊ အချိုကုန်သောနတ်တို့သည်၊
ဒိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အရေအတွက်ကို
လွန်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တာသဉ္စဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏လည်း၊ ဧတ္ထကာ၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏနဝသေန၊ အရေအတွက်
၏အတွင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်း
ကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေ
ဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ရာဟုလောဝါဒ သုတ်
၏ အဖွင့် အပြီးတည်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ရာဟုလောဝါဒ
သုတ္တံ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သဠာယတနဝဂ်-၆-ဆဆက္ကသုတ်။

☞

ဇေဝံမေသုတန္တိ။ ဇေဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဆဆက္ကသုတ္တံ။ ဆဆက္ကသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုဆဆက္ကသုတ်၌။ အာဒိကဇျာဏန္တိ။ အာဒိကဇျာဏံဟူသည်ကား။ အာဒိမ္ပိ။ အစ၌။ ကဇျာဏံ။ ကောင်းခြင်းရှိသည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဘဒ္ဒကံ။ ထက်ဝန်းကျင်မှကောင်းခြင်းရှိသည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ နိဒ္ဒေသံ။ အပြစ်မရှိသည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဧသိဿာမိ။ ငါတုရားဟောတော်မူအံ့။ မဇ္ဈိမ။ ပရိယောဿာနေသုပိ။ မဇ္ဈိကဇျာဏ ပရိယောဿာနကဇျာဏ ဟူသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဇေဝံဇေဝောဇ္ဇဝ။ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရိယဝံသံ။ အရိယဝံသတရားကို။ နဝဟိ။ ကိုးပါးကုန်သော။ ပဒေဟိ။ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ထောမေတိ။ ခြီးမွမ်းတော်မူ၏။ မဟာသတိပဋ္ဌာနံ။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ပဒေဟိ။ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ထောမေတိ။ ခြီးမွမ်းတော်မူ၏။ မဟာအဿပူရီ။ မဟာအဿပူရသုတ်ကို။ သတ္တဟိယေဝ။ ခုနစ်ပါးတို့သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပဒေဟိ။ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ထောမေတိ။ ခြီးမွမ်းတော်မူ၏။ ပန။ ဣန္ဒြိယတတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣမံသုတ္တံ။ ဤဆဆက္ကသုတ်ကို။ နဝဟိ။ ကိုးပါးကုန်သော။ ပဒေဟိ။ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ထောမေတိ။ ခြီးမွမ်းတော်မူပြီး။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိတိ။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိဟူသည်ကား။ ဝိပဿနေန။ ဝိပဿနာဉာဏ်၌။ သဟ။ တကွ။ မဂ္ဂန။ မဂ်ဖြင့်။ ဇာနိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။ မနာယတနေန။ မနာယတနကို ယူသဖြင့်။ တေဘူမိကစိတ္တမေဝ။ တေဘူမိကစိတ်ကိုသာလျှင်။ ကထိတံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဓမ္မာယတနေန။ ဓမ္မာယတနကိုယူသဖြင့်။ ဗဟိဒ္ဓါ။ အပဿန္တာနံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ တေဘူမိကဓမ္မာစ၊ တေဘူမိကတရားတို့ကိုလည်း။ ကထိတာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ မနောဝိညာဏေန။ မနောဝိညာဉ်ကိုယူသဖြင့်။ ဧပဗ္ဗဝိညာဏာနိ။ ဧပဗ္ဗဝိညာဉ်တဆယ့်တို့ကို။ ဌပေတွာ။ ခြွင်းချန်၍။ သေသံ။ ကြွင်းသော။ ဗာဝိသတိဝိဓံ။ နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသော။ လောကီယ ဝိပါကစိတ္တံ။ လောကီဝိပါကစိတ်ကို။ ကထိတံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဖဿဝေဒနာ။ ဖဿဝေဒနာတို့သည်။ ယထာရတ္ထ ဝိပါကဝိညာဏ သမ္ပယုတ္တာဝ။ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဝိပါကဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော ဖဿဝေဒနာတို့သည်သာလျှင်တည်း။ တဏှာတိ။ တဏှာဟူသည်ကား။ ဝိပါကဝေဒနာပစ္စယာ။ ဝိပါကနှင့်ယှဉ်

၂၆၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သောဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇဝနက္ခဏေ၊ လောဘမူဇော
 ခဏန္တိ၊ ဥပ္ပန္နတဏှာ၊ ဖြစ်သောတဏှာတည်း၊ စက္ခုအတ္တာတိ၊ စက္ခုအတ္တာ
 ဟူသောအနုသန္ဓေသည်၊ ပါဠိဧက္ကော၊ အသီးအခြားဖြစ်သော၊ အနုသန္ဓိ၊
 အနုသန္ဓေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကထိတာနံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်သော၊ ခြိန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သစ္စာနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသမုဒယ
 သစ္စာတို့၏၊ အနတ္တဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ အနတ္တမည်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်း
 ဌ၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရေဒ္ဒါ၊
 အားထုတ်အပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစက္ခုအတ္တာအစရှိသောပါဌ်၌၊ နဥပပဇ္ဇတိတိ၊
 နဥပပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဝေတိတိ၊ ဝေတိဟူသည်ကား၊
 ဝိဂစ္ဆတိ၊ ကင်း၏၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ အယံခေါပနာတိက္ခဝေတိ၊ အယံခေါ
 ပနာတိက္ခဝေဟူသော၊ အယတ္တိ၊ ဤအနုသန္ဓေသည်လည်း၊ ပါဠိဧက္ကော၊ အ
 သီးအခြားဖြစ်သော၊ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေတည်း၊ အယတ္တိဒေသနာ၊ ဤဒေ
 သနာကိုလည်း၊ ဟိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဂါဟာနံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်း
 ဟူသောစွဲလမ်းခြင်းတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကို၊ ဒဿေတုံ၊
 ပြခြင်းဌ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယော၊
 သမုဒယသစ္စာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခြိန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့၏၊ ဝ
 သေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းဌ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်
 တော်မူ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆိုကုန်သည်သာလျှင်တည်း
 ဇေတံမမာတိအာဒိသု၊ ဇေတံမမဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဂါ
 ဟာဝ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောစွဲလမ်းခြင်းတရားတို့ကိုသိလျှင်၊ ဝေ
 ဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သမနူပဿတိတိ၊ သမနူပဿတိဟူသည်ကား၊ ဂါ
 ဟတ္တယဝသေန၊ စွဲလမ်းခြင်းသုံးပါးတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ဖြစ်သောသစ္စာကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ ဟိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဂါဟာနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းတို့၏၊ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်
 ကျင်ဘက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိရောဓော၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ခြိန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသံသစ္စာနံ၊ ဤသစ္စာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝိဝဋ်ဖြစ်သောသစ္စာကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းဌ၊ အယံခေါပနာတိ
 အာဒိ၊ အယံခေါပန ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ နေတံမမာတိအာဒိနိ၊ နေတံမမ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့သည်၊
 တဏှာဒိနိ၊ တဏှာအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိသေဝေစနာနိ၊ မြစ်ကြောင်းဖြစ်
 သောစကားတို့တည်း၊ သမနူပဿတိတိ၊ သမနူပဿတိဟူသည်ကား၊

အနိစ္စံ၊ မဇ္ဈိမံ၊ နက္ခိယံ၊ သင်္ခါရံ၊ အနတ္တံ၊ အစိုးမရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿတိ၊ ရူ၏၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝိဝဇ္ဇသတ္တံကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတေသ်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ ယခု
 အခါ၌၊ တိဏ္ဍိသုံးပါးကုန်သော၊ အနုသယာနံ၊ အနုသယတို့၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုန်းတဖန်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ဖြစ်သောသတ္တံကို၊ ဒေသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊
 စက္ခု၊ စတိက္ခဝေတိအာဒိ၊ စက္ခု၊ စတိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတေသ်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ စတိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ၌၊ အဘိ
 နန္ဒတိတိအာဒိနိ၊ အဘိနန္ဒတိဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 ဝသေနဝ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတေသ်မူ
 အပ်ကုန်၏၊ အနုသေတိတိ၊ အနုသေတိဟူသည်ကား၊ အပ္ပဟိနေ၊ မပယ်
 အပ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခဿာတိ၊ ဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊
 ဝဇ္ဇဒုက္ခကိလေသဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခကိလေသဒုက္ခ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တိဏ္ဍိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ အနုသယာနံ၊ အနုသယတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ဖြစ်သောသတ္တံကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတေသ်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ ယခု
 အခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုသုံးပါးသောအနုသယတို့၏၊ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်
 တက်၍အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝိဝဋ်ဖြစ်သောသတ္တံကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြတေသ်
 မူလိုသောဘုရားသခင်သည်၊ ဝုန်းတဖန်၊ စက္ခု၊ စတိက္ခဝေ၊ စက္ခု၊ စတိက္ခဝေ
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတေသ်မူ၏။ ။

အဝိဇ္ဇံပဟာယာတိ၊ အဝိဇ္ဇံပဟာယဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇမူလိကံ၊ ဝဋ်၏
 အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဇာတိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောပညာကို၊
 ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဌာနမေတံဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဌာနမေတံဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊
 ဧတ္ထေကေနဝ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကထာမဂ္ဂေ
 န၊ စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇဝသေန၊ ဝဇ္ဇသတ္တံဝိဝဇ္ဇသတ္တံတို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ
 ပြီး၍၊ ဝုန်းတဖန်၊ တဒေဝ၊ ထိုသတ္တံကိုပင်လျှင်၊ သမ္ပိဏ္ဍိတွာ၊ ပေါင်း၍၊
 ဒေသေန္တော၊ ပြတေသ်မူလိုသောဘုရားသခင်သည်၊ ဝေံပဿံတိက္ခဝေတိ
 အာဒိ၊ ဝေံပဿံတိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတေသ်
 မူ၏၊ သမ္ပိမတ္တာနံတိက္ခန္တိဧတ္ထ၊ သမ္ပိမတ္တာနံတိက္ခန္တိဟူသောဤပါဌ၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဇ္ဈာသိအပ်၏၊
 သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒေသေန္တော၊ ဟောတေသ်မူလတ်သည်ရှိသော်၊ သမ္ပိတိက္ခန္တိ၊ ခြောက်ကျိပ်

၃၀၀ ဥပရိပတ္တိသမ္ဘာသမ္ဘာကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သောရဟန်းတို့သည်။ ယံယေနကောရဏနံ၊ အကြင်သို့သောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ရောက်ခြင်းသည်၊ အနန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသေး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမံသုတ္တံ
 ဤဆဆတ္တသုတ်ကို၊ ဓမ္မသေနာပတ်မိုး၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊
 ကထေန္တေပိ၊ ဟောသော်လည်း၊ ဣတိဣမိနာပကာနေ၊ ဤသို့သောအပြား
 အားဖြင့်၊ သဗ္ဗိတိက္ခမံ။ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အ
 ရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ကထေန္တေပိ၊ ဟောသော်လည်းကောင်း၊ အဝိတိမ
 ဟာထေရေသု၊ အဝိတိမဟာထေရ်တို့သည်၊ ကထေန္တေသုပိ၊ ဟောကုန်
 သော်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိတိက္ခမံ။ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ အ
 ရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာဝေ၊ ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
 ဧတမ္ပိ၊ ဤသို့ရောက်ခြင်းသည်လည်း၊ အနန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသေး၊ ဟိ
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဧတသဝကော၊ ထိုသဝကတို့
 သည်၊ မဟာဘိညပတ္တာ၊ မြတ်သောအဘိညာဉ်သို့ရောက်ကုန်သောသဝ
 ကတို့တည်း၊ တံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိ၊ ပန၊ အံ့ဘွယ်
 ရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပေုဘာဝေ၊ နောက်အဖို့၌၊ တမ္ပပတ္တိဒီပေ၊ သီဟိုဠ်
 ကျွန်း၌၊ မာလေယျဒေဝတ္ထေရေနာမ၊ မာလေယျဒေဝအမည်ရှိသောမထေရ်
 သည်၊ ဟေဋ္ဌာလောဟပါသာဒေ၊ ကြေးပြာသာဒ်၏အောက်၌၊ ဣဒံသုတ္တံ၊
 ဤဆဆတ္တသုတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောပြီ၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သဗ္ဗိ
 တိက္ခမံ၊ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ စ၊ ယိုးမှတပါး၊ လောဟပါသာဒေ၊ ကြေးပြာသာဒ်၌၊
 ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဆဆတ္တသုတ်ကို၊ ကထေသိယထာ၊ ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူထေရော၊ မာလေယျဒေဝမထေရ်သည်၊ မဟာမဏ္ဍ
 ပေပိ၊ မဟာမဏ္ဍပ်၌လည်း၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဆဆတ္တသုတ်ကို၊ ကထေသိ၊
 ဟောပြီ၊ မဟာပိဟာရာ၊ မဟာပိဟာရေမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ စေတိယ
 ပဗ္ဗတံ၊ စေတိယတောင်သို့၊ ဂတော၊ သွားပြန်၏၊ တတ္ထာပိ၊ ထိုစေတိယ
 တောင်၌လည်း၊ ထေရော၊ အရှင်မာလေယျဒေဝမထေရ်သည်၊ ဣမံသုတ္တံ၊
 ဤဆဆတ္တသုတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောပြီ၊ တထော၊ ထိုနောက်မှ၊ သာကီ
 ယစကံပိဟာရေ၊ သာကီယစကံကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ ကုဇ္ဈာလိပိ
 ဟာရေ၊ ကုဇ္ဈာလိကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ အန္တရသေဝန္တေ၊ အန္တရ
 သေဝန္တအရပ်၌လည်းကောင်း၊ မုတ္တင်္ဂဏေ၊ မုတ္တင်္ဂဏ အရပ်၌လည်း

ကောင်း၊ ဟိတင်္ဂပဗ္ဗတေ၊ ဟိတင်္ဂအမည်ရှိသောတောင်၌လည်းကောင်း၊
 ပါစိနဗ္ဗာရကေ၊ ပါစိနဗ္ဗာရကအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာဝါပိယံ၊ ဒိဗ္ဗာဝါ
 ပိယအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ လောကန္ဓရေ၊ လောကန္ဓရ အရပ်၌ လည်း
 ကောင်း၊ နေမဏ္ဍလတလေ၊ နေမဏ္ဍလတလအရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 ထေရော၊ အရှင်မာလေယျဒေဝမထေရ်သည်။ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤဆဆက္ကသုတ်
 ကို၊ ကထေသိ၊ ပောသပြီ၊ တေသုဋ္ဌာနေသုပိ၊ ထိုကိုးဌာနတို့၌လည်း၊ သဗ္ဗိ
 သဗ္ဗိဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ်ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တေတာ၊ ထိုကိုး
 ဌာနမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့ပြန်၍၊ ထေရော၊ အရှင်မာလေယျဒေဝမထေရ်
 သည်၊ ဗိတ္တလပဗ္ဗတံ၊ ဗိတ္တလတောင်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တဒါစ၊ ထိုအ
 ခါ၌လည်း၊ ဗိတ္တလပဗ္ဗတပိဟာရေ၊ ဗိတ္တလတောင်ကျောင်း၌၊ အတိဇ္ဇေက
 သဗ္ဗိဝသော၊ အဝါခြောက်ဆယ်ထက်လွန်သော၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်
 ကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပေါက္ခရဏိ သံ၊ လေးတောင့်ကန်၌၊ ကုရာဝကတိတ္ထံ
 နာမ၊ ကုရာဝကတိတ္ထအမည်ရှိသော၊ ပဋိန္ဒန္တဌာနံ၊ ဖုံးကွယ်ရာအရပ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကုရာဝကဆိပ်၌၊ ထေရော၊ အဝါခြောက်ဆယ်၊ ပြီး
 သောမထေရ်ကြီးသည်၊ နှာယိဿာမိ၊ ငါရေးချိုးအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤ
 သို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဩဘိဇ္ဈော၊ သက်ဆင်း၏၊ ဒေဝတ္ထေရော၊ မာလေယျဒေဝ
 မထေရ်သည်၊ ဘဿ၊ ထိုမထေရ်ကြီး၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နှါပေမိ၊ အကျွန်ုပ်ရေးချိုးပေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ပဋိသန္ဓာရေနော၊ ပြုငှါလောကဝတ်
 ပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ မာလေယျဒေဝါနာမ၊ မာလေယျဒေဝအမည်ရှိသော
 မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညော၊ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့
 သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ အယံ၊ ဤမထေရ်သည်၊ သော၊ ထိုကျော်စော
 သောမာလေယျဒေဝမထေရ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ ထိ၍၊ ဗွံ၊ သင်ကား၊ ဒေဝေါ၊ မာလေယျ ဒေဝမထေရ်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ကြော်ဟုတ်ပါ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာရုသော၊ ငါရှင်၊ သဗ္ဗိဝဿန္ဓါ
 နံ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ကြာမြင့်သောကာလပတ်လုံး၊ ကောမိ၊ တစ်တယောဝံ
 သေသုသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဗုသိတံနာမ၊
 ထိအပ်သည်မည်သည်ကို၊ နုလဘတိ၊ မရစဘူး၊ တွံပန၊ သင်မာလေယျဒေ
 ဝမထေရ်သည်ကား၊ နှာပေဟိ၊ ရေးချိုးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥတ္တ

၃၀၂ ဥပရိပက္ခာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၂

ရိတွာ၊ ရေကန်မှတက်၍၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ထေရော၊ မာ
လေယျဒေဝမထေရ်သည်၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော၊ ဟတ္ထပါဒါဒိပရိကမ္ဘံ၊ လက်
ခြေအစရှိသည်ကို ပွတ်တိုက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာထေရ်၊ မထေရ်
ကြီးကို၊ နှာပေသိ၊ ရေချိုးစေ၏၊ တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ၌လည်း၊ ဓမ္မသဝနဒီဝ
သော၊ တရားနာအံ့သောနေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာ
ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ဒေဝ၊ ငါ့ရှင်မာလေယျဒေဝ၊ အမှောက်၊ ငါတို့
အား၊ ဓမ္မဒါနံ၊ တရားတည်းဟူသောအလှူကို၊ ဒါတု၊ လှူခြင်းငှါ၊ ငနုတိ၊
သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ထေရော၊ မာလေယျဒေဝမထေရ်သည်၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သဗ္ဗ
ဒိန္နိ၊ ဝန်ခံ၏၊ သူရိယေ၊ နေသည်၊ အတ္တင်္ဂတေ၊ ဝင်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မ
သဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ စောသသသံ၊ ကြွေးကြော်ကုန်၏၊ အတိက္ကန္တသမ္ဘိ
ဝဿ၊ လွန်ပြီးသောအခါ၊ ခြောက်ဆယ်ရှိကုန်သော၊ သမ္ဘိမဟာထေရာ
စ၊ ခြောက်ကျိပ်သောမထေရ်ကြီးတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားနာ
အံ့သောငှါ၊ အာဝမံသု၊ လာကုန်၏၊ ဒေဝတ္ထေရော၊ မာလေယျဒေဝမထေရ်
သည်၊ သရဿာဏာဝဿာနေ၊ သာယာသောအသံဖြင့်၊ ပြောဆိုသည်၏အ
ဆုံး၌၊ ဣမံ၊ သုတ္တံ၊ ဤဆဆတ္တသုတ်ကို၊ အာရတိ၊ ဟောပြောခြင်းငှါအားထုတ်၏၊
သုတ္တန္တပရိယောသာနေစ၊ သုတ်ကိုဟောပြီးသည်၏အဆုံး၌လည်း၊ သမ္ဘိမ
ဟာထေရာ၊ ခြောက်ကျိပ်သောမထေရ်ကြီးတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ တိဿမဟာဝိ
ဟာရံ၊ တိဿမဟာဝိဟာရသို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤဆဆတ္တသုတ်
ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောပြောတသိမ္ပိ၊ ထိုတိဿမဟာဝိဟာရကျောင်း၌လည်း၊
သမ္ဘိထေရာ၊ ခြောက်ကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ နာဂမဟာဝိ
ဟာရေ၊ နာဂမဟာဝိဟာရ၌၊ ကာဠဂစ္ဆ၊ ဂါမေ၊ ကာဠဂစ္ဆ၊ ရွာ၌၊ ဣမံသုတ္တံ၊
ဤသုတ်ကိုပင်၊ ကထေသိ၊ ဟောပြော၍၊ တသိမ္ပိ၊ ထိုကာဠဂစ္ဆ၊ ရွာ၌လည်း၊
သမ္ဘိထေရာ၊ ခြောက်ကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကလျာဏိံ၊
ကလျာဏိအရပ်သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကလျာဏိအရပ်၌၊ စာတုဒ္ဒ
သေ၊ တဆဲ့လေးရက် ခြောက်သောနေ့၌၊ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်
အောက်၌၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုပင်၊ ကထေသိ၊ ဟောပြော၍၊ တသိမ္ပိ၊ ထို
ကလျာဏိ အရပ်၌လည်း၊ သမ္ဘိထေရာ၊ ခြောက်ကျိပ်သော မထေရ်တို့

သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၏အထက်၌၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုပင်၊ ကထေသိ၊ ဟောပြန်၏၊ တသ္မိမ္မိ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌လည်း၊ သဗ္ဗိထေရာ၊ ခြောက်ကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတ္ထေရေယောဝ၊ မာဇေယျဒေဝမထေရ်သည်ပင်လျှင်လည်း၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဆဆက္ကသုတ်ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိဋ္ဌာနေသု၊ ခြံဆယ်သောအရပ်တို့၌၊ သဗ္ဗိသဗ္ဗိဇနာ၊ ခြံကျိပ်ခြံကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပန၊ တိပိဋကစူဠနာဂမထေရ်ဟောသည်ကိုဆိုအံ့၊ အဗ္ဗိဇ္ဇကာဇ္ဇကာဝိဘာဝရေ၊ အဗ္ဗိဇ္ဇကာဇ္ဇကကျောင်း၌၊ တိပိဋကစူဠနာဂတ္ထေရေ၊ တိပိဋကစူဠနာဂမထေရ်သည်၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤဆဆက္ကသုတ်ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်၊ မနုဿ ပရိသေ၊ လူပရိသတ်သည်၊ ဂါဝုတံ၊ တဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဒေဝပရိသေ၊ နတ်ပရိသတ်သည်၊ ယောဇနိကာ၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သုတ္တပရိယောသာနေ၊ သုတ်ကိုဟောသည်၏အဆုံး၌၊ သဟဿတိက္ခူ၊ တထောင်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်လေကုန်၏၊ ပန၊ နတ်မဂ်ဖိုလ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့တွင်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ ဧကကောဝ၊ အချို့အချို့သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်နတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဆက္ကသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဆဆက္ကသုတ္တံ၊ ဆဆက္ကသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သဠာယတနဝဂ်-၇-မဟာသဠာယတနိကသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်၊ မဟာသဠာယတနိကသုတ္တံ၊ မဟာသဠာယတနိကသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာသဠာယတနိကသုတ်၌၊ မဟာသဠာယတနိကန္တိ၊ မဟာသဠာယတနိကံဟူသည်ကား၊ မဟန္တာနံ၊ များသောအပြစ် များသော အကျိုးရှိကုန်သော၊ ဆန္တံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို၊ ဇေတကံ၊ ပြတတ်သော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဣရားဒေသနာတော်တည်း၊ အဇာနန္တိ၊ အဇာ

၃၀၄ ဥပရိပဏ္ဏာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နံဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနေန၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊
 အစာနန္တော၊ မသိသောဝုဗ္ဗဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဥပစယံဂစ္ဆန္တိတိ၊ ဥပစ
 ယံဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗံ၊ စီးပွားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဝသိ
 ဘာဝံ၊ လေ့လာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကာယိကာတိ၊ ကာယိကာဟူသည်
 ကား၊ ပဉ္စဒါရိကဒရထာ၊ ပဉ္စဒါရန္တဖြစ်သောပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ပွား
 များကုန်၏၊ စေတသိကာတိ၊ စေတသိကာ ဟူသည်ကား၊ မနောဒါရိက
 ဒရထာ၊ မနောဒါရန္တဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ပွားများကုန်၏၊
 သန္တာပါဒိသုဝိ၊ သန္တာပအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊
 ဤကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကာယိကံသုခန္တိ၊
 ကာယိကံသုခံ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဒါရိကသုခံ၊ ပဉ္စဒါရိကစောဋ္ဌ ဖြစ်သော
 သုခတည်း။ စေတောသုခန္တိ၊ စေတောသုခံဟူသည်ကား၊ မနောဒါရိက
 သုခံ၊ မနောဒါရိကသုခတည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤပဉ္စဒါရိကသုခ
 မနောဒါရိက သုခတို့တွင်၊ ပဉ္စဒါရိကဇဝနေန၊ ပဉ္စဒါရိကဇောဖြင့်၊ သမာ
 ပဇ္ဇနံဝ၊ ဝင်စားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝုဠာနံဝ၊ ထခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥပ္ပန္နမတ္တကမေဝ၊ စိတ်၏ဥပါဒ်ကာမျှသာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ မနောဒါရိကေန၊ မနောဒါရိကဇောဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဝင်စား
 ခြင်းထခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယဉ္ဇ၊ ဤမနောဒါရိက ဇောသည်
 လည်း၊ မဂ္ဂဝုဠာနဿ၊ မဂ်တည်းဟူသောဝဋ်မှထခြင်း၏၊ ပစ္စယဘူတာ၊
 အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဗလဝဝိပဿနာ၊ အားကြီးသောဝိပဿနာ
 တည်း။ သာဝိ၊ ထိုဝိပဿနာသည်လည်း၊ မနောဒါရိကေနေဝ၊ မနောဒါရိက
 ဇောဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဘူတသာဝိ၊ တထာဘူတဿ
 ဟူသည်ကား၊ ကုသလစိတ္တ သမ္ပယုတ္တစေတောသုခ သမဂ္ဂီ ဘူတဿ၊
 ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ ဥာဏ်ဖြင့် တကွဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်
 သောစိတ်၏ချင်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝုဠာဝခေါပနဿာ
 တိ၊ ဝုဠာဝခေါပနဿ ဟူသည်ကား၊ အဿသိက္ခာနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊
 ဝါစာ၊ သမ္ဗာဝါစာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကမ္မန္တာ၊ သမ္ဗာကမ္မန္တတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အာဇီဝ၊ သမ္ဗာအာဇီဝ တို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဝုဠာသုဒ္ဓိကနာမ၊ ဝိပဿနာရှေ့အတို့၌ စင်ကြယ်သော မဂ္ဂင်မည်ကုန်၏၊
 အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိသုဒ္ဓါဝ၊ စင်ကြယ်ကုန်သည်သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ကြွင်းသော မဂ္ဂင်ငါးပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ကပ္ပ

ဝါယာမသတိသမာဓိသင်္ခါတာနိ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသဗ္ဗာသင်္ကပ္ပသဗ္ဗာဝါရာသဗ္ဗာ
သတိသဗ္ဗာသမာဓိဟုဆိုအပ်သော၊ ပဉ္စဂါနိ။ ငါးပါးသောမဂ္ဂင်တို့သည်။
သဗ္ဗတ္ထကကာရာပကင်္ဂါနိနာမ၊ အလုံးစုံသောမဂ်၏ အဆောင်အဦကိစ္စကို
ပြုစေတတ်ကုန်သောအင်္ဂါမည်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လော
ကုတ္တရာမဂ်သည်။ အဋ္ဌဂီကောဝါ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သတ္တဂီကောဝါ၊ ခုနစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပန၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်၏အယူကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတဏှဝါဒီ၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဟူမူကား၊ တထာ
ဘူတဿဒိဋ္ဌိတိ၊ တထာဘူတဿဒိဋ္ဌိဟူသော၊ ဣမမေဝသုတ္တပဒေသံ၊ ဤ
သုတ်အစိတ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တ
ရာမဂ်သည်။ ပဉ္စဂီကော၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။
သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧဝမဿာယံအရိယောအဋ္ဌဂီကောမဂ္ဂေါ၊
သာဝနာပါရိပူရိ၊ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဧဝမဿာယံအရိယောအဋ္ဌဂီကောမဂ္ဂေါ၊ သာ
ဝနာပါရိပူရိ၊ ဂစ္ဆတိဟူသော၊ ဣမိနာအနန္တရဝစနေနေဝ၊ ဤအခြားမရှိ
သောစကားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိသေမိတဗ္ဗော၊ တားမြစ်အပ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။
ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သညာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ ကိံ၊ သညာပေ
တဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့သိစေအပ်သနည်းဟူမူကား၊ ပဉ္စဂီကော၊ အင်္ဂါငါးပါး
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါနာမ၊ လောကုတ္တရာမဂ်မည်သည်။ နတ္ထိ
မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသဗ္ဗတ္ထကကာရာ
ပကင်္ဂါနိ၊ ဤအလုံးစုံသောမဂ်၏အဆောင်အဦကိစ္စကို ပြီးစေတတ်သော
အင်္ဂါတို့သည်။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဇာတိ၊ ဝိရတိဝသေန၊ ဝိရတိ၏အစွမ်းဖြင့်၊
ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ယာစတူဟိဝစိဒုတ္တရိတေဟိအာ
ရတိဝိရတိတိ၊ ယာစတူဟိဝစိဒုတ္တရိတေဟိအာရတိဝိရတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဂုတ္တဝိရတိသု၊ ဟောတော်မူအပ်သောဝိရတိတို့တွင်၊ အရိယမဂ္ဂသမဂ္ဂိ၊
အရိယာမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မိစ္ဆာဝါစံ၊ မိစ္ဆာဝါစာကို၊ ပဗ
ဟတိ၊ ပယ်၏။ သဗ္ဗာဝါစံ၊ သဗ္ဗာဝါစာကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သဗ္ဗာဝါစံ၊ သဗ္ဗာဝါစာမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဣမာနိပဉ္စဂီကောနိ၊ ဤငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသောမဂ်တို့သည်။ ဝိရတိယာ၊
ဝိရတိနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်၊ ဝိရတိယာ၊ ဝိရတိနှင့်၊ သဟေ
ဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်ကုန်၏။ သဗ္ဗာကမ္မန္တာဇိဝေသုဝိ၊ သဗ္ဗာ
ကမ္မန္တ သဗ္ဗာအာဇိဝတို့၌လည်း။ ဧသေဝ ဧသောဣဝ၊ ဤကဲ့သို့သော၊

နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိသုဒ္ဓါနေဝ၊ စင်ကြယ်ကုန်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဝစိကမ္မာဒိနိ၊ ဝစိကံအစရှိသည်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်လျော်ကုန်၏၊ ဣတိ
 ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမာနိသဗ္ဗတ္ထကကာရာပကင်္ဂံ၊ ဤအလုံးစုံသောမင်္ဂ၏အဆောက်အဦး
 ကိစ္စကိုပြုစေတတ်သောအင်္ဂါတို့ကို၊ ဝိရတိဝသေန၊ ဝိရတိ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စဂီကော၊ အင်္ဂါငါး
 ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါနာမ၊ မင်္ဂမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ သုဘဒ္ဓ
 သုတ္တေဝိ၊ သုဘဒ္ဓသုတ်၌လည်း၊ ယသ္မိံခေါသုဘဒ္ဓဓမ္မဝိနယောအရိယောအ
 ဋ္ဌဂီကောမဂ္ဂေါတိ၊ ယသ္မိံခေါသုဘဒ္ဓဓမ္မဝိနယောအရိယောအဋ္ဌဂီကောမဂ္ဂေါ
 ဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သုဘဒ္ဓ၊ သု
 ဘဒ္ဓ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယသ္မိံဓမ္မဝိနယော၊ အကြင်သုတ် အတိဓမ္မာဝိနည်း၌၊
 အရိယော၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ လော
 ကုတ္တရာမင်္ဂသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊
 အနေကောသု၊ များစွာကုန်သော၊ သုတ္တသတေသု၊ အရာသော သုတ်တို့၌၊
 အဋ္ဌဂီကောဝ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တ
 ရာမင်္ဂသည်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညာပေတဗ္ဗော၊ သိစေ
 အပ်၏၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာတိ၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာဟူသည်ကား၊
 မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာဝ၊ မင်္ဂနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာနတရားတို့သည်၊ သမ္ပပ္ပဓာ
 နာဒိသုပိ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤကဲ့
 သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယုဂနန္ဒာတိ၊ ယုဂ
 နန္ဒာဟူသည်ကား၊ ဧကက္ခဏိကယုဂနန္ဒာ၊ တခုသောမင်္ဂဓာ၌ဖြစ်သော
 အလုံးစုံသောသမထဝိပဿနာတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတေ၊ ဤသမထ
 ဝိပဿနာတို့သည်၊ အညသ္မိံ၊ တပါးသော၊ ခဏေ၊ ဗိတ္တက္ခဏ၌၊ သမာပတ္တိ၊
 သမာပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညသ္မိံ၊ တပါးသော၊ ခဏေ၊ ဗိတ္တက္ခ
 ဏ၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာနာခ
 ကိကာပိ၊ အထူးထူးသောခဏာရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ပန၊ တခုသောခဏာရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမင်္ဂ၌၊ ဧကက္ခ
 ဏိကာ၊ တခုသောခဏာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာစဝိမုတ္တိ
 စာတိ၊ ဝိဇ္ဇာစဝိမုတ္တိစဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာစ၊ အရဟတ္တမင်္ဂ

-သဗ္ဗာယတနဝဂ်-၇-မဟာသဗ္ဗာယတနိကသုတ်။ ၃၀၇

နှင့်ယှဉ်သော ပညာသည် လည်းကောင်း။ ဗလဝိမုတ္တိစ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟုဆိုအပ်သော ဝိမုတ္တိသည် လည်းကောင်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်မဟာသဗ္ဗာယတနိကသုတ်၏အဖွင့် အပြီးတည်း။ ။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာသဗ္ဗာယတနိကသုတ္တံ၊ မဟာသဗ္ဗာယတနိကသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သဗ္ဗာယတနဝဂ်-၈-နဂရိန္ဒေယျသုတ်။

☞ ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ နဂရိန္ဒေယျသုတ္တံ နဂရိန္ဒေယျသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနဂရိန္ဒေယျသုတ်၌၊ သမဝိသမံစရန္တိ တိ၊ သမဝိသမံစရန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ သမံ၊ ညီညွတ်သော အကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်သော အကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ သမစရိယမ္ပိဟေတန္တိပဒေသာ၊ သမစရိယမ္ပိဟေတံဟူသောပုဒ်၏။ သမစရိယမ္ပိဟိ ဧတန္တိပဒေစ္ဆဒေါ၊ သမစရိယမ္ပိဟိဧတံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတံသမစရိယမ္ပိ၊ ဤညီညွတ်သောအကျင့်ကိုလည်း။ ကေ အာကာရာတိ၊ ကေအာကာရာဟူသည်ကား၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ သည်။ ကာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကေအန္ဓယာတိ၊ ကေအန္ဓယာဟူသည် ကား၊ အန္ဓုယုဒ္ဓိယော၊ အန္ဓုမာနညဏ်တို့သည်။ ကာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ နတ္ထိခေါပနတတ္ထာတိ၊ နတ္ထိခေါပနတတ္ထဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ အရညေ၊ တော၌၊ ဟရိတတိဏစဗ္ဗကဝနာ ဒိဝသေန၊ စိမ်းစိုသောမြက်တောစကားပင်တောအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ အတိမနုညာ၊ အလွန်နှစ်သက်တွယ်ရှိကုန်သော၊ ရူပါဒယော၊ ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိနနု၊ ရှိကုန်သည်မဟုတ်သော၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေး တည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သည်ကား၊ နေ၊ မဟုတ်၊ အတ္ထိဧဝ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ ပနတယာပိ၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း။ ဝနသဏ္ဍေန၊ တောအုတ်ဖြင့်၊ ဧ တံဝစနံ၊ နတ္ထိခေါပနတတ္ထအစရှိသောဤစကားကို၊ နကထိတံ၊ ဟောတော် မမူအပ်၊ ပန စင်စစ်၊ ဣတ္ထိရူပါဒိနိ၊ မိန်းမ၏ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤနတ္ထိခေါပနတတ္ထအစရှိသောစကားကို၊ ကထိတံ၊

၃၀၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟောအင်၏၊ ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုမိန်းမ၏သန္တာန်၌တည်
သောရူပါရုံအစရှိသည်တို့သည်၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကု၊
ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ့၏၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကထိ
တံ၊ ဟောအင်၏၊ ယထာကိံ အာဟ၊ ထုရားအတတ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူ
သနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဣတ္ထိရူပံ၊ ဤမိန်းမသန္တာန်၌
တည်သောရူပါရုံသည်၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကု၊ ပရိယာ
ဒါယ၊ ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယံရူပံ၊
အကြင်ရူပါရုံသည်၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကု၊ ပရိယာဒါ
ယ၊ ကုန်စေ့၏၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အညံ၊ မာတုဂါမ
သန္တာန်၌တည်သောရူပါရုံမှတစ်ပါးသော၊ တံဧကရူပမ္ပိ၊ ထိုတစ်ခုတည်း
သောရူပါရုံကိုမျှလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နဿမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်
မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမသန္တာန်၌တည်သောရူပါရုံသည်၊
ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကု၊ ပရိယာဒါယ၊ ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်
၏၊ သေသံ၊ ကြွပ်ကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရာ
တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဂရေဝိဇ္ဇေ
ယျသုတံ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ နဂရေဝိဇ္ဇေ
ယျသုတ္တံ၊ နဂရေဝိဇ္ဇေယျသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သဇ္ဇာယတနဝဂ်-၆-ဝိဏ္ဏပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဝိဏ္ဏပါတ ပါ
ရိသုဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဝိဏ္ဏပါတ ပါရိသုဒ္ဓိသုတ်တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝိဏ္ဏပါတပါရိ
သုဒ္ဓိသုတ်၌၊ ပဋိသလ္လာနာတိ၊ ပဋိသလ္လာနာဟူသည်ကား၊ ဗလသမာပတ္တိ
တော၊ ဗလသမာပတ်မှ၊ ဝိပ္ပသန္နာနိတိဧတံ၊ ဝိပ္ပသန္နာနိဟူသောဤစကား
ကို၊ ဩကာသဝသေန၊ စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့၏အရပ်၏အစွမ်းဖြင့်၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗလသမာပတ္တိတော၊ သညတ
ဗလသမာပတ်မှ၊ ဝုပ္ပိတဿ၊ ထသောဝုပ္ပိလ်အား၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ပဿာဒေဟိ၊ ပဿာဒရုပ်တို့ဖြင့်၊ ပတိဗ္ဗိတောကာသော၊ တည်ရာ
အရပ်သည်၊ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးအားဖြင့်ကြည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဆဝိဝဇ္ဇော၊ အရေအဆင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝိပ္ပသန္နာနိဟူ၍၊

၅-သိဋ္ဌာယတနဝဂ်-၆-ဝိဏ္ဏပါတပရိသုဒ္ဓိသုတ်။ ၃၀၉

အာဟာယောတေတိမူဇီ။ သုညတဝိဟာရေနာတိ။ သုညတဝိဟာရေနဟူ
သညကား။ သုညတဖလသမာပတ္တိဝိဟာရေန။ သုညတဖလသမာပတ်
ဟုဆိုအပ်သောဝိဟာရဖြစ်။ မဟာဝုရိသဝိဟာရောတံ။ မဟာဝုရိသဝိဟာ
ရောဟူသညကား။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓတထာဂတ မဟာသာဝကာနံ။ သုရား
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်စွာသုရား၏ တပည့်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ မဟာဝုရိသာနံ။
ယောကျ်ားမြတ်တို့၏။ ဝိဟာရော။ နေခြင်းတည်း။ ယေနဝါဟံမဂ္ဂေနာတိအာ
ဒိသုယေနဝါဟံမဂ္ဂေနဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ ဝိဟာရတော။ ကျောင်း
မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ယာဝ။ အကြင်မျှလော။ ဂါမဿ။ ရွာ၏။ ဣန္ဒြိယေ။ အတွင်း
တံခါးခုံသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်။ ဇေယေသောမဂ္ဂေါ။ ဤခရီး
သည်။ ပရိဋ္ဌမဂ္ဂေါနာမ။ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ရာခရီးမည်၏။ အန္တောဂါမံ ရွာ
တွင်းသို့။ ပရိသိတွာ။ ဝင်၍။ ဂေဟပဋိပါဋိယာ။ အိမ်စဉ်ဖြင့်။ ဝိဏ္ဏာယ။
ဆွမ်းအလို၌။ စရိတွာ။ ဖြည့်သည်၍။ နဂန္တရေန။ မြို့တံခါးဖြင့်။ ယာဝ
နိက္ခမနာ။ ထွက်ရာတိုင်အောင်အရပ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဇေယေသောပဒေ
သော။ ဤအရပ်သည်။ စရိတဗ္ဗပဒေသော။ ဖြည့်သည်သွားသောအ
ရပ်မည်၏။ ဗဟိဣန္ဒြိယတောတံခါးခုံ၏အပတ်ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ယာဝိဟာ
ရော။ ကျောင်းတွင်းတိုင်အောင်ခရီးသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဇေယေသော။ ဤခရီး
သည်။ ပဋိက္ခန္ဓမဂ္ဂေါနာမ။ ပြန်နစ်ရာခရီးမည်၏။ ပဋိစံဝါရိစေတသောတိ။
ပဋိစံဝါရိစေတသောဟူသည်ကား။ မေ။ ငါ၏။ ဝိတ္တေ။ ဖိတ်၌။ ပဋိဟည
နကိလသဇာတံ။ ထိပါးခြင်းအခြင်းအရာဖြစ်သောကိလသအပေါင်း
သည်။ ကိဉ္စိ။ မိုးစဉ်းမျှ။ အတ္ထိ။ ရှိလေသလော။ နတ္ထိ။ မရှိလေသလော။ ဣတိ။
ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိက္ခာတိ။ ကြံအောက်မေ့၏။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာတိ။ အ
ဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာဟူသည်ကား။ ဒိဝသန္တာနုသိဉ္စိလည်း။ အနုသိက္ခန္တေန
န။ မပြတ်ကျင့်သောရဟန်းသည်။ ရတ္တိဉ္စိ။ ညဉ့်၌လည်း။ အနုသိက္ခန္တေန
န။ မပြတ်ကျင့်သော ရဟန်းသည်။ ပဟိနာနုခေါမေ ကာမဂုဏာတံ။ သဒ္ဓိသု
ပဟိနာနုခေါမေကာမဂုဏာဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ အတ္ထော။ အနက်
ကို။ ဧဝံ။ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ကေတိက္ခု
ဿ။ တဦးသောရဟန်း၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာ။ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နာနာ။ အ
သီးအသီးဟောတိ။ ဖြစ်၏။ နာနာသိက္ခုနံ။ အထူးထူးသောရဟန်းတို့၏။
ပစ္စဝေက္ခဏာ။ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နာနာ။ အသီးအသီး။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
ဣတိ။ ဤသို့ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ကထံဟောတိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း
ဟူမူကား။ ဟိဝိဏ္ဏာမေဝိ။ ချဲ့ပြီးအံ့။ ဧကော။ တဦးသောသိက္ခု။ ရဟန်းသည်

၂

၃၁၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ပဏ္ဏာသတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပရိက္ခန္ဓာ၊ ဆွမ်း
စားရာမှဖဲခဲ့ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်နိုးဘိုး၊ ပဗ္ဗသသမေတဉ္စာ၊
သိုမှီးခဲ့၍ ဝိဝိဇ္ဈောကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေပြီး
သည်ရှိသော်၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ အတတ်သို့ဆင်
ခြင်သနည်းဟူမူကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသောကာမ
ဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိ၊ ပဟိနာနုခေါ၊ ပပယ်အပ်ကုန်ပြီးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊
ဆင်ခြင်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသော
ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အပ္ပတိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ တွာ၊
သိ၍၊ ဝီရိယံ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တင်သောလေးပါးသောဝီရိယကို၊ ပဂ္ဂဟ္မ၊ မြီးမြှောင်
၍၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏ်ကရာဝံ၊ ကာမဂုဏ်
ငါးပါးလျှင်အာရုံရှိသောရာဝကို၊ သမုတ္တ၊ ချေတွာ၊ အကြွင်းမဲ့၍၊ မပ္ပ၊
နန္တရံ၊ အနာဂါမိမဂ်၏ အခြားမဲ့၌ဖြစ်သော၊ ဖလံ၊ အနာဂါမိ ဖိုလ်သို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဖလသနန္တရံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်လျှင်အခြားမဲ့ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊
အနာဂါမိမဂ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တတော၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်၏အခြား
မဲ့၌ဖြစ်သော အနာဂါမိဖိုလ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်
သောရဟန်းသည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟိနာ၊
ပပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ နိဝရဏာ
ဒိသုဝိ၊ နိဝရဏအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ပဟာနအစရှိသည်ကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတေသံ၊ ထိုနိဝရဏပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓသတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့
ကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပဟာနာဒိနိ၊ ပပယ်ခြင်းအစရှိသည်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကတိက္ခုနော၊ တဦးသောရဟန်း
အား၊ နာနာပစ္စဝေက္ခကာ၊ အထူးထူးသော ဆင်ခြင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဧကတိက္ခုဿပစ္စဝေက္ခကာနာနာဟူသော ပုဒ်၏အကျယ်
မှတစ်ပါး နာနာဘိက္ခုနံပစ္စဝေက္ခကာ နာနာဟူသော ပုဒ်၏အကျယ်ကိုဆို
ပြီးအံ့၊ ဧတာသုပစ္စဝေက္ခကာသု၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုဆင်ခြင်ခြင်းအစ
ရှိသောတဆဲ့နှစ်ပါးသော ပစ္စဝေက္ခကာတို့တွင်၊ အညော၊ တဦးသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ပစ္စဝေက္ခဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခကာကို၊
ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ အညော၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကံ၊
တစ်ပါးသော၊ ပစ္စဝေက္ခဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခကာကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာနာဘိက္ခုနံ၊ အထူးထူးသောရဟန်းတို့အား၊ နာနာပစ္စဝေက္ခ

၅-သဠာယတနဝဂ်-၉-ဝိဇ္ဇာပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ်၊ ၃၀၁

ဏာ၊ အထူးထူးသောဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားမျှင်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥက္ကာနမေဝ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝိဇ္ဇာ ပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ်၏ အဖွင့်ကုဆိုရာစကားရပ်အပြီးတည်း။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဝိဇ္ဇာပါတ ပါရိသုဒ္ဓိသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၅-သဠာယတနဝဂ်-၁၀-ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ္တံ၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဣန္ဒြိယ ဘာဝနာသုတ်၌၊ ဂဇင်္ဂလာယန္တိ၊ ဂဇင်္ဂလာယံဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့ဂဇင်္ဂလာ အမည်ရှိသော၊ နိဂမေ၊ နိဂုံး၌၊ သုဝေဇ္ဈဝနေတိ၊ သုဝေဇ္ဈဝနေ ဟူသည်ကား။ သုဝေဇ္ဈနာမ၊ သုဝေဇ္ဈအမည်ရှိသော၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ရုက္ခဇာတိ၊ သစ်ပင်မျိုးတည်း။ တေဟိ၊ ထိုသုဝေဇ္ဈမည်သော သစ်ပင်တို့သည်၊ သဠ္လန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းသော၊ မဟာဝနသဏ္ဍော၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ စက္ခုနာရူပံနပဿတိသောတေန သန္တိနသုဏ္ဍာတိတိ၊ စက္ခုနာရူပံ နပဿတိသောတေန သန္တိနသုဏ္ဍာတိဟူ သည်ကား၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပဿာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကိုးနပဿတိတဗ္ဗံ၊ မရူအပ်သောတေန၊ သောတပဿာဒဖြင့်၊ သန္တိ၊ သဒ္ဓါရုံကိုးနသောတဗ္ဗော၊ မနာအပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဥတ္တရေမာဏာဝေါ၊ ဥတ္တရေလှလင်သည်။ ဝဒတိ၊ လျှောက်ဆို၏။ အညယာအရိယသ၊ ဝိနယေတိဣဒိနာ၊ အညယာအရိယ သာဝိနယေဟူသောဤပံ ဌဖြင့်၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အသဒိသာယ၊ အထူးမရှိသော၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာယ၊ ဣန္ဒြိယကိုပွားခြင်းကိုး၊ ကထေနတ္ထံ၊ ဟောခြင်းအကျိုး၌၊ အာလယံ၊ တပ်ခြင်းကိုး၊ အကာယိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခင်း၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒာ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာလယံ၊ တပ်ခြင်းကိုး၊ ဒေသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဟန္တ၊ ယခုအဟံ၊ ငါအာနန္ဒာသည်၊ ဣမိသံပရိသတိ၊ ဤပရိသတ်၌၊ ဘိက္ခုသံစာသ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာကထံ၊ ဣန္ဒြိယကိုဟောရာ

၃၀၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသယ-ဒုတိယတွဲ

ဟောကြောင်းဖြစ်သောစကားကို၊ ကာရမိပြုစေအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊
ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယသန္တ၊ တောင်းဝန်လို
သောကြောင့်၊ တေဿ ဘဝ၊ တိအာဒိ၊ တေဿဘဝဝါ ဤသို့အစရှိ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှော့ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအခါ၌
အား၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒိယဘာဝနံ၊ နန္ဒိယဘာဝနာကို
ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသောကြောင့်၊ တေနဟာနန္ဒတိအာဒိ၊ တေ
နဟာနန္ဒဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
တေနဟာနန္ဒအစရှိသောပုဒ်၌၊ ယဒိဉ္စပေက္ခာတံ၊ ယဒိဉ္စပေက္ခာဟူသည်
ကား၊ ယသေသဝိပဿနုပေက္ခာနာမ၊ အကြင်ဝိပဿနုပေက္ခာမည်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ဤဝိပဿနုပေက္ခာသည်၊ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်၏၊ သော၊
ဤဝိပဿနုပေက္ခာသည်၊ ပဏီတာ၊ မြတ်၏၊ အတပ္ပိတာ၊ မရင့်ရဲအပ်၊
ဣသိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံတိက္ခ၊
အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသောဤရဟန်းသည်၊ စက္ခု၊ ရှု၊ စက္ခု၊
ရ၌၊ ရူပါရမ္မဏာဓိ၊ ရူပါရုံသည်လည်း၊ အပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်
လတ်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထေ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ မနာဝံ၊
နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော၊ ယံစိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်၎င်း၊
အနိဋ္ဌေ၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ အမနာဝံ၊ မနှစ်သက်
သည် ။ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော၊ ယံစိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်၎င်း၊ မဇ္ဈတ္တေ၊
လျစ်လျူရှုအပ်သော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ မနာပါမနာဝံ၊ နှစ်သက်သည်၏
အဖြစ်မနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော၊ ယံစိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်
လည်းကောင်း၊ တဿစိတ္တဿ၊ ထိုစိတ်အား၊ ခုတ္တိတုံဝါ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌တပ်ခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ ဒုသိတုံဝါ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌ အမျက်ထွက်ခြင်း၌လည်း
ကောင်း၊ မုတ္တိတုံဝါ၊ အာရုံ၌ တွေ့ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အဒတွာဝ၊ မပေး
မူ၍သာလျှင်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ယူ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
မဇ္ဈတ္တေ၊ ဝိပဿနုပေက္ခာဥာဏ် သင်္ခါရပေက္ခာဥာဏ်၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊
စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ သမ္ပန္နစက္ခု၊ ပြည့်စုံသောမျက်စိရှိသော
ယောကျ်ားသည်၊ ဝိသုဒ္ဓနုက္ခေ၊ စင်ကြယ်သောမျက်စိရှိသောယောကျ်ား
သည်၊ ဟိ၊ မျက်စိကို ဆိုအံ့၊ စက္ခုဗာဓိကဿ၊ မျက်စိအနာ ရှိသော
ယောကျ်ားအား၊ ဥန္တံ၊ အထက်သို့၊ ဥန္တိလံ ဖွင့်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုမျက်စိအနာရှိသောယောကျ်ားကို၊ နဂဟိ
တော၊ ဥပမာ၏အဖြစ်ဖြင့်မယူအပ်၊ ဤသင်္ကပေါဏေတိ၊ ဤသင်္ကပေါဏေ

၀၀၀

ဟူသည်ကား။ ရထိသာဝိယ။ ရထားတွင်းသန်ကဲ့သို့။ ဥဠဟိတွာ။ ထ၍၊ ငြိ
 တော။ တည်သောပဒုမ္မာကြာရှက်၌။ ပဋိကူလေအပ္ပဋိကူလသည်တိအာဒိ
 သု။ ပဋိကူလေအပ္ပဋိကူလသည် ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ အတ္တော။
 အနက်ကို။ ဧဝံ။ ဤဆိုသတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပဋိကူ
 လေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသောအာရုံ၌။ မေတ္တာဗရဏေနဝါ။ မေတ္တာကို
 နှံ့သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓာတုတော။ ဓာတုမနသိကာရအားဖြင့်။
 ဥပသံဟာရေနဝါ။ နှလုံးသွင်းသော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကူလ
 သည်။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ။ ဣရိယာ
 ပထဝိဟာရအားဖြင့်နေ၏။ အပ္ပဋိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် မရှိသော
 အာရုံ၌။ အသုဘဗရဏေနဝါ။ ဆံအစရှိသောကောဠာသအရည် အသုဘ
 ဟူ၍နှံ့သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနိစ္စတော။ အနိစ္စအားဖြင့်။ ဥပသံဟာ
 ရေနဝါ။ နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိကူလသည်။ စက်ဆုပ်
 ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ။ ဣရိယာပထဝိဟာရဖြင့်
 နေ၏။ သေသေသုဝိ။ ကြွင်းသောပဋိကူလေစအပ္ပဋိကူလေစဟူသောပုဒ်
 တို့၌လည်း။ ဇေသဝဇေသောဣဝ။ ဤနည်းကဲ့သို့သော။ နယော။ နည်းကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ တဒုဘယံ။ ထိုနှစ်ပါးစုံသော ပဋိကူလသဘော
 အပ္ပဋိကူလသဘောကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ။ ကြဉ်၍။ မဇ္ဈတ္တော။ လျစ်လျူရှု
 သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဝိဟရိတုကာမော။ နေခြင်းငှါအလိုရှိသောရဟန်း
 သည်။ ကိံ။ အဘယ်ကို။ ကရောတိ။ ပြုသနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
 ဝုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု။ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့သည်။ အာပါတ
 ဂတေသု။ ထင်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သောမနသိကော။ ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိသည်။ နေဝဟောတိ။ မဖြစ်။ နေါမနသိကော။ နှလုံးမသာယာ
 ခြင်းရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဟိသတ္ထံ။ မှန်၏။ ကထံပဋိကူလေအပ္ပဋိကူလ
 သည်(ပ) သတောသမ္ပဇာနောတိ။ ကထံပဋိကူလေ အပ္ပဋိကူလ သည်
 (ပ)သတောသမ္ပဇာနောဟူသော။ ဧဝံဝစနံ။ ဤစကားကို။ ဓမ္မသေနာပ
 တိတ္ထေရေန။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေ။ ပဋိ
 သန္တိဒါမဂ်၌။ ဝုတ္တံ။ ဟောအပ်၏။ ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဋိကူ
 လေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသောအာရုံ၌။ အပ္ပဋိကူလသည်။ စက်ဆုပ်ရွံ
 ရှာဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ။ နေသနည်း။ အနိဋ္ဌေသိ။
 အလိုမရှိအပ်သော။ ဝတ္ထုသိ။ အာရုံ၌။ မေတ္တာယဝါ။ မေတ္တာဖြင့်လည်း။
 ဗရတိ။ နှံ့၏။ ဓာတုတောဝါ။ ဓာတုမနသိကာရအားဖြင့်လည်း။ ဥပသံဟာရ

တိ။ နှလုံးသွင်း၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပဋ္ဌိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ကောင်းသော
အာရုံ၌။ အပ္ပဋ္ဌိကူလသညဉ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ဝိဟရတိ။ ဣရိယာပထမိ ဟာရေဖြင့်နေ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အပ္ပဋ္ဌိ
ကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသောအာရုံ၌။ ပဋ္ဌိကူလသညဉ်၊ စက်ဆုပ်
ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ။ နေသနည်း။ ဣဋ္ဌသ္မိံ၊ အလို
ရှိအပ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အာရုံ၌။ အသုဘာယဝါ၊ အသုဘအားဖြင့်လည်း။
ဖရတိ၊ နှံ့၏။ အနိစ္စတာဝါ၊ အနိစ္စအားဖြင့်လည်း။ ဥပသံဟရတိ၊ နှလုံးသွင်း
၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပဋ္ဌိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသောအာရုံ၌။ ပဋ္ဌိကူလ
သညဉ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ။ ဣရိယာ
ပထမိဟာရေဖြင့်နေ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပဋ္ဌိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ်ရှိသောအာရုံ၌လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
မရှိသောအာရုံ၌လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌိကူလသညဉ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိ
ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ။ နေသနည်း။ အနိဋ္ဌသ္မိံ၊ အလိုမရှိအပ်
သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အာရုံ၌လည်းကောင်း။ ဣဋ္ဌသ္မိံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ဝတ္ထု
သ္မိံ၊ အာရုံ၌လည်းကောင်း။ မေတ္တာယဝါ၊ မေတ္တာဖြင့်လည်း။ ဖရတိ၊ နှံ့၏။ ဓာတု
ထောဝါ၊ ဓာတုမနာသိကာရအားဖြင့်လည်း။ ဥပသံဟရတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသောအာရုံ၌လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌိ
ကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသောအာရုံ၌လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌိကူလ
သညဉ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ။ နေ၏။
ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အပ္ပဋ္ဌိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသော
အာရုံ၌လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော အာရုံ၌
လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိကူလသညဉ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ။ နေသနည်း။ ဣဋ္ဌသ္မိံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အာရုံ၌
လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌသ္မိံ၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အာရုံ၌လည်း
ကောင်း။ အသုဘာယဝါ၊ အသုဘအားဖြင့်လည်း။ ဖရတိ၊ နှံ့၏။ အနိစ္စတာဝါ၊
အနိစ္စအားဖြင့်လည်း။ ဥပသံဟရတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပဋ္ဌိကူ
လေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသော အာရုံ၌လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိကူလေ။
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော အာရုံ၌လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိကူလသညဉ်၊ စက်
ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ။ နေ၏။ ကထံ၊ အဘယ်
သို့လျှင်၊ ပဋ္ဌိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော အာရုံကိုလည်းကောင်း။
အပ္ပဋ္ဌိကူလေ။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်မရှိသောအာရုံကိုလည်းကောင်း။ ထာရု

၅-သိန္ဓဝယ်တနဝဂ်-၁၀-ဣန္ဒြိယတာဝနာ၊သုတ်၊ ၃၁၅

တယံ၊ ထိန္တပါးရံသော အာရုံကို၊ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဥပေက္ခ
ကော၊ လျစ်လျူရှုသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပဓာနော၊
ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊
ဣဒေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်၊
ရူပံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရူပါရုံကို၊ ဧသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊
နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒုမ္ပနော၊ နှလုံးမသာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပေက္ခ
ကော၊ လျစ်လျူရှုသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပဓာနော၊
ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာပထ
ဝိဟာရဖြင့်နေ၏၊ မနသာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊
သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒုမ္ပနော၊ နှလုံးမသာသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်
စုံသည်၊ သမ္ပဓာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာပထဝိဟာရဖြင့်နေ၏၊ စ၊ အာရုံမှတစ်ပါးဝါ၏ အ
ဖွင့်ကိုဆိုအံ့၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုနယေသု၊ ဤနည်းတို့တွင်၊
ပဌမနယေန၊ အညတဝပနာနန္ဒအရိယသမ္ပယောဂအစရှိသောပဌမနည်း
၌၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော လောဘမူ စိတ်သည်
လည်းကောင်း၊ အမနာပံ၊ မနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောဒေါသမူ
စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပါမနာပံ၊ နှစ်သက်သည်၏အဖြစ်မနှစ်သက်
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ်သည်လည်းကောင်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံကိလေသံ၊ ကိလေသာတ
ရားသည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ နိက္ကိလေသံ၊ ကိလေသာ မဟုတ်သော
တရားသည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဒုတိယနယော၊ ကဿညာနန္ဒ သေခေါ်
ဟောတိ ပဋိပဒေါအစရှိသော ဒုတိယနည်း၌၊ သံကိလေသံ၊ ကိလေသာ
တရားသည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တတိယနယော၊ ကဿညာနန္ဒအရိယော
ဟောတိဘာဝိ တိန္ဒြိယောဟူသော တတိယနည်း၌၊ သံကိလေသံ၊ ကိလေ
သာတရားသည် လည်းကောင်း၊ နိက္ကိလေသံ၊ ကိလေသာ မဟုတ်သော
တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ပဌမမ္မိ၊ ပဌမနည်းသည်လည်း၊
သံကိလေသံ၊ ကိလေသာတရားသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယနည်း
သည်၊ သံကိလေသမ္မိ၊ ကိလေသာတရားသည်လည်းကောင်း၊ နိက္ကိလေ
သမ္မိ၊ ကိလေသာမဟုတ်သောတရားသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊
တတိယံ၊ တတိယနည်းသည်၊ နိက္ကိလေသမေဝ၊ ကိလေသာမဟုတ်ကိရိ

၃၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယာဗျာကတ တရားသည်သာလျှင်၊ ဝနုတိ၊ သင်္ဃန္တိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝနု၊ တ
ဗနု၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မသဝံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားပေါ်သည်။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အဆုံးရုံးသော အရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒသမံ၊
ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ္တံ၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သဠာယတနဝဂ္ဂေါ၊ သဠာယ တ နဝဂ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥပရိပဏ္ဏာသကဝဏ္ဏနာ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ဖွင့်ဆို
ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။
နိဂုံး။

စ၊ နိကာယ၏ဂုဏ်ကိုဆိုတော့အံ့၊ ယောအယံ နိကာယော၊ အကြင်မဇ္ဈိမ
နိကာယသည်၊ မူလပရိယာယံ ဝေါတိ ကွဝေဒေသိဿာမိတိ၊ မူလပရိယာ
ယံ ဝေါတိ ကွဝေဒေသိဿာမိ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာရဒ္ဓတ္တာ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဒိ
ကဿာဏော၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သုတ္တံ ဂေယျံ ဂေ
ယျာကရဏံ ဝါယာ ဥဒါနံ ဣတိဝုတ္တကံ စာတကံ အပ္ပုတဓမ္မံ ဝေဒလ္လန္တိ၊
သုတ္တံ ဂေယျံ ဂေယျာကရဏံ ဝါယာ ဥဒါနံ ဣတိဝုတ္တကံ စာတကံ အပ္ပုတ
ဓမ္မံ ဝေဒလ္လံ ဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ မဇ္ဈေကဿာ
ဏော၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိ၏၊ သဒ္ဓိဋ္ဌာနေ၊ အဆုံး၌၊ အရိယောဘာဝိတိန္ဒြိ
ယောတိ၊ အရိယောဘာဝိတိန္ဒြိယောဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်း
ကြောင့်၊ ပရိယောသာနကဿာဏော၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တိဝိခကဿာဏော၊ သုံးပါးအပြားရှိသောကောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အယံမဇ္ဈိမနိကာယော၊ ဤမဇ္ဈိမနိကာယကို၊ မဟာဝိပဿနာနာမာ
တိ၊ မဟာဝိပဿနာအမည်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သောမဇ္ဈိမနိကာ
ယော၊ ထိုမဇ္ဈိမနိကာယသည်၊ ဝဏ္ဏနာဝသေန၊ အဋ္ဌကထာ၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ အကျဉ်း ချုံး၍
နိဂုံး သတ်တော့အံ့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော စကား
အစဉ်ဖြင့်။ ။

သုမတိနာ၊ ကောင်းသောပညာရှိသော၊ ဘဒ္ဒန္တ ဗုဒ္ဓမိတ္တေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓ
မိတ္တအမည်ရှိသော၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယူရနုတပတ္တနမိ၊ မယူရနုတပတ္တနအ

ရပ်၌၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ နိဝသန္တေန၊ နေဘူးသော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ အာ
ယာဝိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော၊ အဟံ၊ ငါဗုဒ္ဓစောသသရာသည်၊ ပရ
ဝါဒဝိဓံသနဿ၊ တပါးသောမိစ္ဆာအယူကုန်ပျက်ဆီးတတ်သော၊ မဇ္ဈိမ
နိကာယသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်သောမဇ္ဈိမနိကာယ၏၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိ၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနီ
အမည်ရှိသော၊ အဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌကထာကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရုဏံ၊
အားထုတ်ပြီးဟိ၊ အဋ္ဌကထာဘုပြုသောအခြင်းအရာကိုဆိုပြီးအံ့၊ သာ၊ ထိုငါ
ပြုသောပပဉ္စသုဒ္ဓနီအမည်ရှိသောအဋ္ဌကထာသည်၊ မဟာအဋ္ဌကထာယ၊
မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ငြိမ်း
အောင်မြင်၏။ ။

ဟိ၊ ဘာဏဝါရအရေအတွက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဘာဏဝါရေဟိ၊ ဘာဏဝါ
ရတို့ဖြင့်၊ သတ္တုတ္တရသတမတ္တာယ၊ ခုနစ်ဘာဏဝါရအလွန်ရှိသောတရာ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပါဠိယာ၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိ၏၊ ဘာဏဝါရေဟိ၊
ဘာဏဝါရတို့ဖြင့်၊ ကေနသဒ္ဓိ၊ ကော၊ တရယုတ်ခြောက်ဆယ်အတိုင်းအ
ရှည်ရှိသော၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေဝိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုသည်၊ အတ္ထပကာသနတ္ထာ
ယ၊ အနက်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ အာဂမနံ၊ အာဂုံပါဠိဘုံကတွာပြု၍၊ ယသ္မာ၊ အ
ကြံ့ကြောင့်၊ ကတော၊ ပြုစီရင်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေန၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်ကျမ်း၌၊ သဟ၊ တကွ၊ ဂါယဂဏနာနယေန၊ ဂါယအားပြင်ရေတွက်
သောနည်းဖြင့်၊ သောအယံ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနီ အမည် ရှိသော
အဋ္ဌကထာသည်၊ ဘာဏဝါရေဟိ၊ ဘာဏဝါရတို့ဖြင့်၊ သမဓိကသသဋ္ဌိ
သတံ၊ အလွန်၌ တကွတရားခြောက်ဆဲ့ ခြောက်ဘာဏဝါရရှိ၏၊ ဟူ၍၊
ဝိညေယျာ၊ သိအပ်၏၊ ဘာဏဝါရတော၊ ဘာဏဝါရ အားဖြင့်၊ သမဓိ
ကသသဋ္ဌိသတ ပမာဏံ၊ အလွန်၌တကွတရားခြောက်ဆဲ့ ခြောက်ဘာ
ဏဝါရရှိ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ၊ မဟာဝိဟာရ ဝါသိ
အရှင်မြတ်တို့၏၊ သမယံ၊ အယူကို၊ ပကာသယန္တိ၊ ပြတတ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ။ မူလအဋ္ဌကထာ၊ မဟာအဋ္ဌကထာမှ၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရ
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဣမံ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနီအမည်ရှိသော မဇ္ဈိမနိကာယအဋ္ဌ
ကထာကို၊ ကဗျောန္တေန၊ ပြုသော၊ မယာ၊ ငါဗုဒ္ဓစောသသရာသည်၊ ယံ
ပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်၏၊ တေနပုညန၊ ထို
ကောင်းမှုကြောင့်၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အာသိသဂါယာတည်း။ ။

ပရမဝိသုဒ္ဓသဒ္ဓါဗုဒ္ဓိဇီရိယပဋိမဏ္ဍိတေန၊ လွန်သောမြတ်သောအထူး
သဖြင့်စင်ကြယ်သောသဒ္ဓါပညာဇီရိယတို့ဖြင့် လည်းတန်ဆာဆင်အပ်ထ
သော၊ သီလာစာမုစ္ဆဝမဒ္ဓဝါဒီဂုဏ သမုဒယသမုဒိတေန၊ သီလအကျင့်
ဖြောင့်မတ်ခြင်း နူးညံ့ခြင်းအစရှိသောဂုဏ်အပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာလည်း
ဖြစ်ထသော၊ သကသမယသမယန္တရဂဟနန္တောဂါဟနသမတ္ထေန၊ မိမိ
အယူဖြင့်သူတပါးတို့၏ အယူတည်းဟူသောတောအုပ်သို့သက်ဝင်ခြင်း
၎်လည်းစွမ်းနိုင်ထသော၊ ပညာဝေယုတ္တိယသမန္နာဂတေန၊ ထင်သော
ထက်သောပညာနှင့် လည်းပြည့်စုံထသော၊ တိဝိဇ္ဇကပရိယတ္တိပဘောဒေ၊
ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောပရိယတ်အပြားရှိသော၊ သာဠကထေး၊ အဠ
ကထာနှင့်တကွသော၊ သတ္ထုသသသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊
အပ္ပမ္ဘိဟတဥာဏပ္ပဘာဝေန၊ အဝိတ်အပင်မရှိသောဥာဏ်၏အစွမ်းသတ္တိ
လည်းရှိထသော၊ မဟာဝေယျာ ကရဏေန၊ ကြီးစွာသော အမေးဝုစ္ဆာ
ပြဿနာကိုလည်းဖြေခြင်း၎်စွမ်းနိုင်ထသော၊ ကရဏသမ္ပတ္တိအနိတသုခ
ဝိနိဂ္ဂတမရုခာဒါတဝစနနေ လာဝဏ္ဏယုတ္တေန၊ ဌာန်ကရိုဏ်းတို့နှင့်ပြည့်
စုံစွာဖြစ်စေအပ်သောချမ်းသာသဖြင့်လွတ်လွတ်ထွက်သောသာယာစွာ
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော စကားရှိသည်ဖြစ်၍ အပြစ်ကင်းသော အက္ခရာ
ဝဏ္ဏနှင့်ယှဉ်ထသော၊ ယုတ္တမုတ္တဝါဒိနာ၊ သင့်သောစကားကိုလွတ်လွတ်
ဆိုလေ့ရှိထသော၊ ဝါဒီဝရေန၊ မြတ်သောအယူရှိထသော၊ မဟာကဝိနာ၊
မြတ်သောကဝိလည်းဖြစ်ထသော၊ ပဘိန္ဒပဋိသန္တိဒါပရိဝါရေ၊ ပဘိန္ဒပဋိ
သန္တိဒါဥာဏ်လျှင် အခြံအရံရှိသော၊ ဆဋ္ဌာတိည၊ ဒိပ္ပဘောဒဂုဏပဋိမဏ္ဍိ
တေ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်စသည်အပြားရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်တန်
ဆာဆင်အပ်သော၊ ဥက္ကရိမနုဿဓမ္မေ၊ ဈာန်မဂ်တရား၌၊ သုပ္ပဝိဋ္ဌိတဗုဒ္ဓိ
နံ၊ ကောင်းစွာတည်သော ပညာရှိကုန်သော၊ ထေရာဝံသပဒီပါနံ၊ အရှင်
မဟာကဿပအစရှိသော မထေရ်တို့၏ အနွယ်ကုန်ပြတတ်ကုန်ထသော၊
မဟာဝိဘာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိဘာရဝါသီဖြစ်ကုန်သော၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်
မြတ်တို့၏၊ ဝံသာလင်္ကာရဘူတေန၊ အနွယ်၌တန်ဆာ သဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဝိဂုလဝိသုဒ္ဓဗုဒ္ဓိနာ၊ ပြန့်ပြောစင်ကြယ်သော ပညာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ
ဗောဓသောတိ၊ ဗုဒ္ဓဗောဓသဟူ၍၊ ဂဗ္ဘဟိ၊ ဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဂဟိတနာ၊
မဝေပေယျန၊ မှည့်အပ်သောအမည်သညာရှိသော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊
ကတာ၊ ပြုစီရင်အပ်သော၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိနာမ၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိ အမည်ရှိသော၊
အယံမဇ္ဈိမနိကာယ အဋ္ဌကထာ၊ ဤမဇ္ဈိမနိကာယအဋ္ဌကထာသည်။ ။

ယောဝါဒအကြင်မျှလောက်။ သုန္ဒရိက္ခယ။ စင်ကြယ်သောပိတ်ရှိတော်
မူသော။ တာမိနော။ သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးရှင်ပြည့်စုံတော် မူထားသော။
လောကဓမ္မဿ။ လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ မဟေသိနော။
သီလက္ခန္ဓစသည် ကျေးဇူးကို ရှာဖွေလေ့ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
၏ဗုဒ္ဓေ တိနာမန္တဗုဒ္ဓဟူသော အမည်တော်သည်လည်းလောကမြို့လော
က၌ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သေး၏။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်လောကနိတ္ထရဇဏ
သိနံ။ လောကမှထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာဖွေကုန်သော၊ ကုလပုတ္တသနံ။ ဇာ
တိကုလပုတ္တအာစာရကုလပုတ္တတို့အား။ ဗိဗ္ဗိဝိသုဒ္ဓိယာ။ အယူ၏စင်ကြယ်
စေခြင်းငှါ။ နယံ။ နည်းကို။ ဒသေန္တိ။ ပြုလျက်လောကသို့။ သတ္တလော
က၌။ တိဋ္ဌတု။ တည်ပါစေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသည်သျှင် နိဂုံးကို ဆိုရာ
စကားအပြီးတည်း။ ။

ပပဉ္စသုဒ္ဓနိနာမ။ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိအမည်ရှိသော။ မဇ္ဈိမနိကာယဋ္ဌကထာ။ မဇ္ဈိ
မနိကာယအဋ္ဌကထာသည်။ သဗ္ဗာကာရေန။ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥပရိပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိသု-ဒုတိယတွဲပြီး၏။

